

జీవిత చరిత్ర

గాంధీజీ

ఆత్మ కథ - 1, 2

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కృష్ణ మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శ్రీకృష్ణ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాలాఠీ

గురు గోరక్ష ముర్తి

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు పీఠప్రభాకర స్వామి

యోగి పరమహంస

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు త్రిలింగ స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయి

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయి బాబా

గురు ఆరబింద్

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు చక్రవర్తి ప్రభుపాద

గురు మళయాళస్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రకేశవర పరమారాధ్య

వందే గురుపరంపరాం...

నన్ను “నేను” తెలుసుకోవటానికి

నన్ను “నేను” మార్పుకోవటానికి

“నేను” గా ఉండటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంథాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంథాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంథాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమరుగైపోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం భారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమతో కంప్యూటరీకరణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడతా భక్తి గా ఇప్పటివరకే దాదాపు 5000 పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా <http://www.new.dli.ernet.in>), ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(<https://archive.org>), గూగుల్ వెబ్ సైట్(<https://www.google.co.in>), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(<http://www.microsoft.com>) కు మేము ఋణపడివున్నాము.అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంథాలను అందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటి, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంథాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in> లేక <http://www.dli.ernet.in>
- 2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: <http://www.sairealattitudemanagement.org>
- 3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: <https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: <https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement>

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంధ వీడియోలు: <https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు చదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇబ్బంది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైన పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంథపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 2020050005765,5010010031799

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంథముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు రచయిత,పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

*** సర్వం శ్రీ సాయినాథ పాద సమర్పణమస్తు ***

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. X

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books Journals
Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title:

Author:

Year: to

Subject: Any Subject

Language:

Scanning Centre: Any Centre

[Presentations and Report](#)
[Statistics Report](#)
[Status Report](#)
[Feedback](#) | [Suggestions](#) |
[Problems](#) | [Missing links or](#)
[Books](#)

Click [here](#) for PDF collection
DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

[Click Here to know More about DLI](#) ^{New!}

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritTTD TirupathiKerala Sahitya Akademi	INSA	Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	Tamil Heritage FoundationAnnaUniversity ^{New!}

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z

Author's Last Name

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

ఆంధ్రగ్రంథమాల—౧౦

ఆత్మకథ

ప్రథమసంపుటము

అనువాదకుడు:

శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రి

ప్రకాశకుడు:

కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు

మహాత్మాగాంధీ

విషయ సూచి

మొదటిభాగము

విషయము			పుట
జన్మాదికము ౧	...	...	౧-౫
బాల్యము ౨	...	...	౬-౯
బాల్యవివాహము ౩	...	...	౧౦-౧౫
యాజమాన్యము ౪	...	...	౧౬-౧౯
హైస్కూలులో ౫	...	...	౨౦-౨౬
దుర్వార్త (౧) ౬	...	...	౨౭-౩౧
,, (౨) ౭	...	...	౩౨-౩౭
దొంగతనము—ప్రాయశ్చిత్తము ౮	...	...	౩౮-౪౨
నాపితృనిర్యాణము-నామహావమానము ౯	...	...	౪౩-౪౭
మతములలో స్వల్పప్రవేశము ౧౦	...	...	౪౮-౫౪
సీమకు ప్రయాణసన్నాహము ౧౧	...	...	౫౫-౬౧
జాతిబహిష్కారము ౧౨	...	...	౬౨-౬౫
తుదకు సీమ ౧౩	...	...	౬౬-౭౦
నా అభిరుచి ౧౪	...	...	౭౧-౭౫
ఆంగ్లావేశము ౧౫	...	...	౭౬-౮౦
మార్పులు ౧౬	...	...	౮౧-౮౫
భక్త్యపరిశీలనము ౧౭	...	...	౮౬-౯౦
బిడియము నాడాలు ౧౮	...	...	౯౧-౯౬
అనత్యవ్రణము ౧౯	...	...	౯౭-౧౦౨

విషయము

పుట

మతపరిచితి ౨౦	...	...	౧౦౩-౧౦౪
నిర్బలకే బల రామ్ ౨౧	...	...	౧౦౪-౧౦౫
నారాయణ హేమచంద్రుడు ౨౨	...	...	౧౦౫-౧౦౬
గొప్పసంత ౨౩	...	...	౧౦౬-౧౦౭
పట్టా పుట్టినది-కాని పిమ్మట ౨౪	...	...	౧౦౭-౧౦౮
నాబెంగ ౨౫	...	...	౧౦౮-౧౦౯

రెండివభాగము

రాయచందుభాయి ౧	...	...	౧౩౧-౧౩౫
జీవయాత్ర ౨	...	...	౧౩౬-౧౪౦
మొదటికేసు ౩	...	...	౧౪౧-౧౪౫
మొదటిదెబ్బ ౪	...	...	౧౪౬-౧౫౦
దక్షిణ ఆఫ్రికాకు ౫	...	...	౧౫౧-౧౫౪
నేటాల్ ౬	...	...	౧౫౫-౧౫౯
కొన్ని అనుభవములు ౭	...	...	౧౬౦-౧౬౫
ప్రిటోరియాదారిలో ౮	...	...	౧౬౬-౧౭౦
ఎక్కువకష్టములు ౯	...	...	౧౭౧-౧౭౪
ప్రిటోరియాలో మొదటిరోజు ౧౦	...	...	౧౭౫-౧౭౮
క్రైస్తవులతో పరిచయము ౧౧	...	...	౧౭౯-౧౮౨
భారతీయులతో పరిచితి ౧౨	...	...	౧౮౩-౧౮౬
కూలితనపు అనుభవము ౧౩	...	...	౧౮౭-౧౯౦

విషయము

పుట

దావా సిద్ధపటచుట ౧౪	...	...	౧౯౯-౨౦౩
మథన ౧౫	...	...	౨౦౪-౨౦౯
తేటిమాట యెవరి కెఱుక? ౧౬	...	...	౨౧౦-౨౧౩
బస పెట్టితిని ౧౭	...	...	౨౧౪-౨౨౦
వర్ణ ద్వేషము ౧౮	...	...	౨౨౧-౨౨౫
నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు ౧౯	...	...	౨౨౬-౨౩౧
బాలసుందరము ౨౦	...	...	౨౩౨-౨౩౫
మూడుపౌనుల పన్ను ౨౧	...	...	౨౩౬-౨౪౦
ధర్మనిరీక్షణము ౨౨	...	...	౨౪౧-౨౪౫
గృహవ్యవస్థ ౨౩	...	...	౨౪౬-౨౫౦
ఇంటికి ౨౪	...	...	౨౫౧-౨౫౪
హిందూ దేశమున ౨౫	...	...	౨౫౫-౨౬౦
రాజభక్తి, శుశ్రూష ౨౬	...	...	౨౬౦-౨౬౪
బొంబాయిసభ ౨౭	...	...	౨౬౫-౨౬౯
పూనాలో ౨౮	...	...	౨౭౦-౨౭౩
వెంటనే మరలి రమ్ము ౨౯	...	...	౨౭౪-౨౭౭

మూడువభాగము

తుపాను చిహ్నములు ౧	...	...	౨౮౧-౨౮౪
తుపాను ౨	...	...	౨౮౫-౨౯౦
ఒరగల్లు ౩	...	...	౨౯౧-౨౯౭

విషయము	పుట
శాంతి ర	౨౯౮-౩౦౨
పిల్లలచదువు ౫	౩౦౩-౩౦౭
సేవాభావము ౬	౩౦౮-౩౧౧
బ్రహ్మచర్యము (౧) ౭	౩౧౨-౩౧౬
,, (౨) ౮	౩౧౭-౩౨౩
మితవ్యయము ౯	౩౨౪-౩౨౭
బోయరుయుద్ధము ౧౦	౩౨౮-౩౩౨
నగరసంస్కరణము—తొమ్మిది ౧౧	౩౩౩-౩౩౫
స్వదేశాగమనము ౧౨	౩౩౬-౩౪౦
మరల భారత దేశములో ౧౩	౩౪౧-౩౪౫
గుమాస్తా—బేరా ౧౪	౩౪౬-౩౪౮
కాంగ్రెసులో ౧౫	౩౪౯-౩౫౨
లార్డు కర్జన్—దర్బారు ౧౬	౩౫౩-౩౫౫
గోఖలేగారితో నొక నెల (౧) ౧౭	౩౫౬-౩౫౯
,, (౨) ౧౮	౩౬౦-౩౬౩
,, (౩) ౧౯	౩౬౪-౩౬౭
కాశీలో ౨౦	౩౬౮-౩౭౩
బాంబాయిలో ౨౧	౩౭౪-౩౭౭
ధర్మసంకటము ౨౨	౩౭౮-౩౮౨
మరల దక్షిణ—ఆఫ్రికా ౨౩	౩౮౩-౩౮౬

ఆత్మకథ

మొదటిభాగము

జన్మాదికము

గాంధీకుటుంబమువారు మొదట * పచారుదినుసులు అమ్ము
నారై యుందురు. కాని మాతాతగారికి పైమాపురు
పురుషులు కాతియావాడునందలి కొన్ని సంస్థానములందు మంత్రులుగా
ఉండిరి. ఓతాగాంధి యను మాటుపేరు కల ఉత్తమచందు గాంధీ
అను మాతాత మిక్కిలి నియమపాలకుడై ఉండఁజూపును. వీలన, కొన్ని
రాజకీయము లగు కుట్రలవలన ఆయన పోరుబందరు దివానుగిరి విడిచి
జువాహర్ అను సంస్థానమును ఆశ్రయింపవలసివచ్చెను. అచట అతఁడు
నవాబునకు ఎడమచేతితో సలాముచేసెను. ప్రత్యక్షమైన ఈ అవినయ
మునకు ఒకఁడు కారణ మడుగఁగాఁ 'కుడిచేయి ఈవఱకే పోరుబందరు
నకు సమర్పితమయినది' అని అతఁడు అనెను.

భార్య చనిపోగా, ఓతాగాంధి మరల పెండ్లాడెను. అతనికి
ప్రథమకళత్రమున నలుపురును, ద్వితీయకళత్రమున ఇద్దఱును కుమారులు.
ఈ ఓతాగాంధి కుమారు లందఱు ఏకగర్భసంజాతులు కారని నేను
బాల్యమున గ్రహించితినిగాని, ఒరులవలన ఎఱిగికొంటిననిగాని అను
కొనను. ఈ ఆటగురు అన్నదమ్ములలో అయిదవవాఁడు కబాగాంధి
అని నామాంతరము కల కరంచంగు గాంధీ. ఆఱవవాఁడు తులనీదాసు

* గుజరాతు, కాతియావాడులో పచారుదినుసులు అమ్మువారికి 'గాంధు' లని పేరు.

ఆత్మకథ

గాంధీ. ఈ సోదరులు ఇరువురు ఒకరిపిదప మఱియొకరు పోరుబందరు నందు ప్రధానామాత్యులుగ నుండిరి. ఇందు కబాగాంధీ నాతండ్రి. ఆయన రాజస్థానిక-కోర్టులో ఒక సభ్యుడు. ఆకోర్టు ఇపుడు అంత రించెను కాని అది ఆకాలమున రాజులకును, తత్కులజులకును తగవులను దిద్దజాలినదిగా ఉండెడిది. ఆయన కొంతకాలము రాజకోటలోను, పిదప వాంకనేరులోను దివానుగా ఉండెను. ఆయన చనిపోవు వఱకును రాజకోటసంస్థానమున పింఛను పుచ్చుకొనుచుండెను.

కబాగాంధీ కళత్రవియోగమాలవలన నాలుగు మాఱులు పెండ్లియాడెను. ప్రథమ ద్వితీయకళత్రములకు ఇద్దఱు కూతుండ్రు; తుది భార్య యగు పుత్తలీబాయికి ఒకకూతురు, మరి ముగ్గురు కొడుకులును; అందు నేను కడగొట్టుబిడ్డఁడను.

నా తండ్రి కులాభిమాని, సత్యప్రియుడు, శూరుడు, ఉదారుడు; కాని కోపిష్టి. కొంచెము విషయ లోలుండనియు అనవలయును. ఏలయన, అతఁడు నాలుగవపడి దాఁటినపిదప నాలుగవతూరి పెండ్లియాడెను. కాని లంచగొండి కాఁడనియు, ఇంటను బయటను గూడ పక్షపాతములేని న్యాయశీలము కలవాఁడనియు పేరు మోసెను. ఆయన సంస్థానాభిమానము సర్వవిదితము. తన ప్రభువగు రాజకోటరాజును ఒక అసిస్టెంటు పాలిటికల్ ఏజెంటు తూలనాడఁగా ఆయన అవరోధించెను. ఆ యేజెంటు కినిసి, 'పొరపాటు చేసినవని విన్నవించుకొని కేరణు నేడికొంటివేని త్తమింతును' అనెను. అందులకు అతఁడు ఒప్పుకొనమి కొన్ని గంటలు నిర్బంధమున ఉంపఁబడెను. అటులయినను అతఁడు చలంపకుండుట చూచి ఆ యేజెంటు విడిచి పుచ్చెను.

మాతండ్రికి సొమ్ము కూడఁబెట్టవలయునను ఆశ లేనే లేదు, కాన మాకు మిగిలినది కడుఁ గొలఁది.

మాతండ్రి కేవలము అనుభవశాలి. ఆయన అయిదవ గుజరాతి క్లాసు వఱకు చదివినాఁ డన్నచో అక్కడి కెక్కువ. చరిత్రము, భూగోళశాస్త్రము ఆయన ఎఱుంగఁడు. కాని నిత్యవ్యవహారములలో కలిగిన మంచి అనుభవము గట్టి చిక్కులను విడఁదీయును, వందలతర బడి జనమును పరిపాలింపను అన్ని విధముల చాలియుండెను. ఆయనకు మతశిక్ష కడుఁ గొలఁది. కాని దేవళములను తఱచు దర్శించుట వలనను, మతవాదముల వినుటవలనను చాలమంది హిందువులకు కలుగు ధర్మపరిజ్ఞానము ఆయనకును కలగు. కుటుంబమునకు ఆపుడగు ఒక పండిత బ్రాహ్మణుని ప్రేరణచే ఆయన అంత్యదినములలో గీతా పారాయణము మొదలిడెను. ఆయన ప్రతినాఁడును పూజాకాలమున కొన్ని స్లోకములు ఎఱుంగెత్తి చదువుచుండువాఁడు.

నాచిత్తమున మాఅమ్మ పరమసాధ్వీ యను విషయము హత్తు కొనిపోయినది. ఆమె మిగుల దైవచింత కలది. ఆమె నిత్యము పూజ చేసికొనక భోజనము మాట తలపెట్టునది కాదు. హవేలీకి (విస్ట్రాలయము) పోవుట ఆమెకు నిత్యవిధులలో ఒకటి. నాకు జ్ఞాపి ఉన్నంతవఱకు ఎన్నడు ఆమె *చాతుర్మాస్య మానినటులు లేదు. ఆమె అతికఠినములగు నోములు నోచి నిర్విఘ్నముగా నెఱవేర్చి డిడి. పట్టిన నోము విడువను ఆమెకు జ బృక్క సాకు కాదు. ఆమె గృహాంద్రాయణము చరించుచుండఁగా జబ్బుపడుటయు, జబ్బు ఆమె

* వర్షర్తువున నాలుగు నెలలు వీరభోజనము చేయువ్రతము.

‡ చంద్రుని వాని వృద్ధుల ననుసరించి అన్నభోజనం తగ్గించుట, పెంచుట.

ఆ త్మ క థ

నిసుమంతయు చలింపఁజేయలేకపోవుటయు నాకు గుఱుతు. వరుసగా రెండు మూడు నిట్లుపాసములు ఆమె కొక రెక్క కాదు. చాతుర్మాస్యలో ఒకపూట మాత్రమే భుజించుట ఆమె కలవాటు. అంతటితో తృప్తిచెందక, ఆమె ఒకచాతుర్మాస్యలో దినము విడిచి దినము ఉపవసించినది. మరియొక చాతుర్మాస్యలో సూర్యుని చూచి గాని భుజింపనని నతము పూనెను. ఆరోజులలో సూర్యదర్శన మయినదని మాఅమ్మకు చెప్పటకు పిల్లల మందఱుమును నిలవఁబడి సూర్యునిమీఁద కనులు పెట్టుకొని యుండువారము. నడిపర్వాకాలమున సూర్యదర్శనము తఱుచు లభింపదని అందఁజెఱుఁగుదురు. సూర్యుడు హఠాత్తు కానిపింపఁగా మేము మా అమ్మ కడకు పరువెత్తికొని వెళ్లి, 'అమ్మా, అమ్మా! సూర్యుడు కనుపడుచున్నాడు, రా' అని చెప్పిన రోజులు నాకు గుఱుతు. ఆమె స్వయముగా దర్శనముచేసికొన పరుగుపరుగున వచ్చెడిది కాని అంతలో సూర్యుడు మాయమయి పోవువాడు. ఆమె 'పోనీ! నేడు నేను భుజించుట ఈశ్వరునికి ఇష్టము కాదు' అని సంతోషముగా పలుకుచు గృహకృత్యములకు పోయెడిది.

మా అమ్మకు వ్యవహారజ్ఞానము మెండు. సంస్థానమునకు సంబంధించిన విషయములు ఆమెకు రెస్సగా తెలియును. రాణివాసమంతయు ఆమె తెలివి తేటలకు మెచ్చుకొనునది. బాల్యమిచ్చిన వీలును ఉపయోగించుకొని నేనును ఆమెవెంట రాణివాసమునకు తఱుచు చనుచుండువాడను. రాజమాతకు మాయమ్మకు జరుగుచుండెడి నాటి సరససంభాషణములు నేటికిని నాకు గుఱుతు.

ఈ దంపతులకు సుదామపురి అను పోరుబందరున 1869 సం. అక్టోబరు 2 వ తేదీని (శుక్ల సం. భాద్రపద బహుళ ద్వాదశి కని

౧ జన్మాదికము

వారము) నేను జనించితిని. పోరుబందరున నాశైశవము కడచెను. బడిలో వేయుట నాకు గుఱుతు ఉన్నది. ఎక్కములు వల్లించుట నాకు కొంతచిక్కే అయినది. అప్పుడు తోడిబాలురతో మాపంతులను తిట్టుట తక్కు మరియేమియు నానేర్చినది గుఱుతున లేకపోవుట చూడఁగా, నా బుద్ధి కడు మందమైనదనియు, నాకు ధారణ తక్కువ అనియు తెలము.

బాల్యము

నా తండ్రి పోరుబందరు విడిచి రాజస్థానిక కోర్టులో సభ్యుడగుగా రాజకోటకు వెళ్లునాటికి నేను సుమారు ఏడేండ్ల వాడను కావచ్చును. నన్ను అచట ఒక ప్రైవేటు స్కూలులో చదువ వేసిరి. అందు నన్ను చదివించిన ఉపాధ్యాయుల పేరులు, ఇతర విషయములతోఁగూడ ఆరోజులు అంతయు నాకు గుఱుతున్నవి. పోరుబందరు నందువలె ఇచటఁగూడ నా విద్యావ్యాసంగమును గుఱించి వ్రాయఁదగిన దేదియు లేదు. నే నొక విద్యార్థి మాత్రుడనై యుందును. నేను ఈ స్కూలునుండి సుబర్బను స్కూలునకును, అటనుండి హైస్కూలునకును వెళ్లితిని. నాటికి నాకు పండ్రెండేండ్లు. ఈ కొలఁదికాలములో నేను ఉపాధ్యాయులతోఁ గాని, సహాధ్యాయులతోఁ గాని, ఎన్నఁడేని బొంకులాడియున్నటులు నాకు గుఱుతు లేదు. నాకు బిడియము హెచ్చగుటచే సమాజమును తప్పించుకొనుచుండువాడను. నాపుస్తకములు, వాపాతములును నాకన్న జతగాండ్రు. వేళకు సరిగా బడికి పోవుట, బడి మూయఁగనే ఇంటికి పరుగిడుట ఇదియే ప్రతిదినము నా కలవాటు. వాచ్యముగా నేను పరుగిడువాడను. ఏలన, నాకు ఇతరులతో మాటలాడుట దుస్సహము. ఎవరేని కేలిచేసిపోయి రినియు నాకు భయము. హైస్కూలున తొలియేడు పరీక్షాసమయమున సంభవించిన ఒక విషయము వ్రాయఁదగియున్నది. జైల్స్ అను పరీక్షకుఁడు (Educational Inspector) పరీక్షింపజచ్చెను. అతఁడు

౨ బాల్యము

వర్ణక్రమ (Spelling) పరీక్షకుఁగాను అయిదు పదముల నిచ్చెను. అందు ఒకటి కెట్టిల్ (Kettle). నేను దానిని తప్పవ్రాసితిని. ఉపాధ్యాయుఁడు తన బూటుకొనతో నన్ను దిద్దజూచెను గాని నేను దిద్దఁ బడనైతిని. 'సారుగువాని పలకలో చూచి వ్రాయుట ఆయన ఉద్దేశము' అని ఊహించుట నాతల దాఁటిన విషయము. ఏలన, ఒకరి పలకలో ఒకరు చూచి వ్రాయకుండ ఉపాధ్యాయుఁ డచట నిలువఁబడెనని నాతలఁపు. తుద కేమైన దనఁగా, నేనుతక్కు నందఱును ప్రతిపదమునకు వర్ణక్రమము పరిగా వ్రాసిరి. నేనుమాత్రము దద్దవ్రాసెను. తరువాత ఉపాధ్యాయుఁడు నామూఢత్వమును నాకు తెలుపఁజూచెను గాని ఆయన యత్నము వ్యర్థమైనది. దొంగతనముగా చూచి వ్రాయు విద్య నే నెన్నఁడును నేర్వలేకపోతిని.

ఇది ఉపాధ్యాయునిపట్ల నాకుఁగల వినయమును కొంచెమైనను తగ్గింపలేదు. పెద్దల దోషములయొడ అంధుఁడనైయుండుట నాస్వభావము. తరువాతఁగూడ ఈ యుపాధ్యాయునిగుఱించి ఇంకను చాల దోషములు నాయెఱుకకు వచ్చినవి కాని ఆయనపట్ల నావినయ మట్లే యుండెను. ఏలన, నేను పెద్దల యాజ్ఞ పాలించుటయే నేర్చితిని గాని వారి పనుల తర్కింప నేర్వలేదు.

నాఁటివే యగు మరి రెండువిషయము లెల్ల పుడు నాస్మృతిలో హత్తుకొనియున్నవి. బడిపుస్తకములు తక్కు ఇతరపుస్తకము చదువుటలో నాకు రుచి తక్కువ. దినపాఠములు చదువవలసియే యుండెను. ఏలన, ఉపాధ్యాయుని మోసగించుట నాకు ఎంత ఇష్టముకానిపనియో ఆయనచే మాటపడుటకూడ నాకు అంత ఇష్టముకాని పని. కావున నేను పాఠములు వల్లించుచుండువాఁడను. కాని తఱుచుగా నామనః గుఱుమాత్రము అచట ఉండెడిది కాదు. ఈ రీతిగా నాకు పాఠములే

ఆత్మకథ

సరిగా రానపుడు ఇంక అన్యగంధపనముమాట యెక్కడ? కాని ఒకానొకపుడు మాతండ్రిగారు కొనిన ఒకపుస్తకముపై నాకనులు పడినవి. అది శ్రవణపితృభక్తి నాటకము. (పితృభక్తి కల శ్రవణునిగుఱించి నాటకము.) నేను అతిశ్రద్ధాళువనై దానిఁ జదివితని. ఆతఱినే బొమ్మలాటగాండ్రును మానివాసమునకు వచ్చిరి. వారు చూపు బొమ్మలలో అంధులగు తలదండ్రులను కావడిలో నుంచుకొని యాత్రకుఁ గొనిపోవు ఈశ్రవణుని బొమ్మయు కలదు. ఈపుస్తకమును, ఆబొమ్మయు నామనస్సుపై మాయని ముద్ర వేసెను. 'నీవు లక్ష్యముగా గ్రహించి చరింప నలసిన వస్తువొకటి ఇచట ఉన్నది' అని నేను నాకు ఆదేశించుకొంటిని. శ్రవణుడు చనిపోవగా, అతని తలదండ్రుల కరుణావిలాపము నేటికిని నాకు స్మృతికివచ్చుచున్నది. ఆజాలిపాట నన్ను చాల ద్రవంపజేసెను. నాతండ్రిగారు కొనియిచ్చిన జంత్రముపై నేను దానిని పాడితిని.

ఇట్టిదే వేటొక నాటకమునకు సంబంధించినది కలదు. సరిగా ఆసమయముననే ఒకనాటకసమాజమువారి ప్రదర్శనము చూచుటకు నేను మా నాయనగారి అనుజ్ఞ సంపాదించుకొంటిని. అది నాహృదయము మారగొన్న హరిశ్చంద్రనాటకము. దానిఁ జూడ నాకు విసుపు లేదు. కాని దానిఁ జూడ నాకు ఎన్నితూరులు అనుజ్ఞ దొరకును? అదియే నామనస్సున ఎప్పుడు తిరుగుచుండెడిది. నాలో నేనే లెక్కలేనన్ని మాటులు హరిశ్చంద్రనాటక మాడియుందును. 'అందఱును హరిశ్చంద్రునివలె ఏల సత్యసంధులు కారాదు?' అని రేయుంబవలు నాలో నేను ప్రశ్నించుకొనుచుంటిని. హరిశ్చంద్రునివలె సత్యమును పాలించుటయు, హరిశ్చంద్రునివలె విపత్తు లన్నియుఁ గడచుటయు అను ఈ ఉత్తమధర్మము నాలో ఆవేశించినది. హరిశ్చంద్రకథలోని ప్రతి అక్షరమును నిక్కమని నా నమ్మిక. దాని తలపోయు మాత్రము

౨ బాల్యము

నేనే నాకు దుఃఖ మాఁగెడిది కాదు. హరిశ్చంద్రుఁడు ఒక చారిత్రక పురుషుఁడు కాఁడు అని లోకజ్ఞానమువలన నాకిప్పుడు తోచుచున్నది. నాకు మాత్రము శ్రవణ హరిశ్చంద్రులు సజీవసత్యములే. మరల నేను ఇప్పుడు ఆనాటకములు చదువుదునేని వెనుకటివలెనే ద్రవించుట నిష్క్రమము.

బాల్యవినాహము

ఈ ప్రకరణము వ్రాయకుండుట నా యభీష్టము. అయినను ఈ కథాక్రమమునందు ఇట్టి చేదు ఎంతయో మ్రొంగ వలసియున్నాను. నేను సత్యమునకు పూజారి నగుచో మార్గాంతరము లేదు. నాకు పదుమూడవయేట పెండ్లి అయినదని యిచట గ్రంథ సము చేయుట నా పరితాపయుతమగు విధి. నారక్షణలో ఉన్న బాలురను, ఆ నాటి నా ప్రాయమువారిని చూచుచుండగా, నా పెండ్లి గుఱుతు వచ్చి నన్ను గూర్చి వగచికొనను, నాదౌర్భాగ్యమును తప్పించుకొనుటజేసి వారిని అభినందింపను నాకు మన సగుచున్నది. పదుమూడేండ్ల ప్రాయముననైన ఆ నావివాహమును సమర్థించు వైతిక మగు ఏవిధియు నాకు కానరాదు.

పాఠకుడు పొరపడకుండుగాక, నాకు అయినది పెండ్లి కాని ప్రధానము కాదు. కాతియావాడునందు ప్రధాన మనియు, పెండ్లి అనియు రెండు వేఱు వేఱు సంస్కారములు కలవు. పెండ్లికిగాను పిల్లల తలదండ్రులు ముందు చేసికొను ఒప్పందము ప్రధానము. అది అతిక్రమణీయముగాదు. కుర్రుడు చనిపోవుచో ప్రధానమువలన పిల్లకు వైధవ్యము రాదు. అది కేవలము తలదండ్రుల ఒడంబడికయే కాని పిల్లలకు దానితో సంబంధము లేదు. పిల్లలకు ఈ ప్రధానము సంగతి తఱుచు తెలియదు కూడ. నాకు ముమ్మాఱు ప్రధానము జరిగినటులు

3 బాల్యవివాహము

ఉన్నది కాని ఎప్పుడో ఎఱుగను. ప్రధానము అయిన మొదటి ఇరువురు బాలికలు ఒకరితరువాత ఒకరు చనిపోయి రని వింటిని. కావున నాకు ముమ్మాఱు ప్రధానము అయినదని ఊహించుచున్నాను. మూడవ ప్రధానము నావీడవయేట జరిగెనని కొంచెము గుఱుతు ఉన్నది కాని దానిగుఱించి నాతో చెప్పినటులు మాత్రము గుఱుతు లేదు. వివాహమున వధూవరులు కర్మలు నెరవేర్చవలసి యుందురు. ఈ ప్రకరణమునందు నా పెండ్లికి సంబంధించిన కొన్ని విషయములు మాత్రము వ్రాయుదును. నా పెండ్లి నాకు సరిగా గుర్తుకలదు.

మేము అన్నదమ్ములము మూవురము అని చదువుదులకు లెలిసి యున్నది. మొదటివానికి ఈవఱకే పెండ్లి ఆయెను. నాకంటె రెండు మూడు ఏండ్లు పెద్ద అయిన నా రెండవ అన్నకును, నాకన్న ఒక యేడు పెద్ద కాదగిన మా పెత్తండ్రికొడుకునకును, నాకును కలిపి ఒకలగ్నముననే పెండ్లి చేయ నిశ్చయించిరి. ఇందు మా బాగో గుల తలంపు లేదు. మా ఇష్టానిష్టముల ప్రసక్తి మొదలే లేదు. అది కేవలము వారి ఆనుకూల్యము, న్యాయము తగ్గుట-వీనికి సంబంధించినది.

హిందూసంసారములందు పెండ్లియనిన ఒక స్వల్పవిషయము కాదు. దాతృప్రతిగృహీతలు పెండ్లితో తఱుచు కూలిపోవుదురు. వారు సొమ్మును, సమయమును వమ్ముచేయుదురు. బట్టలు పాత్రలు, నగలు నాణెములు, విందులు వింతలు తయారుచేయుటకు కొన్ని నెలలు పట్టును. ఇవి సమకూర్చుటలో నొకరినొకరు మించఁ బ్రయత్నింతురు. కంతమాధుర్యము ఉన్నను లేకున్నను, గొంతు బొంగురువోవ పాడి రోగములుగూడ తెచ్చికొని ఇరుగుపొరుగువారి కాంతికి భంగముచేయుదురు. ఇరుగుపొరుగువారుగూడ ఈ సందడిని దందడిని, ఈచెత్తను చెదారమును

ఆత్మకథ

నెమ్మదిగా సైరింతురు. ఏలయనగా, వారివంతు వచ్చినపుడు వారికిని ఇటులు చేయవలసియుండునని తెలియును.

మాపెద్దలు ఈపీడ సంతయు ఒకసారియే ఝాడాచేయుట మేలనుకొనిరి. తక్కువ వ్యయము, ఎక్కువ వైభవము; ముమ్మాటు ఖర్చు పెట్టుటకుబదులు ఒకమాటు ఉదారముగా వ్యయము చేయ నగును గదా! నాతండ్రి పెత్తండ్రులు మదుసండ్రు. వారు ఇంక జరుపవలసిన కడపటిశుభకార్యములు ఇవియే. చరమవయస్సున శుభకార్యములు చూచుకొనఁ దలచుట వారికి పాడియే. ఇన్ని సందర్భములఁబట్టి మూడు పెండ్లిండ్లును నిశ్చితము లైనవి. పైన నేను చెప్పినట్లు పెండ్లి షనులు చేయుటకు కొన్ని నెలలుపట్టెను.

ఈప్రయత్నములఁ జూచియే మేము రాజబోవు విషయమును పసిపట్టితిమి. మంచి బట్టలు, మేళతాళములు, ఊరేఁగింపులు, విలువ విందులు, ఆడుకొన ఒకక్రొత్తపిల్ల-ఇవిన్నియు చేకూఱునని తెలియుట కంటె నాకు వేతేమియు తెలిసినటులు లేదు. భోగాభిలాష తరువాత. గ్రంథస్థము చేయఁదగిన కొన్నిమాత్రము వ్రాసి నాసిగ్గుపాటును తెరచాటు చేయ సంకల్పింతును. అదిగూడ ముందు ఉగ్గడింతును. ఈ నా ఆత్మకథలో ముఖ్యముగా నేను వ్రాయఁదలచుకొనిన ప్రధానాంశమునకును, దీనికిని గల సంబంధము కొలది.

పెండ్లికిఁగాను నన్నును, మా అన్నను రాజకొటనుండి స్నేహ బంధువునకు కొంపోయిరి. వివాహనాటకమునకు పూర్వరంగముగా జరిగడి పసుపువలుగు మొదలగు తమాషాలు చాల గలవు కాని వాని వివరింపక విడుచుట లగ్గు.

3 బాల్యవివాహము

మాతండ్రి దివానే; అయినను నవుకరు. రాజుగారికి విశ్వాస పాత్రుఁడు గాన మరింత పరాధీనుఁడు. చివరనిమిషమువఱకు రాజు గారు ఆయనకు పోవ ననుజ్ఞ తీయలేదు. పోరుబందరునకును రాజు కోటకును ౧౨౦ మైళ్లు; ఎడ్ల బండిమీఁద అయిదునాళ్లు ప్రయాణము. రాజుగారు అంచెగుర్రపుబండను ఉంచి మూడునాళ్ల కే చేరునటులు వీర్పాటు చేసిరి. మూడవ మకాములో బండి బోల్తాపడెను. మాతండ్రికి గాటపుడెబ్బలు తగిలెను. ఒడలినిండ దెబ్బలతో ఆయన ఇలు చేరెను. ఆయనకును, మాకును ఉత్సాహము సగమాయెను కాని వివాహ మాగుటకు వీలు లేదు. ఏలన, లగ్నములు మార్చి శకృమా? నేను బాల్యోల్లాసముతో పెండ్లి కులాసాలో మునిగి మాతండ్రిగారి గాయములకు దుఃఖింప మఱచితిని.

నేను పితృభక్తుఁడను; అంత విషయ భక్తుఁడనుగూడ. 'విషయ' మనగా ఇంద్రియములని కాదు. కేవలము భోగమాత్రమనియే యర్థము. కలిదండ్రుల నుపచరించుటకు సమస్తమును త్యాగము చేయవలయును అను ఉత్తమధర్మము నే నింకను గ్రహింపలేదు. నాభోగాభిలాషను దండించుటకో యన ఒకటి జరిగెను. నాటినుండియు అది నన్ను బాధించుచునే ఉండెను. దానిని ముందు తెలిపెదను. నిష్కులానం దుఁడుచెప్పెను:

✧ 'త్యాగ నటకే రే వైరాగ వినా, కరీ యే కోటి ఉపాయ జీ.'

క. ఎన్ని యుపాయంబులనుం

బన్నినయేనియును విషయవాసన విడలే,

✧ ఈ పాటను నే నెఱుఁచి పాడినను, ఎవరేని పాదంగా విడినను, ఈ కటువిషయము చివరన స్మృతిఁ దలిచి నన్ను అజ్ఞాతూరితుని చేయుచుండును.

ఆత్మకథ

కున్నను నీకుం ద్యాగం

బన్నది పెనుబండిసున్న యగుఁ జూడుమురా!

మాతండ్రి గాయములతో నొగిలియు నగుమోము వెట్టి, క్రియా కలాపమంతయు నిర్వహించెను. నేను అది తలచుకొనినపుడు వివాహమున కర్మకాండచేయ ఆయన ఎచటనెచట కూరుచుండెనో ఆయా ప్రదేశములు అన్నియు నేటికిని నాకనుల వ్రేలును. బాల్యమున నాకు పెండ్లి చేసినందులకుఁగాను ఒకనాఁడు నాతండ్రిని తీవ్రముగా విమర్శింతునని అప్పుడు నేను తలచితివా? ఆనాఁడు ప్రతిదియు సక్రమముగను, యోగ్యముగను, మనోహరముగను కానిపించెను. పెండ్లి చేసికొనవలయు నను ఉబలాటము నాకును గలదు. అప్పుడు నాతండ్రిగారు చేసిన ఏర్పాటులన్నియు నిర్దుష్టములుగ కానిపించెను. ఇది యెల్ల ను నాకు చక్కగ గుఱుతు కలదు. మేము ఇరువురము వేదికపై కూర్చున్న తెఱఁగు, * సప్తపది జరిపినరీతి, ఒకరు త్రావిన + కంసారు ఒకరి నోటికి అందించిన పోలిక, సంసారము చేయ మొదలిడిన విధము నేటికిని నాయెదుట చిత్తరువు పోల్కి ఉండును. ఓహో, ఆతొలి రేయి! ఏమియు తెలియని ఇరువురు పిల్లలు!! వారికి తెలియకుండునట్లే అమాంతము సంసారసాగరమున ఉఱికిరి. తొలిరేయి మెలఁగవలయు మెలఁకువను మావదినెగారు నాకు చక్కగా బోధించిరి. నాభార్యకు ఎవరు బోధించిరో నే నెఱుఁగ. ఆమాట ఆమె నెన్నఁడు నేనడుగ లేదు; ముందును అడుగఁ దలఁపలేదు. మేము ఒకరి మొగమును మరియొకరు చూడ మోమోటమి కలవార మని పాఠకులు

* నన్నెకల్లు కొక్కించుట.

+ ఇది గోడుచుంతో చేసిన ఒకానొక పదార్థము. వివాహ మయినపిదప కథావరు లిరువురు చరన్సరము భుజింతురు.

3 బాల్యవివాహము

దృఢముగా ఎఱిగియుండవచ్చును. నిక్కముగా మాకు సిగ్గు హెచ్చు. నేను ఆమెతో మాటలాడు టెటులు? అదిగాక, ఏమి మాటలాడుదును? మావదినెగారి శిక్షణము నన్ను సుదూరము తీసికొనిపోలేదు. అట్టి విషయములలో శిక్ష నిక్కముగా అక్కఱిగాదు. శిక్షను ఇసుమంతయు అక్కఱి లేకుండఁ జేయుటకు పూర్వజన్మ సంస్కారములు బలవత్తరములు. క్రమముగా మాకు పరిచయము బలిసినది. అఱిగొఱి లేక మాట కలిసినది. మేము సవయస్కులము. అయినను భర్తృధికారమును చలాయించుటకు నేను ఆలస్యము చేయలేదు.

యాజమాన్యము

నాకు పెండ్లి అయిన దినములలో దమ్మిడికో, కానికో కాని-
వెల సరిగా గుఱుతు లేదు- చిన్న చిన్న పత్రికలను అమ్ముచుండువారు.
వానిలో దంపతుల ప్రేమ, పొదుపు, బాల్యవివాహములు, ఇంకను
ఇట్టి ఇతరవిషయములను గుఱించిన చర్చ ఉండేడిది. ఇవి నాకు అంది
నపుడెల్ల సాకల్యముగ చదివెడువాడను. నాకు రుచింపని వానిని మఱి
చుటయు, రుచించినవానిని అనుష్ఠించుటయు నాచొప్పు. ఏకపత్నీ
వ్రతము ధర్మమని ఈపత్రికలలో నిరూపింపబడినది. అది నామదిలో
గాఢముగా నాటుకొనెను. సత్యానురాగము నాశీలము కావున
భార్యను అతిచరించుట శంకాచారము. మరియు ఆయాడున ఏక
పత్నీవ్రతము భంగించుటయు నాకు అసంభవము.

అయితే ఆసద్విచారము నాకు ఒక దుష్ప్రచారమునకు
హేతు వైనది. నేను ఏకపత్నీవ్రతము పాలించుచో ఆమెయు పాతి
వ్రత్యమును పాలింపవలయుగాదా! అని నేననుకొంటిని. ఈఆలోచనతో
ఆమెయొడ నాకు అనుమానము పుట్టెను. ఆమెనుండి నమ్మికను లాగు
టకు ఆమెవిధి సులువుగా నాఅధికారములోనికి మార్పబడెను. ఆనమ్మి
కను బలాత్కరించి పుచ్చుకొనుటకు నేను నాయధికారమును మెలకు
నతో కాపాడుకొనవలయును. ఆమెను తప్పదలంప కారణ మేమియు
లేదు; కాని అనుమానమునకు కారణములతో ఏమిపని? నాకన్నతయు
ఆమె పోకలమీదనే. కావున ఆమె నాసెలవు లేక ఎక్కడికిని పోవ

పీలులేదు. ఇది మాకలహమునకు బీజమాయెను. ఈ నిర్బంధము మొత్తము మీద ఒకవిధమున చెరిగిపోయినది. అయితే కన్తూరిబాయి ఇటువంటివానిని సహించు పిల్ల కాదు. ఇష్టము వచ్చినపుడు ఎప్పుడేని ఎచటికేని నాకు చెప్పకుండఁగనే వెళ్లిపోవుట పెట్టుకొన్నది. నాకొమ్మవలన ఆమె ఎక్కువ స్వాతంత్ర్యము తీసికొనుటయు, నాకు ఎక్కువ కోపము కలుగుచుండుటయు పర్యవసించెను. క్రొత్తగా కాపురము చేయు మాకు మాటలు లేకపోవుట పరిపాటి ఆయెను. నానిర్బంధములకు లోఁగక తన యిచ్చవచ్చినటులు చరించుట కన్తూరిబాయికి నేరము కాదు. కోవెలకుఁగాని, చెలులయిండ్లకుఁగాని పోఁగూడదను ఆజ్ఞను ఏమంచిపిల్లయేని సహించఁగలదా? నాకు ఆమెను నియమించు అధికారము ఉండునో, ఆమెకుఁగూడ అట్టి అధికారమే ఉండదా? ఈమాట నేఁడు నాకు తెలియును; కాని నాఁడు భర్తృత్వాధికారమును చలాయించవలెననునదియే నాకు తెలిసిన విషయము.

అయితే మాబ్రతుకంతయు పోట్లాటలతో సరియని పాతకుఁడు తలపోయ కుండుఁగాక. నా నిర్బంధమునకు ప్రేమయే మూలము. నేను నాభార్యను ఆదర్శస్త్రీని చేయఁదలచితిని. నాభార్య పవిత్రముగ మనుటయు, నానేర్పినది నేర్పుటయు, చేతలో, తలఁపులో, నాతో సమముగా ఉండుటయు నాకోరిక.

కన్తూరిబాయికి అట్టి కోరిక ఉండెనో లేదో నే నెఱుఁగ. ఆమెకు అక్షరములు రావు. స్వభావముగా అమాయక; స్వతంత్ర; పట్టుదలకలది. నాతోమట్టుకు మిత్రముగ మాట్లాడెడిది. చదువు రాకపోయెనే యని ఆమెకు చింత లేదు. నావిద్యావ్యాసంగము ఆమెను అట్టి సాహసమునకు పురికొల్పినటులు నాఅనుభవములో లేదు. ఈకోరిక యంతయు కేవలము నాదే. నేను మిక్కిలముగా ఆమెనే ప్రేమించితిని.

ఆత్మకథ

శాన ఆమెయు నన్ను అట్టులే ప్రేమింపవలె నని నాకోరిక. అయితే అట్టి అన్యోన్యప్రేమ లేకున్నను, ఒకపక్షముననైనను సంపూర్ణముగు ప్రేమ ఉండుటచే, అది తీరిని వెత కాలేదు.

నేను మిగుల భార్యాసక్తుడను. పాతకాలయందును అదే తల పోత. ఎపుడు చీకటి పడునా, ఎపుడు పోయి వ్రాలుదునా, అనియే బెంగ. ఎడఁబాటు దుస్సహ మయ్యెడిది. కల్లిబొల్లి మాటలతో నడి రేయివఱకు నిదుర పోనిచ్చువాడఁ గాను. ఇట్టి మహాశనముగు భోగా సక్తితోపాటు కర్తవ్యపరాయణతయే లేకున్నచో, నేను తెవులుగొంటనై యుందునో! అకాలమృత్యువువాతనే కూలియుందునో! లేక ఈప్రపంచమున ఎట్టి జీవచ్ఛవమునై ఉండియుందునో! కాని ప్రతి ఉదయమున నిత్యకృత్యములు తీర్చవలసి యుండెను. కల్ల ఆరారు. నన్ను అనేకసమయములలో రక్షించినది ఈతుదిపద్ధతి.

కస్తూరిబాయికి చదువు రాదని లోఁగడనే చెప్పియుంటిని. ఆమె కు చదువు చెప్పవలయునని నాకు కడుఆతురత. కాని విషయాసక్తి కాలమును మిగుల నిచ్చెడిది కాదు. మరియు ఆమెకు ఇష్టము లేకున్నను చదివింపవలెను. అదియు రాత్రి. పెద్దలసమక్షమున దాపున ఉండుటకే నాకు సాహసము లేదు; ఇంక మాటలాడుట యేడ? కాకి యావాడునందు నాడును, కొంతవట్టు నేడును, ఒక కొత్తరకపు పనికిమాలిన ఘోషా కలదు. కావున ఎలఁబ్రాయమున నేను కస్తూరి బాయిని చదివింపఁ జేసిన ప్రయత్నములు చాలవట్టు వమ్మతియెనని ఇయ్యకొందును. కామాంధ్యముగడచి మెలఁకున వచ్చుసరికి నాకు లోక యాత్ర మొదలై తీరిక దొగకక పోయెను. ఉపాధ్యాయులను పెట్టి చదువు చెప్పించు ప్రయత్నమును సాగలేదు. కాఁగా కస్తూరిబాయికి సామాన్యములగు ఉత్తరములు వ్రాయను, గుజరాతీపుస్తకములు చదువను

౪ యాజమాన్యము

మాత్రము పట్టువడినది. ఆమెయొడ నాకు ఉన్న త్రప్రేమయే లేనియెడల ఆమె నేటికి విడుదలయై ఉండెడిదని నా నమ్మకము. ఏలనగా, నేను అప్పుడు ఆమెకు విద్యయొడఁ గల అనిష్టమును తొలఁగించియుండును. శుద్ధప్రేమకు సాధ్యము కానిది ఉండఁబోదు అని నా విశ్వాసము.

లాలసయొక్క చెఱుపులనుండి కొలదిగకో, గొప్పగనో, నన్ను కాపాడిన ఒక విషయమును చెప్పియుంటిని. చెప్పదగిన మరియొక విశేషము : 'ఎవనినిష్ఠ పవిత్రమై ఉండునో వానిని తుదికి పరమేశ్వరుడే రక్షించును.' అని అనేకచృష్టాంతములు నన్ను నమ్మించినవి. ఆతిబాల్యవివాహము అను దురాచారము తోపాటు దాని చెడుగులను కొంతవట్టు తగ్గించుటకు హిందువులలో మరియొక ఆచారము కలదు. తలదండ్రులు నూతనదంపతులను చిరకాలము ఒకచో కలిసి ఉండ నీయరు. నూతనవధువు అర్ధకాలముకంటె ఎక్కువకాలము పుట్టింటనే ఉండును. మాకును అటువలెనే. మాకు పెండ్లి అయిన అయిదేండ్లలో (౧౩ ఏడునుండి ౧౮ వఱకు) మేము కలిసియున్న కాలము మొత్తముమీఁద మూడేండ్లకు పైబడదు. ఆఱు నెలలు కాక మునుపే పుట్టింటనుండి కస్తూరిబాయికి పిలుపు వచ్చెడిది. ఆనాడు ఆఫిలుపులు నాకు కష్టముగ ఉండెడివి కాని అవి మమ్ము ఇరువురిని రక్షించినవి. పదునెనిమిదవయేట నేను ఇంగ్లాండునకు పోయితిని. అది మాకు చక్కని విలంబవియోగపుత్ర మాయెను. ఇంగ్లాండునుండి నేను మరలి వచ్చినపిదపఁగూడ మేము ఆఱునెలలకంటె ఎక్కువ కాలము కలిసి కాపురము చేయలేదు. ఏలనగా, నేను రాజకోటనుండి బొంబాయికిని, బొంబాయినుండి రాజకోటకును పరుగులెత్తవలసివచ్చెను. తరువాత దక్షిణాఫ్రికాకు పోవలసివచ్చెను. దానితో నాకు విషయవాసన నుండి విముక్తి.

హైస్కూలులో

వివాహకాలమున నేను హైస్కూలులో చదువుకొనుచుంటినని లోగడనే వ్రాసియుంటిని. మేము మావురు సోదరులము ఒక పాఠశాలయందే చదువుచుంటిమి. శ్రేష్ఠునిది చాలపయికరగతి. నాతో పాటు పెండ్లి అయిన రెండవ సోదరుడు నాకు పైతరగతిలోనే ఉండెను. మాకు ఒకయేడు వివాహముతో విద్యానాశ మాయెను. ఈ నాఅన్నపని మరీ అన్యాయము. ఆయన బడి మానెను. ఎందఱు పిన్నవాండ్రు ఆతని అవస్థకు పాలుపడిరో దైవమునకే ఎఱుక! నేటి మన హిందూసంసారములందు మాత్రము విద్యావివాహములు రెండును సమముగా నడుచును.

నా చదువు ఎడతెగక సాగుచుండెను. హైస్కూలున నాకు మొదట బ్యాచి అని గణన లేదు. నాయెడ ఉపాధ్యాయులకు వాత్సల్యము. కుర్రని నడవడిగూర్చియు, విద్యను గూర్చియు తలిదండ్రులకు ప్రతియేడును ఉల్లాకు (Certificate) పంపుచుండుట మామూలు. నాకు ఎపుడును చెడ్డ ఉల్లాకు లేదు. అదియటుండ, నేను రెండవతరగతి గలు పొందినపిదప బహుమతులుకూడ సంపాదించితిని. అయినవ తరగతిలో నాలుగును, ఆఱవతరగతిలో పదియును రూపాయలు విద్యార్థి వేతనము పడసితిని. ఇది కేవలము నాప్రజ్ఞవలనఁ గాదు; మఱి అదృష్టమువలన. ఏలన, ఈవేతనములు అందఱుకూఁ గావు; అవి కేవలము కాలియావాడులోని సోరకు డివిజనునుండి వచ్చువారిలో శ్రేష్ఠులకుమాత్రము.

మరియు నలువండ్లు, ఏబండ్లు గల తరగతిలో సోరకుసుండి వచ్చు కుర్రలును ఎక్కుడుమంది ఉండువారు కాదు.

నా తెలివి లేటలవిషయమై నాకు తృప్తి ఉన్నటులు గుఱుకు చాలదు. బహుమతులుగాని, వేతనముగాని లభించినపుడు ఆశ్చర్యము కలిగెడిది. కాని ప్రవర్తనమును కడుమెలకువతో కాపాడుకొనుచుండువాడను. నలుసంత దోషగు కానిపించినను కన్నులజొట జొట నీరు ఉరిరెడిది. దండ్యుడ నయినపుడుగాని, 'వీడు దండ్యుడు' అని గురువు అనుకొనినపుడుగాని నా చింతకు మేరలేదు. నే నొకతూరి చెబ్బలు తిన్నట్లు ఉన్నది. కొట్టిరని నే నంతగా వగవలేదు. కాని కొట్టడగిన నేరము చేసితి నని అనుకొనిపోవుదురుగదా అని మిగుల వగచితిని; వెక్కి వెక్కి ఏడిచితిని. ఈ ముచ్చట నేను ఒకటవ తరగతి లో ఉండఁగనో, రెండవతరగతిలో ఉండఁగనో. నేను ఏడవతరగతిలో ఉండఁగా ఇట్టిదేమరియుకటి: అపుడు హెడ్ మాస్టరు దొరాట్టి ఎదుర్కొని. అతఁడు శిష్యవత్సలుఁడు, నియమపాలకుఁడు, విధివర్తి, గుఱికుఁడును. ఆయన పయితరగతులలోని బాలురకు శరీరవ్యాయామము, క్రికెట్ వ్యాయామము తప్పనిసరిగా చేసెను. నాకు రెండును గిట్టనివి. ఈనియమమునకు ముందు నేను క్రికెట్ గాని, ఫుట్ బాల్ గాని మరి యేదిగాని ఆడిన పాపమున పోలేదు. దానికి కారణము నేడు నాకు తప్పని తెలిసిన విషయమే. శరీర వ్యాయామమునకు చదువుతో పాత్తు లేదనినాడు నాకు దుదూహ. విద్యాప్రణాళికలో మనశ్శిక్షకు ఎంత తావు కలదో శరీరవ్యాయామమునకును అంతతావు ఉండవలయు నని నాకు నేడు తెలియును.

వ్యాయామమును వీడినందువల్ల నాకు లోటు లేదని చెప్పఁగలను, వీలన బయలున చాల దవ్వు నడుచుట మంచిదని అచటనచట

ఆ త్మ క థ

చదివి ఆసలహాను గమనించి నేటికిని నేను అలవాటులో ఉంచుకొనిన నడకను అలవరిచికొంటిని. ఈవ్యాయామముచే నాకు తగురీతి శరీరపాటవము కలిగెను.

మాతండ్రిగారికి పరిచర్య చేయవలయు నను మిక్కుటమగు అభిలాషయే శరీరవ్యాయామమునెడ అనిష్టమునకు కారణము. బడి వదలగనే ఇంటికి పరువిడి మాతండ్రిని పరిచరించుచుండు వాడను. వ్యాయామనియమము దీనికి అడ్డు తగిలెను. మాతండ్రిగారికి నేను పరిచర్య చేయవలయునుగాన నాకు ఈనియమములేకుండ జేయుచుని గిమిగారికి విన్నవించుకొంటిని. ఆయన నామాట వినలేదు. ఆరోజులలో శనివారమునాడు ప్రాద్దుటిపూటబడి. ఆశనివారపు సాయం కాలమున నాలుగుగంటలకు వ్యాయామమునకై ఇంటినుండి బడికి పోవలసివచ్చెను. నాకు గడియారము లేదు. మబ్బులు నన్ను మోసగించెను. నేను బడికి వెళ్లువఱకు అచట ఒకపిట్టయేని లేదు. మఱునాడు గిమిగారు హాజరుపట్టి పరీక్షించుచు నన్ను జూచి నీవేల నిన్న హాజరు కావైతివని అడిగిరి. నేను జరిగినది చెప్పితిని. ఆయన నామాట నమ్మక అణాయో, రెండణాలోకాని (నా కిప్పుడు గుఱుతు లేదు) జరిమానా వేసెను.

నేను అబద్ధాలకోరనిపించుకొంటిని. ఇది నాకు ఎంతో వంత కలిగించెను. నేను జూటాకోరును కానని ఎటులు సమర్థించుకొనగలను? ఉపాయాంతరము లేదు. మిగుల దుఃఖించితిని. సత్యమును నమ్ముకొన్న వాడుఎల్ల పుడును జాగ్రత్తగా ఉండవలెనని నేను గమనించితిని. బడిలో నేను అశ్రద్ధగా నుండుటకు ఇదియే ఆది; ఇదియే అంతమును. జరిమానావేసిన సొమ్ము తిరిగి యిచ్చునటులు చేసికొనగలిగితిని నాకు కొండగుఱుతు.

‘బడి వదలగ’నే మావాడు నాకడ ఉండవలసి యున్నా’ డని మానాయనగారి కోరికమీద తుదకు నాకు వ్యాయామమునుండి విడుదల కలిగినది. నేను వ్యాయామమును ఏమరుటచే కొనవడకున్నను మఱి యొక ఏమరికకు దండము లర్పించుకొనుచునే యున్నాను. ‘దస్తూరి విద్యలో ఒక భాగముకాదు’ అను ఈ ఉద్దేశము నాకు ఎపు డొదవెనో తెలియుదు ‘కానినే నీ ఉద్దేశమును ఇంగ్లాండు వెళ్లువఱకు నిలువ ఉంచుకొంటిని. తరువాత దరువాత, ముఖ్యముగా దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో అచట పుట్టి అచట విద్యావంతులైన పిన్నవారలయు, లాయరులయు చక్కని వ్రాతనుచూచి స్థితి నేను దానిని ఏమరిసందులకు పశ్చాత్తాపపడితిని. చెడుదస్తూరిని అసమగ్రమగు విద్యయొక్క చిహ్నముగా పరిగణింపవచ్చునని నే నరసితిని. పిదప నేను వ్రాయసమునకు పాటుపడితినిగాని తరుణము తప్పెను. నాబాల్యమునందలి లోపమును నే నెన్నటికిని దిద్దుకొనలేకపోతిని. నన్ను చూచి ప్రతిచిన్నవాడును, ప్రతిచిన్నదియు జాగ్రత్తపడుగాక! మంచిదస్తూరివిద్యలో ఒకముఖ్యాంశమని గుర్తించుగాక! అక్షరముల దిద్దించుటకుముందు బాలురకు చిత్రలేఖనము నేర్పుట యుక్తతరమని నాకు నేడు తోచుచున్నది. పూవులు, పిట్టలు మొదలగు వానిని పరికించి గీయునటులే అక్షరములను గూడ పరికించి వ్రాయుట తగును. వస్తువులను చూచి వ్రాయుట నేర్చికొన్న పిదపనే వ్రాత నేర్చుట తగును. అపుడు ఆవరవడి అందముగా నిలువఁబడును.

నాటి బడిమాటలు చెప్పఁదగినవి రెండు కలవు. వివాహముచే నాకు ఒకయేడు విద్యానాశము వాటిల్లి నది. దానిని కూడఁదీయుటకు ఉపాధ్యాయుఁడు పయితరగతి లోనికి దాటించెను. కష్టించి వ్యాసంగము చేయువారికి సాధారణముగా ఈవిలు ఉండెడిది. కాన నేను మూడవతరగతిలో ఆరునెలలే ఉండి వేసఁగి నెలవులకుముందు జరుగు

ఆత్మకథ

పరీక్షలు అగుపిడప నాలుగవ తరగతిలోనికి దాటింపఁబడితిని. నాలవ తరగతి మొదలుకొని చాల పాఠములు ఇంగ్లీషుననే బోధింపఁబడుచుండెను. నాకు నదీసముద్రములో ఉన్నటు లుండెను. రేఖాగణితము (Geometry) నాకు క్రొత్త. దానిసంగతి బాగుగా నాకు తెలియదు. అంగ్లములో బోధించుటచే అది మరికొంచెము రాయితయెను. ఉపాధ్యాయుఁడు మంచి బోధకుఁడేకాని, నాకు మాత్రము తెలియకుండెను. పలుమాఱులు మనస్సు చెదిరి రెండేడ్ల చదువు ఒకయేడు ఘింగఁదలంచుట పేరాస యని మరల నూఁడువతరగతిలో చేరఁదలంచితిని. ఇటులు చేయుట నాకేకాక నాగురువునకును తలవంపులమారి పని; ఏలన, నావ్యాసంగమును విశ్వసించికదా ఆయన నన్ను పైన వేసినాఁడు అను ఈరెండుభయములును నన్ను ఆతరగతియందే ఉంచెను. ప్రబలముగా వ్యాసంగము చేసి యూక్లిడ్ లో ౧౩ వ ప్రాపొజిషన్ వఱకు రాఁగా అటునుండి రేఖాగణితమునందలి సంపూర్ణ సౌలభ్యము గోచరించెను. తనంతట తాను తెలివితేటలను సరళప్రయోగమును ఉపయోగించి మాడఁదగిన విషయము వీదియయినను రాకపోదు. నాడు మొదలుకొని ఎప్పటికిని నాకు రేఖాగణితమునెడ సౌలభ్యమును, అభిరుచియు కలిగెను.

సంస్కృతము మరీ కష్ట మనిపించెను. రేఖాగణితమున ధారణలో ఉంచుకొనఁదగిన దేదియులేదు. ఇక సంస్కృతముననో ప్రతిదియు కంతపాఠముగా ఉంచుకొనవలెనని నా ఊహ. ఈపాఠము కూడ నాలుగవతరగతినుండి ఆరంభింపఁబడును. అఱవ తరగతిలోనికి వచ్చుసరికి చెదిరిపోతిని. సంస్కృతోపాధ్యాయుఁడు పాఠము ఎక్కువ ఇచ్చి అంతయు ఒకమాఱు నూటిపోయు స్వభావము కలవాఁడు. సంస్కృతోపాధ్యాయులకును, ఫారసీకోపాధ్యాయులకును వీదో ప్రతి

స్వర్గ ఉండెడిది. ఫారసీ మాల్వీ సామ్యుడు. ఫాసీ మిగుల లేలిక
యనియు, మాల్వీ విద్యార్థులయెడ దయాదాక్షిణ్యములు కలవాడనియు
బాలురు తమలోతాము అనుకొనుచుండెడివారు. ఈ లేలికదనము నన్ను
బెల్లించెను. ఒకనాడు పోయి ఫారసీ తరగతిలో కూరుచుంటిని. అందు
లకు సంస్కృతోపాధ్యాయుడు దుఃఖించెను. అతడు నన్ను పిలిచి
‘ఓయీ, నీ వెవరి కుమారుడవు? నీమతభావము నీవు నేర్చికొనవా? నీకు
తెలియనివో నాకడకు వీల రావు? నాశక్తికొలది విద్యార్థులకు సంస్కృ
తము బోధించు కోరిక నాకు కలదు. చదివిన కొలది తన్మయము
చేయు విషయములు మీకు కానిపించును. అద్వైతము వలదు. మరల
వచ్చి నా క్లాసులో కూరుచుండుము’ అనెను.

వారిదయచే నాకు సిగ్గు పుట్టెను. గురుప్రేమను తిరస్కరింపఁ
జాలకపోయితిని. నేడు నాయాత్మ కృష్ణశంకరపాండ్యగారి ఉప
కారమును స్మరించుచున్నది. ఆనాడు ఆ కొలది సంస్కృతమునేని
నేను చదివియుండనివో మనశాస్త్రములందు ఆనందింప శక్తుడఁ గాక
పోవు వాడనే. నిజమునకు నేను సంస్కృతము ఎక్కువ చదువుకొన
లేదో అని నాకు విచారము కలదు. వీలన ప్రతిహిందూబాలుఁడును,
బాలికయు సంస్కృతము చక్కగా చదువుకొనితీరవలయునని ఇట్టి
మల ఎఱిగికొంటిని.

భరతవర్షమున ఉన్నతవిద్యాప్రణాళికలో మాతృభాషయు,
ఉపరి హిందీ సంస్కృత ఫారసీ అరబ్బీ ఇంగ్లీషు భాషలు పాఠ్యము
లుగా చేయఁదగినవని నాఆశయము. ఈసంఖ్యకు భీతిల్లఁ బనిలేదు.
మన విద్య యంతకంటె క్రమబద్ధమై ఉండి బాలురకు ఇతరభాషలో
పాఠములు నేర్వవలసిన బరువు లేకుండినచో ఈభాషలన్నియు నేర్చి
కొనుట ఒకశ్రమగాక మహోల్లాసముగనునని నాకు ధృఢవిశ్వాసము.

ఆ త్మ క థ

ఒక భావ శాస్త్రీయముగా అభ్యసించినచో మిగిలిన భావలు సులభ తరములు.

అసలు హిందీ గుజరాతీ సంస్కృత భావలు ఏకభావయే అననగును. అట్లే ఫారసీ అరబ్బీ భావలు ఏకభావ. ఫారసీ భావ ఆర్యభావ అయ్యును, అరబ్బీ భావ హీబ్రూకు చెందియున్నను ఈ రెంటికిని ఒక దగ్గఱ చుట్టజీకము ఉన్నది ఈరెండును ఇస్లాము మతముతో నర్థిల్లి నవి. ఉరుదూభావను వేఱుగా ఎన్నను. వీలనఁగా: దాన హిందీ వ్యాకరణసమావేశమును, ఫారసీ అరబ్బీ పదములును గలవు. గుజరాతీలోఁగాని, హిందీలోఁగాని, బంగాళీలోఁగాని, మరాఠీలోఁగాని మంచి ప్రవేశము ఉండవలయు నన్నచో సంస్కృత మెటులు రావలయునో ఉరుమాలో పాండిత్యము సంపాదించవలయు ననిన ఫారసీ అరబ్బీలు రావలెను.

మర్నా ర్త (౧)

మోన్మాలులో వేటువేటుసమయములందు నాకుగల కొలది మిత్రులలో ముఖ్యులు ఇద్దఱు. వీరి మైత్రులలో ఒకటి చాలకాలము మనలేదు. అయినను నేను నామిత్రుని పరిత్యజింపలేదు. నేను మరియొకనిసావాసము పట్టితి నని అతఁడు నన్ను పరిత్యజించెను. ఈరెండవవానిమైత్రి నాజీవితమున చింతాకరమైన ప్రకరణము. అది చాలకాలము ఉండెను. సంస్కారదృష్టితో నేను ఆచెలిమి చేసితిని.

ఇతఁడు తొలుత మాచిన్నన్న చెలికాఁడు. వాగు ఇరువురును సహాధ్యాయులు. అతనిలోటులు నే నెఱుఁగుదు గాని అతఁడు విశ్వాసి యని నా తెలఁపు. మా అమ్మయు, పెద్దఅన్నయు, ధర్మపత్నియు చెడు సావాసము పట్టుచుంటివని నన్ను మందలించిరి. అభిమానము కల నేను ఆలి ఎచ్చరికను సరకుగొందునా? అయితే నేను మా అమ్మగారియు, అన్నగారియు మాటను ఉల్లంఘింప సాహసింపను. అయినప్పటికిని 'మీరు ప్రతిపాదించు దోషములు అతనియందు ఉన్నమాట నిక్కమే కాని వానిగుణము మీరు ఎఱుఁగరు. అతఁడు నన్ను చెడుదారికి తిప్ప లేడు; ఏలయునగా అతనిని మంచి త్రోవలోనికి తెచ్చుటకే నే నతని చెలిమి చేయుచుంటిని. అతఁడు తన దోషములను సంస్కరించుకొ నుచో ఉత్తముఁడు కాఁగలఁడు. మీరు నాకొఱకు దిగులుపడవలదు' అని వారికి నచ్చబలికితిని.

ఆ త్మ క థ

ఇది వారికి నచ్చిన దనుకొననుగాని వారు నామాటలు విని నాదారిని మాత్రము నన్ను పోనిచ్చిరి.

నాదే పారపాటని పిదప తెలిసివచ్చినది. సంస్కారము కావించుటకొఱకయినను లోతునకుఁ జోవరాదు. సంస్కర్తకును, సంస్కార్యునకును గాఢమైత్రి ఉండుటకు వీలులేదు. మైత్రిలో అద్వైతభావన కలదు. అట్టిది ప్రపంచమున అరుదు. సమగుణశీలర మైత్రియే శోభించును; నిలుచును. మిత్రులు ఒకరిపై మరియొకరు ప్రతిబింబింతురు. కావున మైత్రిలో సంస్కరించుటకు అవకాశము కడుఁ గొలది. అతి మైత్రి తగదని నా అభిప్రాయము. ఏలన మనుజుఁడు గుణముకన్న దోషమును వడిగా గ్రహించును. ఆత్మమైత్రి, ఈశ్వరునిమైత్రి శోరువాఁడు ఏకాకిగా ఉండవలయును; లేదా ప్రపంచము నంతయు తనకు మిత్రముచేసికొనవలయును. ఈపయివచార మంతయు యోగ్య మగుఁగాక, అయోగ్య మగుఁగాక! గాఢమైత్రి చేయవలయునను నాపూనిక వ్యర్థమయినది.

నాకు ఇతనితో పరిచితి కలుగునాళ్లలో రాజకొటలో సంస్కరణము తరంగమువలె ఉబుకుచుండెను. మా ఉపాధ్యాయులలో పలువురు చాటుగా మద్యమాంసములు స్వీకరించుచున్నారని అతఁడు నాకు చెప్పెను. ఈజట్టునకు చేరిన సుప్రసిద్ధులగు రాజకొట వాస్తవ్యులను పలువురను అతఁడు పేరుకొనెను. ఇంకను మైక్రూలు పిల్లలుగూడ కొందఱు కల రనెను.

నాకు వింతయు, పెతయు కలిగెను. 'వా రటులు చేయుటకు 'హేతు వేమి?' అని నే నడిగితిని. అతఁడు ఇటు లనెను:

'మాంస భోజులము కాము కావున మనది దుర్బలజాతి. తెల్లవారు మాంస భోజులు కావుననే మనలను ఏలఁగలుగుచున్నారు.

నే నెంత బలిష్ఠుడనో, ఎంత దవ్వ పరుగిడఁ గలనో నీ వెఱుఁగవా? ఏల? నేను మాంసాశిని. మాంసాశులకు కుటుపులును, గ్రంధులును పుట్టవు. ఒకవేళ పుట్టినను వెంటనే మానును. మన ఉపాధ్యాయులును, ఇంకను గుప్రసిద్ధులును వెఱిపప్పలై మాంసము తినుచుంటి రను కొంటివా? దాని గుణము వారికి తెలియును. కాన నీవును అటులు యత్నింపవలయును. యత్నమువంటి దేదియు కాదు. తిని చూడు: దానివలన ఎంత బలము కలుగునో!"

ఈవాద మంతయు ఒకనాటిది కాదు. ఇది అతఁడు అనేక దినములు నన్ను ఒప్పించుటకు సోదాహరణముగ చేసిన దీర్ఘప్రసంగముల సారము. మా చిన్నన్న ఇదివరకే ఈవలలో పడెను. కాఁగా అతఁడు నామిత్రుని వాదములను సమర్థించెను. నేను నామిత్రుని ముందరను, మా చిన్నన్న ముందరను దోమను; వా రిరువురును బలిష్ఠులు, ద్రఢిష్ఠులు, ధీరులును. నామిత్రుని పరాక్రమము చూచి నేను తిచ్చపడితిని. అతఁడు ఎంతదూరమేని రివ్వనఁ బాటును; ఎత్తు దూఁకుటలోను, దూరము దూఁకుటలోను పెట్టినది జేరు. అతనికి ఎన్ని దెబ్బలు కొట్టినను లెక్కలేదు. అతఁడు తఱచుచుగా తన పరాక్రమమును నాకు చూపువాఁడు. తనకు లేని శక్తులు ఇతరులలో చూచి ఆశ్చర్యపడుట స్వాభావికముగాన నేనును ఇతని జూచి ఆశ్చర్యపడితిని. తరువాత అతని యంతవాఁడ నగుటకు నాకు ఆశ జనించెను. నేను దుముకలేను; పరుగిడలేను. నేను అతనివలె ఏల కాఁగూడదు?

మరి నేను పిఱికిపందను. దొంగ లనిన, దయ్యము లనిన, పాము లనిన నాకు భయము. రాత్రి గడప దాటలేను. చీకటిలో ఎక్కడికి పోను. ఒకదిక్కునుండి దయ్యములు, మరియొకదిక్కునుండి దొంగలు, ఇంకొక దిక్కునుండి పాములు నన్ను మింగునటులు ఉండుట

ఆ త్మ క థ

వలన నేను చీకటిలో పడుకొనుట కల్గ. గదిలో దివ్యలేక పరుండలేను. నాప్రక్క నిదిరించు నాభార్యకు ఈ యావనడకలో నాభయములన్నియు ఎటులు చెప్పగలను? నాకంటె ఆమె ధీర అని నాకు తెలియును. నాలో నేను సిగ్గులితిని. ఆమెకు పాములన్న, దయ్యము లన్న భీతిలేదు. ఆమె చీకటిలో ఎటుకేని పోగలదు. నాలోటులన్నియు నా మిత్రుఁ డెఱుంగును. 'నేను పాములను చేతితో పట్టుకొనగలను; దొంగలను తఱిమివేయగలను; దయ్యము లను నమ్మును' అని అతఁడు నాతో చెప్పుచుండును. ఇది యంతయు మాంసాశన ప్రతాపమని చెప్పఁ బని లేదు.

ఆ కాలములో నర్మదకవి కట్టిన ఈ పాటను బడి స్థిలలందఱు పాడుదుందువారు:

*గీ. తెల్లవారిని జూడరా నల్లవారి
నాయనమ్మలఁ జేసి యున్నాఁడు నేడు
దేన ననుకొంటివో వాఁడు తినును మాంస
మలరు నద్దాన మరి పాడి వడుగు లైదు.

ఇది యంతయు అది చేయవలసిన పని చేసెను. నేను లోఁగితిని. మాంసాశనము మంచిదనియు, అది నన్ను బలిష్ఠునిగను, వీరునిగను చేయు ననియు, దేశమంతయు మాంసము తిన నారంభించెనేని తెల్ల వారిని జయింపవచ్చుననియు—ఈయూహలు నానాటికి నాలో నాటుకొనెను.

మాంసభక్షణమునకు శుభముహూర్తము నిశ్చయింపబడిను. అది చాటుగా జరుగవలెను. ఏలనః గాంధులది వైష్ణవసంప్రదాయము;

• అంగ్లతో రాజ కరే, దేశి రహి దరా ఈ,
దేశి రహి దరాఈ, తోనే నేనాం శరీర భాఈ
దేశి పాండ ఈభ తూలో, మాంసనేనే.

౬ దుర్వార్త (౧)

అందును మాతలిదండ్రులు పరమవైష్ణవులు. వారు తప్పక ప్రతిదినము కోవెలకు పోదురు. మాకుటుంబమునకును ప్రత్యేకము కోవెలు కలవు. గుజరాతులో జైనసంప్రదాయమునకు వ్యాప్తి ఎక్కువ. ప్రతిచోటను, ప్రతివిషయమునను దాని అధికారము మెండు. జైనులలోను, వైష్ణవులలోను గల యంత మాంసనిషేధము, మాంసతిరస్కారము హిందూదేశమునఁగాని, మరియే దేశమునఁగాని లేదు. ఇది నేను పుట్టిపెరిగిన కుటుంబములోని సంస్కారము.

నేను నా తలిదండ్రులకు పరమభక్తుఁడను. వారు నేను మాంసము తింటినని విన్నవెంటనే నాలుక పీకుకొని చత్తురనియు నాకు తెలియును. నాకు అపుడు సత్యనిరతియు ఎక్కువగ నే ఉండెను. నేను మాంసాశనము చేయ మొదలిడుచో నాతలిదండ్రులను మోసగింప వలసియుండునని తెలియదనిగూడ చెప్పఁజాలను. ఇట్టిసితియందు నా మాంసాశన నిశ్చయము మిక్కిలి భయంకరముగ నుండెను; కాని నా మనస్సంతయు సంస్కారదీక్షమీఁద ఉండెను. నేను మాంసము తినఁదలఁచుట జిహ్వచాపల్యమునఁ గాదు. మాంసము మంచి చవియని నేనెఱుఁగను. నాకు బలము కావలయును; పరాక్రమము కావలయును; నాదేశమువారు ఎల్లరును అటువంటివారు కావలయును. అటులగుచో తెల్ల వారిని జయించి హిందూదేశమును స్వతంత్రము చేయవచ్చును అని నాకోరిక. స్వరాజ్యమును పదము నాటికి నాకర్ణగోచరము కాలేదు. కాని స్వాతంత్ర్యమున నేమియో నాకు తెలియును. సంస్కారపు పిచ్చ నన్ను అంధుని జేసెను. రహస్యగోపనము చేయఁగలిగి, తలిదండ్రులకు ఈ విషయము తెలియఁబడకుండ కాపాడుకొనుట సత్యమునుండి తొలఁగుట కాదని నేను నమ్మితిని.

దుర్వార్త (౨)

నియత దినము వచ్చెను. నాటి నాస్థితిని వర్ణింప నలవి కాదు. ఒక వంక సంస్కరణమునందు ఉత్సాహము, జీవితమునందు ఒక మహా పరివర్తనము చేయు వింత; ఇంకొకవంక దొంగవలె చాటుగా చేయు సిగ్గు. ఈరెంటిలో దేనికి ప్రాధాన్యమో నేను చెప్పజాలను. నది యొడ్డున ఏకాంతస్థలము పెదకుచు వెల్లితిమి. దూరమున ఎవరికి కనరాని స్థలము లభించినది. అచట నాజీవితమున తొలిసారి మాంసమును చూచి తిని, అచట కల్లు రొట్టెయు కలదు. నాకు రెంటిలో నేవీయు రుచింప లేదు. మాంసము తోలువలె బిటుసుగా ఉండెను. దాని తినుట అశక్య మాయెను. నాకు వమన మగునట్లుండుటచే దానిని పరిహరించితిని.

ఆరాత్రి నాకు ఇంతయైన నిద్రలేదు. ఏవేవో సీడకలలు. కన్ను మూతపడఁగనే నాకడుపులో బ్రతికియున్న ఒక మేక 'మే మే' యని అఱచినటులు కాఁగా సంతాపముతో క్రుశ్మిపడి లేచుచుంటిని. అయితే మాంసాశనము ఒక విధి గదా యని తెలివి తెచ్చుకొని క్రమశ్రుతి రెండింతలు ధైర్యము తెచ్చుకొనుచుంటిని.

నామిత్రుఁడు అంతంతమాత్రమున వదిలిపెట్టువాఁడు కాదు. అతఁడు మాంసముతో పలురకముల పాకముల రుచికరములుగ తయారు చేయ మొదలిడెను. ఇక తినుటయు నదీతీరమందు ఏకాంతమునఁగాదు; ఒక గొప్పభవనమున. అందు భోజనకాలలు, మేజాబల్లలు, కుర్చీలు

2 దుర్వార (౨)

కలవు. నామిత్రుఁడు అందలి ప్రధానపాతకుని మంచిమాటచేసికొని ఆదివ్యభవనమును మా ఉపయోగమునకు వుచ్చుకొనెను.

ఈ యెర పాటినది. రొట్టెపై రోతపోయినది. మరి మేఁకలపై జాలి జారిపోయినది. ఎట్టి మాంసము కాకున్నను మాంసముతో కలిపి వండిన వంటకములలో రుచిమరగితిని. ఇటులు ఒక సంవత్సరము కడచెను. మాంసపు విందులన్నియు వెరసి ఆటుకంటె ఎక్కువ కాలేదు. ఏలనఁగా: ఆరాజభవనము ఎల్లప్పుడు చిక్కదు. మరియు చవియు, విలువయుఁ గల మాంసపు వంటకములు మాటిమాటికి సిద్ధము చేయుట కాని పని. ఈ ‘సంస్కరణమును’ భరింప నాకడ ధనము లేదు. దీనికి కావలసిన దంతయు నామిత్రుఁడే ఖర్చు పెట్టవలసియుండెను. అతనికి ఆడబ్బు ఎక్కడి నుండి వచ్చెడిదో తెలియదు. నన్ను మాంసభోజిగా మార్చుటకు, భ్రష్టునిగచేయుటకు దీక్షితుఁ డగుటచే ఎట్లో తెచ్చి ఖర్చు పెట్టుచుండెను. అయితే అతనికి ఆడబ్బు వచ్చు ఉపాయములును మిత్రములయి ఉండవలయును గాన మా వింగులు నూటి కొక నాఁడు కోటి కొక నాఁడును కావలసి వచ్చెను.

ఈ దొంగవిందులు కుడువ పాసఁగిననాఁడు నేను ఇంట అన్నము తినువాఁడను గానని చెప్పనక్కఱలేదు. మా అమ్మ ఎప్పుటట్ల అన్నమునకు పిలిచి నా ప్రాలుమాలికకు కారణ మడిగిడిది. ‘నాకు నేఁడు అన్నము అటుగ లేదు, ఆఁకలి లేదు,’ అని నేను సాకులు చెప్పవలసినవచ్చెడిది. నేను ఇటులు ముందరికాళ్లకు బంధములు వేయుట అతిభేదముతోడనే. బొంకుచుంటిననియు, విశేషించి మాఅమ్మతో ననియు నాకు తెలియును. పిల్లలు మాంసభోజు లయిరని తెలియుచో

ఆత్మకథ

తలిదండ్రుల గుండెలు బ్రద్దలగుననియు నాకు తెలియును. ఇది యంతయు నాగుండెలు నమిలివేయుచుండెను.

మాంసముతినుటయు, దానిని హిందూదేశమున ప్రచారముచేయుటయు ఆవశ్యకమైనను తలిదండ్రుల వించించుటయు, వారితో బాంకుటయు మాంసము విడనాడుటకంటె ఎక్కు. కాన వారు బ్రతికియుండఁగా మాంసముతినుట కానిమాట. వారి అనంతరము నేను పెద్దనయిన పిమ్మట బట్టబయలుగా మాంసము తిందునుగాని ఆ గడియవచ్చువఱకు ఇంక మాంసము ముట్టను అని నిశ్చయించుకొంటిని.

ఈ నాపూనికను నామిత్రునకు తెలిపి మరి దానిదెస చూడలేదు. తమకొడుకు లిరువురు మాంసభోజు లయికని మాతలిదండ్రులెన్నఁడు ఎఱుంగరు.

మాతలిదండ్రులకు బొంకకుండవలయు నను మంచి ఆలోచన చేతనే నేను మాంసమును పరిత్యజించితినిగాని నామిత్రుని సావాసము మాత్రము పరిత్యజింపలేదు. ఇతరులను సంస్కరింపవలయు నను నా ఉత్సాహమే నా కొంప ముంచినది. ఇట్లని అప్పుడు నాకు రవ్వంతయు తెలియదు.

అతని సంగడము నన్ను వ్యభిచారమునఁగూడ దింపియుండును గాని వెంట్రుకవాసిలో తప్పిపోయెను. ఒకనాఁడు అతఁడు నన్ను భోగముదాని యింటికి తీసికొనిపోయెను. చెప్పవలసినవి చెప్పి అతఁడు నన్ను లోనికి పంపెను. చేయవలసినదంతయు లోగడనే ఏర్పాటు చేసెను. రొక్కము లోగడనే ఇచ్చివేసెను. నేను పాపపు కోతి లలో పడితిని; కాని భగవంతుఁడు అనంతకృపతో నాప్రయత్నమును ప్రతిఘటించి నన్ను కాపాడెను. ఈపాపగుహలో నాకు కనులు

2 దుర్వార (౨)

కనబడలేదు; నోట మాట రాలేదు. నేను పటుపుమీద ఆమె ప్రక్కను కూర్చుంటినిగాని నానోరు బిగిసికొనిపోయెను. ఆమె ఎంతో నేపు ఓపిక పట్టలేక తిట్టుచు, తిమ్మచు ద్వారము చూపెను. దానితో నామగతనమునకు కళంకము కలిగినటులు సిగ్గుపడి 'భూమి తనలోనికి దారి యీరాదా?' అనుకొంటిని. అయితే నా కీర్తనాపద తొలగించి నందులకు పరమేశ్వరునకు మ్రొక్కుచునే యుంటిని. నా జీవితమున ఇట్టివే మరి నాలుగు కలవు. దానిలో నాప్రయత్నముకంటె నాఅదృష్టమే నన్ను ఎక్కువ రక్షించెను. నీతినిబట్టి పరిష్కరించుదా ఇది యన్నియు దోషములే. ఏలనః ఇందు విషయాభిలాషకలదు. క్రియ ఎట్టిదో అదియు అట్టిదే. తాకికదృష్టిలో సాక్షాత్తుక్రియకే దోషమని పరిగణన. ఇట్టి దృష్టిలో మాత్రమే నేను దోషినికాను. ఈశ్వరానుగ్రహమువలన కర్తకును, అశనికి సంబంధించినవారికినిగూడ తప్పి పోవు కొన్ని కర్మలు కలవు. అటులు తప్పి పోయినపిదప, సరియగు జ్ఞానము కలిగిన వెంటనే మనుష్యుడు తనను తప్పించినందులకుఁగాను ఈశ్వరానుగ్రహమును మననము చేయును. మనుష్యుడు ఎంత ప్రయత్నించి నను వికారము చెందుట మనకు తెలియును. అటులే భగవంతుఁడు అడ్డుపడి ఎదుతొడ్డి రక్షించుటయు మనకు తెలియును. ఇదియంతయు ఎటులు సంభవించును? మనుజుఁడు ఎంతవట్టు స్వతంత్రుఁడు? ఎంత వట్టు పరతంత్రుఁడు? ఎంతవట్టు పురుషప్రయత్నము పనిచేయును? ఎపుడు ఈశ్వరేచ్ఛ రంగమున ప్రవేశించును? ఇది యంతయు గహనము; ఎన్నటికిని గహనమే.

ఇక ప్రకృతమునకు వత్తము. ఇంత జరిగినను నామిత్రుని దుస్సాంగత్యము నెడ నాకనులు యూసికొని పోయియే ఉండెను.

ఆ త్మ క థ

నే నెన్నఁడును అతని విషయములో ఊహింపని కొన్ని దోషములు సాక్షాత్తు నాకంటికి కానబడనివఱకును నాకుఁగాను కొన్ని కటువిషయములు నిలువ యుండెను. వానిని పిదప సమయానుక్రమముగా తెలుపుదును.

అయినను ఒకవిషయముమాత్రము ఈసమయమునకే సంబంధించినదిగాన ఇచట చెప్పఁదగినది. నాకును, నాభార్యకును మనస్సులు కలియక పోవుటకుఁ గల కారణములలో ఒకటి ఇతని నేస్తమే. తఱచు నాకు భార్యయెడ మిక్కిలి వలపును, అనుమానమును కలదని చెప్పియేయున్నాను. ఈ మిత్రుఁడు నా అనుమానాన్నిని ప్రజ్వరిల్లఁజేసెను. మిత్రుఁడు కల్లలాడునని నే నెన్నఁడును అనుకొన లేదు. అతనిమాట నమ్మ నాధర్మపత్నిని తఱచు హింసపెట్టితిని. నే పెట్టిన హింసకు నేను నన్ను ఎప్పుడును తుమించలేదు. ఇట్టి కష్టములను ఒక్క హిందూస్త్రీయే సహింపఁగలదు. కావుననే నేను స్త్రీని తుమయొక్క అవతారముగా పరిగణింతును. బంటును అకారణముగా అనుమానించుచో అతఁడు పనిమానుకొనవచ్చును. కొడుకు తండ్రియింటినీడ త్రొక్కకుండవచ్చును. మిత్రుఁడు మైత్రికి నీరు వదలవచ్చును. భార్య భర్తను అనుమానించుచో నోరు మూసికొని పడియుండును. కాని భర్త భార్యను అనుమానించుచో ఇతఁ ఆమె పని పాడే. ఆమె ఎటుకు పోవును? ఉచ్చవర్ణమునకు చెందిన హిందూవనిత విడాకులకుఁగాను న్యాయస్థానముల కెక్కదు. న్యాయము ఆమెకు తొరకముకాదు. నేను నాభార్యను అటువంటి బెడదలోనికి నెట్టుట ఎట్టులును మఱవఁజాలను; అందులకు నన్ను మన్నించుకొనను జాలను.

దొంగతనము—ప్రాయశ్చిత్తము

ఈ నామాంసాహారకాలమునను, తత్సూర్యమునను నా అకార్యములు చెప్పటకు కొంచెము బాకీ ఉన్నది. అవి నా వివాహమునకు కొంచెముముందో, లేక వెనువెంటనో అయియుండును.

నాచుట్ట మొకఁడును, నేనును పొగత్రాగుటకు వేడుకపడితిమి. పొగత్రాగుటయందు మేము కలదనికాదు; దానిపరిమళమునకు మోహపడి కాదు. మా పినతండ్రికి ఈయలవాటు కలదు. అతఁడు పొగద్రావుచుండఁగా చూచి మేముకూడ సిగరెట్లతో చిన్న మబ్బుల తయారు చేయవలయు నన తలంచితిమి. మావద్ద ధనము లేదు. కాన మాపినతండ్రి కార్చిపాఱవైచిన సిగరెట్లు ముక్కలను తీసి దాఁచ మొదలిడితిమి.

అవి అనుకొన్న పుడు దొరకెడివి కావు; దొరకినను ఎక్కువపాగ వచ్చెడిది కాదు. కావున నొకరుల సొంతసొమ్ములోనుండి డబ్బులు మ్రచ్చిలించి బీడీలు (దేశవాళీసిగరెట్లు) కొన మొదలిడితిమి. పిమ్మట వానిని దాఁచుట ఎదట అనునది ఒక పెద్ద విషయము. పెద్దలయెదుట మేము కల్పలేముగదా! ఈదొంగ డబ్బులతో కొన్ని వారములు ఎటులో కడపితిమి. ఈలోపుగా కొన్ని మొక్కలకాడలకు సన్ననిబెజ్జములు కలవనియు, అవి సిగరెట్ల పనిచేయు ననియు వింటిమి. మేము వానిని తెచ్చి ఈక్రొత్త ధూమపానము మొదలుపెట్టితిమి.

౮ దొంగతనము-ప్రాయశ్చిత్తము

వీనితో మాకు తృప్తికలుగలేదు. మా పరతంత్రతకు కడు వగచితిమి. పెద్దల అనుజ్ఞ లేక ఏమియు చేయఁజాలకపోవుట మాకు దుర్భరముగ నుండెను. తుదకు విసిగి విసిగి ఆత్మహత్యకు తెగఁబడితిమి.

అయితే ఆత్మహత్యకు ఉపాయమేమి? మాకు విషము ఎవటి నుండి దొరుకును? ఉమ్మెత్తగింజలు చెడ్డ విషమని తెలిసికొంటిమి. వానికొఱకు అడవిలో వెతికికొనుచు పోయి కడు దవ్వున వానిని సంపాదించుకొంటిమి. సాయంకాలము మంచి ముహూర్తమని నిశ్చయించుకొంటిమి. కేదారేశ్వరుని మందిరమునకుపోయి, దీపపు ప్రమిదలో నేయివైచి, దేవదర్శనము చేసికొని మాటుమూలకు వెతికితిమి. 'అయితే ప్రాణములు వెంటనే పోకున్నచో? నచ్చుటచే కలుగు లాభమేమి? పరాధీనతతో మాత్రము బ్రతికి యుండఁగూడదా?' అను ఈ ఆలోచనలతో మాధైర్యము అడుగంటెను. అప్పటి కప్పుడే రెండుమూఁడు గింజలు మింగివైచితిమి. ఇంక తిన సాహసింప లేకపోతిమి. మాకు ఇరువురకును చా వనిన భయము కలిగెను. కొంచెము కుదుటఁ బడుటకును, ప్రాణములను పాపుకొను ఊహను తొలగించు కొనుటకును రామ మందిరమునకు పోవ నిశ్చయించు కొంటిమి.

ఆత్మహత్య చేసికొనుట తలఁచుటంత లేలికపని గాదని నాకు తెలిసివచ్చెను. నాటినుండియు ఎవఁడేని ఆత్మహత్య చేసికొందునని అనినచో నా కామాటమీఁద యింతయైన పాటి లేదు.

ఈఆత్మహత్యవిచారము తుదకు సిగరెట్టుపీకెలకు ఒకసలాము చేయింపను, సిగరెట్లు కాల్చుటకు నొకరుల డబ్బులు దొంగిలించుకుండ జేయను పరిణమించెను.

ఆ త్మ క థ

నేను పెద్దవాడనైన పిమ్మట ఎన్నఁడును పొగత్రాగు కోరిక పుట్టలేదు. అంతియకాక అది చాల అనాగరకము, హానికరము, రోత అని నా ఉద్దేశము. ప్రపంచమున దానికొఱకు ఇంత పెద్దమోజు ఎందుకో నాకు తెలియకున్నది. పొగత్రాగువారితో నిండిన రైలుబండ్లలో నేను ప్రయాణముచేయఁజాలను. అచట నాకు ఊపిరి ఆడదు.

దానిపిదప దానికంటెను మిగుల తప్పులైన నేరము మరియొకటి. నేను పండ్లెండు పదుమూఁ డేండ్లవాడనయి యుండఁగా, అంతకు తక్కువయే కావచ్చును, మొదట సిగరెట్లకోసము డబ్బులు దొంగిలించితిని. పదియేనేండ్లనాట రెండవ మ్రుచ్చిమి. అది మాంస భోజియైన మా అన్న మరుగునుండి కొంచెము బంగారము. ఈయన్న ఇరువదియైదురూపాయలు అప్పుపడెను. మేమిద్దరము ఈఅప్పు తీర్చుట ఎట్లను విచారమున మునిగితిని. అతనిచేత గట్టి మరుగు ఉన్నది. దానిలో ఒక తులము చిన్నముక్క తెగఁగొట్టుట ఎంతో పని కాదు.

ఆపనియు జరిగెను; అప్పు తీఱెను. ఇది నాకసహ్యమయ్యెను. కాని ఇంక చార్యము చేయఁగూడదని నిశ్చయించుకొంటిని. మరియు అవిషయమును మాతండ్రిగారితో మనవిచేసికొనను రూఢి చేసి కొంటిని. కాని వారిఎదుట నోరు విప్ప సాహసింపఁజాలకపోతిని. నాతండ్రి కొట్టునని భయపడి కాదు. నాకు అట్టిభయము లేదు. ఆయన మాలో ఎవ్వరినేని కొట్టిన గుఱుతు లేదు. ఇంక నేమి? ఆయనకు ఈమాట మనస్తాపము కలిగించిపోవునని. దోషస్వీకారము చేసినఁగాని శుద్ధి కలుగదు. కాన. వారికి మనస్తాపము కలిగించుటకును ఒడి గట్ట వలెనని తోచెను.

౮ దొంగతనము-ప్రాయశ్చిత్తము

తుదకు నేను నాతప్పును ఒక చీటిపై వ్రాసి మాతండ్రిగారికి నివేదించి శరణు కోరుటకు నిశ్చయించుకొంటిని. ఒకచిన్న కాకితము మీద వ్రాసి నేనే తీసికొని పోయి ఇచ్చితిని. ఈచీటిలో నేను నా తప్పు వ్రాయుటయే కాక దానికి తగిన శిక్ష విధింపుఁ డనియు కోరి నా దోషమునకుఁగాను మీరు ఇంతయు దుఃఖింపవలదని ముగించితిని. ఇంకమీద నే నెన్నఁడును చార్యము చేయననియు శపథము చేసితిని.

నేను ఆచీటిని మా నాయనగారికి ఇచ్చుచు వడఁకిపోవుచుంటిని. ఆయన అపుడు భగందరమువలన బాధపడుచు మంచముపట్టి ఉండెను. ఆయన శయ్య ఒకబల్ల. చీటి వారి చేతికి ఇచ్చి నేను ఎదురుగా కూర్చుంటిని.

వారు దాని నంతయు చదివిరి. ముత్యములంతలేసి కన్నీటి బొట్లు గండఘటకములనుండి జాటి ఆచీటిని తడిపివేసెను. ఒక నిమిషము ఆయన కనులు మూసికొని ఆలోచనలో మునిగి పిదప ఆచీటిని చింపివేసెను. లోఁగడ ఆయన దానిఁ జదువ లేచెను. ఇపుడు మరల శయనించెను. నాకును అపుడు ఏడుపు వచ్చెను. నేను నాతండ్రి వేద నను గ్రహించితిని. నేను చిత్రకారుడనని నేఁడు అది యంతయు చిత్రింపఁగలిగి యుండును. అది యింకను నాకనులకు కట్టినటులున్నది.

ఆ ప్రేమబాష్పములు నాహృదయమును ధాతము చేసి నాపాపమును కడిగివైచెను. అనుభవించిన వానికే ఆ ప్రేమ తెలియును—

*ద్వీ. అనురాగశరముల యనుభూతి వెలయు

మనుజునకే దాని మహిమలు తెలి...

● రామ-రాణ వాగ్యాలకే సెలయే శే జాడే.

నా పితృనిర్యాణము - నా మహావమానము

ఇప్పుడు ఇప్పుడు నాకు పదునాఠవయేడు. నా తండ్రిగారు భగంధర

ముచే బాధపడుచు మంచమెక్క నని పాతకులకు తెలియును. మా అమ్మగారును, ఒక పురాణభృత్యుడును, నేనును వారి ముఖ్యపరిచాతకులము. నాదీనర్సు' (Nurse) పని-అనగా-కట్టువిప్పికట్టుకట్టుట-మందు ఇచ్చుట-అక్కట కలిగినపుడు మందులు నూటుట, కలుపుట మొదలగునవి-నాపని. ప్రతిరాత్రియు నేను వారి కాళ్ళపిసికి, వారు ఇంక చాలును' అని సెలవు ఒసంగినపిదపనే విరమించువాడను; లేక, వారు నిద్రించినపయినే విరమించువాడను. ఈ నేవ నాకు మిగుల ప్రియము. నేనిది ఎప్పుడును వీచురినటులు గుఱుతు లేదు. నిత్యకృత్యములకు పోగా మిగిలిన కాలము నంతయు బడికిని, పితృసేవకును పంచితిని. నాకు వారు సెలవు ఇచ్చిన యపుడును, వారికి కొంచెము తిన్నగా ఉన్నపుడును మాత్రమే సాయంకాలము పికారు వెళ్ళువాడను.

ఆ యేడే నా భార్య గర్భవతిగ నుండెను. అది నేడు నాకు ఇరు తెఱుగులసిగ్గు. వీలన, నేను విద్యార్థినియై యుండియు బ్రహ్మచర్యమును విడుచుట ఒకటి; నాకు విధియగు విద్యావ్యాసంగముకంటెను, మరియు బాల్యమునుండియు నాకు శ్రేవణుడు గుటికాన పూర్వవిధికంటె బలవత్తరమగు పితృసేవకంటెను ఎక్కువగా భోగనేవజేయుట రెండు. ప్రతిరాత్రియు నాచేతులు మా తండ్రిపాదములమీద; మనస్సు పడక

ఆత్మకథ

గదిమీద. అందును స్త్రీసంగమమును వైద్యశాస్త్రము, మతము, లోకజ్ఞానముకూడ నిషేధించిన సమయము. వదలిపెట్టిన చాలును అని సంకోషించి, మాతండ్రిగారికి నమస్కరించి నూటిగా పడకటింటికి పోవువాడను.

పరిగా ఆదినములలోనే మాతండ్రిగారికి క్రమక్రమముగా వ్యాధి ఎక్కువ అగుచుండెను. ఆయుర్వేదవైద్యుల పూత్రులు, హాకీములపట్టిలు, కూరగాయలవైద్యుల గుప్తావధములు, అన్నియు అయినవి. ఒక అంగ్లేయ వైద్యుడుకూడ తనశక్తిని వినియోగించెను. అతడు ఇంక శస్త్రచికిత్సతప్ప వేఱు గతిలేదని చెప్పెనుకాని అందులకు కుటుంబ వైద్యుడు అడ్డమువచ్చెను. అంత పెద్దయ్యాడున శస్త్రచికిత్సకు అతడు సమ్మతంపలేదు. ఈవైద్యుడు సమర్థుడు, ప్రసిద్ధుడును కావున ఆయన మాట నెగ్గెను. శస్త్రచికిత్స మూలబడెను; అందులకు కొన్న మందులన్నియు గోతబడెను. కుటుంబవైద్యుడు శస్త్రచికిత్సకు అంగీకరించియుండుచో గాయము కుదిరియుండునని నాతలఁపు. ఆ శస్త్రచికిత్సయు బొంబాయిలో ప్రసిద్ధుడైన ఒకగొప్ప వైద్యునిచేతనే చేయింపదలంచినది. కాని ఈశ్వరేచ్ఛ భిన్నముగా నుండెను. మరణము నెత్తిమీద కూర్చుండినపుడు ఎవరికి మంచి ఉపాయము తోచును? అటు పిమ్మట ఉపయోగహీనమైన శస్త్రచికిత్ససంబంధములకు పరికరము లన్నిటితో మాతండ్రిగారు బొంబాయినుండి ఇలుచేరిరి. ఆయనకు ఇంక జీవింపనని అద్వైతము కలిగెను. ఆయన క్రమక్రమముగా నీరసించిపోయెను. పడకలోనే అన్ని పనులు కావలసియుండెనుగాని, ఆయన చిట్టచివరవఱకును అట్టిదాని కియ్యకొనక పట్టుపట్టి ఎట్లో స్వయముగనే లేచి ఆవలికి వెళ్ళుచుండువారు. బహిష్కర్తవీర్యముమై వైష్ణవవిధులు అంత కఠినమైనవి.

౯ నా పితృనిర్యాణము-నా మహావమానము

అట్టి శుద్ధి ఆనశ్శక్తి మనుటకు సందియము లేదు. కాని రోగికి ఇసు మంతయు నొప్పి లేకుండు, శయ్యపై ఇంచుకయు మైలసోఁకకుండు, సంపూర్ణ మగు పరిసభితతో ఆవశ్యకకృత్యములన్నియు, స్నానముతోఁగూడ, పడకయందే జరుపఁగలుగుట పాశ్చాత్య వైద్యశాస్త్రము మనకు నేర్పినది. అట్టి శుద్ధి ఈ వైద్యవమందు అంతగ్రతమైయున్నది. కాని మాతండ్రిగారు అంతపట్టు పట్టుట నాకు కేవలము అశ్చర్యముగ ఉండేది. దానికి నేను మెచ్చుకొనువాఁడను.

కాశరాత్రి వచ్చెను. మా పినతండ్రి అపుడు రాజకోటలో నుండెను. మా తండ్రి అపాయస్థితిలో ఉండెనని తెలిసి అతఁడు రాజకోటకు వచ్చెనని కొంచెము గుఱుతు. నారిరువురకును సోదరప్రేమ మొందు. మా పినతండ్రి పగలంతయు మా తండ్రిపడకకడనే కూర్చుండి, రాత్రి మమ్ములనందఱును నిద్రింపఁ బిలిచేసి, ఆ పడక ప్రక్కనే పరుండియుండువాఁడు. ఇదియే కడరాత్రియని ఎచరికిని తెలియదు. ఎప్పుడును భయము మాత్ర ముండెడిది.

అది రాత్రి 10 $\frac{1}{2}$ -11గంటల సమయము. నేను కాళ్లు పట్టుచుంటిని. మా పినతండ్రి 'నీవు పోయి పరుండుము; నేనుఉందును' అనెను. నేను సంతసించి నూటిగా పడకటింటికి పోయితిని. నా భార్య, పాపము! గాఢనిద్రలో ఉండెను. నే నచ్చట నుండఁగా ఆమెయెటులు నిద్రపోఁగలదు? నే నామెను లేపితిని. అయిదాటు నిమిషములలో నాకరుతలుపు తట్టెను. నేను కంగారు పడితిని 'లెండు, నాయనకు చాల జబ్బుగా నున్నదని అతఁడనెను. వారికి చాలజబ్బుగా ఉన్నదని నాకు తెలియనే తెలియను; కాని ఆక్షణములో 'చాల జబ్బు' అనుదానికి

ఆ త్మ క థ

నాకు విశేషార్థము గోచరించెను. నేను మంచముపైనుండి దుమికి, 'ఏమి జరిగినది? చెప్పు' మంటిని. 'నాయన లేడు' అని అతఁ డనెను.

అంతయు అయిపోయినది. చేతులు కాలిన పిదప అకులు వెతుకుటెందుకు? నాకు పట్టరాని దుఃఖమును, సిగ్గును కలిగెను. నేను మా తండ్రిగారి గడకీ ఊటికితిని. పశుప్రవృత్తి నన్ను అంధునిచేయునున్నయెడల అంతిమక్షణములలో, మాతండ్రిగారి ప్రయాణవేదనలో, నేను పాలు గొనియుందునుకదా! అను కొంటిని. నేను ఆయనకు కాళ్లు పట్టుచుండి యుందును, ఆయన నాచేతులలో పోయియుండును. కాని ఆభాగ్యము మా పినతండ్రికి లభించెను. మా పినతండ్రి అన్నగారియెడ పరమభక్తుఁడు. కావున ఆయనకే అంత్యసేవ చేయు సౌభాగ్యము దక్కినను. మా తండ్రి గారు మరణము ఆసన్నమాయెనని తెలిసి, కలమును, కాకితమును పైగ చేపి తెప్పించి, 'పిదముచేయుఁడు' అని వ్రాసెను! పిదప తనదండినున్న తాయెతును, మెడనున్న బంగారపు తులసి తావళమును తీసివైచెను. పిదప ఒక నిమిషముపైని ఆయన మరి లేడు.

నేను గత ప్రకరణమున సూచించిన అవమాన మిదియే. తండ్రి ప్రాణము పోవుచున్నపుడుగూడ తరుణిపై మోహము. నాకు ఇది మాయని మచ్చ. నాకు తలిదండ్రులయెడ భక్తి అపారమైనను, అందులకు నాసర్వస్వమును ధారపోయఁ గలిగినను, అది యింకను మిగుల కొఱవడి యున్నదని లేలినది. ఏలన, ఏసమయమున మెలకువతో ఉండవలయునో ఆసమయమున నామనస్సు విషయసక్తమయియున్నది. కాన అది ఎన్నటికిని తుమింపరానిది. కావుననే నేను ఏకపక్షప్రభ పాలకుఁడనైనను కామాంధుఁడ నని అనుకొందును. దీనిని మరణము చేయుటకు

౯ నా పితృనిర్యాణము-నా మహావమానము

నాకు చాలకాలము పట్టెను. దానిని నేను ఎళము చేసికొనువఱును పలుగండములు దాటువలసివచ్చెను.

నాకు ఇరు తెఱుగుల అవమానకరమైన ఈ ప్రకరణమును ముగింపక మనుపు నాభార్యకు కలిగిన నరమువంటి అబ్బిడ్డ మూఁడు నాలుగు నాళ్ల కంటె ఎక్కువ జీవింప లేదని నేను చెప్పుదును. అంతగాక ఇంకేమి కాఁగలదు! నా ఉదాహరణమును గమనించి వివాహితు లందఱు మేలు కందురుగాక!

మతములలో స్వల్పస్రవేశము

నేను ఆటు ఏడు ఏండ్లు మొదలుకొని పదునాఱవ యేడువఱకు విద్యావ్యాసంగము చేసితిని గాని బడిలో మతవిషయము తక్కు మిగిలిన విషయము లెన్నియో చెప్పుకొంటిని. సులభముగా ఉపాధ్యాయులవలన మాకు లభింపఁదగిన విషయము గూడలభింపలేదు. నా పరిసరములలో కొంత కొంతయుఁగా కొన్ని విషయములు గ్రహించుచుంటిని. 'మతము' అను ఈ పదమును వ్యాపకమగు అర్థమున ప్రయోగించుచున్నాను. మత మనఁగా ఆత్మసాక్షాత్కార మనిగాని, ఆత్మజ్ఞానమనిగాని నా అభిప్రాయము.

మాది వైష్ణవ సంప్రదాయము కావున నేను తఱుచు విష్ణులయమునకు వెళ్ల వలసియుండెడిది. కాని దానియెడ నాకు శ్రద్ధకలుగ లేదు. దాని వైభవము నాకు అభిమతము కాలేదు. అచట కొంతదుర్మితయు జరుగునని విని దానియెడ ఉదాసీనుడ నైతిని. కావున కోవలవలన నాకు అబ్బిన దేమియు లేదు.

అయితే, నాకు అచట ఏది అబ్బకపోయెనో అది మా కుటుంబమున పురాణదాసివలన అబ్బినది. ఆమె వాత్సల్యము నాకు ఇష్టమనుగుఱుతున్నది. భూతప్రేతాదుల భయము నాకు కలదని లోఁగడనే చెప్పితిని. రంభయని పేరు కల ఈనాదాది ఈభయము పోవుటకు రామనామము మందు అని చెప్పెను. నాకు ఆమె మందు మీఁద కంటె

౧౦ మతములలో స్వల్పప్రవేశము

ఆమెమీద ఎక్కువ నమ్మిక. కావున ఆలేత వయసున భూతప్రేత భయ నాశనమునకు రామనామమును జపముచేయ మొదలిడితిని. ఇదయితే ఎన్నో నాళ్లు జరుగలేదు కాని, ఆలేత వయసున మనస్సులో పడిన బీజము పొల్లు కాలేదు. రామనామము నాకు నేడు అమోఘమగు ఓషధి అగుటకు కారణము నాడు ఆ రంభ విత్తిన విత్తనమే.

సరిగా ఆ రోజులలో రామాయణ మనిన అత్యాదరము కల మా పెదతండ్రి కొడుకొకడు నా చిన్నన్నకును, నాకును రామరత్న స్తోత్రము నేర్పునేర్పాటు చేసెను. మేము దానిని వల్లించి ప్రతిఉదయముననున్నానమయిన పిదప పారాయణము చేయ నియమించుకొంటిమి. మేము పోరుబందరులో ఉన్నంతకాలము ఆ దీక్ష సరిగా జరిగినది; కాని రాజకోటకు వచ్చుసరికి శిథిలమయినది. దానియందు నాకు అంతగా నమ్మకము లేదు. రామరత్నను పారాయణము చేయుటకు హేతువులు రెండు: ఒకటి-నాకు మా అన్నగారియొడఁ గల ఆదరము, రెండు- నేను రామరత్నను స్ఫుటముగా ఉచ్చరింపఁగల నను గర్వము.

మాతండ్రి జబ్బులో కొంతకాలము పోరుబందరునందు ఉండెను. ఆయన అదట ప్రతి సాయంకాలము రామాయణము వినుచుండువాడు. ఆరామాయణపఠనము నాకు బాగుగా నెలకొనినది. చదువువాఁడు గొప్ప రామభక్తుఁడు. ఆయనపేరు లాధామహారాజు; బిల్వేశ్వరనివాసి. ఆయనకు కుష్ఠు ఉండెననియు, ఆయన మందులు మాఁకులు తినక బిల్వేశ్వరుని దేవాలయమున శివనిర్మాల్యమునందలి మారేడు పత్రుని కట్టి రామనామము నిత్యము పారాయణము చేయుచుండెడువాఁడనియు, తుదకు కుష్ఠ సంపూర్ణముగా కుదిరె ననియు వింటిని. అతని విశ్వాసముచే అతనిది వ్రజకాయ మాయెనని అనుకొనిరి. ఇది నిక్కము

ఆత్మకథ

కావచ్చును, కాకపోవచ్చును. ఎటులైనను మే మింకాకథ నమ్మితిమి. మరియు లాధామహారాజు రామాయణము చదువ మొదలిడిన నాటికి అతని శరీరముమీద ఒక మచ్చయైన లేదు. లాధామహారాజు స్వరము మధురము. అతడు *ద్విపదలు, †చౌపదములును పాడి అర్థము చెప్పుచు పరవశుడై శ్రోతలను పరవశులను కావించుచుండెడు వాడు. నాకు అప్పుడు పదుమూడేండ్లు ఉండును; కాని ఆపురాణము వినినపుడు మై మఱిచు చుండువాడ నని గుఱుతు. ఆరామాయణ శ్రవణమే నాకు రామాయణముపై ఆదరము కలిగించుటకు కారణము. భక్తిగ్రంథముల లో తులనీదాసు రామాయణము ఉద్ధరింపమని నేడు నే నెంచెదను.

ఇటు పిమ్మట కొన్ని మాసములకు మేము రాజకోటకు వచ్చితిమి. అచట రామాయణ కాలక్షేపము లేదుకాని ప్రతి ఏకాదశియు భాగవతకాలక్షేపము జరిగెడిది. అప్పుడప్పుడు నేను వినఁబోయితిని గాని పారాణికుడు శ్రోతలను పరవశులఁగావింపలేకపోయెడువాడు, భాగవతము భక్తి జనకమగు గ్రంథమని ఇప్పుడు ఎఱుంగుదును. నేను దానిని ఘూర్ణరభావలో తన్మయుడనై చదివితిని. నామూడు వారముల ఉపవాస దీక్షలో పండిత మదనమోహన మాలవ్యులు మూలమునందలి కొన్ని ఘట్టములు చదువఁగా వింటిని. మాలవ్యుఁడంటి మహాభక్తునివలన చిన్నతనముననే దాని వినఁగల భాగ్యము నా మండేనేని ఆవయసుననే దానిపై గాఢప్రీతి కలిగెడిదికదా! అని అనుకొంటిని. ఆ వయస్సున ఉత్పన్నములగు శుభాశుభ సంస్కారములు లోతుగా వేరుత్రొక్కుకొనును కావున ఆవయసున అటువంటి ఉత్తమగ్రంథములు ఎక్కువ వినఁజాలకపోతినే అని నాకు సర్వదా విచారము.

* దోహ † చౌపాళి

౧౦ మతములలో స్వల్పప్రవేశము

అయినను నాకు రాజశోటలో సర్వమత సంప్రదాయములందును సమత్వము అనాయాసముగా ఏర్పడినది. హిందూమతముయొక్క ప్రతిసంప్రదాయమునెడను ఆవరభావము కుదిరినది. వీలయిన, అచట మా తలిదండ్రులు రామాలయమునకును, శివాలయమునకును వెళ్లుచుండువారు. మమ్ములను తమతో తీసికొనిపోయెడివారు; లేక, మమ్ము పంపుచుండెడివారు. జై నధర్మాచార్యులు తఱుచు మావాయనగారికడకు నచ్చుచుండువారు. మేము జై నులము కాకున్నను, సిషిద్ధమైనను, వారు మాయింట్ల భుజించుచుండువారు. వారు మాతండ్రితో ధర్మసర్పయు, వ్యవహారసర్పయుఁగూడ చేయుచుండువారు.

ఇంకేకాక, మాతండ్రికి మహమ్మదీయులలోను, పారసీకులలోను మిత్రులు కలరు. వారు తమతమ మతములఁగూర్చి తఱుచు మాటలాడుచుండువారు. మాతండ్రియు గౌరవముతోడను, శ్రద్ధతోడను ఆలకించుచుండువాఁడు. నేను వారికి 'నర్సు'గా ఉండుటచే తఱుచు వారి సంభాషణము విన వీలయ్యెడిది. ఈవిషయములన్నియు కలిసి అన్ని సంప్రదాయములందును సమత్వమును కలిగించుటకు సాయపడెను.

అపు డొక క్రైస్తవమతము మాత్రమే మిగిలినది. దానియొడ నాకు ఒక విధమైన అరుచి పుట్టెను. ఆగోజులలో క్రైస్తవమతబోధకులు హైస్కూలు దాపున ఒకమూల నిలువబడి హిందువులను, వారి దైవములను నిందించుచు ఉపన్యసించుచుండువారు. అందులకు నాకు సహనము లేకుండెడిది. వారిని వినుటకు నేను ఒక్కమాత్రే అచట నిలిచియుండును కాని దానితో మరి పనిలేకపోయినది. ఆసమయముననే సుప్రసిద్ధుఁడగు ఒక హిందువు మతమానఁగలిసెనని వింటిని. అపు డతఁడు గోమాంసము తినక తప్పకపోయె ననియు, సారా త్రావకతప్పకపోయె

ఆ త్మ క థ

ననియు, వేషమునుగూడ మార్చక తప్పక పోయెననియు, పిదప అతఁడు హోటుతో కూడ సర్వము పాశ్చాత్యవేషముతో సంచరించుచుండె ననియు ఊరును నాడును మోఁగిపోయెను. ఈమాట వినఁగా నాకు వ్యభ కలిగెను. గోమాంసము తినుట, సారా త్రావుట, వేషము మార్చుట, వీనిని విధించు మతము మత మనిపించుకొన దని తలఁచితిని. ఈక్రొత్త క్రైస్తవుఁడు అప్పటికప్పుడే తన పెద్దల మతమును, వారి ఆచారములను, వారి దేశమును నిందింప మొదలిడె ననియు వింటిని. ఇవి అన్నియు క్రైస్తవమతముపట్ల అరుచి పుట్టించెను.

ఈరీతిగా నాకు ఇతరమతములందు సమభావము కలిగె నన్నంత మాత్రమున నాకు ఈశ్వరునియందు గాఢమగు శ్రద్ధ ఉండె నన్నమాట కాదు. ఈసమయమున నాకు మాతండ్రిగారి గ్రంథసంచయమున ఉన్న మనుస్మృతి చూడ సాసఁగెను. అందలి సృష్టి మొదలగు విషయములు నాకు ఎక్కువగా శ్రద్ధ కలిగింపకపోవు టటుండ, కొంచెము నాస్తి కత కలిగించెను.

అపుడచట మాపితృవ్యపుత్రుఁడు కలఁడు. అతఁడు గొప్ప మేధావి అని నాతలఁపు. అతనికి నాసందియము రెఱిగించితిని గాని ఆయన వానిని పోఁగొట్టలేదు. ‘నీవు పెద్దవాడ వైనపుడు నీయంతట నీకే తెలియఁగలవు. నీవేమి? నీయీడునకు ఈప్రశ్న లేమి? ఇవి నీయీడు నకు తగవు’ అని యీమాటలతో నన్ను పంపివేసెను. నేను ఊరకుం టిని గాని మనసులో తృప్తి లేదు. మనుస్మృతిలోని భిక్షాభిక్ష్యప్రక రణము మొదలైనవి లోకాచారమునకు విరుద్ధముగా ఉన్నటులు కాని పించెను. దీనికిఁగూడ ఆయన అదియే సమాధానము చెప్పెను. తెలి

౧౦ మతములలో స్వల్పప్రవేశము

వియ్య, విద్యయు బాగుగా అభివృద్ధి చెందినపిదప నేను బాగుగా తెలిసికొనఁగల నని నాలో నే ననుకొంటిని.

అప్పుడు మనుస్మృతి అహింసను బోధింపలేదు. నేను నామాంస భోజనకథను పైన చెప్పియుంటిని. మనుస్మృతి ఆ మాంసభోజనము పక్షమే అని తోచినది.

పాములు, నల్లులు మొదలయినవానిఁ జంపుటకూడ నీతివిహితమే అని అనుకొంటిని. ఆసమయమున అదియొక విధి యనుకొని నల్లులు మొదలగు వానిని చంపియున్నటులు గుఱుతు.

కాని ఒకవిషయము నాలో వేరుతన్నుకొనెను. అది యేదనఁగా, 'సృష్టికి నీతి మూలము, నీతికి సత్యము మూలాధారము' అనునది. కావున నాకు సత్యమే కావలసినది. దైనందినము సత్యముయొక్క మహిమ నాదృష్టిలో పెరుఁగుచున్నది; మరియు దానినిగుఱించి నాయొనర్చిన లక్షణమును విస్తారమగుచు నే యున్నది.

మరియు ఒకగుఱరాతీ నీతిపద్యమును నాహృదయమున అంకితమై పోయెను. అందలి 'అపకారికి ఉపకారము చేయుట' అనునది నాకు జీవనసూత్ర మాయెను. నేను అనేక ప్రయోగములు కూడ చేసి చూచితి ననిన నాకు దానిపై నెంతగుఱియో తెలియఁగలదు. ఇచట చమత్కారములగు పద్యముల నుదాహరింతును.

నీ, జలమును నీ కీయఁగలవాని కెందేని నొసఁగుమీ కడుపార నోగిరంబు వందనంబును జేయు నానికిఁ జేయుమీ భక్తిమై సాష్టాంగవందనంబు దమ్మిడి నీకిచ్చుధన్యాత్మునకు మాఱుగా నిమ్ము మేల్మిబంగారుకాసు కష్టంబులందు నక్కఱవచ్చువానికి నిమ్ము నీసమ్మేనినేని కోసి

ఆత్మకథ

ఒకటి యొసంగినఁ బదిరెట్టు లొసంగవలయు
 చెట్ట చేసిన మేలును జేయవలయు
 ప్రాతకాలము నాఁటి యీ చేత లెల్ల
 ఆనుపూర్విగ సత్యరహస్య మరయ. *

* పానీ ఆపన పాయ, భలుం భోజన తో దీజే,
 అది నరూపే శిశ, దండితన కోడే కీజే;
 ఆపణ సుసే దామ, కామ మహారో నుఁ గరిప,
 ఆద ఉగారే ప్రాణ, లే తనా దుఃఖ మాం మరీప;
 గుణ కేదే తో గుణదళ గణో, మన వాచా కరే కరీ,
 అవగుణ కేదే జీ గుణకరే, లే జగమాం దీత్యో నహీ.

సీమకు వ్రయాణ సన్నాహము

నేను ౧౮౮౭ సంవత్సరమున మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్ష ఇచ్చితిని.

అప్పుడు అహమదాబాదు, బొంబాయియు పరీక్షాకేంద్రములు. దేశము దరిద్రమగుటచే కాతీయావాడువిద్యార్థులు దాపునఉన్నట్టియు, కొద్దిఖర్చుతో సరిపోవునట్టియు, అహమదాబాదు కేంద్రమునకే పోవ నభిలషింతురు. మా కుటుంబముయొక్క ఆర్థికస్థితిగూడ అంతంతమాత్రముగా నుండుటచే నేనును ఆకేంద్రమునకే పోవలసివచ్చెను. రాజకోట నుండి అహమదాబాదునకు ఒంటరిగ పయనించుట నాకదియే మొదలు.

మెట్రిక్యులేషను అయిన పిదప కాలేజిలో నుదువునుని మా పెద్దలు ప్రోత్సహించిరి. భావనగరమునను, బొంబాయిలోను కాలేజీలు కలవు. భావనగరమున ఖర్చు తగ్గును గాన అచటి శ్యామలదాసు కాలేజిలో జేరితిని. చేరితింగాని అక్కడ అంతయు అపవిత్రము. ఉపాధ్యాయులు చెప్పనది నాకు తెలియలేదు. అది వారిలోటు కాదు. ఇంతియకాక అచటి అధ్యాపకులకు పెద్దపేరు. కాని నేను కనరుగా యను. మొదటి ఆఱునెలలు ముగియఁగానే ఇంటికి వెళ్లితిని.

• ‘మావుజీ దవే’ అనువారు మా కుటుంబమునకు పురాణ మిత్రము. మాకు మంచి చెడుగులు చెప్పవారు. బ్రాహ్మణులు; విద్వాంసులు; వైది హారకులేరు. మా తిండిగారు గతించిన పిదపఁగూడ మా కుటుంబ కష్టసుఖములను ఆరయుచెండెడివారు. నా నెలవుదినములలో వారు

ఆత్మకథ

మాయంటికి వచ్చిరి. ఆయన మా అమ్మగారితోను, పెద్ద అన్నగారితోను సంభాషించుచు నా చదువునుగూర్చి యుచ్చటించిరి. నేను శ్యామలదాసు కాలేజిలో చదువుచుంటినని తెలిసికొని, “ఇప్పుడు కాలము తాఱుమాఱుచున్నది. తగినవిద్య లేక మీలో నెవరును మీతండ్రిగారి హోదా పొంద నాశింపజాలరు. ఈ కుర్రవాఁ డింకను చదువుకొనుచు ఉండుటవలన ఇతఁడు ఆ హోదాను నిలుపుకొనునట్లు చూడవలెను. ఇతఁ డింకను బి. ఏ. ప్యాసు అగుటకు నాలుగై దేండ్లు పట్టును. అంతవఱకు తింటాలు నడినను నెలకు ఏబది అఱువది రూపాయలు సంపాదించఁగలుగునే కాని దివాను కాలేఁడు. ఇతఁడు నా కుమారునివలె లాయరు అగుటకు ఇంకను చాల కాలము పట్టును. నాఁటికి దివానుగిరికి ప్రయత్నించు లాయరులు పలువురు ఉందురు. మీరితనిని ఇంగ్లాండు పంపుట శ్రేయమని నా అభిప్రాయము. బారిష్టరగుట చులకన అరి నాకొడుకు కేవలరాము చెప్పును. మాఁడేండ్లకు తిరిగి రావచ్చును. న్యాయమును నాలుగైదు వేలకు మించదు. ఇంగ్లాండునుండి బారిష్టరై తిరిగివచ్చిన ఆక్రొత్తయాతఁ డెంత దర్జాగా ఉన్నాఁడో చూడుఁడు! అతఁడు అడిగినఁ జాలు, దివానుగిరి యిత్తురు. ఈ సంవత్సరమే మోహనదాసును ఇంగ్లాండు పంపుట నాకు మిగుల అభిమతియు. కేవలరామునకు ఇంగ్లాండులో పలువురు మిత్రులున్నారు. అతఁడు వారికి పరిచయ పత్రములను ఈఁగలఁడు. కావున ఇతనికి ఇంచుకయుక్తము కలుగదు” అని బోషిచీ (మేము మావుజీదవేగారిని ఇటులు పిలుచు వాడుక) నావంక తిరిగి తన సలహాను అంగీకరించినటులే తలచి—“నీవు ఇక్కడ చదువుటకంటె ఇంగ్లాండులో చదువుకొనుటకు అభిలషింపవా?” అని అడిగెను. నాకు దీనికంటె సంతోషజనకమైనది వేఱొందు లేదు. నేను కాలేజి కఠినవిద్యచే విసిగితిని. కావున ఈమాట

౧౧ నీమకు ప్రయాణసన్నాహము

వివరగానే ఎగిరిపడి, ‘నన్ను ఎంతవడిగా పంపిన అంతమేలని అంటిని. పరీక్షలు వడిగా ప్యాసగుట సులభము కాదు. కావున ‘అయ్యా! నన్ను వైద్యమునకు పంపకూడదా?’ అని అడిగితిని.

మా అన్న నా మాటకు అడ్డుమువచ్చి—“నాన్నకు వైద్యమనిన ఇష్టములేదు. ‘మనము వైష్ణవులము. మనకు సీనుఁగులను కోయుట పాడిగాదు’ అని వారు చెప్పుట నిన్ను ఉద్దేశించియే. నీవు వక్షలు వగుట నారి కభిమతము” అనెను.

జోషీజీయు మా అన్నగారి పాటనే మరల ఇటులు పాడిరి: “నేను మీతండ్రివలె వైద్యవృత్తిని ద్వేషింపను. శాస్త్రనిషేధమును నాకు కానరాదు. కాని నీవు వైద్యము ప్యాసు అయినను ‘దివాను’ కాలేవు. నీవు దివాను కావలయును. చేతనయినచో అంతకంటె గొప్పవాడవు కావలెను. అటులయిననే మీ యీ గొప్పకుటుంబమును కాపాడఁ గలవు. కాలము వడిగా మార్పు సొందుచున్నది. దినములు గడచినకొలది కష్టము పెరుగుచున్నది. కావున బారిష్టరుగట తెలివిగల పని” అని యిటులు చెప్పి, మా అమ్మగారితో “ఇక నాకు సెల విండు. నేను చెప్పినది కొంచెము ఆలోచింపుఁడు. మరల నేను తిరిగి వచ్చుసరికి ఇంగ్లాండు ప్రయాణము సిద్ధ మగు ననుకొందును. నేనును చేయఁగలిగిన సాయ మున్నచో చేసెదను” అనెను.

జోషీజీ వెళ్లి పోయెను. నేను సౌధములు కట్ట మొదలిడితిని.

మా పెద్ద అన్నగారు ఆలోచనాసముద్రమున నిమగ్నులైరి. నన్ను ఇంగ్లాండు పంపుటకు ఇంత ద్రవ్య మేడ? మరియు నావంటి పిన్నవానిని ఒంటరిగా సముద్రముల కావలికి పంపడగునా?

ఆ త్మ క థ

మా అమ్మగారును చింతలో పడిరి. ఆమెకు న న్నెడఁబాయుట అనిష్టము. కాని నన్ను మానిపించుటకు ఇటు లొక యెత్తు ఎత్తెను: “మీ పినతండ్రిగారు ఉన్నారకదా కుటుంబశ్రేష్ఠులు! మొదట వారితో ఆలోచింప నలయును. వారికి అంగీకారము అయ్యెనేని పిదప ఆలోచింతము.” అని.

మా అన్నగారికి మరియొక ఆలోచన కలిగెను. ‘పోరుబంద రుపై మనకు కొంతహక్కు ఉన్నది. అచట లేలీగారు వ్యవహారాధి కారులు. వారికి మన కుటుంబమనిన గౌరవము. మరియు పినతండ్రి పై ఆయనకు విశేషాభిమానము. నీ విద్యావ్యయమునకు సంస్థానము వారు కొంత సాయము చేయునటులు వారు తోడుపడవచ్చును’ అని మా యన్న నాతో ననెను.

నాకు ఈ మాటలు బాగుగా ఉండెను. పోరుబందరునకు పోవ మూట కట్టితిని. ఆరోజులలో రైళ్లు లేవు. ఐదు దినములు ఎడ్డుబండిమీఁద ప్రయాణము. నేను పిఠికివాడనని చెప్పనే చెప్పితిని. కాని ఆ సమయమున ఇంగ్లాండునకు పోవుగు మను ఆవేశముమందు నా పిఠికితనము పటాపంద లాయెను. ధోరాజీ వఱకు ఎడ్డుబండిలో పో యితిని. ఒంటె బండ్లకంటె ఒకనాడు ముందు పోవునని అటనుండి ఒంటెమీఁద పోయితిని. ఇదియే నాకు తొలిసారి ఒంటెపై పోవుట.

నేను పోరుబందరును చేరి మా పినతండ్రికి సాష్టాంగ నమస్కారములు చేసి అంతయు చెప్పితిని. వారు ఆలోచించి ఇట్లనిరి: “స్వగత ర్మమును రక్షించుకొనుచు ఇంగ్లాండునం దుండుట శక్యమని నాకు తోచదు. నేను వినిన విషయములబట్టి నాకు సందేహమే కలుగు చున్నది. నా చూచుచున్న ఈబారిష్టరుకును, తెల్లవారికిని భేదము

౧౧ నీమకు ప్రయాణసన్నాహము

కానిపింపదు. వారికి ఆహారమునెడ విధినిపేధములు లేవు. చుట్ట లేక వారి నోరు ఎప్పుడును ఉరకుండదు. లజ్జ లేక వారు ఇంగ్లీషువారి ఉడుపులు ధరింతురు. ఇటు లుండుట మన కుటుంబసంప్రదాయము కాదు. నేను కొలఁదిలో తీర్థయాత్రకు పోవుచుంటిని. ఇంక ఎన్నాళ్లలో బ్రతుకను. కాటికి కాళ్లు చాచుకొని సముద్రయానమును ఎట్లు సమ్మతింప సాహసించును? కాని నేను నీచారికడ్డురాను. ఈషయమై నిక్కముగా కావలసినది మీ అమ్మగారి అనుమతి. ఆమె అంగీకరించునేని, పో, పరుగు! నేను అడ్డురానని ఆమెతో చెప్పు. నేనును ఆశీర్వదించి పంపుదును.”

‘నాకు కావలసినదియు అంతే. మా అమ్మగారి అనుమతిని పుచ్చుకొన యత్నింతును కాని మీరు లేలీగారికి సిఫారసు చేయరా? అని నేను అడిగితిని.

‘నే నెట్లు చేయఁగలను? అయితే అతఁడు మంచివాఁడు. నీవు ఉత్తరము వ్రాసికొనుము. మన కుటుంబమునుగూర్చి వారికి తెల్పుచో అతఁడు తప్పక మాటాడ నవికాశ మిచ్చును. మరియు సాయముకూడ చేయవచ్చును’ అనిరి.

మా పిన్నయన నాకు కాసంత సిఫారసుముక్క వీల వ్రాసి యీయలేదో నేను చెప్పఁజాలను. నిషిద్ధమని వారి అభిప్రాయములో ఉన్న ఈవా విదేశ గమనమునకు తాము ప్రత్యక్షముగా సాయపడుటకు వైనుదీసిరని నాకు కొంచెముగా గుఱుతు.

లేలీగారికి ముందు ఒకజాబు వ్రాసి వారి యనుమతిని గొని వారిని దర్శింపఁజూయితిని. మేడమెట్లు ఎక్కుచు ఆయన నన్ను చూచి, ‘బి. ఏ. ప్యాసు కమ్ము! పిదప ననుఁ జూడ రమ్మ! నీకు ఇప్పుడు ఏమియు సాయ

ఆ త్మ క థ

ము చేయబడదు' అని రెండుమాటలు చెప్పి పైకి వెళ్లి పోయిరి. నేను దొరగారిని మాచుటకు చాల తయారుచేసికొంటిని. నేను మెలకువతో కొన్ని వాక్యములు వల్లించికొనిపోయితిని. వంగి వంగి రెండుచేతులతో సలాముచేసితిని. కాని అవి యన్నియు ఉప్పునకుఁగూడ కా లేదు.

పిదప నా భార్యనగలపై దృష్టి పోయెను. మాఅన్నగారి యెడ నాకు పరమవిశ్వాసము కలదు. ఆయన ఉదారత నిస్సీమము. అయినకు నాపై పుత్రవాత్సల్యము.

నేను పోరుబందరును విడిచి రాజకోటకు వచ్చి జరిగినదంతయు చెప్పితిని. నేను తోషీజీతో ఆలోచించితిని. అక్కఱయగుచో అప్పు చేసియేని ఇంగ్లాండు వెళ్లుమని ఆయన సలహా యిచ్చెను. నా భార్య నగకట్టు రెండుమూఁడు వేలు చేయుననియు, దానిని అమ్మి ఇంగ్లాండు నకు పోదుననియు అంటిని. ఎటులేని ద్రవ్యమును సమహర్తునని మా అన్న వాగ్దానము చేసెను.

కాని మా అమ్మకు ఇంకను ఇష్టము లేదు. ఆమె నలుగులు విఱదొడఁగెను. ఇంగ్లాండులో యువకులు చెడిపోదురని ఆమె కవరో చెప్పిరి. మరియొకఁడు గోమాంసము తిందురని, ఇంకొకఁడు కల్లులేనిది బ్రతుకనేలేరని చెప్పిరి. 'ఇది యంతయు నేమి?' అని ఆమె ప్రశ్నించెను.

నే నంటిని— 'నన్ను నమ్మవా? నేను నీకడ బొంకను. నేను ఇవి యేమియు ముట్టనని ఒట్టుపెట్టుకొందును. మరియు అటువంటి అపాయ మేదేని ఉన్నయెడల తోషీజీ నన్ను వెళ్లు మనునా? :

'నాకు నీపై నమ్మిక ఉన్నది కాని అంతదూర దేశమున ఉన్నచో ఎటులు నమ్ముట? నా కేమియు తోచుటలేదు. బేచరజీస్వామిని అడిగి చూతును' అని ఆమె యనెను.

౧౧ నీమకు ప్రయాణనన్నాహము.

బేచరజీస్వామి అసలు మోక్షవైశ్యుడు. పిదప జైన సాధువు అయ్యెను. ఆయనయు జోషీజీవలెనే మామటుంబయినను మేలు కోరు వాడు. ఆయన నా పక్షమునకు వచ్చి, 'ఇతినినుండి మూడు వాగ్దానములు పుచ్చుకొని ఇంగ్లాండునకు పంపవచ్చును' అని చెప్పి, 'మద్యమును, మాంసమును, మహిళను ముట్ట'నని నాచే ప్రమాణము చేయించిరి. ఇది జరిగినపిదప మా అమ్మ అంగీకరించెను.

హైస్కూలునందు నన్ను వీడుకొలుపుటకు సమ్మేళనము జరిగెను. రాజకోటలోని ఒకపిన్నవాడు ఇంగ్లాండు పోవుట ఒక అసాధారణ విషయము. నేను నా కృతజ్ఞత తెలుపుచు కొన్నిమాటలు వ్రాసితని. కాని వానిని చదువ నాపని అట్టిపెనది. నాడు వానిని జరువ నాతల తిరిగినది. నామేను వడకినది. ఇది నాకు గుఱుతు.

పెద్దల దీవెనలతో బొంబాయికి పయనమైతిని. బొంబాయికి ఇదియే నా ప్రథమప్రయాణము. మాయన్న నన్ను అనుగమించెను. కాని ఇల్లు అలుకఁగనే పండువా? బొంబాయిలో కొన్ని గండములు గడవవలసియుండెను.

జాతి బహిష్కారము

పూర్వము ఆజ్ఞను, ఆశీర్వాదమును బడసి పసుఁబాపను, భార్యను విడిచి అధికోత్సాహముతో బొంబాయికి బయలుదేరితిని. జూన్ జూలై నెలలలో భారత సముద్రము (Indian Ocean) చాల ఒడుదుడుకుగా నుండును. 'మీ తమ్మునికి సముద్రయానము ఇదియే మొదలు గాన నపంబరువెఱుగును వెళ్లుట మంచిది కాదు; మొన్న నీనడుమనే తుపాను చే ఒక స్త్రీ మరుహూడ మునిగిపోయినది' అని కొందఱు మిత్రులు బొంబాయిలో మా అన్నకు చెప్పిరి. కావున వెంటనే వెళ్లుటకు మా అన్న అంగీకరింపలేదు. అచట ఒక మిత్రునియింట నాకు బస ఏర్పఱచి మా అన్న రాజకీయములను మరలి తన యువోగమునఁ జేరెను. నాకుఁ గానిలసిన ప్రయాణ వ్యయమును మా బావదగ్గఱనిచ్చి నా కిమ్మనియు, వెలసిన సాయమునంతయు చేయుఁడని తన మిత్రులతోడను చెప్పి పోయెను.

బొంబాయిలో నాకు స్రాద్ధ పోయెడిది కాదు రేయంబఱలు నేను ప్రయాణపు కలవరింతలే.

ఇంతలో మా కులమువారిలో నా సముద్రయానమునుగూర్చి ఆందోళనము సాగెను. అంతవఱకు మా షర్ణమువారైన మోక్ష బనియాలు ఎవరును నీమ ప్రొక్కలేదు. నేను నీమకు పోదలఁచితిఁ గాన నన్ను వెలివేయవలయునని కులమున కొందఱు ఆవేశము కలిగెను. అందులకు ఒకసభ జరిగెను. కులములు చాలమంది వచ్చిరి. నన్ను పిలువనంపిరి. నాకు

అంత సాహసము ఎటులు నిచ్చెనో నాకే తెలియదు; నే నాసభకు నిర్భయముగా వెళ్లితిని. ఆ కులపు పెద్దయగు నేటునకును, మాతండ్రికిని నెయ్యము కలదు. మరియు ఆయన మాకు దూరబంధువు.

‘కులధర్మమునుబట్టి నీవు నీకు కేగుట పాడిగాదు. సముద్రయానము మనకు నిషేధము. మరియు అదట ధర్మపాలనము చేయుట అశక్యమనియు వింటిమి. అగుట దొగలతో కలిసితినుట, త్రావుట తప్పని సరి’ అని నేటు నాతో అనెను.

నేనెటులు బదులు పల్కితిని:—‘నీమకు వెళ్లుట ఎంతమాత్రము ధర్మేతరము కాదు. నే ననటికి విద్యకొఱకే పోవుచున్నాను. తాము వేనికి భయపడుచున్నానో వానిని తాడనని మా అమ్మచేత శపథము చేసితిని. అది నన్ను కాపాడఁగలదు’.

‘నీ వక్కడికి వెళ్లిన పిదప ధర్మమెంతయు సాగకుండుట నిక్కువము. మీతండ్రిగారికిని, నాకును ఎట్టిచెలిమి కలదో నీ వెఱుఁగుదువు గాన నామాట నీవు వినవలెను’ అని నేటు పల్కిెను.

‘అయ్యా, నే నాచెలిమి నెఱుఁగుదును. మీరు నాతండ్రివంటి వారే కాని నీమకు వెళ్లవలె ననునానిశ్చయమును మార్చుకొనఁజాలను. వేఱుఁకపాయము లేదు. మా తండ్రిగారికి మిత్రుఁడును, సలహా చెప్పువాడును, విద్వాంసుఁడును అగు ఒకబ్రాహ్మణుఁడు కలఁడు; ఆయనకు నీమకు వెళ్లుటయం దేమియు దోషము కానరాలేదు. మా అమ్మగారును, అన్నగారును అంగీకరించిరి’ అని నే నంటిని.

‘కులమువారి ఆజ్ఞను నీవు మన్నింపవా?’

‘నాకు వేఱుదారి లేదు. కులమువారు దీనిలో కల్పించుకొనఁ గూడ దనియే నా తలఁపు’.

ఆత్మకథ

ఈ ప్రత్యుత్తరముతో నేటునకు ఆగ్రహము కలిగి నాలుగు చీవాట్లు వేసినాడు. నేను నిబ్బరముగా మార్పుంటిని.

‘నేడు ఇతినిని వెలివేసితిని. వీనికి సాయముచేయువారికిని, వీనిని సాగనంపుటకు స్త్రీ మరు రేవునకు పోవువారికిఁగూడ ఒకరూపాయి పాపలా జరిమానా వేసితిని’ [సాలగ్రామదానము] అని నేటు ఆజ్ఞా పించెను.

నేను ఇసుమంతయు చలింపలేదు. నేటుకడ సెలవు గైకొని వెడలివచ్చితిని. మా అన్నకు ఈవిషయము తెలిసినచో వెనుకకు పీఠు నేమో అని అనుకొంటిని గాని ఆయన ‘పులమువారు వెలివేసినను భయపడవలదు; నీవు నీమకు వెళ్లుట మానవలదు.’ అని వ్రాయుట పరమ భాగ్యము.

ఇది జరిగిన పిమ్మట నాకు తొందగ ఎక్కువ ఆయెను. వీరం దఱును మా అన్న గారికి ఎక్కువ ఒత్తిడి కలిగించినచో వారి అభిప్రాయము ఎక్కడ మాటునో యని నేను తొట్రుపడుచుండఁగా, జాన ఘడు వకీలు ఒకఁడు ఇంగ్లండునకు బారిష్టరు పరీక్షకుఁగాను సెప్టెంబరు నాలుగవ తేదీని బయలుదేలు ఓడపై పోవుచున్నాడని వార్త వచ్చెను. నే నావార్త మా అన్నగారి మిత్రులకు ఎఱిగించితిని. ఇట్టి సహవా సము పోగొట్టుకొనఁ గూడదని వారును అంగీకరించిరి. ఇతఁ అవకాశ ము ఎంతయో లేదు. మా అన్నకు తంతి నీయఁగా ఆయనయు అంగీ కరించెను. మా బాపను వైక మిమ్మని అడిగితిని. అతఁడు నేట్లు ఆజ్ఞ ప్రస్తావించి, ‘నన్ను వెలివేసెదరు గాన ఈయఁజాల’ననెను. పిదప నేను మా కుంటుబమునకు మిత్రులగు ఒకరి యింటికి వెళ్లి, నా పయనమునకు ఆవశ్యకమగు సామును బమలిచ్చి మా అన్న వద్ద వనూలు చేసికొనుండని

కోరితిని. ఆయన నాకోరిక నెఱవేర్చుటయ కాక నన్ను చాల ప్రోత్సహించెను. వారి కెంతయు కృతజ్ఞత తెలుపుకొంటిని. వారు ఇచ్చినడబ్బును పుచ్చుకొని వెంటనే టిక్కెట్టు కొంటిని. నే నొక ప్రయాణమునకు సరంజామా సిద్ధముచేసికొనవలెను. అనుభవకాలియగు ఒక మిత్రుఁడు బట్టలు మున్నగు వానిని తయారుచేయించెను. అవి చాల వింతగా నుండెను. అందు కొన్ని నాకు బాగున్నవి; కొన్ని బాగులేవు. ఇటీవల నేను తాల్చుటకు అంగీకరించు నెక్తై ఆనాఁడు వీవగించుకొంటిని. పొట్టి చొక్కా (బ్యాక్టెట్టు) తొడుగుకొనుట నాకు సిగ్గాయెను. ఇంగ్లాండునకు పోవు ఉత్కలముగు ఇచ్చుమందు ఈ అనిచ్చకు ఆట్టే తావు లేదు. ఇంక పయనమున కావలసిన తినుబండము నాకడ నిండుగాఁగలదు. జునఘడ్ వకీలు త్ర్యంబకరాయి మజముదారుగారి గది (కేబిను) లోనే నామిత్రులు నాకొక కయ్యను (బెర్డు) పుచ్చుకొనిరి; మఱియు వారితో నాకు పరిచయము గలిగించిరి. ఆయన వయసు నాఁడు; జ్ఞానము, లోకానుభవము కలవాఁడు. నేను ఇంకను లోకానుభవము లేని పరునెనిమిదేండ్ల కసరుగాయను. మజముదారుగారు 'ఇతని గుటించి మీరు భవపడవల' దని చెప్పిరి.

ఇటులు నేను ౧౮౮౮ సం. ౪వ సెప్టెంబరునాఁడు బొంబాయి నుండి బయలుదేరితిని.

తందకు నీమ

నాకు సముద్రయానము వలన తఱుచు అందఱును వచ్చు వాంతి మొదలగు వ్యాధి రానేలేదు. కాని దినములు గడచిన కొలది ఆరాటముగా నుండెను. కొట్టు పెత్తనగానితో మాటలాడుటకుగూడ నాకు కొంఱు. నాకు ఇంగ్లీషు మాటలాడుట ఎప్పుడును అలవాటు లేదు. రెండవ సెలూనులో ఒక్క మజముదారుగారు తక్కి తక్కినవారందఱు ఆంగ్లేయులే. వారితో నేను మాటలాడఁజాలకుంటిని. వారు నాతో మాటలాడి తటస్థించినపుడు వారి ఉద్దేశము తెలియునది కాదు. తెలిసినపుడును బదులుచెప్పఁజాలకుంటిని. నేను పైకి తెలియఁ జెప్పుటకు ముందు ప్రతివాక్యమును లోపల కూడఁబలికికొనవలసి వచ్చెడిది. భోజనసమయములందు కత్తులను, మల్లుగరి టెలను వాడుట నేనెఱుంగను; మఱియు చేసినపదార్థములలో మాంసము లేని పదార్థ మేదో అడుగుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు. అందువలన నే నెన్నఁడును భోజనశాలలో పదిచుందితో కలిసి భుజింప లేదు. ఎప్పుడును నా గది లోనే భుజించుచుంటిని. భోజ్యము లన్ననో, ముఖ్యముగా నేను తెచ్చుకొన్న చిఱుదొడ్లును, పండ్లును, మజముదారుగారికి ఇట్టి బాధ లేదు. ఆయన అందఱులోను కలిసిపోఁగలఁడు. ఆయన అందఱుతోను కలిసి మెలిసి స్త్రీమరు పైతెట్టున సంచరించుచుండఁగా, నేను పగలు నా గదిలో దాగియుండి, సాయంకాలమున కొలదినుండి ఉన్న త్రుడే పైకిఁ బోవ సాహసించుచుండువాడను. మజముదారుగారు నీవును

బాటసారు లందఱతో కలిసిమెలిసి యుండుమనియు, బిడియపడక మాటాడుమనియు ఎల్లపుడు చెప్పుచుండెను. మరియు లాయరులు నోరు కలవారుగ ఉండవలయునని తన అనుభవములు కొన్ని చెప్పెను. మరియు అవకాశము చిక్కినపుడెల్ల ఇంగ్లీషు మాటలాడుమనియు, తప్పులకు లెక్క గొనవలదనియు, పరభాషలో తప్పులు రాక మానవనియు వారు బోధించిరి. కాని ఏదియు నా జంకును తీర్చలేదు.

ఒక ఆంగ్లేయుఁడు దయతో నన్ను మాటలలోనికి దింపెను. ఆతఁడు నాకంటె పెద్ద. నీవు ఏమి తింటివి? నీ కేమిపని? నీ వెక్కడికి వెళ్లుచుంటివి? నీ కేమోపాట మేమిటి?—ఈరీతిగా ప్రశ్నించెను. ఆయన నన్ను అందఱతో పాటు పంక్తికి రమ్మనియు సలహా ఇచ్చెను. నా మాంసత్యాగదీక్షకు నవ్వి, మిత్రుని విధమున, మేము ఎట్ట సముద్రము (Red Sea) లో ఉండఁగా, ఇటులు చెప్పెను—‘బిస్కె సముద్రమును చేరనంతవఱకు నీవనుకొన్నటు లుండును గాని పిమ్మట నీ నియమమును మార్చుకొనవలసి యుండును. మాంసము తిననియెడల బ్రతుకజాలనంత చలి ఇంగ్లండులో ఉండును.’

‘అదట మాంసము వర్జించియు బ్రదుకవచ్చునని జనులు చెప్పఁగా వింటినే’ అని నే నంటిని.

‘అది వట్టి కల్ల. నా యెఱుకలో అట్టివా రెవరును లేరు. ఒకటి చూడు: నేను సారా త్రావుచున్నను నిన్ను త్రావు మంటినా? కాని మాంసము తినితీరవలెను. తినకున్న బ్రదుకజాలవు.’

‘మీ ఉపదేశమునకు వందనములు కాని నేను మాంసము ముట్టనని మా అమ్మగారికడ యథావిధిగ ప్రమాణముచేసితిని కావున తినజాలను. అది లేకుండ జరుగదేని ఇంటికి తిరిగి వెళ్లుటయే మేలని తలఁతును.’

ఆత్మకథ

మేము బిస్కెసముద్రమునఁ జొరఁబడితిమి కాని మద్యమాంసముల అక్కఱ కానరాలేదు. మాంసము ముట్టలేదని ఉల్లాకులు (సర్పిఫి కేటులు) పుచ్చుకొమ్మని ఇంటికడ చెప్పిరి. కావున నేనా ఆంగ్ల మిత్రుని ఒక సర్పిఫికెట్టు ఇమ్మని కోరితిని. అతఁడు సంతోషముతో ఇచ్చెను. నేను దానిని కొంతకాలము ముల్లెవలె దాచుకొంటిని. మాంసభోజులు కూడ మాంసభోజులు కానియటులు సర్పిఫికేటులను సంపాదించుచుండుట చూచినపిమ్మట నాకు దానిపై మోజు తగ్గెను. నా మాటను నమ్మనిచో సర్పిఫికేటు సంపాదించుకొని మాత్రము లాభ మేమి?

ఎట్లో ప్రయాణము ముగిసి మేము సౌతాంప్టన్ చేరితిమి. అది శనివారమని అనుకొందును. నా మిత్రులు తెల్ల ఉన్ని నూటు (లాగు, కోటు, వేస్టుకోటు) తయారు చేయించి యిచ్చిరి. ఓడలో నల్ల నూటే ధరించితిని. రేవులో దిగినపుడు నూటు బాగుగా ఉండునని దాని తాల్చితిని. అవి సెప్టెంబరు తుది దినములు. అచట నున్న వారిలో నేను గాక మరియొవ్వరును అట్టిదుస్తులఁ దొల్పలేదు. చాలమంది తమ సామగ్రిని తాళపుచెవులతో కూడ గ్రిండ్లే కంపెనీ ఏజంటు ఐశమున ఉంచిపోవుచుండుట చూచి నేనును అట్లు చేయవలయునని నా సామానును తాళపుఁజెవులతో అతని ఐశముననే ఉంచితిని.

నా కడ డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతా, దలపతిరాం శుక్ల, రణజీత్ సింహ మహారాజు, దాదాభాయి నాకోజీగార్ల కేర నామిత్రులు ఇచ్చిన సిఫార్సు ఉత్తరములున్నవి. లండనులో విక్టోరియా పూటెలు ఊ బసచేయుండని ఓడలో ఒకరు మాకు సలహా ఇచ్చిరి. దాని ననుస

రించి నేనును మజముదారు గారును ఆ హొటెలునకే వెళ్లితిమి. ఏటివే సినటులు తెల్లదుస్తులలో ఉన్నది నే నొకడనేకాన అదియే దుర్భర మాయెను. మఱియు మఱునాడు అదివారముగుటచే గ్రిండ్లే కంపెనీ వారు నాడు సామానుల నియ్యరని హొటెలులో తెలిసినందున నా రుసరుస మఱికొంత ఎక్కుదాయెను.

సాతాంప్రసునుండి డాక్టరు మెహతాగారికి నేను తంఱినిచ్చి తిని గాన ఆయన అదివారమున రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు హొటలునకు వచ్చి నన్ను చాల నాదరించెను. నా ఉన్నిదుస్తులఁ జూచి ఆయన నవ్వెను. మాటలాడుచుండఁగా ఆయన టోపిని అచింతముగా తీసికొని దాని మృదుత్వమును తెలిసికొనఁగోరి అవకతవకగా చేతితో అట్టిటు గమిరి దానిపై రోమములను కలఁచితిని. మెహతాగారు కొంచెము కోపవృద్ధితో నన్ను వారించిరికాని అప్పటికే పారపాటు జరిగిపోయి నది. ఈ ఘటన ముందరికి మందలింపు. ఇది నాకు పాశ్చాత్యదేశాచార మున మొదటి పాఠము. అందుల విశేషములగూర్చి మెహతాగారు ఇటులు ఉపదేశించిరి: ఇతరుల వస్తువుల తాఁకుము. హిందూదేశము నందువలె ఇచట ప్రశమ పరిచయముననే ఎవరిని ప్రశ్నలు వేయకుము. బిగ్గఱగా మాటలాడవలదు. మనము హిందూదేశములో 'అయ్యా' (Sir) అని సంబోధించినటులు ఇచట సంబోధింపవలదు. ఏలన ఇచట నొక రులును తాబేదారులును మాత్రమే వారి యజమానులను 'అయ్యా' అని సంబోధింతురు-ఇత్యాది. హొటెలు వ్యయ మధికమగును గాన ఏదో ఒక ఖేటుంబమున ప్రవేశింపుమని ఆయన చెప్పెను. సోమవారము అవిషయమును నిర్ధారింప నిశ్చయించితిమి.

శ్రీమజముదారుగారికిని, నాకును హొటెలు కష్టముగానే యుం డెను. మిగుల వ్యయము కూడ. మాట్లాడుండి సింధుదేశీయు లొకరు

ఆ త్మ క థ

మాతోపాటు వచ్చిరి. వారికిని మజముదారుగారికిని నేస్తము కలిగెను. వారికి లండను త్రొత్తగాదు. ఆయన మాకు అద్దెగదులు విచారించునని చెప్పెను. మేమును అందు కంగీకరించితిమి. సోమవారమునాఁడు గ్రిండ్లేకంపెనీనుండి మా సామానులు రాఁగనే హూటెలువారికి ఈయ వలసిన సామును ఇచ్చివేసి మా సింధుమిత్రుఁడు మాకుఁగాను అద్దెకుఁ గొన్న గదులలో ప్రవేశించితిమి. హోటెలువారు మూఁడు పౌనులు అనఁగా మూఁడు కాసులు పుచ్చుకొన్నటులు గుఱుతు. నేను గుండెలు బాదుకొంటిని. నే నింత డబ్బిచ్చినను కటిక ఉపవాసము చేయవలసి వచ్చెను. వీలన నాకేదియు రుచింపలేదు. ఒకపదార్థము త్రోసివైచి మరియొకటి తెమ్మందునుగదా అదియు నంతే. డబ్బో, రెంటికిఁగూడ గూబలు నులిమి వనూలుచేసిరి. ఇంతవఱకు బొంబాయినుండి నేను తెచ్చుకొన్న పదార్థములు తినియుంటిని.

ఈత్రొత్తగదులలోఁగూడ నాకు సరిగా లేదు. నా మనస్సు ఎపుడును దేశముమీఁద, ఇంటిమీఁద. అమ్మమీఁద బెంగ. రాత్రి ఇంటి సంగతులు గుర్తు వచ్చి కన్నీరు ఓడుచుండుట వలన నిద్ర యను మాటలేదు. నాకష్టము నొకరితోచెప్పుకొనునది కాదు. ఒకవేళ చెప్పి కొనినను ఫలమేమి? ఇది పోవుఉపాయము లేదు. ప్రతిదియు త్రొత్త. ప్రజలు, వారి ఆచారములు, వారి యిండ్లుగూడ త్రొత్త. పాశ్చాత్య దేశాచారము నాకు సరిత్రొత్త కావున కడు మెలఁకువతో ఉండ నాయెను. శాకాహార ప్రతిజ్ఞ యొకటి పైపెచ్చు. ఇక భోజ్యములు కూడ అరుచ్యములు. నా పని అటుచూచిన నయ్యి, ఇటుచూచిన గోయ్యి. ఇటు ఇంగ్లండులో ఉండలేను, అటు ఇండియాకు మరలను లేను. 'రానే వచ్చితివి ఈమూఁడేండ్లు ఉండ నిశ్చయింపుము' అని నా అంత రాత్మ బోధించెను.

నా అభిరుచి

డాక్టరు మెహతాగారు, నేను విజ్ఞాపియోహూటెలులోనే ఉండు

ననుకొని సోమవారమునాడు అచటికి వెళ్లిరి. మేము అచటి నుండి వెళ్లితిమని ఎఱిగి మా క్రొత్తబస విలాసము తెలిసికొని మరల అక్కడికి వచ్చిరి. నేను ఓడలో వట్టి తెలివితప్పువచే తామర తెచ్చుకొంటిని. ఎల్లనగా-మేము స్నానాదులకు సముద్రోదకము ఉపయోగించు చుంటిమి. అందు సబ్బు కరగదు. నాగరకత అనుకొని నేను సబ్బు రుద్దుకొనుచుంటిని. దానివలన శరీరము పరిపూర్ణము అగుటకు బదులు జిగటలు సాగ నారంభించెను. అందువలన తామర పుట్టెను. నేను డాక్టరు మెహతాగారికి చూపగా వారు ఆసెటిక్ ఆసిడ్ (acetic acid) పూయుమనిరి. అది పూయగానే భగ్గున మండి ఏడ్చువచ్చుట నాకు గుఱుతు. నా గదిని, అందలి ఏర్పాటును వారు పరీక్షించి బాగుగా లేదనునటులు తలఁచిరి. 'ఇవట బాగుగ లేదు. మనము ఇంక్లాండు వచ్చుట విద్యాభ్యాసమునకే యైనను విశేషముగ ఇచటి ప్రజల ఆచారవ్యవహారములఁ గూడ గ్రహింపవలయును. ఇందులకు ఎవరి పుటుంబముననో ఒకరి పుటుంబమున ఉండుట ఆవశ్యకము. దానికి ముందు ఎవరికడనేని ఆ పద్ధతి నేర్చికొనవలెను. నే నట్టిచోటు నకు నిన్ను తీసికొని వెళ్లెదను రమ్మ' అని మెహతాగా రనిరి.

నేను కృతజ్ఞతతో ఇయ్యకొని వారి మిత్రుల బసకు చేరుకొంటిని. ఆమిత్రుఁడు నన్ను సోదరునివలె చూచెను. ఇంగ్లీషువారి ఆచారాదుల

ఆ త్మ క థ

ను కీక్షించెను. ఇంగ్లీషు మాటలాడుటయు అలవాటు చేసెను. నా భోజనవిషయము మాత్రము కడు కష్టమాయెను. ఉప్పును పోవును లేని కూరలు నాకు సయింపవు. నాకేమి చేయవలెనో భోజనము పెట్టు నామెకును తోచకుండెను. ఉదయమున ఓటుపిండిజావ (oatmeal porridge) ఉండెడిది. దానితో చాలవట్టు కడుపు నిండెడిది కాని మధ్యాహ్నమునను, సాయాహ్నమునను, ఏమియు రుచించునది కాదు. ఇంచు మించు ఉపవాసము. ఆ మిత్రుఁడు మాంసము తినవలెనని ప్రతిదినమును వాదించుచుండెను గాని నేను నా శపథమును తెలిపి ఊరకుండువాడను. మధ్యాహ్న సాయాహ్నములందు మురబ్బా, ఆకుహార, రొట్టెయు ఉండెడివి. నేను బాగుగా తినువాడ నగుటచే అది సరిపోవునది కాదు. మరలనడిగి వేయించుకొనుట ఒప్పుకాదని మరి రెండు మూఁగు రొట్టెముక్క లడుగుటకు బిడియపడువాడను. పైగా ఆరెండు పూటలలో నేదో ఒకపూట పాలు శూన్యము. ఈ పద్ధతి చూచి పట్టజాలక నా మిత్రుఁడు “నీవు నాసోదరుడవై యుండుచో ఈపాటికి మూట కట్టించియుండును. ఇచ్చట తప్పని సరియైన విషయము రెఱుంగక, చదువురాని నీ తల్లికడ చేసిన ప్రమాణమునకు ఏమి విలువ? అది ప్రమాణమే కాదు, అది ‘లా’ ననుసరించియు ప్రమాణముగా పరిగణింపఁబడదు. అట్టి ప్రమాణమునకు బద్ధుడవై యుండుట అజ్ఞానము. ఇదిగో చెప్పుచున్నాను. ఈ పట్టుదల వలన ఇచ్చట నీకేమియు మేలుకలుగఁబోదు. మఱియు నీవు మాంసము తిన్నటులు, అది రుచించినటులు ఒప్పుకొనుచున్నావు. ఆవశ్యకము కాని చోట తిని ఆవశ్యకమగుచోట మానుచున్నావు. ఔరా అభాగ్యము!” అని అతఁ డనెను.

నేను మాత్రము చలింపలేదు. దీనిగుఱించి రోజును వాదప్రతి వాదములు జరుగుచునే యుండెను. ఆయన వాదించినకొలది నేను మరి కొంచెము దిగియు చుంటిని. నేను ప్రతిదినము భగవంతుని రక్షింప ప్రార్థించుచుంటిని. ఆ రక్షణయు కలుగుచుండెను. నేనటులు ప్రార్థించుట నాకు భగవంతునిగూర్చి బాగుగా తెలిసికాదు. నన్ను అటులు చేయించునది నమ్మకము—అదియు చిన్న నాటరంభ విత్తివిత్తవత్తవే.

ఒకనాఁడు నా మిత్రుఁడు బెంథంగారు వ్రాసిన Theory of Utility అను గ్రంథమును చదువసాగెను. నా పని అయినది. ఆ భాష నాకు తెలియలేదు. అతఁడు బోధింప మొదలిడెను. నేను ఇటులంటిని—“అయ్యా, నన్ను క్షమింపుఁడు. ఈ గహనవిషయములు నాతల దాటినవి. మాంసాహార మావశ్యకమని ఒప్పుకొందును. కాని నేను నా ప్రమాణమును జవదాటును; దాని గుఱించియు వాదింపను. నేను మీతో వాదించి జయింపలేనని ఒప్పుకొందును. అజ్ఞాఁడి నని గాని, పెంకెననిగాని, తలచి నన్ను విడిచిపెట్టుఁడు. తమ ప్రేమకు మెత్తును. తాము నా హితైషులని ఎఱుఁగుదును. మీరు నా మేలునకే మరల మరల చెప్పుచున్నారనియు తెలియును. కాని నేను నా నిరుపము విడువ జాలను. ప్రతిజ్ఞ ఎన్నఁడును ప్రతిజ్ఞయే. అది అనుల్లంఘనీయము.”

నామాటల కతఁడచ్చేరువొందెను. అతఁడాపుస్తకము మూసి, ‘మంచిది. ఇక వాదింపను’ అనెను. నేను సంతోషించితిని. అతఁడావిషయమై మరల నెన్నఁడును వాదింపలేదు గాని నన్నుగుఱించి యాతఁడు చింతించుట మాత్రము మానలేదు. అతఁడు పొగద్రావును; సారాత్రావును; కాని, నన్ను ఎఱుఁడుగాని త్రావు మనలేదు. అసలు ఆ రెండును నాకు వలదు అని చెప్పెను. నేను మాంసము తిననిచో

ఆత్మకథ

నాదారుపడిపోవుదుననియు, ఈరీతిగా నున్నచో నాకు ఇంక నీమ ఇంద దనియు ఆయనకు బెంగ.

ఇటులు నే నొకనెల ఉమేదువారీ చేసితిని. ఆ మిత్రుని యిల్లు రిచ్ మండులో కలదు. కావున వారమునకు ఒకటి రెండు మాటలు కంటే లండను పోవ వీలులేదు. కావున నా కొకకుటుంబమున బస వీర్ప టుపవలయునని డా॥ మెహతాగారును, దలపతరాం శుక్లాగారును నిశ్చ యించిరి. వెట్టు-కెన్సింగ్టనులో ఒక ఆంగ్లో ఇండియను కుటుంబమున శ్రీశుక్లాగారు నాకు వసతి వీర్పఱచిరి. ఆ యింటియామె విశంతువు. ఆమెకు నా శపథ మెఱిగించితిని. ఆమె నన్ను మెలకువతో చూతు ననెను. నే నచట ప్రవేశించితిని. కాని అచటగూడ నాకు కఠిక ఉపవాసమే. తినుబండము కొంత పంపుటకుఁగాను ఇంటికి వ్రాసితిని గాని అప్పటి కింకను రాలేదు. ప్రతిదియు అరుద్యము. 'ఇది బాగుగా నున్నదా?' అని ఆమె ప్రతిదినము ప్రశ్నించునది కాని ఆమె ఏమి చేయఁ గలదు? నా బిడియము ఎప్పట్లూ నే యుండెను. నా ముందు పెట్టిన దానికంటే ఎక్కువ యేమియు అడుగ లేకుంటిని. ఆమెకు ఇరువురు కూతుండ్రు. వారు చేతియొక రొట్టెముక్కను ఒలవంతముగా వేయు చుండిరి. రొట్టెకు రొట్టె వేసినఁగాని నాకు చాలదని వారికి తెలియదు.

నా కిప్పటికి నిలవ చిక్కెను. నే నింకను సరిగా చదువు మొద లిడలేదు. శుక్లాగారి ధర్మమా అని వారిచ్చిన వార్తాపత్రికల చదువు చుంటిని. ఇండియాలో నే నెన్నఁడు అట్టిపని చేయలేదు. కాని ఇచట ప్రతిదినము నదివి వానియెడ రుచి కల్పించుకొనఁగలిగితిని. డెయి లీన్మాన్, డెయిలీ టెలిగ్రాఫ్, పాల్ మాల్ గెజెట్ రోజును చూచెడి వాడను. షాన్సి షర్మపుటకు గంటకంటే ఎక్కువ పట్టెడిది కాదు.

ఇక నేను ఊరు తిరుగ మొదలుపెట్టితిని. మాంసము లేని దుకాణములు (restaurant) వెదుకఁ జొచ్చితిని. నగరమున అట్టివి కొన్ని కలవని గేస్తురాలు (landlady) తెలిపెను. నేను ప్రతిదినము పది పండ్లెండు మైళ్లు తిరిగి చవుకపాటు దుకాణములో కడుపునింపఁ రొట్టె తినుచుండువాడను గాని ఎపుడును తృప్తి లేదు. ఇట్లు ఊరు తిరుగుచుండఁగా ఒకనాఁడు ఫారింగ్ డస్ వీధిలో శాకాహారాలయమును (vegetarian restaurant) పట్టుకొంటిని. తనకు కావలసిన వస్తువు దొరకినపుడు బాలునికి ఎట్టి సంతసము కలుగునో దానిఁ జూడఁగ నే నాకును అట్టి సంతసమే కలిగెను. నేను లోపలికి వెళ్లక ముందు ద్వారసమీపమున ఒక గాజు కిటికీలో అమ్మకమునకు ఉంచిన కొన్ని పుస్తకములను చూచితిని. వానిలో Salt's Plea for Vegetarianism అను పుస్తకము చూచి ఒక పిల్లనిండునకు దాని కొని తిన్నగా భోజనశాలలోనికి వెళ్లితిని. నేను ఇంగ్లాండులో కాలవెట్టిన పిదప కడుపార మడిచిన దానాడే. భగవంతుఁడు నన్ను రక్షింప వచ్చినటు లుండెను.

నేను సాల్టుగారి పుస్తకమును సంపూర్ణముగా చదివితిని. అది నాకు నచ్చెను. ఈ పుస్తకము చదివిననాఁడు మొదలుకొని మనఃపూర్వకముగా నేను శాకాహారి నై తినని చెప్పకొనవచ్చును. నేను మా అమ్మగారి ముందు ప్రమాణము చేసిన దినము నాకు ఆనందదాయకమాయెను. నేను చేసిన ప్రమాణమును, సత్యమును అనుసరించి అప్పటికి ఘాంసము త్యజించినను, ప్రతి హిందువును మాంసభోజి కావలెననియు, నేనును ముందు ఒకనాఁడు స్వతంత్రముగాను, బహిరంగముగాను మాంసభోజిని కాఁగలననియు, అందులకు అందఱును తయారు చేయుదుననియు ఇచ్చుకొంచితిని. కాని నే నిప్పుడు నిర్ణయించుకొనిన శాకాహారము ఇప్పటినుండియు వ్యాప్తిచెల్లును చిక్కపదార్థము

అంగ వేషము

దీనదినము నాకు శాకాహారమునెడ నమ్మకము పెరుగనా

గను. సాల్టుగారి పుస్తకము చదివిన పిదప ఆహారవిషయములను గూర్చిన పుస్తకములను చదువవలె ననుఆసక్తి మెండాయెను. దొరకిన పుస్తకములనెల్ల చదివితిని. వీనిలో హోవర్డు విలియమ్సుగారు వ్రాసిన 'ఎటిక్స్ ఆఫ్ డయట్' అను గ్రంథ మొకటి. అందు ఆదికాలము నుండి నేటివఱకు మనుష్యుల ఆహారములనుగూర్చి చర్చ కలదు. మరియు అందు పైథాగరస్, జీసస్ మొదలుకొని నేటివఱకును ఉన్న మత కర్తలును, ప్రవక్తలును అందఱును ఆకు బువ్వయే తిన్నవారు అని నిరూపింపఁబడినది. డాక్టర్ ఆనా కింగ్ న్ ఫర్డ్ అనునామె వ్రాసిన 'The Perfect Way in Diet' అను గ్రంథము ఉత్తమ మైనది. డాక్టరు అల్లిక్సన్ గారు ఆరోగ్యమును గుఱించి వ్రాసిన వ్రాతలు ఉపాదేయములు. ఆయన రోగుల ఆహారపద్ధతిని నియమించి దాని వలన రోగముల కుదుర్చు ప్రణాళికను ఒకటి చూపించెను. ఆతఁడు ఆకు బువ్వయే తినును. తనకడకు వచ్చు రోగులకుఁగూడ ఆకుబువ్వయే తినక తప్పదని చెప్పును. ఈ గ్రంథములను అన్నిటిని చదివినందువలన ఆహార పరీక్ష నాజీవితమున ఒక ముఖ్యవిషయ మాయెను. ఈ పరీక్ష ఆరంభించుట ఆరోగ్యము కొఱకే యైనను పిదప పిదప ఈ శాకాహార విధానమునకు ధర్మదృష్టియే ప్రధాన హేతు వాయెను.

౧౫ ఆంగ్ల వేషము

ఇది యిటు లుండఁగా, నా మిత్రునకు నా భోజనమును గుఱించిన బెంగ పోలేదు. మాంసము తిననివో నేను నానాటికి చిక్కిపోదు ననియు, మరియు ఇంగ్లీషువారిలో కలిసియుండలేనందున మందుడి నయిపోదుననియు తెలఁచి నన్ను మాంసము తినుమని పట్టుపట్టెను. ఇది యంతయు అతి ప్రేమచేతనే. నేను శాకాహారగ్రంథములను చదువుచుండుటచే నాకు విపరీతములు కూడ పుట్టునని అతనికి తోఁచెను. మఱియు నేను నా చదువు మాని ఆహారపరిశోధనలతో కాలము గడపుచు వ్యర్థుడ నయిపోదునని అతఁ డెంచెను. ఇటులు తెలఁచి నన్ను మార్చుటకు చరమ ప్రయత్న మొకటి చేసెను. ఒకనాఁడు నన్ను నాటకమునకు రమ్మని పిలిచెను. నాటకము చూడఁబోవుముందు హాల్ బర్న్ రెస్టురెంటులో మా భోజనము. అది నా కొకనగరునలె నుండెను. విక్టోరియా హోటెలు ఐదిలిసవిదప అంతపెద్ద హోటెలును నేను చూడలేదు. విక్టోరియా హోటెలు నాకు అనుభవము కలిగించుటకు ఆట్రే ఉపయోగింపలేదు. నీలనఁగా నే నచట ఇతికర్తవ్యతామూఢుడనై యుంటిని. నన్ను ఈ హోటెలునకు తీసికొనిపోవువో అక్కడ పలువురు భుజించుచుండువారు ఉందురనియు, నేను మధ్య వీమి ప్రశ్నించినను అవినయ మగుననియు అతఁడు తెలఁచి ఈ యెత్తు ఎత్తెను. మేము పలువుర నడుమ ఒకబల్ల ముందు కూర్చుంటిమి. మొదటి వాయి 'సూప్'. అది దేనితో చేసిరో అని నాకు విచికిత్స. కానిమిత్రుని అడుగరాదు. కాన వడ్డనవానిఁ బిలిచితిని. అది కనిపట్టి నా మిత్రుఁడు ఏల పిలుచుచుంటి వని గట్టిగా అడిగెను. 'ఇందు మాంసము కలియలేదుగదా అని అడుగుటకుని సంకోచించుచునే తెలిపితిని. 'నీవు ఇట్టి సమాజములో ఉండఁదగవు. ఎటులు మెలఁగవలయునో నీకు తెలియనియెడల ఇంకొక భోజన కాలకు పోయి భుజించి నా వచ్చువఱకును వెలుపల వేచియుండుము'

ఆత్మకథ

అని అతడు కోపముగా అనెను. నే నీ ప్రస్తావనకు సంతసించి నిర్ణయించితిని. దావుననే ఒక శాకాహారశాలకలదు గాని ప్రాద్దుపోవుటచే అది మూయబడెను. ఆరేయి నాకు అన్నము గున్న. పిదప మే మిరువురమును నాటకము చూడఁబోతిమి. నా మిత్రుడు ఈ ఘటననుగూర్చి మరి యెన్నఁడును ఒక మాటయేని తేలేదు. నాకును అట్టి పనితో పని లేదుకదా!

మా కిదియే తుట్టుతుది మిత్ర కలహము. దాన మామైత్రి కెట్టి భంగమును కలుగలేదు. ఈతని ప్రసయామునకు మూలము ప్రేమయే. కావుననే ఆచరణమందును, భావమందును మాకు భేదము ఉన్నప్పటికి ఆయనపై నాకు ఆదరము మెంఁదాయెను.

నేను మాంసాహారము వర్జించినను మిగిలిన న్యవహారములలో ఆంగ్లేయసమాజమున సరిగా మెలఁగికొనఁగలనని నామిత్రునకు ఎఱింగింప నిశ్చయించితిని. అందులకుఁ గాను నాకు అశక్యమైన ఆంగ్లపద్ధతుల నన్నిటిని అవలంబింప దొరఁకొంటిని.

నే నిచ్చట తొడుగుదుస్తులు బొంబాయి తరహావి. అవి ఇంగ్లీషు సంఘమునకు పనికిరావని ఆర్మీ అండ్ నేవీ ప్రోవ్యులో క్రొత్తవి తయారు చేయించితిని. పందొమ్మిది పిల్లింగులుపెట్టి చిన్నా పాట్ ట్రాపి కొంటిని. అది ఆశోజులలో ఎక్కువ వెల. ఇది చాలక వేష నాగరకతకు నడిగడ్డయైన బాండ్ వీధిలో ఒక ఈవినింగ్ నూటునకు పది పానులు పాడుచేసితిని. మా అన్నగారికి రెండుపేటల బంగారు గడియారపు గొలుసును పంపుడని వ్రాయఁగా ఆయన దయతో పంపెను. సిద్ధముచేసి యుంచిన నెక్ టైని తొలుపుట అనాచారము గనుక దానిని ముడివైచి కట్టుకొనుట నేర్పికొంటిని. హిందూదేశమున

ఇంటి మంగలి క్షౌరముచేయుచుండగా అద్దము చూచుకొనుట విలాసమునకే. ఇచట ప్రతిదినము ఒక పెద్ద అద్దము ముందు నెక్ పైని సవరించుకొనుచు సరియగు వేషాచారము ననుసరించి పాపట దిద్దుకొనుచు పది నిమిషములు పాడుచేసితిని. నాకేళపాళము మృదువు కాదు. బ్రష్తో దానిని దిద్దుట బ్రష్మిష్టో బ్రహ్మ అమ్యోడిసి. తలమీద టోపిని పెట్టినపుడును, తీసినపుడును, చేయి అలవోకగా తలపైకి వెళ్లి జాట్టును సవరించెడిది. తగు మనుష్యులలో, అనగా మంచి సహజములో గూర్చుండినపుడు తఱుచు చేతితో తలను సరిచేసికొనుచుండవలసినదే. ఇది యొక సభ్యక్రియ; వేషాచారము-అనగా ఫాషన్.

నృత్యము, ఫ్రెంచిభాషను మాటలాడుట, ఉపన్యసించుట-వీనిని అభ్యసించినగాని ఫాషన్ పూర్తికాదని వింటిని. ఫ్రెంచిభాష ప్రాస్తుదేశమునందేకాక యూరపుఖండమున కంతటికి రాష్ట్రభాష. నే నాదేశముల నన్నిటిని చూడదలచితిని గాన నృత్యము నేర్ప నిశ్చయించి ఒక పాఠశాలలో ఒక టెరమునకు మూడుపానుల జీత మిచ్చితిని. మూడువారములలో ఆటపాఠములు చెప్పికొని యుండును. తాళగతి గ్రహింప నా తరము కాలేదు. పియానోను అనుసరింపలేక పోతిని. ఇంక నా గతి యేమి? కాసీన సంరక్షణాగ మయం పటాటోహః. వెనుక ఒక సన్న్యాసి తన గోచిని కొఱుకనుండ ఎలుకలకు పిల్లిని పెంచెనట. పిల్లిని పెంచుటకు ఒకఆవు. ఆ ఆవును కాచుటకు ఒక గొల్లఁడు. ఈరీతిగా గోచిగుడ్డకుఁగాను అతనికి సంసార మేర్పడెను. పాచ్చాత్యసంగీత మలవరించుకొనుటకు ఫిడేలు నేర్చుకొనవలె ననుకొంటిని. మూడు పానులు ఫిడేలున కిచ్చితిని. జీతమునకు కొంత. ఉపన్యాసధోరిణి నేర్పుటకు మరొక గురువునకు ఒక గిన్నీ ప్రవేశపు రుసుముక్రింద ఇచ్చితిని. ఆయన Bell's Standard Elocutionist ను

ఆ త్మ క థ

కొను మనఁగా దానిని కొంటిని. అది పాత్యపుస్తకము. అందు పట్టుగారి ఉపన్యాస మారంభించితిని.

కాని ఆ బైబిల్* అను ఆయన నా చెవిలో గంట వాయించుటచే నేను మేలుకంటిని.

నేను యావజ్జీవము అంగ దేశమున నివసింపను. ఎందుల కింక నీవక్తృత్వాభ్యాసము? ఈ నృత్యము న నైటులు సభ్యుని చేయును? ఫిడేలు ఇండియాలోనే నేర్వనగును. నే నిచటికి విద్యార్థిని వచ్చితిని కాన విద్యావ్యాసంగము చేసితిమివలెను. ఇన్ ఆఫ్ కోర్సులో చేరుటకు యోగ్యుడను కావలెను. నా నడవడి నన్ను సభ్యునిఁ జేసినఁ జాలు. కానిచో ఆ యాశ వలదు.

ఇట్టివిట్టివి మరికొన్ని ఉపాహు తోఁపఁగా, వాని నన్నియు వక్తృ ణోపాధ్యాయునకు వ్రాసి, ఇకముందు రాజులనందులకు తమింపుఁ దని ప్రార్థించితిని. అప్పటికి రెండుమూఁడు పాఠములే ఆయెను. అట్టి దే మరియొక ఉత్తరము నాట్యాచార్యునకు వ్రాసి, ఫిడేలు ఉపాధ్యాయ కడకు స్వయముగా వెళ్లి, అంత వెల వచ్చిన అంత వెలకే ఆఫిడేలును అమ్మిగోరితిని. నాతో చనవుగా ఉండును గాన నేను తప్పదారిఁ బడితి నని తెలిసికొంటినిని ఆమెకు చెప్పితిని. ఆమెయు నా నిశ్చయమును ప్రోత్సహించి సంపూర్ణముగా వీనిని మానుమని చెప్పెను.

నాకు ఈ వ్యామోహము రెండుమూఁడు నెలలు ఉండియుండును. వేషమును గుఱించి పట్టింపు చాల సంవత్సరములవఱకు పోలేదు. ఇటుపయిని నేను విద్యార్థి నయిపోతిని.

* బైబిల్ = గంట అని శ్లేష.

మార్పులు

క్రిటపాటలలో పడి నేను ఇచ్చవచ్చినట్లు కాలము గడపితినిని ఎవరును తలంపకుందురుగాక! అపుడుగూడ నేను ఒడ లెఱిగి యే మసలితినిని పాతకుడు పోల్చియుండును. ఆ వ్యామోహకాలము కొంత ఆత్మపరీక్షచేగాని పోలేదు. నేను వాడిన ప్రతిదమ్మిడికిని పద్దు వ్రాసితిని. వ్యయమునకు లెక్క కలదు. ప్రతి చిన్నపద్దును, అనగా మోటారు కిరాయి, తపాలఖర్చు, వార్తాపత్రికలకు వెచ్చించు ఒకటి రెండుకానులు మొ. అన్నియు వ్రాసి ప్రతిదినము పరుండబోవునపుడు నిలువ లేబ్బుచుంటిని. ఆయలవాటు నేటికిని కలదు. దీనివలన చాల ప్రయోజనము లేర్పడెను. లక్షలకొలది ధర్మాదాయము అనేకవిషయములకు నా చేతులమీదుగా వ్యయమగుచున్నది. శాఖోపశాఖలైన ఇన్ని విషయములకు వ్యయముచేయుచున్నను, మితముగను, సరిగను వ్యయముచేసితిని. ఎపుడును బాకీలు రావలసియున్నవిని లెక్కచూప లేదు. మఱి నిలువ చూపితిని.

ఈవిషయమును ప్రతిపిన్నవాడును శ్రద్ధతో గమనించి, తనకు వచ్చు ప్రతిపైసకు, తా నిచ్చు ప్రతిపైసకును లెక్కవ్రాయుచో, తుదకు నా వలెనే మేలు పడయగలుగుట నిక్కము.

నేను ఇంతశ్రద్ధగా నున్నందులనే వ్యయము తగ్గించుట ఆవశ్యకమని తెలిసికొనగలిగితిని. కాన వ్యయమును సగపడ తగ్గింప నిశ్చయించితిని. నా పద్దుపుస్తకము చూడగా అందు బాడుగలు ఎక్కువ కాని

ఆత్మకథ

పించినవి. మఱియు నే నొక కుటుంబములో నివసించుచున్నందున ప్రతివారము వారికి ధన మీవలసినవచ్చెను. మరియు మర్యాదకొఱకు ఆ కుటుంబమువారితో విందులకుఁ బోవుటయు, విందులకుఁ గొంపోవుటయు తటస్థించెడిది. ఈ రెండు పక్షములలోను వ్యయము నేనే భరింపవలసినవచ్చెడిది. ఏలన, విందునకు పిలిచినఆమె స్త్రీయైనచో పురుషుఁడే వ్యయము భరించుట దేశాచారము. కుటుంబమువారు ప్రతివారము పుచ్చుకొను డబ్బులో విలుగఁగోసికొనరు. కావున ఇట్టి వ్యయము పరిసారింపవచ్చునని తోచెను. మఱియు ఈ మాఁబిల్లియొక్కే ధనికుఁడనను దురూహకు కారణ మగుచున్నదనియు తోచెను.

ఈ కుటుంబమున ఇంక నివసింపక ప్రత్యేకముగా గదుల నద్దెకుఁ గొనుట నిశ్చయించితిని. నేను చేయవలసిన పనినిబట్టి అనుకూలముగా అచటికిచటికి మాటుటకు నిశ్చయించితిని. దానివలన సమకాలముననే అనుభవమును గడింపవచ్చునని తోచెను. పని ఉన్న స్థలములకు కాలినడకలో అరగంటకు చేరుటకు వీలైనంత దాపున గదులను అద్దెకుఁ గొనుచుంటిని. దాన బండ్లబాడుగ తగ్గినది. ఇంతకు ముందు నే నెక్కడికి వెళ్లినను ఏదో యొకవిధ మగు యానమునిఁదనే పోవుచుంటిని. దాన గమనవ్యాయామమునకు కొంతకాలము వ్యయ పఱపవలసినవచ్చుచుండెను. ఈ యేర్పాటుచే ధనమును, తీటికయు కూడివచ్చెను. ఇట్లు ప్రతిదినము చాలదూరము నడుచుచుండుటవలననే ఆంగ్ల దేశమున నాకు జబ్బు రాకుండుటయే కాక చాలవఱకు ధార్మ్యమును కలిగెను.

నేను రెండుగదులు తీసికొంటిని. ఒకటి కూర్చుండుటకు, రెండవది పన్నుండుటకు. ఇది రెండవ దశ. మాండవది ముందు.

ఈ మార్పులు నా వ్యయములో సగము తగ్గించెను. బారిష్టరు పరీక్షకు ప్రతిదినము కొలదికాలము వినియోగించినఁ జాలును. దీని విషయమై నాకు అద్దైర్యము లేదు. ఇంక మిగులుకాలము? ఇంగ్లీషు భాషలో ప్రవేశము తక్కువ అను విచారము నన్ను మెండుగ వీడి పించుచుండెను. 'మొదట బి.ఏ. ప్యాసు కమ్మ. పిదప న్యాయకర్ము' అను సర్ ప్రెజిడెంట్ లేలీగారి మాటలు నే నుఱవలేదు. (ఆయన కప్పటికి సర్ బిగువము లేదు. పిదప వచ్చెను.) కావున బారిష్టరు పట్టాకాక మరియొకటి సంపాదించవలెను అని తలచి ఆక్స్ ఫర్డ్, కేంబ్రిడ్జి విద్యాలయములను గూర్చి నా మిత్రులతో సంప్రతింపఁగా, వారు ధనవ్యయమును, కాలవ్యయమును అధికముగ చేయఁగలుగునో అట్లే చదువవచ్చు ననిరి. 'కఠినపరీక్షలో కృతార్థుఁడవు కాఁగో రినచో లండన్ మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షకు పెట్టుట మంచి' దని ఒక మిత్రుఁ డనెను. అందు ధనవ్యయము లేదు; పైఁగా మంచి కాల క్షేపము; మంచి లోకజ్ఞానమును కలుగును—అని మొదట నేను సంతోషముతో అంగీకరించితిని గాని పాశ్చాత్యసంప్రదిక చూడఁగా అమ్మో అనిపించెను. లాటినుభాషయు, మఱియొక ఆధునిక భాషయు అనివార్యములు. నాకు లాటి నెట్లు కొఱుకఁబడును అని నే ననుకొనఁగా, నామిత్రుఁడు 'లాయరులకు లాటిను ఆవశ్యకము. దానివలన లా వుత్తములు చక్కగా అర్థమగును. రోమనులా పరీక్షాపత్రము లాటినుభాషలోనే ఉండును. ఇంతియకాక లాటినువచ్చుచో ఇంగ్లీషు కరతల్యాసులకమే' అని చెప్పెను. అది నాకు బాగుగా నచ్చెను. ఎంత కష్టమైనను లాటిను చదువ నిశ్చయించితిని. ప్రెంచిభాషను అదివఱకే ప్రారంభించితిఁ గాన అది మరియొక భాషక్రింద ఉపయోగించునని తలంచితిని. ఒక ప్రైవేట్ మెట్రిక్యులేషన్ క్లాసులో చేరితిని.

ఆత్మకథ

ప్రతి ఆఱునెలలకు పరీక్షలు. నా కింక ఐదునెలలే ఉండెను. ఇది నాకు అత్యంతమైనను లోగడ ఆంగ్ల సమాజములో సభ్యుడ ననిపించు కొనవలయునని నన్ను పట్టుకొన్న పట్టువలయే ఇపుడు నన్ను అతి శ్రద్ధ గల విద్యార్థిగా మార్చినది. నే నొక నిమిషమైనను వృథచేయకుండ జనువుటకు కాలనిర్ణయపట్టికను సిద్ధపఱచితిని గాని నాకు ఆఱునెలల లో లాటిను ఫ్రెంచిభాషలను, తదితరవిషయములను గ్రహించుటకు తగిన తెలివియు, ధారణయు లేకపోయినవి. లాటినులో తప్పి పోయితిని. నాకు అందులకు కొంత చింత కలిగె గాని ఉత్సాహము తగ్గలేదు. నాకు లాటినులో ఆసక్తి కలిగెను. 'మరల పరీక్ష వచ్చునఱు ఫ్రెంచిపూడవృద్ధియగును. పైనుగ్రూపులో మరొక క్రొత్త విషయము తీసికొన నగును' అని తలచి మొదట కెమిస్ట్రీని (రసాయనశాస్త్రము) తీసికొంటిని. అది మంచివిషయమే కాని ఎక్స్ పెరి మెంట్లు లేవు కాన నాకు రుచింపలేదు. ఇండియాలో కెమిస్ట్రీ అని వార్యము కావున ఆంగ్ల దేశమునగూడ దానినే తీసికొంటిని. రెండవ సారి 'వేడి-వెలుగు' అను విషయముల తీసికొంటిని. అది సులభమని మిత్రు లనుటయ కాక నాకును అట్లులే యుండెను.

మరల పరీక్షకు పెట్టదలచితిని గాన నా వ్యయ మింకను తగ్గింపదలచితిని. ఇంకను నాఖర్చు కరామతులు నా పుటుంబమునకు తగినటులు లే వనుకొంటిని. తాను జీవనమునకు ఎంత ప్రొక్కటపడు చున్నను నే నడిగినపుడెల్ల ధనము పంపు మా యన్నను తలచికొన్న కష్టముగా నుండెడిది. ఇంబు నెలకు ఎనిమిది మొదలు షదియేను పానులవఱుకు ఖర్చుపెట్టువారిలో పలువురు శిష్యభృతి (scholarship) పడసినవారే యని తెలిసికొంటిని. నా కంటే తక్కువఖర్చుపెట్టువారిని ఎఱుగుదును. ఒక విద్యార్థి బీద లుండుపేట (slum)లో వార

మునకు రెండు పిల్లింగు లద్దె యిచ్చి ఒకగదిని పుచ్చుకొనెను. లాక్ హౌస్ చీఫ్ కోకో రూములో అతడు రెండు పెన్నీ లిచ్చి కోకో, రొట్టెలతోఁ గడపుచుండెను. అట్టిది నాకు కేవలము అసాధ్యము కాని ఇంక ఒకగదిలో ఉండవచ్చును. రెండు గదు లక్కఱలేదు. నేనే వండు కొనవచ్చును; దాన నెలకు నాలుగైదు పానులు కలిపివచ్చును అని నిశ్చయించితిని. తక్కువ ఖర్చుతో జీవనము చేయుటను (simple living) గుఱించిన కొన్ని పుస్తకములుకూడ దొరకెను. రెండు గదులను వదలి ఒకటియే అద్దెకుఁ గొంటిని. మరిసాయి (stove) కొని ప్రాతరా హారము వండుకొనుటయు ఆరంభించితిని. ఓటుపిండిపులుసును, కోకోను తయారు చేయుటకు ఇరువది నిమిషములకంటె ఎక్కువ పట్టలేదు. మధ్యాహ్న భోజనము పరత్ర. సాయంభోజనము ఇంటికడ. కోకో రొట్టెలతో సరిపెట్టుకొంటిని. ఇందులకు దినమునకు 'సుమారు పదియేను పెన్నీలు సరిపోవుచుండెను. మఱియు నేను బాగుగా వ్యాసంగము చేసినకాల మదియే. మితవ్యయముతో సామ్యజీవనముచేయుట వలన విద్యావ్యాసంగమునకు నాకు కావలసినంత తీటిక ఉండెడిది. నేను పరీక్ష నెగ్గితిని.

నే నిటులు సాదువుగా ఉండుటవలన చాల కష్టముల పాలైతి నని పాతకుండు తలఁపకుండుఁగాక! అందులకు బదులుగా ఈ మార్పు నా ఆంతర జీవితమునకును, బాహ్యజీవితమునకును వికృత ముపాదించెను. నా కుటుంబాదాయమునకు తగిన రీతిగా వ్యయమును సమకూర్చెను. జీవనము అధిక సత్యమయ మాయెను. నా ఆనందమున కంతము లేకుండెను.

భక్త్యపరిశీలనము

నేను లోతుగా పరిశీలించికొనినకొలది బాహ్యభ్యంతరములైన ఆచారములను మార్చుకొనవలసిన ఆవశ్యకత గోచరింపజూచెను. ఉనికియందును, వ్యయమునందును మార్పు చేయుటతోపాటు గనో, అంతకు ముందుగనో భక్త్యములలోఁగూడ మార్పుచేయ మొదలిడితిని. శాకాహారమును గుఱించి వ్రాసిన గ్రంథకర్తలు మత వైద్య ప్రకృతి శాస్త్రానుగుణ్యముగను, ఆదరణానుగుణ్యముగను, లోతుగా పరిశీలించియే వ్రాసిరి. 'మానవుఁడు తక్కిన జంతువులకంటె అధికుఁడై నందులకు ఫలము వాని చంపి తినుట కాదు. బలిహృఁడు దుర్బలురను కాపాడవలెను. మానవులలో మానవులకు పరస్పరము ఎట్టి సాహాయ్యకము ఉండునో మిగిలిన అన్నింటియెడలఁగూడ అట్టి సాహాయ్యకము ఉండవలయును' అని వారు నైతికముగా నిర్ధారించిరి. మఱియు మానవుఁడు తినుట రుచికి కాదు, మఱి బ్రతుకుటకు, అను సత్యమును వారు పైకిఁ దీసిరి. ఆగ్రంథకర్తలలో చాలమంది మాంసమునే కాక, గ్రుడ్లను, పాలను నిషేధించిరి. తామును అట్లు నడుచుకొనిరి. మనుష్యునిశరీరనిర్మాణమునుబట్టి చూచినచో వండిన పదార్థము సరిపడదనియు, పళ్లు పెచ్చువెఱుకు తల్లి పాలు త్రావవలెననియు, పిమ్మట ఫలదులను తినవలె ననియు కొందఱు వ్రాసిరి. వైద్యశాస్త్రమునుబట్టి ఊరుఁగాయలు, పచ్చళ్లు, పోపులు, మసాలాలు మొదలగునవి పరిత్యాజ్యము లనిరి. శాకాహారము అందఱకు అందుబాటులోనిదనియు, వెల

తక్కువ యగు ననియు వారు నిర్ణయించిరి. ఈ నాలుగు విషయములు నా అనుభవమునకు వచ్చెను. శాకాహారభోజనశాలలలో ఈ నియమములు పాటించువారిని పలువుర కలిసికొంటిని. అంగ దేశమున శాకాహార ప్రచారక సంఘముకూడ ఉన్నది. వా రొక వారపత్రిక ప్రకటింతురు. నే నాసంఘమున చేరితిని. నే నాపత్రికు చందాదారుడను. కొలదినాళ్లలో నేను కార్యనిర్వహకసంఘసభ్యుడంగా ఎన్నుకొనఁబడితిని. అందు శాకాహారమును బహునిష్ఠతో పరిపాలించువారు నాకు పరిచితులైరి. నేనును భక్త్యపదార్థశోధన మొదలుచేసితిని.

ఇంటినుండి వచ్చిన చిటుతిండి వస్తువులు, ఊరుఁగాయలు మొదలగు వానిని మానితిని. మనస్సు మాటుటచే వానిపై విరక్తి కలిగి, వెనుక రిచ్ మండులో ఉన్నపుడు నా జిహ్వకు చప్పగా కానిపించిన మసాలా లేని స్పినక్ (బచ్చలి) ఇపుడు రుచిగా ఉండెను. ఇట్టి శోధనల వలన రుచికి ముఖ్యస్థానము మనస్సుకాని నాలుక కాదని తెలిసెను.

ఆరి కదృష్టి సర్వదా నా దృష్టిలో నుండెను. ఆరోజులలో కొందఱు కాఫీలు, టీలు హానికరములని నిరసించి, కోకోను స్వీకరించుచుండువారు. తినుట శరీరవ్యాపారమునకే అని నిశ్చయించి, టీ కాఫీలు వదలి కోకో పుచ్చుకొనుచుంటిని.

శాకాహారభోజనశాలలో రెండు విభాగము లుండును. ఒక దానియందు కావలసినపదార్థములు తిని తిన్న వానికి మూల్య మివలెను. అందు పూటకు ఒకటి రెండు పిల్లింగులుగూడ పట్టును. దానికి ధనికులు పోవుచుందురు. రెండవ విభాగమున ౬ పెన్సీలకు ఒక రొట్టె ముక్కయు, మరి మూడు పదార్థములును పెట్టుదురు. నేను మితవ్యయ దీక్షఁ బూనిన పిదప వాడుకగా ఆఱుకాల (పెన్సీల) నిచ్చియే భుజింప మొదలిడితిని.

అ త్మ క థ

ఈ పరిశీలనముతో ఉపపరిశీలనములు కూడఁ గొన్ని కలవు. కొంత కాలము గంజి (starch) గల పదార్థములు వీడితిని. కొంతకాలము రొట్టె, పండ్లుమాత్రము తినియుంటిని. కొంతకాలము జాన్ను, బొంబ, గ్రుడ్లు. ఈచివరపరిశోధనము గమనింపఁదగినది. ఇది పదియేను నాళ్ల కన్న ఎక్కువకాలము సాగలేదు. గంజి లేని పదార్థములు తినవలెనని బోధించిన సంస్కృత గ్రంథు తినుట మంచిదనియు, అది మాంసాహారము కాదనియు సమర్థించెను. గ్రుడ్లు తినుచో జీవజ్వంతువులకు హాని చేయుపని లేదుగదా అని సామాన్యముగా తోచెను. అందువలన కక్కుటితి పడితిని. ఈ ప్రమాద మెంతోకాలము ఉండలేదు. నా ప్రమాణమునకు క్రొత్తవ్యాఖ్యానము చెప్పట నా పని కాదు. ప్రమాణము చేయించిన మా అమ్మగారి ఉద్దేశము నాకు తెలియదా? గ్రుడ్లుకూడ మాంసమనియే ఆమె ఉద్దేశము. ఈప్రమాణముయొక్క సత్యమగు ఉద్దేశము స్ఫురింపఁగనే గ్రుడ్లను, గ్రుడ్లతోపాటు పరిశోధనమును మానితిని.

ఈ విషయము గమనింపఁదగినది. ఇంగ్లండులో మాంసమును గుఱించి మూడు లక్షణములు చూచితిని. మొదటి లక్షణమున పశు పక్షుల మాంసమే మాంసము. ఈలక్షణానుయాయులగు శాకాహారులు పశుపక్షిమాంసము పరిత్యజించి మత్స్యముల స్వీకరించిరి; ఇంక గ్రుడ్లను స్వీకరించిరి చెప్పనక్కఱలేదు గదా! రెండవ లక్షణము సకల జీవజ్వంతువుల మాంసము మాంసము. ఈ లక్షణమున మత్స్యహారము నిషిద్ధము కాని గ్రుడ్లు తినవచ్చును. ఇంక మూడవది—సకల జీవజ్వంతుమాంసమును, వానివలన ప్రభవించు పదార్థమును—అనగా, గ్రుడ్లు, పాలు మొదలైనవి అంతయు మాంసకోటిలో పరిగణితమగును. నేను మొదటి లక్షణ మంగీకరింతునేని గ్రుడ్లే కాక చేపలఁ గూడ గొనవలసియుండును. నా ప్రమాణమునుబట్టి గ్రుడ్లు పనికిరావు. కాన నేను వాని వీడితిని. శాకా

హారభోజనాగారములలో చాల పదార్థములతో గ్రుడ్లు కలియునని తేలినది. కావున నే నచట ప్రతిపదార్థమును గ్రుడ్లు కలిపెనా, లేదా అని అడుగవలసివచ్చినది. దీనివలన నా కొకవిధముగా చిక్కు తొలగినది: వీలయిన, నా ఆహారమును సాదావస్తువులకు నియమించుకొనఁగల్గితిని. నాకు రుచించు చాల పదార్థములు పరిపూరింపవలసిన చిక్కు కూడ పోనఁగెను. కాని నా ప్రమాణమును సరిగా అనుష్ఠించుచుండుట వలన ఈచిక్కులు క్రమక్రమముగా తొలగి విస్పష్టముగా ఆరోగ్యకరమును, సుత్కృమమును, స్థాయీయునగు చవియొడ అధికప్రీతి వర్పడెను.

ఇంకను సత్యపరీక్ష ముందున్నది. అది రెండవ ప్రమాణము గుఱించి, భగవంతుఁడు కాపాడుచుండఁగా ఎవరు హాని చేయఁగలరు?

ఈ ప్రకరణము ముగించుటకు రెండవ ప్రమాణమునకు సంబంధించిన విషయములు చెప్పట అవశ్యకము. ప్రమాణములకు తమకు తమ కనుకూలముగా క్రొత్తక్రొత్త అర్థములు తీయుట జగత్తునందంతటను గలదు. అది కలహకారణము. ప్రమాణము ఎంత విస్పష్టముగా నున్నను మూలమునకు తమకు అనుకూలమగునట్లు అర్థము చెప్పుదురు. మహాధని కులనుండి నిటుపేదలవఱకును ఇట్టివారు కలరు. స్వార్థపరాయణత్వము వారిని అంధులఁ గావించును. వారు దానికి గోడమీఁది పిల్లి వాటముగా అర్థముచెప్పి, ఆత్మవంచన చేసికొని, లోకమును, దైవమును వంచించఁ బ్రయత్నింతురు. ప్రమాణము చేసినవాఁడు ప్రమాణము చేయించిన వాని అర్థమును అనుసరించుటయే ఉత్తమపద్ధతి. రెండు అర్థములు చెప్ప వీలు కలిగినచోట దుర్బలుని అర్థము అంగీకరించుట ఒకపద్ధతి. ఈ రెండు పద్ధతులను త్రోసివేయుచో అన్యాయమునకును, కలహమునకును ఆస్పద మగును. సత్యమునే కొరువాఁడు సులభముగా ఉత్తమపద్ధతి నవలంబిం

ఆ త్మ క థ

చును. అతనికి క్రొత్త అర్థములకు విద్యావంతుల సలహాతో పనిలేదు. మాంసమునకు ఉత్తమపదతి ననుసరించి మా అమ్మగారి అర్థమే నాకును అర్థము గాని ఇంక నాగోప్ప అనుభవము గాని, పాండిత్యగర్వము గాని చెప్పు అర్థము ఒక అర్థము కాదు.

ఇంగ్లాండులో ఆరికదృష్టిని, ఆరోగ్యదృష్టిని పురస్కరించుకొని నా పరిశోధనములు జరిగినవి. ధర్మదృష్టి ననుసరించి ఈవిషయము దక్షిణ ఆఫ్రికాకు వెళ్ళ కముందు పరిశోధింపఁబడలేదు కాని వెళ్ళినపిమ్మట తీవ్రముగా పరిశోధనములు చేసితిని. వానిని ముందు తెల్పెదను. ఎటు లేని వీని యన్నిటికిని బీజము ఇంగ్లాండులోనే నాటఁబడెను. మతములో ఉన్నవానికంటె క్రొత్తగా మతములో చేరినవానికే పట్టుదల ఎక్కువ. ఇంగ్లాండులో శాకాహారము అనునది సరిక్రొత్త. ఇంచు మించు నాకును అట్టిదే. ఏలనఁగా, నాకు మాంసాహారమే మంచిదని నమ్మకము. కాని పిదప బుద్ధిచేత శాకాహారములోనికి మఱితిని. కావున నేను నూతనముగా మతిములో కలిసిన వాని అభిమానముతో నాకు నివాసమైన బేసువాటరుపేటలో ఒక శాకాహారపు క్లబ్బు పెట్టెదలఁచితిని. అచట కారపురమున్న సర్ ఎడ్విన్ ఆర్నాల్డుగారిని ఉపాధ్యక్షునిగాఁ గోరితిని. వెజిటేరియన్ పత్రికా సంపాదకుఁడు ఓల్డ్ డోఫీల్డ్ గారు అధ్యక్షులు. నేను కార్యదర్శిని. కొంతకాలము ఆ క్లబ్బు బాగుగనే నడచెను. కాని కొలఁది నెలలలో అంతరించెను. ఏలనఁగా, కాలక్రమమున ఒకచోటినుండి మరియొకచోటునకు నేను మాటుట నియమముగా పెట్టుకొన్నందువలన నే నాప్రదేశము వీడితిని. కాని వినయముతో కూడుకొనిన ఈ కొలఁది అనుభవము కొన్ని సంఘలు సాపించి ప్రచారములోనికి తేగలుగు శక్తిని నాకు ప్రసాదించెను.

బిడియము నా డాలు

కాహారసంఘసభ్యులు నన్ను కార్యనిర్వాహకసభ్యులలో ఒకనిగా ఎన్నుకొనిరి. నేను ప్రతిసభకు వెళ్లుట పెట్టుకొంటిని. కాని ఎల్లపుడును నాకు వాగ్భంగము. డాక్టరు ఓల్డ్ ఫీల్డ్ గారు 'నీవు నాతో మాటలాడునపుడు చక్కగా మాటలాడుదువుకదా! సభలో ఒకనాడేని పెదవి కదుపవేమి? నీవు మగ తేనెటీగవు' అని మందలించిరి. ఈ పరిహాసమునకు నే నానందించితిని. తేనెటీగలు ఎప్పుడును పని చేయుచుండును; మగ తేనెటీగ మాత్రము పెద్ద సోమరిపోతు. అందఱు సభలో తమ తమ ఉద్దేశము లుద్ఘాటించుచుండగా నేను మెదలక కూర్చుండుట కొంత వింత కాకపోదు. నాకు మాటలాడవలయు నని ఆశ లేక కాదు, మరి మాటలాడలేక; అభిప్రాయమును సరిగా మాటలలో పెట్టలేక. సంఘములో అందఱును విషయగ్రహణము కలదనియు, నాకు మాత్రము లేదనియు నా ఊహ. ఎటులో మాటలాడి తీరవలెను అని సాహసించువఱకు విషయము మాటి మరొక విషయమునఁ బడుట పాపం గెడిది. ఇటులు కొంతకాలము జరిగెను.

ఒకతూరి మా సంఘమున ఒక గంభీర విషయము చర్చకు వచ్చెను. ఆసభకు వెళ్లకుండుట అనుచితమును, అవినయమును. మఱి మాటాడక మూగవోటు ఇచ్చుట పిఱికితన మనుకొంటిని. అందలి విషయ మిది: థేమ్స్ విరక్ వర్క్సు కంపెనీ అధ్యక్షుఁ డగు హిల్ గు గారు ఆసభకు అధ్యక్షుఁడు. అతఁడు నీతివాది (Puritan). కేవలము వారి ద్రవ్యసా

ఆ త్మ క థ

హోయ్యముచేతనే ఆసంఘము నిలిచియున్న దనవచ్చును. సభ్యులలో చాలమంది ఆయన గొడుగునీడలలో ఉండునట్టివారే. శాకాహార విషయమున సుప్రసిద్ధుడగు అల్లిక్ సన్ గారు కూడ కార్యసంఘమున ఒక సభ్యుడు. అపుడు సంతానము కలుగకుండు ఉపాయములు చేయవలయునను విషయము క్రొత్త క్రొత్తగా మొలకెత్తినది. డాక్టరు అల్లిక్ సన్ గారికి సంతాననిరోధ మభిరుతము. దానినిగూర్చి ఆయన పాటకపు వారికి బోధించుచుండెను. ఈ పద్ధతులు నీతి మూలచ్ఛేదకరములు అని డాక్టరు హిల్ సుగారి ఆశయము. ఈశాకాహారసంఘము కేవలము ఆహారప్రచారమే కాక నీతిప్రచారము కూడ చేయవలయుననియు వారి ఉద్దేశము. ఇట్టి విపరీతభావములు కల అల్లిక్ సన్ గారివంటి మనుష్యులనీతిబాహ్యములైన ఉద్దేశములు సంఘమున ఉండరాదని హిల్ సుగారి తలచు. కావున అల్లిక్ సన్ గారిని ఆసభనుండి పాటా కొట్టుటకు తీర్మాన ముపపాదింపఁ బడెను. ఈ చర్య నా హృదయము నాకర్షించెను.

సంతానము కలుగకుండు ఉపాయములు చేయవలయునను అల్లిక్ సన్ గారి ఉద్దేశములు భయంకరములనియే నే నెంచితిని. హిల్ సుగారు నీతివాది (Puritan) కావున అల్లిక్ సన్ గారికి ప్రతిహతుడగుట ఒప్పునుకొంటిని. హిల్ సుగారి ఔదార్యమునుబట్టి వారియందు నాకు ఆదరము కలదు. కాని నీతివిషయన అభిప్రాయ భేద మున్నంతమాత్రమున శాకాహారసంఘమునుండి ఒకసభ్యుని తొలగించుట పాడి గాదని నాకు తోచెను. హిల్ సుగారు నీతివాది కాన వారికి ప్రత్యేకము అననుకూలత ఉండవచ్చును గాని దానికిని, సంఘోద్దేశమునకును పొంతు లేదు. సంఘముయొక్క ఉద్దేశము శాకాహారమును విటివించేయుట గాని మఱి ఏనీతిమార్గమును విటివించేయుట గాదు. కాన నీతిని గూర్చిన

౧౮ బిడియము నా డాలు

అభిప్రాయము లేటు లున్నను శాకాహారులైనవా రందఱును ఈ సంఘమున ఉండ నర్హు లనియే నేను తలచితిని.

ఈ విషయమున సంఘసభ్యులలోఁ గూడఁ గొందఱు నాతో ఏకీభవించియున్నను ఈతూరి నేనే మాటలాడఁ దలచితిని. అది యెటులు సాసఁగను? నాకు ధైర్యము లేదు. కావున వ్రాసి జేబులో పెట్టి తీసికొని వెళ్లితిని. దానిని గూడఁ జదువలేక అధ్యక్షున కిచ్చితిని. అతఁ డింకొకరిచే చదివించెను. డా. అల్లీన్ సన్ గారి పక్ష మొడినది. మొదటి ప్రయత్నముననే నాకు పరాజయము కలిగెను గాని నా అభిప్రాయము సరియైనదని సంతృప్తి నాకుఁ గలదు. పిదప నా సభ్యుల తప నేను విడుదల కోరినటులు కొంచెము గుఱుతు.

ఆంగ్ల దేశమునందు ఉన్నంతవఱకు నాకు ఆ బిడియము వదలనే లేదు. మిత్రుల యింటికి వెళ్లినఁగూడ పదిమంది చేరుచో నాకు వాగ్మంధ మయ్యెడిది.

నే నొకతూరి 'వెంటనర్' అను ఊరు వెళ్లితిని. కూడ మజము దారుగారును గలరు. బస ఒక శాకాహారి యింట. 'ది ఎలిక్స్ ఆఫ్ డెయిట్' అను గ్రంథము వ్రాసిన హోవర్డుగారు గూడ అచటనే నివసించుచుండిరి. ఇది రేవును, ఆరోగ్యస్థానమును. మేము హోవర్డుగారితో మాటలాడితిమి. ఆయన శాకాహార ప్రవర్తకసభలో ఉపన్యసింప ము న్మాహ్వనించెను. అట్టి సభలలో వ్రాసికొని వెళ్లి నడువుట తప్పు గాదని తెలిసికొంటిని. సరస్వరసంబంధము పోకుండ నుండుటకును, కష్టముగ నుండుటకును పలువురు ఆళ్లే చేయుదురని నాకు తెలిసెను. ఆశువుగా ఉపన్యసించుట నా కసంభవము కాన అనుకొనిన విషయములను వ్రాసి తీసికొని వెళ్లితిని. అది ఒక ఫూల్ స్కేప్ ట్రావుకంటే

ఆత్మకథ

హెచ్చు లేదు కాని లేచి నిలువబడుసరికి నా కనులు పచ్చ బడెను. నేను మాఁకులాడితిని. అటులు కాఁగా మజము దారుగారు దాని చదివెరి. వారు ప్రత్యేయగను ఉపన్యసించిరి. అపుడు శ్రోతలు కరతాళధ్వనులు చేసిరి. నాకు చాల లజ్జ పొడమెను. నా అసమర్థతకు విచారము కలిగెను.

నే నాంగ్ల దేశము విడుచునపుడు ఉపన్యాసమునకు చరమప్రయత్నము చేసితిని. అపుడు గూడ అస్తవ్యస్తమైనది. శాకాహారు లగు మిత్రులకు హాల్ బెన్ ను రెస్ట్యూరెంటులో విందు ఏర్పాటు చేసితిని. అది శాకాహారాగారము కాకున్నను నేను తదధిపతితో చెప్పి శాకాహారములే చేయించితిని. నా మిత్రు లీక్రొత్తపద్ధతికి చాల సంతసించిరి. విందులన్నియు వినోదమునకే యైనను పాశ్చాత్యులు దాని నొక విద్యగా పట్టిరి. అవి చాల నైభవముతో, సంగీతములతో, ఉపన్యాసములతో జరుపబడును. నేను చేసిన ఈ చిన్న విందులోఁగూడ అట్టివి కొన్ని లేకపోలేదు. అందు కొన్ని ఉపన్యాసములు కావలసివచ్చెను. నా వంతు రాఁగ నే నేను లేచితిని. ఆలోచించి ఆలోచించి ఒక విషయమును కొలఁది వాక్యములలో సిద్ధముచేసికొంటిని. నాకు మొదటివాక్యముపైని ఇక సాగలేదు. తొల్లి అడిసన్ గారి మాదిరి అయినది. హాస్ ఆఫ్ కామన్సులో ఆయన ఉపన్యసింపలేదెను. అదియే ఆయనకు ఉపన్యసింప తొలిసారి. ఆయన అటులు లేచి—‘నేను కనుచున్నాను. నేను కనుచున్నాను. నేను కనుచున్నాను’ అని ముమ్మాటు అనిరి. ఇకపైని మాట నడవలేదు. అది చూచి ఒక పరిహాసకుఁడు లేచి, ‘ఇతఁడు ముమ్మాటు కనెనుగాని పుట్టిన దేదియు కానరాదే?’ అనెను. నే నీవిషయమును మూలముగా తీసికొని హాస్యరసము జీరునటులు మాటాడఁదలచితిని. దీనితో గణాధిపతిపూజ చేసితిని గాని వెంటనే స్వస్తి అయి పోయినది. ఆలోచన అంతయు మఱచితిని. నేను అందఱను నవ్వించఁ

దలచి నేనే నవ్వులపాలై పోతిని. తుదకు 'తమరు చయతో విచ్చేసి నందులకు వందనములు' అని తుంచువేసి కూలబడితిని.

నా కీ బిడియ మెన్నడును వదలలేదు గాని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో చాలవఱకు తగ్గెను. ఆశువుగా నేను మాటాడఁజాలను. క్రొత్తవారు పలువురు కానిపించినచో నాకు కడు సంకోచము కలుగును. నేను మాటలాడుకుండ తప్పించుకొనుటకే యత్నింతును. నేటికైనను పదు గురు మిత్రులు కలిసినపుడు గాలి పోగుచేసి మాటలాడుట నాచేతకాదు.

అపు డపుడు పరిహాసమునకు పాలగుట ఒకటే కాని ఈ బిడియమువలన నాకు కలిగిన లోటులేదు. అందులకు బదులు అది మేలే చేసెను. అప్పుడు దుఃఖకరమైన ఈ సంకోచము ఇప్పుడు సంతోషకరమాయెను. దానివలన నాకుఁ గలిగిన ఫలము మితప్రదోపయోగము. తలఁపులను నిరోధించు శక్తి సహజ మైపోయెను. నానోటినుండిగాని, కలము నుండిగాని, అర్థము లేని మాట ఒకటేనియు రాదని నాకు నేను ఉల్లాసు (సర్టిఫికేట్) నిచ్చుకొనఁగలను. నా మాటలోఁ గాని, వ్రాతలోఁ గాని, తప్పు దిద్దుకొనవలసిన అక్కఱ కలిగినటులు గుఱుతు చాలదు. ఇట్లు చాల చిక్కులును, వృథాకాలవ్యయమును తప్పెను. సత్యారాధకునకు మానావలంబనము ఆవశ్యకమని అనుభవము నాకు బోధించెను. తెలిసిగాని, తెలియక గాని, అతిశయోక్తికి మొగ్గుటయు, సత్యమును మఱుగుపఱచుటయు మానవునకు సహజ దౌర్బల్యము. దాని నతిక్రమించుటకు మాన మావశ్యకము. మితభాషి అర్థము లేని మాటలు ఉపయోగింపఁడు; అతఁడొ ప్రతిమాటను తూచి మాటాడును. మాటలాడుటకు

అ త్మ క థ

మొగము వాచికొన్నవారిని మనము పలువుర నెఱుఁగుదుము. మాటాడుటకు అనుజ్ఞ కావలయునని వేధింపబడని అధ్యక్షుఁడనుచు వీసభయందేని ఉండఁబోఁడు. అనుమతింపబడఁగనే వక్త సామాన్యముగా కాలనియతి దాటును. మరియు కాలము కావలయు ననును. అనుమతి లేకున్నను ఉపన్యసించుచునే యుండును. వీనివలన లోకమునకు మేలేమియు లేదు. కేవలము కాల మారణము. నా బిడియమే నాకు డాలైనది. నన్నదియే పక్వము చేసినది. సత్యారాధనమున కది మిత్రమైనది.

అసత్య వ్రణము

నలుబది యేండ్ల వెనుక ఆంగ్ల దేశమునందు హైందవ విద్యార్థుల సంఖ్య ఈ కాలమును బట్టి చూచినచో చాల తక్కువ. వారు వివాహితులయ్యును అవివాహితులము అనియే చెప్పుకొనువారు. దీనికి కారణము కలదు. ఇంగ్లాండులో విద్యార్థిమాత్రుడు బ్రహ్మచారియే. 'వివాహో విద్యనాశాయ' అని వారు విద్య పూర్తికానిచో పెండ్లి యాడరు. పూర్వము మనము బ్రతికియున్న కాలములో విద్యార్థికి బ్రహ్మచారి యనిపేరు. మన కిప్పుడు బాల్యవివాహము ఎచ్చిపడినది. కాని ఇంగ్లాండులో దాని ఊరును పేరును ఎవరికిని తెలియదు. భారతీయవిద్యార్థులు స్థితి తమకు వివాహ మైనదని చెప్పుకొనరు. ఇందులకు ముఖ్యము కారణము కలదు. ఆ దేశమున పెండ్లియైనవారు పెండ్లి కాని యువకులతో కలిసిమెలిసి యుండురాదు. కావున తమకు వివాహ మైనదని తాము నివసించుచున్నవారికి తెలియచో ఆకుటుంబమునందలి యువకులతో కలిసిమెలిసి యుండుటకును, ఆమోదప్రమోదులు చేయుటకును స్వాతంత్ర్యము ఉండదు. ఈ ఆమోదప్రమోదులు చాలవలెను నిగ్గోషములు. తలిదండ్రులకును ఈ ఆమోదప్రమోదులు సమ్యక్తములు; ఏలనగా, ఆ దేశమున నిరుండే వధువును నిశ్చయించుకొనవలయుగాన కన్యలును, యువకులును మాడ సంచరించుట స్వాభావికము. ఇంగ్లాండు దిగుటతోడనే హైందవవిద్యార్థులు ఆంగ్లేయులకు ఎంతయు సహజమైన ఈ ఆచారమున పడినచో దాని పరిణా

ఆ త్మ క థ

మము భయంకరము. అట్టివి అనేకము విన్నాము. భారతయువకులు ఈ వ్యసనమునకు పాల్పడి కన్యలతో కలిసిమెలిసి యుండుటకు అసత్య జీవనము జఱుప నొడంబడిరి. ఆంగ్లేయులపట్ల అది అనింద్యము. భారతీయులకు మాత్ర మది తగదు. నేనును ఈ వలలో పడితిని. నాకు పెండ్లియాయెను. కొడుకుల నెత్తితిని. ఐనను అచట బ్రహ్మచారి నైతిని. ఆ నటనలన నా కేమియు ఆనందము కలుగలేదు. నా బిడియమును, మానమును నన్ను నట్టేట త్రోయలేదు. నేను మాటలాడు కున్నచో నాతో మాటాడుటకుఁ గాని, నాతో తిరుగుటకుఁ గాని, ఎవతె ఉత్సహించును?

నాకు పిఱికితన మెంతయో బిడియ మంత. 'వెంటనరు'లో నేను ఉన్నటువంటి కుటుంబములలో ఇంటియామె కూతురు అతిథులను షికారునకు తీసికొనివెళ్లుట ఒక ఆచారము. ఆమె ఒకనాఁడు నన్ను చేరువనున్న చక్కని గుట్టలకు తీసికొనిపోయెను. అసలు నాదే వడి నడక. ఆమెది నాకన్న. అదియు ఇదియు మాటలాడుచు నన్ను వడిగా లాగుకొని పోవుచుండెను. ఒకొక్కతడవ నేనును ఏదో చెప్పుచునే యుంటిని. తుదకు 'బౌను' అనియో, 'కాదు' అనియో, 'అహా, ఎంత బాగుగా నున్నది!' అనియో, మెల్లగా అనుచు పోవుచుంటిని. ఆమె పిట్టవలె పోవుచుండెను. ఎంతసేపటికి మరల ఇంటికి పోగలమా అని నేను నివ్వెఱిపోవుచుంటిని. ఇటులు మేము పర్వతశృంగ మెక్కితిమి. అంతటి ఎత్తు మడమల జోడు తొడ్గికొనియు ఈ ఇరువది ఇరు వదియైదేండ్ల కన్య శరవేగమున దిగుచుండెను. నేను క్రిందికి దిగుటకు క్రిందుమీఁ దగుచుంటిని. పైపెచ్చు ఆమె ఎచట చూచిపోవునో యని లజ్జ. ఆమె వెనుదిరిగి నవ్వుచు ఇటు దిగు మటు దిగు మనియు, ఊతె యిచ్చి దింపనా అనియు అడుగసాగెను. నావి కోడిపిల్ల గుండెలు.

ఈసాయముగూడ నెటులు చేయించుకొనఁగలను? తుదకు అతికష్టము మీఁద ప్రాకియు డేకియు, కొన్నిచోటుల కూరుచుండియు, ఎటులో క్రిందికి ఊడిపడితిని. ఆమె శాబాష్ శాబాష్ అని బిగ్గఱగా నవ్వి నన్ను ఎంత సిగ్గులజేయఁగలదో అంత సిగ్గులజేసెను.

అయితే అన్నిచోటులను ఈవిధముగా తప్పించుకొన శక్తి మగునా? భగవంతుఁడు నా అనత్యప్రణామము మాన్పఁ దలచెను. ట్రైబున్ అను గ్రామము వెంటనరువంటి ఆరోగ్యస్థానము. ఒకతూరి నే నటకు వెళ్లితిని. ఇది వెంటనరు వెళ్లుటకు ముందు, నే నా ట్రైబు నులో ఒకపూటపూర్ణ యింటికి పోతిని. అందు సామాన్య సిత్తిగతులు గల ఒకవృద్ధవిత్తంతువు కానిపించెను. ఇంగ్లండులో ఇది నాకు ప్రథమ వత్సరము. అచట ఆహారపదార్థవివరణము పరాసుభాషలో ఉండెను. నా కాభాష తెలియదు. ఆ వృద్ధవిధవ ప్రక్కనే నే నుంటిని. నేను క్రొత్తవాఁడ ననియు, కలనరపడుచుంటి ననియు ఆమె గ్రహించి, 'నీవు క్రొత్తవానివలె ఉన్నావు. ఏమియో కలవర పడుచున్నావు. ఏమియు అడిగి తెప్పించుకొనలేదేమి?' అనెను. నేను ఆపదార్థపట్టి కలో ఒక్కొక్క అక్షరమే చూడఁబలుకుకొనుచు నడ్డనవానిని పిలువ వలె ననుకొనుచుండఁగా ఆమె పైరీతిగా అడిగెను. 'నే నామెకు వందన మిడి, 'నేను శాకాహారి' ననియు, 'నాకు పరాసుభాష రా' దని యు, 'ఏది గ్రాహ్యమో, ఏది అగ్రాహ్యమో తెలియక తికమక పడు చుంటి' ననియు చెప్పుకొంటిని.

అయితే నేను నీకు అంతయు తెలిపెద నని ఆమె అందలి భక్త్య భక్త్యములు తెలిపెను. ఈరీతిగా ఆమెకును నాకును ప్రథమపరిచితి. అది క్రమముగా మైత్రిగా పరిణమించి నేను ఇంగ్లండున ఉన్నంత

ఆత్మకథ

మొదట, పిదప గూడ, అనున్యతమాయెను. ఆమె లండనులో తన యింటి విలాసము ఇచ్చి ప్రతిఆదివారము తనయింటికి విందునకు నిమంత్రించెను. ఇంతియ కాక విశేషములు వచ్చినపుడును, నన్ను నిమంత్రించుచుండెను. నాబిడియము పోగొట్టు నామె సాయపడెను. నన్ను పడుచులకుఁ జూపి నాకు వారితో సంభాషణభాగ్యమును కలిగించుచుండెను. ముఖ్యముగా ఒకపడుచు ఆమెయింట ఈసంభాషణ ములకుఁగాను ఉండెడిది. మేము మాటలాడుచుండఁగా ఆ వృద్ధకుటుంబిని అచటినుండి వెడలిపోవుచుండెడిది.

మొదట మొదట నాకు ఇదియంతయు క్రిందట్లు మీరుట్లుగా ఉండెడిది. నేను మాట కలుపలేను; పరిహాసములు పన్నలేను. కాని ఆమె నన్ను దారిలో పెట్టెను. నేను దారిని బడితిని. కొలఁదికాలములో ఆదివారమున కెదురుచూచి ఆపడుచు చెలితో సంభాషింప నుత్సహించితిని.

ఆవృద్ధవితంతువు నన్ను ఎక్కువగా ప్రోత్సహించి జేయఁ దొడఁగెను. మమ్ము సమావేశపఱుచుట కామె కేదో ఉద్దేశము ఉండును.

నాపని సందేహములో పడెను. నాకు పెండ్లి అయినదని చెప్పియుండినచో ఎంతబాగుగా నుండెడిది? అని నే ననుకొంటిని. అటులు చెప్పియుండినచో ఆమె మాకు ఈ సమావేశము కూర్చియుండెడిది కాదు. అయినను ఈ తప్పు దిద్దికొనుటకు ఆలస్యము కాలేదు. నేను సత్యము చెప్పచో అధిక సంకటమున మాలను. ఇటు లూహించి ఆమెకు ఈక్రిందిలేఖ వ్రాసితిని:—

బ్రైటనులో మనకు పరిచితి కలిగిన నాటునుండి నే నన్న మీకు దయ. నన్ను కన్నకొడుకువలె భావించితిరి. నాకు పెండ్లి చేయ

వలయు నని మీతలఁపు. అట్టి తలఁపుతో నాకు పడుచుల చెలిమి కలుగఁజేయుచున్నారు. విషయములు ముదిరిపోకుండ నేను తమ దయకు అపాత్రుఁడనని అంగీకరింతును. ముని మొదటనే నేను గృహస్థుఁడ నని తమ కెఱిగించియుండవలసినది. భారతవిద్యార్థు లందఱును అవివాహితులచుని చెప్పుకొందురని యెఱిగి నేనును అటులే చేసితిని. అది తప్పని ఇచ్చుడు తెలిసెను. మరియు ఒకటి చెప్పఁదగినది. నాకు బాల్యముననే పెండ్లి ఆయెను. నా కొక కొడుకుగూడ. ఇంతకాలము నుండి మీ కిది మటుఁగుపఱచినందులకు చాల విచారించుచుంటిని. కాని సత్యము చెప్పు ధైర్యము ఈశ్వరుఁ డనుగ్రహించినందులకు ఆనందించుచున్నాను. మీరు నన్ను తుమింపరా? ఆపడుచుకడ నేను మేరదాటి పోలేదని నిక్కము చెప్పుచున్నాను. నేనుండవలయు స్థితి నాకు తెలియును. నా పెండ్లిమాట తెలియక మీరు సహజముగా మాసమావేశము కోరియుందురు. విషయముఁ ఇంతకు మించి పోకుండ నుండుటకు సత్యోద్ఘాటనయు ఆవశ్యకము.

‘ఈలేఖ అందినసేదప నేను మీ ఆతిథ్యమునకు అనర్హుఁడ నని మీకు తోచుచో నేనది తప్పుగా తీసికొనను. మీదయకును, మమత్వమునకును నే నెన్నఁటికిని అప్పు తీర్చలేను. ఇటుపయిని నన్ను నిషేధింపక మీఆతిథ్యమునకు అర్హుఁడ నని తలంతురేని నేను అన్నివిధముల ఆ అర్హతను కాపాడుకొని, యెప్పటివలె సుఖి నై, దానిని మీ ప్రేమకు చిహ్నముగా పరిగణింతును.’

నేను అటువంటి ఉత్తరము ఒక నిమిషములో వ్రాయఁజాల నని పాఠకుఁడు తెలిసికొనుఁగాక! ఎన్ని చిత్తు లయినవో నే నెఱుఁగ. కాని దానితో నాబరువు పోయినది. ఇంచుమించు తిరుగు తపాలాలోనే ఆమె కడనుండి ఉత్తరము వచ్చెను. —

ఆ త్మ క థ

‘నీవు అంతయు విప్పివేసి వ్రాసిన లేఖ అందినది. మే మిరువురమును చదువుకొని ప్రక్కలు పడ నవ్వుకొంటిమి. నీ అసత్యాచరణము తుమింపడుగినది. సత్యము చెప్పి మంచి పని చేసితివి. నాపిలుపు ఎప్పటి వలెనె ఖాయము. రేపటి ఆదివారము నీ కైదురు చూతుము. నీబాల్య వివాహచరిత్ర సంతయు మాకు వినిచి వినోదపెట్టుదువుగాక! దీనివలన మన మైత్రికి స్వల్పమును లోపము లేదని వేళ్లు ప్రమాణము చూపవలయునా?’

నే నీరీతిగా అసత్యచరణమును మొదటికంట కోసవైచితిని. అటుపిమ్మట ఆనశ్చక మయినపుడు నావివాహమునుగూర్చి సత్యము వచింప సంశయింపలేదు.

మతపరిచితి

శ్రీమల్లో నాయున్న రెండవయేడు చివర దివ్యజ్ఞాన సామాజికులు ఇరువురు నాకు పరిచితులయిరి. వారు సోదరులు, అవివాహితులును. వారు నన్ను గీత చదువ ప్రేరించిరి. వారు సర్ ఎడ్విన్ ఆర్నాల్డుగారి గీతానువాదము చదువుచుండిరి. తమతో కలిసి సంస్కృతగీత చదువుటకు వారు నన్ను పిలిచిరి. నేను సిగ్గులితిని. ఏలన, నేను దానిని చదివియుండలేదు. సుజరాతీ అనువాదమునుగూడ చదివియుండలేదు. నావిషయమును వారికి కొంతతో ఎఱిగించితిని. నాకు సంస్కృతిమన ప్రవేశము అల్పమయ్యును అనువాదము మూలమునకు ఎచులు భేదించెనో అది తెలిసికొను శక్తి కలదని తెలచి, అవిషయమును తెలిపి, వారితో గీత చదువ దొరకొంటిని. ద్వితీయాధ్యాయమునందలి-

‘ధ్యాయతో విషయాన్ పుంస స్సంగస్తే షూపజాయశే,
సంగాత్ సంజాయతే కామః కామాత్ క్రోధోఽభిజాయతే.
క్రోధాద్భవతి సంమోహ స్సమ్మోహాత్ స్మృతివిభ్రమః,
స్మృతిభ్రంశాద్భుద్ధినాశో బుద్ధినాశాద్విసృత్యతి.’

. ఈశ్లోకములు నా మనస్సున నాటుకొన్నవి. నేటికిని వాని ధ్వని నా చెవులలో జుమ్మునుచున్నది. భగవద్గీత అమూల్యగ్రంథమను విశ్వాసము దినదినము ప్రబలుచున్నది. తత్త్వజ్ఞానమున దానితో సాటి యగు గ్రంథము మఱొండు లేదని నిక్కముగా నా నమ్మక. నాకు

ఆ త్మ క థ

మనసు చెదరినపుడు గీత అమూల్యమగు సాయము చేసెను. ఇంచు మించు ఆంగ్లగీతానువాదము లన్నియు నేజిదివితిని. ఆర్నాల్డుగారి అనువాదమే ఉత్తమమైనదని నాతలఁపు. అతఁడు మూలానుయాయు. అది ఒక అనువాదమువలె నుండదు. నే నీ మిత్రులతో గీత చదివినను దానిని చక్కగా చదివితినని చెప్పఁజాలను. అటు పిమ్మట కొన్ని సంవత్సరముల యనంతరముననే అది నిత్యపారాయణములో పడినది.

మరియు వారు ఆర్నాల్డుగారి లైట్ ఆఫ్ ఏషియా అనుగ్రంథమును (బుద్ధసరితము) చదువుచుని చెప్పిరి. అంతకుముందు నేను ఆర్నాల్డుగారు ఒక గీతనే అనువదించి రనుకొంటిని. నేను బుద్ధసరితము గీతకంటె ఎక్కువ రుచితో చదివితిని. గ్రంథమును చేతఁ బ్రబ్బుకొనినచో క్రింద నుంప ఇష్టముండెడిది కాదు. వారొకనాఁడు నన్ను బ్లావట్ స్కీ భవనమునకుఁ గొంపోయి మదాం బ్లావట్ స్కీగారికి, ఆనిబిసెంటు సతిగారికిని నన్ను పరిచితుఁ జేసిరి. బిసెంటుగారు అపుడే దివ్యజ్ఞాన సమాజమున కలిసెను. అపుడు ఆమె కలయికను గూర్చి పత్రికలలో చమత్కారముగా చర్చలు జరుగుచుండెడివి. నేను ప్రతిచర్చను ఆసక్తితో గమనించుచుంటిని. వారు నన్ను సమాజమున చేర సలహానిచ్చిరి. ‘నా మతమును గూర్చియే నా కేమియు తెలియనపు డిది ఇతరమత సంప్రదాయమున చేరుటయా?’ అని నేను విషయముతో నిరాకరించితిని. వారు చెప్పిన మీఁదట నేను ‘కీ టు థియాసఫీ’ అను మదాం బ్లావట్ స్కీ రచితమును గ్రంథమును చదివినట్లులు గుఱుతు. ఆ పుస్తకము హిందూమతగ్రంథములఁ జదువ తృప్తి కలిగించెను. మఱియు హిందూమతము అంధవిశ్వాసయుత మని ఘోషింపి హిందూమతముపై మోపిన నిందను తొలగించెను.

ఆ కాలముననే మాంచెప్పరునుండి వచ్చిన ఒక మంచి క్రైస్తవపుడు శాకాహారాగారమున నాకు కలిసెను. ఆతడు క్రైస్తవమతము గుఱించి మాటలాడెను. రాజకోటలో నే నెఱిగిన ఘాదీలనర్యలు అతనికి చెప్పితిని. అతడవి విని నగచెను. 'నేను శాకాహారిని. నేను త్రావను. నా తోడి క్రైస్తవులు మాంసభోగాలు, మద్యపాయాలు నిస్సంశయము. కాని ఈ రెంటిని వైబిలు తిను మని విధింపను. వైబిలు చదువుదో ఏమకే తెలియును' అనెను. నేను సరి యంటిని. అతడు నా నొకవైబి లిచ్చెను. ఆయనయే వైబిలులను అమ్ముచున్నటులును, పటములు అనుక్రమణిక ముదలగునవి కల ఒక ప్రతిని నే నాయన కడ కొంటిననియు కొంచెము గుఱుతు. కాని నుచు మొదలిడితిని. కాని ఓల్డ్ బెస్టామెంటు (ప్రాతనిబంధన) సాగలేదు. సృష్టిని సూర్చిన అన్యాయములును, పదపడి అన్యాయములును చదువు చుండఁగా నిగుర నచ్చెను. ఇదివఱి ననిపించుకొనుటకు ఎట్లో మిగిలిన భాగములును చదివితని. ఏవియు రుచింపలేదు. నంబర్ గు అను భాగము వెగటుగా నుండెను.

కాని న్యూ బెస్టామెంటు చాల ఆకర్షించెను. ముఖ్యముగా అందలి సెర్మన్ ఆన్ ది మాంట్ (గిరి-ప్రవచనము). గీతకును, దీనికిని సాటి యనుకొంటిని.

ఎవరు ఎటులు చేయుదురో వారు అట్టిఫలము అనుభవించుదురు. అనఁగా అన్యాయమును పాటించోలవలయునని మీ తలఁపు. కాని నే నందునుగదా, అన్యాయముచే అన్యాయమును పాటించోలలేదు. ఎవరేని నీ కుడి చెంపమీద లెంపకాయ కొట్టినచో, నీవు

ఆ త్మ క థ

నీయెడనుచెంప కూడ వానికేసి త్రిప్పుము. ఎవ రేని నీ యుత్తరీయమును లాగికొన్నచో, నీ యంతరీయమును కూడ ఇచ్చివేయుము.' *

అను ఈవాక్యములు నాకు అత్యానందము కలిగించినవి. 'జలమును నీ కీయఁగలవాని కెందేని ఒసఁగుమీ కడుసార నోగిరంబు' అనుశ్యామలభట్టు వాక్యములు మనసున తగిలెను. అపరిపక్వమయిన నా మనస్సుగీత, బుద్ధచరిత, గిరి-ప్రవచనము, వీనిబోధములలో ఐక్యమస్తే పింపఁ జూచెను. అట్టిత్యాగమే ఉత్తమమత మని నాకు నచ్చెను.

ఈ వ్యాసంగము అన్యమతాచార్యుల జీవితములు చదువ ప్రేరిం చెను. కార్లయిలు వ్రాసిన 'హీరోస్ అండ్ హీరో ఇర్లీప్' అనుగ్రంథము నొక మిత్రుఁడు చదువుచునెను. అందు మహమ్మదు జీవితము చదివి అతని మాహాత్మ్యమును, వీరత్వమును, తపశ్చర్యను తెలిసికొంటిని.

పరీక్షలు దాపరించుటచే ఇఁక అవకాశము లేక అప్పుడు ఇఁక నేమియు చదువ లేకపోతిని. కాని వివిధమతములను తెలిసికొనవలెనని మాత్రము మనస్సులో వేసికొంటిని.

నా స్థికమతము కూడ తెలిసికొనుట మంచిదికదా అనుకొంటిని. బ్రాహ్మగారి పేరును, శేరుతోపాటు ఆతనిమతమును ప్రతి హిందువును ఎఱుఁగును. నా స్థికతిగుఱించి నే నొకపుస్తకము చదివితిని. దానిపేరు మాత్రము గుఱుతు లేదు. నా కది రుచిగా లేదు. ఏలన, నే నపుడే నా స్థిక మరుఘామిని దాఱితిని. అపుడే బిసెంటుగారు నా స్థిక

* 'But I say unto you that ye resist not evil: But who-soever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also. And if any man take away thy coat let him have thy cloak too.'

మతమునుండి ఆ స్థితిమతములో కలిసెను. ఆ విషయముకూడ నా స్థితి మతమునెడ అనిష్టకారణ మాయెను. బిసెంటుగారు వ్రాసిన 'నేను ఎటులు దివ్యజ్ఞానసమాజమున కలిసితిని' అనుగ్రంథము నేను చదివితినీ.

ఆ రోజులలోనే బ్రాడ్లాగారు చచ్చిరి. వోకింగ్ సెమిట్రీలో ఆయనను పూడ్చిరి. అపుడు లండనులోని భారతీయు లందఱు ఆ శవముతో వెల్లిరి. నేనును. అంత్యక్రియలు చూచుటకు కొందఱు ఘాదిరీలుకూడ వచ్చిరి. తిరిగివచ్చినపుడు స్టేషనులో రైలుకొఱకు వేచియుండనాయెను. అచట ఒక నా స్థితికాగ్రేసరుడు ఒక ఘాదిరీని చూచి 'కోపుడు కలఁడా?' అనెను.

'ఉన్నాఁడు' అని ఆ మంచిఘాదిరీ మెల్లగా ప్రత్యుత్తరించెను.

'భూమి చుట్టుకొలత ౨౮,౦౦౦ మైళ్లు అని మీరును అంగీకరింతురా?' అని ఆ నా స్థితికుడు ఘాదిరీకి పరాజయముకూర్చు దలంచి అడిగెను.

'అంగీకారము.'

'అయితే, అయ్యా! ఈశ్వరుని కొలత ఎంత? ఆయన ఎచట ఉండును?'

'మనము తెలిసికొనవలయును గాని ఆయన మన యిరువుర హృదయములందును కలఁడు.'

'అయ్యా అయ్యా! ఇప్పటికిని నన్ను పసికాయనుగా తలఁపకుండు.' అని అతఁడు మా కేసీ జయద్యస్టితో చూచుచు అనెను.

ఘాదిరీ నమ్రుండై మానము తాల్చెను.

ఈ సంభాషణయు నాకు నా స్థితిమతముపై అనూయ పెంచెను.

నిర్బల కే బల రామ్ *

నాకు హైందవ మతమునందును, జగత్తులోని ఇతరమతములం
దును కొంచెము ప్రవేశము ఉన్నను, విషమ సమయములలో అది
నన్ను రక్షింపజాలదని నే నెఱిగియుండవలసినది. ఆపత్సమయమునందు
ఏ వస్తువు మనుష్యుని రక్షించునో ఆసమయమున దానిగుఱించి భావము
ఉండదు. జ్ఞానమును ఉండదు. నా స్తికుడు తన ఆపత్తు తప్పటకు స్వభా
వము కారణ మనును; ఆ స్తికుడు తనను ఈశ్వరుడు రక్షించెనును.
మరియు తన వేదాంతాధ్యయనము గాని, తపస్సు లేక సాధన గాని,
ఒక కారణముగా ఎంచును. ఈ రీతిగా ఎనికి తోచినటులు వారికి
అనుమింప అధికారము ఉన్నది. కాని రక్షింపబడిన సమయమున తనను
తన సాధనయే రక్షించినదో, మఱి యెవడేని రక్షించెనో తనకు తెలి
యదు. ఎవడు తన నిష్ఠాబలమునకు గర్వించునో వాడు తన నిష్ఠాబల
ము దుమ్ముధూళి అగునని ఎఱుగఁడా? అట్టి సమయములందు అనుభ
వము లేని శాస్త్రజ్ఞానము వృథా.

కేవల శాస్త్రజ్ఞానముయొక్క వైయర్థ్యము మొదట నా కను
భవ మైనది సీమలో. అంతకు ముందు జరిగిన విషయములలో నాకు
రక్షణ మెట్లాదవెనో చెప్పజాలను. అప్పటికి నేను చిన్నవాడను. కాని
నేడు నా కిరువదేండ్లు. గృహస్థాశ్రమము బాగుగా అనుభూత మైనది.
పెండ్లము, పైగా పిల్లలు.....

* బలము లేనివారికి రాముడే బలము.

౨౧ నిర్బల కే బల రామ్

నాకు గుఱుతు కలంతవఱకు నీమలో నా యున్న చివర వేడు, అది గూఢ సంవత్సరము, ఆ సంవత్సరమున పోర్ట్ సుమతులో శాకాహారసభ జరిగెను. దానికి నేనును, నా మిత్రుఁ డొకఁడును ఆహూతుల మైతిమి. పోర్ట్ సుమతు సముద్రపు రేవు. ఆయూరునందు నావిక జనము బహుళము. అనఁట చెడుపేరు గల స్త్రీలు సాక్షాత్తు బోగము నారు కారు. కాని నీతియెడల ఏమియు పట్టుదల లేనివారు పలువురు కలరు. మేము అటువంటి ఒకయింట దిగితిమి. సన్మానసంఘమువారికి ఆ విషయము తెలియదని వేఱ చెప్ప నక్కఱలేదు. ఎప్పుడో ఒకసారి వచ్చిపోవు నా వంటి బాటసారులను పోర్ట్ సుమతు వంటి పక్షనమున నీని మంచి బసలో, ఏవి చెడుబసలో తెలిసికొనుట దుస్సరము.

రత్తి సభనుండి మే మింటికి వచ్చితిమి. భోజనానంతరమున పేకాటకు హుర్బుంటిమి. నీమలో గొప్పగొప్పవారి యిండ్లలోఁగూడ గృహిణులు అతిథులతో పేకాడుట ఆచారము. ఆ పేకాటలో అంజఱును నిగొద్దోషములైన ఛలోట్టల నాడుచుందురు. ఇంటు లీభత్సవిసోద మారంభమాయెను.

నా మిత్రుఁ డీవిద్యలో నేర్పరియని నే నెఱుంగ. నాకును ఈవిసోదము ఇంపిత మాయెను. నేనును అందు దిగితిని. మాటలు చేతలలోనికి దిగఁజొచ్చెను. పేక నావల నుంచునవసరము వచ్చెను: కాని భగవంతుఁడు నా మిత్రుని హృదయమున ప్రవేశించెను. అతఁ డిట్లనెను: 'నీవు నా; కష్టగోరకలిలో? ఈపాపములో? నీకిచట పనిలేదు పో, లేచి పో.'

నేను సిగ్గున మగ్గితిని. అతిని ముదల కైకొంటిని. హృదయమున నా మిత్రునకు కృతజ్ఞత చూపితిని. మా అమ్మగారిముందు నా చేసిన ప్రమాదము గుఱుతు తాఁకెను. నేను పాటిపోతిని. నేను వడఁకుచు నా

ఆ త్మ క థ

గదికి పోతిని. వేటకాని తప్పించుకొన్న లేడినలె నాగుండెలు తటతట కొట్టుకొనెను.

పరకాంత యెడల నాకు వికారము కలుగుట కిది ప్రథమపర్యాయము. ఆరాత్రి నాకు నిదురపట్టలేదు. అనేకవిచారములు నన్నావరించెను. ఈ యింటినుండి లేచిపోనా? నే నీపత్తనమునుండియే పాటిపోనా? నే నెచట నుంటిని? నేను కాఁపులమీఁద నుండనిచో నాగతి యేమగును? ఇటు లనుకొని అప్పటినుండి అతిబాగ్రతతో మెలఁగ నిశ్చయించుకొంటిని. ఆయింటి నే కాక యెట్టులేని పోర్ట్ సుమతు నే విశిచిహ్వంబులచితిని. సభలు ఇంక రెండునాళ్ల కెక్కున జరుగవు. ఆ మఱునాటి సాయంకాలమే నేను పోర్ట్ సుమతునుండి నిష్క్రమించినటులును, నా మిత్రుఁడు మఱికొంతకాల మచట నున్నటులును గుఱుతు.

ఆ సమయమున నాకు మతమునుగూర్చిగాని, దైవమునుగూర్చిగాని, దైవసాహాయ్యమునుగూర్చిగాని, తెలియదు. నన్ను ఆసమయమున ఈశ్వరుఁడు రక్షించెనని అనుకొనుట తెలిసీ తెలియని స్థితి. అన్ని ఇక్కట్లులలో న న్నతడు రక్షించెను. కాని జీవితముయొక్క వివిధ రంగములందు నా కిది యనుభవము. ‘ఈశ్వరుఁడు నన్ను రక్షించె’ అను వాక్యమునకు అర్థము నేఁడు నాకు చక్కగా తెలియును; కాని యింకను దీనివిలువ సరిగా గుఱుతింపఁజాలకున్నాననియు నే నెఱుఁగుదును. అనుభవము చేతనే అది తెలియఁదగినది. కాని యెన్నియో ఆధ్యాత్మిక యత్నములందును, లాయరుపనియందును, సంస్థాసంచాలనములందును, రాజకీయవ్యవహారములందును నాకు పొసఁగిన విచమఘటనలలో భగవంతుఁడు నన్ను రక్షించెనని చెప్పఁగలను. ఉపాయము లన్నియు ఊరేఁగినపుడు, సహాయులు దిగ నాడినపుడు, అనువు లంతరించినపుడు, ఎటునుండియో, ఎటులో ఆసాహాయ్యము వచ్చునని నా యనుభవము.

౨౧ నిర్బల కే బల రామ్

స్తుతియు, ఉపాసనయు, ప్రార్థనయు, ఇవి స్రుష్టినమ్మకములు కావు. అవి పాప భోజన స్థాన గమనముల కంటె అధికసత్యములు. ఇవియ సత్యములు, మిగిలినవి అసత్యము లన్నచో అతిశయోక్తి కాఁజాలదు.

ఈ ఉపాసన, ఈ ప్రార్థన వాణీనైభవము కాదు. దీనికి కాణాచి నాలుక కాదు, హృదయము. కావున భక్తిని నించి హృదయమును నిర్మలము చేసికొంటిమేని, మన మా అనంతమున కెగురఁగలము. ప్రార్థనకు విహ్వలతో పని లేదు. అది స్వభావముచేతనే అద్భుత సస్తువు. వికారరూపములగు మలములను, అనఁగా కామాదులను, శుద్ధి చేయుటలో హృదయపూర్వకమైన ఉపాసన ఉత్తమ సాధనమని చెప్పుటకు నేను సందేహింపను. అయితే ఆ ఉపాసన అతి వినతితో, అతి నమ్రతతో పొంది పాపఁగి యుండవలయును.

నారాయణ హేమచంద్రుడు

అర్జునులలో నారాయణహేమచంద్రుడు నీమకు వచ్చెను.

అతడు మంచి లేకరి అని వినియుంటిని. నేనునా ఇంశియన్ అసోసియేషన్ కు సంబంధించిన మానింగ్ కన్వెన్షన్ నామన మేము కలిసికొంటిమి. నేను ఇతిరులతో కలిసిమెలిసి యుండలేనని మానింగ్ కన్వెన్షన్ ఎటుగను. నేను ఆమె యింటి కేగినపుడు, ఎవరేనీ పలుకరించి నపుడు తప్ప, నేను ముఖపిఠానముగా కూర్చుండునాడను. ఆమె నాకు అతనితో పరిచితి కలిపెను. అతనికి ఇంగ్లీషు రాదు. అతనిది వింత వాల కము. ఒక వికారపు లాగు, అట్టిచే పార్శ్వపద్ధతిని మువతలుపడి ముటికి యైన బూడిదరంగు కోటు; నెక్ టైగాని, కాలరుగాని లేదు. కుచ్చలు కట్టిన ఉన్నిటోసీ. వైని సోడుగుపాటి గడ్డము.

అతడు బక్కపలుచన, పొట్టి. అతని గుండ్రపుమోమున మశూచి మచ్చలు. ముక్కు కొన దేలినదియై గాను, మొద్దు పాతను లేదు. మాటిమాటికి అతని చేయిగడ్డము మీద.

నాగరకసంఘమున ఆ వింతవాలకపు మనుష్యుడు వేలుపెట్టి చూపించునటు లుండుట సిద్ధము.

‘నేను తమ్మును గుటించి చాల వింటిని. మీ గ్రంథములు కొన్ని చదివితిని. మీరు నా యింటికి దయచేయరా?’ అని నే నంటిని.

౨౨ నారాయణ హేమచంద్రుడు

అతనిది ఇంచుమించు బండకొంతుక. నవ్వుచు అతఁ డిట్లునెను—
‘మీబస ఎచట?’

‘స్తోరువీధిలో.’

‘అగుచో మనము ఒకచోటివారమే. నాకు ఇంగ్లీషు చదివి
కొనవలెనని ఉన్నది. చెప్పెదరా?’

‘నాకు తెలిసినదానిలో మీకు చెప్పటకు నాకును సంతసమే.
నాశక్తికొలది చెప్పెదను. మీకిష్టమేని నేనే తమకడకు వచ్చెదను.’

‘వలదు, నేనే వత్తును. నా కడ పాఠశాల కలదు; దాని తీసి
కొని వత్తును.’

సమయము నిశ్చిత మాయెను. వడిగా మాకు నిండునెయ్యము
కలిసెను.

నారాయణ హేమచంద్రునకు ఇంచుకయు వ్యాకరణము రాదు.
అతనికి గుఱ్ఱము అనునది క్రియ. పరువెత్తుట అనునది విశేష్యము.
ఇట్టి విచిత్రోదాహరణము లింకను కొన్ని నాకు గుఱుతు కలవు.
కాని అతని అజ్ఞానము నాకు కొఱుకఁబడలేదు. నా స్వల్పవ్యాకరణ
జ్ఞాన మాతనిమీఁద పాఠలేదు. వ్యాకరణము రాకపోయెనే అనుదుగ్ధ
అతనికి లేదు.

కొంచెమేనియు చింతలేక అతఁ డిట్లు లెనెను—‘నే నెన్నఁడును
మీ నలె బడికి పోలేదు. నాఉద్దేశము ప్రకటింపవలసినపుడు వ్యాకరణా
వశ్యకత నాకు కానరాలేదు. సరియ, మీకు బంగాళీ వచ్చువా? నాకు
వచ్చును. నేను వంగదేశము తిరిగితిని. మహర్షి దేవేంద్రనాథ తామర
గంధములు గుజరాతీవారికి అనువదించి ఇచ్చినది నేను. ఇంకను

ఆ త్మ క థ

ఇతరభావలనుండి గొప్ప గ్రంథములను అనువదించి గుజరాతీవారికి సమర్పింపవలెను. నా అనువాదము మక్కికి మక్కి కాదు. భావ మాత్రము తెచ్చినఁ జాలును, నాకు తృప్తి. నా పిమ్మట ఇతరులు వారి విజ్ఞానముతో ముందుముందు ఇంకను చక్కగా చేయఁగలుగుదురు. వ్యాకరణ సాహాయ్యము లేక నేను గ్రహించినది నాకు చాలును. తృప్తిఁగొన్నాను. నాకు మరాటీ, హిందీ, బంగాలీ ఈమూఁడును వచ్చును. ఇప్పుడు ఇంగ్లీషు మొదలు వేసితిని. నాకు కావలసినది కబ్జరాళి. అంతటితో నా ఆశ తీటు ననుకొంటిరా? ఊహుఁ. నేను ప్రాన్ను వెళ్లవలెను. ఫ్రెంచి నేర్వవలెను. ఆ పరాసుభావలో మంచిగ్రంథములు కొల్లలుగా ఉన్నవని వింటిని. వీలు అయినచో జర్మనీ వెళ్లవలెను. ఆ భావ నేర్వవలెను' అని యిటు లాతఁడు విడిచిపెట్టక మాటలాడుచుండువాఁడు. ఆయనకు భావల నన్నిటిని చుట్టఁబెట్టి మ్రొంగవలయు నన్నంత ఆశ. మఱి పరదేశములు తిరుగను అట్టి యాశయే.

‘అయితే మీ రమెరికాకును పోవుదురా?’

‘తప్పక. ఆ క్రొత్తప్రపంచము చూడక మఱి ఇండియాకు మళ్లుదునా?’

‘అయితే డబ్బు?’

‘నాకు డబ్బుతో పనిలేదు. నాకు మీవలె హాఫు అక్కఱలేదు. నేను తినున దెంత తార్చెడి దేమి? నా పుస్తకము లిచ్చుకొలఁది డబ్బును, మిత్రు లిచ్చునదియు చాలు. నేను మూఁడవ తరగతి లోనే పఠ్యునింతును. అమెరికాకు వెళ్లుచో డెక్ మీదనే.’

నారాయణ హేమచంద్రుని ఈ మాదిరి ఋజువర్తన మనునది అది ఆయన సొంతము. మఱియు దానికి తూఁగు మంచి మనస్సును

౨౨ నారాయణ హేమచంద్రుడు

అయనకు కలదు. గర్వస్వర్గయు లేదు: అయినను ఒకటి: తన కత్తిని గుఱించి మించిన నమ్మకము.

మేము రోజును కలియుచుంటిమి. మా పనులలో, చేతలలో శాంతవట్టు పోలిక కలదు. మేమిరువురము కాకాహారులము. తఱుచు మాకు ఒక్కడనే భోజనము. ఇది నాకు నేనే వండుకొని వారము ౧౭ పిల్లింగులతో గడుపు కాలము. నే నొక్కొక్కపుడు అతని గదికిని, ఆతఁడొకొక్కపుడు మాగదికిని పోవుచు వచ్చుచుండువారము. నా వంటక మింగ్లీ ఘమాదిరి. అతనికి హిందూమాదిరి తప్ప మరొకటి గిట్టదు. అతనికి పప్పు లేనిది ముద్ద దిగదు. నేను ముల్లంగితో నూపు చేయఁగా ఆయన మూతి ముఱకటించువాఁడు. ఒకనాఁడు ఆయన ఎటులో వేఱుసెనగ లంకించుకొని వచ్చి వండి నాకు పెట్టవచ్చెను. నేను లాట్టులువేయుచు తింటిని. ఈరీతిగా నే నాయనకు, ఆయన నాకు పెట్టుట సతమాయెను.

ఆ దినములలో కార్డినల్ మానింగుగారి కేరు ప్రతివాని పెదవుల మీఁదను ఆడుచుండెను. నాకాశ్రయమునందలి పనివాండ్లు కట్టిన సమ్మె జాబ్ బరన్ సు గారును, కార్డినల్ మానింగుగారును చేసిన ప్రయత్నముల వల్ల అంతమొందెను. కార్డినల్ మానింగుగారి నిరాడంబరమైన సామ్యజీవనమును గూర్చి డిజరాలీ మంత్రిగారి అభినందనమును నేను 'హేమచంద్రునికి చెప్పితిని. 'నే నాసాధు పురుషుని చూచుట జరూరు' అని ఆతఁ డనెను.

‘ఆతఁడు చాల గొప్పవాఁడు. నీ కెటులు చూడ వీలగును?’

‘ఓ, కలుగును. దానికి మార్గము చెప్పెదను. నేనొక గ్రంథకర్త నయినట్లును, ఆయన పరోపకారప్రవీణతకు ప్రత్యక్షముగా ధన్యవాదముల నర్పింపఁ దలచినట్లును; మరొకటి, నాకు ఇంగ్లీషు రాదు గనుక

ఆత్మకథ

మిమ్మురుబాసిగా తీసికొనివచ్చునట్లును-ఈయర్థమంతయు వచ్చునటులు నా పేరున మీ రొక ఉత్తర మాయనకు వ్రాయుడు. తెలిసినదా?

నేనటు లొక లేఖ వ్రాసితిని. రెండుమూ న్నాళ్లలో కార్డినల్ మానింగుగారు సమయ మేర్పఱచుచు ప్రత్యుత్తరించిరి.

మేమిరువురము వెళ్లితిమి. నేను ఒకరి దర్శనమునకు వెళ్లనపుడు తొడుగుకొన మామూలైన దుస్తులను తొడిగితిని. నారాయణ హేమ చంద్రుడు తన సనాతన పద్ధతిలోనే యుండెను: మామూలు కోటు, మామూలు లాగు. నేను కొంచెము పరిహాసము చేసితిని. అతడు నా నవ్వె గురఁగొట్టి యిట్లనెను: 'నాగరక పుష్పిల్ల కాయలు మీరంపలు పందలు. మహాపురుషు లెన్నఁడునుహృదయమును చూతురుగాని పైపైనిచూడరు.'

మేము కార్డినల్ మహాలు మౌరబడితిమి. అది పెద్ద నగరు. మేము కూర్చున్నంతనే బక్కపలుచని పొడుగుపాటి ముదుసలి యొకఁడు వచ్చి కరస్పర్శ చేసెను.

నారాయణ హేమచంద్రుఁడు అభివందనముతో ఇటులనెను:—
'నేను మీ సమయ మపహరింపను. నేను మీ కీర్తి చాల వింటిని. మీరు సమ్మెకట్టిన పనివాండ్రకు ఉపకారము చేసితిరి. ఇక్కడికి వచ్చి మిమ్మభినందింపవలెనని మనసు పుట్టినది. ప్రపంచమున సాధుపురుషుల దర్శనము చేసికొనుట నాకు రివాజు. అందులకు తమ కీ కష్టము కూర్చితిని.'

అతని గుజరాతీ పలుకులకు నేను తర్జుమా చేసితిని. 'మీరాకకు సంకసము. మీకు ఇవట నివాసము సుఖకర మగుఁగాక! అని ఆసించును. మఱియు మీ రిచటి జనముతో పరిచితు లగుదురు గాక! భగవంతుఁడు మీకు మంగళ మొసఁగుఁగాక!' అని మానింగుగారు ఈమాటలు పలికి నిష్క్రమించెను.

౨౨ నారాయణ హేమచంద్రుడు

నారాయణ హేమచంద్రుఁ డొకనాఁడు వర్ణు లొడుగుకొని, దోవతి కట్టుకొని నా బసకు వచ్చెను. ఆ యింటి గేస్తురాలు తలుపు తీయు చునే భయపడెను. తత్తఱపాటుతో (నేను మాటిమాటికి మకాము మాట్టుచుంటినని పాతకుఁ డెఱుఁగు. ఇది మరల క్రొత్తమకాము. ఈమె క్రొత్తయామె. ఈమె నారాయణహేమచంద్రు నెఱుఁగను.) నా కడకు పరువెత్తుకొని వచ్చి, ఒక రకపు పిచ్చివాఁడు మీకొఱకు వేచి యున్నాఁ డని చెప్పెను. నేను ద్వారముకడకు వెళ్లి నారాయణ హేమచంద్రునిఁ జూచి నివ్వెఱ పోయితిని. అతఁ డెప్పటివలె చునే ఉండెను.

‘బజారులో పిల్లలెవ్వరును మిమ్ముఁ జూచి అల్లరి-ము.

‘వారు నావెంటఁ బడిరి కాని నేను వారివఁ
దానితో వెనుదిరిగి పోయిరి.’ హేమచంద్రుడు

లండనులో కొన్ని మాసము లుండి పరాసుపుస్తకముల పారిన వెళ్లెను. అతఁడు పరాసుబాషాము సరిమాడఁగలిగినంత ననువదించును బూనుకొనెను. అతఁడు వానిని చదువనిచ్చెను. అది శ్రేంచి నాకును వచ్చును గాన శ్రమము.

అనువాదము కాదు, మఱి : వెళ్ల వలయునను తన నిశ్చయమును నిర్వృ తుడ కతఁడు ‘పడి డెక్ ట్రెక్టర్లు సంపాదించెను. వర్ణు, హించెను. తండ్రిజూతులోనికి వెళ్లఁగా, అది అచట అసభ్యవేష మై దోవతి కట్టుకొని టెడ్ నేట్సులో అతఁడు ప్రాసిమ్యూషక్ చేయఁ చందువలె నున్నవారత అతనిని విడిచిరని గుర్తు.

పట్టా వుట్టినది-కాని పీచ్చట?

బారిష్టరు పరీక్ష నిచ్చుటకు నేను సీమకు వెళ్లితిని. అది ఏమై నది? దీని గుఱించి లోగడ చెప్పనైతిని. దాని గుఱించి కొంచెము వాఱులుకు ఇది తటి.

బారిష్టరు పరీక్ష నిచ్చుటకు రెండు నియమములు: ఒకటి నియత కాలపరిపాలనము, రెండు పరీక్ష లిచ్చుట. ఇంచు మించు మూడేండ్ల పరిమితమైన కాలమును పండ్రెండుగా విభాగించి, అటులు ప్రవిభక్తమైన కాలమున ఒక్కొక్క ప్రవిభాగమున జరుగు ఇరుగది నాలుగు విందులలో కనీసము ఆఱువిందులు కుడుచుట నియతకాల పరిపాలనము.* విందులు కుడుచుట అనగా సాక్షాత్తు తినుట కాదు. నియతములగు గంటలయందు హాజరై విందు జరుగు కాలమంతయు ఉండుట. సామాన్యముగా అందఱును పక్ష్యాన్నములు భుజింతురు. కోరుకొన్న మద్యము త్రోలుదురు. ఒక్కొక్కవిందునకు రెండుమూడు రూకల వెల. ఇది మితమే. వీలయన్న, హాటెలులో ఒక్క మద్యమునకే అంత వెల యుండును. నవనాగరకులు కాని హిందువులకు అన్నము వెలకంటె తదంతర్లీనమైన మధువునకు అంతవెల అయిన దన్నచో వింతయే. సీమలో నాకీసంగతి క్రొత్తగా తెలిసినపుడు హృదయా

* అనగా మూడుసంవత్సరములకు పండ్రెండు టెరములు (terms); ఒక్కొక్క టెరమునకు పండ్రెండు విందులు; సంవత్సరమున కీటి టెరములు నాలుగు, విందులు కొంచెది యాఱు.

ఆత్మకథ

ఘాతము కలిగెను. త్రాగుడునకు ఇంత డబ్బు ఏల పాడు చేయుదురని ఆశ్చర్యమయినది. తరువాత నాకది అర్థమైనది. నేను తఱచు అందు తిన్నది లేదు. ఏలనఁగా, అందు నాకు తినదగినవి రొట్టెయు, బంగాళాదుంపయు, కాబేజియుమాత్రము. మొదట వీనియందు నా కిష్టములేక తినలేదు; రుచిపడిన పిమ్మట ఇంకను పెట్టుమని అడుగుటకు సాహసించితిని.

విద్యార్థులకిడు నా హారముకన్న ఉపాధ్యాయులకిడు నా హారము మేలుతరమైనది. నాతోపాటు శాకాహారి ఒక పార్సీవిద్యార్థి కలఁడు. మేము శాకాహారులము కావున ఉపాధ్యాయులకు పెట్టు శాకాహారములలో కొన్ని మాకు పెట్టుడని విన్నవించుకొంటిమి. మా విన్నపము కైకో లాయెను. మాకును శాకములు, ఫలములు రాదొడఁగెను.

అందు నలువురు విద్యార్థుల ముతాకు రెండు సారాబుడ్ల నిత్తురు. నేను సారా సోఁకును, కావున ముతా నిండుటకు ప్రతివారును నన్ను ఆహ్వానించువారు. ఏలనఁగా వారు మూవురే రెండుకాయలను వీల్చి వేయవచ్చును. ప్రతి యిరువది నాలుగు విందులకును ఒకటి పెద్దవిందు. దానికి గ్రాండు ప్లేట్ అని పేరు. అందు మామూలువి కాక షంపేన్, పోర్టువైన్, షెర్రీ మున్నగు మద్యములు ఉండును. ఆనాడు నాకు ప్రశ్నోక్తముగా పిలుపుమీఁద పిలుపు, పిలుపుమీఁద పిలుపు ఉండెడిది.

ఈవిందులవలన చారిష్ట రగుటకు అధిక-అర్హత ఎటులు కలుగునో నాటికిని, నేటికిని నాకు తెలియరాదు. మొదట మొదట ఈవిందులకు కొలఁదిమంది విద్యార్థులు బెడ్లెడువారు. విద్యార్థులకును, ఉపాధ్యాయులకును పరస్పరము సంభాషణములకు ఆవకాశము ఉండెడిది. ఉపన్యాసములును జరిగెడివి. వీనివలన మెఱుంగుపడిన లోకజ్ఞానమును, కొంత నాగరకతయు, ఉపన్యాససమర్థతయు

౨౪ పట్టా పుట్టినది-కాని పిమ్మట?

విద్యార్థులకు అచ్చేడిది. నాకాలము వచ్చునకి అవన్నియు దాటిపోయెను. ఉపాధ్యాయులు విద్యార్థులకు ఎడముగా కూర్చుండిరి. దాని అర్థ మంతరించెను. ఆచారము మిగిలెను. పూర్వాచారపరాయణమైన ఇంగ్లాండునందు ఆ ఆచారము వదలక వచ్చుచున్నది.

బారిష్టరు పరీక్షకు చదువవలయు గ్రంథములు చులుకన కావున బారిష్టరకు డిన్నర్ బారిష్టరని నవ్వులాటపేరు. డిన్నరు బారిష్టరనగా తిండిపోతు బారిష్టరు. నామమాత్రమునకు పరీక్షలని అందఱుకు తెలియును. నారోజులలో రెండు పరీక్షలు: రోమన్ లాలో, కామన్ లాలో. ఈపరీక్షకు నియతగ్రంథములు కలవు. విడివిడిగా చదివి, విడి విడిగానే పరీక్ష నీయనగును. కాని ఎవ్వరును చదివిన పాపమునఁబోరు. రెండువారములు రోమన్ లాటికను బట్టి పెట్టియు, రెండుమూడు నెలలు కామన్ లాటికను చదివియు పరీక్ష ఇచ్చినవారిని చాలమందిని నే నెఱుఁగుదును. ప్రశ్నములు లేలిక; పరీక్షకులు ఉదారులు. రోమన్ లాపరీక్షలో నూటికి ౮౫ నుండి ౮౮ మందినఱుకును, అసలు పరీక్షలో నూటికి ౭౫ గురును, అంతకు ఎక్కువమందియు నెగ్గుచుండెడివారు. ఈరీతిగా పరీక్షాభయములేదు. సాలునకు పరీక్షలు నాలుగుతూరులు. ఇంత వీరైనపరీక్షలు కష్ట మనిపింపవు.

నేను అసలు పుస్తకములన్నియు చదువఁ దలచితిని. ఈగ్రంథములు పఠింపకుండుట మోసమని నాతలఁపు. నేను వానికొఱకు చాల పెచ్చించితిని. రోమన్ లాను లాటిన్ భాషలో చదువ నిర్ణయించితిని. నేను లండన్ మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షకు లాటిన్ చదివియుంటిని. అది యిపు డుపకరించెను. ఈచదివిన చదువున కంతయు విలువ లేకపోలేదు. అది దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఉపయోగించెను. దక్షిణ-

ఆ త్మ క థ

అఫ్రికాలో రోమన్ డచ్చిలా ప్రమాణము. ఇటులు లాటిన్ చదివి కొనుట దక్షిణ-అఫ్రికాలా తెలిసికొంటుకు సాయపడినది.

ఇంగ్లాండు కామన్ లాను అహోరాత్రములు చదువగా నాకు బరువుగా లోమ్మిది నెలలు పట్టెను. బ్రూమ్స్ కామన్ లా' పెద్దది కాని రుచిగా ఉండెను. కాని కాలమును మింగివేసెను. స్పెల్ సు'ఈక్విటీ' హృదయంగమము కాని అర్థము చేసికొనుట కొంచెము కష్టము. బైట్ అండ్ బ్యూడర్ సు'లీడింగ్ కేసెస్' అనుగ్రంథమునుండి కొన్ని కేసులు పఠితవ్యములు ఆగ్రంథము మనోహరము, జ్ఞానదాయకమును. విలియమ్సు అండ్ ఎడ్వర్డ్ సు 'రియల్ ప్రాపర్టీ', సుడీవ్స్ 'పెర్సనల్ ప్రాపర్టీ' అను గ్రంథములు సంతోషముగా చదివెతిని. విలియంగారి ఫ్రెస్కము నవలవలె తీసికొనిపోవును. అట్టి అభిరుచితోడనే నే జదివిన గ్రంథము మెయిన్సు 'హిందూలా.' హిందూదేశమునకు నేను మరలి వచ్చునపుడు స్త్రీ మరులో దానిని చదివినగుర్తు. హిందూలాగ్రంథములఁ గూర్చి ఇచట వక్కాణించుట కిది తావు గాదు.

నేను పరీక్ష అయితిని. ౧౮౯౧ సం. జూన్ ౧౧ వ తేదీని పట్టా పుట్టెను. ౧౧వ తేదీని ఇంగ్లాండు హైకోర్టులో రెండున్నర పిల్లింగు లిచ్చి పేరు రిజిస్టరు చేయించుకొంటిని. ౧౨ వ తేదీని ఇంటికి బయలుదేరితిని.

ఇంత చదివినను నా బెంగకును, భీతికిని అంతు లేదు. కోర్టులో వాదించుటకు నేను తగినని భయము చేసినది.

అత్యోధ వర్ణించుటకు మరొక ప్రకరణ మావశ్యకము.

నా బెంగ

బారిష్టరుపరీక్ష ఇచ్చుట సులభమే కాని బారిష్టరుగా పని

చేయుట దుర్లభము. నేను లా అంతయు నేర్చితిని గాని వాదించుట నేర్వలేదు. నేను ధర్మసిద్ధాంతములను (Legal Maxims) అభిరుచితో చదివితిని కాని వానిని నావాదములలో ఎపు డెపుడు ఉపయోగపఱచుకొనవలయునో తెలియదు. 'ఇతరులకు అపకారము కలుగకుండు రీతిని నీవస్తువును వాడుకొనుము' అను నిది ఒకధర్మవచనము. ఈధర్మవచనము తన క్లయింటుకు లాభించుటకు ఏచందముగా ఉపయోగింపఁజలయునో నాకు తెలియలేదు. ఈసిద్ధాంత శీర్షికక్రింద ముఖ్యములైన కేసు లన్నియు చదివితిని కాని అవి వాదించుపట్ల ఈధర్మ వచనము ఉపయోగించునను నమ్మకముకలిగింపలేదు.

మఱి నేను ఇండియన్ లా చదువనే లేదు. హిందూలా మహమ్మదీయన్ లాలు అస లెట్లుండునో ఎఱుగను. ప్లయింటు ఎటులు వ్రాయవలయునో నేర్చికొనలేదు. నట్టేట నున్న ట్లుంటిని. సర్ ఫిరోజీషా మెహతాగారు కోర్టులలో సింహగర్జనములు చేయునని వింటిని. అతఁ డీవిద్యను నీమలో ఎటులు నేర్చెనో అని నేను ఆశ్చర్యపడితిని. ఆయన నైపుణ్యము ఈజన్మమున నాకు రాదనుట నిక్కమేకాని ఈవృత్తిలో ఉదరపోషణమైన చేసికొనఁగలనా, లేనా? అని నా సంశయము.

నేను లా చదివికొను రోజులలోనే ఈసంశయములచే జ్యోభపడితిని. ఒకరిద్దరు మిత్రులకడ తలపోసికొంటిని. చాచాభాయి నాకోడీ

ఆ త్మ క థ

గారి సలహా పుచ్చుకొమ్మని అందొక రనిరి. నేను నీమకు చెల్లనపుడు దాదాభాయిగారికిఁగూడ ఒకసిఫార్సు ఉత్తరమును తీసికొని వెళ్లితి నని లోఁగడ చెప్పియుంటిని. నే నాఉత్తరమును చాలకాలమునకు బయటికి తీసితిని. వీలనఁగా, ఈమహాపురుషుని దర్శించుటకు నాకేమి అధికారము కలదు? వారి ఉపన్యాసము జరుగునని వినినపు డెల్ల నేను హాజరై ఒకమూల కూర్చుండి, చెవులార విని, కన్నారఁ గాంచి పోవుచుంటిని. విద్యార్థుల మేలుగీళ్లు బాగుగా తెలిసికొనుటకు ఆయన ఒకసంఘ మేర్పఱచెను. నేను ప్రతిసభకు వెళ్లెడువాఁడను. దాదాభాయిగారికి విద్యార్థులపట్లఁగల వాత్సల్యము, విద్యార్థులకు వారి యెడఁగల భక్తిని చూచినపుడు నాకు ఆనంద మయ్యెడిది. క్రమముగా ఒకనాఁడు నేను ధైర్యము తెచ్చుకొని సిఫార్సు ఉత్తరము తీసికొని వెళ్లితిని. 'నీ కిష్టమైనపుడెల్ల వచ్చి నాసలహాను పొందవచ్చును' అని ఆయన అనెను. కాని ఆ అనకాశమును నే నుపయోగించుకొనలేదు. అత్యావశ్యకత లేనిది ఆయనకు కష్టమిడుట తప్పని తలఁచితిని. కావున 'నీక్షోభ నంతయు దాదాభాయికి చెప్పికొనుము' అనిన నామిత్రుని సలహాను ఆసమయమున గ్రహింపసాహసించలేదు. ఫ్రెడెరిక్ పిన్కెట్ గారిని దర్శింపుమని అతఁడె సలహా చెప్పెనో, మరొక మిత్రుఁడే చెప్పెనో, గుర్తు చాలదు. అతఁడు పూర్వాచారపరాయణుఁడు (Conservative). ఆయనను భారతీయవిద్యార్థులపై ఆయనప్రేమ నిర్మలము, నిస్సాన్నిధ్యము. విద్యార్థులందఱును ఆయనసలహాకు పోవుచుం దురు. నేనును వారి దర్శనము కోరఁగా వా రంగీకరించిరి. నేను దర్శనమునకు వెళ్లితిని. ఆసంభాషణము నాకు మఱపురాదు. ఆయన మిత్రునితో సంభాషించినటులు నాతో సంభాషించెను. వానిరాశ నంతయు ఒక్క నవ్వుతో ఎగురఁగొట్టెను. 'ఏమిటి? అందఱును ఫిరో

జీవా మేహతాలు కావలయునా? ఫీకోజీవాలు, బదురుద్దీనులు అరుదుగా నుందురు. మామూలు లాయ రగుటకు గొప్ప తెలివి తేటలు కావలయు ననుకొనకుము. సాధారణమైన ప్రామాణికత్వము, శ్రద్ధయు ఉండినచో చాలును. దాన తగురీతి ద్రవ్య మార్జింపనగును. దావాలన్నియు గుంటచిక్కులుగా నుండవు. మంచిది; నీవే మేమి పుస్తకములు చదివితివి? పాఠపుస్తకములు కాక ఇతరపుస్తకము లేమేమి చదివితివి? అని ఆయన అడిగెను.

నేను చదివిన అల్పగ్రంథములు చెప్పితిని. ఆయన కొంచెము నైరాశ్యము చెందెను. అయినను అది తుణిగము. వెంటనే ఆయన చిటునవ్వుతో ఇటు లనెను: 'నీజ్మోభ నాకు తెలిసినది. నీకు ఇతర గ్రంథపరిచయమువలనఁ గలుగు జ్ఞాన విశేషము కొలది. నీకు ప్రపంచ జ్ఞానము లేదు. అది వకీలునకు ప్రాణము. నీవు హిందూదేశచరిత్రము నయినను చదివియుండవైతివి. వకీలైనవాఁడు మనుష్యస్వభావము నెఱిగియుండవలయును. అతఁడు మొగము చూచి మనుష్యుఁ డెట్టి వాఁడో కనిపట్టవలయును. మఱియు ప్రతిహిందువు హిందూదేశచరిత్ర తెలిసికొని తీఱవలయును. లాయరునకు దానితో సంబంధము లేక పోవుఁగాక, దాని తెలిసికొనుట విధి. కే, మాలెసన్ గార్ల రువురును వ్రాసిన గూఢ సం. విప్లవచరిత్రగూడ (Mutiny) నీ వెఱుంగవు. వెంటనే ఆపుస్తకమును, మఱి మానవస్వభావ మెఱుంగుటకు ముఖసాముద్రికమును (Phisiognomy) గూర్చి లావేఁరు గారును, షెమ్మెల్ పెన్నిక్ గారును వ్రాసిన గ్రంథములు రెంటిని సంపాదింపుము.'

ఈమిత్రపాదులకు నే నెంతయు కృతజ్ఞుఁడను. ఆయన యెదుట నాభయము ఎగిరిపోయెఁ గాని కాలు బయటఁ బెట్టఁగనె ఎప్పటూ. దారిపాడుగునను 'ముఖముచూచి మనుష్యుఁ డెట్టివాఁడో కనిపట్టుట'

ఆత్మకథ

అని అనుకొనుచు, మరి ఆరెండు పుస్తకములగూర్చి తలపోయుచు ఇంటి కేగితిని. మఱునాఁడు లావేటరుపుస్తకముకొంటిని. అంగడిలో 'షెమ్మెల్' 'పెన్నిక్' గారి పుస్తకము దొరకలేదు. లావేటరుగారి పుస్తకము చదివితిని. అది 'స్పెల్' గారి 'ఈక్విటీ' కంటే కఠినముగా నుండెను. 'షేక్స్పియరు' గారి ముఖసాముద్రకమును చదివితిని. అయినను లండను వీధులలో క్రిందినుండి మీఁదికిని, మీఁదినుండి క్రిందికిని 'షేక్స్పియరు' తిరుగుటగుఱించి తెలిసికొను ప్రావీణ్యము కలుగలేదు.

లావేటరు పుస్తకము నాకు ఉపయోగింపలేదు. పిన్ కటు గారి ఉపదేశము నాకు సాక్షాత్తు ఉపయోగింపలేదు కాని వారి నైయ్యము * చాల తోడుపడెను. వారి నగవుమోమును, ఉదారాకృతియు నావ్యాదయును నిలిచియున్నవి. మంచిలాయ రగుటకు ఫిరోజీ షా మెహతా గారినై పుణ్యమును, ధారణయు, శక్తియు ఆవశ్యకములు కావు. మఱి ప్రామాణికత్వమును, శ్రమపడి పనిచేయుటయు, అనునవి ఉన్నచో చాలునను ఆయన సలహాను నేను విశ్వసించితిని. ఈరెంటియందును నేను భాగస్వామి నగుటవలన మరల నాకు ఆశ కలిగెను.

నీమలో నేను కేగారును, మాలెసన్ గారును కలిసి వ్రాసిన గ్రంథములను చదువలేకపోతిని. కాని నాకు సమయము చిక్కుచో మునిముందు ఈగ్రంథములనె చదువ నిశ్చయించుకొంటిని. దక్షిణ ఆఫ్రికాయందు ఆమనోరథము తీతెను.

ఇట్టినిరాశలో కొలఁది ఆశగొని 'అస్సాము' అను స్త్రీమధునుండి బొంబాయిరేవులో దిగితిని. రేవులో సముద్రము అల్లకల్లోలముగా నుండెను. లాండిలో ఒడ్డు చేరితిని.

ప్రథమ భాగము

ఆత్మకథ

రెండవభాగము

రాయచందుభాయి

బొంబాయి రేవులో సముద్రము ఒడుదొడుకుగా ఉన్న దని వెనుకటి ప్రకరణమున వ్రాసియుంటిని. జూన్ జులై నెలలలో ఆరేబియా సముద్రము అటు లుండుట క్రొత్తగాదు. ఏడెన్ మొదలయిన సముద్రము కల్లోలముగనే ఉండెను. ఓడలో అందఱును అస్వస్థులైపోయిరి. సరిగా ఉన్నవాడను నే నొక్కడనే. డెక్కుమీద నుండి తుపానును చూచి ఆనందించుచుంటిని. ప్రాద్దుటి భోజనమునకు నాతోపాటు ఒక రిద్దఱు ఉండువారు. మేము పల్లెరములను జాగ్రత్తగా పట్టుకొని ఓటుపిండిగంజి త్రావుచుంటిమి. వీలన ఏమాత్రమేని దానికేసి చూడకున్నచో దానిదారి అది చూచుకొనును.

ఈ బయటితుపాను నా లోపలి తుపానునకు చిహ్నమాత్రము. బయటితుపానునకే నేను చలింపనపుడు లోపలితుపానునకు గూడ చలింపలేదని వేఱుగా చెప్పనక్కఱలేదు. బొంబాయిలో దిగి యింటికి వెళ్లగనే జాతిబహిష్కారము సిద్ధముగ నున్నది. ప్లీడరు వృత్తికి నే నసమర్థుడనని వెనుకనే చెప్పికొంటిని. మఱి నేను సంస్కృతము, కాబట్టి కొన్నికొన్ని విషయములు ఎటులెటులు సంస్కరించిన బాగుగా నుండునోయని ఆలోచించుచుంటిని. కాని అతర్కితములగు విషయములు కొన్ని నాకొఱకు కనిపట్టుకొని యుండెను.

నన్ను కలిసికొనుటకు మాపెద్ద అన్న రేవులోనికి వచ్చెను. డా. మెహతా గారితోను, వారి పెద్ద అన్న గారితోను ఆయన కదిమణికే

ఆత్మకథ

పరిచితి కలదు. డా. మెహతాగారు మాయింటికి రండని గట్టిపట్టు పట్టుటచే మేమందఱము వారి యింటికే వెళ్లితిమి. దాన, సీమలో మొలకెత్తిన మా పరిచయము ఆకు దొడిగినది. ఇక్కడ వారి కుటుంబమునకును, మా కుటుంబమునకును నెయ్యపువియ్య మెక్కువ అయినది.

‘అమ్మను ఎన్నడు చూచునా’ అని నేననుకొనుచుంటిని! ఆమె ఈ లోకమును విడిచిపోయెనన్న వార్త మా యన్న నాకు తెలియనీయ లేదు. ఓడ దిగినప్పట్లు చెప్పెను. నేను సూతకన్నానము చేసితిని. నేను సీమలో నుండఁగ నే ఆమె చనిపోయెను. కాని దేశములలో వెతచెందెదనని అంతవఱకును నాకు తెలుపలేదు. ఈ వార్త వినఁగ నే నాకు మిక్కిలి వెత గలిగినది; కాని ఆ గాథ ఇపు డప్రస్తుతము. మా తండ్రిగారు పోయినప్పటి వెతకన్న అది మిన్న. నా కోరికలన్నియు గొంతెమ్మకోరికలయినవి. కాని అపుడు నేను దుఃఖమునకు కల్గెము పదలనటులు గుర్తు. నేను కంట తడి చెట్టలేదు. మా అమ్మగారు చనిపోవని రీతిగనే గంభీరించి నా న్యనహారములు నేను చేసికొనిపోవు చుంటిని. అపుడు డా. మెహతాగారు నాకు పలువురతో పరిచితి కలిగించెను. వారిలో రేవా శంకరజగజీవన్ గారు ఒకరు. వీరు మెహతా గారి సోదరులు. వీరితో అపుడు కలిసిన మైత్రి యానశ్చీవమైత్రి అయెను. అపుడే డా. మెహతాగారు నాకు రాయచంద్ర లేక రాజచంద్రకవి గారితో పరిచితి కలిగించిరి. వీరు డా. మెహతాగారి పెద్దన్నగారి అల్లుఁగుఱ్ఱలు; రేవా శంకర జగజీవన్ గారి నగల దుకాణమున భాగ స్వాములు. నాకు వీరి పరిచయ మునునది చాల గొప్పమాట. వారికపుడు ఇరువది యైదేండ్లే కాని చూడఁగ నే వారు విమలచరిత్రులనియు, విద్వాంసులనియు తెలిసికొనఁ గలిగితిని. మఱియు వారు శతావధా నులు. డా. మెహతాగారు రాజచంద్రకవిగారి ధారణాపటిమను కొం

చెము చూడుమనిరి. నాకు వచ్చిన పాశ్చాత్య భాషా భండారమును కొల్ల చెట్టితిని. నేనెటులు చదివితినిో రాజచంద్రకవిగారు అటులు చదివిరి. ఆయన సామర్థ్యమును చూచి నే నోర్వలేకపోతిని. కాని ఈధారణ, ఈశతావధానము ఈశక్తులకు నేను ముగ్ధుడను కాలేదు. ఏది నన్ను ముగ్ధునిజేసెనో అది తరువాత తెలియనాయెను. అది యేదనఁగా: వారి వికాల శాస్త్రజ్ఞానము; నిర్మల చరిత్రము; ఆత్మజ్ఞానమునెడల తీవ్ర మగు ఆవేదన. ఈచిహ్నదాని కొఱకే ఆయన జీవితమును వినియోగించె నని నాకు పిదప పిదప తెలియఁజొచ్చెను.

ఆ. అటలందు పాటలందున బాసట

గాఁగ హరిని జూడఁ గందునేని

పుట్టు విద్ది తుదిని ముట్టు ముక్తానందు

బ్రమకునకును నూత్ర మిదియ తలఁప.*

అను ఈ ముక్తానందుని గేయమును రాజచంద్రకవి ఎప్పుడును స్మరించుచుండును. ఈపాట అతని హృదయమున అంకితమైపోయెను.

ఆయన వ్యాపారము లక్షలమీఁద. వ్యాపారమా ముత్తైములతో, వజ్రములతో, రత్నములతో. అం దతని ప్రజ్ఞ అసామాన్యము. ఎంత చిక్కినను అతఁ డిట్టే విడదీయును. కాని ఆయన బుద్ధి వేటాకచోట. ఆయన కెప్పుడును పురుషార్థము, ఆత్మసాక్షాత్కారము, హరిదర్శనము ఇదియేమాట. అతని వ్రాతెబ్బలపై చిత్రాలతోపాటు నీదోయిక వేదాంతగ్రంథము, దినచర్య (డయరీ) యు ఎల్లప్పుడును

* హసతాం రమతాం ప్రగట హరి దేఖం రే

మారుం జీత్స్యం సఖి తవ రేఖం రే

ముక్తానంద నో నాథ విహరీ రే

ఓధా జీతక దోరీ అహరీ రే.

ఆత్మకథ

ఉండును. వ్యవహారము ముగిసిన ముగియనిముం దే ఆయన ఆరెంటిలో ఒకటి చేతఁ దీసికొనును. ఆయన గ్రంథరూపములుగ ప్రకటించిన పలువిషయములు ఈ దినసర్యలనుండి ఎత్తబడినవే. అతఁడు లక్షలకొలది వ్యాపారస్థులతో మాటాడి వారిని పంపిన వెంటనే ఆత్మజ్ఞానమునకు సంబంధించిన గూఢ విషయముల వ్రాయుచుండును. మాడఁగా అతఁడు సామాన్యవర్తకుఁడు కాఁడు. కేవలము జ్ఞానికోటిలోని వాఁడు. దుకాణములో వ్యాపారములనడుమ ఈశ్వరనిచున్న డైయుండఁగా అతనిని నేను పెక్కుమారులు చూచితిని. ఇతఁడు సమత్వమును వీడిన నిమిష మొకటియు నాకు కానరాలేదు. ఆయనకు నాతో స్వార్థ మేమియు లేదు. కాని నాకు వీరితో గాఢపరిచయము కలిగెను. నే నప్పటికింకను పనిపాటలులేని బారిష్టరును. నేను వారి దుకాణమునకు వెళ్లి నపుడు వేదాంతము వినా వేటొకమాట లేదు. నాకప్పటికి వేదాంత విషయములందు అంతగా ఆసక్తిలేకున్నను నాకు వారి మాటలే మంత్రములుగా ఉండెను. ఇటు పిదప నే ననేకమలచార్యులను దర్శించితిని. ప్రత్యేకముగా నే నాచార్యు నన్వేషించితిని. కాని రాయచందుభాయి ఉపదేశమువంటి వేవియుఁ గావు. ఆయన ఉపదేశము సూటిగా నామది నాటుకొనెను. వీరిబుద్ధియందును, వీరి ప్రామాణికత్వముందును నాకు పరమాదరము. మఱియు ఆయన నన్ను అన్యమార్గమునకు కొని పోవఁడని నాకు విశ్వాసము. ఆయన హృదయ గుహలోని భావములు కొన్ని నా కెఱిగించుచుండువారు. ఈశ్వరుని తెలిసిన తెలియక కొట్టుకొనునపుడు ఈపైకారణములచే ఆయనయే నాకు శరణ్యుఁగుచుండెను. రాయచందుభాయియొడ నాకు ఇంత ఆదర మున్నను నా హృదయసింహాసనమున అతని గురునిగా అభిషిక్తునిచేయఁజాలకపోతిని. ఆసింహాసనమింకను కాలిగా నేయున్నది. నా అన్వేషణమింకను జరుగుచు నేయున్నది.

హిందూవేదాంతము గురుపదమునకు ఏనుహత్త్వ మిచ్చెనో చానిని నేను మన్నింతును. గురువు లేక గుఱుకు తెలియదనుమాట సత్యము. అక్షరజ్ఞానము కలిగించు గురువు అసమర్థుడైనను అంత ఇబ్బంది లేదు; కాని ఆధ్యాత్మికగురువు అసమర్థుఁ డగునో సాగదు. గురుపదమునకు పూర్ణ జ్ఞానియే అర్హుఁడు. జ్ఞానముఁ బడయుటకు సర్వదా అన్వేషణము వలయు. శిష్యుని యోగ్యత ననుసరించి గురువు లభించును. తనతన యోగ్యత ననుసరించి ప్రతిసాధకునకు ప్రయత్నము చేయుటకు సంపూర్ణాధికారము కలదు. ఫలము ఈశ్వరాధీనము.

దీనివలన నేను రాయచందుభాయిని నాహృదయస్వామిగా చేసికొనకున్నను పలుమాఱు లాతఁడు నాకు మార్గదర్శకుఁడుగను, సహాయుఁడుగను తోడ్పడియెనని ముందుముందు చూడఁగలరు. నా జీవితమందు తమచిహ్నములను గాఢముగా హత్తిపోయినవారు మూవురు. వారు ఆధునికులు. రాయచందుభాయి వారి ప్రత్యక్షసంస్కర్తమువలనను, 'టాల్ స్టాయి' 'వైకుంఠము నీ హృదయములోనే' * అను పుస్తకమువలనను, రస్కిను 'సర్వోదయ'† మను పుస్తకమువలనను నా హృదయము మారగొనిరి. ప్రసక్తి కలిగినపుడు వీరిని వివరింతును.

* The Kingdom of God is within you

† Unto this eah last.

జీవయాత్ర

మా అన్న నాపై ఆశలు పెట్టుకొని యుండెను. ఆయనకు ధనము, కీర్తి, పదవి—వీని లోభ మెక్కుడుగా నుండెను. ఆయన దోషమును తమింపఁగల విశాల హృదయుఁడు. దానికి తోడు నిరాడంబరమైన వర్తనము. కాన ఆయనకు పలువురు మిత్రులైరి. అతఁడు ఈ మిత్రుల సాయమున నాకు కేసులను తెప్పింప నెంచెను. నా ప్రియమైన వృత్తి పెద్దగా సాగునని ఊహలు పెంచుకొని వానితో పాటు గృహవ్యయమును మిగుల పెంచెను. ఆయన నా ప్రాప్త్యనునకు పూర్వరంగము తయారుచేయుటకు చేయని యత్నము లేదు.

నా సముద్రయానమును గుఱించిన తుపా నింకను వీచుచునే యుండెను. మా కులమున రెండు పక్షములు బయలుదేరినవి. అందొక పక్షమువారు నన్ను వెంటనే కలుపుకొనిరి. రెండవ పక్షమువారు వెలివెట్టు పట్టుమీఁదనే ఉండిరి. మమ్ము కలుపుకొనిన పక్షమును సంతసపెట్టుటకు మా అన్నగారు రాజకోటకు పోకముందే నన్ను నాని కకు తీసికొనిపోయి అచట నదీస్నానము చేయించెను. రాజకోట చేరఁగానే కులమువారికి విందిడెను. దీనికి నా మన సాప్పలేదు. కాని మా అన్నకు నాపై అపారస్నేమ. దానికి తగినటులే వారియెడ నాకు భక్తియు ఎక్కువ. కాన నేను వారి మాటనే మంత్రముగా గ్రహించి వారు చెప్పినటులు చేసితిని. ఈ రీతి జరిగెను గనుక వెలి యనుమాట మరల ఎవరును అనుకొనలేదు.

౨ జీవయాత్ర

నన్ను వెలివేసిన వారిలో చేరుటకు నే నెన్నడును ప్రయత్నింపలేదు. అయినను ఆ పక్షమునందలి పెద్దలపై ఎన్నడును ఈసు పెంచుకొనలేదు. వారిలో కొందఱు నన్ను ఏవగించుకొనుచుండెను వారు గాని నేను వారి కొదిగి యొదిగియే పోవుచుంటిని. వెలికి విడిచిన కట్టుబాటుల కన్నింటికిని నేను తలయొగ్గితిని. ఎవ్వరేని, తుదకు మా అత్తమామలుగాని, అప్పబావలు కాని నన్ను భోజనమునకు పిలిచినచో వారికి వెలి. నేను వారియిండ్ల జలమేని పుచ్చుకొనకుంటిని. కాని వారు చాటుమాటుగా మాలో కలియుటకు మొగ్గుచుండిరి కాని నీటుగా చేయరాని పని చాటుగా చేయుట యనిన నాకు తలపోటు.

నే నిటులు మెలకునతో నున్నందున కులమువారు నాకేమియు ఎద్దడి తెచ్చిపెట్టలేదు. ఇంతియ కాదు; నన్ను వెలివానిగాచూచుచున్నను ఆశాభీయులలో చామందకి నాపై ప్రేమ. నేను మా కులమున కేదో తెచ్చిపెట్టెదనని తలఁపకయే వారు నాపూనికకు సాయముగూడ చేసిరి. నేను ప్రతిక్రియ ఏమియు చేయనందునల్ల ఇట్టి మేలు కలిగెనని నా నమ్మిక. నన్ను కులమున కలుపుకొనుటకుఁగాను నేను గందరగోళము చేయ మొదలిడినయెడల, మఱియు అప్పటికున్న పక్షములను ఇంకను పెంపఁదలఁచి శాశీయులను ప్రేరించినయెడల, వారు తప్పక ప్రతిక్రియ చేసియుందురు; మఱియు నేను నీచునుండి దిగఁగనే నిర్లేపముగా ఉండుటకు బదులు ఈ కలఁతనుడిగుండములలోఁబడి కేవలము కపట నాటకమున ఏదో నేషము వేయుచుండి యుందును.

మా దాంపత్య మింకను నే ననుకొన్నటులు కుదురలేదు. నేను నీచుకు వెల్లి నపిమ్మటఁగూడ ద్వేషదుష్టస్వభావము నన్ను విడువలేదు. అడుగడుగునకు తప్పు లేన్ను నా నైజము యథాప్రకారముగనే

ఆత్మకథ

యుండెను. దీనివలన నా మనోరథమిడచలేదు. నా భార్యకు వ్రాత కోతలు నేర్పవలయును; కాని నా కామోద్రేకము దాని కడ్డు లోపము నాది, కష్టానుభవ మామెది. ఒకతూరి ఆమెను పుట్టినింటికి పంపివేయు పనికిగూడ పాల్పడితిని. కడు కష్టముల పాలుచేసిన పిద పనే మరల స్వీకరించితిని. కొంతకాలమునకు తప్పంశయు నాదే యని గ్రహించితిని.

బాలుర విద్యాభ్యాసమును సంస్కరింపఁదలంచితిని. మా అన్న గారికి పిల్లలు కలరు. నీమకుఁ బోవుముందు నాకుఁ గలిగిన పిల్లవానికి ఇపుడు సుమారు నాలుగేండ్లు. కసరతు చేయించి ఈపసికాయల వజ్ర కాయలఁజేసి, ఎపుడును నా కనుజూపులలో పెంపవలెనని నా తలఁపు. మా అన్నగారు నాకు సాయపడిరి. ఈ కారణముచే ఈవిషయమున ఇంచుమించు కృతార్థుఁడనైతిని. పిల్లలలో ఉండుట నా కపుడును అభిమతము. పిల్లలతో ఆడుకొనుట, పిల్లలతో నవ్వులాట నాకు నేటికిని ఆలవాటు. నాటినుండియు నేను పిల్లలకు మంచి పంతులనని అనుకొందును.

అన్నపాన సంస్కరణ మావశ్యక మనుట విస్పష్టము. అప్పుడే మా యింట టీ కాఫీలు ప్రవేశించెను. నేను నీమనుండి దిగువఱకే మాయంటికి దొరలయింటిపోలేము కలిగించుట పోలునని మా అన్నగారనుకొనిరి. దానికిఁ దగినటులు ఎపుడో ఉపయోగించు పింగాణి సామాను నిత్యమాయెను. నేను ఈ దిగువరీతిగా పరిపూర్తిచేసితిని. టీ కాఫీలకు బదులు కోకో ఓటుపిండి జాము మార్చితిని. కేరునకే ఈ మార్పు గాని వాస్తవమునకు ఇవియు టీ కాఫీలకు తోడాయెను. మోజాలు, మేకోళ్లు తోఁగడనే వచ్చెను. నేను కోటు, పంట్లు మోడిగి గృహపావనము చేసితిని.

౨ జీవయాత్ర

ఈ దెస ఖర్చు పెరిగెను. దైనందినము క్రొత్తవస్తువులు వచ్చి చేరుచుండెను. ఇంటి ముంగు వెల్లెనుంగును గట్టిలిమి. దీనికి వలసిన ఆదాయ మేడ? రాజకోటలో ప్రాక్టీసు పెట్టుట నాకు నగుబాటు. ఎకీలునకు ఉండవలసిన జ్ఞానము నాకు లేదు. కాని ఫీజుమాత్రము మంచి వకీలున కిచ్చుదానికంటె పదింత లీయవలయును. వ్యాజ్యము నకు నన్ను నడుర్చుకొనునంత మూర్ఖుడు ఎవ్వఁడును ఉండఁడు. ఒకవేళ అట్టివాఁ డొకఁ డున్నను, నా తెలివితక్కువకు తోడు అహంకారమును, మోసమును గూడఁ గలిపి నేను నా ప్రపంచముణభారమును ఇంకను పెంచుకొనవలయునా?

బొంబాయి వెళ్లి అక్కడ హైకోర్టులో కొంత అనుభవము గడించుకొనుచు, హిందూలా చదివికొనుచు, ఏవో కేసులతో కొన్నాళ్లు కాలము గడపుట మంచిదని నా మిత్రులు కొందఱు అనిరి. నేను బొంబాయి వెళ్లితిని.

ఇల్లు పుచ్చుకొంటిని. వంటవాని పెట్టుకొంటిని. నాకు అతఁడు తగినవాఁడే. బ్రాహ్మణుఁడు. అతనిని నేను దాసునివలె చూడలేదు. మటుంబములో ఒకనిగా చూచితిని. అతఁడు లింగముపై నీళ్లు పోసి నటులు ఒడలిపై పోసికొనును. తోముకొనఁడు. కట్టుపంచె మడ్డి; జందెము మడ్డి. కాస్త్రజ్ఞానము సున్న. నాకు ఇతనికింటె మంచి వంట వాఁడు ఎటులు వుదురును?

“ఏమండీ రవిశంకరుగారూ, మీకు వంట చేతకాకపోయినను పోయే, రెండు సంధ్యావందనపు ముక్కలు రాకపోయినవో నెటు లుండీ?”

ఆత్మకథ

“అయ్యో! సంధ్యయా! నాకు సంధ్య నాగలి; నిత్యవిధి పాఠి. వీదో ఈ మాదిరి బాధనయ్యను నేను. తమ అనుగ్రహమువలన బ్రతుకు చున్నాను. కానిచో నా చేతి ముట్టుకట్ట ఎచ్చటికి పోవును?”

నేను రవిశంకరునకు గురుత్వము చేయవలసివచ్చెను. నాకు తీటిక కావలసినంత సగము వంట నేనే చేయువాడను. శాకాహారము వండుటలో దొరలపద్ధతి పెట్టితిని. ఒక మరసాయి కొంటిని. రవిశంకరుడును, నేనును వంట. ఎవరితోనైనను సహభోజనమునకు నాకు పట్టించు లేదు. రవిశంకరునకును ఈ యాపత్తి లేదు. మాకు ఇరువురకు తోడు కలిసెను. అయినను ఒక్క చిక్కు: మడ్డిగుడ్డలు విడువ ననియు, అన్నము పరిశుభ్రముగా ఉంచ ననియు రవిశంకరుడు పట్టిన ప్రతిజ్ఞను బాగ్రత్తగా కాపాడుకొనుచుండెను.

బొంబాయిలో నాలుగైదు నెలలకంటె ఎక్కువకాల ముండుటకు వీలు కాకపోయెను. దైనందినము వ్యయ మెక్కువ, రాబడి తక్కువ.

ఇటులు నేను ప్రపంచములో ఈద మొదలిడి వకేలుతనము మంచిది కాదనుకొంటిని. చూడ చూపులగుట్టము, తిన్నని తెలివిలేదు. పై బొటారము, లో లొటారము. నేను నా కర్తవ్యమును గుఱించికడు పరితపించితిని.

మొదటి కేసు

నేను బాంబాయిలో హిందూ లా చదువుట ఒకనంక, భిక్షుపరి శీలనము మఱియొకనంక ఆరంభించితిని. ఇందుల నామిత్రుఁడు వీర చంద గాంధీ నాకు తోడు. ఇంకొకనంక మాయన్న గారు నాకు కేసులను తీసికొనిరాఁ బ్రయత్నించుచుండెను.

హిందూలా చదువుట విసువుపని. సివిల్ ప్రొసీజరు కోర్టు నాకు నడవలేదు. మఱి ఎవిడెన్సు ఆక్టు చదవము వేటు. వీరచంద గాంధీ సాలిసిటర్ పరీక్షకు చదువుచుండెను. అతఁడు బార్ ప్లేరను, వకీళ్లునుగూర్చి చిత్రపరిత్రలు చెప్పుచుండువాఁడు. లాలో అగాధ జ్ఞానమే ఫిరోజిషాగారి యోగ్యతకును, నిపుణతకును కారణము. ఆయనకు ఎవిడెన్సు ఆక్టు అంతయు బట్టి. 32 వ సెక్షన్ లోని ప్రతి కేసును ఆయనకు కంఠపాతము. బరరుద్దీన్ తయ్యాజీగారి వాదశక్తి చూచి జడ్జిలు డిల్ల పోవుచురు.

ఇట్టి అతిరథ మహారథుల కథల వినఁగా నాగుండె నిలువున నీ రయ్యెడిది.

• మఱియు అతఁ డిటు లనెను: 'క్రొత్త బార్ ప్లేరకు అయిదా తొండ్లు పని లేకుండుట క్రొత్త కాదు. కావుననే నేను సాలిసిటర్ వనిలో ప్రవేశించితిని. ఇక మూడేండ్లలో నీ పాట్ల నీవు పోసికొనఁ గలవేని అక్కడి కదృవ్వవంతుడవు.'

ఆ త్మ క థ

నెలనెలకు గృహవ్యయ మధికమగుచుండెను. ఇంటిబయట బారిష్టరు బిల్ల కట్టుట, ఇంటిలోపల ఇంకను బారిష్టరు పనికి తరిఫీదు కావలసియుండుట—ఈ రెంటికిని లోలోపల నాకు పొందు కుదుర కుండెను. ఈ హేతువుచే గ్రంథపఠనమునకు సంపూర్ణమగు శ్రద్ధ పాపఁగకపోయెను. ఎవిడెన్సు అప్టమీద ఎట్లో శ్రద్ధ పుట్టించుకొంటిని. మెయిన్సు 'హిందూలా'ను ఉత్సాహముతో చదివితిని. కాశీ కోర్టులో వాదించుటకు గుండెలు లేవు. ఇంక నాకష్టము దేవునికే యెఱుక. అత్తింటికివచ్చిన కొత్త కోడలికంటె నాపని కనాకష్ట మయిపోయెను.

ఈసమయముననే మమీబాయి యను ఒక యామె కేసు తీసికొంటిని. అది స్మార్త్ కాజు. దళారికి (Tout) కొంత రుసుము ఈయ వలయు ననుమాట వచ్చెను. నేను పైసయు ఈయ నంటిని.

‘ఓహో! ఫలానా గొప్ప క్రిమినల్ వకీలు నెలకు మూడు నాలాగు వేలు అర్జించునే, ఆయనయు రుసు మిచ్చునే!’

‘ఆయనతో పోటీ నా కేల? నాకు మున్నూట వచ్చినఁ జాలు. మానాయన అంతకన్న ఎక్కువ సంపాదింపలేదు.’

‘అది ఇష్టానుకూల కాలము. బొంబాయిలో దినవెచ్చము పెచ్చు పెరిగినది. వ్యవహార మెఱిగి చరింపవలయును.’

కాని నేను లొంగలేదు. నేను దళారికి రుసు మికున్నను మమీబాయి కేసు నాకే వచ్చెను. అది చాల లేలిక. ముప్పది రూకలు ఫీజు పుచ్చుకొంటిని. దాని కొకనాటికన్న పని పట్టదు.

స్మార్త్ కాజ్ కోర్టులో నా కిది. ‘హరిః ఓమ్.’ నేను ప్రతివాది పక్షము. కావున వాదిపక్షపు సాక్షులను క్రాసుచేయవలసివచ్చెను.

3 మొదటి కేసు

లేచి నిలుచుందునుగాదా, నాగుండెలు టువ్వు టువ్వు మనెను; నా తల తిరిగెను; కోర్బంతయు తిరుగుచున్నటు లుండెను. అడుగుటకు ప్రశ్న రాదు. జడ్జి నవ్వియుండును. ఈతమామ చూచి నకిళ్లు వినోదించి యుందురు. కాని నేనిది యంతయు చూడఁగలుగు సితిలో లేను. నేను కూర్చుంటిని. ఏ జెంటును పిలిచి, 'నేనిక కేసును నడపఁజాలను. ఇంక పేటేలుగారిని పెట్టుకొనుట లగు. నాకిచ్చిన ఫీజు ఇచ్చిపై తును' అని అంటిని. అటులే వీఁబదియొక్క రూకలకు పేటేలుగారిని కుదుర్చు కొనిరి. ఆకేసు పేటేలుగారికి బాలఫేల.

నేను గబగబ ఇంటికి పోతిని. ఆకేసు ఓడెనో గలిచెనో నేనెఱుఁగ. మిగుల సిగ్గిలితిని. శక్తి కలుగువఱకు మరల కేసు పట్టఁగూడదని నిశ్చయించుకొంటిని. దక్షిణ ఆఫ్రికాకు పోవువఱకు మరల అటుకేసి చూడలేదు. ఇటులు నిశ్చయించుకొనుట అంత గొప్పగుణము కాదు. అక్కఱనుబట్టి అది గుణమాయెను. కేవలము ఓడిపోవుటకు నాకు కేసులు అప్పగించునంతటి తెలివితక్కువగా ఎవఁడును ఉండఁడుకదా!

కాని బొంబాయిలో నాకొఱకు మఱొక కేసు వేచియుండెను. అది కేవలము అర్జీ వ్రాయుట. పోరుబందరులో నిలుపేద యగు ఒక తురకవాని భూమిని సంస్థానమువారు జప్తుచేసిరి. మాత్రండి గౌరవమును బట్టి ఆతఁడు నాసాయము గోరెను. అతని వాదము చాలదుర్బలము; అయినను అర్జీ వ్రాయ నియ్యకొంటిని. దానికి అచ్చు ఖర్చు అతఁడే పెట్టుకొనెను. నేను చిత్తు వ్రాసి నామిత్రులకు వినిచితిని. వారు బాగుగా నున్న దనిరి. దానితో 'పోనీ నే నిట్టి అర్జీలపైన వ్రాయఁ గలుగుదును' అను నమ్మిక కలిగెను. అది నిక్కముకూడ.

డబ్బు పుచ్చుకొనక ఇటులు అర్జీలను వ్రాయుచుండినచో నాకు చాల పని పట్టెడిది. కాని దాన బండి సాగుతేటులు? కావున ఒక

ఆత్మకథ

ఉపాధ్యాయపదవికి చూచితిని. నాకు ఇంగ్లీషుభాష సుమారుగా వచ్చును గాన మెట్రిక్యులేషన్ పిల్ల కాయలకు ఇంగ్లీషు చెప్పు నుద్యోగము కుదిరినచో బాగుగా నుండును; దాన గృహ వ్యయమునకు కొంత కలిసివచ్చును. ఇటు లనుకొనుచుండఁగా పత్రికలలో ఒకవిజ్ఞాపన పడెను: “ఒక ఆంగ్లోపాఠ్యాయుఁడు కావలయు. ఒకగంట బోధింపవలయు. తీతము 25 రూకలు.” ఆవిజ్ఞాపన ప్రసిద్ధికెక్కిన ఒక మైస్సూరువారిది. దానికి వినతి పెట్టుకొంటిని. వారు వచ్చి మాటలాడి సామ్మనిరి. ఎంతయో ఆనందముతో నెల్లితిని; కాని నేను బి.ఏ. ను కాకపోవుటచే ఆ పాఠ్షాల్యపురు సవిచారముగ అక్కఱలే దనెను.

“అయ్యో, నేను లాటివ్ రెండవ భాషగా మెట్రిక్యులేషన్ పాసు అయితిని”.

“నిజమే కాని, మాకు కావలసినది బి. ఏ.”

ఇక ఆయాశ ఉడిగెను. చేతులు పిసికికొంటిని. మా అన్నయు చింతచే చివికెను. ఇక బొంబాయిలో ఎంతకాల మున్నను నిష్క్రమియోజనమని తేల్చుకొంటిమి. నేను రాజకోటలో ఉండవలయును. మా అన్నగా రక్కడ ఒక చిన్ననకీలు. అయన అర్జీలు మొదలగువాని వ్రాయసము నా కప్పగింపఁగలఁడు. రాజకోటలో సంసార ముండ నేయుండెను గాన బొంబాయిసంసార మెత్తివేయుచో వ్యయమును తగ్గును. ఇట్టియూహలచే బొంబాయిలోని నా ఆఱునెలల చిన్నసంసారమును ఎత్తివైచితిమి.

బొంబాయిలో నేను ప్రతినాఁడు హైకోర్టునకు వెళ్లుచుంటిని గాని అచట నా కేమియు అంటలేదు. ఎక్కువ నేర్చికొనఁదగిన జ్ఞాన

మును నాకులేదు. చాలమాటులు కేసు లగము కాక నిదురించుచుంటిని. ఇందు కొందఱు నాకు తోడుండుటచేసి లజ్జాభారము నాకు కొంత తగ్గను. కొంతకాలముపోగా పోగా, 'హైకోర్టులో కూర్చుండి కూర్చుండి కునికిపాట్లుపడుట దర్జా (Fashion)' అనుకొని లజ్జకు కారణమే మఱచితిని.

ఈకాలమునగూడ బొంబాయిలో నావంటి పనిలేని బారిష్టరులున్నచో వారి బ్రతుకు తెగవునకు నాచిన్న అనుభవమును చెప్పెదను. గిర్గాములో నానుకాము. నే నెన్నడేని బండిలోగాని, ట్రాములోగాని పోలేదు. హైకోర్టునకు నడచి వెళ్లుట నావ్రతము. వెళ్లుటకు నలుబదియైదు నిమిషములు పట్టెడిది. మరల వచ్చునపుడు నడకయే. నేను ఎండ నోర్వ నలవడితిని. దీన చాల ఖర్చు తగ్గను. మఱియు నామిత్రులు పలువురు రోగములపా లగుచుండ నేనుమాత్ర మేపుడును జబ్బుపడ్డ గుర్తు లేదు. నాకు డబ్బు రాదోడగిన పిదప గూడ నడచియే ఆఫీసునకు వెళ్లువాడను. నాటి యలవాటునకు ఫలము నేటికిని పొందుచున్నాను.

మొదటిదెబ్బ

బొంబాయికి నీకు వదలి రాజకోట పట్టితిని. స్వయముగా అఫీసు పెట్టుకొంటిని. ఇచట కొంచెము బాగుగనే ఈడ్చితిని. అరీజీలు, విన్నపములు వ్రాసినందువలన నెలకు మున్నూఱు రూపాయలు రాదొడగెను. ఈపని దొరకుటకును నా యోగ్యత కారణము కాదు. మా అన్నగారును, మఱియొక వకీలును ఉమ్మడిగా పని చేయుచుండిరి. ఆ వకీలునకు ప్రాక్తిసు ఖాయపడిపోయెను. ఆవశ్యకములును, రహస్యములునగు అరీజీలనుగాని, లేక తాను ముఖ్యములైనవని అనుకొనినవానినిగాని పెద్దబారిష్టర్ల కతఁడు పంపెడువాఁడు. బీద క్లయింట్ల అరీజీలు నా వంతు.

‘ఎవరికిని రుసుము ఈయను’ అన్నమాట బొంబాయిలో చెల్లించుకొంటినిగాని ఇచట కొంచెము రాజీపడవలసివచ్చెనని ఒప్పుకొందును. ఈరెండుప్రదేశములలో విషయములు వేఱని వింటిని. బొంబాయిలో దళారులకు రుసుము; ఇచట వకీళ్లకు. ఇంతియకాక, రాజకోటలో కూడ బొంబాయిరీతిగనే ప్రతిబారిష్టరు తనఫీజులో కొంతపాలు రుసుమిచ్చుచుండిరని వింటిని. మా అన్నగారు ఇటులనిరి—“మాడు! నేనింకొక వకీలుతో భాగస్వామిగదా! నేను నీవు చేయఁగల కేసుల నన్నిటిని నీకే వచ్చునటులు చూడఁగలను గదా! మఱి యట్టియెడ నీవు రుసుమియనని పట్టినపట్టు వదలకుండినచో నన్ను ఇటుకున బెట్టినవాఁడ వగుటకాదా? మన మిరువురము అవిభక్తులము. నీకు వచ్చిన ఫీజంతయు మన ఉమ్మ

డిలో కలియును. దాన నాకు పాలు కలదు. ఇక నా భాగస్వామికి? అతఁ డీకేసుల మఱియొక బారిష్టరునకు ఇచ్చు ననుకొమ్ము: అపు డతనికి రావలసిన రుసుమంతయు రాదా?" నేనీవాదముచే లోబడిపోతిని. ఇక బారిష్టరువృత్తికి ఇట్టికేసులలో పట్టుపట్టరాదని తోచెను. నాలో నేనిటులు లేల్చుకొంటిని గాని ఇది ఆత్మవంచన. అయితే మఱి యేకేసులందును రుసు మీయలేదని నాకు లెస్సగా గుర్తు.

ఇటులు నోటికిని చేతికిని ఎడము లేకుండ చేసికొనఁగలిగినను ఈ సమయముననే నా జీవితమునకు మొదటిదెబ్బ తగిలెను. తెల్ల అధికారి ఎటు లుండునో నేను చెవులతో వింటిని గాని కనులతో చూచు నక్కఱ నాకు కలుగలేదు.

గతించిన పోరుబందరురాణావారు గద్దెనెక్కుటకు పూర్వము వారికి మా అన్న మంత్రిగను, ఉపదేష్టగను ఉండెను. ఆయన ఉద్యోగమున నుండఁగా రాణావారికి కుట్రసలహాచెప్పెనని నేర మొకటి ఆయనపై మోపఁబడెను. అది సాలీటికతో ఏజెంటుదాక డేఁకెను. అతఁడు మాయన్నపై కాటుపెట్టుకొనెను. నాకును అతనికిని నీమలో ఎటుక. నెయ్యము కూడకలదు. ఇపుడు ఆనెయ్యమును బట్టి ఉపకాంతి చెప్పి అతనికాటు పోఁగొట్టవలయునని మా అన్నగారికోరిక, నా కిది ఇసుమంతయు గిట్టదు. ఎప్పుడో నీమలో కలిగిన సాప్తపదీనమగు సఖ్యమును ఇందులకు ఉపయోగించుకొనుట తగదని నా యాహ. మా యన్న నిక్కముగ దోషి యైనచో నా ఉపక్రమణమువల్ల ఫల మేమి? దోషి కానిచో సక్రమముగా విన్నప మంపుకొని తన నిర్దుష్టతను విశ్వసించి ఫలమున కెదురుచూచుట మేలు. నా యన్నకు ఇది రుచిగా లేదు. "నీకు కఠియావాడు తెలియదు. నీకింకను లోకజ్ఞానము సున్న. ఇక్క

ఆత్మకథ

డ పనిచేయున దొక్కపలుకుబడియే. నీవు నాకు తమ్ముడవయ్య నీకు నెయ్యడైన ఒక అధికారితో ఒకమంచిమాట చెప్పటకు వెనుదీసి నీవిధిని అతిక్రమించుట పాడి గాదు.”

నేను కాదనఁజాలకపోతిని. కావున నా కిష్టము కాకున్నను అధికారి కడకు పోవలసివచ్చెను. అతనికడకుఁ బోవుటకు నా కిసుమంతయు అధికారము లేదు సరికదా, అది నా ఆత్మశౌరవమునకుఁగూడ కొంత కలిగించునని నాకు తెలియును. అయినను ఒకనాఁడు విన్నప మంపుకొని నెలవు పొందితిని. వెళ్లి మా పూర్వస్నేహము ఎత్తితిని. కాని కఠియావాడునకును నీమకును ఎంతభేదము? నెలవులో నున్న ఉద్యోగి వేటు; పనిలో ఉన్న ఉద్యోగి వేటు. ఆపాలిటికల్ ఏజెంటు చేస్నేహ మొప్పెను గాని దాని తడవుటవలన మఱింత కఠకుతనము తచ్చికొనెను. ‘ఓహో, నీవాపరిచయలాభమును దుర్వినియోగము చేయఁదలఁచుకొని వచ్చితివా?’ అని అతని కనులలో నేను చదివితిని. అయినను నా చదువు నేను మొదలుపెట్టితిని. దొరగారు చాల అధీశైల, “మీయన్న చాల కుట్రగాఁడు. నే నేమియు వినను. నాకు అవకాశము తక్కువ. ఏమయినను చెప్పకొనవలసియున్నచో చెప్పకొనఁజూపినరీతిగా మీయన్నను చెప్పికొన మనుము” అని అనిరి. నాకు ఈప్రత్యుత్తరము చాలును. అది తగియున్నది. కాని ఆవశ్యకత గ్రహింపబడి. నేను నాకథ నడుపుచునేయుంటిని. దొరగారు లేచి “మీ రికవెళ్ల వలయును” అనెను.

కేడవఱకు వినుఁడని నే నంటిని. దానితో అతనికి కోపము వచ్చెను. బంటును బిలిచెను. ‘వీరికి త్రోవ చూపుము’ అనెను. నేను గొణగుచునే యుంటిని. ఆ బంటు బుజములఁబట్టి నన్ను బయటికిఁ బంపెను.

౪ మొదటి దెబ్బ

దొర వెళ్లెను; బంటును వెళ్లి పోయెను. నేను కోఁజుచు రొప్పుచు వెలుపలికి నెల్లి వెంటనే చీటి వ్రాసితిని: 'మీరు నన్ను అవమానించితిరి. మీ బంటు చే నెట్టించితిరి. మీరు ఇందులకు పరిహారము చెప్పుకొననిచో మాననష్టమునకు మీ మీఁద దావా లేఁగలను' అని.

వెంటనే దొర గుర్రపురాతుచేతి కిచ్చి ఈ ప్రత్యుత్తర మంపెను:

'మీరు నాకడ అసభ్యముగా వ్యవహరించితిరి. నేను వెలుపలకు పొమ్మన్నను పోయితిరి కారు. గత్యంతరము లేక బంటును పిలిచి మిమ్ము బయటికిఁ బంపవలసివచ్చెను. బంటు పొమ్మన్నను మీరు పోరైతిరి. కావున మిమ్ము బయటికి పంపవలసినంత బలము మాత్రము ఉపయోగింపవలసివచ్చెను. మీ రేమి చేసికొన్నను సరే.'

ఈ ప్రత్యుత్తరము జేబులో మడచికొని, తల వంచుకొని ఇల్లు పట్టితిని. జరిగినదంతయు మాయన్నతో చెప్పితిని. ఆయన చాల దుఃఖించెను. న న్నెటులు ఊఁజింపవలయునో ఆయనకు తోఁపలేదు. ఆ దొరపై కేసు పెట్టుట యెటులో నాకు తెలియదు. కావున మా యన్న తనకు మిత్రులైన వక్రేళ్లతో ఆలోచించెను. సరిగా అసమయమున సర్ ఫిరోజు మెహతాగా రచటికి ఒక కేసులో వచ్చుట తటస్థించెను. నా వంటి కొత్త బారిష్టరు వారిని సందర్శించుట యెటులు? కావున వారిని తీసికొనివచ్చిన వక్రేలుచేతికి నా కాకితము లిచ్చి వారి సలహా వేడితిని. వారిటులు చెప్పిరి: "ఈరోజులలో చాలమంది వక్రేళ్ల యు, బారిష్టరులయు అనుభవ మీరీతిగనే యున్నది అని గాంధీతో చెప్పుము. ఆతఁడు కొత్తగా నీమనుండి దిగెను. ఇంకను ఉడుకుపాలు. తెల్ల అధికారుల నతఁడెఱుంగడు. ధనము కావలయుచో, సుఖముగా కాలము గడఁపఁదలచుచో, ఆచీటిని చింపివైచి, ఆ యవమానమును దిగమింగు మనుము !

ఆ త్మ క థ

ఆతనితో కలహించుటవలన ఈతనికి నష్టమే కాని ప్రయోజన మావం
తయు నుండదు. ఆతని కింకను లోకజ్ఞానము కావలయును.”

ఈ యుపదేశము నాకు వివప్రాయముగ నుండెను గాని మింగక
తప్పకపోయెను. ఆ యవమానమును దిగమింగి, దాన నిటీవల కొంతప్ర
యోజనమునుగూడఁ బడసితిని. ఇంక ఇట్టిజోలికిఁ బోయి స్నేహమును
ఇటు లెన్నఁడును దుర్వినియోగము చేయనని నిశ్చయించుకొంటిని.
నాటనుండియు ఆ నిర్ణయము సత్క్రమింపలేదు. ఈదెబ్బతో నా జీవి
తము సంపూర్ణముగా మారెను.

దక్షిణ ఆఫ్రికాకు

నే నాయధికారికడకు వెళ్లుట నిస్సంశయముగా తప్పే. కాని
యితని యధీరతముందు, ఇతని ఖోవముముందు, ఇతనిబౌద్ధ
త్యముముందు నా తప్పు కడుఁ గొలఁదియై పోయెను. దానికి గెంటనక్కఱ
లేదు. నే నాతని యవకాశమును అయిదునిమిషములకన్న ఎక్కువ
వ్యయము చేసియుండను. అతఁడు నా మాట వినటకే స్నేహలేఁడా
యెను. నన్ను సౌజన్యముగా వెళ్లుచుని చెప్పనగును. కాని అతని
యధికారమదము పెచ్చుపెరిగిపోయెను. అస లతఁ డోర్పు లేనివాఁ
డని పిదపఁ బిదప తెలియనైనది. వచ్చినవారిస్థల తృణీకరించి పుచ్చుట
అతని కలవాటు. కొంచెము కష్టము తోఁచినఁ జాలు నతనికి మంట
లెత్తుకొని వచ్చును.

ఇక నాపని యంతయు ఈ యధికారిన్యాయస్థానమునందే.
అతనిని త్రోవకుఁ దెచ్చుట కానిపని. ఆశ్రయించుట నాకు గిట్టదు.ముందు
దావా తెచ్చెదనని బెదిరించి తరువాత పలకకుండుటకు మనసొప్పలేదు.

ఈ నడుమ మా రాష్ట్రములోని చిన్నచిన్న రాజకీయవ్యవహా
రము లనుభవమైనవి. కాశియావాడు చిన్నచిన్న రాజ్యముల కూడలి.
కావున రాజనీతివేత్తలు ఓ యనిన వేవురు. సంస్థానములలో సంస్థాన
ములకు చిన్నచిన్న కుట్రలు. పలుకుబడికిఁగాను ఉద్యోగులలో ఉద్యోగ
గులకు కుట్రలు. ఆ రోజు లట్టివి. సంస్థానాధిపతులకు ఎవ రెంత చెప్పిన
అంత. వారు ఇచ్చకములు చెప్పవారికి చెవు లప్పగించిరి. వారు దొర

ఆత్మకథ

గారి జవానునుగూడ బుజ్జగింపవలెను. ఇతఁ యీరస్తాదారు దొరగారికం
టె ఎక్కువ. ఏలనఁ యీరస్తాదారే దొరగారికన్ను; దొరగారిచేచి అతఁడే
అతనిదుబాసి. యీరస్తాదారు పలుకే పాటి. అతని రాఁబడి దొరగారిరాఁ
బడి కెక్కువ. ఇది కొంచె నుతిశయోక్తి యైనను మొత్తముమీఁద జీతము
నకు మించిపోయిన సామ్యు అతనికి వ్యయమగుచుండెననుట నిర్వివాదము.

ఈ దేశమంతయు నాకు విషవాయుపూరితముగా కాననాయెను.
నా కిది తగులకుండు నా స్వాతంత్ర్యము నెటులు రక్షించుకొందు నా యని
లేయుంబవలు దిగులు.

నా ఉత్సాహ మడుగంటెను. మా యన్న కనిపట్టెను. ఎక్కు
డనేని నాకు ఉద్యోగము చిక్కుచో ఈ కుట్ర తప్పించుకొనవచ్చు నని
మాకు తోచెను. కాని కుట్ర లేనిచో మంత్రిత్యము గాని, జడ్జిపదవి
గాని దొరకదు. ఇదియుఁగాక దొరకును నాకును పాసఁగిన పారపు
నా న్యవహారమునకు అడ్డు.

అప్పుడు పోరుబందరు సంస్థానము ప్రభుత్వమువారి అధికారము
నకు లోఁబడియుండెను. ఆసంస్థానాధిపతికి కొన్ని అధికారములు
సంపాదించుకొనిన మొకటి నాకు కలదు. ఇది కాక మేరులను ఒక
జాతివారిపై వేయఁబడిన హెచ్చుపన్నుల విషయములో నే నారాష్ట్రా
ధికారిని జూడవలసియుండెను. ఈ యధికారి హిందువైనను దురహం
కారమున దొరగారికి తాతవలె నుండెను. ఇతఁడు సమర్థుఁడు. కాని
దానివలన రైతుల కేమియుఁ ప్రయోజన మబ్బలేదు. నేను సంస్థానాధి
పతికి కొన్ని శ్రోత్ర అధికారముల సంపాదించఁగలిగితిని; మఱి మేరు
లకు కొంచెమేని ఘోషము కలుగలేదు. వారి విషయము మనస్సునకు
లేస్సగా పట్టించుకొనలేదని నాకు తట్టెను.

గి దక్షిణాఫ్రికాకు

కావున ఈ వ్యవహారమునందును నేను నిరాశుడై నైతిని. నా క్లయింట్లులకు న్యాయము కలుగలేదు. న్యాయము కలిగింపఁదగిన సాధనము నా కడ లేదు. తుదకు పాలిటికల్ ఏజెంటునకో, గవర్నరునకో అర్జీ పెట్టుకొనవలయును. అటులు చేయుచో వారు 'దీనితో మా కెట్టిసంబంధమును లేదని త్రోసిపుచ్చి యుందురు. ఏకాసనము చేతనేని తీర్పు దిద్దు వీలున్నచో కొంత మేలుగా నుండెడిది కాని యిచట దొరగారి మాటయే కాసనము.

నా కిటులు ఉక్కిరిబిక్కిరి యాయెను.

ఇంతలో పోరుబందరునుండి మేమకొడుకాణమువారు మాఅన్నగారి కిటులు వ్రాసిరి—“మాకు దక్షిణాఫ్రికాలో న్యాయపార మున్నది. మాది పెద్ద దుకాణము. మాకు అచటి కోర్టులో ఒకపెద్దదావా కలదు. అది రం, ౧౦౦ పవునుల దావా. అది చాలకాలమునుండి పచ్చుచున్నది. మేము అందులకు పెద్ద వకీళ్లను, బారిష్టరులను పెట్టితిమి. నీవు మీ తమ్ముని బంపితివేని అతఁడు మా కుపయోగించును. అతనికిని ఉపయోగము కలుగును. అతనికి క్రొత్తదేశముఁజూడను, కొత్తకొత్త పరిచయము సంపాదించును అనుకూలించును.”

మా యన్న నాతో ప్రస్తావించెను. అచటి వకీళ్లకు తెలియఁ జెప్పటో, లేక వాదించుటో, నాకు స్పష్టముగా తెలియలేదు. కాని అచటికి వెళ్ల కాతుకము కలిగెను.

‘దాదా అబ్దుల్లా అందుకోలో భాగస్వామియగు సేత్ అబ్దుల్ కరీమ్ బావరీగారికి (ప్రకృతము గతించిరి) మాయన్న నన్నుఁజూపెను. ఆనేటు—‘అది యేమంత కష్టము కాదు’ అని నచ్చఁబలికి, మఱియు ఇటుల నెను—‘మాకచటగొప్పగొప్ప తెల్ల వారు మిత్రులున్నారు. వారితో

ఆ త్మ క థ

మీకు పరిచితి అబ్బును. మీరు మాకు మా దుకాణమున ఉపయోగింతురు. మా వ్యవహార మంతయు ఇంగ్లీషులోనే ఉండును. దాని కిని మీ రక్కజువత్తురు. ఆదేశమునం దున్నంతవట్టు మీరు మా యతి ఘలు కావున మీకు విడిగా ఖర్చుండదు'.

‘తమ కంతకాలము నాతోపని? ఈవి యెంత యుండును?’ అని నేనంటిని.

‘ఒకసంవత్సరముకన్న నెక్కుడు పని పట్టదు. మీకు రాకపోకలకు మొదటితరగతి టిక్కెట్టు ఇత్తుము. మఱియు నూటఅయిదుపానులు రొక్కమిత్తుము’.

ఈ కొలదిమొత్తమున కచటి శ్రేణుట బారిస్టరుపని కాదు; మఱి దాస్యము. అయినను నాకెటులేని ఇండియాను విడిచిపెట్టవలయునని యుండెను. క్రొత్తదేశము చూచుకొరిక యొకటి, క్రొత్తఅనుభవము కలుగునను అభిలాష యొకటి నన్ను ఊరించుచుండెను. మఱియు నేను మాయన్నకు ఆ నూట అయిదుపానులు పంపవచ్చును. అది కుటుంబవ్యయమునకు ఉపయోగించును. కావున మఱి బేరమాడక దక్షిణాఫ్రికాకు మూటకట్టితిని.

నేటూర్

సమకు వెళ్లనపుడు కలిగిన వియోగదుఃఖము దక్షిణాఫ్రికాకు వెళ్లనపుడు నాకు కలుగ లేదు. మా అమ్మగారు ఇప్పుడు లేరు. నాకు లోకానుభవము, విదేశ యానానుభవము కలిగెను. బొంబాయి రాజకోటలకు తఱుచు రాకపోకలు చేయుచుంటిని.

ఈతూరి భార్యను విడిచి వెళ్లుట కొంచెము కష్టమనిపించెను. నీమనుండి వచ్చినపిదప మరల నొకశిశువు కలిగెను. మా ప్రేమయింకను లాలసనుండి విడివడలేదు. కాని మెలమెల్లగా మెఱుంగెక్కుచుండెను. నీమనుండి నేను వచ్చినపిదప మే మొకచో కొలదికాల ముంటిమి. అయినను నే నామె కుపాధ్యాయుండ నైతిని. ఎట్టెట్టులో కొన్ని సంస్కారము లలవాటు చేయఁబూనితిని. అవి పరిపూర్తి యగుటకు మే మిరువుర మొకచో నుండుట అవశ్యకమని మే మనుకొంటిమి. కాని దక్షిణాఫ్రికాకు పోవు మహోత్సవము ముందు వియోగము వీసమైన కాలేదు. 'ఒకసంవత్సరములో మరల కలియుదు' మని ఊహించి రాజకోట నుండి బొంబాయికి పయనించితిని.

దాదా అబ్దుల్లా కంపెనీవారి యేజెంటు మారిఫత్తున టిక్కెట్టు రావలయును. ఓడలో కాబిక్ కాళీగా లేదు. ఇప్పుడు పయనింపకున్న ఇంకొక నెలవఱకు బొంబాయిలోనే ఉండిపోవలసి వచ్చును. ఏజెంటు—“మేము మొదటితరగతి టిక్కెట్టు సంపాదించుటకై కడు యత్నించితిమి. కాని లాభము లేకపోయెను. మీ రింక వెళ్లదలచు

ఆ త్మ క థ

కొనినచో డెక్కుమీఁడనే వెళ్లవలయును. మొదటితరగతి భోజనము మాత్రము ఏర్పాటు చేసితిని.” అవి నామొదటితరగతి ప్రయాణపు కోజాలు. మఱియు బారిష్టరు డెక్కుమీఁడ నెక్కి పయనించునా? అందులకు నేను ఇయ్యకొనలేదు. మఱియు మొదటితరగతి టికెట్టు దొరకలే దనఁగా వింత కలుగుటచే ఆయేజెంటుమాట నేను నమ్మలేదు. కాన అతని యెఱుకమీఁది నేను ప్రయత్నించి ఒక టికెట్టు సంపాదించఁదలఁచితిని. నేను ఓడపైకి బోయి ముఖ్యాధికారిని చూచితిని. అతఁడు దాఁపటికము లేకుండ నిటు లనెను:—“మాయోడలో నెన్నఁడును ఇంత యొత్తిడి యుండదు. కాని మొజాంబిక్ గవర్నరు జన గల్ గారు ఈ యోడలో వచ్చుచున్నారు. బెర్తు లన్నియు వారు గుత్తగొనిరి.”

“ఏదోవిధముగా నా కొక్కనికి చోటు చేయలేరా?” యని నే నడిగితిని.

అతఁడు నన్ను ఎగదిగఁ జూచి, చిఱునవ్వి, “ఒక్కటే ఉపాయ మున్నది. నాగదిలో నుఱియొక బెర్తు కలదు. అది బాటసారుల కిచ్చునది కాదు. అయినను నీ కిత్తును” అనెను. నే నందుల కతని నభినందించి టికెట్టు కొనుటకు ఏజెంటును తీసికొని వచ్చితిని. ఈ రీతిగా ౧౮౯౩ సం. ఏప్రిల్ నెలలో దక్షిణ ఆఫ్రికాలో నాఅదృష్ట మెటు లుండునో యని సంపూర్ణోత్సాహముతో బయలు దేటితిని.

మొదటి రేవు లామూ, అటకు పోవఁ బదుమూఁడు నాళ్లు పట్టెను. త్రోవలో నేనును, కెప్టెనును (ఓడఅధికారి) మిత్రుల మయి తిమి. అతనికి చదరంగ మన్న ఇవ్వము. కాని క్రొత్తగా నేర్చు

కొన్నవారి డగుటచే అతనికి తనతో ఆడుటకు మఱియొక సరి క్రొత్త వాడు కావలయును. కావున నన్ను పిలిచెను. నేను చదరంగమును గూర్చి చాల వింటిని గాని ఆట యెఱుంగను. నేర్పరులు చదరంగమున తెలివిలేటలకు చాల నవకాశ మున్నదని చెప్పుచు వచ్చిరి. ఆ కృపై ను నాకు నేర్పద ననెను. నాకు చాల నోర్పు ఉండుటచే మంచిశిష్యుడు దొరక నని అతఁడు సంతోషించెను. అటాటకు ఓటమికి వంతు నాడే. ఓడినకొలది నాకు బోధించుట కాతని కుత్సాహము మెండగుచుండెను. నా కాయాటపై ప్రీతి కలిగెను. కాని ఆయోడ దిగినపిదప ఆ ప్రీతియు నిలువలేదు; చదరంగములో నాప్రవేశమును రాజును మంత్రిని నడపుటకంటెను మించలేదు. లామూరేవులో ఓడ మూడు నాలుగు గంట లాఁగెను. నేను రేవు చూడ విగిరిని. కృపై నుకూడ దిగెను. అతఁ డిటు లనెను. “ఈ సముద్ర మిచట దగాకొరు; మీరు ఎడిగా తిరిగి రావలయును.”

ఆరేవు చాల చిన్నది. నేను తపాలాకచేరీకి పోతిని. అచట గుమాస్తాలుగా నున్న హిందువులఁ జూచితిని. నాకు సంతోషము కలిగెను. వారితో మాటలాడితిని. ఆఫ్రికావాసులను కొంతమందిని చూచి వారి యొగక్షేమములు కనుగొన వేడుక గొంటిని. ఈ పను లచే కొంతకాలము గడచెను.

దెక్కుమీద పయనము చేయు కొందఱితో నాకు పరిచితి కలిగెను. వారు ఒడ్డున వంట చేసికొని తీరికగా భుజించుటకు దిగిరి. ఇపుడో వారు ఓడ నెక్కుటకు నావకుదుర్చికొనిరి. నేనును అం దెక్కితిని. సముద్రము పొడిచెను. రేవు అల్లకల్లోలముగా నుండెను. మానావకు తగని బరువాయెను. ఓడ నిచ్చెనకు సరిగా మానావను పట్టి నిలుపుటకు నీలు లేనంత బలముగా ప్రవహించుచుండెను. నావ

ఆ త్మ క థ

సరిగా నిచ్చినకడకు వెళ్లి వెళ్లకముందే ప్రవాహము దానిని వెనుకకు ఈడ్చివేయచుండెను. ఓడ బయలుదేలుటకు మొదటి యీల అప్పటికే వినది. నాకు తొందర ఎక్కువాయెను. కృష్ణుని మాయవస్థ నంతయు పైనుండి చూచుచుండెను. అతఁడు ఓడను మఱి యయిదు నిమిషము లాఘట కాజ్ఞయిచ్చెను. నామిత్రుఁ డొకఁడు ఓడకడ నున్న మఱియొక నావకు పదిరూపాయ లిచ్చి నన్ను తీసికొని రమ్మ నెను. ఈ బరువునావనుండి నన్నా నావవాఁడు లాగుకొనెను. అప్పటికే ఓడపయికిఁ బోవు నిచ్చెన నెత్తి వైచిరి. దాన నే నొక మోటు పట్టుకొని పైకి ప్రాచకవలసి వచ్చెను. ఓడ వెంటనే సాగెను. సయాత్రులు దిగఁబడిపోయిరి. కృష్ణుని ముదలికింపు నిక్కమని అపుడు తెలిసి వచ్చెను.

లామూ దాఁటినపిదప మొంబాసా; మొంబాసా దాఁటినపిదప జాంజిబారు. అచట ఓడ ఎనిమిది మొదలు పది దినములవఱకును ఉండును. అచట మఱియొక యోడకు మారవలసియుండెను.

కృష్ణుని నాపైఁగల ప్రేమకు నీమ లేదు. కాని అది విపరీతముగా పరిణమించెను. అతఁడు నన్నును, మఱియొక తెల్లవానిని 'విహారము'నకు రమ్మనియెను. మేము మూపురము అతని నావపై ఒడ్డు చేరితిమి. 'విహార'మన నేమో నాకు సరిగా వారియర్థము తెలియ లేదు. అట్టి విషయములలో నే నెంత తెలివితక్కువవాఁడనో అతఁ డెఱుంగడు. ఒక తార్పుగాఁడు మమ్ము మూపురను సీగ్రోస్త్రీల పేటకు తీసికొనిపోయెను. మాకు మువ్వరకు మూఁడుగదులు చూపిరి. నేను బిడియముతో మూఁగ నై పోతిని. పాపము! ఆమె నన్నే మనుకొనెనో దైవమునకే యెఱుక. కృష్ణుని నన్ను పిలిచెను. వెళ్లిన వాఁడను వెళ్లినటులు నేను బయటికి వచ్చితిని. నా బేలతనము

నశఁడు కనిపట్టెను. అందులకు మొదట నాకు చిన్నతనముగా నుండెను. కాని అమాట తలఁచుకొన్నంత భయము తక్కువేటు లేదు. కాన అచిన్నతనపు చీక చివికిపోయి, అఁడుదానియొడుట ఆవంతయు కలఁగకుండుటకు భగవంతుని తలఁచుకొంటిని. నాహృదయ దౌర్బల్యమునకు వగచితిని. 'గదిలోనికి వెళ్లనని ధైర్యముగా వీల అనలేక పోతి'నా' అని అనుతాపము చెందితిని.

నాజీవితమున ఇట్టివానిలో నిది మూఁడవది. కల్ల కపటము లెఱుఁగని పలువురు పిన్నవారు అది యేమో చిన్నతన మనుకొని పాప లిప్తు లగుదురు. అటులు నేను అంటుసాంటు లేక బయటఁబడుట నాపురుషార్థము కాదు. మొట్టమొదటనే 'నే నాగదిలోనికి పోను' అని నిరాకరించినచో అది పురుషార్థము. నే నిటులు బయటఁబడుట శేవల మీశ్వరానుగ్రహము. ఈ ఘటన నాకు ఈశ్వరునిపై నెక్కువ ఆస్థ కలిగించెను. మఱియు కల్ల చిన్నతనమును చాలవఱకు పాఱఁదోలెను.

ఈ రేవున ఏఱ్ఱా క్లండవలసినందున నేను పత్తనమున బసపెట్టి చుట్టుపక్కల నెల్ల చూచివచ్చితిని. బాంజిబారునందలి వృక్షాదుల పెంపున కొక్క మలబారే సాటి. ఆచెట్లయెత్తు, ఆపండ్ల యురవు చూడ నాకు వింత ఆయెను.

పిదప మాయోడ మొబాంబిక్కులో ఆఁగెను. మేనెల చివర నేటాల్ చేరుకొంటిమి.

కొన్ని అనుభవములు

నేటాలు చేతమునకు శేవుపత్తనము దర్శనము. దానికి పోయి నేటాల్ అనియు పేరు. అబ్దుల్లా సేతుగారు నన్ను తీసికొనిపోవుటకు అచ్చటికి వచ్చెను. నేటాలువారు తమతమ మిత్రులఁ దీసికొనపోవవచ్చిరి. నాకుఁ జూడ వారికి హిందువులపై విశేషాదరము ఉన్నటులు పాడఁగట్టలేదు. పరిచితులు అబ్దుల్లా సేతుగారిని తేలికగా చూచుట నాకు పాడఁగట్టకపోలేదు. దానిఁ జూడ నా ప్రాణము చివుక్కుమనెను. అబ్దుల్లా సేతునకు అది అలవాటైపోయెను. అందఱు నావింక వికారముగఁ జూచిరి. తతిమ్మా హిందువులకంటె వేషము వేటుగా నానుండెను. మీఁద ఫ్రాక్ కోటు. తలమీఁద బంగారీల పగిడీ వంటి తలపాగ.

నేటాగారు నన్నింటికిఁ గొంపోయిరి. తమగదికి ప్రక్కగదిని ప్రత్యేకముగా నా కేర్పాటు చేసిరి. వారి సంగతి నాకును, నా సంగతి వారికిని ఏమియు తెలియదు. తన తమ్ముడు నా చేతి కిచ్చి పుచ్చిన కాకితములు చదివికొని ఆయన మఱిత గడవిడ పడెను. తనతమ్ముడు తన కొకవెల్లెడుఁగును పంపినటులు అతఁడు తలఁచెను. నా వేషభాషలు చూచి నాకు దొరల కగునంత వ్యయ మగు ననుకొనెను. మఱియు అపుడు ప్రత్యేకముగ నాకు నియోగింపఁదగిన పని లేదు. వారివ్యవహారము ట్రాన్సువాలునందు జరుగుచున్నది. వెంటనే నన్నక్కడికి పంపుటలో అర్థము లేదు. అదియుఁ గాక నా సామర్థ్యమును గుఱించి,

౭ కొన్ని అనుభవములు

యోగ్యతను గుటించి యతఁ డే మెఱుంగును? నన్ను కనిపట్టుచుండుటకు ఎప్పుడును ప్రిటోరియాలో అతఁ డుండవలయును. అది అతనికి వీలా? ప్రతివాదులు ప్రిటోరియాలో. వారు నన్నే విధముగనైనను తమ పక్షములోనికి తిప్పుకొనెదరేమో? మఱి నా కాదావాలో పని యాయక యింకేమిపని చూపుదురు? తప్పుగల పనియంతయు అతని గుమాస్తాలే నాకన్న బాగుగా నిర్వహింపఁగలరు. మఱియు ఆ గుమాస్తాలు తప్పు చేయుచో వారిని దండింప వీలు. నేను పొరపాటు చేయుచో నన్నటులు చేయ వీలా? ఈ హేతువులచే ఆ దావాలో వీదో పని నా కప్పగింపనిచో నన్నింటఁ గూర్చుండఁ బెట్టుకొని ఊరక మేపవలసినచ్చును.

అబ్దుల్లా నేటూనకు అక్షరజ్ఞానము తక్కువ. కాని అనుభవ జన్య జ్ఞానము కావలసినంత. అతనిబుద్ధి కడు చుఱుకైనది. అదియు నతనికిఁ దెలియును. బాంపు మానేజర్లతో వ్యవహారము గడపుకొనుటకును, తెల్లనర్తకులతో వ్యవహారము నడపుకొనుటకును, వకేళ్లకు తన వ్యవహారములను తెలియఁ జెప్పుకొనుటకును తగినంత ఇంగ్లీషు అతఁ డలవఱచుకొనెను. భారతీయులకు అతఁడన్న గౌరవము. నేటూగారి వర్తక సంఘము అపుడున్న అన్ని వర్తకసంఘములలోను పెద్దది. ఒకవేళ కాకపోయినను హిందూ వర్తక సంఘములందలి పెద్దవానిలో నిది యొకటి. ఇట్టి వీళ్లు ఉన్నను అతని కొకలోటు కలదు. అతనిది అనుమాన స్వభావము.

అతనికి ఇస్లాము మతమునెడల చాల నభిమానము. తత్త్వజ్ఞానము గుటించి మాటలాడ నతని కభిలాష. కురాన్ మరీఫునందును, ఇస్లాము తత్త్వగ్రంథములందును అతనికి సామాన్యజ్ఞానము కలదు. సంభాషణము నందు ప్రమాణవాక్యము లతఁడు కుప్పగూరలుగాఁ గ్రుమ్మరించును.

ఆత్మకథ

అతని కలయికవలన నాకు ఇస్లాముమతమున సామాన్యజ్ఞానము కలుగ నాయెను. మా మనస్సులు కలిసినదాది ఇస్లాము తత్త్వమునుగూర్చి ప్రసంగించుకొనఁ దొడఁగితిమి.

నే నచటికి వెళ్లిన రెండవనాఁడో, మూడవనాఁడో నేటుగారు నన్ను దర్బారుకొర్టునకు తీసికొని వెళ్లిరి. అచట వారి మిత్రులతో నాకు పరిచితి కలిగించిరి. కొర్టులో తన వకీలుప్రక్క నన్ను కూర్చుండఁ జెట్టిరి. మొదటినుండియు మేస్త్రీటు నా కేసి మిరిమిరి చూచుచుండెను. తుదకు 'తలపాగను తీసివేయుము' అని నా కాజ్ఞాపించెను. 'తీయ' నని నిరాకరించి నేను కొర్టునుండి వెళ్లిపోయితిని.

ఇక్కడికి వచ్చినను నాకొక తగవు వ్రాసి పెట్టియున్నది.

భారతీయులచే పాగలు తీసివేయించుటకుఁ గల రహస్యము అబ్దుల్లానేటు నాకు తెలియఁజెప్పెను. మహమ్మదీయచారము వ్రాసు వారు తలపాగలఁ దాల్చుచున్ను. కాని కొర్టులకు వచ్చెడు మిగిలిన హిందువులు మాత్రము తలపాగ తొల్పరాదని శాసనము.

ఈ సూక్ష్మభేదము తెలియఁజెప్పటకు లోఁతునకు దిగవలయును.

ఈ రెండు మూణ్ణాళ్లలో అచటి భారతీయులు పలుతెఱఁగులుగా నున్నారని తెలిసికొంటిని. ఒకరు తురికవర్తకులు. వీరు 'మేము అరబ్బులము' అని వ్యవహరించుకొనుచుండిరి. మఱియొకరు హిందూ గుమాస్తాలు, లేక పారసీ గుమాస్తాలు. ఇందలి పారసీగుమాస్తాలు 'మేము పారసీకులము' అని వ్యవహరించుకొనుచుండిరి. ఇంక హిందూ గుమాస్తాలు 'మేము అరబ్బుల'మని చెప్పుకొనినచో తమ పని అటూ కాదు, ఇటూ కాదు. ఈమఱైగలవారికిని సాంఘికసంబంధము కలదు.

౬ కొన్ని అనుభవములు

మఱియు వీని యన్నిటికంటె ఒక పెద్ద తెగ కలదు. అందు అఱవ వారు, తెలుగువారు, ఉత్తరహిందూస్థానమునుండి వచ్చిన ఇక్ష్వాకు చైత్య కూలికి వచ్చినవారు, మఱియు కూలినాలి చేసుకొనువారు కలరు. ఇక్ష్వాకుచైత్య కూలీ లనగా అయిదేండ్లు నేటాలుదేశమున పనిచేయు టకు గుత్తగొనబడిన (అగ్రిమెంటు) కూలీవారు. వీరి కచట గిర్మిటియా లని పేరు. ఈ పదము అగ్రిమెంటుపదమున కప్రభంశము గిర్మిట్ అను పదమునుండి ఉత్పన్నమైనది. పై మూడుతెగలవారను వీరితో (గిర్మిటియా) కూలిచేయించుకొను పనితక్కు వేటుసంబంధము పెట్టు కొనరు. దొరలు వీరిని హలీ లందురు. మఱియు భారతీయులలో పలువురు కూలీవారు. కావున భారతీయు లందఱు కూలీలని పేరు. సామి అని మఱియొక పేరు. సామి యనుపదము సానున్యముగా అఱవపేర్లకు చివర నుండును. అది 'స్వామి' అను సంస్కృత పదము నకు వికృతి. సమత్కార మెఱుంగు భారతీయునకు సామి పదసంబోధన మిష్టము కానిచో, తనను సంబోధించిన తెల్లవానితో 'నీవు నన్ను సామియన నగునుగాని, సామి యనిన అధికారియని అర్థము: నేను నీ కధికారిని గాను గదా!' అనును. కొందఱు జంకి యూరకుందురు కొందఱు కోపము తెచ్చుకొని తిట్టియో, పైబడి కొట్టియో పంపుదురు. వీలన సామిపద మతనికి నీచవాచకము. ఇంకొక అర్థమున నతనికి అప్రయుక్తము. దానికి అధికారియని అర్థము చెప్పుట అవమానించుట యగును.

. కావున నాకు కూలీబారిష్టరు అని పేరు వచ్చెను. వర్తకులకు హాలిన వర్తకులని పేరు. ఈరీతిగా కూలీ యనుమాటకు అసలు అర్థము పోయి భారతీయులు అను సరము కలిగెను. తురకవర్తకుల కిది గిట్టదు. కనుక వారు వెంటనే 'మేము అరిబ్బులము' అనియో, లేక

ఆ త్మ క థ

‘మేము బేహారులము’ అనియో చెప్పుకొనుచుండిరి. ఆ తెల్లవాడు మంచివాఁ డగుచో త్తమాపణ కోరుకొనును.

ఇట్టి సితులలో నేను తలపాగ పెట్టుకొనుట వికటమాయెను. తలపాగను తీసివేయుచో అనమానము మింగి ఊరకుండుటయే. కావున తలపాగ కొక్క సలూముచేసి ఇతనుండి ఇంగ్లీషుహాట్ పెట్టుకొనుచుండినచో అనమానము లేక మక్కుజట్టిలు రాకపోవు ననుకొంటిని.

కాని అబ్దుల్లా నేటుగా రొప్పరైరి: “నీ వటువంటి దేమయినఁ జేసి నచో విషమించును. నీవు ఇటులు చేసినచో తలపాగ తాల్ప వలయు ననుకొనువారి నెల్లరను నంచించినటు లగును. అదియుఁ గాక, మనదేశపు తలపాగ మీ తలకు బాగుగా నుండును. ఇంగ్లీషుహాటు పెట్టుకొన్నచో హోటలులో నేవకుఁ డనుకొందురు.”

ఈ యుపదేశమున మంచి తెలివియు, దేశభక్తియు, మఱి లఘు స్వభావమును గలవు. అందలి తెలివి తెల్లము. దేశభక్తి లేనిచో ఆమాటలు రావు. హోటలు నేవకునియెడ నై చ్యము ఉండుటచే సంకుచిత దృష్టి యున్నది. గిర్మిటియాలో హిందువులు తురకలు, క్రైస్తవులును అంతర్భూతులు. ఇందలి క్రైస్తవులు మతము వుచ్చుకొన్న గిర్మిటియాలసంతే. గూర్త సంవత్సరమునాటికే వారిసంఖ్యఅధికము. వారు దొరల వేషములతో చాల మంది హోటళ్లలో నేవకులుగా నుండిరి. అబ్దుల్లా నేట్గారు హాటు విషయమున తేలికగా మాటలాడినది వీరిని ఉపలక్షించియే. హోటళ్లలో నేవకత్వము విగుల నై చ్యమునకు గుఱియగుచుండెను. నేటికిని చాలమందికి అనమ్మిక పోకున్నది.

మొత్తముమీఁద అబ్దుల్లా నేటుగారి సలహా నాకు నచ్చెను. ఈ తలపాగతగవు పాసఁగిన పిదప నా పత్నీయును నేను పఠురించుకొనుచు

2 కొన్ని అనుభవములు

పత్రికలకు వ్రాసితిని. తలపాగలపై చాల చర్చలు జరిగెను. అన్ షెక్ కమ్ విజిటర్ — 'పిలువని పేరంటకాడు' అని నాకు పత్రికలలో కేరు వచ్చెను. మూడు నాలుగు నాళ్లలో దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకు ప్రఖ్యాతికలిగెను. కొందఱు నా పక్షమును సమర్థించిరి. కొందఱు నా పాగరుబోతుతనమును నోరార తిట్టిరి.

నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో సున్నంతవట్టు నా పాగ నాతల మీదనే యుండెను. మఱియు అచటనే ఎన్నడు ఏకారణమున జలనీర తఱిలించితి నో దాని గుఱించి ముందు ముందు తెలియగలదు.

ప్రిటోరియా దారిలో

దర్బానులో నివసించుచున్న భారతీయ క్రైస్తవులతో నాకు
 వడిగా పరిచయ మాయెను. కోర్టులో దుబాసిగా ఉన్న
 పాల్ గారు రోమ్ కేతలిక్కు. నే నతని సా వా స ము పట్టితిని.
 మఱియు ప్రొటెస్టెంటు మిషనులో బోధకుడైన సుభాన్ గాడ్
 ఫ్రేగానీ సావాసము సట్టితిని. వీరు ఇటీవల గతించిరి. చక్షిణ-ఆఫ్రికా
 భారతీయ ప్రతినిధి సంఘసభ్యులుగ నిరుడు ఇండియాకు వచ్చిన జేమ్స్
 గాడ్ ఫ్రేగారికి వీరు జనకులు. ఈరీతిగనే అపుడు పార్సీ రుస్తుంజీగారి
 తోడను, ఆదంజీ మియాఖానుగారి తోడను మైత్రి ఒదవెను. వీరిరువు
 రును ఇటీవల గతించిరి. వ్యాపారములు వచ్చినపుడు తక్కు ఒండొండ
 కలసికొనని వీరు తుద కేవిధముగా గాఢమిత్రులై గో ముందు ముందు
 తెలియఁగలదు.

ఇటులు నాకు పరిచితుల సంఖ్య యెక్కు డగుచుండఁగా
 అబ్దుల్లాకం పెనీవారికి తమ వకీలుకడనుండి కేసునను తయారుకావలయు
 ననియు, అబ్దుల్లా నేట్ గారు తాము వచ్చుటయో, తమ తరపున ఎవరినేని
 పుచ్చుటయో జరుగవలెననియు ఉత్తరము వచ్చెను.

అబ్దుల్లా నేట్ గారు నా కాలేఖను చదువ నిచ్చి 'ప్రిటోరియాకు
 వెళ్లదరా?' అనెను. 'నే నావ్యవహారము సాంగోపాంగముగా ఆకరిం
 పుచేసికొని మఱి వెళ్లఁగలను.' అక్కడ ఏమిచేయవలయునో నా కిప్పు

౮ ప్రిటోరియా దారిలో

టికి తెలియలేదు' అని నేనంటిని. అనగా అతడు నా కా వ్యవహారము తెలుప గుమాస్తాలను నియోగించెను.

నే నా కేసును ఆకలింపఁ బూనినతోడనే అందు గుంట ఓనమాలు దిద్ద మొదలుపెట్టవలెనని తెలిసెను. బాంజిబాదులో నేనున్న కొలఁది దినములు కోర్టునకు వెళ్లి అక్కడ పని పరిశీలించుచుంటిని. పార్సీ వకీలొకఁడు ఒక సాక్షి ఖాతాలో జమాఖర్చుల గుటించి అడుగుచుండెను. జమాఖర్చులన్నచో నా కడవిగొడవ. నేను ఇచ్చట స్కూలు నఁగాని సీమలోఁగాని ఖాతా (Book-keeping) నేర్చుకొనలేదు.

ఏ కేసును గుటించి నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చితినో ఆకేసంతయు ఖాతాకు సంబంధించినది. జమాఖర్చు లెక్కలలో నిధియైన వాడే దానిఁ దెలిసికొని ఒరులకు తెలుపఁగలఁడు. ఆ గుమాస్తా ఇది జమ, అది ఖర్చు అని చెప్పకొనిపోవుచుండ నాకు మఱిత గందరగోళముగా నుండెను. పి. నోటు అననేమియో నాకు తెలియలేదు. ఇంగ్లీషు నిఘంటువునందు ఆపదము దొరకలేదు. నాయజ్ఞ తను గుమాస్తాకు తెలుపుకొంటిని. అతఁడు పి. నోటు అనఁగా వ్రా మిసరీనోటు అని చెప్పెను. ఖాతాకు (Book-keeping) సంబంధించిన గ్రంథమొకటి కొని చదివితని. దానితో కొంత ధైర్యము కలిగెను. ఆ దావా అర్థమయెను. అబ్దుల్లా నేటుగారు జమాఖర్చు వ్రాయుట యెటులో యెఱుఁగఁడు. అయినను ఎంత చిక్కు లెక్కలైనను చిటికలో విడఁదీయఁగల అనుభవము ఆయనకు కలదని నే నెఱిగితిని. 'ప్రిటోరియాకు వెళ్లుటకు ఇప్పుడు నేను తయారు' అని అంటిని.

‘మీ రెచట విడియుదురు?’

‘తమ రెచట విడియు మందురు?’

ఆ త్మ క థ

‘నేను మన వకీలునకు చీటి వ్రాయుదును. ఆయన మీకు విడిది నేర్పఱచును. ప్రిటోరియాలో నాకు మేమకొ మిత్రులు కలరు. వారి కిని వ్రాసెదను. కాని మీరు వారియిండ్ల బసపెట్టవలదు. మన ప్రతి పక్షులకు అచట చాల పలుకుబడి కలదు. మన రహస్య లేఖలను వారిలో నెవరేని చూడఁ బొసఁగెనా, కొంప మునిఁగెను. వారితో మీ రెంత విడిగా నున్న నంతమేలు.’

‘నేను మీవకీలు ఎచట నుండు మన్న నచట నుందును లేక నేనే వేఱుగా బస కుదిర్చికొందును. ఆవిషయమున మీకు విచారము నలదు. మన రహస్య మొక పిట్టకేని తెలియదని నమ్ముఁడు. కాని వారితో నేను కలిసి మెలిసియే యుందును. ప్రతివాదులతో మైత్రి చేసికొన వలయు ననియే నామతము. వీ లున్నచో ఈవ్యవహారము కోర్టున కెక్కకుండ పరిష్కరించుటకు ప్రయత్నము చేయుదును. ఇంతకు తైయభ్ నేట్ మీకు చుట్టమేకదా!’

ప్రతివాది స్వర్గీయ నేట్ తైయభ్ హాజీఖాన్ మహమ్మదు గారు అబ్దుల్లానేట్ గారికి దగ్గిఱ చుట్టము.

రాజీమాట రాఁగనే అబ్దుల్లానేట్ గారు కలఁజెల పడ్డటులు కను గొంటిని. కాని నేను దర్బాను చేరి ఆత్రేడు దినము లగుటచే మే మొకరి హృదయ మొకర మెఱిఁగితిమి. నన్ను వెల్లెనుఁ గనుకొనుట దాఁటిపోయెను. ఆతఁ డిటులనెను— ‘ఔ...నా...ను. కోర్టుతో పనిలేకుండ పరిష్కృతమగుచో అంతికన్న వేఱుమేలులేదు. అయినను మేము రక్తబంధువులము. ఒకరితరహా ఒకరికి తెలిసినవారము తైయభ్ నేటు తగవు తేలికగా తేల్చువాఁడు కాఁడు. మన మేమాత్ర మజాగ్ర త్తతో నున్నను మన సంగతులన్నియు సంగ్రహించి తుదకు అధః

౮ ప్రిటోరియా దారిలో

పాతాళమున కడగఁగ్రొమ్మను. కనుక ఏమిచేయఁదలఁచినను లెస్సగా ఆలోచించి మఱి చేయుఁడు.'

'అవిషయమై మీకు లొందర వలదు. దావావిషయమై తైయబ్ సేట్ గారితోఁగాని, మఱి యెవరితోఁగాని ముచ్చటింప నేమిపని? ఊరక లుకలుకలు పడకుండ ఏదో ఒక దారికి రండుని సూచించును.'

వచ్చిన ఏడవనాఁడో ఎనిమిదవ నాఁడో దర్బానునుండి బయలు దేటితిని. నాకు మొదటితరగతి టికెట్టు పుచ్చుకొనిరి. పలుపు వల యుచో అలాయిదాగా అయిదు సిల్లింగులు కట్టుట అచటి మామూలు. అబ్బిల్లా నేటుగారు పలుపును కూడఁ గొనుఁడని నొక్కిచెప్పిరి. కాని వట్టి పట్టుదలచే, గర్వముచే, అయిదు సిల్లింగులు పొదుపుచేయ వలయునను తలఁపుచే వద్దంటిని. అబ్బిల్లా నేట్ గారు నన్ను ఇటులు ముదలకించెను: 'మాడుఁడు. ఇది హిందూదేశము కాదు. అల్లా అనుగ్రహమువలన మనకు భోగించి త్యాగము చేయఁదగినంత సిరి కలదు. మీకు కావలసిన విషయములలో వెనుదీయవలదు'.

నేను ధన్యవాదములు పలికి ఘరవా లే దంటిని.

రైలు నేటాలు ముఖ్యపత్తనమును మారిట్టుబద్దనకు రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు చేరెను. పడుకొనువారికి ఇనటనే పలుపు లిత్తురు. రైలు జవా నొకఁడు వచ్చి 'పలుపు కావలయునా?' అని అడిగెను. 'నాకడఁ గలదు. అక్కఱ లే' దంటిని. అతఁడు వెళ్లి పోయెను. ఒక బాటసారి వచ్చెను. నన్ను ఎగదిగ చూచెను. నేను 'నల్లవాడ!' నగుట చూచెను. అతఁడోర్వ లేక పోయెను. పెట్టెదిగిపోయి ఒక రిద్ద టుద్యోగులనుతీసికొనివచ్చెను. వారు మానముగ నుండిరి. ఇంతలో మఱియొక ఉద్యోగివచ్చి—'రావయ్యా! నీవు వెనుకపెట్టెలో కూర్చుండవలయును.

ఆ త్మ క థ

ఊరై'మ్మనెను.

‘నాకడ మొదటి తరగతి టికెట్టు కల’ దంటిని.

‘ఫరవా లేదు. నామాట విను! వెనుక పెట్టెకు పద!’

‘నామాటగూడ వినుడు! దర్బాసులో న న్నిందుఁ గూర్చుండ నిచ్చిరి. నే నిందే పయనింపక తక్కుదు.’

‘ఏమి? లేచిపోవా? నీవు వెళ్లి పోవనిచో పోలేసును పిలిచి నెట్టింతును.’

‘సరి, నానినే నెట్టినీ; నాయంతట నేను పోను.’

పోలేసు నచ్చెను. నాచేయి పుచ్చుకొని బయటికిఁ ద్రోసెను. నా సామానుగూడ బయటఁ బడనూకిరి. నే నా కడపటి పెట్టెలోనికి వెళ్ల నిరాకరించితిని. రైలు వెళ్లి పోయెను. నేను చేసించినిమాత్రము తీసి కొనిపోయి వెయిటింగు రూములో కూర్చుంటిని. సామాను పడవేసిన చోటనే యుండెను. రైల్వేవారు దాని కాపాడుచుండిరి.

అది చలికాలము. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని పర్వతప్రదేశములలో చలి యొక్కువ. మారిట్టుబర్గ్ మిక్కిలి ఎత్తున నుండుటచే మతీయొక్కువ చలి. నాటివర్ కోటు సామానులో ఉన్నది. కాని దాని నిమ్మనికోరినచో మరల నేమి యవమానము నెత్తిపైఁ బడునో యని అడుగక గడగడ వడఁకుచు కూర్చుంటిని. ఆగదిలో దీపము లేదు. నడికిరేయి ఒక బాటసారి ఆగదిలోనికి వచ్చెను. అతఁడు నన్ను పలుకరింపఁ దలఁచె నేమో కాని నేనుమాత్రము మాటలాడు స్థితిలో లేను.

పిమ్మట. ఇప్పుడు నే నేమి చేయవలయునని ఆలోచించితిని. నానాక్కులకు పోరాడవలయునా? లేక వచ్చినటులు ఇండియా దారి పట్టవలయునా? లేక ఈ యవమానము దిగమింగి నావచ్చినపని మాచు

౮ ప్రిటోరియా దారిలో

కొని మనో యిండియాకు పోవలయునా? వచ్చినపని చేసికొనక తిరిగి పోవుచో పిటికితనము. ఇప్పుడు నాపడిన పాటు మిగుల అల్పము—ఇది లోపలి మహారోగమునకు బాహ్యచిహ్నము— ఈమహారోగము రంగును గుఱించిన పోరు. సామర్థ్య మున్నచో ఈ పాడురోగమును మొదటి కంట కుదుర్చు యత్నింతును. దీనిగుఱించి ఎన్నికష్టములు వచ్చినను భరింతును. ఈవర్ణ ద్వేషమునకు సంబంధించిన అన్యాయమును తొలగింప నెంత ప్రయత్న మావశ్యకమో అంత ప్రయత్నముచేయుదును.

ఇటులు తలచి తరువాత ఎచ్చు రైలులో ప్రిటోరియాకు పోవ నిశ్చయించుకొంటిని.

మఱుసటి ప్రాద్ధున రైల్వే జనరల్ మానేజరుకు ఒకపెద్దతంతరి కొట్టితిని. అబ్దుల్లానేట్ గారికిని ఈసంగతి తెలిపితిని. అబ్దుల్లాగారు నెంటనే జనరల్ మానేజరును చూచెను. అతడు రైల్వేవారిది తప్పు కాదనుచు ‘గాంధీకి ప్రయాణ సౌకర్యము చూడు’మని మాన్వరుకు తంతరి నిచ్చితినిని తెల్పినఁట. అబ్దుల్లానేట్ గారు మారిట్జుబర్గ్ లో హిందూ ఐర్లకులకును, మఱియు ఇతర స్థలములలోని మిత్రులకును నావిషయమున జాగ్రత్త పుచ్చుకొండని తంతరి నిచ్చెను. వారందఱును నన్ను జూడవచ్చి, తమకు తమకు జరిగిన అవమానములఁ జెప్పి, ఇటువంటివి ఆదేశమున క్రొత్తలు గావని నన్ను అడించిరి. ఒకటి రెండు తరగతులలో ప్రయాణముచేయు భారతీయులు ఏ రైలు—ఉద్యోగులవలననో, ఏ తెల్లవారి వలననో ఇట్టిపాట్లు పడుటకు సిద్ధులై యుండవలయును. ఆనాడంతయు వారి కష్టచరిత్ర శ్రవణముతో గడచెను. రాత్రి రైలువచ్చెను. అందు నాకొకబెర్డు ప్రత్యేకింపఁబడి యుండెను. నిన్న దర్బారులో పలకనన్న పఱుపు టికెట్టును నేడు మారిట్జుబర్గ్ లో కొంటిని.

ఆరైలు నన్ను చార్లెస్ టౌనుకు తీసికొనిపోయెను.

ఎక్కువ కష్టములు

పాద్మటికి రైలు చార్జెస్ ట్రాను చేరెను. ఆగోజులలో చార్జెస్ ట్రాను జోహాన్సు బర్గుల నడుమ రైలుదారి లేదు. కాని రాకపోకలకు గుర్రపుబండ్లు కలవు. గుర్రపుబండి బాటనడుమ స్టాండర్బ్లా ఆను ఊరికడ రాత్రిపూట ఆగును. నాపద్మ గుర్రపుబండి టిక్కెట్టు కలదు. మాన్జిటుబర్గులో నే నొకదినము నిలువయున్నను ఆ టిక్కెట్టు రద్దుకాలేదు. అదియుఁ గాక అబ్దుల్లా నేట్ గారు చార్జెసు ట్రాను లోని గుర్రపుబండ్ల ఏజెంటుకు తంతి నంపెను.

కాని ఆయేజెంటు నన్ను దిగద్రావ నుద్దేశించెను. మఱియు నేను క్రొత్తవాఁడ నగుట మాచి నీటి టిక్కెట్టు రద్దుచేయఁబడిన దనెను! నేను వానికి తగురీతి సమాధానము చెప్పితిని. లోపల చోటు లేక కాదు. వాని మనస్సులో నున్నది వేఱు. బాటసారులకు బండిలోపల తావీయవలయును. నేను కూలీని; క్రొత్తవాఁడను! లీడర్ అనఁబడు నాగుర్రపుబండ్ల అధికారి నన్ను తెల్ల వారితోపాటు లోపల కూర్చుండఁబెట్టుట తగదనుకొనెను. ఆ బండికి ముందరు దిరుదట్టుల రెండు ఆసనము లుండెను. లీడరు ఈ రెండ్రాసనములలో ఒకదానిపై తప్పక కూర్చుండును. కాని నేఁడు లోనఁ గూర్చుండి నాకు తన చోటు చూపించెను. అది శుద్ధ అన్యాయమనియు, మఱియు అవమానమనియు నాకు తెలియకపోలేదు. కాని ఆయవమానము మింగుటే మేలనుకొంటిని. బలాత్కరించి లోనఁ జొరఁబడ వీలుండదు. నేనతనితొవునఁ గూర్చుండ నన్నచో నన్ను దిగవిడిచి

౯ ఎక్కువ కష్టములు

బండి తోలుకొని పోవుట కతఁడు సంసిద్ధుఁడు. అచట నేను దిగఁ బడినచో మఱియొక నాఁడు నృథా. ఇక నా మఱునాఁడే మగునో దైవమున కెఱుక! కాఁబట్టి మనసులో నెంత గుంజాటనపడుచున్నను మెదలక బండితోలువాని పక్కఁ గూర్చుంటిని.

సుమారు మూఁడు గంటలకు బండి పారీకోపునకు చేరెను. అచట ఆ గుర్రపుబండి-తెల్ల అధికారికి నేను కూర్చున్నచోట కూర్చుండవలయునని బుద్ధి పుట్టెను. అతఁడు సిగరెట్ కాల్చుకొన నలెను. మఱియు అతనికి మంచిగాలి కావలెను. అతఁడు బండితోలు వానికడనుండి ఒక మైలగోనె తీసి దానిని తనపాదములక్రింద బల్లమీదఁ బెరిచి, 'సామీ! నీవు దీనిమీద కూర్చుండుము. నేను బండితోలువాని పక్కఁ కూర్చుండఁ గోరుదును' అనెను. ఈయవమానము భరింప నాకు సామర్థ్యము లేకపోయెను. భయపడుచు భయపడుచు నేను 'లోపలఁ గూర్చుండవలసిన నన్ను ఇచటఁ గూర్చుండఁబెట్టితివి. నే నెట్లో సహించితిని. నీ విచటఁ గూర్చుండి సిగరెటు కాల్చుటకు నీకాళ్ల కడఁగూర్చుండు మనుచుంటివి. నేను కూర్చుండను. బండిలోపలికి పోయి కూర్చుండెదను.'

ఈ మాటలు నానోర వచ్చెనో లేదో, అతఁడు నా గూబలు పగులఁగొట్ట మొదలిడెను. నాచేయి పట్టుకొని కిందికి ఈడ్వనెంచెను. నే నాబండి చువ్వలను గట్టిగాఁ బట్టుకొంటిని. మనికెట్లు విఠిగినను మానె విడువవలదనుకొంటిని. బాట సారు లందఱు మమ్ము చూచుచుండిరి. అతఁడు బండుబూతులు తిట్టెను; క్రిందికి పడఁగోయ పాటుపడెను; కొట్టెను. నేనుమాత్రము వదలలేదు. అతఁడు బలిష్ఠుఁడు. నేను దుర్బలుఁడను. చూడఁగా చూడఁగా తెరువరులకు జాలి పుట్టెను. వారు—'పాప మతని విడిచిపెట్టు! అతఁ డన్నది నిక్కము.

౯ ఎక్కువ కష్టములు

బండిలో తగిన యేర్పాటు చేయుడని కోరితిని. అందు కేజెంటు ఇటులు బదులు వ్రాసెను: 'ఇచ్చటినుండి మీరు ఎచ్చిన బండికన్న పెద్ద బండి బయలుదేలును. దానిని ఎదుపువారు కొత్తవారు. మిమ్ము దెదిరించినవాడు లే పదటికి రాడు! మీరు బండిలోపలనే కూర్చుండ నచ్చును.' ఈయుత్తరముతో కొంతచెంగ పోయెను. నన్ను కొట్టిన వానిపై కేసుపెట్టునుద్దేశము నాకు లేకపోవుటచే ఆకర్ష అంతటితో ముగిసెను.

మఱునాడు ప్రార్థనచే ఇసానేట్ గారి నొకరు నన్ను గుర్రపు బండి నెక్కించెను. లోపల మంచితా విచ్చిరి. ఆరాత్రికి సుఖముగా జోహాన్సుబర్గు చేరితిని.

ప్రాంతర్బక్ చిన్న ఊరు. జోహాన్సుబర్గు పత్తనము. అబ్బుల్లా సేట్ గారు జోహాన్సుబర్గునకును శాంతి యిచ్చిరి. అచ్చట మహమ్మద్ కాసిమ్ కమరుద్దీన్ గారి దుకాణపు విలాసము నాకు చెప్పియుంచిరి. అచట కమరుద్దీన్ గారి నొకరు నన్ను దీసికొనిపోవ నచ్చెను. కాని నే నతనిజూడలేదు. అతడు నన్ను పోల్చితేదు. ఇత హోటలునకు పోవ నిశ్చయించితిని. ఆపత్తనములోని హోటల్ల పేర్లు కొన్ని యెఱుంగుదును. బండి కుదుర్చుకొని గ్రాండ్ సేవనల్ హోటలునకు పోతిని. హోటలు మేనేజరును చూచి ఒకగది యిమ్మంటిని. అతడొక నిమిషము ఎగదిగజూచిచాల గౌరవముతో 'గదుల్లు కాళీ గా లేవని సలాము కొట్టి వెల్లి పోయెను. మరల బండిమీద కాసిమ్ కమరుద్దీన్ గారి అంగడికి వెల్లితిని. అచట నా కెదురుమాచుచున్న అబ్దుల్ గనీ సేట్ గారిని కలిసికొంటిని. వారు నన్నెంతో ఆదరించిరి. నాకు హోటలులో జరిగిన మర్యాద చెప్పకొంటిని. ఆయన పక పక నవ్వి 'హోటలులో, మీ కెటులు ప్రవేశము కలుగు నను కొంటిరి?' అనిరి.

ఆ త్మ క థ

‘ఏమది?’ అని నేనంటిని.

‘ఇక్కడ కొన్నా రున్నచో మీకే గోచరమగును. మేమే ఈ దేశమున ఉండఁగలము. డబ్బుమీఁద ఆశచే ఎన్ని అవమానములు వచ్చినను మఱచిపోయి ఇక్కడ నివసించుచున్నాము.’ అని నేటుగారు దక్షిణ-ఆఫ్రికాభారతీయుల కష్టములను చెప్పిరి.

ఈ నేటు ఆబ్దుల్ గనీగారిని గుఱించి యింకను ముందుముందు తెలియఁగలదు.

ఆయన మరల నిటు లనెను: ‘ఈ దేశము మీబోంట్లు ఉండఁ దగినది కాదు. లేపు మీరు ప్రిటోరియాకు బయలుదేఱుదురుగదా! ఇఁక మూడవ తరగతి బండిలోనే పోవలసియుండును. నేటాలులో ఈ మాదిరి. ట్రాన్సువాలులో ఇంతకంటె. ఇనట ఒకటి రెండు తరగతుల టికెట్టులు హిందువులకు ఈయరు.’

‘మీ రందులకు తగిన ప్రయత్నములు చేయలేదేమో?’

‘మేము అర్జీలు పెట్టుకొంటిమి. కాని మావారే ఒకటిరెండు తరగతులలో పయనింప నొల్ల రని ఒప్పుకొనక తప్పదు.’

‘నేను రైల్వే నిబంధనములను చదివించితిని; అం దొకలో పము కలదు. ట్రాన్సువాలు శాసనముల భాష ఋజువైనది కాదు; విస్పష్టముగా ఉండదు; విశేషించి రైల్వే నిబంధనములు.

‘నాకు మొదటి తరగతిలోనే పోవలయునని యున్నది. వీలు కానిచో ప్రిటోరియాకు సరాసరి గుర్రపుబండి కుదుర్చుకొందును; ముప్పది యేడుమైళ్లకదా’ అని నేను నేటాగారితో అంటిని.

౯ ఎక్కువ కష్టములు

బండిపైఁ బోయిన ఎంత ధనవ్యయ మగునో, ఎంత కాలవ్యయ మగునో నేటిగారు తెల్పిరి. తెల్పి మొదటి తరగతి రైలుబండిలోనే వెళ్లుఁ దిసిరి. ప్రేమకామాప్తుకు — నేను బారిష్టరుననియు, ఎపుడును మొదటి తరగతిబండిగాని మఱొకటి యొక్కననియు, నేను ప్రిటోరి యాకు వీలై నంత తొందరగా వెళ్ల వలయుననియు, దీనికి ప్రత్యుత్తరము రాక ముందే మిమ్ము కలిసికొందుననియు, మొదటి తరగతి టికెట్టు తప్పక దొరకునని ఆశించుచుంటినియు ఒక ఉత్తరము వ్రాసి పంపితిని. ఇందు నేను స్వయముగానే కలిసికొందుననుట కొక అర్థ మున్నది. ప్రేమకామాప్తు నన్ను చూడనిచో ఈహాలిబారిష్టరుమీఁద ఏనో కొన్ని యూహలు కల్పించుకొని టికెట్టు ఇచ్చుటకు వీలులేదని వ్రాసిపంపుటలో సందేహము లేదు. కాని నేను స్వయముగా తప్పెన్నుటకు వీలు లేని తెల్ల వేషము వేసికొని ఎదురుబడి అతనితో మాటలాడి మోహాటపెట్టినను పెట్టినచ్చు ననుకొంటిని. ఫ్రాక్ కోటు తొడిగితిని. నేక్ బై కట్టుకొంటిని. టీకుటాకుగా పోయి బల్లపై ఒక కాసుపెట్టి టికెట్టు ఇమ్మని అడిగితిని. 'అచటి వ్రాసినది మీరేనా?' అని అతఁ డడిగెను.

‘ఔను! మొదటి తరగతి టికెట్టు నిచ్చితిరా, చాలకృతజ్ఞుఁడను. నేడే నేను ప్రిటోరియా చేరవలయును.’ అంటిని.

అతఁడు చిఱునవ్వి, జూలిగొని, ఇటు లనెను—‘మాది ట్రాన్సు వాలు కారు, హాండు. నాకు మీ ఉద్దేశము తెలియును. నాకు మీయొడ సానుభూతి కలదు. మీకు నేను టికెట్టితును గాని ఒకవరకు మీఁదఁ గార్డు వచ్చి మిమ్ము నుండవలసినతరగతిలోనికి పొమ్మన్నచో నానుట దక్కింపవలయును. అనఁగా రైల్వే కంపెనీవారిమీఁద దానా నేరదు. మీ ప్రయాణము సుఖమగుఁగాక! మీరు యోగ్య

అ త్మ క థ

అని నేను గ్రహింపఁగలిగితిని' ఇటులని ఆతఁడు టిక్కెట్టు నిచ్చెను. నే నతనికి ధన్యవాదము లొసఁగి మీమాటకు బద్ధుడనని ఊహించితిని.

నేటు అబ్దుల్ గనీగారు నన్ను బంపుటకు వేషమును వచ్చిరి: ఈ జరిగిన విషయ మాయనకు వింత అయెను! కాని ఆయన ఇటు లనెను. 'ఆతంకము లేక మీరు ప్రిటోరియాకు చేరినచో చాల సంతోషము. కాని గార్డు మిమ్ము ఊరక వదలిపెట్టఁడని బెదురుగానే యున్నది. ఆతఁ డూరకున్నను తెల్ల బాటనారులు మాత్రము ఊరకుండురు.'

మొదటి తరగతి పెట్టెలో నెక్కితిని. రైలు బయలుదేఱెను. జర్మిష్ట్ర ప్రేషనులో గార్డు టిక్కెట్టు సోదా చూడవచ్చెను. నన్ను చూడఁగానే అతనికి కోపము హెచ్చెను. వెంటనే లేచి మూడవతరగతి బండిలోనికి పొమ్మని వ్రేలితో సంజ్ఞ చేసెను. నేను నా టిక్కెట్టు చూపితిని. 'ఉన్న నేమి? మూడవతరగతిలోనికి పొమ్మని ఉఱిమెను.

ఆపెట్టెలో ఒక్కతెల్లవాఁడే ఉండెను. ఆయన గార్డును ప్రతిఘటించి— "ఎందుల కా పెద్ద 'మనిషిని' బాధింతువు? ఆయన మొదటి తరగతి టిక్కెట్టు నీవు కానవా? వారి సరసన కూర్చుండుటకు నాకు బాధ లేదు" అనిపల్కి, నాకేసి తిరిగి, "మీరు కూర్చున్న కడనే వుదిరి కూర్చుండు"డని పల్కెను.

'కూలీతో' కూర్చుండుటకు నీకే కొంకు లేనిచో మఱి నాకా? అని గొణగొనుచు గార్డు వెళ్లి పోయెను.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు రైలు ప్రిటోరియా చేరెను.

ప్రిటోరియాలో మొదటిరోజు

దా అబ్దుల్లాగారి వకీలు ప్రిటోరియా స్టేషనులో నన్ను గలిసికొని తీసికొని పోవుటకు ఎవరనేని బంపునని ఆశపడితిని. నన్ను గలిసికొనుటకు భారతీయు లెవరును రారని ఎఱుగుదును. ఏలన, నే నాపత్తనమున ఏ భారతీయుని యింటను బసచేయనని అబ్దుల్లాగారి కథయ మిచ్చితిని. అది ఆదివారమగుటచే స్టేషనుకడకు ఎవరినేని బంపుటకు ఆవకీలుగారికి వీలు కలుగలేదని తరువాత తెలిసెను. నాకే మియు తోచలేదు. ఎచటికి వెళ్లుదును? ఏ హోటలునందును నాకు తా వీయరని దిగులుపడితిని.

౧౮ = ౩ సంవత్సరమునందలి ప్రిటోరియా స్టేషను ౧౯౧౮ సంవత్సరపు ప్రిటోరియా స్టేషను కాదు. నాడు దీపములన్నియు మసక మసకగా నుండెను. బాటసారులుకూడ పలువురు లేరు. బాటసారుల నందఱును వెళ్లనిచ్చి టికెట్లకల్పెరు తీరికగా నున్నప్పుడు నాటిక్కట్టు నిచ్చి ఏదేని చిన్న హోటలు పేరు గాని, లేక నాకు తా విచ్చు మఱి యొకచోటును గాని చెప్పుమని అడుగుదు ననుకొంటిని. ఎచటను వీలు కలుగనిచో ఆరాత్రి స్టేషనులోనే గడపదలచితిని. కాని ఈ స్వల్పవిషయ మడిగినను అతఁ డెక్కడ అవమానించిపోవునో యని నేను జంకిపోయిన మాట నిక్కము.

స్టేషను శూన్య మాయెను. తుదకు నా టిక్కెట్టును ఇచ్చి అదియు ఇదియు అడుగఁ దొడఁగితిని. అతఁడు వినయముతో ప్రభు

ఆత్మకథ

త్తరించెను గాని అది ప్రయోజనజనకము కాదు. కాని మాపార్శ్వమున నిలువఁబడియున్న ఒక అమెరికా నీగ్రో మా మాట లందుకొని ఇటు లనెను—“మీ గీ యూరికి సరిక్రొత్తవారివలె నున్నారు. ఇచట మీకు మిత్రులును ఉన్నటులు తోచదు. నాతో దయచేయుండు. మిమ్మొక చిన్న హొటలునకు తీసికొని పోవుము. హొటలు యజమాని అమెరికావాఁడు. వారిని నేను బాగుగా ఎఱుఁగుదును. అతఁడు మీకు వసతి నీయఁగలఁడు.”

ఈ పిలువని శేరంటము మొదట నాకు కొంచెము సంశయము కలిగించెను గాని పిమ్మట అతనికి ధన్యవాదము లర్పించి అంగీకరించితిని. అతఁడు నన్ను జాక్స్టౌన్ గారి హొటలునకు తీసికొని పోయెను. అతనిని చాటునకు తీసికొని పోయి నాసంగతి చెప్పెను. జాక్స్టౌన్ గారు అంగీకరించిరి, కాని ఒక నియమము—అందఱలోఁ గాక నాభోజనము నాగదిలోనే జరుగవలయును.

మఱియు ఆతఁ డిటు లనెను—“నాకు నలుపు తెలుపు లను నీ భేదములు లేవు. కాని మాహొటలునకు వచ్చువా రందఱును తెల్లవారే. మిమ్ము వారితోపాటు లోపల కూరుచుండఁ బెట్టినచో వారి కది అవమాన మనుకొందురో, మఱి లేచి పోదురో!”

“చిత్తము. ఈ రాత్రి యయినను నన్ను ఉండనిచ్చినందులకు మీకు ఎందనము. నాకు ఈ దేశస్థివహారము కొంచెము కొంచెము తెలిసినది. మీకష్టము నే నెఱుఁగుదును. నాగదిలో నేను భుజించుటకు నా కెట్టి ఆటంకమును లేదు. రేపు మఱియొకచోట ఏర్పాటు చేసికొనఁ గల ననుకొందును.”

గదిని చూపిరి. లోని కేగితిని. భోజనమున కెదురు చూచుచుంటిని. ఒక్కఁడ సుండుటచే నేదో ఆలోచించుకొనుచుంటిని.

సేవకుఁ డిఁక శేవచ్ఛ ననుకొంటిని. కాని బాక్టర్స్ గారు వచ్చిరి. “మిశ్శులను ఇక్కడ భుజింపుడని అన్నందులకు చాల నొచ్చుకొంటిని. అతిథు లందఱును ఈ మాట చెప్పితిని. చెప్పఁగా వారు తమ కెట్టి ఆపత్తియు లేదనిరి. మీరు ఎలువురతో అన్నశాలయందే భుజింపనగును; మీ రిచట సన్నా భున్నను సరియ; తమ కెట్టి ఆపత్తియు ఉండఁబోదని వారందఱును అన్నారు.”

నేను మరల వారికి ధన్యవాదము లొసఁగితిని. అన్నశాలలో తృప్తిగా భుజించితిని.

చుట్టువాఁటి ప్రాద్దున నకిలు ఎ. డబ్ల్యు. బేకరుగారిని దర్శించితిని. అబ్దుల్లాసేటుగారు వారిని గుఱించి కొంత చెప్పిరి. ఆకారణమున వారు నాకు చేసిన ఆవరమునకు ఆశ్చర్యము కలుగ లేదు. నా కెంతయో అభ్యుత్థానము చేసెను. ఎన్నియో కుశలప్రశ్నము లడిగెను. నాసంగతి యంతయు తెలిపితిని. తరువాత అతఁ డిటు లనెను: “మీరు బారిష్టరుగా ఇచట చేయఁదగిన దేదియు లేను. లోఁగడనే మేము మంచి నకిళ్లను కుదిర్చి యుంచుతిమి. ఈ దావా చాల కాలమునుండియు సచ్చుచున్నది. మఱియు చిక్కులమారిది. కనుక కావలసినంత పెట్టు ఆశ్రయములైన విషయములలో మీ సాయము చేకొందును. మాక్ల యంటునకును, మాకును ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములలోఁగల కష్టము మీరు తొలఁగింపవచ్చును. ఎటు లనఁగా, ఇప్పుడు నేను వారికడనుండి రావలసిన విషయములు అన్నియు మీనుండి తెప్పించుకొందును. ఇది నిక్కముగా మంచి సౌకర్యము. నే నింతవఱకు తమకు బస విచారింప లేదు. తమదర్శన మయినపిదప విచారింపఁ దలచితిని. ఇచట వర్ణచైత్రమ్యము భయపడఁ దగినంతగా కలదు. కావున తమబోఁటివారికి తేలికగా బస దొరకదు. అయితే నే నొక పేదరాలి నెఱుఁగుదును.

ఆత్మకథ

ఆమె రొట్టె లమ్మి జీవించు నొకని యిల్లాలు. ఆమె మీకు తా విచ్చి కొంచెము డబ్బు చేసికొను ననుకొందును. అచటికి పొదము దయ చేయుడు.”

అతడు నన్నామెయింటికి తీసికొనిపోయెను. ఆమెతో చాటుగా మాటలాడెను. నారమునకు 3౫ పిల్లింగులు పుచ్చుకొని ఆమె భోజనము పెట్టుటకు ఒప్పుకొనెను.

చేకరు వకీలే కాదు, ఆయన మంచి మతభోధకుడును. ఆయన నేటికిని జీవించి యున్నాడు. ఆయనపని యిప్పుడు కేవలము మతప్రచారము. ఇతలుపని మానివేసెను. సిరి సంపద లున్నవి. నేటికిని మాయిరువురకు ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుగుచున్నవి. ఆయన— ఉత్తరమున ఒకటే మాట: భిన్నభిన్న రూపములగు విషయములచే ఆయన క్రైస్తవమత ప్రాకృత్యమును సాధించును. మఱియు జీససును ఈశ్వరున కేకమాత్రపుత్రునిగను, మనుష్య సంతారకునిగను విశ్వసింపని యెడల పరమశాంతి లభింపదని ఆయన ప్రతిపాదించును.

ప్రభును దర్శనముననే బేకరుగారు నా మతాభిప్రాయము కనుగొనెను. నేనిలు లంటిని—“నేను పుట్టువుచే హిందువును. ఆయినను నాకు హిందూమతి మెక్కుడు తెలియదు. ఇతరమతములమాట అంత కన్న తెలియదు. నిక్కమునకు నాస్థితి నాకు తెలియదు. ఇప్పటి నావిశ్వాస మేమియో నాకు తెలియదు. ఎటు లుండవలయునో అదియు తెలియదు. నేను మా మతమును పఠింపవలయు ననుకొనుచున్నాను. యథాకర్తగా ఇతరములనుగూడ పఠింపవలయు ననుకొనుచున్నాను.”

౧౦ ప్రిటోరియూలో మొదటిరోజు

బేకరుగా రీమాటలు విని ప్రసన్నుడై — “దక్షిణ ఆఫ్రికా జన రత్న మిషనుకు నేనొక డైరెక్టరును. నేను స్వయముగా ఒక చర్చి కట్టించితిని. అందు నియమకాలమున తప్పక మతమునుగుఱించి ఉపన్యసింతును. నాకు రంగు తెగులు లేదు. నాతోపాటు అచట ఇంకను ప్రచారకులు కలరు. అచట మేము దైనందినము ఒంటిగంటకు చేరి కొన్ని నిమిషములు శాంతి జ్ఞానోదయములకు భగవంతుని ప్రార్థించుచుంటిము. తాము అక్కడికి వచ్చినచో చాల సంతోషించెదను. అచట నా సహచరులతో తమకు పరిచయము కలుగజేయుదును. వారును తమ పరిచితిచే స్త్రీతులగుట నిక్కము. తమకు నేను పతిపకొన్ని గ్రంథములను ఇత్తును. గ్రంథములలో నెల్ల బైబిలే మహాగ్రంథము. మిమ్ములను దానినే పఠింపుడని ప్రత్యేకముగా సిఫారసు చేయుదును.”

నేను బేకరుగారికి ధన్యవాదములు సమర్పించి ఒంటిగంట ప్రార్థనలకు అందుకొందునని మనవి చేసితిని.

“అటులగుచో తమకొఱకు రేపు ఒంటిగంటకు ఇచటనే వేచి యుండును. మన మిచటనుండి ప్రార్థనామందిరమునకు కలసియేపోదము.” అని యీమాటలుకూడ నెనుకటిమాటలకు కలిపెను. మేము పరస్పరము నెలవు పుచ్చుకొంటిమి.

బాగుగా ఆలోచించుటకు నాకు ఇంతవఱకు ఎక్కువ అవకాశము చిక్కలేదు.

జాన్ స్టెన్ గారికడకు వెళ్లితిని. డబ్బు ఇచ్చితిని. క్రొత్త యింటికి వెళ్లితిని. అక్కడ భుజించితిని. ఆ బిడ దొడ్డయ్యిల్లాలు. ఆమె

ఆత్మకథ

నాకు కాకాహారము సిద్ధముచేసెను. వారి కుటుంబములో కలిసిపోవుటకు నాకెంతో కాలము పట్టలేదు.

తరువాత నేనచటనుండి దాదా అబ్దుల్లాగారి మిత్రుని చూడఁజోయితిని. అబ్దుల్లాగారు వారికి చీటి వ్రాసి యిచ్చిరి. నేను చెల్లి అచీటి యిచ్చితిని. మాకు పరిచయ మాయెను. వీరు అచటి సింధువుల కడగండ్లు వివరించిరి. వీరు నన్ను తమయింట నుండుఁడని 'బలవంత' పెట్టిరి. నేను వీరికి ధన్యవాదము లర్పించి నేనిదివరకే బస ఏర్పాటు చేసికొంటినని మనవి చేసికొంటిని. 'తమ కేదేని కావలయుచో నన్ను దుగుటకు సంకోచింప వలదని వీరు మఱినుట చేప్పిరి.

సంజ అయెను. భుజించి నాగదిలో విశ్రమించి దీర్ఘాలోచనలో పడితిని. ప్రకృతము నాకు చేయఁదగు పనిలేదు. ఆవిషయము అబ్దుల్లానేటాగారికి తెలిపితిని. బేకర్ గారు ఇంత మైత్రిచేయుట లోఁగల అర్హమేమి? వీరి సహచరుల వలన నా కెంత జ్ఞానము లభించును? క్రీస్తుమతము ఎంతవఱకు చదువుదును? హిందూమతమునకు సంబంధించిన గ్రంథములు నా కెటులు దొరుకును? నా నిజమతమును సంపూర్ణముగా ఎఱుంగనిచో క్రైస్తవమతస్వరూపము సరిగా నాకు ఎటులు తెలియును? నే నీనిర్ణయమునకు రాఁగలిగితిని: నాచదువంతయు నిష్పక్షికముగా ఉండవలయును; ఈశ్వరుఁడు మాపించిన శ్రోవ బేకరు గణముతో సంపరింపవలయును; నిజమతమును సంపూర్ణముగా తెలిసికొనక అన్యమతమును అంగీకరించు నాలోచనమును పెట్టుకొనను.

ఇటులు తలపోయుచు తలపోయుచు నిదురలోఁ బడితిని.

ప్రేక్షకులతో పరిచయము

మరునాడు ఒంటిగంటకు జేకరుగారి ప్రార్థనానుందిరమునకు

వెళ్లితిని. అచ్చట హారిస్ కుమారితోడను, గాబ్ కుమారితోడను, కోట్సుమొదలగు వారితోడను పరిచయముకలిగెను. అందఱును ప్రార్థింప మోకారించిరి. నేనును వారి ననుకరించితిని. తమకోరికలను గుఱించి ఈశ్వరుని వేడుకొనుట అనటి ప్రార్థన. 'ఈదినము శాంతముగా గడుచుగాక!' అనిగాని, 'ఓ పగమేళ్వరా! నాహృదయద్వారమును తెరుతువుగాక! అనిగాని' ప్రార్థించుట అనట మామూలు. నాడు మాత్రము 'క్రొత్తగ వచ్చిన నూ మిత్రునకు మార్గము చూపుము! ఓప్రభూ! మాకు కలిగించిన శాంతినే ఇతినిగూడ కలిగింపుము! మమ్మ రక్షించిన వీరురక్షకుడే ఇతినిగూడ రక్షించుగాక! వీరు నాథుని పేరనే మే మీ ప్రార్థనలు చేయుచున్నాము!' అని వారందఱును పగమేళ్వరుని వేడుకొనిరి. ఈ సమాజమున భజనకీర్తనలు గాని, సంగీతముగాని లేదు. ప్రతిదినము ప్రార్థన అయినవెంటనే వెళ్లి వాయెడివారము. సరిగా అప్పుడు భోజనవేళ. ప్రార్థనకు అయిదు నిమిషములకంటె ఎక్కుడు కాలము పట్టెడిది కాదు.

హారిస్, గాబ్ అను నీ యిరువురును అవివాహిత ప్రాథకు. కోట్సుగారు క్వేకరులెగవారు. పై ఇరువురు స్త్రీలును ఒకచో నివసించుచుండిరి. ప్రతిఆదివారము నాలుగుగంటలకు తమయింట తేనీరు త్రావుటకు నన్ను ఆమంత్రించిరి. ఆదివారములందు కోట్సు

ఆ త్మ క థ

గారును, నేనును కలిసినపుడు ఆవారమున నేను చదివిన గ్రంథముల జాబితా ఇచ్చుచుండువాడను. వానిగుఱించి నా అభిప్రాయములు గూడ చెప్పుచుండువాడను. ఈ సృద్ధకుమారికలుగూడ తమతమ భవములను, తమకు కలిగిన పరమశాంతిని గుఱించి చెప్పుచుండెడివారు.

కోట్సుప్పాదియను శుద్ధము. అతఁడు బోళావాడు. పట్టుదల గలయువకుడు. ఈయనకును నాకును ఎక్కువ సంగాతము ఏర్పడెను. తఱుచు మేముకలిసి పికారు వెళ్లుచుండువారము. వీరివలన నాకు పలువురు క్రైస్తవులపరిచయము లభించెను. మాపరిచయము సృద్ధియగు కొలఁది అతఁడిచ్చు గ్రంథములును నాబీరువాలో అంతగా సృద్ధియాయెను. నేను కేవలము శ్రద్ధకు వకుడనై వాని నన్నిటిని పఠింప ననుచు లించితిని. ఈ పుస్తకములు చదివి వీనిలోని విషయములను చర్చించు కొనుచుండువాడను.

౧౮౯౩ సంవత్సరమున అట్టిగ్రంథము లనేకములు చదివితిని. వాని పేరులన్నియు నా కిపుడు గుఱుతులో లేవు. 'సిటీ టెంపిల్' అను గ్రంథముపయి పార్కరుగారు వ్రాసిన వ్యాఖ్యానమును, పిరుర్నసు గారు వ్రాసిన 'ఇన్ ఫోలిబుల్ ప్రూఫ్సు'ను, బల్లర్ గారు వ్రాసిన 'అహల జీయును ఈ మొదలగునవి కొన్ని గుర్తు. ఈ గ్రంథములలో కొన్ని కొన్ని భాగములు నాకు తెలియకుండెను. కొన్ని నచ్చెను; కొన్ని వచ్చకుండెను. నా ఉద్దేశములన్నియు కోట్సుగారికి తెలుపుచుంటిని. బైబిల్ మతము పరమప్రమాణ మనుటయే ఇన్ ఫోలిబుల్ ప్రూఫ్సు గ్రంథకర్తయొక్క ఉద్దేశము. ఈ పుస్తకము నాకు నచ్చలేదు. ఈ పార్కరుగారిట్టిక నీతివర్ధకమే కాని ప్రచారమునందున్న ఏసు మతమున విశ్వాసము లేనివారి కది నిష్ప్రయోజనము. బల్లరుగారి

౧౧ క్రైస్తవులతో పరిచయము

ఆనాలజీ క్రిష్టము, గంభీరమును అగు గ్రంథము. దీని నయిదాటు సారులు చదువవలయును. నాస్తికులను ఆస్తికులను గా మార్చుదలంచుట ఈ గ్రంథోద్దేశ మనుకొందును. 'ఈశ్వరుడు కలఁడు' అను సిద్ధాంతములు చదువులు నాకు లాభకారి కాదు. ఏలన నేను నాస్తికావస్థను లేను. ఏ నే అద్వితీయమగు అవతారమనియు, అతఁడు మానవులకును, ఈశ్వరు నకును సంధికర్తయనియు ఈమొదలగు సిద్ధాంతము నాకు హృదయం గనుము కాలేదు.

కోట్నుగారు అంతమాత్రమున అపజయ మొప్పుకొనువాఁడు కాఁడు. ఆయనకు నాపైఁగల కూర్మికి ఎల్ల లేదు. ఒక నాఁడు అతఁడు నామెడలో తులసిదండ మాచేను, మాచి దుఃఖితుఁ డయ్యెను. 'ఈ గ్రుడ్డి నమ్మకము నీకు తగదు. దండను త్రెంపుదు నిటు ర'మ్మునెను.

'కూడదు, ఇది మా అమ్మగారి ప్రసాద'మంటిని.

'అందు నమ్మక మున్నదా?'

'అందలి రహస్యము నాకు తెలియదు. ధరింపకున్నచో కీడు కలుగునని నే ననుకొనను. ఆమె నాశ్రేయస్సు కోరి ప్రేమతో వేసిన యీదండను ప్రబలమగు కారణము లేక తీసివేయను. కాలము పక్వమై, యిది జీర్ణమై తనంత తాను తెగిపోవుచో మఱియొక తులసివేరు కొనుటకు నాకు లోభము లేదు. కాని దీనిఁ దెంప నలనుపడదు.'

నామతమున నమ్మిక లేదు కాన నావాద మతనికి నచ్చలేదు. నన్నతఁ డజ్ఞానకూపమునుండి వెలుగరించుటకే ప్రయత్నించుచుండెను. మతాంతరములందు కొంత సత్య మున్నను, పూర్ణమగు సత్యము ఏమి మతమునందే కలదనియు, ఆమతము స్వీకరింపనిచో మోక్షము చేమా

ఆత్మకథ

దనియు, ఏనునాథుడు మధ్యవర్తియై అడ్డుపడకున్నచో పాపప్రక్షాళనము కాదనియు, పుణ్యకర్మములతో నిసుమంతయు ప్రయోజనము లేదనియు అతడు వాదించి నన్ను ఒప్పింప ప్రయత్నించుచుండెను.

అతడు నాకు గ్రంథపరిచితి కలిగించినట్లులే ఏసుభక్తుల పరిచితినిగూడ కలిగించెను. ఈపరిచయసంబంధమున స్లీమత్ బ్రదరక్ కుటుంబ మొకటి.

స్లీమత్ బ్రదరక్ అనునది ఒక ఏసుసంప్రదాయము. నాకు కోట్సుగారినలన పరిచితు లయిననా రందఱును చదువుకొన్నవారు; పాప భీరువులు. కాని ఈకుటుంబములో ఒకరు ఇటులు వాదించిరి:

‘మా మతసౌందర్యము నీ వెఱుంగవు. మానవుఁడు తన పాపములకు ఎప్పటికప్పుటికి ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనవలయు ననునది నీ వానము అగుచో జన్మమెల్ల ను ప్రాయశ్చిత్తములతో సరి. ఎడతెగని ఈక్రియా కాండచే ముక్తి యెటులు కలుగును? నీ కన్నటికిని శాంతి రాదు. మన మందఱుమును పాపులమని నీవును అంగువు. చూడుము, మా కెంతవిశ్వాసముకలదో! మనప్రయత్నములు వ్యర్థములు కాని ముక్తి కావలయును. ఈపాపభారము నెటులు మోయఁగలము? దానిని ఏసుమీఁదనే పాఱవేయవలయును. అతఁ డొకఁడే పాపరహితుఁడు. అతఁ డొకఁడే భగవానుని కుమారుఁడు. ఎవరు తనను నమ్మిదురో వారి పాపము పట్టాపంచలయిపోవునని ఆయన వర మొసఁగెను. అది ఈశ్వరుని అగ్రాముగు ఉదారత. ఏసు ముక్తి నీయ గలఁడని నమ్మిదుమేని పాపములు మన కంటవు. మనకు పాపము చేయకతప్పదు. ఈప్రపంచమున పాపస్వర్గ లేకుండు టెటులు? కావున ‘ఏసే రక్షకుఁడు’ అని నమ్మినవానికే పరిపూర్ణశాంతి. కావున శాంతి మీకా, మాకా!’

౧౧ క్రైస్తవులతో పరిచయము.

ఈవాదము నాకు ఇంచలేదు. వినయముతో నేను ఇటు లంటిని:

‘ఏసుమతమువా రందఱును ఇటులే వాదించుచో నే నాదేసు మతమును అంగీకరింపజాలను. పాపములొనర్చి తత్ఫలము నాకు అంబరాదని నే నెన్నడును ప్రార్థింపను. పాపకర్మమునుండి, మఱియు పాపప్రస్ఫుత్తినుండి విముక్తుడ నగుటకు ప్రయత్నము చేయుదును. అట్టిసితి బద్ధుల చేకూఱువఱకు అశాంతియే నాకు ప్రయతరము.’

అతఁ డిటులు బదు లాడెను:

‘ఇది యంతయు నిష్ప్రయోజనము, మరల నొకసారి నా చెప్పిన మాట లాలోచింపుము.’

పాపము! అతఁడు చెప్పినంత చేసితిరెను. బుద్ధిపూర్వకముగా అతఁడు పాపము అనుష్ఠించుచుండెను. అంతటితో, బోక వానివలన తన కేమియు మనస్సున చింత లేదని నాకు చెప్పెను.

ఇట్టి సిద్ధాంతములు క్రైస్తవులందఱకు సమ్మతములు కావని వీరిపరిచితికి వెనుకనే నాకు తెలియును. కోట్లు పాపభీరువు. ఈతని హృదయము నిర్మలము. సాధనచే హృదయము శుద్ధమగునని యితని నమ్మిక. అశుద్ధమారికలకుగూడ నిదియే నమ్మిక. నాచదివిన గ్రంథ ములలో కొన్ని భక్తిపరములు. స్లమత్ సోదరప్రసంగమున నాబుద్ధి యెటులు మాటునో యని కోట్లుగారు భయపడుచుండిరి గాని అట్టిసం దించుమున కవకాశము లేదనియు, అతని పెడమతముచేత ఏసుమతము యొక్క రూఢార్థముపై నాకు ఈసు కలుగదనియు నచ్చఁ బరికితిని. నాకుఁ గల తపన వేఱు: అది బై బిలుసుగుజీంచియు, దాని తత్త్వార్థమును గుఱిచియు.

భారతీయులతో పరిచితి

కై స్తవులనుగూర్చి అధికముగా వ్రాయుముందు అప్పటి నాయితరానుభూతులను చెప్పుట అవశ్యకము.

నేటాలురాష్ట్రమున దాదా అబ్దుల్లాగా రెట్టివారో ప్రిటోరీ యాలో నేర్ తై యబ్ హాజీఖాన్ మహమ్మదుగారు అట్టివారు. అందఱు ఉపయోగించు ఏధర్మకార్యమైనను ఆతఁడు లేక నెఱవేఱదు. నేనచటికేగిన మొదటివారముననే వారితో పరిచితి గావించితిని. నేను ఆతనితో ఇటు లంటిని—‘నాకు ప్రిటోరీయాలోని భారతీయు లందఱతో పరిచయము సంపాదించవలయునని ఉన్నది. ఇచటి హిందువుల అనుపాసులు నాకు తెలిసికొనవలయునని ఉన్నది. కావున మీరు నాకు సాయము చేయవలయును.’ ఇటులు నే ననగా నతఁడు అన్ని విధముల సాయము చేయుటకు ఉత్సహించెను.

భారతీయుల నందఱను ఒకచో సమావేశపఱచి వారి సిరిగతుల నన్నింటిని వివరించి చెప్పుట అవశ్యక మని నాకు తోచెను. నేట్ హాజీ మహమ్మద్ హాజీ జానబ్ అనువారిచేర నాకడ పరిచయలేఖ కలను. సభ వారిగృహమున. సభ్యులందఱు మేముకొనర్తకులు. హిందువులసంఖ్య వేళ్ల మీఁద. ప్రిటోరీయాలో ఉనికిగల హిందువులు కొలఁదిమంది.

నాజీవితమునం దిది ప్రథమోపన్యాసము. ఆయుపన్యాసము నకు నేను కష్టించితిని. ఉపన్యాసవిషయము సత్యము. వాణిజ్యమున

౧౨ భారతీయులతో పరిచితి

సత్యము నడపుట అసంభవమని కొందఱువర్తకులు పలుమాటలు నాతో పలికియాంజిరి. నే నపుడును దాని విశ్వసింపలేదు; ఇపుడును విశ్వసింపలేదు. 'సత్యమును, బేహారమును ఈరెండునుపరస్పరమువిరుద్ధములు' అనుచుండు బేహారులు నేటికినిగలరు. 'బేహార మనునది న్యవహారము; సత్య మనునదిధర్మము: కావున న్యవహారము వేఱు; ధర్మము వేఱు' అని వారి రాద్ధాంతము. న్యవహారమునందు శుద్ధసత్యము అశక్యము; యథాశక్తి సత్య ముడుట శక్యమని వారి చింతము. నేను నాయుపన్యాసమున ఈవిషయ మునంతయు ప్రత్యక్షాభ్యాసము చేసి బేహారులు రెండింతలు సత్యముగా ఉండవలయునని చూపించితిని. స్వదేశమునకంటె విదేశమున ఎక్కుడు సత్యనిష్ఠ ఉండవలయును. ఏలన అచటనుండు ఏకాలిదిమంది భారతీయులతో చూచి కోటానకోట్ల భారతీయులుగూడ వీరివలెనే యుండురని నిర్ణయమగును.

నేను తెల్ల వారిని ఉదాహరించి నల్లవాండ్లెంత అశుచిగ నుండురో, ఎంత దుష్ప్రవర్తనము చేయుదురో చాటిచెప్పితిని.

హిందువులు, ముసల్మానులు, పారసీకులు, క్రైస్తవులు, మఱియు గుజరాతీ, మదరాసీ, పంజాబీ, సింధీ, కచ్చీ, నూరతీ ఈమొదలగు భేదములు మఱివుండని ఉద్వేగించితిని. ఒక సంఘమును స్థాపించి మనవారు పడుచున్న కష్టనిష్ఠులను అధికారులకు అర్జీలు పెట్టుకొనుటనియు, నాకు వీలు ఉన్నంతవఱకు వేతనము కోరకయే పని చేయుచుననియు ముగించితిని.

నాఉపన్యాసము సభను ఆకట్టె నని గ్రహించితిని.

దానిపై చర్చలు జరిగెను.

ఆ త్మ క థ

తమతమకష్టముల నా కెఱిగింప కొందఱు అంగీకరించిరి. నాకును ఉత్సాహము కలిగెను. నారిలో ఇంగ్లీషు వచ్చినందు కొలదిమంది, ఆపరదేశమున ఇంగ్లీషువచ్చినచో లాభకరమని నేను వారికి తెలిపితిని. కావున ఇంగ్లీషు చదువుడని కోరితిని. పెద్దవాడైనను చదువుకొన వచ్చునని కొందఱు యుదాహరణము చూపితిని.

ఎవరయినను చదువుకొనువారున్నచో చెప్పబడు నేను సంస్థిం డు నంటిని. తమకు వీలయినపుడు నేను తమకడకు వచ్చి బోధించువరకు మీఁద కొందఱు ఇంగ్లీషు చదివిన నంగీకరించిరి. వీరిలో ఇరువురు ముసల్యాదులు ఒకఁడు మంగలి. ఒకఁడు గుమాస్తా. మూడవవాఁడు హిందువు. ఒకచిన్న దుకాణాదారు. నేనందఱకు అనుకూలుఁడ నైతిని. బోధకతలో నాకు సందియములేదు. నాశిష్యులుమాత్రము ఏమిరి గాని నేను వినువుకొనలేదు.

నేను వారియిండ్లకు పోవుటయ కాని వాతకవకాశము లేకుండె డిది. కాని నే నోరిమిని విడనాడలేదు. ఇంగ్లీషుపండితుల మగుదమిని వారి కవరికిని కోర్కె లేదు. అయినను ఇద్దఱు ఎనిమిది నెలలకు కొంత తేలిరి. కొంచెము ఖాతావ్రాత (Book Keeping) కొంచెము వ్రాత కోత్తిలు(Correspondence)నేర్పిరి. తన ఖాతాదారులతో మాటలా డుటకు శక్తి కలుగుచో చాలునని మంగలి అనుకొనెను. నారిలో ఇద్దఱు ఇంగ్లీషు నచ్చుటలన ధన్యానముచేయు సామర్థ్యము గడించిరి.

సభలన కలిగిన ఈప్రయోజనమునకు నాకు సంతస మయ్యెను. అట్టి సభలు ప్రతివారమో, ప్రతినెలయో చేయ నిశ్చయింపఁబడెను. ఇంచుమించుగా మే మనుకొన్నటులు సభలు జరుగుచుండెడివి. ఈసభ లలో ఒకరికొకఁడేము లింకొకరు తెలిసికొన వీలు కలుగుచుండెడిది.

౧౨ భారతీయులతో పరిచితి

ఈకారణముచే ప్రిటోరియాలో నే నెఱుంగని భారతీయుఁడు లేఁడు. వారినిగుఱించి నాకు తెలియనివిషయము లేదు. ఈకారణమున అచట నివసించుచున్న బ్రిటిషు ఏజెంటుతో పరిచితి చేసికొన నెంచితిని; వారిని సందర్శించితిని. ఆయనజేరు జాకోబస్ డి వెల్. హిందువులపై ఆయనకు మంచి అభిప్రాయము. కాని అచట నతనికి తగినపలుకుబడిలేదు. “సమయము వచ్చినపుడు సాయపడుదు”నని ఊహించి అక్కఱ కలుగు నపుడు ననుఁ జూడ ర”స్మని అతఁడనెను.

చైలువారితో వ్యవహారము జరుప నారంభించితిని. ‘మీరు పెట్టుకొనిన ఏర్పాట్లను అనుసరించియే హిందువులకు కష్టములు కలుగకుండఁ జూడుఁడని కోరితిని. సరియగు వేషభాష లున్నయెడలనే పెద్దతరగతి టిక్కెట్టు లీయఁబడు నని ప్రత్యుత్తరము వచ్చెను. దీనివలన తగినప్రయోజనము సమకూర లేదు. ఏలయనఁగా వేషభాషలు సరిగా నున్నవనుటకును, లేననుటకును స్టేషన్ మాస్టరుగదా అధికారి!

హిందువులకు సంబంధించిన కొన్నివ్యవహారపత్రములను బ్రిటిష్ ఏజెంటు నాకు చదువనిచ్చెను. ఇట్టివి కొన్ని తెయబోనేటుగారుగూడ ఇచ్చిరి. ఆరెంజి స్ట్రీట్టునుండి భారతీయులు ఎంత నిర్దయముగా వెళ్లఁ గొట్టఁబడిరో ఆవిషయ మీకాకాకితములవలన నాకు తెలియనయ్యెను.

వేయేల? ట్రాన్సువాలు స్ట్రీట్టులలోని భారతీయుల జీవనము... సాంఘికము, ఆర్థికము, రాజకీయము, సమస్తమును తెలిసిపోయెను. వీని చదువుటవలన ముందు ఇంత ప్రయోజనముకలుగఁబోవునని నేననుకొన లేదు.

అయేడు గడఁచినపిమ్మటనో, దావా లేలినపిమ్మటనో గృహభిముఖుఁడను కాఁడలఁచితిని. కాని చైవము వేఱు తలఁచెను.

కూలితనపు అనుభవము

ట్రాన్సువాలు ఆరెంజి ప్రీస్టేటులలోని భారతీయులదశను సంపూర్ణముగా చిత్రించుట కిది తావు కాదు. తెలిసికొనఁ దలంచువారు దక్షిణ ఆఫ్రికా సత్యాగ్రహేతిహాసమును చదువవలెను. కాని దానిరూపరేఖ యిచ్చుట ఇచ్చట వావశ్యకము.

ఆరెంజిప్రీస్టేటులందు ౧౮౮౮ సంవత్సరముననో, అంతకు ముందో పుట్టిన ఒకశాసనమువలన భారతీయుల స్వాతంత్ర్యము లన్నియు మాసిపోయెను. ఒకవేళ భారతీయుఁ డెవఁడేని అచ్చట నుండఁదలఁచెనేని హోటళ్లలో నేవకుఁడుగనో, లేక మఱియొక బానిస తనమేదేని అవలంబించియో ఉండితీరవలెను. నామమాత్రమునకు ముదరా యిచ్చి వర్తకులను తఱిమివైచిరి. వారు అర్జీలు పెట్టుకొనిరి. ప్రార్థనాపత్రములు పంపుకొనిరి. కాని వారి మాట లెవరు విందురు?

౧౮౮౫ సంవత్సరమున ఒక కఠినశాసనము పుట్టెను. ౧౮౮౬ సంవత్సరమున అది కొంచెము సంస్కరింపఁబడెను. దీనికి ఫల మేమనఁగా, భారతీయుఁడు ట్రాన్సువాలులో ప్రవేశించుటకు మూఁడు పవునులు పన్నీయవలయును. వారికి ప్రత్యేకించిన స్థలములలోతప్ప వారికి వేఱుగా భూము లుండరాదు. నిక్కమునకు అదియు భూస్వామిత్ర్యము కాదు. వారికి వోటుహక్కులేదు. ఆసియాఖండ వాసులకుఁగాను ఈ శాసనములు నిర్మింపఁబడెను. కాని వారికంటె

౧౩ కూలితనపు అనుభవము

వేలుగా నున్న శ్వేతేతరజాతులవారికిగాను నిర్మింపబడిన శాసనములుకూడ అసియాఖండవాసులపై ప్రయోగింపబడుచుండెను. ఈ శాసనములచే భారతీయుఁడు కాలిబాటలో నడువరాదు. రాత్రి తొమ్మిది గంటలు దాటిన పిదప అనుమతిలేక భారతీయుఁ డెవఁడును బయటికి పోరాదు. భారతీయులపై ఈ శాసనము లొక్కొక్కప్పుడు ప్రయోగింపబడుచుండెను. ఒక్కొక్కప్పుడు లేదు. కొండలు అరబ్బుల మని చెప్పుకొని దాటుచుండిరి. ప్రత్యేకముగ అనుమతి కావలసివచ్చెనా, పోలీసువారి 'దయాధర్మబిచ్చము.'

ఈరెండు శాసనములను చదివి చూడవలసివచ్చెను. నేను రాత్రులందు కోట్సుగారితో కలిసి పికారుపోవుచుంటిని. నేను వెనుదిరిగి యింటికి వచ్చువఱకు పదిగంట లయ్యెడిది. పోలీసు పట్టుకొని నవో నా గతియేమి? ఈ విషయమున నాకంటె కోట్సుగారికి ఎక్కువ తొందరగా ఉండెను. అతఁడు తన నీగ్రోనాకరులకు చీటి (Pass) నీయఁగలఁడు. నాకెటు లీయఁగలఁడు? నేవ్వుఁడు నేవకునకు అనుజ్ఞా పత్రము నీయవచ్చును. నేను కోరుదునుగాక! కోట్సుగారు ఈయ సరిదుఁ డగుఁగాక! అస లతఁ డటు లీయఁ జాలఁడు. అటులు చీటి నిచ్చుచో అది దగా.

కావున కోట్సుగారో, వారి మిత్రులలో నన్ను క్రాజ్ గారి కడకుఁ గొంపొయిరి. ఆయన సర్కారువారి వకీలు. మే మొకరిమొకము లొకరము చూచికొందుము గదా సహాధ్యాయులము. ఒక్క 'ఇన్'కు సంబంధించిన బారిష్టర్లము. తొమ్మిది దాటుచో నాకు చీటి కావలయు ననుట కాతఁడు నొచ్చుకొనెను. నా వేదనలో కొంత పంచుకొనెను. నాకొక చీటి ఇచ్చుటకు బదులు ఒక చేయుత్తరము వ్రాసి యిచ్చెను. దానితో నా యిష్టవేళ సంగరింపవచ్చును. పోలీసు

ఆ త్మ క థ

లడ్డుపెట్టరాదు. ఈ యుత్తరమును ఎపుడును నాకడ నుంచుకొనుచుంటిని. కాని ఎన్నడును దాని యక్కఱకలుగలేదు. అటులు కలుగకుండుట కేవలము దైవఫలమన.

డాక్టరు క్రాజు తనయింటికి నన్ను నిమంత్రించెను. మేము మిత్రుల మయితిమి. నేను తెలుగు వారియింటికిఁబోవుచుంటిని. వీరివలననే నాకు ప్రఖ్యాతుఁడగు పీరి సోదరుని పరిచయము కలిగెను. అతఁడు జోహాన్సుబద్దనందు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటరు. బోయరుయుద్ధమున ఒక ఉద్యోగిని కూనీచేయుటకు కుట్రపన్నెనని అతనికి ఏడేండ్లు శిక్షవేసిరి. అతని సనదును గూడ రద్దుచేసిరి. యుద్ధము ముగిసినపిదప నాతఁడు విడుదల సొందెను. మరల సమ్మానసహితముగా కోర్టున చేర్చికొనఁబడెను. మరల నతఁడు పీడరుపని చేయ మొదలిడెను.

ఈపరిచయములు పిదప నాకు ప్రజాసేవకు ఉపయోగపడెను. ఇంకను నాకష్టమును తగ్గించెను.

కాలిబాటలో నడచుటకు సంబంధించిన శాసనఫలము నా యెడ విపరీతముగా పరిణమించెను. నే నెపుడును ప్రెసిడెంటువీధినుండి ఆవల నున్న మైదానమునకు షికారు పోవుచుండువాఁడను. ఈవీధియందే ప్రెసిడెంటు క్రూగరుగారి గృహము కలదు. అది ఆడంబరముగ నుండదు. దీనిచుట్టు తోటయు దొడ్డియు లేదు. సామాన్యగృహములకంటె దీని కాధిక్యము లేదు. ప్రిటోరియాలోని కోటికేవల యిండ్లు దివ్యభవనములు. వానిమందు నందన వనములు. కాని ప్రెసిడెంటుగారి స్వభావము నిరాడంబరము. ఆ యింటిమందు పోలీసు పారా యిచ్చుటచేతనే అదియొక రాజ్యాధికారిగృహమని తెలియనగును. నే నెపుడును ఈ పోలీసు ప్రక్కనుండియే పోవుచుంటిని. కాని అతఁడేనాఁడును నన్నే మియు అనలేదు.

౧౩ కూలితనపు అనుభవము

ఇచట పారావారిడు వంతులచొప్పున మాటుచుందురు. ఒక నాఁ డొకపోలీసు ఏమియు నూచింపకయే, కాలిబాట విడువమనియైన చెప్పకయే నన్ను తన్ని తగిలెను. నేను డిల్ల వడితిని. నీ వేల యిటులు చేసితివని నేనడుగకముందే ఆ దారిని గుర్రముపై పోవుచున్న కోట్సు గారు 'గాంధీ, నే నంతయు చూచితిని. నీవు వీనిపై కేసు పెట్టుచో నేను తప్పక సాక్ష్య మీయఁగలను. ఇతఁడు ని న్నిటులు మిగిలినందు లకు వగచుచున్నాను' అనెను.

నే నిటు లంటిని—'ఇందు చింత్యము లేదు. పాప మతని కేమే టుక? అతనికి నల్ల వాగందఱు ఒకటే. అతఁడు నన్నెటులు పరామరిసిం చెనో నీగ్రోలను గూడ అటులే పరామరిసించుచుండుననుట తథ్యము. నానఱకు నాకు ఎట్టి అపాయము కలిగినను కోర్టునకు పోవలదని నియ మము పెట్టుకొంటిని. కావున నే నితనిపై కేసు పెట్టను.'

కోట్సుగారు ఇటు లనిరి—'నీమామూలు పద్ధతినీదే. మఱి విచా రించి చూచికొనుము; ఇట్టివారికి మన మొకసారి శాస్త్ర జరుపవలయును.'

కోట్సుగారు ఇటులు పలికి ఆ పోలీసును కోపపడిరి. పోలీసు డచ్చివాఁడు. వారిద్దఱును డచ్చిభాషలో మాటలాడిరి. నా కేమియు తెలియలేదు. చిట్టచివర కా పోలీసు నన్ను క్షమాపణ కోరెను. కాని అతఁ డటులు కోరనక్కఱలేదు. నే నతనిని అదివఱకే క్షమించితిని.

ఇటుపిమ్మట నే నావీధికి పోలేదు. తక్కిన పోలీసువారి కీ విష య మెటులు తెలియును? ఎఱిగి యెఱిగి నే నీదెబ్బ లెందులకు తిన వలయును? కావున ఇతరవీధులనుండి షికారు పోవుచుంటిని.

ఈ విషయమున భారతీయులనుగూర్చి లోఁతుగ విచారింపసాగి తిని. ఈశాసనము గూర్చి బ్రిటిష్ ఏజెంటుతో మాటలాడి, చేయవలసి

ఆ త్మ క థ.

వచ్చుచో మాదిరి కొకకేసు చేసి చూతమని భారతీయులతో ఆలోచించితిని. ఈరీతిగా భారతీయుల కష్టములు చదివి, విని, అంతటితో తృప్తిచనక అనభవము సైతము పొందితిని. ఆత్మగౌరవము నిలువబెట్టుకొనడలఁచు భారతీయులకు దక్షిణ-ఆఫ్రికా అనుకూలమైనది కాదని గమనించితిని. ఈస్థితిమార్పుట యెట్లు? ఈ విచారముతో నా మనస్సు నానాటికి వెక్కిరిమామయెను.

కాని ప్రకృతము దాదా అబ్దుల్లాగారి దావా చూచుటయే నా ముఖ్యధర్మము.

దాదా సిద్ధపఱచుట

విటోరియాలో నే నొక యేఁ దుంటిని. అది నాజీవితమున
ఆమూల్యము. నాకు ప్రజాసేవ చేయు నవృష్టము కలుగుట
యు, అందు కొంత శక్తి కలుగుటయు ఇచటనే. నాకు మతభావన తీవ్రత
దాల్చుటయు, నాకు స్వీడరుపనిలో సరియగు జ్ఞానము కలుగుటయు
ఇచటనే. క్రొత్త బారిష్టరులు ప్రాత బారిష్టరులకడనుండి ఏమి నేర్తురో
దానిని నేర్పినది నేనిచటనే. నేను స్వీడరుపనికి కొంచెమేనియు పనికి
రాకపోనని తెలిసికొనిన దిచటనే. స్వీడరుపనికి తాళపుచెవి దొరికినది
ఇచటనే.

దాదా అబ్దుల్లాగారి దాదా చిన్నదికాదు. నలుబదివేల పాసు
లకు, అనఁగా అఱులక్షల రూపాయలకు ఈ దాదా. ఇది వ్యాపార
రీత్యా వర్తించిన దగుటచే ఇంగు లెక్కల చిక్కులు తలవెంట్రుక
లన్ని. ఇందు కొంత ప్రామిసరీనోటులకును, కొంత నోట్లు వ్రాసియి
త్తుమను నోటిమాటలకును సంబంధము కలదు. ఈ దాదా కిదియ ఆధా
రము. ఈ నోటులు మోసముచేసి వ్రాయించుకొనఁబడినవనియు,
వానికి తగిన ఆధారములు లేవనియు ప్రతివాదుల పూర్వపక్షము.
ఇందు సత్యముగా జరిగిన సంగతులకును, లాకును, సంబంధించిన
విషయములు పెక్కులు. ఖాతాలన్నియు చిక్కులఘట్టలు.

వాది ప్రతివాదులు సమర్థులైన సాలిసిటరులను, బారిష్టరులను
ఏటి తెచ్చుకొనిరి. నారికడ పని తెలిసికొనుటకు నాకు చిక్కని పీలు

ఆ త్మ క థ

దొరికెను. వాదివాద మంతయు సిద్ధముచేసి సాలిసిటరు పరిశీలనమునకు ఇచ్చుటయు, దావా కనుకూల మయిన యథార్థవిషయములను బెద కుటయు నా పని. నేను తయారుచేసిపెట్టిన వానిలో సాలిసిటరు ఎంత తీసికొనెనో ఎంత త్రోసివేసెనో, అటు లాసాలిసిటరు తయారుచేసిన విషయమున పెద్ద బారిష్టరు ఎంత తీసికొనెనో, ఈ విషయమంతయు చూచుటే నా కొకపాతముగా నుండెను. ఇటులు దావాకు తయారు చేయుటవలన నాకు గ్రహణశక్తియు, వ్యవస్థాశక్తియు కలిగెనని తెలిసెను.

ఈ దావాలో నాకు అభీరుచి పుట్టెను. నే నందు తనమయుడ నైతిని. పత్రములకు సంబంధించిన కాకితము లన్నియు చదివితిని. నా క్లయింట్లు చాల తెలివిగలవాఁడు. నాపై నాతనికిఁ గల విశ్వాస మునతి మేరలేదు. కావున నా పని కడు సులువాయెను. నేను బుక్ కీపింగునందు అనఁగా ఖాతా లెక్కలయందు నూత్యైంశములఁగూడ చక్కఁగా నేర్పితిని. అందు గుజరాతీ పత్రము లెక్కువ. వీనికి నేనే అనువాదకుడను. దీనివలన అనువాదమునందును నాకు శక్తి ఇనుమడించెను.

పైని చెప్పినటులు నే నీదావాపనిలో మునిగి లేలుచుంటిని. మతచర్చ నుండును, ధర్మకార్యములందును నా మనస్సు బాగుగా లగ్న మయినను, కొంతకాలము వీనికి వినియోగించుచున్నను, అవి అపుడు నాకు అంత ముఖ్యములు కావు. దావా చూచుటయే నాకు ముఖ్యము. అక్కఱ కలిగినపు డెల్ల లా చదువుటయు, లా కేసులు పరికించుటయు నా పని. వాది ప్రతివాదుల కాకితములు నా కడ నుండుటవలన వారికి గూడ ఇంచుమించుగా తెలియని విషయములు కొన్ని నాకు తెలిసె ననుట యీ వ్యాసంగఫలమే.

౧౪ దావా సిద్ధపఱచుట

పిన్కట్టుగారు చెప్పిన ఒకమాట నాకు అపుడు గుర్తు తగిలెను. దక్షిణాఫ్రికాలో గొప్ప బారిష్టరును, స్వర్ణీయుఁడును, అను లియో నార్డు అను నాయన దీనిని సమర్థించెను. 'యథార్థవిషయములే ముప్పాతిక లా'—ఇది పిన్కట్టుగారిమాట. అపుడు నాయొద్దనున్న ఒకానొక కేసునందు న్యాయముమాపక్ష మైయుండఁగా 'లా'వ్యతిరేక ముగనుండెను. ఆశలుడిగి నేను లియో నార్డుగారి సాయము కోరితిని. వారికిఁగూడ దావా లోవిషయములన్నియు అనుకూలములనితోచెను. కాని అతఁడు—'గాంధీ, నా కొకటి తోచుచున్నది. కేసులోనున్న యథార్థ విషయములయొడ మనము బాగరూకులమై యున్నచో పిదప న్యాయము తనంతఁదా సమకూరును. ఈ కేసులోనున్న విషయముల నన్నింటిని లోఁతుగా చూడవలయును. ఈ కేసునంతయు చక్కఁగా చూచి మరల నాకడకు రమ్మనెను. మరల నే నా యంశముల మననముచేయుఁగా అది అపూర్వముగా కానిపించెను. అటువంటిదే మఱియొక దక్షిణాఫ్రికా కేసుగూడ మనసునకు తట్టెను. నే నందులకు సంతసించి ఆ విషయ మును లియో నార్డుగారికి తెలియఁజేసితిని. ఆయన యిటు లనెను: 'మన మిప్పు డీకేసు గెలువఁ గలము. బెంచిమీఁది కే జడ్జి పచ్చునో చూడ వలయును.'

దాదా అబ్దుల్లాగారి కేసులో పనిచేయుచున్నపుడు యథార్థ వస్తువుల మహిమ యింత యని తెలియదు. యథార్థవస్తు వనఁగా సత్యము. సత్యము మన మెపుడు కైకొందుమో అపుడు న్యాయము తనంత నదియే మన కనుకూలించును.

మా వాది దావాలో యథార్థవిషయములు బలవత్తరములు కావున 'లా' మావాదిపక్షము అయి తీరవలయునని తెలిసెను.

ఆత్మకథ

అంతియకాక, యీ కేసును ఇటులే జరుగ నిచ్చినచో చుట్టములును, ఒక పట్టణముననే నివసించువారును అగు ఈ వాది ప్రతి వాదులు నాశనమయిపోవుదురనియు తెలిసెను. దావా తుద కెవరిపక్షమగునో ఎవరికిని తెలియదు. కోర్టులలో దీని విడిచి యూరకుండుచో ఇటు లనంతముగా పోవుచు నేయుండును. దాన ఇరువాగులవారికిని లాభము లేదు. కావున, వీలగుచో, వడిగా తేల్చుకొనుటకువారుంకించిరి.

నేను తైయట్ నేటును అనురోధించి రాజీచేసికొమ్మని చెప్పితిని. అందులకు మీ వకీలుతో సంప్రతింపుఁ డంటిని. వాదిప్రతివాదులరువురు విశ్వాసపాత్రుఁడగు ఒక మధ్యవర్తి చెప్పినటులు వినుకొనినచో కేసు సులువుగా తేలిపోవునని నూచించితిని. వీరు ఎంతగొప్పనర్తకులయినను వీరి ధనమంతయు శోషించిపోవునంత వడిగా వకీళ్ళ ఫీజు పెరుగఁజొచ్చెను. ఈ కేసు చూచుచో ఇంకొక పని చూచుకొనుటకు అవి కాళము లేదు. కావున వారికి దీనితోనే సరిపోవుచుండెను. ఈ నడుమ కాలమున ఒకొళ్ల కొకళ్లకు లోలోపల దౌర్మనస్యము పెరుగుచుండెను. నాకు వకీలుపని యన్నచో నీ యనిపించెను. ఒకరి నొకరోడించుటకు లాయరుల 'లా' వెదకుట సాజము. పెట్టిన ఖర్చులన్నియు గెలిచినవానికి రాణునివిషయము తెలియుట నా కదియ ప్రప్రథమము. ఒకరు మఱియొకరికి ఖర్చు లిచ్చుటకు 'కోర్టుఫీజ్' రిగ్యులేషన్ ప్రకారము ఒకపద్ధతి యున్నది. కాని లాయర్ల కిచ్చు డబ్బు దానికంటె ఎంతయో యెక్కువ. దీనిని నేను సహింపలేకపోతిని. ఈ యిరువురికి రాజీ కుదిర్చి స్నేహము కలిగించుట నాకు విధి అని తలఁచితిని. ఈసంధి కుదుర్చుటలో నాప్రాణములు తోడుకొనిపోయెను. తుదకు తైయట్ నేటుగా రంగీకరించిరి. మధ్యవర్తి యొకఁడు నియమింపఁబడెను. దావా అతనిముందు నడచెను. దాదా అబ్దుల్లాగారు గెలిచిరి.

౧౪ దావా సిద్ధపటచుట

అయినను నాకు సంతృప్తి కలుగలేదు. మధ్యవర్తి ప్రైవేటు కారము దాదా అబ్దుల్లాగారు వెంటనే అమలు జరిపినచో తైయబ్ హాజీఖాన్ మహమ్మదుగారు అన్ని రూపాయలు ఒక్కసారే తెచ్చి కుమ్మరింపలేరు. గజీణ ఆఫీసుకాలో నివసించుచున్న పోరుబందర్ వర్తకులలో వ్రాయని శాసన మొకటి కలదు. దివాలాకంటె చావు మేలు. తైయబ్ నేటు గారు ఒక్కపెట్టున ముప్పదియేడువేల పానులును, ఖర్చులును ఈయలేరు. ఆయన ప్రైవేటుతో బాకీ తీర్చడలచెను. కాని దివాలా తీసెనను అపదూలు వినరాదు. ఈ దశలో ఒకటే దారి. సొమ్ము వాయిదాల మీద ఫుచ్చుకొనుటకు దాదా అబ్దుల్లాగా రంగీకరింపవలయును. ఆయనయు ఆసమయమున ఉండెదగిన ఉదారతతో ఆ సొమ్మును దీర్చి వాయిదాల మీద ఫుచ్చుకొనుటకు కావలసినంత అవకాశ మిచ్చిరి. ఈ యుభయులను రాజీపటచుటలో పడిన కష్టము కంటె ఈ వాయిదాలకొప్పించుటకు పడినకష్ట మెక్కువ అనిపించెను. దీని కిరువురును సంతసించిరి. ఇరువురికి ప్రతిష్ఠ వచ్చెను. నాయనందమునకు మేరయేలేదు. వకీలుపని యననేమో, దాని సత్యస్వరూపముననేమో నా కపుడు తెలిసెను. నేను మనుజుల గుణమును—మనుజులలోని సత్పక్షమును కనిపట్ట నేర్చికొంటిని. మనుజులహృదయాంతరాళము లోనికి చొరగబాటు టెటిగితిని. వేటుపడిన వాది ప్రతివాదుల కలుపుటయే వకీలునకు పరమధర్మమని యెఱిగితిని. ఈ సత్యము మాయక నాలో నెల్ల పుడును ఉనికి యేర్పటిచికొనుటచే నేను ప్రి డరీ చేసిన ఇరువదియేండ్లలో చాలవఱకు వందలతరబడి కేసులు కోర్టుకక్కుండగనే పరిష్కరింపఁ గలిగితిని. దాన నా కేమియు కష్ట కలుగలేదు; ధనమును, గోల్పోవలేదు; ఆత్మనా, దానికన్న లేదు.

మ థ న

కైస్తవమిత్రులవలన నాకు గలిగిన అనుభవములకేసి మరలుట కిది యచను.

బేకరుగారు నా భవిష్యత్తునుగుఱించి ఆతురపడుచుండిరి. అతఁడు నన్ను వెల్లింగ్టన్ ప్రత్తనమున జరిగిన సభకు తీసికొని వెళ్లెను. ప్రాటెస్టెంటు తెగవారు ధర్మప్రబోధమునకు, అనఁగా ఆత్మపరిశుద్ధి కొన్నికొన్ని యేండ్లలో అట్టి సమ్మేళనములను ఏర్పాటుచేయుచుండిరి. ఇవి ధర్మముయొక్క పునః ప్రతిష్ఠకు, లేక ధర్మముయొక్క పునరుద్ధరణకు ఉద్దిష్ట మయినవి. వెల్లింగ్టనులో జరిగిన సమ్మేళనమిట్టిది. దానికి అధ్యక్షుఁడు రివరెండు ఆండ్ర్యూ ముర్రే. ఆయన ఆ ప్రత్తనమున ప్రధాన మతాచార్యుఁడు; ప్రఖ్యాతుడు. ఈ సమ్మేళనమున కలుగు మత ప్రబోధమును, అచటికి వచ్చినవారి మతోత్సాహమును, దాని పవిత్రతయు చూచినచో, నేను ఏ సుమతమున కలియక మాననని బేకరుగారి తలఁపు.

కాని బేకరుగారికి ప్రార్థనాబలమే చరమబలము. ప్రార్థనపై ఆయనకు అతివిశ్వాసము. అంతఃకరణపూర్వకముగా చేయఁబడిన ప్రార్థనను తప్పక ఈశ్వరుఁడు వినునని ఆయన నమ్మకము. ఐహికముల గూడ ప్రార్థనచే నిద్రించి తీరునని నమ్మిన బ్రిష్టన్ నివాసియుగు జార్జి ముల్లరువంటివారిని పలువుర నతఁడు ప్రమాణముగా ఉదాహరించును. ప్రార్థనామహిమను నేను తటస్థభావముతో వింటిని. అంతరాత్మ చెప్పినచో జగతిలో నుండు నేకైక్తియు ఏ సుమతమున కలియకుండ

న న్నాచలేదని బేకరుగారితో చెప్పితిని. ఇటులు వాద్దానము చేయుటకు నేనెంత మాత్రమును సంశయింపలేదు. ఏలయన, అప్పటికప్పుడే నా యంతరాత్మ చెప్పినరీతి నడుచుట నా కలవ్వాటైనది. అంతరాత్మ చెప్పినరీతి నడుచుట నా కానందము. విపరీతాచరణము కష్టజనకము; దుఃఖప్రదమును.

పిదప మేము వెల్లింగ్టన్ పత్తనమునకు పోతిమి. నా వంటి నెల్ల వానిని బాసటగ నుంచుకొనుటవలన బేకరుగారు చాల కష్టముల పొందెరి. కేవలము నా వలననే దారిలో ఆయన కెన్నియో ఇబ్బందులు కలిగెను. నడుమ ఆదివారము తగులుటచే మా పయనము ఆగవలసి వచ్చెను. బేకరుగారును, వారి ముతాయు ఆదివారముల పయనింపరు. మే మాఁగిన స్టేషనులోని హోటలుయజమాని చాల వాదప్రతివాదములు జరిగిన పిదప నాకు అన్నమిడుట కంగీకరించెను. కాని అన్నకాలలో నాకు అన్నమిడ నించుకయు నియ్యకొనలేదు. బేకరుగారో, సామాన్యముగా లోబడువాఁడుకాఁడు. హోటలుకు వచ్చు అతిథులహక్కులఁగూర్చి ఆయనను నిలువఁదీయఁ దొడఁగెను. బేకరుగారికిఁగల కష్టము నే నెఱుఁగుచును. వెల్లింగ్టన్ పట్టణమునఁగూడ నేను బేకరుగారితో డనే ఉంటిని. నా వలన తాను పడుచున్న కడగండ్లను నాకుఁ దెలియకుండఁ జేయుటకై ఆయన పలుపాట్లు పడుచుండెను. కాని నా కవన్నియు తెలియుచునే యుండెను.

ఈ సభయందలి క్రైస్తవు లందఱును చాల శ్రద్ధాశువులు. వారి భక్తి నా కానందము కలిగించెను. నేను రివరెండు ముర్రేగారి దర్శనము చేసితిని. అచట చాలమంది నాకుఁగాను భగవంతుని ప్రార్థించుచుండుట చూచితిని. వారి భజనకీర్తనలు కొన్ని అతిమధురములు.

ఆత్మకథ

వెలింగ్టన్ సభ మూట్లాళ్లు. అచటికి వచ్చినవారి విశ్వాసము నాకు బాగుగా నుండెను. కాని తావన్నాత్రమున నా మతమును, నా విశ్వాసమును ఏల పరిత్యజింపవలెను? స్వర్గముగాని, ముక్తిగాని ఏసు మతమునఁ గలియనిచో రాదని నమ్ముట నాకు కాని పని. క్రైస్తవ మిత్రులతో నే నిటులు తెలుపఁగా వారి మనస్సు లెగిరిపోయెను. కాని నే నేమి చేయఁగలను?

నా కష్టము లింకను గహనము లాయెను. జీససు పరమేశ్వరుని ఏకపుత్రుఁడనుటయు, వారిని నమ్మినవారికే అమృతత్వము కలుగుననుటయు నానమ్మికను దాఁటిన మాటలు. పరమేశ్వరునకు పుత్రులే ఉండునెడల మనమందఱమును ఆయన పుత్రులమే. జీససు భగవత్ సముఁడుగాని, లేక సాక్షాత్తు భగవంతుఁడు గాని యగుచో, మానవులందఱును భగవత్సములు, లేక భగవంతులు. జీససు తన మృతిచేతనే, మఱియు తన రక్తముచేతనే జగత్తునందలి పాపముల కడిగివైచు నను వాక్య వాఙ్మార్గము నమ్ముటకు నాబుద్ధి యెటులును సిద్ధము కాలేదు. వ్యంగ్యార్థము కొంత సత్యము కావచ్చును. క్రైస్తవ మతానుసారము 'మనుష్యునకే ఆత్మకలదు. జంతువులు మొదలగు ఇతరములకు ఆత్మ లేదు. వానికి చావుతో సరి.' ఇది నాకు విపరీతమతము.

జీససు త్యాగి, మహాత్ముఁడు, మహాగురువు అని అంగీకరింతును. కాని అతఁ డొక అద్వితీయ పురుషుఁడు కాఁడు. సిలువపై నతనిమృతి జగత్తునకు ఒక మహాదృష్టాంతము. కాని, ఇతని మృతియందు రహస్యమును, చమత్కారమును అగు ఒకానొక ప్రభావ మున్నదని నాహృదయము సమ్మతింప జాలకుండెను. ఇతరు లీయఁజాలని ఏ మహాప్రసాదమును క్రైస్తవుల పవిత్రజీవితములు నా కీయలేదు. ఇతర ధర్మము

లందును క్రైస్తవ సంస్కారమును చూచితిని. సిద్ధాంతదృష్టిలో ఏను సిద్ధాంతములందు ఆలౌకికత నాకు కానరాలేదు. త్యాగమునందును హిందువులు క్రైస్తవుల నెన్ని రెట్లో మించిపోదురని తోచెను. క్రైస్తవ వసుతము సంపూర్ణ మనిగాని, ప్రపంచమునందలి మతము లన్నిటిలో శ్రేష్ఠమనిగాని నమ్ముట నా కసంభవ మాయెను.

సమయము దొరకినపుడెల్ల క్రైస్తవ మిత్రులకు నా యీమథ నను చెప్పుకొనుచుంటిని. కాని వారి ప్రత్యుత్తరములు నాకు సంతోషజనకములు కాలేదు.

ఈవిధముగా క్రైస్తవమతము సంపూర్ణ మనియు, అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమనియు నే నొప్పుకొనఁ జాలకున్నను హిందూమతమైనను అట్టి దని నిశ్చయింపఁ జాలకపోతిని. హిందూ మతమునందలి దోషములు నా కన్నుల వ్రేలుచుండెను. అస్పృశ్యత హిందూమతమున కొకయంగ మనినచో అదియొక జీర్ణాంగమైనఁ గావలయు, లేదా ఆధునాతనమగు దురాచారమైనఁ గావలయు. ఇన్నివర్ణములు, ఇన్ని శాఖలు, ఇవి యేమో నాకర్థముకాలేదు. వేదములు అపారమేయములనుట కర్థమేమి? అవి అపారమేయములయినవై బిలును, కొర్రానును అపారమేయములుకావా?

క్రైస్తవ మిత్రులు నన్ను ఏనుమతమునఁ గలుపుటకు ప్రయత్నించినట్లే మహమ్మదీయులును తమ మతమునఁ గలుపఁ బ్రయత్నించిరి. అబ్దుల్లా నేటుగారు మాటిమాటికి న న్నిస్లాము మత గ్రంథములను జదువ నొక్కి చెప్పుచుండిరి. ఆయన యెల్ల పుడును దాని సొగసును గూర్చి చెప్పుచుండుట మామూలు.

కవి రాయచందు భాయిగారికి నాకలవర మంతయు ఒక ఉత్తరముతో వ్రాసితిని. భారతదేశములోని ఇతర విద్వాంసులకుఁగూడ

ఆ త్మ క థ

ఉత్తరములు వ్రాసితిని. ప్రత్యుత్తరములు అందుకొంటిని. రాయచం దుభాయిగారి ఉత్తరమువలన నాకు కొంత సంతృప్తి కలిగెను. 'ఓర్పు తో' హిందూమతమును ఇంకను లోతుగా ఆరయు'మని అతడు వ్రా సెను. మఱియు, 'పక్షపాతము విడుచుచో' హిందూమతి సిద్ధాంతముల నూత్నతయు, ఆగాధతయు, ఆత్మవివేకమును, దయయు, ధర్మనిర్ణయ మును ఇతరమతములలో కానరా'వని వ్రాసెను.

నేలుగారి కొర్రాను అనువాదమును కొని చదువఁ దొడఁగితిని. మఱి కొన్ని ఇస్లాముగ్రంథములఁగూడఁ సంపాదించితిని. ఇంగ్లాండులోని క్రైస్తవమిత్రులకు ఉత్తరములు వ్రాయ మొదలిడితిని. ఆమిత్రులలో ఒకరు నాకు ఎడ్వర్డు మెయిట్లండుగారితో పరిచయము కలిగించిరి. అతనితో ఉత్తరప్రత్యుత్తరము లారంభమాయెను. అన్నా కింగ్స్ఫోర్డు గారును, తానును కలిసి రచించిన 'ది ఫర్ ఫెక్ట్ వే' అను గ్రంథ మాయన నా కంపెను. ఇపుడు ప్రచారమునందున్న క్రైస్తవమతము యొక్క ఖండన మాగ్రంథమునఁ గలదు. మెయిట్లండుగారు 'ది న్యూ ఇంటర్ ప్రెజేంట్ ఆఫ్ బైబిల్' అను మఱియొక గ్రంథముగూడఁ బంపిరి. ఈ గ్రంథములు హిందూమతము ననుసరించునటులు ఉండెను. టాల్ స్టాయిగారి 'ది కింగ్ డమ్ ఆఫ్ గాడ్ ఈజ్ విలిన్ యు' అను గ్రంథము నన్ను ముగ్ధునిఁజేసెను. ఆగ్రంథము నా మానసమున అంకిత మైపోయెను. అందలి స్వతంత్రవిచారకైలిని, ప్రాధనీని, శుద్ధపత్వ మును బట్టి చూడఁగా, ఆ గ్రంథముముందు కొట్టుగా రొసఁగినగ్రం థము లన్నియు శుష్క దండుగ.

ఆ చదువువలన నేను క్రైస్తవమిత్రు లెన్నఁడును తలఁపని దారిఁ బడితిని. మెయిట్లండుగారితో ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు చాల కాలమువఱకు నడచుచునేయుండెను. పరలోకగతు లగుసంతమఱు

రాయచందుభాయిగారికిని, నాకును ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుగుచునేయుండెను. వారు పంపిన గ్రంథములఁ బఠించితిని. ఆ గ్రంథములు 'పంచీకరణము' 'మణిరత్నమాల' 'యోగనాసిష్ఠ' 'ముముక్షుప్రకరణము' హరిభద్రనూరి కృత మణ్డదర్శనసముచ్చయము — మొదలగునవి.

నేను నాక్రైస్తవ మిత్రులు తలఁపని దారిఁ బఠింపను, వీరి సమాగమము వలన నాకుఁ గలిగిన ధర్మజిజ్ఞాసకు వీరికి చాల బాకీపడియున్నాను. వీరి పరిచయము నా కెల్ల పుడును గుర్తుండఁగలదు. మధురము, పవిత్రమును అగు ఇట్టి నెయ్యములు క్రమక్రమముగా వృద్ధియగుచు వచ్చెనేకాని యిసుమంతయు తిగ లేదు.

జేపటిమాట యెవరి కెఱుక?

అబ్దుల్లా నేటుగారి కేసు ముగిసెను. నాకిక ప్రిటోరియాలో ఏమిపని? దర్బానుకు వెళ్లి యింటికి తిరిగివచ్చుటకు సన్నాహము చేసితిని. కాని అబ్దుల్లా నేటుగారు వీడుకోలు విందుచేయక నన్ను విడిచి పెట్టునా? నన్ను గౌరవింప సిడెన్ హాములో ఒకవిందు నేర్పఱచెను.

నాఁడంతయు విందుతో కాలక్షేపము చేయఁ దలఁపఁబడెను. నా కడ కొన్ని వార్తాపత్రికలు ఉండఁగా వానిని దిరుగవేయుచు కూర్చుంటిని. ఒకపత్రికలో ఒకకోణమున 'ఇండియన్ ఫ్రాంచైజ్' అను శీర్షికతో కొన్ని వాక్యములు నా కంటఁ బడెను. నేటాల్ శాసనసభలో సభ్యుల నెన్నుకొనుటకు భారతీయులకు హక్కులేకుండ జేయ నొకబిల్లు చర్చింపఁబడుచుండెను. ఈ కొలఁది వ్యాస మా చర్చను గుఱించి. నాకా చట్ట మావంతయు తెలియదు. విందునకు వచ్చిన అతిథి బృందమునకును దెలియదు.

దానినిగూర్చి అబ్దుల్లా నేటుగారితో ప్రస్తావించితిని. ఆయన ఇటులనియెను: "ఈ వ్యవహారములు మా కేమి తెలియును? వ్యాపారసంబంధమైనచో మాకు తెలియును. ఆరెంజి ప్రీసీటులో మా వ్యాపార మంతయు ఏటఁగలిసెనని మీరెఱిగినదే. అందులకు మేము కొంత కలవరముకలిగించితిమి, కాని ఏమిఫలము? చదువురారుకాన మే మసమర్థులము. బజారుధరలు తెలిసికొనుటకు పత్రికలు చదివెదము. చట్టముల గొడవ మా కేమి తెలియును? ఆ తెల్ల వక్తలే మా చెవులును కన్నులును."

‘అయితే ఇచ్చట పెరిగి విద్యావంతులయిన భారతీయులలో పిన్న వారనేకులున్నారు. వారు మీకుసాయముచేయరా?’ అని అడిగితిని.

అబ్దుల్లా నేటు గారు నిరాశపడి—వారా? నారికి మేమనిన అలుసు; కాన నెటులు వత్తురు? నిక్కమునకు మాకును వారనిన అలునే? క్రైస్తవులు కాన వారు ఘాదిరీల బానిసలు. ఆ తెల్ల ఘాదిరీలో! సర్కారు బానిసలు.’

ఈ వాక్యములు నా కన్నులఁ దెఱచెను. ఈ శాఖ మనకు సంబంధించినది—అనఁగా వారును మనమును ఒకటి అని తెలుపు టావశ్యకమని తలచితిని. ఏసుమతమున కర్థమిదియో? వారు మతాంతరితులైనంత మాత్రమున భారతీయులు కాక విదేశీయులై పోయిరా?

కాని, నేను మన దేశమునకు తిరిగి రా సిద్ధుడనై యుంటిని. కావున నా విచారముయొక్క మూర్తరూపమును వారికి చెప్పలేదు. కావున అబ్దుల్లా నేటు గారితో డొరక యిటులంటిని: ‘ఈ బిల్లు శాసనమగుచో మనవారి కష్టములకు అంతముండదు. ఇది భారతవాసులకు ప్రథమోచ్ఛాటనమంతము; మన ఆత్మగౌరవమునకు వేరువురుగు.’

అబ్దుల్లా నేటు గారు వెంటనే జబాబుచెప్పెను: ‘కావచ్చును; కాని ప్రాంతజామూల మెఱింగింతును. మాకు దాని గుఱించి మొదటనేమియు తెలియదు. మీరెఱుంగుదురు గదా ఎస్కాంబీగారిని! అతఁడు మన పెద్దనకీలు. అతఁడు ధీరుఁడు. అతఁడే మొదట ఈ విషయము మా తల కెక్కించెను. అపు డేమిజరిగె ననుకొన్నారు? ఎస్కాంబీ చెడ్డయోధుఁడు కావచ్చును. ఆ సమయమున వార్పు ఇంజనీయరు నకును ఆతనికిని నడుమ పిట్ట ఆడుటలేదు. కావున ఆ ఇంజనీయరు తన వోటుల నన్నిటిని ఆచికొని ఎన్నికలలో ఎక్కడ ఓడించి

ఆత్మకథ

పోవునోయని ఎస్కాంబీగారు దిగులందిరి. అపు డాయన మా కావయముల నన్నింటిని జెప్పెను. ఆయన పోతాహముచే మేమందఱము వోటరుల జాబితాలలో జేరితిమి. ఎన్నికలలో ఎస్కాంబీగారికి వోటు లిచ్చితిమి. అదియట్లుండె! ఫ్రాంచైజునకు మీరిచ్చు ప్రాధాన్యము మాయెడల నిష్ఫలము. అదియు మీకు తెలియఁగలదు. కాని మీరుచెప్పినది మాకు తెలియుచున్నది. ఇక మీ సలహా?

అతిథు లందఱును ఏకగ్రీవముగ నిటులనిరి. — ‘నిజము, నిజము. అబ్దుల్లానేటూ! నీవు గాంధీజీని నిలుపవలయును.’

అబ్దుల్లానేటూగారు దీర్ఘదర్శి. అతఁడిటులనెను: ‘ఆయనను నే నిప్పటికి నిలుపక పోవచ్చును. అయినను ఈ విషయమున నాకంత స్వాతంత్ర్యమున్నదో మీకును అంత కలదు. మీరు నుడివిన మాట నిక్కము. మనమందఱమును వీరిని ఇచట నాఁగుండని బతిమాలుదము కాని ఆయన బారిష్టరని మీరు గుర్తించుకొనుఁడు. ఆయన ఫీజుమాట యేమి?’

ఫీజు అనినంతనే నా మనస్సు చివుక్కుమనెను. నేను వెంటనే ఇటులంటిని: ‘నేటూగారూ! ఫీజుకును దీనికిని సంబంధములేదు. ప్రజాసేవకు ఫీజా? అసలు నేనుండినచో ప్రజలసేవకుని వలెనే ఉండును. మఱియు వీరందఱితోడను నాకు లోగడపరిచయములేదుగదా! వీరందఱును నాకు సాయముచేయఁగల రను నమ్మిక మీకున్నచో నేనిక్కడ మఱియొక మాసముండును. కాని ఒకమాట: మీరు నాకేమియు నీయ నక్కఱలేదు కాని. మనము చేయఁదలచుకొనిన పనికి ముందు కొంత మూలధనములేనిచో సాగదు. వీలన! టెలిగ్రాములు పంపవలసియుండును. కొంతగ్రంథము అచ్చువేయింపవలసియుండును. అచటికి ఇచ

టికి పయనములు చేయవలసి యుండును. ఆయా యీ వక్తిళ్ల తో సంప్రతింపవలసియుండును. నాకు మీ 'లా' రాదు. కనుక కొన్ని లావుస్తములు నాకు కావలసియుండును. ఇది యంతయు ధనము వినా సమకూరదు. ఈ పనియంతయు నెఱవేర్చుటకు ఒకఁడు చాలఁడనిచెప్పఁబనిలేదు. పలువుర సాయము కావలయును.'

అందఱును ఎక్ గ్రీవముగా నిట్లులనిరి: 'అట్లా అనుగ్రహమున ధనము తనంత నదియే నడచివచ్చును. జనము కావలసినంత మంది. మీరు మాత్రము 'ఆగుదును' అని యనుఁడు! అంతయు సరిపోవును.'

వీడుకొలుపు విందుకు వచ్చిన అతిథిబృందమే కార్యనిర్వాహక బృందమాయెను. తొందరగా విందు ముగించి యింటికిఁ బోయిపోయెను. నేను నా మనస్సులో ఇంక ముందు చేయవలసిన పోలికమునకు రూపరేఖ గీచికొంటిని. వోటరు జాబితాలలోఁ జేరియున్న నారి పేరులను గుర్తిండుకొని మఱియొక మాసమచట నేయుండ నిశ్చయించుకొంటిని.

ఈ విధముగా భగవానుఁడు దక్షిణ-అఫ్రికాలో నా జీవితమునకు పునాదివైచి ఆత్మసమ్మాన సంక్రామమునకు బీజావాపము చేసెను.

బస పెట్టితిని

౧౮౭౩ సంవత్సరమున జీహా మహమ్మదు గారును, హాజీ దాదా నేటు

గారును నేటాలు రాష్ట్రమున నివసించు భారతీయులలో ప్రముఖులుగను, వారికి నాయకులుగను నెన్నబడుచుండిరి. సంపదలో హాజీ ఆదాం నేటుగారు అధికులు. అయినను ఆయనయు, త దితరులును అందఱు కుపయోగించు కార్యములు చేయుటలో హాజీ మహమ్మదు నేటుగారికే ప్రథమస్థాన మిచ్చుచుండిరి. కావున వారియాధిపత్యమున ఒకసభ దాదాఅబ్దుల్లా నేటుగారి యింట జరుపఁబడెను. ఆ సభలో ప్రాంచైజు బిల్లును ప్రతిఘటింప తీర్మానము చేయఁబడెను.

స్వచ్ఛంద సేవకులు ఏర్పాటుచేయబడిరి. నేటాలులో పుట్టి పెరిగిన భారతీయులు అనఁగా భారతీయులగు క్రైస్తవులలో పెన్న వారు ఈసభకు ఆహ్వానింపఁ బడిరి. దర్బాను కోర్టులో దుబాసిగా మన్న పాలుగారును, మివక్ హేన్కూలు హెడ్ మాస్టరు సుభాన్ గాడ్ ప్రేగారును సభ నలంకరించిరి. ఈసభకు భారతీయ క్రైస్తవు లెక్కువగా వచ్చుటకు వీరే కారణము. వీరందఱు స్వచ్ఛంద సేవకులు గా చేరిరి.

ఆచుట్టుపట్టుల నున్న వర్తకులలో పలువురును స్వచ్ఛంద సేవకు లయిరి. ఈయోగ్యుల పేర్లు స్మరణీయములు. దావూద్ మహమ్మద్, మహమ్మద్ కాసాం, సం, కమర్ ఉద్దీన్, ఆదం జీ మియాన్ ఖాన్, ఏ. కొలంద వేలుపిల్లె, సి. లచ్చీ రాం, రంగస్వామి పడియాచి, ఆమోద జీవ, మొదలగువారు ముఖ్యులు. పార్సీరుస్తుంటే ఉండనే యం

డిరి.జోషీ, నరసీరామ్, మఱియు దాదా అబ్దుల్లాకంపెనీ మొదలగు కంపెనీల గుమాస్తాలును స్వయం సేవకు లయిరి. అందఱు ఊపయోగించు కార్యములలో దిగుటకు వీరికి కొంత ఆశ్చర్య మాయెను. ఇందులకు ఆహ్వానింపఁ బడుటకును, సభలో పాలు గొనుటకును, తామెల్లరు వచ్చుటకును వారి కిదియ ప్రథమానుభవము. ఈ మహావిపత్తులో పెద్దలు పిన్నలు, ధనికులు పేదలు, సేవులు సేవకులు, హిందువులు, మహమ్మదీయులు, పారసీకులు, క్రైస్తవులు, గుజరాతీలు, మదరాసీలు, సింధీయులు ఈ మొదలగు భేదమును, తరతమ భావమును పోయెను. అందఱు భారత సంతానము; అందఱు సేవకులు. బిల్లు రెండవతూరి ప్యాసు ఆయెనో, మఱి కాఁజూవునో! ఇట్టి కఠినశాసనమునకు భారతీయులు విరోధము చూపింప కుండుటే వారికి వోట్ల హక్కు అక్కఱలే దనుటకు ప్రమాణ మని చర్చాసమయములలో నేటాలు అధికారులు ప్రసంగించు చుండిరి.

నేను సభలో ఆవిషయమును ముచ్చటించితిని. బిల్లు చర్చను ఆప వలసినదని అసెంబ్లీ ప్రెసిడెంటునకు తంతి నిచ్చితిమి. ప్రధాన మంత్రి సర్ జాన్ రాబిన్ సన్ గారికిని ఇట్టి రంతినే మఱియొకటి యిచ్చితిమి. మఱియొకటి దాదా అబ్దుల్లాగారి మిత్రుఁడు ఎస్కాంబీ గారి కిచ్చితిమి. అసెంబ్లీ ప్రెసిడెంటు బిల్లు చర్చ రెజ్లాళ్ల వఱకు ఆపఁబడినదని వెంటనే జవా బిచ్చెను. ఇది మా కందఱకు ఆనంద మయ్యెను.

శాసనసభకు పంపవలసిన పిటిషనును తయారుచేసితిమి. దానికి మూఁడు నకళ్లు కావలసి వచ్చెను. పత్రికలకు పంప మఱొక ప్రతి కావలసి వచ్చెను. వీలయినన్ని చేవ్రాలు చేయింపవలయునని సంకల్పింపఁబడెను. ఇది యంతయు ఒకరాత్రిలో జరుగవలెను. ఇంగ్లీషు తెలి

ఆత్మకథ

సిన స్వయంసేవకులును, తదితరులును రాత్రి యంతయుఁ గూర్చుండి నకళ్లు వ్రాయుచుండిరి. వ్రాయసమున మంచి నేర్పరియగు ఆర్థో అను వృద్ధుఁ డొకఁడు మొదట పిటివను వ్రాసెను. దీనిని ఒకరు చదువు చుండిరి. అయిదుగురు ఏకకాలమున ప్రతులు వ్రాసిరి. ఇటులు అయిదు ప్రతులు తయారాయెను. ఈ అర్జీమీఁద చేత్రాలు చేయింప వర్తకపు స్వయంసేవకులు తమ సొంత బండ్లలోను, అద్దెబండ్లలోను ఎక్కి బయలు దేఱిరి. వడిగా ఈపని నెఱవేరెను. అర్జీ వెంటనే బటు వాడా చేయఁబడెను. పత్రికలలో స్వాభిప్రాయములతోఁ గూడ అది ప్రకటించుకొనఁ బడెను. శాసనసభలోఁ గూడ కలవరము కలిగెను. సభలో చర్చ జరిగెను. శాసనమునెడ పక్షపాతము తాల్చిన వారు అర్జీలోని ఖండనములకు జవాబులు చెప్పిరి. అవి కుంటి జవాబులు. ఏమి చెప్పిన నేమి? తుదకు బిల్లు ప్యాసు అయెను.

ఇటు లగునని మేము లోఁగడనే నిశ్చయించితిమి. కాని ఈ అందోళనము వలన భారతీయులలో నూతనప్రణాళి ముద్భవించెను. అందఱు మొకటి యనియు, వర్తకపు హక్కులను సంపాదించుటకు ప్రయత్నించి నటులు రాజకీయములగు హక్కులకును ప్రయత్నించుట విధి యని అందఱును వోచెను.

ఆకాలమున రిప్పబ్లగారు కాలనీలకు సెక్రటరీ. ఒక పెద్ద అర్జీ నాతనికి పంపుకొన నిశ్చయింపఁబడెను. ఇది ఇంతలంతల పని కాదు. ఒకదినములోపుగ నగునదియు కాదు. స్వచ్ఛందసేవకులు చేర్చుకొనఁ బడిరి. అందఱును తమ చేతనయిన సహాయమును చేసిరి.

అర్జీని తయారుచేయుట నాకు చాల పరిశ్రమ యయ్యెను. తద్విషయమైన కాకితములను, పుస్తకములను సంపూర్ణముగా చదివితిని. హిందూ

దేశములో మా కొకవిధమైన వోట్ల హక్కు కలదు కావున నేటాలులోఁ గూడ వోట్లహక్కు ఉండకమానదని నావాదము. ఈ వోట్ల హక్కును పయోగించుకొనఁ గలుగు భారతీయుల జనాభా చాల తక్కువ యగుటచే దాని నిచ్చుట మీకును వీలను విషయమును నావాదము నకు మధ్యబిందువుగాఁ జేసితిని.

పదియేను నాళ్లలో పదివేల సంతకములు సమకూరెను. సంతకములు చేయించుట ఆ స్వయంసేవకులకు క్రొత్త విషయము. వారు రాష్ట్రమంతయు తిరిగి ఇన్ని సంతకములు చేయించుట సామాన్యకార్యము కాదు. 'అగ్జీలో'ని విషయములు సంపూర్ణముగ తెలియని వారి సంతకములు తీసికొనరాదు.' అని మేము తీరుమానించి యుండుటచే అగ్జీకి అర్థము విప్పి చెప్పఁగల స్వయం సేవకులను ఏర్పాటు చేయవలసి వచ్చెను. గ్రామములు దూర దూరముగా గిరవాటు వేయఁబడినటులుండెను. ఎక్కువ పూనికతో పని చేయఁగల సమర్థులున్నఁగాని ఈకార్యము నెట్టదు. అట్టివారు సమకూరిరి. వారందఱు తమకు నియోగింపఁబడిన కార్యమును ఉత్సాహముతో నిర్వహించిరి. ఈ పంక్తులు వ్రాయుచుండఁగా దావూద్ మహమ్మద్ నేటు, రుస్తుంజీ, ఆహంజీ మియాఖాన్, ఆమోద జీవ మొదలగువారు నాయెదుట మూర్తీభవించుచున్నారు. వీరందఱకన్న ఎక్కువ సంతకములు చేయించుకొని వచ్చిరి. దావూద్ నేటు కోజంతయు సంతకములకొఱకు బండిలోనే ఉండెడువాఁడు. ఈసేవ యంతయు ఆదరపూర్వము. వీరిలో ఒక్కరును దారిబత్తెపు ఖర్చు లయినను అడిగి పుచ్చుకొన లేదు. దాదా అబ్దుల్లాగారి గృహము దీనికి కార్యస్థానమే కాక ధర్మ సత్ర మాయెను. నాకు తోడుపడిన మిత్రులయు, ప్రచితరులయు భోజన మచటనే. మొత్తముమీఁద అందఱును 'వ్యయ ప్రయాసముల కోర్చిరి.

ఆత్మకథ

తుదకు అగ్రీ దాఖలు చేయబడెను. వేయి ప్రతులు ముద్రించి పంచిపెట్టబడెను. భారతీయ దేశసేవకులకు ఈదరఖాస్తులన నేటా లుతో ప్రథమ పరిచయము కలిగెను. నేనెఱిగిన పత్రికలకును, ప్రసిద్ధులగు పత్రికా విలేఖకులకును ప్రతులను బంపితిని.

పైమ్మ ఆఫ్ ఇండియా పత్రిక భారతీయుల కోరికలను అనుమతించుచు సంపాదకీయ వ్యాసము వ్రాసెను. ఇంగ్లాండులో ఆన్ని తెగల పత్రికలకును నకళ్లు పంపబడెను. లండన్ పైమ్మ పత్రిక గూడ మావాదమును సమర్థించుచు వ్రాసెను. బిల్లు ఇంక మంజూరు కాదని మా కాశ పుట్టెను.

నా కవుడు నేటాలునుండి తరలుట అసంభవము. నా భారతీయ మిత్రు లందఱు చుట్టుముట్టి 'మీ రిచట ఖాయముగ ఉండు' డని ప్రార్థించిరి. నాకు గల కష్టములు చెప్పుకొంటిని. ఇతరుల వ్యయముతో నీక నుండరా దని నిశ్చయించు కొంటిని. ప్రత్యేకముగా ఒక యిల్లు కుదుర్చుకొనుట ఆవశ్యకమని నిశ్చయించు కొంటిని. మంచి చోట ఒక చక్కని యిల్లు తీసికొనఁ గోరితిని. బారిష్టరుల హోదాకు తగిన రీతిగా ఉన్నగాని నేను వాసంఘమునకు గౌరవము లేఁ జాలనని అనుకొంటిని. అట్టి ఉనికికి సాలుకు కనీసము మున్నూఱు పాసు లయినను లేక సాగనటులు కానిపించెను. అంత డబ్బు వచ్చు కేసు లిచ్చుటకు హామీ పడినయెడలనే అటు నుండ నిశ్చయించుకొని నా నిశ్చయమును వారికిఁ దెలిపితిని.

'సార్వజనిక కార్యములకు మీరు చెప్పినంత పైకము మీ కిచ్చుట మా కియ్యకోలు. అంత సొమ్మును మేము సులభముగ వసూలుచేయఁగలము. మీ ప్రాక్టీసునకును, దీనికిని సంబంధము లే దనుకొనుండు.'

‘అటులు ‘కాదు, నాచేయు ప్రజాసేవకు మీకడ రొక్కము పుచ్చుకొనఁజాలను. ఇందు బారిష్టరు తెలివిలేట లేమియు లేవు. మీచే పని చేయించుటయే పనియైనపుడు అందులకు నేను రొక్క మెటులు పుచ్చుకొందును? సార్వజనిక కార్యములకు చాల చందాలు వనూలు చేయవలసియుండును. ధర్మనిధినుండి నేను జీతము పుచ్చు కొన సాగినచో ఎక్కువ చందాల నెటు లడుగఁగలను? ఈ పద్ధతిలో తుదకు బండి యాఁగిపోవును. ధర్మకార్యములకు సంవత్సరమునకు మున్నూఱు పాసులకన్న ఎక్కువ అడుగవలసియుండును.’

‘కొంతకాలమునుండి మీసంగతి మాకు తెలియును. వలసినదాని కంటె నెక్కువ మీరు పుచ్చుకొనరు. మిమ్ము మేమిచట నాఁపుచో మీకు మేము ధనము చూపవలదా?’

‘ప్రేమవలన ప్రస్తుతోత్సాహమువలన మీ రిటులు మాటలాడు చున్నారు. ఈప్రేమయు, ఈయోత్సాహమును స్థిరముగ నుండునని నిశ్చయింపఁగలమా? మిత్రునివలె, సేవకునివలె కొన్ని సమయములలో మీతో నేను కాత్తిన్యము వహింపవలసిచ్చును. అపుడు నేను మీయా దరమున కెంత పాత్ర మగునది దైవమే చెప్పవలె. ధర్మకార్యము లలో నేను మీకడ భృతి గొనఁ గూడ దనుట నిష్కర్ష. కాన మీ కోర్టు వ్యవహారములను ఇచ్చినఁ జాల. ఇవియు మీకు కష్టి యని నాకుఁ దెలియును. నేను తెల్ల బారిష్టరు కాకపోవుటే ఒకకారణము. కోర్టు న స్నేహితులకు ఆదరించునో అది తెలియని విషయము. ఇంతి య కాక లాయరుగా నే నెంతవట్టు పనికి రాఁగలనో ముందు చూడ వలసియున్నది. నాకు ‘రిటైరింగురులు’* ఇచ్చటలోఁగూడ మీ రపా

* అనగా ఇంకొకరి కేమి పుచ్చుకొనకుండ తమ కేసులోనే పనిచేయించుకొనుటకుఁగాను బారిష్టరులు మొదలగువారికి ముందుగా ఇచ్చు ఫీజు.

ఆ త్మ క థ

యమున కాస్పదము కావచ్చును. అయినను ఈస్వల్పముకూడ నాప్రజానేవకు ప్రతిఫల మయినటులు కాదా?'

ఇరువదిమంది వర్తకులు ఒక సంవత్సరము నాకు రిటెయినరు లిచ్చుటకు నిర్ధారించుకొనిరి. ఇది యీచర్చకు పరిణామము. నేటాలు విడిచిపోవునపుడు కానుక ఈయదలచిన సామ్మత్తో దాదా అబ్దుల్లాగారు నాకు కావలసిన కుర్చీలు, బెంచీలు మొదలగువానిని కొనిపెట్టిరి. ఈవిధముగా నేను నేటాలులో పాఠకుకొనిపోతిని.

వర్ణ ద్వేషము

కొద్దిక త్రాసు. ఆత్రాసును సమానముగా పట్టుకొనున దొక ముదియ. ఆమెకు పక్షపాతము సున్న. ఆమె గ్రుడ్డిది. అయినను ఆమెది కుశాగ్రబుద్ధి. బ్రహ్మ ఆమెను గ్రుడ్డిదానిఁగాఁ జేసెను. వీలనఁగా ఆమె మోముమాత్రము చూచి బొట్టు పెట్టదు; మఱియో గ్యతను జూచి. నేటాలులోని వకీలుసభ దీనికి విపరీతముగా మోము చూచి బొట్టు పెట్టుమని సుప్రీము కోర్టును పురికొలిపెను. అపుడు కోర్టుగూడ తన చిన్నెలను లజ్జలోఁ బడవయిచికొనెను.

సుప్రీముకోర్టులో ఆడ్వకేటుగఁ జేరఁగోరి నే నర్జీ పెట్టుకొంటిని. బొంబాయి హైకోర్టువారి అనుజ్ఞాపత్రము నాకడఁ గలదు. నేను బొంబాయి హైకోర్టులో ప్రవేశించినతఱి నా యింగ్లీషు సర్టిఫికేట్టును అచ్చట దాఖలుచేయవలసి వచ్చెను. నేటాలు సుప్రీముకోర్టు ప్రవేశమునకు రెండు యోగ్యతాపత్రములను దాఖలు చేయవలయును. తెల్ల వారి యోగ్యతాపత్రకలకు ఎక్కువవిలువ కలదని అబ్దుల్లా నేటుగారి వలన విని పరిచితులయిన ప్రఖ్యాతులగు ఇరువురు తెల్ల వారికడ యోగ్యతాపత్రకలను పుచ్చుకొంటిని. ఒక షకీలుద్వారా అర్జీని దాఖలుచేయుట కోర్టు విధి. సామాన్యముగా ఈ అర్జీలను అటర్నీ జనరలు ఫీజు పుచ్చుకొనకయే దాఖలుచేసికొనును. అబ్దుల్లా నేటుగారి కంపెనీకి సలహాలిచ్చు ఎస్కాంబిగారే అటర్నీ జనరలు. నేను వారి దరఖాస్తును చేసికొంటిని. ఆయన సంతోషపూర్వకముగా నా దరఖాస్తును మంజూరుచేసెను.

ఆ త్మ క థ

ఇంతలోనే మాటాపలుకూ లేక వకీలు సభవారు నాకు నోటీసు ఇచ్చిరి. నాదరఖాస్తుతో ఇంగ్లీషు సర్టిఫికెట్టు జతపఱుపక పోవుట ఒకలోపమని వ్రాసిరి. 'అడ్వకేటులను చేర్చుకొనుటకు నియమము లేర్పాటు చేసినపుడు నల్లవారిని చేర్చుకొననగునా, కూడదా?' అని వారు విచారింపలేదు' అనువిషయము వారి విరోధమునకు ప్రధాన కారణము. నేటాలుదేశముయొక్క అభివృద్ధికి అంతటికి తెల్లవారే ముఖ్యకారణము. కావున వకీళ్లలో తెల్లవారి యాధిక్యము సంరక్షించుట తప్పనిసరి యని వా రెంచిరి. నల్లవానికి అడ్వకేట్లుగా చేర్చుకొనుట మొదలిడినచో నల్లవారిసంఖ్య క్రమముగా తెల్లవారి సంఖ్యను మించిపోవును. దాన తెల్లవారు కట్టుకొనిన గోడ కూలిపోవును.

నా అర్జీ మంజూరు కాకుండఁ జేయుటకు వారు ప్రసిద్ధుడైన ఒక వకీలును బెట్టిరి. అతనికి అబ్బుల్లానేటువారి కంపెనీతో సంబంధము కలదు. కావున అతఁడు నన్ను ఒక తూరి తనకు కానిపింపవలసిన దని వార్త పంపెను. నే నాయన దర్శనమునకు పోగా అతఁడు నిష్క్రమముగ సంభాషించెను. నా పూర్వచరిత్రమునుగూర్చి నన్నడిగి తెలిసికొనెను. పిదప అతఁ డిటు లనెను—'మీకు ప్రతికూలముగ నే నేమియు చెప్పలేను. మీరు కాలనీలో పుట్టిన ధూర్తులేమో యని నా భీతు. అర్జీతో మీ మొదటి సర్టిఫికెట్టు లేకపోవుట నా అనుమతికి మఱికొంచెము బల మాయెను. మఱియొకరి సర్టిఫికెట్టులను చూపువారును ఉండురు. ఇచ్చటి తెల్లవర్తకులవద్ద మీరు పుచ్చుకొన్న యోగ్యతాపత్రములు నాలుక గీచికొనను కొఱుగావు. మీయోగ్యత వారే మెఱుఁగుదురు? వారు మిమ్మెఱుఁగుట ఎంతకాలమునుండి?'

'అటు లగుచో ఇక్కడివా రందఱు నాకు క్రొత్తవారే. ఇవటికి రాకముందు అబ్బుల్లానేటుగారును న న్నెఱుఁగరు.'

‘అబ్దుల్లా నేటుగారిదికూడ మీయూరే అంటిరే. మీతండ్రిగారు దీన్నైనయెడల నేటుగారు మీకుటుంబమును తప్పక ఎఱిగియుండురు. ఆయనవద్దనుండి అఫిడవిట్టును తెచ్చినచో ఇక మిమ్మేమియు నడుగవలసిన పనిలేదు. ‘మీదరఖాస్తును నామంజూరు చేయలేను.’ అని వకీలుసభవారికి చెప్పెదను.’

ఈమాటలు విన్నంత నాకు కోప ముబికెను. కాని ఆపుకొంటిని. నేను మొదటనే నేటుగారికడనుండి యోగ్యతాపత్రము తీసికొని దాఖలు చేసినయెడల దానిని త్రిప్పివైచి తెల్లవారికడనుండి యోగ్యతాపత్రములు కావలయునని చెప్పియుండెడివారు. అయితే నన్ను అడ్డకోటుగ అంగీకరించుటకు నాపుట్టు పూర్వోత్తరములతో నేటి పాత్తు? నాతలిదండ్రులు చెబుదులగుదురుగాక, నుడుగులగుదురుగాక! ఆచెడుగునుడుగులతో ప్రకృతమున కేమి ప్రయోజనము? నేనిటులు తలచి నిగ్రహించుకొని మెల్లగా నిటు లంటిని—‘ఈవిసరముల నన్నిటిని అడుగుటకు ఈవకీలుసభవారి ఇట్టి యధికారమును నేను మన్నింపకున్నను మీరుకోరిన అఫిడవిట్టును బంప సంసిద్ధుడను.’

అబ్దుల్లా నేటుగారికడనుండి అఫిడవిట్టును తీసికొని వకీలుకు ఇచ్చితిని. ఆయన తాను సంతృప్తిపడితి నని చెప్పెను. కాని వకీలు సభవారు తృప్తులు కాలేదు. వారు నాదరఖాస్తున కెదురాడిరి. కాని కోర్టువారు అబర్నీ జనరలుతో పని లేకయే వకీలుసభవారి యాక్షేపమును నిరాకరించిరి. ప్రధాన న్యాయాధీశుఁ డిటు లనెను—‘అర్జీదారు ఇంగ్లీషు సర్టిఫికెటు చూపలేదు అను ఆక్షేపము సయ్యక్తము కాదు. అతఁడు కల్ల సర్టిఫికెటును బంపెనా అతనిపై నేరమే మోపనగును. ఆ నేరము నిక్కమాయెనా అతనిపేరు వకీలు పట్టిక

ఆ త్మ క థ

నుండి పాటా కొట్టనగును. శాసనములకు నలుపు, తెలుపు అను భేదములు లేవు. కావున గాంధీగారిని చేర్చికొనకుండుటకు కోర్టునకు పాక్కులేదు. అతని దరఖాస్తును మేము మంజూరు చేయుచున్నాము. గాంధీగారూ! మీరు ప్రమాణము చేసి అడ్వోకేటుగఁ జేరుఁడు!

నేను లేచి రిజిస్ట్రారుకడ ప్రమాణము చేసితిని.

నేను ప్రమాణము చేయఁగనే ప్రధానన్యాయాధ్యక్షుఁడు నన్నిటులు సంబోధించెను.

‘గాంధీగారూ! మీ రిప్పుడు పాగను దీసి వేయవలయును. ప్రాక్టీసుచేయు బారిష్టరులకు కోర్టువారు విధించు వేషనియమమును మీరు పాలింపవలయును. కోర్టు నియమములకు మీరు లోబడవలయును.’

నాకు నా మర్యాద తెలియును. జిల్లా మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో పాగ తీయ నిరాకరించితిని. ఇప్పుడు సుప్రీముకోర్టువారి యానతికి లోబడి తీసివైచితిని. నేనీ ఆజ్ఞను నిరాకరింపవచ్చును. అటులు చేయుట సమృత్తమును కాకపోదు. కాని నేను పోరవలసిన పోరితములు ముందెన్నియో కలవు. వానికొఱకు నా శక్తిని అడఁచి యుంచితిని. తలపాగ పట్టుదల మాత్రముచే నా యుద్ధకళ సమాప్తముకాదు. దాని కింతకంటె దొడ్డ ప్రయోజనము కలదు.

నేనీటులు లోబడుటకు (ఇది లోపమా?) అబ్బిల్లనేటుగారును, తదితర మిత్రులును ఆక్షేపించిరి. కోర్టులో ప్రాక్టీసు చేయునపుడు ‘తలపాగ తాల్ప’ ధీరత వహింపవలసినదని వారి యభిప్రాయము. నేను వాదించి వారికి నచ్చునటులు చేయఁజూచితిని. ‘యస్మిక్ దేశే య ఆచారః’ అనుదాని యర్థమును వారికి తెలుపఁజూచితిని.

‘హింసాదేశమున తెల్ల యధికారి పొగను దీసివేయుమని ఆజ్ఞాపించి నచో అప్పుడు నేను దానికి లోబడినట్లు ఎగ్గు. కాని నేటాలుకొద్దలలో ఆ కొద్ద ఆచారములను, నియమములను నిరాకరింపరాదు’ అని అంటిని.

నా చెప్పిన కారణములు వారికి నచ్చకున్నను వారు కొంతవట్టు శాంతించిరి. ఒక్కవిషయమును వివిధసందర్భములబట్టి వివిధవిధములగ చూడవలసివచ్చు నను తత్త్వమును వారిచే ఒప్పింపలేక పోతిని. నా జీవితమునం దంతటను సత్యమనెడి పట్టుదలయే సంది సౌం దర్యము నానందింపఁ జేయఁగలిగెను. ఈ పద్ధతి సత్యాగ్రహమునం దనివార్యమగు భాగమనియు నా యుత్తర జీవితమున పరికింపఁగలిగి తిని. ఇది తఱచు నా ప్రాణములమీదికి తెచ్చిపెట్టుకొను నటుల య్యోడిది. మఱియు నా మిత్రుల అసంతోషమును గూడ తలఁదాల్చు వలసి వచ్చెడిది. సత్యము వజ్రమువలె నెంత కఠినమో మనుష్యులు వలె అంత కోమలము.

నేటాలు వకీలుసభవారి ప్రతిఘటనముచే దక్షిణఆఫ్రికాలో మఱియొకమాటు నా పేరు మారుమోగెను. పెక్కు వార్తాపత్రికలు ఆ సంఘమువారి యొరుగుకొలును తెగఁడెను. వారి యెదురుమతము ఈసుచ్చేది బుట్టినదనియు వ్రాసెను. ఈ ప్రసిద్ధివలన నా పనిలో కొన్ని అంశములు సరళము లాయెను.

నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు

నాయవాదిత్వము నా కపుడు అప్రధాన మాయెను. తుద వఱకు అప్రధానముగనే అయిపోయెను. నేటాలురాష్ట్రమున నా యునికిని సార్థకము చేయుటకు ప్రజాసేవలో నేను తన్మయుడనయి తీరవలెను. విన్నపము లంపుకొనినంత ప్రాంతజ్ఞుని పూర్తికాదు. ఇల్లులుకగనే పండుగా? ఎపుడును అలజడి జరుగుచుండినసే వలసరాజ్యముల కార్యదర్శికి ఈ విషయము తెలియుచుండును. దీనికై ఒక శాశ్వతసభ వలయునని తోచెను. దాన నేను దాదా అబ్దుల్లాగారితోడను, ఇతరమిత్రులతోడను సంప్రతించి సిగ్గుమగు ఒక ప్రజాసంస్థను స్థాపింపఁ దలపెట్టితిని.

ఈ సభకు పేరు పెట్టుటలో నాకు చాల ధర్మసందేహము కలిగెను. అది ఏపక్షముదెసకును మొగ్గరాదు. కాంగ్రెస్ అనుపేరు ఇంగ్లండులోని కక్షసర్వెటివ్ పక్షమునకు రుచింపదని నాకు తెలియును. కాని భారతదేశమునకు కాంగ్రెస్ జీవగణ్ణ. నేటాలునందు దాని శక్తిని వృద్ధి చేయఁదలఁచితిని. ఆపేరునకు భయపడుట పిజ్జికితనమని తోచెను. ఈ కారణములు తెలిపి ఈ సంస్థకు 'నేటాల్ ఇండియన్ కాంగ్రెస్' అని పేరిడితిని. ౧౯౦౪ సంవత్సరము మే ౨౨ తేదీని 'నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెస్' జన్మించెను.

ఆనాఁడు వికాలమగు అబ్దుల్లాగారి గది క్రిక్కిరిసిపోయెను. సభ్యులందఱును కాంగ్రెసుకు స్వాగతమిచ్చిరి. కాంగ్రెసునియము

౧౯ నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు

ములు తక్కువ; చందామాత్ర మెక్కువ. నెల కయిదు పిల్లింగులు చెల్లించిననే సభ్యులు కాగలరు. శక్తివంచన లేక చందాల నిండని ధనికులు ప్రోత్సహింపబడిరి. అబ్బుల్లాగారు తొలుదొల్త రెండుపానులు పద్దు వేసిరి. పిదప ఇరువురు మిత్రులు అటులే పద్దు వేసిరి. 'నేను సంకోచింపవలయునా?' అని కొంచె మా లోచించితిని. ఆలోచించి నేనును ఒకపాను పద్దు వేసితిని. ఇది నాశక్తికి మించినయ్యి. కాని నాకు సంపాదనమే పొసగినచో ఇది నా తల మీతినది కాదని తలచితిని. దైవ మిందులకు తోడ్పాడెను. ఈ తీరున నెలకు పాను ఇచ్చు సభ్యులు పలువురు కూడిరి. నెలకు పది పిల్లింగు లిచ్చువారి సంఖ్య ఇంత కెక్కుడు. ఇవిగాక కృతజ్ఞతతో నందికొనిన దొడ్డ యీవులు చాలఁ గలవు.

అడిగినంత నెవరును చందాలీయ రని అనుభవమున దెలిసెను. దర్బానునకు ఆవలనున్న సభ్యులను మాటిమాటికి అడుగు టసంభవము. ఆరంభశూర తాదోష మనుభవమాయెను. దర్బానువారుగూడ ఎన్నిసార్లు తిరిగినను చందా లిచ్చువారుకారు.

నేను కార్యదర్శిని. కావున చందాలు పోగుచేయు పని నాది. వనూళ్లకై నా గుమాస్తాను రోజెల్ల తిప్పవలసిన గతి పట్టెను. అతని కీపనిపై విరక్తి దోచెను. నెల చందాలు కాక ఏడాది చందాలు— అదియు ముందుగనే యీవలెనని—పెట్టినచో ఈ స్థితి బాగుపడునని తోచెను. అందులకు సభ నేర్పాటుచేసితిని. నెలకు బదు లేడాదికి మార్పుటయు, మూడుపానులు కనీసపు పద్దుగా జేయుటయు అందఱును నచ్చెను. ఈ విధముగా చందాలవనూలుపని సులభమాయెను.

ఆత్మకథ

అప్పు తెచ్చి సార్వజనికకార్యములు చేయరాదని నాకు మొదటినుండియు తెలియును. ధనముతక్కు మిగిలిన ఏవిషయమునం దయినను వాగ్దానములఁ జాటింపనగును. వాగ్దానము చేసినవారు మరల దాని నట్లే చెల్లించుకొనుట నే నెన్నఁడును ఎఱుంగను. నేటాలు భారతీయులుగూడ దీనికి భిన్నులు కాదు. ముందు డబ్బు చూచికొనక ఏ పనియు మొదలు పెట్టకపోవుటచే కాంగ్రెస్ సెన్నఁడును బుద్ధిగ్రస్తము కాలేదు.

నా సహచరులు సూతనసభ్యులను చేర్చ నమితోత్సాహమును జూపిరి. ఆ పని వారి కెంతో వేడుకయాయెను. దానితోగూడ వారికి అనుభవమును కలిగెను. అనేకులు సంతోషముతో ధనసాహాయ్యకము చేయఁ దొడగిరి. దూరప్రదేశములలో గ్రామములందు ఉద్యమమును వ్యాపింపఁజేయుట కష్టతర మాయెను. ప్రజాసేవ యన నేమియో ప్రజకు తెలియదు. అయినను చాల దవ్వలనుండు గొప్ప గొప్ప వర్తకులుగూడ ఉదారతతో మమ్ము బిలిచి ధన మిచ్చుచుండిరి.

ఈ యాశ్రలో నొకసారి ఒక సుకటము పొందనాయెను. ఒకదాత ఆఱుపాను లిచ్చునని మే మనుకొంటిమి. కాని అతఁడు మాఁడు పానులకు పైని చిల్లిగవ్వయేని యెక్కుడీయనని పట్టుపట్టెను. మే మా స్వల్పధనమునే అతనికడ కొనినచో మిగిలినవారును అంతియ యిత్తురు. కాఁగా ఎక్కువ వనూలు కాదు. నాఁడు లేయి చాల గడచిపోయెను. మాకందఱకు చాల నాఁకలిగా నుండెను. కాని మే మనుకొనిన మొత్తము రానిదే అన్న పెట్లు తిందుము? ఎంత బతి మావినను ఫలము కలుగలేదు. దాత పట్టిన పట్టు విడువలేదు. పట్ట వమునందలి వర్తకులందఱు చెప్పి చూచిరి. మే మందఱమును రాత్రి

౧౯ నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు

యంతయు వానితో వేగితిమి. అతడును, మేమును ఒకరికొకరము క్రింతయైన లొంగకుండుటకు నిశ్చయించుకొంటిమి. నా సహచరులలో చాలమంది మిక్కిలి కినిసిరిగాని సాజన్యమును కొంచెమేనియు విడువ లేదు. తుదకు తూర్పురేక లుదయించునపుడు అతడు మాకు ఆఱు పాను లిచ్చెను; విందు చేసెను. ఇది టోంగాటా పత్తనమున జరిగెను. అయినను ఉత్తరపుటెల్లన ప్రేంగర్ పత్తనము మొదలు దేశమధ్యమున నున్న చార్లెస్ టౌను వఱకును ఇది ప్రతిస్వనించెను. దీనివలన మాకు చందానినూళ్ల పని తేలికయాయెను.

కాని మా కర్తవ్య మొక ధనసంగ్రహణమే కాదు. కావలసిన దానికంటె ఎక్కువ డబ్బును దగ్గఱ బెట్టుకొనరాదను తత్త్వమును నేను మున్నే నేర్చియుంటిని.

సభలు అక్కఱబట్టి ప్రతివారమును, ప్రతినెలయు జరిగెడివి. ప్రతిసభయందును వెనుక జరిగిన సభాకార్యక్రమ మెల్ల వినిపింపఁబడు చుండెడిది; చర్చలు జరిగెడివి. ఇట్టి చర్చలలో కృష్ణముగ కాఖా చంక్రమణము చేయక మాటలాడురీతి ప్రజకు తెలియదు. ప్రసంగించుటకు అందఱును వెనుకాడుచుండిరి. సభలలో జరుగవలసిన రీతిని వారికి దెలిపితిని. వారు దానిని బాటించుచుండిరి. వారు ఉపన్యసించు టాకవిద్య యని గ్రహించిరి. ఉపన్యాసమున నేమియో యెఱుంగనివారుగూడ ఆలోచించి ఉపన్యసించు గడఁగిరి.

సార్వజనిక కార్యములందు సాదరుఖర్చులు గూడ వితిమిటి పోవుట నే నెఱిగి మొదట రసీదుపుస్తకములఁగూడ అచ్చొత్తింప వల దనుకొంటిని. నాకడ నైక్రాస్థాయిలు కలదు. దానిమీఁద రసీదులకు, రిపోర్టులకు ప్రతులు తీయించుచుంటిని. కాంగ్రెసు-కోశము సంపూర్ణ

ఆత్మకథ

ముగ నుండి సభ్యుల సంఖ్య యొక్కడై పని మిక్కుటముగా నున్న పుడు మాత్రమే యిట్టివాని నచ్చొత్తించుచుంటిని. ఇట్టిసంఘము లన్నిటికిని పొగుపు అత్యావశ్యకము. అయినను చాల చోటుల ఇటులు జరుగుట లేదని నాకు తెలియును. కావున చిన్నదయినను ముందు అభివృద్ధికి రావలసిన యీ సంస్థను గుఱించిన విశేషము లన్నియు వ్రాయఁదగు నని తలఁచితిని.

ప్రజలు తాము చెల్లించిన మొత్తములకు రసీదులు పుచ్చుకొన గోరువారు కారు. అయినను మేము తప్పక రసీదు లిచ్చుచుండువా రము. ఈ రీతిగా పైసకును లెక్కవ్రాయఁబడు చుండెను. అటు లగుట ఈనాఁడు పరీక్షించినను గూర సంవత్సరమున నేటాలు ఇండి యన్ కాంగ్రెసు లెక్కలు బరాబరుగ నుండునని ధైర్యముతో చెప్ప గలను. ఏ సంఘమున కైనను తప్పులేని లెక్కలే జీవము. లెక్కలు సరిగా లేనిచో సంఘమున కపకీర్తి. లెక్కలను శుద్ధముగా నుంచ నిచో సత్యమును శుద్ధముగా నుంచుట అసంభవము.

ఆదేశముననే పుట్టి పెరిగి విద్యావంతులయిన భారతీయులకు నేవ చేయుట ఈ కాంగ్రెసుయొక్క రెండవ పని. ఇందులకు 'కలోని యల్ బారన్ ఇండియన్ ఎడ్యుకేషనల్ అసోసియేషన్' అను ఒక సంఘము స్థాపింపఁబడెను. ఇందలి సభ్యు లందఱును విద్యావంతు లయిన పిన్నవారు. వారు కొలఁదిగా చందాలు చెల్లించుచుండిరి. వీరి కష్టముల ప్రజకు తెలుపుట, వీరి తెలివిన పైకి దీయుట, వీరికిని హిందూదేశపు వర్తకలకును నైయ్య మలవఱుచుట, వీరిని వీరి కాళుకు నేవచేయఁ దెలుపుట—ఇవి ఈ సంఘము పని. ఇదియొక విధమగు వాద వివాదసమితి. అందలి సభ్యులు నియతకాలముల తప్పక పలువిష

౧౯ నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు

యములపై చర్యలు చేయుచుండిరి. ఈ సంఘమునకు ఒకచిన్న గ్రంథాలయము గూడ ఏర్పాటు చేయబడెను.

ప్రచారమొనరించుట కాంగ్రెసుయొక్క మూడవ పని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందును, ఇంగ్లాండునందును ఉన్న ఆంగ్లేయులకును, భారతీయులకును నేటాలులోని వాస్తవము తెలుపవలయును. ఈ యుద్దేశము లోపల బెట్టుకొని రెండు కరపత్రములు వ్రాసితిని. 'దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని ప్రతిబిటిషువానికిని ఒకచిన్న పము*' అనున దొకటి. ఇందు నేటాలు భారతీయుల స్థితిగతులు సోదాహరణముగ వివరింపబడినవి. 'భారతీయుల వోట్లహక్కును గుఱించి ఒకచిన్న పము†' అనునది రెండవది. ఇందు భారతీయుల వోట్లహక్కును గుఱించి అణా పైసలతో సమస్తము వ్రాయబడెను. నే నీ రెంటిని వ్రాయుటకు కడు శ్రమపడితిని. శ్రమపడినందులకు ఫలముబ్బెను. అవి విరివిగా ప్రచురమై పోయెను.

ఈ యలజడివలన దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని భారతీయులు చాల మంది మిత్రులయిరి. ఇంగ్లాండునందును, హిందూ దేశము నందును గల అన్ని పక్షముల యొక్కయు ఆదరము చేహుటెను. ముందు చేయవలసిన పనికి నీతియు రీతియు కానవచ్చెను.

*An appeal to every Briton in South-Africa.

†The Indian franchise—An Appeal.

బాలసుందరము

యాద్యశీ భావనా యత్ర సిద్ధిర్భవతి తాదృశీ* అనునది
అనేక విషయములలో నా కనుభవ మాయెను. షేడలకు
సాయపడుట నాకు ప్రబలాభిలాష. ఆ యభిలాష న న్నా పేనలలోఁ
గలిపివైచి నాకు వారితోడి సంబంధము ననాయాసముగా బంధించి
వైచెను.

నేటాలు కాంగ్రెసునందు అగట బుట్టిన భారతీయులును, ఉద్యోగ
గులును సభ్యులుగా జేరినను గిరిమిటియా లందు చేరకుండిరి. కాం
గ్రెసు ఇంకను వారి పరము కాలేదు. వారు చందాలిచ్చి సభ్యులుగాఁ
జేరఁజాలరు. ఎపుడు కాంగ్రెసు వారికి సాయముచేయునో అపుడు
వీరును సన్నిహితులు కాఁగలరు. ఇట్టి దొకటి తలఁపని తలఁపుగా సం
ఘటించెను. అది ఈసమయముననే పాసఁగునని కాంగ్రెసువారు గాని,
నేనుగాని సిద్ధపడి యుండలేదు. నేను స్లీ డరీ మొదలుపెట్టి నాటికి
మూఁడో నాలుగో నెలలు. ఇంకను కాంగ్రెసునకు శైశవము పోలేదు.
ఈరోజులలో ఒకరోజున ఒక అఱవయతఁడు తలగుడ్డదీసి చేతబట్టు
కొని, ఏడ్చుచు నామందు నిలువఁబడెను. ఇతఁడు కట్టుకొన్నవి
చినుఁగు పాత్రలు. ఒకలున వడఁకు. ముందటి రెండుపండ్లు ఊడిపో
యెను. ఆ కుదుళ్ల నుండి నెత్తురు కాటుచుండెను. యజమాని ఇతనిని
చావ బాఁడెను. నా గుమాస్తా అఱవ. అతనివలన ఇతనికిఁగ తెలిసెను.

*ఎవని! ఎటువంటి కలఁపు కలుగునో వాని! అటువంటి ఫలము కలుగును.

వానికేరు బాలసుందరము. దర్బానులో ప్రసిద్ధుడైన ఒక తెల్లవాని కడ ఇతఁడు ఇంద్రుఁడగు కూలి, యజమానికి వీదోమాటమీఁద కోపము పెరిగెను. ఒడలు తెలియక పట్టుకొని బాఁడెను. బాలసుందరము ముందరిపండు రెం డెగిరిపోయెను.

బాలసుందరమును డాక్టరుకడకుఁ బంపితిని. అప్పుడవల తెల్ల డాక్టరులే కలరు. బాలసుందరము దెబ్బలను గుఱించి డాక్టరుపర్తిఫి కట్టు తీసికొని మేస్త్రీటువద్ద అతనిచే అభిడవిట్టు దాఖలు చేయించి తిని. మేస్త్రీటు అభిడవిట్టు చదువుకొని కోపముగాని వెంటనే అతని యజమానికి సనునులు పంపెను.

యజమానికి శిక్ష వేయించుట సుతరాము నాఉద్దేశము కాదు. ఎటులయినను ఆ యజమాని కడనుండి బాలసుందరమును విడుదల చేయించుట నా ఉద్దేశము. ఇంద్రుఁడెఱ్ఱ కూలితనమును గుఱించిన చట్టమును చదివితిని. ఎవఁడేని కూలివాఁడు ఏమియు తెలుపకుండ లేచిపోవుచో యజమాని సివిల్ కోర్టులో దావా వేసికొనవలెను. ఇంద్రుఁడెఱ్ఱ కూలి వాఁడటలు లేచిపోవుచో యజమాని చేయవలసినది పూర్తిగ వేఱు. వానిపై క్రిమినల్ కోసు పెట్టవలెను. నేరముగనుక నిక్కమైనచో శిక్షయు వేయింపవచ్చును. కావుననే ఈ ఇంద్రుఁడెఱ్ఱ కూలితన మును, బానిసతనమును ఒక్కఁజేసి అని సర్ విలియమ్ హంటరుగా రని యున్నారు. యజమానికి బానిసీఁ డెట్టి యాస్తియో ఇంద్రుఁడెఱ్ఱ కూలియు అట్టి యాస్తియే.

బాలసుందరము విడుదలకు రెండేదారులు. ఇంద్రుఁడెఱ్ఱకూలి వారికి ప్రాప్తెక్టరు అని ఒకఁడుండును. అనఁగా వారి రక్షకుఁడు. అతనితో చెప్పి కట్టడి తప్పింపవలయును లేదా మఱొక యజమాని

ఆ త్మ క థ

కడకు బదిలీ చేయింపవలయును. ఒప్పుదలమీఁద బాలసుందరము యొక్క యజమానిచేతనే విడుదల పెట్టించుట రెండవదారి. ఇటు లా లోచించి ముందు ఆ యజమానితో నిటు లంటిని :

‘మీమీఁద నేరమును బలపఱచి యెటులేని మిమ్ము శిక్షింపఁ జేయుట నా యుద్దేశము కాదు. అతని సత్త్వికూరముగ బాఁడుట మీకును ఇప్పటికి తెలిసివచ్చియుండును. మీరు మీ కరారునామా నెవరికేని మార్చినచో నాకు జాలును.’ దీనికతఁడు తత్క్షణ మంగీకరించెను. ‘అటుపిమ్మట నేను రక్షకుని జూచితిని. అయినయు ఒప్పుకొనెను. కాని ఒక క్రొత్తయజమాని కావలయును.

ఒకతెల్లయజమానికి వెదకులాడితిని. నాఁడు భారతీయు లెవరును ఇండొంచుర్దుహలీల భరింపజాలకుండిరి. నాకప్పటికి లొలది మంది తెల్లవారితోడనే పరిచయము. ఒకరికి ఈ సంగతి తెలిపితిని. అతఁడు దయతో ఒప్పుకొనెను. నే నాతనికి కృతజ్ఞుడనైతిని. మేస్త్రీటు బాలసుందరము యజమానిపై నేరము మోపి తన కరారునామాను మఱొకనికి బదిలీచేయుట కనుమతించెనని రికార్డు చేసెను.

బాలసుందరము కేసు హలీలలో ప్రాకిపోయెను. ‘నాకు గిరిమిటియాబంధు’వని పేరు వచ్చెను. నా కీసంబంధమువలన పరమసంతోషము కలిగెను. ఇక ప్రతిదినము మా ఆఫీసుకు గిరిమిటియాలు ప్రవాహముగా రాదొడఁగుటచే వారి కష్టసుఖము లెఱుఁగుటకు నా కవకాళము కలిగెను.

ఈ కేసు విషయము దూరముననున్న మదరాసునఁగూడ ప్రతిధ్వనించెను. ఆరాష్ట్రమునందలి వివిధప్రదేశములనుండి నేటాలునకువచ్చిన గిరిమిటియాలు తమగిరిమిటియా సోదరులవలన యీవార్తను తెలిసికొనిరి.

౨౦ బాలసుందరము

ఈ కేసు మహాగొప్పది కాదు. కాని నేటాలులో తమకుఁ న్యాయము సాధింపఁగలవాఁ డొకఁడు బయలుదేరె ననువార్తయే గిరి మిటియాల కల్ల తృప్తిని, ఉత్సాహమును కలిగించెను.

బాలసుందరము నాకడకు వచ్చినపుడు తలపాగ తీసి చేతఁ బట్టు కొని యుండెనని చెప్పియుంటిని. ఈ దృశ్యమున ఒక విచిత్రముగు కరుణారసముతో మన నైచ్చ్య మంటుకొనియున్నది. నా పాగను తీసి వేయుమని నప్పటి సంఘటనమును వ్రాసియుంటిని. తెల్లవాని జూడఁ బోవుచో గిరిమిటియాగాని, క్రొత్త భారతీయుఁడుగాని తన తలపైని టోపీనిగాని, పగిడినిగాని, పాగనుగాని తీసి చేతఁ బట్టుకొనవలయును. రెండుచేతులు జోడించి నమస్కరించినను అది అశ్యల్పము. బాలసుం దరము నాకడఁ గూడ నిటులు చేయవలయు ననుకొనెను. ఇట్టిచేతను చూచుట కిదే నాకు తొలిసారి. ఇది నాకు చిన్నతనముగా నుండెను. నేను బాలసుందరముతో పాగను జాట్టుకొమ్మంటిని. అతఁడు చాల సంకోచముతో పాగను చుట్టుకొనియెను. కాని అపు డతనిమోమున సంతోష కళ కానిపించెను.

తమ తోడిమానవులను నీచపఱచుటచే తమకు గౌరవము వచ్చు ననుకొనువారి యుద్దేశము నా కెన్నటికిని అగోచరము.

మూడు పానుల పన్ను

బలనుందరము కేనుతో నాకు గిరిమిటియాల సంబంధ

మెక్కువ ఆయెను. అది యటుండె : ఎక్కువ పన్నులు వేసి సర్కారువారు వీరి నలజడి పెట్టుటవలననే వీరి స్థితిని గుఱించి లోతుగా చదువుట అవశ్యక మాయెను.

౧౮౯౪ సంవత్సరమున నేటాలు సర్కారువారు గిరిమిటియాలకు సాలుకు తలకు ౨౫ పానులు అనగా ౩౭౫ రూకలు పన్ను కట్టుటకు బిల్లు తయారు చేసిరి. దీనిని చూచి నేను దిగ్భ్రాంతుడనై తిని. ఈ విషయమును కాంగ్రెసులో చర్చకు తెచ్చితిని. అందు ఈ బిల్లును ప్రతిఘటించుటకు ప్రబలప్రయత్నములు చేయుట కేకగ్రీవముగా నిశ్చయింపబడెను.

ఈపన్నునకు మూలకారణము లఘువుగా ముందు తెలియఁ జెప్పుదును. ౧౮౬౧ సంవత్సరప్రాంతములలో నేటాలునందలి తెల్లవారు అచటి భూములు చెఱకుదోటల కనుకూలము లని గ్రహించిరి. అప్పుడు వా రా దేశమున కూలీలకు చిక్కుపడిరి. ఆదేశమునందలి జూలూ జాలివా రీకూలీకిఁ దగరు. ఇతరదేశములనుండి పని బాగులవారు రానిదో జెల్లము, పంచదారయు తయారుచేయుట అశక్యము. దానిచే నేటాలుసర్కారువారు ఇండియాసర్కారువారితో సంప్రదించి భారతదేశమునుండి కూలీవారిని వలసగొనిపోవుటకు (రిక్రూట్) అనుమతి పొందిరి. ఈ కూలీజనము నేటాలులో అయిదేండ్లు పనిచేయు

౨౧ మూడు పానుల పన్ను

నటులు గిరిమిటుమీద [కరారునామా] సంతకము చేయవలెను. గడువు దాటుపడవ వారి యిష్టము. అనగా అచటనే నివసింపదలచినచో నివసింపవచ్చును. శక్తి యున్నచో భూమి బుట్ట కొనవచ్చును. ఇవి తెల్లవారు ఆపుడు గిరిమిటియాలకు పెట్టిన ఆశలు. వారి ఉద్దేశ మేమనగా : ఈ అయిదేండ్లు దాటినపిదపగూడ భారతీయుల ఒడలి కష్టమువలన తమ పంటలను వృద్ధి చేసికొనవచ్చును.

అయితే భారతీయులు తెల్లవా రనుకొన్నంతకంటె ఎక్కువ లాభకారులైరి. వారు రకరకముల కూరగాయల సాగుముగ పండింపఁ దొడగిరి. ఇండియానుండి చాలరకముల విత్తనములు తీసికొనిపోయి అచట పెనిచి పండించి అచటి కూరగాయలను చౌకగా గిట్టునటులు చేసిరి; మామిడి, బియ్యం, పండ్లు, వీరింతటితో ఆంగలేడు. దీనితో పాటు వర్తకముగూడ చేయసాగిరి. ఇండ్లు కట్టుకొనుటకు స్థలములు కొనదొడగిరి. కొండ్లు కూలివాండ్లు భూస్వాములైరి. భారత దేశమునుండి వర్తకులు కొందఱు వీరితో పాటు వెళ్లి అచట పాతుకొని పోయిరి. ఇట్టివారిలో కీ. శే. నేట్ అబు బకర్ అమద్ గారు ప్రప్రథములు. వారు కొలఁదికాలములో తమ వ్యాపారమును బాగుగా సాగించిరి.

ఇదియంతయు చూచి తెల్ల వర్తకులు కలచెల పడిరి. నల్లవారిని పిలుచుకొని వెళ్లునపుడు వీరికిఁ గల వర్తకపు తెలివిని తెల్లవారెఱుంగరు. భారతీయులు స్వతంత్ర వ్యాపకములను లయినచో ఎటులో ఓర్వవచ్చునగాని వర్తకములో పోటీపడినచో ఓర్వవచ్చునా?

భారతీయులయెడ అనూయకలుగుట కిది మూలకారణము. దీనికి మరొకొన్ని కారణములును చేరెను. నల్లవారి జీవితమునందలి నానా

ఆ త్మ క థ

పద్ధతులు, కొంచెము వ్యయముతో మప్పితముగా మనఁగలుగుట, అల్ప లాభసంతోషము, ఆరోగ్యనియమ విషయములందలి ఉదాసీనత, చుట్టుపట్టులను శుచిగ నుంచుకొనుటలో అశ్రద్ధ, ఇండ్లను మరమ్మత్తు చేయించి బాగుచేసుకొనుటకు పిసినిగొట్టుతనము ఈమొదలగున వన్నియు మతభేదముతో కలిసి జాతివైషమ్యమును అగ్నిహోత్రమును ప్రజ్వలంపఁజేసెను. ఇది మునిముందు వోటుహక్కు తొలఁగించు బిల్లు-రూపముగను, పిదప గిరిమిటియాలకు తలపన్న కట్టు శాసనరూపముగను ప్రత్యక్షమాయెను. ఈ శాసనములే కాక పెక్కు చిక్కు లిదివరకే మొలకెత్తి యున్నవి. గిరిమిటియాలను, గిరిమిటికాలము అయిదేండ్లు ముగియకమునుపే—అనగా ఇండియాచేరిన తర్వాతనే ముగియనట్లు బలాత్కారముగ పంపివేయుట. ఈ శాసనముల మొదటి నూచన యిది : ఇండియా సర్కారువారు దీని కంగీకరించునట్లు లేదు. పిదప ఈక్రింది రీతిగా కొన్ని మరతులు ఉద్దేశింపబడెను.

౧. గిరిమిటియాలు తమ నియమితకాలము చెల్లి పోయినంత ఇండియాకు లేచిపోవలయును. కానిచో

౨. రెండేండ్ల కొకతూరి క్రొత్తబడంబడిక వ్రాయుచుండవలయును. ఒడంబడిక వ్రాసినపుడెల్ల జీతము కొంచెము కొంచెము వృద్ధి చేయఁబడుచుండును.

౩. మఱి క్రొత్త బడంబడిక వ్రాయక ఇండియాకును తిరిగిపోక నేటాలులోనే ఉండినచో సాలుకు ౨౫ పాసులు, అనఁగా ౩౭౫ ధూకల పన్ను చెల్లించు చుండవలయును.

ఈ పైసలాను ఇండియా సర్కారువారిచే మంజూరు చేయించుటకు సర్ పాస్రీ బిఁను, మేసన్ అనువారు ఇండియాకు వచ్చిరి.

౨౧ మూడు పానుల పన్ను

అప్పుడు ఎల్లిక్ ప్రభువు ఇండియా వైస్రాయి, అతడు ౨౫ పానులు తల పన్నును మంజూరుచేయక మూడుపానులు పన్ను మంజూరు చేసెను. ఇది వైస్రాయిగారి పెద్ద లోటు. నేను నాడును నేడును అటులే తలఁతును. ఇటులు అతడు మంజూరు చేసి ఇండియా మే లేమాత్రము చూడలేదు. నేటాలు తెల్లవారి కట్టి లాభము కూర్చుట యతనికి ధర్మముకాదు. మూడు నాలుగేండ్లలో ప్రతి గిరిమిటియాయును, వాని యాలును, పదునాఠేండ్ల కొడుకును పదమూడేండ్ల కూతురును ఈ తలపన్నును చెల్లింపవలసినవారగుదురు. నెలకు ౧౪ పిలింగు లకంటె ఎన్నడును ఎక్కువ సంపాదించి యెఱుంగని భార్యాభర్తలు ఇద్దఱు పిల్లలుగల కుటుంబమునకు సాలుకు ౧౨ పానులు (౧౨౦ రూకలు) పన్ను వేయుట ఏదేశమునను, ఎవ్వరును కనని వినని అత్యాచారము.

ఈ పన్నును ప్రతిఘటించుటకై మేము ఘోరయుద్ధ మారంభించితిమి. ఈ విషయమున నేటాలు ఇండియా కాంగ్రెసువారు ఊరకుండినచో ఇండియా వైస్రాయి ౨౫ పానుల పన్నును మంజూరు చేసియుండును. ఇది ౨౫ పానులనుండి ౩ పానులకు తగ్గుటకు 'బహుళా' నేటాలు కాంగ్రెసువారి ఆందోళనమే కారణము కావచ్చును. లేక నా తలఁపే పొరపాటు కావచ్చును. కాంగ్రెసువారు ఆందోళనము జరిపినను జరుపకున్నను ఇండియా సర్కారువారు తమంతట తామే మూడు పానుల పన్నును మంజూరుచేసి యందురనినను అనవచ్చును. ఎటులేని యగుఁగాక ఈపని భారతీయుల హితమునకు భంగకరము. భారతదేశ యోగక్షేమముల రక్షింపవలసిన వైస్రాయి అనూనుమగు నిట్టి పన్నును మంజూరుచేసియుండఁగూడదు.

ఆత్మకథ

ఈ పన్ను ౨౫ పౌనులనుండి అనగా ౩౭౫ రూకలనుండి ౩ పౌనులకు అనగా ౪౫ రూకలకు తగ్గుబాట మంత్రము కాంగ్రెసువారి కేమంత శ్రేయస్సు? గిరిమిటియాలకు సంపూర్ణముగా మేలు కలుగ లేదను వంత అచట నుండనే యుండెను. ఈ పన్ను రద్దుపఱపించి ముదరా యిప్పింపవలయు నను నిశ్చయమును కాంగ్రెసువారి రెన్నడును విడనాడ లేదు. కాని యీ నిశ్చయము ఇరువది సంవత్సరములకు నెఱవేఱెను. అదియు నేటాలు భారతీయులే కాక దక్షిణ-ఆఫ్రికా లోని భారతీయులెల్లరును వీక్షించి ప్రయత్నించినగాని కాలేదు. గోఖలేగారికి మాటయిచ్చి కడకు చెల్లింపకపోవుట తుదిపోరునకు నిమిత్త మాయెను. ఆపోరునకు గిరిమిటియాలు పూర్తిగా పూనుకొనిరి. సర్కారువారు తుపాకులు కాలబుటచే కొందఱు చచ్చిరి. పదివేలమందికి పైగా బందీలయిరి.

కాని తుదకు సత్యమే జయించెను. భారతీయుల బాధల రూపమున సత్యము ప్రత్యక్షముగా ప్రకటమాయెను. కాని అచల మగు నమ్మిక, గొప్ప ఓర్పు, విసువు విరామము లేని పూనిక, యివి లేకున్నచో ఆ యుద్ధము జయము పొందియుండదు. వారు ఆ పోరాటమునే మానివైచి, కాంగ్రెసువారును ఆ లబ్ధాయినీ మఱిచి పోయినచో తలపన్ను తప్పక తలపై బడుట అని వార్య మయ్యెడిది. అది యీనాటివఱకును గిరిమిటియాల తలపై అట్లే యుండెడిది. మఱియు దీని అపయశస్సు దక్షిణ-ఆఫ్రికా భారతీయులకును అఖిల భారతీయులకును చుట్టుకొని సనాతనమయ్యెడిది.

ధర్మనిరీక్షణము

శ్రీరీతిగా నేను ప్రజాసేవలో తన్మయుడ నయిపోవుటకు కారణము అత్మసాక్షాత్కారాభిలాషయే. ప్రజాసేవ వలననే ఈశ్వర సాక్షాత్కారము కలుగునని నేను నేనాధర్మమును స్వీకరించితిని. భారత సేవ నాకు సహజముగా లభించెను. నా కిదిప్రియము. కోరుకొనకయే యిది నాకు సంప్రాప్తమయ్యెను. నేను పర్యటనకును, కాయావాడు కుట్రలను తప్పించుకొనుటకును, జీవికకొఱకును దక్షిణ-ఆఫ్రికా పట్టితిని. కాని నే నీశ్వరాన్వేషణమున అత్మధర్మమున మునిగిపోయితిని.

ఏను మిత్రులు నా ధర్మజ్ఞానము తీవ్రముచేసిరి. అది యే ప్ర కారమునను శాంతము కాలేదు. నేను దానిని శాంతము చేయఁజూచి నను ఏను మిత్రులు పడసీయలేదు. ఎటులనఁగా: దర్బారులో దక్షిణ- ఆఫ్రికా జనరల్ మిషనునకు అధ్యక్షులు స్పెన్సర్ వాల్టనుగారు నన్ను పసిపట్టిరి. దాదాపు నేను వారి కుటుంబములో నొకఁడనై పోతిని. ఈ సంబంధమునకు కారణము బ్రిటోరియా పరిచయము. వాల్ టనుగారి స్వభావము విచిత్రమైనది. ఆయన నన్నెన్నఁడును ఏను మత మున కలియుమని చెప్పినటులు గుర్తులేదు. కాని అతఁడు తన జీవిత మును సమస్తము విప్పి నా ముం దిడియెను. తన మంచి చెడుగుఱెల్ల నిరీక్షింప నా కవకాశ మిచ్చెను. ఇతని ధర్మపత్ని కడు వినయవతి; వివేకవతి.

ఆ త్మ క థ

ఆదంపతుల ప్రవర్తనము నాకు సంతోషము కలిగించెను. మా యిరువుర అభిప్రాయ భేదములను మే మెఱుంగుదుము. ఎటువంటి తీవ్రచర్చయు వాని నేకము చేయటం అసంభవము. అయినను ఎచట ఉదారత, సహిష్ణుత, సత్యమును ఉండునో అచట భేదములును, లాభ దాయకములు. ఆదంపతుల నమ్రత, ఉద్యమశీలము, కార్యపరాయణతయు నాకు మోదము కలిగించెను. ఇందుల మేము తఱచు ఒకచో కూడుచుంటిమి.

ఈసంబంధము మఱియునెడల నన్ను బాగరూకునిగా నుంచెను. మత చింతనమునకు ప్రిటోరియాలో నాకెట్టి యవకాశ ముండెనో అది యిచట లేకపోయెను. అయినను సమకూరిన స్వల్పకాలమును చదువునకు వినియోగించుచుంటిని. ఈవిషయమున మరల ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు మొదలాయెను. రాయచందుభాయి నాకు త్రోవచూపుచుండెను. నర్మదాశంకరుని* ధర్మవిచార మను గ్రంథ మొక మిత్రుఁ డంపెను. దాని పీఠిక నాకు చాల నుపకరించెను. నర్మదాశంకరుని విశ్మేఖల జీవితమును నేను వినియుంటిని. ఈపీఠికలో అతఁడు తన శీలమును విద్దుకొనిన తెఱఁగు కలదు. అది నాకాశ్చర్యము కలిగించెను. దానిలో నా కా గ్రంథముపై ఆదరము పెరిగెను. దాని నత్రిశ్రద్ధతో చదివితిని. మాక్సుముల్లరుగారి India, What can it teach us అను గ్రంథమును దివ్యజ్ఞానసమాజము ప్రకటించిన ఉపనిషత్తుల యనువాదమును శ్రద్ధతో చదివితిని. వీని యన్ని టివలన నాకు హిందూమతముపై ఆదర మధికమై నానాటికి దాని గొప్పదన మెక్కుడుగా కానిపింపఁ జొచ్చెను. కాని దీనిచే నితరమత

* గుజరాతులో ఒక ప్రసిద్ధ కవి.

౨౨ ధర్మనిరీక్షణము

ములయొడ వైముఖ్యము కలుగలేదు. వాషింగ్టన్ ఇర్వింగ్ గారి Life of Mahomet and his successors అనుగ్రంథమును, కార్లెయి లుగారి మహమ్మదు స్తుతిని చదివితని. దీనిచే నాకామత ప్రపక్తపై ఆదరమెక్కినను, 'The sayings of Zarthusstra' అను గ్రంథమును గూడ చదివితని.

ఇటులు వివిధమతములను కొలదిగాను, గొప్పగాను తెలిసికొంటిని. దీని ఆత్మనిరీక్షణము పెరిగెను. చదివినదానిలో ఏది మంచిదని తోచునో దాని ననుభవమున పెట్టఁగఁడఁగితిని. ఈ రీతిగా యోగ గ్రంథముల జదివి నాకుఁ దెలిసినంత సాధన నారంభించితిని. కాని అం దెంతో ద వ్యేగజాలకపోతిని. భారత దేశమునకు పోవుపిదప ఏ గురువునొద్ద నేని అభ్యసింపఁ దలఁచితిని గాని ఆ జోరిక నేటికిని తీరలేదు.

టాల్ స్టాయి పుస్తకములు లెస్స చదివితని. ఇతని The Gospels in Brief, What to do మొదలగు గ్రంథములు నా హృదయమున అంటుకొనిపోయెను. విశ్వప్రేమ మనుష్యుని ఎంతవఱకు తీసికొనిపోవగల దో నేనంతకంత కక్కునగా తెలిసికొనగలిగితిని.

ఇత్తఱి నే నాకు మఱొక ఏనుగుటుంబముతో పరిచితి కలిగెను. వారి మాటచే ప్రతి ఆదివారము వెస్లీయన్ చర్చికి పోఁ దొడఁగితిని. అచటికి బోయినపుడెల్ల వారియింటనే విందని వారొకసారియే చెప్పిరి. ఆచర్చిలో ప్రవచనము నిస్సారముగా నుండెడిది. అచటి మండలి భక్తమండలి కాదు. వారందఱు విహిక చింతకులు. లోకాచారమునకును, విశ్రాంతికిని వారు చర్చికి వెళ్లువారు. ఉండి ఉండి నాకు అనట కునిపాటులు వచ్చెడివి. నాకు చాలా చిన్నతనమాయెను.

అత్త కథ

కాని నాతోపాటు కొండలు మిక్రొ లుండుటవలన నా చిన్నతనము ఛిన్నమయిపోయెను. ఈ స్థితి నాకు బాగుండలేదు. తుదకు అచటికిఁ బోవ మానుకొంటిని.

నడుచుచు నడుచుచున్న ఈ కుటుంబము తోడి సొత్తు ఇట్టే ఆగిపోయెను. 'ఇంక రావలదు' అని వారు ముదలకొంచినది చెప్పఁ జెల్లును. అది యిటులు: ఆ యిల్లాలు చాలమంచిది; బుజువయినది; కాని సంకుచితస్వభావ. మా పని యెప్పుడును మతచర్చ. నేనపుడు ఆర్నాల్డుగారి Light of Asia ను చదువుచుంటిని. అప్పుడు బుద్ధునకును, ఏసునకును గల తారతమ్యమును గుఱించి చర్చచచ్చెను. నేనిటు లంటిని:

'అమ్మా, చూడు బుద్ధుని దయ! అది మనుష్యజాతితో అంగక సకల భూతములదాక వ్యాపించెను. అతని బుజము మీఁద సంతసముతో కూరుచున్న మేకపిల్ల చిత్తరువు కనులయెదుట పొడఁగట్టి నచో ఎవనిహృదయము ప్రేమచే పొంగిపోవను? ఏసులో సర్వభూత వ్యాప్తమగు నీదయ కానఁబడదు.'

ఆమెకు మనస్సునొచ్చెను. నేను ఇది గ్రహించితిని. ప్రపంగ మంతటితో కట్టిపెట్టితిని. భోజనమునకు లేచితిమి. ఆమె కుమారుడు అయిదేండ్లవాఁడు హాసస్మృఖుఁ డొకఁడు మాతోఁగలఁడు. పిల్లలున్నచో నాకు మఱొకరితో మాటాడ నేమిపని? మే మిరువురము చిరకాల మిత్రులము. కుష్ఠనిప శ్లేరమున మాంసపు ముక్కకలదు. చూచి నేను కేలిచేసి నాచేతనున్న రేఁగుఁబండు చూపి 'చూడు మిది దాని కన్న నెంతబాగున్నదో' అని యంటిని. ఆమాయికుఁ డాకుష్ఠుఁడు నాలోఁ గలిసిపోయెను. నీపండే బాగుండెనని కొండాడఁ దొడఁగెను.

కాని ఆపసివాని తల్లియో?వగచెను. నేను కొంచెము హెచ్చరిక పడితిని. వెంటనే ప్రసంగము మార్చివేసితిని. మఱుసటి యాదివారము గూడ వారింటికేగితింగాని జంకుతోడనే. నే నటకు పోవ మానుకొనఁ దలఁపలేదు; అది మంచిదనియు ననుకొనలేదు. కాని యామె నా పని చులుకనచేసెను. ఆమె యిటులనెను—‘గాంధీ! నే నొకటి చెప్పెదను. మఱొక విధముగా తలఁపకుము. నీ చెలిమి మా పిల్లవానికి దగదు. ఇప్పుడు వీడు ప్రతిదినము మాంసము తినుటకు మారాము చేయుచు న్నాడు. నీ వాదమును స్మరణకు తెచ్చి పండ్లు తెమ్మనుచున్నాడు. దీనిని నేను నైఁపఁజాలను. మాంసముమానినచో మఱిమి జబ్బుచేయ దుకాని వీడు చిక్కి సెల్లెమయిపోవును. నా కిది చూడ కేకమా? నీ విక నిట్టి చర్చలు పెద్దవారమైన మాతోడనే చేయవలయుగాని పిల్లలకడఁ గాదు. వీనితో పిల్లలు పాడయి పోదురు.’

‘అమ్మా, నేను చాల వగచుచున్నాను. నాకును పిల్లలు కలరు. తలిదండ్రుల భావములు నే నెఱుఁగుదును. ఇక నిట్టి కష్టము కలుగ కుండఁ జేయుట కడు సులభము. నేను చెప్పుటకంటె నేను తినున వియు, పరిత్యజించునవియు సాక్షాత్తు పిల్లవాని మనస్సునకు ఎక్కువగా పట్టిపోవును. ఆకారణమున నేఁటినుండి నే నిదటికి వచ్చుట మానుకొనుటయే దీనికి దగు చికిత్స; కాని దాన మన మైత్రి కేమాత్రమును భంగము రాదు.’

‘తమ మాట బాగుగా నున్నదని ఆయిల్లాలు సంతోషముగా ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

గృహవ్యవస్థ

గృహభారము వహించుట నాకు క్రొత్త గాదు. కాని బొంబాయి, లండనులలోని నాకాపురమునకును, నేటాలులోని కాపురమునకును వారకలదు. ఇవట గృహవ్యయమునందలి కొంత భాగము ప్రతిష్ఠకొఱకు. ఇంశియక్ బారిష్టరు ప్రతిష్ఠకు తగినటులును, మఱియు భారతీయుల ప్రతినిధియొక్క ప్రతిష్ఠకు తగినటులును నేను నేటాలులో గృహవ్యయము చేయఁదలఁచితిని. అందులకు పట్టణములో మంచిచోట ఒక సాగనైన చిన్న యింటిని అద్దెకుఁ గొంటిని. కావలయు ఉపకరణము లన్నియు అందుగలవు. భోజనవ్యయము మితము. అయినను అపుడపు డాంగ్లేయమిత్రులను, నాతో పనిచేయు భారతీయులను, విందులకు పిలుచుచుండుటవలన కొంచెమధికముగనే యగుచుండెను.

ప్రతిసంసారము నందును ఒక మంచిసేవకుని ఉంచుకొనక తప్పదు. కాని యెవనినైనను సేవకునివలె నెటులుంచుకొనవలయునో నాకు నేటికిని తెలియదు.

నాతో నొకమిత్రుఁ డుండువాడు. మఱియొక వంటవాడును ఇంటివానివలె నుండెడువాడు. ఆఫీసులోని గుమాస్తాలును మాయింటనే భుజించి నివసించుచుండెడివారు.

ఈ సంసార మిటులు సఫలముగా సాగినదనియే నా తెలఁపు. కాని యీ సంసారమున కొన్ని కటువులగు అనుభవములు తగులక పోలేదు.

౨౩ గృహవ్యవస్థ

నా మిత్రుడు మంచి తెలివిగలవాడు. నాయెడ విశ్వాసీయిని నమ్మితిని. కాని నే నే మోసపోతిని. ఆఫీసుగుమాస్తా యొకడు మా యింట నుండెను. నా మిత్రున కితనిపై అనూయపుట్టెను. నాకా గుమాస్తామీద అనుమానము కలుగునటులు నామిత్రుఁ డొక పన్నాగము పన్నెను. ఆ గుమాస్తా స్వభావము విచిత్రమైనది. తనను నేననుమానించు చుంటినిని వెంటనే పసిగొనెను. వెంటనే పని మానుటయ కాక మా యింటిని గూడ పరిత్యజించెను. నేను చాల వగచితిని. నేనతని కన్యాయము తలచితినేమో యని లోలోపల మిగుల దుఃఖించితిని.

ఈ నడుమ మా వంటవాడు ఏకారణముననో సెలవు పుచ్చుకొనెను. మిత్రుల నేవాశుశ్రూషులకు నేను పాచకు నుంచితిని. కావున ఇతనికి బదులు మఱొకని నుంచవలసివచ్చెను. ఈ క్రొత్తవాడు తుంటరియని తుదకు తెలిసెను. కాని నాకు మాత్ర మతఁ డీక్వీరుడు పంపిన దూత.

నా యింట నా యెఱుకలేక జరుగుచున్న కొన్ని దుష్కార్యములను నెచ్చిన రెండుమాణ్డాళ్ల లోనే కనిపట్టి ఇతఁడు నన్ను ముదలకింప నిర్ధారించుకొన్నాడు. 'నుంచివాడ'నియు, 'ఎవరోమి చెప్పినను దాని నమ్మువాడ'నియు నాకు పేరు. నా యింటనే లోకవ్యాప్త మగు దుర్గంధము బయలుదేలుట ఈ వంటవాని కాశ్చర్య మాయెను. ప్రతి దినము చుఢ్యాన్నము ఒంటిగంట నా భోజనవేళ. ఆఫీసునుండి ఆ సమయమున కింటికి బోవుట మామూలు. ఒకనాడు పండ్రెండుగంటల వేళ ఆ వంటవాడు ఆఫీసుకు గోఁజుకొనుచు వచ్చి—'ఒక తొందర పని యున్నది. మీరు వెంటనే యింటికి రావలయును' అనెను.

ఆత్మకథ

‘ఇప్పు డెటులు? ఆ పని యేమో చెప్పు! అట్లీసువదలి యింటికి రాదగినంత పని యేమి? అచట నేమి పని?’

‘మీ రిప్పుడు రానియెడల నిటుపిదప ‘ఏల వెళ్లకపోతి’నని విచారించు. నా చెప్పదగిన దింతియ.’

ఇతఁ డింత దృఢముగా చెప్పుటవలన వెళ్లవలసి వచ్చెను. నేనొక గుమాస్తాను వెంటఁజెట్టుకొని యింటికి బయలుదేరితిని. పంట వాడు ముందు నడిచెను. నన్ను మేడమీఁదికిఁ దీసికొనిపోయెను. నా మిత్రుని గదివంక జూపి ‘యీతలుపు తీసి మీరే చూడుఁడు.’ అనెను.

నాకు అంతయు తెలిసిపోయెను. తలుపు తట్టితిని. ప్రత్యుత్తరము వచ్చునా? నా బలముకొలఁది తలుపు తట్టితిని. గోడలు గజగజలాడి పోయెను. తలుపు తెఱువఁబడెను. లోపల నొక వేళ్ళ. ‘పో పొమ్ము మరల నీ గుమ్మము తొక్కవలదు’ అని దానిఁ బంపివైచితిని.

‘ఈ క్షణమునుండి నీతో నా కే సంబంధమునులేదు. నేను బుద్ధిమాంద్యముచే నిలువెల్ల మోసపోతిని. నా విశ్వాస మింతకుఁ దెచ్చితివి.’

ఈ నా మాటలతో తెలివి తెచ్చికొనుటకు బదులు అతఁడు ‘చూడు! నీరహస్యము లన్నియును బయటఁ బెట్టెదను’ అని బెదిరించెను.

‘నాకు రహస్యమనిలేదు. నాసంగతి యంతయు చాటి చెప్పుము. కాని నీ విపుడే యిచటినుండి లేచిపోవలయును.’

అతఁడు మఱి కొంచెము బిఱుసెక్కెను. ఇతఁ నతని సంతానిం ప మీలులేకపోయెను. అంతట కిందనున్న గుమాస్తాను బిలిచితిని. ‘మీరు వెంటనే నూపరిం టెం డెంటుగారి కడకుఁబోయి నా నమస్కారమును

చెప్పిన పిదప నా యింట నివసించుచున్న ఒకతఁడు విశ్వాసఘాతము చేసెను. అతఁడు నా యింటనుండుట నా కిష్టముకాదు. కాని అతఁడు ఇచటినుండి కదలుటలేదు. తమ మద్దతు కోరుచున్నాను అని నా విన్నపములు చెప్పుడు.'

అపరాధి ఇంతవఱకు లొంగలేదు. నే నిక పోలీసుల కప్పగింతు వనుకొనెను. తప్పు అతనిని భయపెట్టెను. పిదప నతఁడు కరణుచొచ్చెను. పోలీసులకు తెలుపవలదని బతిమాలెను. వెంటనే యింటిని వదలెదననెను; వదిలెను.

ఈ ఘటన యథాసమయమున నన్ను మేలుకొలిపెను. ఈ దుష్టోపజ్ఞముచే నేను పూర్తిగా మోసగింపఁబడినటు లప్పటికిఁగాని తెలియలేదు. ఈ మిత్రుని దగ్గఱకు చేర్చుట మంచి చేయఁజోయి చెట్టచేయుట యైనది. తుమ్మకొమ్మన గులాబిపూలు కోయఁదలఁచితిని. అతని నడవడి మంచిదికాదని నాకుఁ దెలియును. అయినను నా యెడ తప్పదలఁపఁడని నమ్మితిని. అతని నడవడిని బాగుచేయఁదలఁచి నేనే చేడుగునఁబడితిని. ఇయ్యెడ నాహితైషులమాట చెవిఁ దెట్టనైతిని. మోహమునఁబడి అంధుఁడనైతిని.

ఈ దుర్ఘటనచే నాకనులు తెఱపింపఁబడని యెడల నాకు సత్యమినుమంతయు తెలియదయ్యెడిని. నేనతనివలలోఁ బడి యిప్పుడు నేనుద్యమించిన యీయేకాంత జీవనము తలపెట్టియుండను. నాసమయమంతయు నానికి వమ్ముచేసెడి వాఁడను. నన్ను అంధకారమున నుంచి కుమార్తము బట్టింపఁగల శక్తి అతనికిన్నది.

కాని ఈశ్వరరక్షితుని ఎవఁ డేమి చేయఁగలఁడు? నామనస్సు శుద్ధము. కాన తప్పు దొడరినను రక్షితుఁడ నయితిని. ముమ్మొదటనే

ఆత్మకథ

సంభవించిన యీ యనుభూతి భవిష్యద్విషయములలో నన్ను బాగరూకునిగాఁ జేసెను.

ఈశ్వరుఁ డీవంటవాని ప్రేరింపలేదని యెవ రెఱుంగుదురు? అతఁడు వంట చేయలేడు. ఆ పనిమీఁద అతఁడు నాయంట నెంతో కాలము ఉండలేడు. ఇతఁడు తక్కు కొండొకరు నా కనులు విప్పలేరు. ఆమె యిటకు వచ్చు టిదే మొదలు కాదు. ఇంత ధైర్యమివంటవానికి దక్క మఱొకరికి లేదు. ఏలన: ఆ మిత్రునిపై నాకుఁ గల విశ్వాసము హద్దు దాఁటిపోయినదని అందఱకుఁ దెలియును. వంట వాఁడు ఈవిషయము నాకు తెలుపుటకే వచ్చెఁ గాఁబోలు—‘అయ్యా, నేను మీ యింట నుండలేను. మీరు సులభముగా మోసపోవుదురు. ఇది నాకుఁ దగిన చోటు గాదు ’ అని యాక్షణమే నా నెలవడిగెను.

నేనును ఉండుమని పట్టు పట్టలేదు.

చెనుక వెళ్లి పోయిన గుమాస్తాపై నామతి విఠించినవాఁడీమిత్రుఁడే యని నా కపుడు తెలిసెను. ఆగుమాస్తాకు నా కావించిన అన్యాయమును పోగొట్టుటకు నే నెంతయో ప్రయత్నించితిని. నా కీవార్తగుఱించి యెన్నఁటికిని విచారమే. ఏలన: అతని నెన్నటికిని సంతృప్తి చేయఁజాలకపోతిని. ఎంత బాగు చేసినను అది కతుకే.

ఇంటికి

నేటికి నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికా ప్రవేశించి చూడేండ్లు. నా కచటి

లోకుల సంగతి తెలిసెను; వారికిని నా సంగతి తెలిసెను.

౧౮౯౬ వ సంవత్సరమున ఆటునెలలు నెల వీయమని అడిగితిని.

వీలన నేనసట యింకను చాలకాల ముండవలసినవాడను. నా కచట

మంచి ప్రాక్టీసు వీర్పడెను. అనటివారికి నాతో చాల పనియుండు

నని తెలిసెను. అందుల నేనింటికిఁబోయి ఆలుబిడ్డలతో మరల

దక్షిణ ఆఫ్రికా నినాసమునకు రా నిశ్చయించితిని. ఇంతియకాక నేనిండి

యాకుఁ బోవుచో అచట ప్రచారము చేసి దక్షిణ ఆఫ్రికా భారతీ

యులయెడల ఎక్కువ అభిమానము కలిగింప వీలుండును. చూడు

పానుల పన్ను మహావ్రణము. అది మానువలకు కాంతి యెట్లు? కాని

ఇంట నేను లేనికాలమున కాంగ్రెసుపనియు విద్యా సంఘము

పనియు నెవరు చూతురు? నా చూపులో నిరువురే కలరు.

ఆదంజీ మియాఖాన్ ఒకఁడు; పార్సీ రుస్తుంజీ మఱి యొకఁడు. అప్ప

టికి నర్తకులలో పలువురు ప్రచారకులుగా తయారయిరి. కాని

కార్యదర్శి భారము నియమపూర్వకముగా వహించువారును దక్షిణ-

ఆఫ్రికా భారతీయుల అభిమానమునకు పాత్రము లయినవారును వీరిరు

వురే. కార్యదర్శికి ఆంగ్ల భాషాజ్ఞాన మావశ్యకము గదా! నేను ఆదంజీ

మియాఖానుగారి పేరు కాంగ్రెసువారికి నూచించితిని. వా రతని

కార్యదర్శిగ నామోదించిరి. అతని నెన్నుకొనుట అత్యుత్తమ మని

ఆత్మకథ

అనుభవము వలన దెలిసెను. అదంతే మియాఖానుగారి ఉద్యోగ కీలము, వారి యుదారత, వారి మంచితనము, వారి వివేకము కార్యదర్శి త్వమునకు యుక్తునిగా జేసెను. మఱియు ఆ పదవికి ఏబారిష్టరో, ఇంగ్లీషు వచ్చిన ఏగొప్పవాడో. కాని పనికిరాడను ఊహను పోలు దోలెను.

౧౮౯౬ వ సంవత్సరము నడుమ నేను కలకత్తాకు బయలుదేలు 'పోస్ట్ గోలా' స్ట్రీటురెక్కి ఇండియాకు బయలుదేలితిని.

ఆ స్ట్రీటురులో పలువురు యాత్రికులు లేరు. అందు ఇద్దఱు ఇంగ్లీషు ఉద్యోగులు కలరు. వారితో నాకు మైత్రి కలిసెను. ఒకనితో నేను ప్రతిదినము ఒకగంట చదరంగ మాడుచుంటిని. ఆ స్ట్రీటురులోని డాక్టరు 'తమిళభాషాశిక్ష' యిచ్చెను. దానిఁ జదువ దొడగితిని.

నేటాలులో నుండఁగా మహమ్మదీయులతో పరిచయము కలుగఁజేసికొన ఉరుదుభాషను, మదరాసువారితో పరిచయము కలుగఁ జేసికొనుటకు అఱవభాషను చదువదలఁచితిని.

ఉరుదు నేర్వదలఁచిన యంగ్లమిత్రుని మాటమీఁద డెక్కు మీఁద నున్న యాత్రికులలో 'ఎవరేని మున్నీ దొరుకునా' యని అన్వేషించితిని; దొరకెను. అప్పటినుండియు మా చదువు బాగుగా సాగెను. ఆ తెల్లఉద్యోగి ధారణ దొడ్డది. ఉరుదు అక్షరములు గుర్తింప నాకు చాలఁ గష్టమాయెను. మఱి యతఁడో అక్షరమొకసారి చూచినఁ జాలు నిక మఱవఁజాలఁడు. నేను చాల కష్టించితిని గాని అతని నతిక్రమింపఁజాలక పోతిని.

అఱవము నాకు కొంచెము బాగుగనే నచ్చెను. గురువులేఁడు. అయినను గురువక్కఱ లేనంత చక్కగా ఆ తమిళశిక్ష వ్రాయఁబడెను.

ఇండియాకు వచ్చు పిమ్మట అణవము లెస్స చదువదలచితిగాని అశక్తమాయెను. ౧౮౯౩ సంవత్సరమున కిటీవలి కాలమున నేనేమి వ్యాసంగముచేసినను చెఱసాలలందే. అణవము దక్షిణ-ఆఫ్రికా చెఱసాలలోను, ఉరుదు యరవాడ చెఱలోను అభ్యసించితిని. అయినను అణవము మాటాడుటమాత్రము నా కభ్యాసము కాలేదు. చదువవచ్చిన కొంచెమువాడుక లేమితుప్పుపట్టిపోవుచున్నది. ఇందుకువగచుచున్నాను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందలి మదరాసుసోదరులకు నేననినచో ప్రాణము. నాకు వీరెల్ల పుదు గుర్తువత్తురు. ఎచటనేని అణవవాడుగాని, తెలుగు వాడుగాని కానిపించినచో వారి పూనిక, శ్రద్ధ, స్వార్థత్యాగము గుర్తు రాకమానవు. వారందఱు నిరక్షరులు. వారి స్త్రీలును అట్టివారే. దక్షిణ ఆఫ్రికాలో పోరు నిరక్షరులది. అక్షరము తెలుగని యోధులే అందు పోరాడిరి. ఆ పోరు బీదలకొఱకు. పోరినదియు పూర్తిగా బీదవారే.

అమాయికులును, యోగ్యులును అగు ఆభారతీయుల చిత్తము చూఱగొన నాకు భాషాభేదము బాధకముకాలేదు. వారికి హిందూ స్తానియు, ఇంగ్లీషును తప్పులు తప్పులుగా వచ్చును. కావున మాపని జరుగుటకు అడ్డులేకపోయెను. కాని వారి ప్రేమకు బదులుగా నే నణవము అభ్యసింపఁ దలచితిని. అణవము కొంత కొంత గ్రహించి తిని. ఇండియాలో తెలుగు సేర్వఁ బ్రయత్నించితిని. కాని అందు అక్షరాలు దాటి పైకిపోలేదు.

ఈరీతిగా అణవము, ఆంధ్రము చక్కగా వచ్చు భాగ్యము లేక పోయెను. 'బహుశా' ఇక సేర్వజాలను. కావున ద్రావిడులు హిందూస్తాని అభ్యసంతురని నే నాత పెట్టుకొనియున్నాను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా లోని మదరాసు ద్రావిడులు కొలదియో, గొప్పయో, అవశ్యము హిందీ మాటలాడుదురు. దేశభాషాపఠనముచే తమ ఆంగ్ల భాషాజ్ఞాన

అత్యుక్తం

మునకు బాధక మేమో యని ఇంగ్లీషు వచ్చినవారు మాత్రమే దేశ భావల నాదరింపకున్నారు.

శాఖాచంద్రమణిము చేసితిని. సింహాపలోకనముచేసి ప్రయాణ గాథను పూరింతును. పొంగోలాస్టీమరు కెట్టెనునుగుటించి చెప్పట తర వాయి. మేము నెచ్చెలుల మైతిమి. అతడు స్లీమత్ సోదర సంప్ర దాయములోనివాడు. సముద్రయానప్రసంగముకంటె ఆధ్యాత్మికప్ర సంగమే మా కెక్కువ. అతడు నీతికిని, జ్ఞాన (ధర్మమునకును) భేదము కల్పించును. ఇతని దృష్టిలో బైబిలుబోధ శిశుక్రీడ. భాషాసారశ్య మునుబట్టి దానికి గొప్పదనము. బాలకులుగాని, స్త్రీలుగాని, పురుషు లుగాని జీససునందును, ఆతని బలిదానమునందును విశ్వాసముంచుచో వారి పాపము నశించిపోవును. ఇతని పరిచయము ప్రిబోరియాలోని స్లీమత్ సోదరుని గుర్తు తెచ్చెను. నీతియెడ విధినిషేధములుగల యేమితి మైనను అతనికి పనికిమాలినమితియు. ఇంత చర్చకును గారణము నాశాకా వారము. మాంసమును విశేషించి గోమాంసమును నే నేల తినరాదు? భగవంతుడు శాకములవలెనే పశుపక్షులనుగూడ మనుష్యుని ఆనంద మునకును, ఆహారమునకును సృజింపలేదా? ఇట్టి ప్రశ్నలతో మాకు ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగములలోనికి దిగక తప్పకపోయెను.

మే మొకరి నొకరము ఒప్పింపజాలక పోతిమి. నీతిజ్ఞాన(ధర్మ) ములు రెండును ఒకటియే యని నా దృఢవాదము. ఇందులకు భిన్న ముగ అతని దృఢవాదము.

ఇటులు ఇరువదినాలుగు నాళ్లకు ఈ ఆనందయాత్ర పూర్తి యాయెను. ముగ్గునదీ సాందర్య మాలోకించుచు కలకత్తారేవున ఓడ దిగితిని. నాడే బొంబాయికి రై లెక్కితిని.

హిందూ దేశమున

కలకత్తానుండి బొంబాయికిపోవుదారిలో నడుమ ప్రయాగకలదు.

అట రైలు రగ నిమిషము లాగును. ఇంతలో పట్నము చూచి వచ్చు కోరిక వొడమెను. మఱియు మం దొకటి కావలసియుండెను. మందులు అమ్ము 'కైమిస్తు' అగ్గనిద్రాముగ్ధుడయి యుండెను. మరదీయ బాల నాలస్యమాయెను. సేను మరల స్త్రీవను చేరుకొనువఱకు బండి బయలుదేలుచుండెను. ఉత్తముడగు ఆస్త్రవక్తమాస్టరు నాకై రైలును ఒకనిమిషమాపెను. కాని నాగ్రామిచూచి నా సామాను బండినుండి దింపి యుంచెను.

కల్వరు హోటలులో ఒకగదినిగొని ఆపట్నమున వెంటనే నా పనిని మొదలిడఁ బూనితిని. ప్రయాగలోని 'పయోనీరు' పత్రికా ఖ్యాతి నేను వినియుంటిని. భారతీయుల కోరికలకు వికటముగా నదివ్రాయు చుండుననియు నాకెఱుక. అప్పుడు 'డాక్టర్ చేజనీగారు' దానికి ఉప సంపాదకులని నాగుర్తు. అన్ని పక్షములవారి సాయమును నాకభిప్రేత మగుటచే ఆయన కొక చీటివ్రాసితిని. అందు రైలు తప్పిపోవుట వివరించి మఱునాటి బండికి సేను పోవలయుననియు, ఇంతలో తమ దర్శనమున కవకాశముచేయవలయుననియు వ్రాసితిని. మంచిదని వెంటనే ప్రత్యుత్తరమువచ్చెను; నాకు సంతసము హెచ్చెను. ఆ యాంగ్లేయుఁడు నామాటలు వినెను; ఇటులనెను: 'మీరు వ్రాయున దెల్లయు గమనించి నేను నాపత్రికలో టిప్పణి వ్రాయుదును. కాని మీవిధాన

ఆ త్మ క థ

మంతయు నే స్వీకరింపజాల. ఏలనఁగా నేటాలులోని తెల్ల వారి ఉద్దేశములను, భారతీయుల కోరికలను సాంగముగా నే నెఱుంగవలదా?

‘మీరు సంగతుల నన్నిటిని చక్కగా చదివి మీపత్రికలో చర్చించినఁ జాలును. న్యాయముతక్ నాకు మఱియొకటివలదు.’ అని నేనంటిని.

మిగిలిన సమయము త్రివేణీసంగమ సౌందర్యము చూచుటతోడను, కార్యవిచారముతోడను గడచెను.

• పయోనీరు పత్రికాధిపతితోడి యీ యాకస్మిక ప్రసంగమే నేటాలురాష్ట్రమున నాపడిన యాతనలకు బీజారోపణ మాయెను.

అటనుండి బొంబాయిలో దిగకయే రాజకోటకు బోయితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని స్థితిగతులను గుఱించి ఒకచిన్న పుస్తకము వ్రాయఁబూనితిని. వ్రాయును, ప్రచురింపను నెలపట్టెను. దానిపయిని పచ్చఅట్ట ఉండుటచే అది ‘పచ్చపుస్తక’ మని వాడుక పడెను. అందు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని స్థితిగతులనెల్ల చిత్రించితిని. ఉద్దేశపూర్వకముగా తగ్గించివ్రాసితిని. లోఁగడవ్రాసిన రెండు కరపత్రములభాష కంటే నిండు సరళమగుభాష నుపయోగించితిని. ఏలయనఁగా కష్టము కొలఁదిదైనను దవ్వులనుండి చూచువానికి కొండంతగాఁ గానిపించును.

దీనికి పదివేలప్రతులు తీయించితిని. హిందూదేశములోని అన్ని పత్రికలకును, సకలపక్షముల నాయకులకును బంపితిని. అందితకంటే మునుముందు పయోనీరు పత్రికాధిపతి సంపాదకవ్యాసములలో దీని గూర్చి చర్చించెను. ఆవ్యాస సారాంశము ‘రూటరు’మారిత్రున సీమకు వెళ్లెను. మఱియు అటనుండి ఈసారాంశముయొక్కసారాంశము నేటాలు వెళ్లెను. ఈతంతి అచ్చులో మూడుబంతులకన్న నెక్కువకాదు.

నేటాలులోని హైందవుల బాధలగుఱించి నావ్రాసిన వ్యాసమున కది కొలది సంస్కరణము. అందలివి నాకృద్ధములు కావు. ఈవార్త నేటాలులో ఎంతవనిచేసెనో తరువాత గ్రహింపఁగలరు. పేరుపడిన పత్రికలలో నెల్ల మెల్ల మెల్లగా దీనిమీఁద టీకలు, టిప్పణులు బయలుదేఱెను.

ఈ పుస్తకముల కన్నిటికి కౌకితములు చుట్టి తపాలకు పంప దుస్సాధ్యము; పైఁగా అమిత ధనవ్యయకరము. దాన నొకటి కనిపట్టి తిని; చుట్టుప్రక్కల పిల్లల బిలిచితిని. బడిలేని ప్రాద్దుటిపూటలు నాకు సాయము చేయనేడితిని. వారు కులాసాగా అంగీకరించిరి. వారిసాయమునకు బదులు ముద్రకొట్టిన పోస్టుబిల్లును, ఆశీర్వాదములను నేరిత్తునంటిని. పిల్లలాడుకొనుచు నాడుకొనుచు ఆపని ముగించిరి. చిన్నచిన్న పిల్లలను స్వయంసేవకులుగా చేయుట నాకిది ప్రథమానుభవము. ఈ నా బాలమిత్రులలో ఇరువురు నేఁడు నాతోపాటు పనిచేయుచున్నారు.

ఈరోజులలో బొంబాయిలో విపరీతముగా ప్లేగు వ్యాపించెను. ఎటుచూచినను గగ్గోలు. రాజకోటలోఁగూడ నిది ప్రవేశించునని భయము పుట్టెను. ఆరోగ్యశాఖలో నేను మంచి పనివాడనని నా తలఁపు. నేను స్వచ్ఛందసేవ చేయుదునని సర్కారుకు విన్నవించుకొంటిని. వారియ్యకొని నన్ను వ్యాధి పరీక్షాసంఘములో ఒక సభ్యుని జేసిరి. పాకీదొడ్లు పరిశుభ్రముగా నుంపవలయునని నేను నొక్కి చెప్పితిని. సంఘము ప్రతిపీఠిలోని పాకీదొడ్లను పరీక్షింప నిశ్చయించెను. బీదవారు తమ పాకీదొడ్లు పరీక్షించుటకు ప్రతికూలముగా లేరు. ఇంతియకాక మేము మూచించిన సంస్కరణముల నన్నిటిని జేసిరి. మఱి భాగ్యశాలరమాట! మేము వారిదొడ్లు పరీక్షింప జెల్లగా వారొప్పుకొనలేదు. ఇక సంస్కరణము మాట యెటులు

ఆ త్మ క థ

సాగును? ధనికుల పాకీదొడ్లు 'పాడుపాడు' అని అనుభూతమైనది. చీకటి కోణము; తేమ యూట; పాడుకంపు; కూర్చుండుచోట లుకలుకలాడు పురుగులు. ఆరోజాజీవిత మంతటిలో నరక మనిపించెను. మేముచెప్పిన సంస్కరణములు కడు తేలిక. మలము నేలపయి పడకుండ బొక్కిన లంచుటయు, నేలపైబడి తేమ పుట్టింపకుండుటకు మూత్రమును బొక్కినలలోనే విసర్జించుటయు పాకీదొడ్లకును బయటిగోడలకును నడుమనుండు కట్టడములను కూల్పించి, గాలి వెలుగులు తగులు నటులు చేసి, పాకీవాండ్లు సరిగా శుభ్రపఱచుటకు వీలు కలుగజేయుటయు, భాగ్యవంతు లీచివరి సంస్కరమునకు అనేక బాధకములు చెప్పిరి. పలువురు దీనిని కొనసాగింపలేదు.

సంఘము చండాలవాటికనుగూడఁ జూడవలయును. కాని ఒక సభ్యుఁడుమాత్రమే నాతోవచ్చుటకు సిద్ధుడాయెను. మాలవాడకు వెళ్లుటయును, అందును అచటి పాకీదొడ్లు పరీక్షించుటయును వారికి అభూతపూర్వముగను, అత్యాశ్చర్యముగను ఉండెను. మాలవాడకు వెళ్లుట నాకదియ మొదటిసారి. వారియిండ్లు చూచి నే నాశ్చర్యపడితిని. వారు మమ్ముజూచి ఆశ్చర్య చకితులయిరి. 'మీ పాకీదొడ్లు చూడవచ్చితిమి' అని నేనంటిని.

'మాకేమిటి పాకీదొడ్డేమిటి? మేము బయళ్లకు పోదుము. మీ వంటి గొప్పవారికి పాకీదొడ్లు.'

'మేము మీయిండ్లు చూడవచ్చునా?'

'అయ్యో, అవశ్యము చూడవచ్చును. మీకేటి యడ్డు? మీ యిచ్చువచ్చినచో' తెల్లయుఁ జూడుఁడు. అయ్యో, మావియు ఒక యిండ్లేనా? కలుగులు!'

నేను లోనికి జని ఇండ్లు ముంగిళ్లు అంతయుఁజూచి ఆనందించి తిని. ఇండ్లలో గోమయ లిప్తములు; ముంగిళ్లు శుద్ధములు; ఉన్న కుండలు, చట్టు టాళితములై నిగనిగలాడుచుండెను.

ఈ ప్రదేశములలో ప్లేగు భయము లేదు.

ఒక పాకీదొడ్డిని వర్ణింపక విషవచాలను. అది యొక భాగ్య శాలిది. ప్రతిగదికిని తూములు ఉన్నవి. నీరద్యారములు, మూత్రద్యారములు నవియే. కావున ఇల్లంతయు చేడుగవులు కంపు. మఱియొక యింట మేడమీఁద పడకగది, దాని కొక తూము. మలమూత్రములకు అదియే ద్వారము. ఆ తూమునుండి నేలకు ఒక గొట్టము. అక్కడ నిల్చుచో ముక్కు పగిలిపోవును. ఆయింటినా రచట నెటులు నిద్రించుచున్నారో పాతకులే ఊహించుకొందురుగాక!

సంఘము వైష్ణవాలయముగూడఁ జూడఁజనెను. అందలి పెద్ద పూజారికిని, గాంధీకుటుంబమునకును చాల నెయ్యము. అతఁడు కోవెల యెల్లఁజూపను, సంస్కారములు చేసికొనను అంగీకరించెను. ఆ దేవళమున ఆతఁడుగూడ ఎన్నఁడు జూచి యెఱుఁగని ఒక ప్రదేశము కలదు. పుల్లకులు ఊడ్చిన పెంట యంతయు నచట నిలువ; కాకులకు, గ్రద్దలకు నది యునికి; పాకీదొడ్లు పాడుగానున్నవని చెప్ప నక్కఱలేదు. రాజకోటలో నే నెంతోకాలము ఉండకపోవుటవలన అతఁ డెంత బాగుచేయించెనో నాకెఱుకలేదు.

దేవళపు దుర్గంధముజూచి దుఃఖితుడ నయితిని. మనము దేవళమును పవిత్రమని భావించుము. అచట ఆశోగ్య నియమములను పరిపాలింపవలయునని ఆశించుము. స్మృతికర్తలు బాహ్యభ్యంతరకౌశలము అత్యావశ్యకమని రాపాడుట ఆసమయమున నా యెఱుక కావలలేదు.

రాజభక్తి, శుశ్రూష

శ్రద్ధమయిన రాజభక్తి-అనుభవము నాకంత కలదో మఱియొక

నికి అంత కలదనుకొనను. సత్యమునెడ నాకుఁగల స్వాభావిక మగు ప్రేమయే ఈ రాజభక్తికి మూలమని యిపు డనుకొనుచున్నాను. ఇట్టి రాజభక్తిగాని, మఱియే సుగుణము గాని నటించుట ఇంతవరకు నాకు చేతఁగాదు. నేటాలులో నేఁ జను ప్రతిసభయందును 'గాడ్ సేవ్ ది కింగ్' అను పాటపాడుకొని పోవుచుందురు. వారితో కలిసి పాడుట విధియని నాయూహ. బ్రిటిష్ పరిపాలనమునందు దోషములు నాకు తెలియక పోలేదు. అయినను మొత్తముమీఁద ఈపాట పాడుట మంచిదని నాయూహ. ఆరోజులలో బ్రిటిష్ రాజ్యము యొక్కయు, బ్రిటిష్ పరిపాలకుల యొక్కయు నీతి మొత్తముమీఁద సుఖకరమని అనుకొంటిని.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందలి వర్ణ ద్వేషము బ్రిటిషువారి అసలు సంప్రదాయము కా దనుకొంటిని. అది కాలికము, స్థానికము అని అనుకొంటిని. దాన రాజభక్తిలో తెల్లవారిని మించితిని. 'గాడ్ సేవ్ ది కింగ్' అనుపాటకు లయ నేర్పితిని. అందఱును లేచి పాడు నపుడు నేనును కలిపి పాడుచుండువాఁడను.

రాజభక్తి కావశ్యకమగు ప్రతిసమయమునను నేను నిరాడంబరముగా రాజభక్తిని ప్రకటించుచుంటిని.

౨౬ రాజభక్తి, శుశూష

నా జీవితములో రాజభక్తి నెన్నడును అమ్ముకొనలేదు. దానిచే నెన్నడును స్వప్రయోజనము సాధింపఁ దలఁపలేదు. రాజభక్తి ఒకవిధి యని నా భావము. దానివలన ప్రతిఫల మెన్నడును నే తలపెట్టలేదు.

నే నిండియాకు వచ్చినరోజులలో విక్టోరియా రాణి 'డైమండ్ జూబిలీ' మహోత్సవమునకు ఆరంభము. అందులకు రాజకోటలో నియతమైన ఒకసంఘమునఁ జేర నాకు పిలుపు వచ్చెను. నేనియ్యకొంటిని. ఆయుర్వృణము చూడ పై బొటాగము; చాల మోసము. దీనితో న్యూఢ కలిగెను. 'ఈ సంఘములో ఉండవలెనా మానవలెనా?' అని శంక కలిగెను. తుదకు ఇటులు తోచెను: 'నీపని నీవుచేసికొని తృప్తి పనుము.'

ఆవేడుకలో చెట్లునాటుట యొకపని. పలువురు డంబమునకును, ఉద్యోగుల మెప్పునకును నాటుచుండిరని తెలిసికొంటిని. 'చెట్లు నాటు టొకవిధికాదు. ఆపనికిబదులు మత్తొ డేదేని చేయనగును' అని వారికి నచ్చఁజెప్పఁ బోయితిని. 'మనస్సునాటి చెట్లు నాటు వలయు; లేదా నాటనే వలదు.' నా యీమాటలకు వారునవ్వుకొని రనుకొంటిని. నా పాలఁబడిన మొక్కను మనస్సుతోనాటి నీరుపోసి మెలకువతో పెంచినటులు గుర్తు.

మాయింటి పిల్లలకుఁగూడ 'గాడ్ నేవ్ ఏ కింగ్' అను పాట చెప్పితిని. రాజకోటలోని బ్రెయినింగు కళాశాలా విద్యార్థులకుఁ గూడ ఈపాటను జెప్పినటులు గుర్తుకలదుకాని అది జూబిలీలోనో, ఎడ్వర్డు పట్టాభిషేక సమయముననో సరిగా చెప్పఁజాలను. పిదప పిదప నీపాట నాకు విరోధమాయెను. నామనస్సున అహింసావిమర్శ మధిక మయినకొలది. నేను నావాఙ్మనసములపై కడుజాగరూకతవహించితిని.

ఆత్మకథ

‘రాజశత్రువుల జంపుము; ఆ మోసగాండ్ర మోసములఁ ద్రుంపుము’ (అపొటలో ముఖ్యము) అను ఈవాక్యములు నాకు గిట్టలేదు. నామిత్రుఁడు డాక్టరు బూఁగూరికి నా యీ సంకేతమును మనవి చేసితిని. ఆయనయు ఇయ్యకొని అహింసావాదియైన యెవ్వనికిని, ఈపాట పాడుట కష్టమనెను. ఈపాటలో శత్రువులని ఊహింపఁ బడినవారు మోసగాండ్రని యెటు లనఁగలుగుదుము? శత్రువులయినంత మాత్ర తప్పంతయు నారిదేనా? పరమేశ్వరునికడ న్యాయమును మనకు భిక్షింపనొప్పు. డాక్టరు బూఁగూరు నాపూర్వపక్షము సిద్ధాంతించిరి. వారి సమాజమున దీనికి బనులు నుటియొకపాట నల్లరి. వారిని గుఱించి ముందు వివరింతును

రాజభక్తితోపాటు రోగుల కుపచారము చేయుట నాకల వాడై పోయెను. నెయ్యూరైనను, క్రొత్తలైనను వారి కుపచరించుట నాకెంతయో ప్రీతి.

రాజకోటలో దక్షిణ-ఆఫ్రికాను గుఱించి కరపత్రము వ్రాయుచుండుకాలమున ఒకసారి బొంబాయికి పోవలసివచ్చెను. పెద్ద పెద్ద నగరములలో సభ లేర్పాటుచేసి యీవిషయమున ప్రజాభిప్రాయమును పెం సొందింపవలయునని నా యభీప్సితము. అందులకు ముందు బొంబాయి నిర్ణీతము. ముని ముందు జడ్జి రేనడేగారిని సంవర్షించితిని. వారు నాచెప్పినదెల్ల వినిరి. విని ఫిరోజీషా మెహతా గారిని జూడుమనిరి. పిదప జడ్జి బదురుద్దీన్ తైయబ్జిగారిని జూచితిని. వారు అట్లే చెప్పి మఱియు నిటులనిరి: ‘రేనడేగారును, నేనును ఏమియు చేయఁజాలము. మాస్థితి నీకు తెలియును. ప్రజావ్యవహారములలో మేము చొరరాదు. కాని నీపనికి మే మనుకూలము. ఇందు నీకు సాయము చేయఁగలవారు ఫిరోజీషా మెహతాగారు ఒక్కఁరే.’

౨౬ రాజభక్తి, శుశ్రూష

నేను తప్పక ఫిరోజుషా మెహతాగారి దర్శనముచేయఁ దలంచి యుంటిని. ఈపెద్దలు ఆయన సాయము సొందుమనుటవలన మెహతాగారికి ప్రజలలో ఎట్టిపలుకుబడి యున్నదియో నాకు లెస్స తెలియ నాయెను.

పిదప నేను వారికడ కేగితిని. నేనాయనను గాంచి మిటు మిట్లుగొన సంసిద్ధుడ నయితిని. ఈయన పేరునకు అంటింపఁబడిన పెద్దపెద్ద విశేషములను వినియుంటిని. 'బొంబాయి సింగమును', 'కరీబుముతేని బొంబాయి ఘానుషాను' చూడవలయునని తెలియును. కాని ఆఘానుషా నాకు భయంకరుఁడుగా లేఁడు; వత్సలుడగు తండ్రి ఎదిగిన కుమారుని ఆదరించునటులు నన్నాదరించెను. మేమిరువురము వారిగదిలో కూర్చుంటిమి. మిత్రులును, అనుయాయులును ఆయన చుట్టును బలిసియుండిరి. వారిలో డి. ఇ. వాఛాగా రొకరు; కామాగా రొకరు. అయ్యిరువురకు నే నెఱింగింపఁబడితిని. లోగడ నాకు వాఛాగారినిగూర్చి తెలియును. అతఁడు మెహతాగారికి పుషిభుజము. అతఁడు మంచి లెక్కగాఁడని వీరచంద్రు గాంధీనాకుఁ జెప్పియుండెను. 'మన మిద్దఱము కలిసికొని మాటలాడవలయును' అని వాఛాగా రనిరి.

ఇదియంతయు రెండు నిమిషములు. మెహతాగారు నామాట లన్నియు శ్రద్ధగా వినిరి. నేను లేనడే త్రెయ్యిల్లలను చూచితివని చెప్పి తిని. మెహతాగారు: 'గాంధీ! నీవనికి ముం దొకసభ జరుగవలయును. నీవనికి నేను తప్పక మద్దతు చేయఁగలను.' అని తనకార్యదర్శి మున్నీగారినిజూచి సభాదినమునిర్ణయింపునెను. సభాదినము నిర్ణీతమాయెను. 'సభ రేపుజరుగుననఁగా నా కొకసారి కానిపింపుము' మని మెహతాగారు నన్ను పీడుకొలిపిరి. ఈసంభాషణముతో నాభయము పోయెను. సంతసముతో ఇంటి కేగితిని.

ఆత్మకథ

మాబావ బాంబాయిలో నుండెను. అతని జూడబోతని. అతఁడు మంచము పట్టియుండెను. అతఁడు కలవాఁడు కాఁడు. నాసో దగివలన ఉపచారము జరుగుట కష్టముగా నుండెను. నాతో రాజకోటకు రమ్మంటిని, అతఁడియ్యకొనెను. మాసోదరిని, అతనిని దీసికొని రాజకోట కేగితిని. వ్యాధి ఎక్కువాయెను. అతని నాగదిలో నుంచికొంటిని. రేయంబవలు ఉపచరించుచుంటిని. రేలు మేలుకొనియుండనాయెను. నే నిటు లతనికుపచరించుచునే దక్షిణ-ఆఫ్రికాను గుటించి వ్రాసికొనుచుంటిని. తుదకు మాబావ స్వర్గస్థుఁడాయెను. అయినను అంత్యకాలమున అతనికి ఉపచారముచేయు నవకాశము దొరుకుటవలన నాకు మనస్తాపము కొంచెము తగ్గెను.

ఈవిధముగా రోగుల కుపచరించు కోరిక పోను పోను ఎక్కువాయెను. దానిచే నొకొక్కత్రతీ నాపనికిఁగూడ ప్రాలుమాలెడివాఁడను. మఱియు ఒకొక్కపుడు నాభార్యనే కాక యింటివారందఱను అందులకు ఏర్పాటు చేయుచుంటిని.

ఈవృత్తిని నేను కోరికయని యందును. ఏలనఁగా: ఏమంచిపనియైనను సమకాలమున ఉపయోగకరమగునేని తత్క్షణము ఆనందదాయకమని నాయనుభవము. డంభముచేఁగాని, పరభీతిచేఁగాని చేయుచో అది వాని నడచును. అట్టివారు మాసిపోవుదురు. ఏనేప చిత్తానందము కలుగఁజేయదో అది సేవకునకు ప్రయోజనకారి గాదు; సేవ్యునిఁగూడ సుఖపెట్టదు. ఏ నేపచే చిత్తమానందిత మగునో దాని ముందు ఈ భోగములు, ధనోపార్జనములు మొదలగు నవిన్నియు తుచ్చములని తోచును.

బొంబాయి సభ

మూ బావ కరీరము విడిచిన మఱువాడే నేను బొంబాయి.

సభకు పోవలసివచ్చెను. ఉపన్యాసవిషయమును సిద్ధము చేయఁదగినంత వ్యవధి లేదు. రేయుంజువులు నిదురలేమి నాకు క్లృత మధి కముగ నుండెను; గొంతు బొంగురుపోయెను. ఎటులో ఒకటులు ఈశ్వరుడే నిర్వహించుకొని పోవునని నేను బొంబాయి కరిగితిని. ఉపన్యాసము వ్రాసికొని పోవలయునని కలలోనేని తలపోయలేదు.

సర్ ఫిరోజీషా మెహతాగారి యజ్ఞానుసారము సభాపూర్వ దివసమున సాయంకాల మైదుగంటలకు ఆఫీసులో వారి దర్శనము చేసితిని.

‘గాంధీ! నీ యుపన్యాసము వ్రాసి సిద్ధముచేసితివా?’

‘లేదు. ఆశువుగా ఉపన్యసించఁ దలచితి’నని చెబుదుచు చెబుదుచు బదులు పలికితిని.

‘బొంబాయిలో ఇది చెల్లదు. ప్రతికలకును, బేళాంతరములకును ఉపన్యాస విషయములు పంపువారు వారి యిష్టానుసారము మార్చి, కూర్చి పంపుచుండుదురు. మన సభ కేమేని ప్రయోజనము సిద్ధింపవలయుననిన ఉపన్యాసము ‘లిఖితపూర్వకముగా’ ఉండవలయును. మఱియు దానిని తెలవాఱులోపల అచ్చొత్తింపవలయును. అయితే ఉపన్యాస మీరాత్రికి రాత్రి సిద్ధముకాదా!’

ఆ త్మ క థ

నేను కంగారు పడితిని. పిదప 'చిత్ర' మంటిని.

'వ్రాత్రప్రతికొఱకు మున్నీ గారిని మీకడ కెన్ని గంటలకు బంప మందురు?' అని బొంబాయిసింహ మనెను.

'రాత్రి పదకొండు గంటల' కని నేనంటిని.

మెహతా గారు మున్నీ గారితో ఆవేశకు నావద్దకువచ్చి వ్రాత్రప్ర తిని పుచ్చుకొని రాత్రియే ముద్రింపుమని చెప్పి నాకు అనుజ్ఞ నిచ్చిరి.

మఱునాటి సభకేగితిని. సర్ ఫిరోజీషా గారు 'ఉపన్యాసము వ్రాసి చదువు' మని సలహా ఇచ్చుటలో ఎంత దూరాలోచనము కలదో అపుడు తెలిసికొంటిని. ఫ్రాంజీ కావనజీ ఇక్విస్ట్ర్యాట్ హాలులో సభ. ఫిరోజీషా మెహతాగారి ఉపన్యాస మయిననో నిలుచుటకేని తావుదొరకదని వినియుంటిని. వీరి యుపన్యాసమనిననో విద్యార్థులు చెవులు కోసికొందురు.

అంత నిండోలగము చూచుట నాకదియే తొలిమాటు. నాధ్వని యేరికిని వినిపించుట లేదు. వడకుచు వడకుచు గాత్రము పెద్దచేసి తిని. ఫిరోజీషాగారు మాటిమాటికి 'బిగ్గటగా', 'ఇంకను బిగ్గటగా' అని ప్రోత్సహించుచుంటిరి. వారు నన్నెంత ప్రోత్సహించుచుండినో నాధ్వని యంతంత క్రుంగి మాలురుచుండెను.

ఇంతలో నా వ్రాత్ర చెలికాడు కేశవరావు దేశపాండేగారు వచ్చి అడ్డుపడిరి. నా యుపన్యాసము వారిచేతిఁబెట్టితిని. ఆతని కంఠ మంతఁ సభకుఁ దగినది కాని, సభ్యులెవరు విందురు? 'వాచా, వాచా' యను కేకలు సభలో గింగురుమనెను. పిదప వాచాగారు లేచిరి. దేశపాండ్కునిచేతినుండి కాకితము లందుకొని వారు నాపని పూరించిరి.

సభ నిశ్చయమాయెను. సభ్యు లితిశ్రీవతుకు వినిరి. ప్రకరణము ననుసరించి 'సిగ్గుసిగ్గు' మాటలును, కరతాశ్చస్యములును ఉప్పతిలెను. నాకు సంతస మెసఁగెను.

సర్ ఫిరోజీషాగారు నాయుపన్యాసమును ప్రకరించిరి. నాకు గంగాస్నానము చేసినటు లుండెను.

దీనిచే దేశపాండేగారును మఱియొక పారసీక గృహస్థును నాకు నిండుసాయముచేయఁ బూనిరి. అపారసీకమిత్రుడు నేఁడు సగ్గారువారి పెద్ద ఉద్యోగి. కావున వారి పేరునుడువఁ గొంతుచు న్నాను. ఈయిరువురును 'దక్షిణ-అఫ్రికాకు వస్తు'మని మాట యిచ్చిరి. కాని అపుడు స్మార్ట్ కాజ్ కోర్టు జడ్జియగు సి. యం. ఖర నేజీగారు వీరిమాటను బూటకముచేసిరి. దీనికి కారణ మొకపార సీకపతి. అతఁడామెను పెండ్లాడునా దక్షిణ-అఫ్రికాకే ఒయలుదీ టునా? తుదకు పెండ్లాడుటయే నుంచిదని అతనికిఁ దోచెను. ఈ మిత్రుని వాగ్దానభంగమునకు నేటాలులోని పారసీరుస్తుంజీ గారు ప్రాయశ్చిత్తము కావించుకొనిరి. నేఁడు పలువురు పారసీకపతులు ఖద్దరు ప్రచారమున పాలుగొని నాటి వాగ్దానభంగమునకు తోడయిన ఆయన దొంగనకు ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనుచున్నారు. కనుక నే నాదంపతుల సంతోషపూర్వకముగా మన్నించితిని. ఇక దేశ పాండేగారికి పెండ్లియాశ లేదు. కాని యతడును రాజాలకపోయెను. నేఁ డతఁడును అందులకు ప్రాయశ్చిత్తి చేసికొనుచున్నాఁడు. నేను దక్షిణ-అఫ్రికాకు మరలు తఱి బాంజిబారులో ఒక తైయబ్జీ వంశ్యుఁడు కానిపించెను. అతఁడును నాకు సాయపడెద ననెను. కాని అటులు చేయలేదు. అందులకు నేఁడు అబ్బాస్ తైయబ్జీగారు ప్రాయశ్చిత్తము వండుచున్నారు. ఈ రీతిగా బారిష్టరు మిత్రులను దక్షిణ-అఫ్రికాకు

ఆ త్మ క థ

తీసికొని పోవలయునని నా యొనరించిన మూఁడు యత్నములును ముక్క చెక్క లాయెను.

ఈ సందర్భమున పేస్తనజీ పాదుషాగారు నాకు బాగుగ గుర్తు తగులుచున్నారు. నేను సీమలోనున్నది మొదలు మా కిరువురకు మంచి మైత్రి. మొదట మేము లండనులో ఒక శాకాహారాగారమున కలిసి కొంటిమి. ఇతని తమ్ముడు బరజోరజీ పాదుషాగారిని నే నెఱుఁగుదును. పిచ్చివాఁడని అతనికి పేరు పడిపోయెను. మే మెన్నఁడు నొక చో కూడలేదు. మిత్రమండలి ఇతనికి *చక్రమని పేరొసఁగెను.

గుర్రముల మొగ మెవరు చూతురని జాలిగొని ఇతఁడుట్రాము బండి నెక్కమానెను. శతావిధానికుండు ధారణాపటిచు యున్నను ఏడ్చిగీగిని చదువలేదు. అతఁడు స్వయంకృషిచే బుద్ధిలో ఒకవిధమైన స్వాతంత్ర్యము కలుగఁజేసికొనెను. పుట్టినది పారసీకకుల మయ్యను తినునది శాకాహారము. పేస్తనజీకి పెద్దపెద్ద డిగ్రీలున్నను ఇట్టి పేరు లేదు. కాని ఇతని బుద్ధివైభవము ప్రఖ్యాతము. సీమలోగూడ పెద్ద ప్రఖ్యాతి. మా యిరువురి మైత్రికి మూలము శాకాహారము. బుద్ధివైభవమున వింతు పెట్టుకొనుట నాతరముగాదు.

ఈతని క్రమ్యుట బొంబాయిలో వెదకి కనుఁగొంటిని. పేస్తనజీ గారు నైకోర్ట్లో ప్రోఘోనోటరీయుద్యోగమున నుండెను. అపుడతఁడు ఒకగొప్ప గుజరాతీ నిఘంటువు పని చేయుచుండెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా లోని ఉద్యమమునకు సాయపడుటకు నేను వేఁడని మిత్రుఁడు లేఁడు. పేస్తనజీపాదుషా తా నెట్టిసాయమును చేయఁజాలనని చెప్పుటయేకాక నీవైనను మరల దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు నెళ్లవలదని సలహా ఇచ్చెను. అతఁడు

* చక్రము రిప్లస్ తిరుగును. ఏది తలపెట్టినది ఇతఁడును అంతియకాగా ఇతఁడొక వింత చూపితి. ఇతని ఉద్దేశము లన్నియు వింత కలిగించునవే. — అనుబాదము.

మఱియు నిటులనెను “నేను నీకు సాయము చేయఁజాలను. నీ వైనను మరల దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు పోవుట మంచిది కాదందును. మనదేశమున మనము చేయఁదగిన పని యేమంత కఱవై పోయెనా? మనము మాతృ భాషకు చేయవలసినపని కొంచెమా? నే నిపుడు విజ్ఞానకాస్త్రమునకు పరిభాషలను నెదకుచున్నాను. మనము చేయవలసిన తేత్రిమున నిది యెంత? లొడితెఁడు. దేశదారిద్ర్యము చూడుము! దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో భారతీయులు చిక్కులపాలై యున్నారనుట నిక్కువమే. కాని నీవంటి వాఁడట్టిదానికి బలియగుట నే నొల్ల. మనము ముందుస్వరాజ్యము సంపాదించుముగాక; పిదప దక్షిణ-ఆఫ్రికాసోదరులకు అలనోకగా మేలు కలుగును. నేను నిన్ను మరలింపఁజాలనని నాకు తెలియును కాని నీవంటివారి నెవ్వరిని నీతోపాటు తీసికొనిపోవుట నాకు సమ్మతము కాదు.”

నా కీయుపదేశము గుచింప లేదు. అయినను ఈ సంభాషణమున అతనిపై నాకాదర మినుచుడించెను. అతని దేశప్రేమను, భాషాప్రేమను చూచి ముగ్ధుడనయితిని. ఈ ప్రసంగమువలన మామైత్రి మఱింత దృఢపడెను. ఆయన ఉద్దేశ్యమును నేను తెలిసికొంటిని. కాని నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని ఉద్యమమును మానుకొనుటకు బదులు మఱికొంచె మెక్కువగా పూనుకొంటిని. ఏదేశభక్తుఁడును దేశసేవలో ఏ యేకదేశమును మఱివఁజాలఁడు. కనుకనే నాముం దీగీతాల్లోకము కానిపించెడిని.

*శ్రీయాకా స్వధర్మో విగుణః పరధర్మా త్స్వినుష్ఠితాత్,

స్వధర్మే నిధనం శ్రీయః పరధర్మో భయావహః.

పరధర్మమును అనుష్ఠించుటకంటె గుణములేనిదైనను స్వధర్మమునే అనుష్ఠింప లగు. స్వధర్మమున చచ్చినను మేలు. పరధర్మము భయావహము.

పూనాలో

నా ఫిరోజీషాగారు నా పనిని తేలిక చేసిరి. నేను బాంబాయి నుండి పూనా వెళ్లితిని. పూనాలో రెండుపక్షము లున్నవి నే నెఱుఁగుదును. నాకు అన్ని పక్షములవారి సాయమును ఆవశ్యకము. లోకమాన్యుని సందర్శించితిని. వా రిటు లనిరి:

‘అన్ని పక్షముల సాయము ఎలయు నను నీ తిలఁపు మేలైనది. ప్రకృతవిషయమున ఎవరికిని మతభేద ముండదు. కాని ఇందులకు సభా పతి తటస్థుఁడు కావలయును. తాము ప్రొఫెసర్ భండార్కరుగారి దర్శనము చేయుఁడు. వా రిపు డేసథలలోనికిని వచ్చుట మానుకొనిరి. కాని ఇందులకు సమ్మతింతు రనుకొందును. వీరి దర్శనానంతరము పర్య వసాన మే మైనదో నాకు తెలుపుఁడు. నేను తమకు సంపూర్ణముగా సాయముచేయఁ గోరుచున్నాను. తాము ప్రొఫెసర్ గోఖలేగారి దర్శనము చేయుఁడు. నన్ను జూడఁ బని పట్టునేని తమకు వీలయినపు డెల్ల తప్పక నన్ను జూడవగును.’

లోకమాన్యుని జూచుట నా కదియ మొదలు. వీరు లోకప్రియు లెట్లులై యో వెంటనే తెలిసెను.

అటునుండి గోఖలేగారికడకు వెళ్లితిని. వారు ఘర్షణ కాలే జిలో నుండిరి. నన్ను కడుఁ బేర్మిత్తోచూచి అత్యీయునిగాఁ జేసికొనిరి. వీరితోడుతను నాకు ప్రభువుపరిచయమే. కాని నాకది ప్రభువు పరి

౨౮ పూనాలో

చయము కాని యట్లే యుండెను. ఫిరోజుషాగారు హిమాలయము, లోకమాన్యుడు సముద్రము. గోఖలే గంగ. ఇందు స్నానము శక్యము, హిమాలయముపై నెక్కుట చిక్కు. సముద్రమున దిగుటభయము, కాని గంగయొడిని ఆడుకొన నగును. దీనిలో నావవేసికొని పోవచ్చును. బడిలో చేర్చుకొనునపుడు పిల్ల వానిని పరీక్షించునటులు గోఖలేగారు నన్ను పట్టిపట్టి పరీక్షించిరి. ఎవరెవరి దర్శనము చేయవలయునో, ఎటులు చేయవలయునో ఆచారములయు తెలిపిరి. నాయుపన్యాస మొకసారి చూడఁగోరిరి; కాలేజీనంతయు చూపిరి. తమ యిచ్చ వచ్చినపుడు నన్ను చూడవచ్చును. డాక్టర్ భండార్కర్ గారి ప్రత్యుత్తరము నాకు తెలుపుఁ డని నెల వొసఁగిరి. గోఖలేగారు బ్రతికి యున్నంత వట్టు రాజనీతి విషయములలో నా హృదయతేత్రము నెంత యాక్రమించిగో దేహపాతముతరువాతఁగూడ అంత ఆక్రమించి యుండిరి. మఱియెవరును అటు లాక్రమింపలేదు.

కొడుకును దండ్రెవోలె రామకృష్ణభండార్కర్ గారు న స్నాదరించిరి. రెండుజాములవేళ నేను వారికడ కేగితిని. శాస్త్రములలో పరిశ్రమచేసిన ఆపండితునకు నే నట్టివేళఁగూడ పనిచేయుట ప్రియమాయెను. తటస్థుడైన సభాధ్యక్షుడు కావలయునను నా పట్టుదలను విని 'That's it, That's it.' 'అది మంచిది అది మంచి' దనుమాటలు ఆయననోట సహజముగా ప్రవహించెను.

మాటయు, మంతియు అయిన పిదప ఆయన యిటు లనెను: 'నేను రాజకీయములలో అడుగిడుటలేదని యెవరినడిగినను జెప్పుదురు. కాని మిమ్ము విముఖులఁ జేయలేను. మీ వాదము న్యాయ్యము; మీ ఉద్యమము స్తుత్యము. మీసభకు నేను రా నవఁజాలను. శ్రీయు

ఆత్మకథ

తులు తిలకుగారిని, గోఖలేగారిని, దర్శించి రది మంచిపని. ఈ యిరు వాగులవారును నన్ను ఆహ్వానించుచో రాగలను. సమయనిర్ణయము నకు నన్నడుగఁ బని లేదు. వారి కెపు డనుకూలమో నాకును ఆపు డనుకూలమే.' అని నాకు ధన్యవాదములును ఆశీర్వాదములును బలికి సెల విచ్చిరి.

సశివప్రభుడు గాకుండ, ఆడంబరము లేకుండ ఈ విద్వాంసులు, ఈత్యాగులు సభచేయించి నాకు ప్రోత్సహ మిచ్చి సెల విచ్చిరి.

నే నటనుండి మదరా నేగితిని. మదరాసు సంతోషముత్త మాయెను. బాలసుందరముకథ సభ నాకటైను. నా ఉపన్యాసము దీర్ఘము; అంతయు ముద్రితము. సభ ఒకొక్క శబ్దమునే మనస్సునకు పట్టించుకొని వినెను. సభాంతమున జనులు పచ్చపుస్తకముకొఱకు విలుచుకొని పడిరి. మదరాసులో కాంబట్టునని 'పచ్చపుస్తకము' సంస్కరించి రెండవతూరి పదివేలప్రతులు తీయించితిని. ఇందు చాలవట్టు వేడి వేడి రొట్టెలవలె ఖర్చు పడెను. కాని పదివేల ప్రతు లక్కఱలేదు. లోకులు ఉత్సాహముమీఁదనే నే నెక్కువ కన్నుంచితిని. నాయుపన్యాస మింగ్లీషు వచ్చినవారికిఁగదా! వారి కిన్ని ప్రతు లక్కఱలేదు.

మదరాసు స్టాండర్డు పత్రికా సంపాదకులును, స్పర్ధియులు నగు ఫరమేశ్వరకృష్ణగారు నాకిచట కడు సాయము చేసిరి. వారి నీవయమును చక్కగ చదిచిరి. వారు పలుమాఱులు నన్ను తమ ఆఫీసుకు తీసికొని చనిరి; సలహాలు చెప్పిరి. హిందూ పత్రికాధిపతులు జి. సుబ్రహ్మణ్యముగారి దర్శనము చేసితిని. మఱియు డాక్టర్ సుబ్రహ్మణ్యముగారి దర్శనమును చేసితిని. వారి సానుభూతి బడసితిని. మఱి ఫరమేశ్వరకృష్ణగారు తమ పత్రికలో నీవిషయమునుగూర్చి నా యిష్టము

✓

౨౪ వూనాలో

చొప్పున వ్రాయుట కంగీకరించిరి. నేనును వారుచేసిన పీలును
ఉపయోగించుకొంటిని. సభ పచ్చయప్ప హాలులో జరిగినటులును,
డాక్టర్ సుబ్రహ్మణ్యముగారు అధ్యక్షులయినటులును గుర్తు.

నాసంభావన మెక్కువ పా లింగ్లీ ఘలోనైనను ఇంటిలో
నున్నంతప్రేమ, అంత ఉత్సాహము మదరాసులో కాననాయెను.
ప్రేమభేదింపని బంధన మేది?

వెంటనే మఱలి రమ్మ

దరాసునుండి కలకత్తాకు వెళ్లితిని. కలకత్తాలో నాకష్ట

ములకు మేరలేకుండెను. అచట గ్రేట్ ఈస్టరన్ హోటలులో దిగితిని. సేనచట నెవరిని ఎఱుంగను. హోటలులో డెయిలీ టెలిగ్రాఫ్ పత్రికాప్రతినిధి మిస్టర్ ఎల్లర్ థార్పుతో పరిచితి కలిగెను. వారి బస బెంగాల్ క్లబ్బులో. వారు నన్నుచికి రమ్మనిరి. అచటి డ్రాయింగ్ రూములో భారతీయులకు ప్రవేశము లేదను సంగతి అపుడు వా రెఱుంగరు. అపుడే వారి కా ప్రతినిషేధస్థితి తెలిసెను. నన్ను వారు తమ గదిలోనికి తీసికొని చనిరి. అచటి తెల్లవారికి నల్లవారిపైఁ గల యీసునకు వారు వగచిరి. నన్నులోనికిఁ గొంపోవఁ జాలనందులకు తుమాపణ వేడిరి.

వంగదైవమును సురేంద్రనాథబెనర్జీగారిని దర్శింపవలయును. వారి దర్శనమునకు వెళ్లితిని. అపుడు వారిని పలువురు పరిచేష్టించి యుండిరి. వారిటు లనిరి: 'మీ మాట ఇచట నెవరును వివర ని నాథయము. మా పాట్లన్నియు మీరు చూచుచునే యున్నారు. అయినను శక్తికిలఁది అలఁతియో వలఁతియో ప్రయత్నించి చూడవలయును. ఇందులకు మీకు మహారాజుల మద్దతు జరూరు. బ్రిటిష్ ఇండియా అసోసియేషన్ ప్రతినిధిని చూడుఁడు. రాజా సర్ ప్యారీమోహన్ ముకర్జీగారిని, మహారాజా టగోరుగారిని చూడుఁడు. వీ రిరువురును ఉదారులు. సార్వజనికకార్యములలో ఎక్కువ పాలు గొందురు?

౨౯ వెంటనే మఱి రమ్మ

నే నీ సజ్జన సందర్శన మొనరించితిని. కాని అచటను నాపప్పుడుక లేదు. ఇరువురు నిటు లనిరి. కలకత్తాలో సభచేయుట సులభసాధ్యము కాదనియు ఏదైనా చేయగలిగితే సురేంద్రనాథబెన్జీగారే చేయవలయు ననియు చెప్పిరి.'

నాపని కష్టతర మగుచుండెను. అస్పృతబాబార్ పత్రిక ఆఫీసుకు వెళ్లితిని. అచట నా మాచిన సజ్జనులందఱును నన్నొక దేశ దిమ్మరినిగా తలపోసిరి. వంగవాసి పత్రికాధిపతి ఇంకొక మెట్టెక్కినాడు. ఒక గంటవఱకు వేచియుండవలసి వచ్చెను. ఆయనతో మాటలాడ వచ్చినవారు పలువురు. వారిని పంపినపినపగూడ కన్నెత్తి యేని నన్ను జూడలేదు. ఒక గంట అటులు వేచివేచి తుదకు నామాట వెళ్లబోసికొన నెంచితిని. అప్పుడు వారిటు లనిరి: నా కెన్ని పనులున్నవో మీకు కానిపించుటలేదా? మీవంటినా రిచట వేసవేలు. తామిటనుండి వెళ్లిపోవుచో చాల మంచిది. మీ మాట నే విసంగోరను.' నాకు కొంచెము కినుక వొడమెను గాని సంపాదకుని యస్థి అర్థము చేసికొంటిని. వంగవాసి ఖ్యాతినిగూడ వినియుంటిని. అక్కడికి వచ్చి పోవు జనప్రవాహమును చూడనే చూచితిని. ఆ వచ్చిపోవు వారందఱు వీరికి పరిచితులు. వారి పత్రికలకు విషయమును తెక్కువ కాదు. అదినములలో దక్షిణ ఆఫ్రికాపేరు తెలిసీ తెలియని సితిగో నుండెను. ప్రతిరోజు అందఱు వచ్చి తమతమ కష్టములను వీరికి వినిపింతురు. ఎవరికష్టము వారి కెక్కువ కదా! ఆపన్ను లందఱు సంపాదకున కడ్డముగా కూరుచుందురు. ఈ యాపన్నుల నందఱును ఎటు లూఱడించుట? మఱియు ఈ యాపన్నులు పత్రికాసంపాదకుని మాటలో నేమా శక్తి కల దనుకొందురు. అయితే ఆఫీసుగడప దాటుచో తనమాట చలామణి కాదని పత్రికాసంపాదకునకే తెలియును.

ఆత్మకథ

నేను అర్ధార్యమును చెందలేదు. ఇతర పత్రికా సంపాదకుల గాంచి తిని. నా యలవాటు చొప్పున ఆంగ్లో ఇండియన్ పత్రికా సంపాదకుల గూడఁ జూచితిని. స్టేట్సుమన్, ఇంగ్లీషుమన్ పత్రికలు రెండును దక్షిణ-ఆఫ్రికా సమాచారము గొప్పదని తెలిసికొనినవి. నేను వారితో చాల ముచ్చటించితిని. నా ముచ్చటించిన విషయమునంతయు వారు ప్రకటించుచుండిరి. ఇంగ్లీషుమన్ పత్రికా సంపాదకుడగు సాండర్సన్ గారు నన్ను తనవానిగా జూచుకొనెను. తన ఆఫీసును, పత్రికను నా వశమొనరించెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికానుగూర్చి ప్రధానవ్యాసములలో నాయిష్టము చొప్పున మార్పుటకును అంగీకరించిరి. వీరికిని నాకును గట్టి స్నేహముకలిసిన దనినచో అత్యుక్తికాదు. వీరు తమ శక్తికొలఁది నాకు సాయపడెదమని మాటయిచ్చిరి. దక్షిణ-ఆఫ్రికా వెల్లెనపిదపఁగూడఁ ఈ త్రరమువ్రాయు మనిరి. నాకు చేతనయిన దంతయు చేయుదుననిరి. వీరు తమ మాటను తూచాలు తిప్పకుండ పరిపాలించిరి. ఆరోగ్యము చెడి పోవనంతవఱకును నాతో ఈ త్రరప్రత్యుత్తరములు జరుపుచుండిరి. నా జీవితమున అనుకొనకుండ చేకూఁచిన యిట్టి తియ్యని నెయ్యము లనేకములు. నాలో అత్యుక్తి లేకపోవుటయు, సత్కీపరాయణతయుండుటయు సాండ్సన్ గారి ప్రేమకు హేతువు. వీరు నన్ను శల్యపరీక్ష చేసిరి. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని తెల్ల వారిదోషములు ఖండించుటలోను, గుణములు చెప్పుటలోగూడ నేను బెనుకాడలేదని వారి కనుభవ మాయెను.

ప్రతిపక్షికి న్యాయముచేయుటపని మనము వడిగా న్యాయము పొందగలమని నా యనుభవము చెప్పుచున్నది.

ఇటులు తలఁపని తలంపుగా నాయముచేకూఁగగా కలకత్తాయందు సభకావింప నాశపెట్టుకొని యున్నంతలో దిర్భానునుండి తంతి

౨౯ పెంటనే మఱి రమ్మ

వచ్చెను: 'జననరిలో పాగ్ల మెంటు సమావేశము; పెంటనే మరలి రమ్మ.'

ఈ కారణమున దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వడిగా వెళ్ల వలసియున్నదని పత్రికలో ప్రకటించి కలకత్తా విడిచితిని. మఱియు 'మొదటి స్టీమరు'లో నాకు ప్రమాణసాకార్యము చేయుమని దాదాఅబ్దుల్లాగారి యేజెంటుకు బొంబాయికి తంతి నిచ్చితిని. దాదాఅబ్దుల్లాగారు 'కుర్ లేండ్' అనుస్టీమరును కొనిరి. దీనిలో కిరాయిలేకుండ నన్నును, నాసంసారమును దీసికొనిపోవ పట్టుపట్టిరి. నేను ధన్యవాదములతో అంగీకరించి డిసెంబరు మొదట కుర్ లేండులో నాధర్మపత్నిని, నా యిరువురు పిల్లలను స్వర్గీయుఁడగు మా బాపగారియొక్క కుమారునిని తీసికొని రెండవ తూరి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు బయలుదేరితిని. ఈ స్టీమరుతోపాటు 'నాదర్' యను మఱియొక స్టీమరును దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు బయలుదేరెను. దీనికి యేజెంటు దాదాఅబ్దుల్లాగారు. ఈరెండు స్టీమరులలో మొత్తము ఎనమన్ను టుగురు యాత్రికులుండిరి. అందు సాబాలుపైగా ట్రాన్సువాలు పోవువారు.

రెండవభాగము

ఆత్మకథ

మూడవ భాగము

తుపాను చిహ్నములు

కుటుంబముతో జలయాత్ర చేయుట నా కిదే మొదలు. నడుమ

రకపు హిందూకుటుంబములలో బాల్యవివాహములు జరుగుకతన భర్తచదివికొన్నవాడుగను, భార్యనిరక్షరకుక్షిగను ఉండునని ఈకథలో పలుమాఱులు చెప్పియుంటిని. భార్యాభర్తల జీవనమున సముద్రమంత అంతర ముండును. భర్త భాగ్యకు ఉపాధ్యాయుండు కావలసి వచ్చును. నేను నాభార్యాపుత్రుల వేషభాషలమీఁద, భోజన భాజనములమీఁద ధ్యాన ముంపవలసినవాడ నైతిని. నేను వీరి కునికిని మనికిని, రీతిని నీతిని బోధింపవలసినవాడనైతిని. నాటి సంగతులు కొన్ని గుర్తు తెచ్చుకొన్నచో నా కిపుడు నవ్వువచ్చుచున్నది. హిందూపత్ని పతి భక్తియే తన ధర్మమునకు పరాకాష్ఠ యనుకొనును. హిందూపతి పత్ని కీశ్వరుండ ననుకొనును. ఈ కారణమున భర్త యెటు లాడించిన భార్య అటు లాడవలసి వచ్చును.

మనము నాగరకుల మనిపించుకొనవలయు ననినచో తెల్లవారి ననుకరింపవలసి యుండుననియు, అటు లనుకరించిన యెడలనే మనకు పలుకుబడి యుండుననియు, అది లేనిది దేశారాధనమునకు వీలుండ దనియు నే ననుకొనుచుండెడు వాడను.

ఈ కారణమున నాభార్యకును, పిల్లలకును వేషభాషలు నేనే నిర్ణయించితిని. పిల్లలు మొదలగువారిని చూచి లోకులు కాతియా

ఆత్మకథ

వాడు కోమటు లనివచ్చా ఓర్వనగునా? పారసీకు లందఱకంటె నాగ రకులని వాడుక. ఈ కారణమున తెల్లవారివేష మనుకరించుట బాగు కాదని తోచుకొనే పారసీవేషము వేసితిమి. నాభార్యకు పారసీపద్ధతి చీర, పిల్లలకు పారసీలకోటు పట్లము. అందఱకును బూటులు మేజోళ్లు తప్పవు. నాభార్య పిల్లలకును ఈరెంటిలో నేదియు కొంత కాలమువఱకు ఇష్టము కాలేదు. బూటులు కాళ్లు కఱచును. మేజోళ్ల వలన చెమట; బొటనవ్రేళ్లు బిగదీసికొనిపోవును. ఈ యడ్డంకు లకు నాకడ కావలసినన్ని జవాబులు. నాప్రత్యుత్తరముల బొచ్చిత్యము కంటె అధికారబల మధికమాయెను. కావున చేయునది లేక నా భార్యయు, పిల్లలును ఈ క్రొత్తవేషములు వేసిరి. అట్టి భావము తోడనే, అట్టి అనిష్టముతోడనే వారు భోజనసమయమున కత్తులను, ఫోర్కులను వాడఁ దొడఁగిరి. నా కీవ్యామోహము పోయినవెంటనే వారు బూటులు, మేజోళ్లు, కత్తులు, ఫోర్కులు విడనాడిరి. మొదట నీ క్రొత్తపద్ధతి నవలంబించు టెంత కష్టమాయెనో అది అలవాటయిన పిదప దానిని విడనాడుటయు అంత కష్టమాయెను. ఈ నాగరకతయను కుబుసమును విడిచివైచిన పిదప 'ఎంత తేలిక యైనదిరా' యని అని పించుచున్నది.

ఈ యోడలో బండుగులును, పరిచితులును గలరు. నాకు వీరి తోడను, డెక్కుమీద పయనించు యాత్రికులతోడను బాగుగా పరిచితి కలిగెను. ఈయోడ కామందు నాకు ఒకవంక క్లయంటు, ఒక వంక మిత్రుడు. కావున ఆయోడలో స్వగృహములో నున్న చందము గనే యుండెను. ఆయోడలో ఎక్కడికి వెళ్లుటకు నాకిచ్చి వొడమునో అక్కడికి వెళ్లుట కే యిబ్బందియు లేదు.

౧ తుపాను చిహ్నములు

ఓడ యేకేవునను అంగక సరాసరి నేటాలు పోవును. కావున ౧౦ దినములే పయనము. మే మింక మూడు నాలుగు రోజులకు లేవు పట్టనుండగా మఱియొక గొప్పతుపానును నూచించుచు సముద్రమున ఒక గొప్పతుపాను వీచి దొడంగెను. ఈ దక్షిణాపదేశమున డిసెంబరు వేసగి; మఱియు వానలకును తఱి. ఈకారణమున దక్షిణసముద్రమునందు ఈరోజులలో చిన్న పెద్ద తుపానులును, వానలును పొడమును. ఈ తుపాను ఇంత ఎక్కువగను ఇన్ని నాల్గును ఉండుటవలన యాత్రికులు బెగ్గ డిల్లిరి.

ఆదృశ్యము భస్యము. ఆపవలో నందఱును ఐక్యమయిరి. భేద బుద్ధి నశించెను. ఒక్క సర్వేశ్వరునే హృదయపూర్వకముగా స్మరింపఁ గడంగిరి. హిందువులు, ముసల్మానులు అందఱునుకలిసి ఈశ్వరుని గుర్తు తెచ్చుకొనఁ దొడంగిరి. కొందఱు ముడుపులు కట్టుకొనిరి, కెప్పుడు యాత్రికుల నడుమకు వచ్చి—‘ఈ తుపాను పెద్దదైనను ఘరవాలేదు. నేను ఇంతకంటె పెద్దపెద్ద తుపానులు చూచితిని. ఓడగనుక గట్టిదాయెనా బుడింగునని మునిగిపోదు’ అని యీర్షిగా ఊహించెనుగాని దీనివలన ఎవరికిని ఊటకలుగ లేదు. ఇప్పుడో ఇంక కొంచెముసేపటికో యొక్క డి కక్కడికి ఓడ విడివిడిపోవు నన్నంతయు, ఇప్పుడే ఎక్కడోపటియలయి పోవుచున్నదని యనిపించునంతయు విపరీతభయము వినఁబట్టుచుండెను. ఓడ బోరగిలఁబడి పోవునంతగా అల లూగు చుండెను. డెక్కుమీఁద ఉండుమాట చెప్ప నక్కరలేదు. అందఱు నాలుకలపైని ‘ఈశ్వరాధీనము’ అనుమాట తక్కు మఱొకమాట లేదు.

ఇట్టిస్థితి ఇరువదినాలుగు గంట లున్నదనిగర్త. తుదకు మబ్బులు విడెను. సూర్యనిర్భయ మాయెను. ‘ఇప్పుడు తుపాను తొలగిపోయె’ నని కెప్పెను చెప్పెను.

ఆ త్మ క థ

అందఱమోములు వికసించెను. అపాయముతోపాటు ఈశ్వర స్మరణమును దూరమైపోయెను. హృత్పూర్వము తొలగెను. దాని తోపాటు మరల మాయ ఆవరించెను. నమాజులు జరుగుచుండెను. భజనలు చేయబడుచుండెను. కాని తుపానుతటి నున్న ఏకాగ్రత యేది ?

ఈ తుపానుయొక్క భాగ్యమున యాత్రికు లందఱతో నాకు చెలిమి యాయెను. నాకు తుపాను భయము లేదు. ఉన్నను తక్కువలో తక్కువ. నే నిట్టి తుపానులు లోగడ చూచియుంటిని. నాకు సముద్ర రోగమును రాదు. కావున నేను యాత్రికులలో నిబ్బరముగా తిరుగుచు వారి నోదార్పఁ గలిగితిని. మఱియు కైపైను చెప్పు సందేశముల వారి కందించుచుంటిని. ఈ స్నేహబంధము నాకు చాల నుపయోగించె నని తెలియఁగలదు.

ఓడ డిసెంబరు పదునెనిమిదవ తారీఖుననో, పందొమ్మిదవ తారీఖుననో డర్బనురేవున లంగరు వై చెను. నాదరీ యోడయు నాడే చేరుకొనెను. కాని నిజమగు తుపానులో చిక్కుకొనుట ముందున్నది.

తుపాను

పదునెనిమిదవ డిసెంబరు కొక నాఁ డటో యిటో రం డోడ

లును లంగరువేసెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా రేవులలో డాక్టరువచ్చి ప్రతి
యాత్రికుని పట్టిపట్టి పరీక్ష చేయును. దారిలో నెవరికేని ఏదేని అంటు
కోగమంటుకొనినచో కొంతకాలము ఓడక్వారంటీను (సంస్కర్షణశాలము)
లో ఉంచబడును. మేము బొంబాయినుండి బయలుదేలునాఁడు అచ
ట స్లేగుండెను. దీని మాకును క్వారంటీనుబాధ కలుగునని కొంచెముభయ
పడితిమి. రేవున లంగరు నయించినతరువాత ఓడ ప్రపథమమున పచ్చ
జెండా ఎత్తవలెను. డాక్టరుపరీక్షించి చీటి యిచ్చువఱకు పచ్చజెండా
ఎగురుచునే యుండవలయును. మఱియు పచ్చజెండాను దింపిన పిదపనే
యాత్రికులను గలిసికొనుట కోడమిఁదికి ఇతరులను రానిత్తురు.

ఈనియములు ననుసరించి మా యోడపయిఁగూడ పచ్చజెండా
ఆడుచుండెను. డాక్టరు వచ్చెను. పరీక్షించి అయిదు దినములు క్వారం
టీను అని ఆజ్ఞ యిచ్చెను. ఏలనఁగా స్లేగు క్రిములు ఇరువది మూఁడు
దినములవఱకు ఉండునని వారి యుద్దేశము. మేము బొంబాయినుండి
బయలుదేరి పదునెనిమిది దినము లాయెఁగాన ఈ యయిదురోజులున్న
చో నిర్గువదిమూఁడు దినములును ముగియును.

కాని మమ్ము క్వారంటీనులో నుంచుటకు హేతువు కేవల
మాకోగ్యము కాదు. దర్భునులోని తెల్లవారు మమ్ము తిప్పి పంపి

ఆత్మకథ

వేయుటకు కొన్నాళ్ల నుండి పాతాళహామము చేయుచున్నారు. ఈ యాజ్ఞకు నదియును నొకకారణము.

దాదాఅబ్దుల్లా కంపెనీవారు పట్టణములోని సంగతులను మాకు ఏనాటికి ఆనాడెఱిగించుచుండిరి. తెల్లవా రొకనాటికంటె మఱి యొకనాడు పెద్దపెద్దసభలు జరుపుచుండిరి. దాదాఅబ్దుల్లాగారి కొక వంక భయమును, ఒకవంక లాలనమును చూపుచుండిరి. ఈ రెండోడలను మరల త్రిప్పిపంపివేయుచో దాదా అబ్దుల్లాగారికి నష్టపరిహార మిచ్చుటకు సిద్ధముగ నుండిరి. దాదా అబ్దుల్లాగా రీజడుపులకు బెదురువారు కారు. అపుడు భాగస్వాములయిన సేబ్ అబ్దుల్ కరీంహాజీఆదంగారు కంపెనీతరపున వ్యవహారములు. ఎంతినష్టము సంభవించినను ఓడలను రేపు పట్టించి యాత్రికులను దింపి తీటుదునని ఆయన ప్రతిన. ఏనాటి వారై లానాడు పూసగ్రుచ్చినటు లాయన నా కెఱిగించుచుండిను. స్వర్గీయులగు మనసుఖిలాత్ హీరాలాల్ నాబరుగారు నాడు నన్ను జూచుటకు భాగ్యవశమున డగ్గను నచ్చియుండిరి. వారు చాల చతురులు, వీరులును. లోకులు వీరిసలహాను గైకొనుచుందురు. వీరి వకీలు మిస్టర్ లాట౯. వీరును అంతటివారు. వీరు తెల్లవారి చేతలు నూటిరి. నడుచుకొనవలసిన రీతి లోకులకు తెలిపిరి. కేవలము డబ్బు పుచ్చుకొను వకీలువలెగాక నిక్కమైన మిత్రునివలె వీరికి నాయపడుచుండిరి.

ఈ రీతిగా డగ్గరులో ద్వంద్వయుద్ధ మారంభ మాయెను. ఒక వంక కూటికి లేని నల్ల వారును, వీరికి మిత్రులయిన కొలదిమంది తెల్ల వారును; మఱియొక శంకధనబలము, బాహుబలము, అక్షర బలము, సంఖ్యా బలమునుకల తెల్లవారును. మఱియు ఇట్టిబలకాలురైన తెల్లవారికి రాజ

౨ తుపాను

బలముకూడతోడు. ఎట్లనగా నేటాలు సర్కారువారు బహిరంగముగా వీరికితోడుపడిరి. మంత్రవ్యయనప్రధానులును, కర్తలును, హర్తలును అగు హాజీ ఎస్కాంబీగారు సభలో బహిరంగముగా భాగస్వాము లయిరి.

కావున మా క్వారంటీను కేవలము ఆరోగ్యనియమానుసారము కాదు. యాత్రికులనుగాని, ఏజెంటునుగాని ఏదోరీతిని భయపెట్టి మమ్ము వెనుకకు త్రిప్పినయిచుటయే ముఖ్యోద్దేశము. ఏజెంటును చెదిరించుట ఆయెను. ఇక మమ్ము? 'మీరు తిరిగి వెళ్లని యెడల సముద్రమున ముంచివేయుదుము. తిరిగి వెళ్లినయెడల మీ ఖర్చులన్నియు ఇచ్చి నైచెదము' అని.

నేను యాత్రికులలో తిరిగి వారికి ధైర్యము చెప్పుచుంటిని. నాడరీలోని యాత్రికులకు గూడ 'ధీరులై యుండు' డని వార్తపంపితిని. యాత్రికులు శాంతులయి యుండి ధైర్యము చూపిరి.

యాత్రికుల మనోవినోదమునకు ఓడలో రకరకములయిన ఆటల నేర్పఱిచితిమి. కిసిమిసి పండువు వచ్చెను. నాడు కృష్ణుని నెలూను యాత్రికులకు విందు చేసెను. అంగు నేనును, నాపిల్లలును ముఖ్యులు. భోజనమైన పిదప ఉపన్యాసావసరము వచ్చెను. నేను పాశ్చాత్య నాగరకతనుగుఱించి ముచ్చటించితిని. అది గంభీరభాషణమున కనుకూల సమయము కాదని నాకు తెలియును. కాని నాకు వేటువిధముగా మాటాడుట శక్యము కాదు. నేను వినోదముగను, ప్రమోదముగను మాటలాడుచుంటిని గాని నా మనస్సంతయు డర్బనులో జరుగు సంగ్రామమునం దుండెను.

ఏలనగా : నేనే ఈ పోరాటమునకు మధ్యబిందువను. నాపై రెండు నేరములు ఉండెను:

ఆ త్మ క థ

౧. నేను భారతదేశములో నేటాలు తెల్లవారి ననుచితముగా నిందించితిని.

మఱియు,

౨. నేను నేటాలును భారతీయులతో నింపఁజూచుచున్నాను. ఇందులకు మరలేండ్, నాదరీ యోడలనిండి ఇంతమందిని తీసికొని వచ్చుచున్నాను.

నాకు నాపూచీ తెలియును. నావలన దాదాఅబ్దుల్లాగారికి గొప్ప అపాయమున్నది. యాత్రికుల ప్రాణములపాయమున నున్నవి. మఱియు నేను నాపిల్లలను జెల్లలను దెచ్చి అపాయమున నుంచితిని.

నేను నిక్కముగా నిర్దోషిని. నే నెవరిని నేటాలు రమ్మని బులిపింపలేదు. నాదరీగోని యాత్రికుల సంతివఱ కెఱుఁగనే యెఱుఁగను. మరలేండులో ఇద్దఱు ముగ్గురు తక్కు మిగిలినవారిలో నూటి కొకని పేరును, ఊరును ఎఱుఁగను. లోగడ నేను నేటాలులో చెప్పి యుండని అక్షర మొకటేని భారతదేశములో నేటాలు తెల్లవారిని గురించి చెప్పియుండలేదు. మఱియు నేను చెప్పిన ప్రతివిషయము నకు నాకడ వలసినంత సాక్ష్యము కలదు.

ఏసంస్కారమువలన నేటాలుతెల్లవారు పరిణమించిరో, యేసంస్కారమునకు వారు ప్రతినిధులును, పూటకాఁపులయిరో ఆ సంస్కారమునుటగుంచి నామనస్సున భేదము కలిగెను. నేను దానిని విచారించుచు కూరుచుంటిని. ఈకారణమున దీనినిగుఱించి ఈచిన్నిపథలో మాటాడితిని; శ్రోతలును సహించిరి. నే నేయుద్దేశముతో చెప్పితివో క్లౌడెన్ మొదలగువా రాయుద్దేశమును సరిగా గ్రహించిరి. దీనివల్ల వారి జీవితమున నేదేని పరివర్తనము కలిగినోలేదో నే నెఱుఁగ.

ఈసంభాషణానంతరమున కృష్ణుని మొదలగు అధికారులతో పాశ్చాత్య సంస్కారమునుగుఱించి నాకుచాల ప్రసంగము జరిగెను. నేను పాశ్చాత్య సంస్కారముప్రధానముగా హింసకమంటిని. ప్రాచ్యసంస్కార మహింసక మంటిని. పృచ్ఛకులు నాసిద్ధాంతములపైనిని నాపైనిని కవిసికొనిరి. కృష్ణకాబోలు అడిగెను:

‘తెల్లవారు బెదరింపులు కార్యరూపమున సాగించేయెడల మీరు మీ అహింసాసిద్ధాంతము నెటులు పరిపాలింతురు?’

నే నీటు లు త్తర మిచ్చితిని—

‘వీరిని తమింపను, వీరిపై చర్య జరపకుండను ఉండఁగలశ్చర్య మును బుద్ధిని ఈశ్వరుఁడు ప్రసాదించునని నా కాశ గలదు. ఇప్పటికిని వీరిపై నాకు గోపము లేదు. వీరి యజ్ఞానము చూచినను, వీరి సంకుచితదృష్టి చూచినను నాకు విచారము కలుగుచున్నది. వారు చేయున దంతయు శుద్ధమనియే వా రెంచుచున్నారని నా తలఁపు. కావున కోప మునకు కారణము లేదు.’

పృచ్ఛకులు నగిరి. వారికి నామాటలపై నమ్మిక లేకుండఁ బోలు!

ఈతెఱఁగున దినములు కష్టముగఁ గడచెను. క్వారంటీను యెఱుఁగు తీసివేయుదురో చెప్పినదాఁక తెలియదు. అఫీసరు నడుగఁగా నిటు లనెను—‘ఈ విషయము నాచేతులనుండి జాతినది. నరకారు మాకు మీయఁగనే మిమ్ము దింపనగును.’

‘మీరు ప్రాణములు దక్కించుకొనఁ దలఁతురేని మాకు లొంగుదు’ అని తుట్టతుదకు యాత్రికులకును, నాకును కడపటిమాటగా చెప్పి

అ త్మ క థ

పంపిరి. యాత్రికులును, నేనును ఇటులు వ్రాసితిమి : 'నేటాలు రేవులో దిగుటకు మాకు హక్కు ఉన్నది. ఎన్ని అపాయములు వచ్చినను మా హక్కు కాపాడుకొని తీయుదుము.'

తుదకు ఇరువదిమూడుదినములు గడచినపిదప ౧౩ జనవరి నాడు ఓడలు రేవులోనికి వచ్చుటకు అనుజ్ఞ యియ్యబడెను. మఱి యు యాత్రికులు దిగవచ్చునని ఆజ్ఞ ప్రకటింపబడెను.

ఒరగల్లు

ఓడలు రేవులోనికి వచ్చెను. యాత్రికులు దిగిరి. కాని 'గాంధీయు
వారి సంసారమును చీకటిపడినతరువాత దిగవలసినద'ని ఎస్కాంబి
గారు కృష్ణుని కబురుచేసిరి. 'తెల్లవారు గాంధీ యనిన మండిపడు
చున్నారు; వారికి ప్రాణభయము సమీపించియున్నది. రేవు నూపరిం
టెండెంటు టేటమ్ గారు వారిని రాత్రి యింటికి భద్రముగా తీసికొని
వెళ్ళ గలరు.'

కృష్ణుని నా కీసందేశమును వినిపించెను. 'నే నందుల కంగీకరిం
చితిని. కాని యీ సందేశమంది యరగంట యాయెనో లేదో లాటను
గారు వచ్చి కృష్ణునితో నిటులనిరి: 'గాంధీగారు నాతో రాదలచుకొ
నునెడల నా జబాబువారిమీఁద వారిని తీసికొని వెళ్ళగలను. గాంధీ
గారినిగూర్చి ఎస్కాంబిగారు పంపిన సందేశమును నిర్వర్తింప మీకుఁ
బనిలేదని నేను ఈ యెడల ఏ టెంటుగారి వకీలు-ధర్మముతో చెప్పు
చున్నాను.' ఇటు లాయన కృష్ణునితో మాటలాడి వాకడకు వచ్చి
'మీకు ప్రాణము లనిన భీతిలేనిచో మీ భార్యను పిల్లలను బండిమీఁద
రుస్తుంటేగారి యింటికిఁ బంపుదము; మనము వెనువెంట నడచిపోదము.
చీకటిపడిన పయిచాటుచూటుగా డోరజొచ్చుట నాకిష్టముకానిపని.
మీమీఁద ఈగయేని వాలదని నా యూహ. ఇప్పుడు నలుప్రక్క
లను కాంతికలదు. తెల్లవారంద రెవరిదారిని నా రేగిరి. తాము
దొంగలవలె చాటుగా పోవుట నాకింపితముకాదు' అని చెప్పెను.

ఆ త్మ క థ

నేను సమ్మతించితిని. నా భార్యయు పిల్లలును ఒడుదొడుకు లేకుండ రుస్తుంజీ నేటుగారి యిల్లుచేరిరి. నేను కృపానుకడ సెలవునంది లాటనుగారితో ఓడదిగితిని. రుస్తుంజీ నేటుగారియిల్లించుమించు రెండుమెట్లు.

మే మోడనుండి దిగగనే కొందఱు దొరపిల్లలు 'గాంధీ గాంధీ' యని కేక లిడుచు చప్పట్లులు చఱవదొడగిరి. అయిదాఱుగురు మూగి 'గాంధీ గాంధీ' యని బిగ్గఱగా ఆర్వదొడగిరి. లాటనుగారు గుంపె క్కున అగునేమో యని అనుకొని ఒక రిక్వావానిని ఎలుగైత్తి పిలిచిరి. రిక్వా యెక్కుట నా కిష్టముకాదు. రిక్వా నెక్కుచో ఇదియ మొదలు. తాని పిల్ల లెక్కినిత్తురా? వారు చంపుదుమని రిక్వావానిని బెదరింపగా వాడు పాటిపోయెను.

మేము ముందుకు నడిచుచుండ గుంపు పెరుగుచుండెను. మఱి నడన సందు లేదు. మనిముందు నన్నును, లాటనుగారిని విడదీసిరి. పిదప నాపైని రాలను, క్రుల్లిన గ్రుడ్లను వర్షింపదొడగిరి. ఎవడో నాతల పొగ నెగురగొట్టెను. నన్ను ఎడపెడగొట్టిరి. క్రిందఁ బడఁద్రోసిరి.

నాకు స్మృతి తిప్పెను. దాపుననున్న యింటిచువ్వలఁ బట్టుకొని ఆనుకొని నిలువబడితిని. అటులు నిలువఁబడుటకును అసంభవ మాయెను. ఇంకను దెబ్బలు తగులుచునే యుండెను.

ఇంతలో అచటికి పోలీసు నూపరింటెండెంటుగారి భార్య హఠాత్తుగా వచ్చెను. ఆమె నన్నెఱుంగును. ఆదైర్యవతి నన్నుఁ జూచి ఆమె నా కడ నిలువఁబడెను. అపు డెండ లేకున్నను గొడుగు విప్పి నా పయిఁబట్టెను. తీన గుంపు కొంచె మాఁగెను. ఇటుమీద నన్ను గొట్టఁదలచిన యెడల ఆ మిసెస్ అలెగ్జాండరుకు తగులక వీలు లేదు.

ఈ నడుమ ఎవడో యొక భారతీయుఁడు పోలీసు తాజాకు పరుగెత్తెను. పోలీసు నూపరింఁటెండెంటు నా సంరక్షణమునకు కొందరు పోలీసులను బంపెను. వారు తఱిలో దిగిరి. మా దారిలోనే పోలీసుతాజా కలదు. నన్ను తాజాలో ఆశ్రయముపొందుమని నూపరింఁటెండెంటునెను. నేనియ్యకొనక 'వారి తప్పు వారికి తెలిసినంతనే వారే యూరకుండుదురు. వారికి న్యాయబుద్ధి కలుగఁగలదని నాకు విశ్వాసమున్న' దని కృతజ్ఞతతో బదులాడితిని.

పోలీసువారి కాఫుదారివలన మఱి హానికలుగక రుస్తుంజీగారి యింటక్షేమముగా విడిసితిని. నాకు పృథ్వుమున పెద్ద దెబ్బలు తగిలెను. ఒకచోట మాత్రమే పెద్దగాయమాయెను. ఓడవైద్యులు దాదీ బర్ జోరుగారు ఆచట నుండిరి. వారు నాకు ఓపికతో రెస్సగా పరిచర్య చేసిరి.

లోపల శాంతిగనే యుండెను. కాని యింటి వెలుపల తెల్ల వారు గిట్టివైచిరి. చీకటులతో రాత్రి వచ్చెను. 'గాంధీని మా కప్ప గింపు'డని గోల బయలుదేరెను. పోలీసు నూపరింఁటెండెంటు అరె గాండరుగారు సమయము కనిపట్టి అచటికి వచ్చి గుంపులో నెవ్వరిని భయపెట్టక వారి నందఱును తలా యొకమాటతో చక్కిలిగిలి పెట్టుచు ఆఁపుచుండెను.

అయినను అతఁడు చింతాముక్తుఁడుకాలేదు. అతఁడు ఇటులు కబు రంపెను: 'నీవు నీ మిత్రుని ధనప్రాణములను, గృహమును, మఱి నీపెండ్లాము పిల్లలను దక్కించుకొనఁ దలఁతువేని మాఱువేసముతో ఈ యిల్లు విడిచి పోగోరెదను'. ఒకనాఁడే పరస్పర విరుద్ధములయిన రెండు సీతులు నాకు తటస్థించెను. ప్రాణభయము కేవల కల్పిత మను

ఆ త్మ క థ

కొని లాటసుగారు నన్ను బహిరంగముగా రమ్మనిరి; దానికి నేనియ్యకొంటిని. ఇది ప్రాణభయము కనుల యెదుట కానిపించుచుండఁగా మఱియొక మిత్రుఁడు దానికి వ్యతిరేకముగ సలహా యిచ్చెను; దీనికిని నేనియ్యకొంటిని. నాప్రాణము లపాయమున నున్నవను భయముచేఁగాని, మిత్రుని కపాయమును భయమునఁగాని, నా యాలు బిడ్డలకు హాని యను భయమునఁగాని నే నిటు లొనర్చితినని ఎవరు చెప్పగలరు? మొదట నేను గుంపు నెదుర్కొనుటయు, ధైర్యముతో ఓడదిగి పిదప మాటు వేషముతో దాటుటయు నీ రెండును ఒప్పిదములేయని యెవరు నిశ్చయింపఁగలరు? అయితే గత విషయముల యోగ్యతలు నిర్ణయించుట పనిలేనిపని. ఈ విషయము లవగతము చేసికొని వీనిలో నేర్చికొనవలసిన దేమేని నున్న నేర్చుకొనుటమాత్రమే వీని ప్రయోజనము. ఒకా నొకఁడు ఒకా నొక సమయమున ఎటులు ప్రవర్తించునో చెప్ప దుశ్చకము. ఈ రీతిగా మనుష్యుని బాహ్యచారమువలన మాత్రము గుణమును నిగమనముచేయుట అసమగ్రమును, అవ్యాప్తికమును అగు నని మనము తెలియఁగలము.

అది యటుండె. పలాయన త్వరలో బాధ మఱచితిని. నల్ల పోలీసు వేషము వేసితిని. తలపై నెచటను దెబ్బలు తగులకుండునని యూహించి ఇత్తడి సిబ్బినిడుకొని దానిపై మదరాసు-ఉత్తరీయమును పొగగాచుట్టి బయలుదేరితిని. నాతోఁగూడ నిరువురు గూఢచారులు కలరు. అందొకఁడు భారతీయ వర్తకుని వేషమువేసెను. లేక భారతీయునివలె నుండుటకు మోమున రంగు పూసికొనె నందము. రెండవ యతఁడే వేషము వేసెనో గుర్తుచాలదు. ప్రక్కసందునబడి ఒక దుకాణము చేరుకొంటిమి. అందలి గిడ్డంగిలో పేర్వఁబడిన బస్తాలనుండి దారిచేసికొని వెల్లి దుకాణపు ద్వారము దాటి గుంపులకు బయలుఁ

బడిపోతిమి. వీధితుద నా కొఱకు బండి వేచియుండెను. అందెక్కి అలెగొండరుగారు కొంచెము కాలము వెనుక నా కాశ్రయముమాపిన పోలీసు స్టేషనుకే బండిని పట్టించితిమి. నేను నూపరిం టెండెంటుకును గూఢచారులకును వందనము లర్పించితిని.

ఒకసంక నేనీటులు తప్పించుకొని పోవుచుండఁగా మఱియొక సంక అలెగొండరుగారు

‘పదపద గాంధీని పట్టాక వద్దాం

పెద చింత కొమ్మాకు వేలాడ దీద్దాం’

అని పాటపాడుచు మూఁక సంతయు నవ్వులచే నిలువఁబెట్టియుంచిరి.

నేను పోలీసు స్టేషనుకు సురక్షితముగ చేరితినని విన్నంతనే నూపరిం టెండెంటు గుంపులో ఈ సంగతి బయటపెట్టి ‘మీ లేడి ప్రక్కదుకాణమునుండి దూసినది. మీ రంద టీక నిండ్లకుఁబోవుట మంచిది’ అనెను. గుంపునఁ గొందఱు కోపించిరి; కొందఱు నవ్విరి చాలమంది యీ మాట నమ్మలేదు.

‘అటులగుచో మీలో కొందఱు లోనికివెళ్లి చూచికొనుఁడు. లోపల గాంధీ ఉన్నయెడల మీ కప్పగింతును. లేనిచో మీ రంద తొవరిదారిని వారు మీ మీ యిండ్లకుఁ బొండు! రుస్తుంజీగారి యిల్లు పాడుచేయవలయు ననిగాని గాంధీగారి పెండ్లాము బిడ్డలకు హాని చేయవలయు ననిగాని మీ కుద్దేశము లేదని నాకు నమ్మక’మని నూపరిం టెండెంటు నెను.

మూఁక తమ ప్రతినిధులను లోనికిఁ బంపెను. ప్రతినిధులు మూఁకకు ఆశ లుడుగు సమాచారము వినిపించిరి. చాలమంది నూపరిం

ఆ త్మ క థ

‘అండెంటు అల్లెగాండరుగారి సమయజ్ఞ తకును చాతుర్యమునకును మెచ్చుకొనిరి. మఱికొండలు లోలోపల కోపించుచు కుందుచుఁ జనిరి.

స్వర్గీయులగు చేంబర్లేనుగారు గాంధీని కొట్టినవారిని శిక్షింప వలసినదని నేటాలు గవర్న మెంటువారికి తంఱినిచ్చిరి. ఎస్కాంబిగారు నన్ను పిలువఁబంచిరి; నాకు తగిలిన దెబ్బలకు వగచిరి. ‘నా మాట నమ్ముఁడు! మీ వెండ్రుక కేని హాని కలుగుచో నేను సహింపఁజాలను. లాటనుగారు చెప్పిన చొప్పునఁ జేయుటకు మీకు స్వాతంత్ర్యము కలదు కాని నా సందేశము ననుసరించినచో ఈ దుఃఖిఘటన పాపగఁ దీది కాదు. ఘాతకులను మీరు గుర్తించునెడల వారిని ముందు పట్టు కొని శిక్షించు నేర్పాటు చేయుదును. చేంబర్లేనుగారు గూడ ఇటులే తంఱినిచ్చిరి’ అని పలికిరి.

‘ఎవరిమీఁదను కేసుపెట్టుట నాకు గిట్టదు. ఆ గుంపులో ఒకరి నిద్రఱును గుర్తు పట్టఁగలనుకాని వారిని శిక్షించినచో నాకేమిమేలు? ఇంతియకాక వారిని నేను దోషులనను. నేటాలు తెల్లవారినిగుఱించి హిందూదేశమున నేను గోరంతలు కొండంతలుచేసి నోటికి వచ్చినటు లెల్ల తెగడితినని వారి కెవరో నమ్మఁ జెప్పిరి. ఆ నమ్మికచే వారు కినుక బూనుటలో తప్పేమి? మీ నాయకులును, - కోపింపకుఁడు! - మీరును నిందులు. లోకులను యథాన్యాయము ప్రవర్తింపఁజేయ వలయువారు మీరు. అట్టి మీరో రూటరు మాట పాటించితిరి. నేను కల్పించియుండునని మీ రనుకొంటిరి. నే నెవరిని శిక్షింపజేయ నెంచను. సత్యము లోకమున కెపుడు ప్రకట మగునో అపుడే వారు తమ దుష్కృతికి వగతురు.’ అని నేనంటిని.

‘అటులే ఆ మాటలే వ్రాసి యీగలరా?’ యని ఎస్కాంబిగా
శడిగిరి. ‘అమాటలే నేను చేంబర్ లేనుగారికి తంత్రినీయవలసియన్నాను.
తొందరపడి యేమాటయు వ్రాసి యీగోరను. లాబనుగారి తోడను,
తదితర మిత్రులతోడను సంప్రతించి యేది యుచితమో దానిని చేయుం
డు. మీరు ఘాతకులపై కేసుపెట్టుకున్నచో అందఱును ఉపకాంతులం
జేయుటలో నాకు బలము చేకూఱుటయేకాక మీప్రతిష్ఠయు సుప్ర
తిష్ఠితుమగునని నే నంగీకరింతును.’

‘ఈ సంబంధమున నే నన్నమాటయే నిశ్చప్రచము. మీ కడకు
రాకముందే ఇది సునిశ్చితము. నన్ను గొట్టినవారిపై కేసుపెట్టుట నా
మతముకాదు. ఈ క్షణము నేను వ్రాసి యిత్తును.’ అని నేను ఆవశ్యక
మైన పత్రమును వ్రాసి యిచ్చితిని.

శాంతి

ఈ ముట్టడి జరిగిన రెణ్ణాళ్ల పిదప నేను ఎస్కాంబిగారిని కలియువఱుకు పోలీసు స్టేషనులో నే ఉంటిని. నా రక్షణమునకుఁ గాను నాతో ఇద్దఱు పోలీసు లుండిరి. కాని నేను ఎస్కాంబిగారి కడకుఁ బోవునాఁటికి పోలీసు కాఁపలాతో పని లేకుండఁ బోయెను.

నే నోడ దిగిననాఁడు అనఁగా పచ్చజెండా దింపిననాఁడు నేటాత్ అడ్వర్టైజరు పత్రికా ప్రతినిధి వడివడిగా నన్ను గలిసికొనెను. ఇతఁడు నన్ను నేక ప్రశ్నలడిగెను. అడిగిన ప్రతిప్రశ్నకు సంపూర్ణముగా నేను సమాధానములు చెప్పితిని. సర్ ఫిరోజుషాహగారి మేలి సలహావలన హిందూదేశమున అచ్చొత్తింపక యేయుపన్యాసమును నేను చదువలేదు. ఈయుపన్యాసములును, ఇతరసంభాషణముల సంగ్రహమును నా కడఁ గలవు. వానినన్నిటిని నే నితని కొసగి 'దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఇదివఱకు లేజము కల మాటలలో నా చెప్పియుండని మాట యొక్కటియు హిందూదేశమున చెప్పియుండలేదని ఋజువు చేసితిని. కుర్రేండ్ నాదరీ యొడలలో యాత్రికులను రావించుటలో నా చేయి యేమియు లేదనియు స్పష్టపఱచితిని. ఇందు పలువురు నేటాలుకు ప్రాత్ర కాఁపులు. మిగిలినవారు నేటాలులో ఆఁగరు, మఱి బ్రాహ్మణులు పోవుదురు. ఆసమయమున నేటాలున పని లేక్కువ. బ్రాహ్మణులులో పనిపాట లేక్కువగా సాగుచుండెను. ఆయము బాగుగా దొరకుచుం

చుండెను. ఈ కారణమున భారతీయులలో పలువురు అచటికి వెళ్లుటకే ఇచ్చుపడుచుండిరి.

ప్రతికాప్రతినిధితో నా కావించిన ప్రసంగము యొక్కయు, నన్ను కొట్టినవారిపై నేను కేసు పెట్టకుండుటయొక్కయు ప్రభావము వలన తెల్లవా రందఱు తలలు వంచికొనిరి. ప్రతికలు నన్ను నిర్దోషినిగా సమర్థించి గుంపుల ఆల్లరిని నిందించెను. తుద కీర్తిగా ఈ ఘటన వలన నాకు లాభమే కలిగెను. నాకు లాభమనఁగా ప్రకృతకార్యము నకు లాభము. దీనివలన భారతీయుల ప్రతిష్ఠ హెచ్చెను. నా మార్గము సుగమ మాయెను.

మూఱ్ఱాలుగు నాళ్లకు నే నింటికిఁ జనితిని. కొలఁది నాళ్లలోనే నా పనిపాటలు చూచుకొనఁ దొడఁగితిని. ఈ ఘటనవలన నా వికాలత పనియు పెరిఁగెను.

కాని ఒకదెస భారతీయులప్రతిష్ఠ పెరిగినటులే ఒకదెస వీరిని గుఱించి ద్వేషమును పెరిఁగెను. భారతీయుఁడు పారువశాలి అని తెల్లవారికి తెలిసినచ్చెను కావున భారతీయుఁడనిన భయమును ప్రబలెను. నేటాలు లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలులో రెండు చట్టములు ప్యాసు అయెను. ఇవి భారతీయులకు కష్టముకలిగించునవి. ఒకటి వర్తకుల వ్యాపారములకు హానికలిగించును. రెండవది వలస వచ్చువారికి హానికలిగించును. వోల్టకొఱకు మే మొనర్చిన ఆందోళనము దైవవశమున ఇటులు ఫలించెను : 'భారతీయులకు వ్యతిరేకముగా, అనఁగా భారతీయుఁ డయినంతమాత్రమున వానిపై ఏ లాయను సృజింప వలనుపడదు!' అని, దీని అర్థమేమనఁగా 'లాలో జాతిభేదమని, వర్ణ భేదమని యుండరాదు' అని. ఈ కారణములచే పూర్వోక్తములగు

ఆత్మకథ

రెండు చట్టములలోను ఉపయోగింపబడిన భాష పైకిమాత్రము అందఱకును చెందునట్లులుగా కూర్చబడినను; కాని దాని లోపలి ఉద్దేశము భారతీయుల హక్కును కుంచించుటయే.

ఈచట్టములు నా పనిని పెంచెను. మఱియు భారతీయులను చారి విధిపై నెక్కువ మెలకువగా ఉంచెను. ఏ భారతీయుఁడును ఈ చట్టముల యర్థ మెఱుంగకుండ నుండరావని వానిని అన్నిభాషల లోనికిని అనువదించితిమి. నీమనఱకు అర్థీ లిచ్చుకొంటిమి. కాని చట్టములు మంజూరయిపోయెను.

సార్వజనిక కార్యములతోనే నా పని సరి. మనసుఖిలాలు నాజరుగారు సేటాలులో నుండిరని చెప్పియుంటిని. వారు మా యింట నుండవచ్చిరి. వా రా పనుల నెక్కువగా చూచుచుండుటవలన నా భారము కొంత తగ్గెను.

నేనచట లేని తఱిలో ఆవంజీ మియాఖానుగారు తమ విధిని చక్కగా నిర్వహించిరి. వీరున్న తఱిలో సభ్యులసంఖ్య యినుమడించెను. కాంగ్రెసు మూలధనము ఇంచుమించు వేయిపానులు పోయెను. యాత్రికుల అవరోధమును, ఈ చట్టములను, పురస్కరించుకొని ఎక్కువ ధనము సమకూర్చు నిశ్చయించితిని. దానికి ఫలముగా ఇంచుమించు ౫౦౦౦ పానులు సమకూరెను. కాంగ్రెసు కోశమునకు స్థాయిత్వము చేకూర్చుచో దానితో కొంత ఆస్తిని కొని దాని ఆయముతో కాంగ్రెసును ఆర్థికదృష్టిలో చింతయు చీకను లేకుండ నుంపవచ్చునని నాకు లోభము కలిగెను. సార్వజనికమగు సంస్థను నడపుట నా కిదియ మొదటి అనుభవము. నా యీ యుద్దేశమును నా తోడిసభ్యుల యెదుట నుంచితిని. వారు ఇయ్యకొనిరి.

గొంత ఆస్తి కొంటిమి. అద్దెకిచ్చితిమి. దానితో కాంగ్రెసు వ్యయము సరిపోవుచుండెను. ఇందులకు తగిన ధర్మకర్తల సేవ్వతీచితిమి. అయ్యి సేవడికిని గలదు. కాని అది అంతఃకలహములకు మూలమయిపోయెను. దాని యద్దె కోర్టులో జమకట్టబడుచున్నది.

నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాను విడిచిపెట్టిన తరువాత ఈ దుఃఖిని బయలుదేఱెను. కాని సార్వజనికసంస్థలకు మూలధన మంచుటను గుఱించిన అభిప్రాయములు మార్పునొందనవి. నేనచట నుండగానే చాల సార్వజనిక సంస్థలను స్థాపించుట, వీనిని నడుపుట, వీనికి పూటగా ఉండుట, ఈయనుభవములవలన ఏ సార్వజనికసంస్థకును మూలధనము చేకూర్చు ప్రయత్నము కూడదని నా దృఢ నిర్ణయము. ఏలనగా దీనియందు నైతికమగు అభోగితికి బీజములున్నవి.

సార్వజనికసంస్థ యనగా సర్వజనుల యనుమతితోడను, సర్వ జనుల ధనముతోడను నడుపబడు సంస్థ. దానికి లోకుల సాయ మెపుడు లేకుండఁబోవునో అది జీవించియుండుట కధికారము లేనిదన్నమాట. మూలధనముచే నడపబడు సంస్థలు లోకుల అభిప్రాయములకంటె స్వతంత్రముగను, మఱియు పలుమాఱులు లోకాభిప్రాయములకు విపరీతముగఁగూడను నడుచును. మన దేశమున నిట్టివి ప్రతిపదమునను మనము చూచుచున్నాము. ధార్మికసంస్థలపేర బరగుచున్న పలు సంస్థలకు లెక్కయు డొక్కయులేదు. ధర్మకర్తలే వాని కధికారు లగుచున్నారు. వారెవరికిని ఉత్తరవాదులు కానంత అధికారమును చలాయించుచున్నారు. ఈసంస్థలు ప్రకృతివలె వానియంతట నవి పెరుగవలయునని నామతము. ఏ సంస్థలకు లోకులు సాయముచేయ సంసిద్ధులు కాఁగో వానికి సార్వజనికసంస్థలను పేరితో నిలిచియుండ నధికారము

ఆ త్మ క థ

లేదు. ఏదేని సంస్థయొక్క లోకస్రియత్వమునకును, దాని ధర్మకర్తల యోగ్యతకును దాని వార్షికచందాపట్టికయే ఒరగల్గు. ప్రతి సంస్థయు తన నీయుత్పిడిరాత గీచి చూచికొనుచుగాక!

దీని కారణము దుగర్థము చెప్పకుండుగుగాక! కాశ్వత భవనములు లేనిచో నడుపుటకు వీలు లేని సంస్థలగుర్చి నేఁ జెప్పట లేదు. నేఁ జెప్పఁదలచిన దేమనఁగా: ప్రతివత్సరము ఇచ్చాపూర్వకముగావచ్చు చందాలతో వార్షిక వ్యయమును గడఁపవలయును.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని సత్యాగ్రహసమయమున ఈ నా పయి ఉద్దేశములు దృఢపడినవి. లక్షల తరబడి వ్యయ మనసరమైయుండినను మూలధనమును మాట లేకయే ఆరుసంవత్సరములు ఆ మహాసమరము జరిగెను. చందాలు రానిచో లేపటి గతి యేమగునో అనుకొనిన రోజులు నాకు గుర్తున్నవి. కాని భవిష్యద్విషయములను ఇవటఁ జెప్పను. ఈ పై అభిప్రాయము ప్రసక్తానుప్రసక్తముగా ముందు విశేషము కాఁగలదు.

పిల్లల చదువు

౧౮౯౭ సంవత్సరము జనవరిలో డర్బనులో దిగునవుడు నాతో మావురు పిల్లలుండిరి. ఒకడు నా మేనల్లుడు, పదేండ్లవాడు. మిగిలిన యిరువురు నా కుమారులు. పెద్దవానికి తొమ్మిదేండ్లు; చిన్నవాని కై దేండ్లు. వీరికి చదువెట్లు?

నా పిల్లలను తెల్లవారి బడికి పంపఁగలముగాని అది కేవలము మెహనతు. నా పిల్లలకు మాత్రమే ఆ పీలు దొరకును. ఇతర భారతీయ బాలకుల కందు అనకాళము లేదు. భారతీయబాలరకు మిషనువారు పెట్టిన బడులున్నవి కాని అందలి శిక్షాదీక్షలు బాగుండమి నే నటకుఁ బంపఁదలచుకొనలేదు. మఱియు గుజరాతీభాషలో బోధన మెటులు వీలగును? ఇంగ్లీషుభాషలో వీలగును. బహు ప్రయాసమున వచ్చియు రాని అజ్ఞానమునఁగాని హిందీనిగాని, వీలగును. నేను దీనిని, మఱి యిత రాంతరాయములను అతిక్రమింప లేకపోతిని.

పిల్లలకు విద్య చెప్ప కొంచెమో గొప్పయో నేనే ప్రయత్నించుచుంటిని. కాని అదియు నియమముగా సాగలేదు. నా కనుమూలుఁడైన గుజరాతీ శిక్షకుఁ డెవఁడును దొరకలేదు.

నా కేమియు తోఁపలేదు. ‘నా ఉద్దేశముల ననుసరించి పిల్లలకు విద్యగఱప నాంగ్లేయభాషా శిక్షకుఁ డొకఁడు కావలయు’నని ప్రతికలలో ఒక ప్రకటన చేసితిని. ఈ యుపాధ్యాయుఁడు నియమముగా చెప్పుననియు, తీటిక యయినపుడు నేను కొంత చెప్పుదుననియు,

ఆ త్మ క థ

ఇటులు కాలము గడపునమనియు నే ననుకొంటిని. నెలకు ఏడు పానుల జీతముమీఁద ఒక తెల్ల యామె కుదిరెను. ఈ రీతిగా ఎటులో ఒకటులు పని జరుగుచుండెను.

నేను బాలురతో గుజరాతీనే వ్యవహరించుచుంటిని. దీన వారికి కొంచెము గుజరాతీ జ్ఞాన మలవడెను. వారిని క్రమ్మరి నిండి యాకు పంపుట నా కిష్టములేదు. ఏలన చిన్న పిల్లలను తెలిదండ్రులకు దూరముగా నుంచరాదని నాటికే నేను తెలిసికొంటిని.

మంచి యేర్పాటుగల విద్యావంతుల యిండ్లలో పిల్లలకు విద్య అప్రయత్నముగా అభ్యసములు చాత్రాలయములలో (హాస్టలు) అబ్బదు. కావుననే వారు చాలకాలము నాకడనే యుండిరి. నా మేనల్లని, పెద్దకుమారుని, కొన్ని నెలలపాటు హిందూదేశమున వసతి గృహములుగల బళ్లకు పంపితినిగాని మరల వారిని వెంటనే తీసికొని వచ్చితిని. పిదప నా జ్యేష్ఠపుత్రుడు ఐయసు వచ్చినతరువాత తనంతట నన్ను విడనాడి అహమ్మదాబాదు హైస్కూలులో చదువడలఁచి దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి నిర్గమించెను. నా మేనల్లుడు నా చెప్పగల దానితోమాత్రమే తృప్తిపడి యున్నటులు గుఱుతు. దౌర్భాగ్య వశమున, అతఁడు కొన్నాళ్లు జబ్బుపడి నవయావనమునే ఈ లోక మువిడిచిపెట్టెను. మిగిలిన నా మూపురు పిల్లలను ఎన్నఁడు బడికిపో లేదు. సత్యాగ్రహసయమున నేను స్థాపించిన పాఠశాలయందు మాత్రమే వారు నియమముగా కొంచెము చదువుకొనిరి.

నా యీ ప్రయోగము లన్నియు అపూర్ణములు. వారికి బోధించవలసినంత సయము నా స్వాధీనమున నుండెడిదికాదు. ఈ కారణమువలనను, మఱి అనివార్యమైన యితరారతంకముల వలనను నేను వారికి

భాషాజ్ఞానము బాగుగా కలిగింపలేకపోతిని. ఈ విషయమున వారి యవజ్ఞకు నేనుకొంచమో గొప్పో గుఱియగుచున్నాను. ఎటులనఁగా: ఎపుడేని వారికొక ది. యే. గాని, యమ్. యే. గాని, తుదకు ఒక మె ట్రిక్యులేటుగాని కానిపించుచో నపుడు వారు 'అయ్యో! మేముకూడ ఇటులు కాకపోతిమే' అని అనుకొనుచున్నట్లుందురు.

ఇటులు వారనుకొనినను తలిదండ్రుల సహవాసబలమున గలుగు అనుభవజ్ఞానము వీరికిఁ గలిగెను. స్వతంత్రతాపదార్థపాఠము వీరి కభ్యస్తమాయెనని నా యభిప్రాయము. వీరి యభిరుచి ననుసరించి స్కూలునకే పంపించియుంచునేని ఇది యంతయు వారికి లభించెడిదికాదు. మఱియు నేను వీరిని సీమకుఁ బంపిగాని లేక దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఉంచిగాని కృత్రిమ శిక్షను బడయఁజేయుదునేని వీరియెడల నేనిపు డున్నంత నిశ్చింతఁడనై యుండి యుండను. మఱియు వారును నేటి ఋజుజీవితమును, త్యాగమును నేర్వఁజాలకపోయి యుందురు. ఇంతియ కాక తెచ్చిపెట్టుకొనిన వారి యునికిమనుషులు నాదేశారాధనమున కును బాధకములయ్యెడివి.

ఈ కారణమున నే ననుకొన్నంతయు, వారనుకొన్నంతయు భాషాజ్ఞానమును నేను వారి కలవఱుపకున్నను గతకాలమును విచారించి చూచినచో నేను వీరియెడల నాధర్మమును నా శక్తికొలఁది పాలింప లేదని అనుకొనను. మఱియు ఆవిషయమున నాకు పశ్చాత్తాపమును లేదు. ఇంతియ కాక నేఁడు నా జ్యేష్ఠ కుమారునిలో చింత్యములగు ఏదోషములు నేను చూచుచున్నానో అవి అశిక్షితములును, అమూర్తములును అగు నా ప్రథమజీవితాంశముల ప్రతిధ్వనులని మాటికి మాటికి నేను గ్రహించుచున్నాను. ఆ నా ప్రథమ జీవితకాల మొకమాదిరి మూర్ఖకాలము, మఱియు వైభవకాలము నయియుండెను. అప్పటి

ఆత్మకథ

యతని యెదురు ననుసరించి అది అటుచుంటిది కాదని అతని యూహ. ప్రత్యుత్తర అదియే నా జీవితమున రాజమార్గమనియు, తరువాత నాకు కలిగిన మార్పునియు వివేకమును పేరిటనొప్పు విమోచనములనఁ గలిగినవనియు నతని విశ్వాసము. నా ప్రథమ జీవితమే రాజమార్గమనియు అదియే సురక్షితమనియు తరువాత కలిగిన పరివర్తనము నూత్నోభిమానకృతము, అజ్ఞానచిహ్నముననియు అతఁడేల అనుకొనరాదు? 'నీ కుమారులు బారిష్టరు మొదలగు పదవి నందుచో నేమి ప్రమాదము? వారి రెక్కలు విఱుగఁగొట్టుట యేటి అధికారము? వారిని వారి యిష్టానుసారము పోనీయక ఇటులు అడ్డుసాగుట యేటి పని?' అని యిటులు కొందఱు మిత్రులు నాతో వాదించిరి.

కాని యీ ప్రశ్నలలో విశేష మేమియు నా కగపడుట లేదు. నా కనేకవిద్యార్థుల సంగతి తెలియును. ఇతర బాలకుల విషయమునఁ గూడ నాపద్ధతిని ప్రయోగించి చూచితిని, లేక అంగులకు సాయ పడితిని. దాని ఫలమును గ్రహించితిని; ఆ బాలురును, నా బాలురును నేఁడొక యీశులలోనే ఉన్నారు. వారు మానవత్వమున నా కొడుకుఁ గుర్రల కెక్కునకారు. ఇంతియకాక వారికడ నా కుమారులు అభ్యసించ వలసిన దేమియు నుండవనుకొందును.

అయితే యీ నా ప్రయోగముల పరమ ప్రయోజనమును నుటించి భరివ్యత్యైలమున నిర్ణయింప వీలగును. మనుష్యజాతి యభివృద్ధిని పరికరించు శోధకుఁడు గృహశిక్షకును స్కూలు-శిక్షకును గల భేదమును, తిలిదండ్రుల జీవితమునఁ గలుగు పరివర్తనము బాలురపై పెట్టి పని చేయునో ఆ విషయమును కొంచెము కొంచెము గమనించుటకే ఈ సంగతి నివట చర్చింప నుద్దేశించితిని.

ఇదియుగాక ఈ ప్రకరణమునకు మఱియొక ఉద్దేశము గలదు. సత్యారాధకుడే యెల్లవఱకు సత్యారాధనము చేయఁగలుగునో అనున దొకటి. స్వతంత్రతాదేవి నుపాసించువానికి ఆ దేవి యెంత బలి కోరునో దాని బలుపులు యొకటి. నే నాత్మగౌరవమును వీటిఁబుచ్చి యితరబాలుర కలభ్యమయిన విద్యను నా బాలురకు చెప్పించి తృప్తిపడి యుండునేని వారికి వాఙ్మయ జ్ఞానము తప్పక కలుగఁజేసి యుండునుగాని దానికి బదులు స్వాతంత్ర్యమందును, అత్మగౌరవమునందును వారికి నేడు కలిగిన యీ ప్రవేశ మపుడు కలిగియుండెడిది కాదు. స్వాతంత్ర్య పాండిత్యములలో నేది గొప్ప? అని ఆరా వచ్చినపుడు పాండిత్యము కన్న స్వాతంత్ర్యమువేయిరెట్లు మిన్నయని యెవరనరు?

౧౯౨౦ సంవత్సరమున నేను స్వతంత్రతా ఘాతకములగు మూర్ఖ శ్రేణు కాలేజిలను విడిచిపెట్టుఁడని బాలుర నుద్బోధించితిని. మఱియు అక్షరజ్ఞానముకొఱకు బంధములతో గులాములై పడియుండుటకన్న స్వాతంత్ర్యముకొఱకు నిరక్షరులై యుండి దారిలోని రాలను బగులఁ గొట్టి బ్రతుకుటయే మేలని చెప్పియుంటిని. వారి కిపుడు నా యుద్దేశ మిండుమిండు తెలియనగును.

సేవా భావము

నా ఉద్యోగము బాగుగనే గిట్టుచున్నది. కాని దాన నాకు సంతసము లేదు. జీవక నింకను ఋజువు చేయవలయు ననియు నా తోడివారలకు కొంచెమైనను శారీరక సేవ చేయవలయు ననియు నా మానసమున మధన జరుగుచుండెను.

ఆ సమయమున మాయింటికొక కువ్వరోగి వచ్చెను. అన్నము పెట్టి పంపివేయ నిష్టము కాలేదు. ఆతని నొకగదిలో నుంచి పుండ్లు కడిగి కట్టుకట్టి శుశ్రూషించితిని.

కాని యిటు లెన్నో దినములు సాగ వీలు కాలేదు. ఎల్లపు డితని నింటనుంచుకొను శక్తిలేదు; ఇచ్చాబలమును లేదు. కావున గిరి మిటియాలకు సర్కారువారు పెట్టిన ఆసుపత్రికి ఇతనిని పంపితిని.

కాని దీనిచే నాకు తృప్తి కలుగలేదు. ఎల్లపుడును చేయదగిన శుశ్రూషాకార్య మేదయిన దొరకుచో సెంత బాగుండు నని ఆశపడు చుండువాడను. డాక్టరు బూత్ గారు సెయింటు వీయిడాన్స్ మిషన్ కు అధికారులు. ఎవరు పిచ్చినను ఎల్లపుడును వీరు డొరక మందు లిచ్చుచుందురు. వీరు కడు మంచివారు. వీరి హృదయము స్నేహపూర్ణము. డాక్టరు బూత్ గారి యాధిపత్యమున పారసీ రుస్తుంజీగారి ధర్మమున ఒక ఆసుపత్రి పెట్టబడెను. ఇందు 'నర్సు' పని చేయుటకు నాకు ప్రబలమగు నిచ్చకలిగెను. ఇందు ఒకగంటమొదలు రెండుగంటల వఱకు మందు లిచ్చు పని కలదు. ఇందులకు డబ్బు పుచ్చుకొనకుండ

౬ సేవాభావము

పనిచేయుగల స్వచ్ఛందసేవకుఁడు కావలసి వచ్చెను. నే నీపని చేయుటకును, ఇంత సమయము నా పనిలోనుండి ఎటులో అవకాశము కలుగఁజేసికొనుటకును నిశ్చయించితిని. ఆఫీసులో కూర్చుండి సలహాలిచ్చుట, దస్తావేజులకు ముసాయిదా చెప్పట, జగడములు పరిష్కరించుట ఇవి నాటి నావకాలకు పనులు. నాకు మేస్త్రీలుకోర్డులోఁ గూడ పనులుండెడివి కాని అవి యంత వివాదాస్పదములు కావు. ఈ కేసులలో నాకు ఖానుగారు సాయము చేయుచుండువారు. వీరు నాతో దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చిరి. మా యింటనే యుండిరి. వీరి యీ సాయమున ఈ చిన్ని ఆసుపత్రిలో నేను పనిచేయ సమయము చిక్కెను.

అచట దైనందినము ప్రాద్దుటిపూటలందు పని. రాక పోకలకును, అచట పని చేయుటకును ఇంచు మించు రెండు గంటలు పట్టెడిది. ఈ పనివలన నా మనస్సునకు కొంచెము శాంతి కలిగెను. రోగుల రోగములును బాధలును అడిగి డాక్టరుకు తెలుపుట, డాక్టరు చెప్పిన మందును తయారు చేసి రోగుల కిచ్చుట ఇది నా పని. దీని వలన రోగపీడితులయిన హిందూసానీయులతో మంచి పరిచయము కలిగెను. వీరిలో నెక్కువమంది అతివవారు, తెలుఁగువారు, బొత్తరాహులును అగు గిరిమిటియాలు.

ఈ వైద్య ప్రవేశము నాకు తరువాత చాల నుపయోగించెను. బోయరు యుద్ధ సమయమున దెబ్బలు తినినవారికిని రోగులకును ఆపచరింప నీసేవ చాల నుపకరించెను.

పిల్లలను పెంచి పెద్దచేయు టెట్లను సమస్య యెల్లప్పుడు నా యెదుట నుండెడిది. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా కిరువురు కుమారులు కలిగిరి. వారిని సాకుటకు నాకాసుపత్రిలో కలిగిన అనుభవ ముపయోగించెను. నా స్వతంత్ర స్వభావము నా కెపుడును కష్టముకలిగించెడిది; ఇప్పటికిని

ఆ త్మ క థ

కలిగించుచున్నది. నా భార్య ప్రసవము కాస్త్రీయముగా జరుగవలయునని మా దంపతుల మనుకొంటిమి. ఇందులకు డాక్టరుగాని, నర్సుగాని యుండవలయును. కాని డాక్టరుగాని, దాయిగాని సరియగు వేళకు వచ్చుట పడనిచో మా పని యేమి కావలయును? దాయి మనదేశముది కావలయును. చదువుకొనిన మంత్రసాని హిందూదేశముననే దొరకనపుడిక దక్షిణాఫ్రికా మాట చెప్పవలెనా? ఇందులకని నేను సుఖిప్రసవమును గుఱించి చదువుకొంటిని. డాక్టరు త్రిభువన దాసుగారు రచించిన 'మానే శిఖావణి*' అను పుస్తకము పఠించితిని. దీని ననుసరించియు నా కితరత్రక లిగిన అనుభవము తోడను యిరువురు పిల్లలకు లాలన పాలనములు నేనే చేసితిని. రెండుమాఱులును మంత్రసానుల సాయము పడసితిని గాని యొక్కొకపరి రెండమాసములకన్న నెక్కువ కాదు. వారి సాయమును కేవలము నా భార్యకే. పిల్లలకు తలఁటునుండి సమస్తము నేనే చూచుకొంటిని.

మా చివరవాని పుట్టుక నన్నతికఠినపరీక్షలో పెట్టెను. ప్రసవ వేదన హఠాత్తుగా వచ్చెను. డాక్టరు సమయమునకు దొరకలేదు. మంత్రసానిని పిలువవలెను. మంత్రసాని అపుడు దావున నున్నను ప్రసూతి సౌలభ్యము చేయఁజాలక పోయెడిదే. కావున నేనే పురుడు పోయవలసి వచ్చెను. భాగ్యవశమున త్రిభువన దాస గ్రంథము పఠించితిని గాన నిందులకు భయమంద నయితిని. అది నా కత్యంతముగ నుపయోగించెను.

తమ పిల్లలను చక్కగ సాకుటకు తలదండ్రులకు శిశుపోషణము గుఱించి సామాన్యజ్ఞానమేని ఉండవలయును. ఈ విషయమున నే నెంతెంత గ్రహించితినో అంతంత లాభము కానిపించెను.

* తల్లులకు ఉపదేశము.

పిల్లలను సాకు విషయమున అవశ్యక జ్ఞానమును నేను సంపాదించి పకయు, దాని నుపయోగింపకయు నున్నయెడల నా పిల్లలు నేటి యారోగ్యము సాందియుండువారు కారు. మొదటి అయిదేండ్ల వఱకు పిల్లలు నేర్చుకొనున దేమియు నుండదని జనులు చెట్టిగా నమ్మెదరు. కాని సత్యమేమనగా బిడ్డ మొదటి అయిదేండ్లలో గ్రహించునది పిమ్మట నెన్నడును గ్రహింపలేదు. శిశువునకు విద్యారంభము తల్లి గర్భముతోనే ఆరంభమగును. గర్భధారణ సమయమున తలిదండ్రుల శారీరక మానసిక ప్రవృత్తుల ప్రభావము శిశువున ప్రసరించును. తల్లిగర్భము మోయుతటి నుండుప్రకృతియు, ఆహారవిహారములును, గుణదోషములును, స్వీకరించి శిశువు జనించును. జనించిన పిదప తలిదండ్రుల ననుకరింపఁ దొడఁగును. పదఁపడి కొన్ని యేండ్లవఱకు తనవికాసమునకు సంపూర్ణముగా తలిదండ్రుల నపేక్షించును.

ఈసంగతుల నెఱిగిన దంపతులు కేవలము కామస్మృతి నొనర్పరు. సంతానము కైయే వారు గృహ మేధులగుదురు. సంయోగము నిద్రవలె, ఆహారమువలె అవశ్యకమైన యొక పని యని యనుకొను టొక ఘోర మగు అజ్ఞానముగా నాకు కానిపించెడిది. లోకాస్తిత్వము జనన క్రియను అవలంబించి యున్నది. లోక మీశ్వరునకు లీలాభూమి; అతని మహిమకు ప్రతిబింబము. స్త్రీపుంస సంయోగము ప్రజాతంతువుయొక్క సక్రమాభివృద్ధి కొఱకు నిర్మితమని యెవఁ డెఱుఁగునో అతఁడు భగీరథప్రయత్నము చేసియైనను తన లాలసతన పొంగొట్టుకొనుఁగాక! మఱియు సంయోగ ఫలస్వరూపముగ నేసంతరిని పడయఁగలఁడో ఆ సంతరియొక్క శారీరక మానసికాధ్యాత్మిక రక్షణము చేయుట కావశ్యకమగు జ్ఞానము సాందుఁగాక! మఱియు దానివలన దన సంతరిని లాభాన్వితముఁ జేయుఁగాక!

బ్రహ్మచర్యము—౧

ఇది నా బ్రహ్మచర్యవ్రతమునుగూర్చి వక్కాణింపదగినతటి; పెండ్లి నాడే ఏకపత్నీవ్రత మనునది నా హృదయమున తావుకొనెను. అది నా సత్యవ్రతమునకొక యంగము. గార్హస్థ్యమునందును బ్రహ్మచర్యముయొక్క అవశ్యకత నాకు దక్షిణ-అశ్రికాలో కానిపించెను. ఏ ప్రసంగప్రభావమున, మఱియేపుస్తక ప్రభావమున ఈ బ్రహ్మచర్యవశ్యకత కానిపించెనో అది నేడు సరిగా గుర్తు చాలదు. రాయచందుభాయి ప్రధానకారణ మయియుండునని మాత్రము గుర్తు.

మా యిళవుర సంభాషణ మొకటి యింకనుగుర్తు కలదు. ఒక తూరి నేను గ్లాడ్ స్ట్రీట్ గారియొడ వారి భార్యకుఁ గల ప్రేమను ప్రస్తావించుచుంటిని. హాన్ ఆఫ్ కామన్సులో నుండునపుడుకూడ నామెభర్తకు లేనీరు కాచి యిచ్చుచుండెడిదని యెచటనో చదివియుంటిని. నియమనిష్ఠులయిన ఆ దంపతుల జీవితమున కిది నియమమైపోయెను. ఈ విషయమును ఆ కవికిఁ జెప్పి ప్రసక్తి ననుసరించి దంపతిప్రేమను స్తుతించితిని. రాయచందు భాయి యిటు లనెను—“గ్లాడ్ స్ట్రీట్ గారి భార్య గ్లాడ్ స్ట్రీట్ గారికి పరిచర్య చేసె నను విషయము దొడ్డనని కదా మీరనుచున్నారు. ఆమె గ్లాడ్ స్ట్రీట్ గారి సోదరి యగు ననుకొనుండు. లేక విశ్వాసముకల ఒక బంటుకొనుండు! వీ రిరువురును అట్టి ప్రేమతోడనే లేనీరు కాచి యిత్తు రనుకొనుండు! ఈ విషయమున భార్య పరిచర్య దొడ్డదా? లేక సోదరియొక్కగాని, బంటుయొక్కగాని పరి

2 బ్రహ్మచర్యము ౧

చర్య దొడ్డదా? ఇట్టి సోదరియొక్కగాని, బంటుయొక్కగాని ఉదాహరణములు మనకు లేవా? ఈ ప్రేమ స్త్రీజాతిలోఁ గాక పురుషజాతిలో కానిపించినచో అప్పుడు మీ కానందాశ్చర్యములు కలుగునా? ఈ విషయము కొంచె మాలోచించి చూడుడు.”

రాయచందుభాయి పెండ్లి అయినవాడే. ఆ సమయమున వీరి మాటలు నాకు కళోరముగా నుండెను. కాని యీ మాటలు నూదంటు రాతివలె న న్నొకర్నించెను. భార్యకుఁగల స్వామిభక్తియొక్క విలువకంటె పరిచారకుని స్వామి భక్తియొక్క విలువ వేయిమడుగులెక్కుడు కాదా? భార్యా భర్తలకు ప్రేమ యుండుటలో ఆశ్చర్యమే మున్నది? స్వామి శేవలకులకు ఇట్టి ప్రేమ అభిప్రేయము. రాణుచందుగారి వచనబలము క్రమముగా నన్ను విశేషతీచికొనజొచ్చెను.

‘నేను నా భార్యతో ఎట్టి సంబంధ ముంచుకొనవలయును’? అని నాలో నాకు తోఁపఁదొడఁగెను. భార్యను భోగసాధనముగా జేసికొనుట ఏకపత్నీవ్రత మనఁజెల్లునా? ఎంతవఱకు నేను లంపటతకు అధీనుఁడనయి యుందునో అంతవఱకు ఏకపత్నీవ్రతమునకు విలువ లేదు. ఈ విషయము చెప్పఁదగియున్నది. నా భార్య నన్నెన్నఁడును మోహనకుని జేసి గోఁగొనలేదు. ఈ దృష్టితో నే నీదినములలో బ్రహ్మచర్యమును సులభముగా పాలింపఁగల ననుకొంటిని. అతీక్తియే లేక కామాసక్తియే సకు అడ్డు.

జాగ్రత్తగా నున్నపిదపఁగూడ రెండుతూరులు సారపడితిని. ప్రయత్నము చేయుచుంటినిగాని పడుచుంటిని. ఈ ప్రయత్నమునకు ముఖ్యులుగ హేతువు దొడ్డదికాదు. శేవలము సంతానము కలుగకుండుటకు, సంతానము కలుగకుండఁ జేసికొనుటకు బాహ్యోపకరణములను

ఆ త్మ క థ

గుఱించి కొలది గొప్ప నీరులో చదివెని. ఆహారప్రకరణమందు డాక్టరు అలిస్సను గారి ఈ యుపాయములగుఱించి తెలిపియుంటిని. కొంత కాల మది మంచి దనుకొంటిని. కాని డాక్టరు హిల్స్ గారు దీనిని ఖండించి సంయమమే యుక్తమనిరి. ఆ విషయము నా మనస్సులో పడి అనుభవముచే నిలిచిపోయెను. దీనిచే ఇంక నాకు సంతు వలదనుకొంటిని. దానితో ఈ యింద్రియ నిగ్రహోద్యమ మారంభమాయెను.

ఇందులకు నా పడిన పాటులకు హద్దు లేదు. మా శిష్యులు దూరమాయెను. లెస్సగా అలసిన తరువాత నిదిరింపఁ బూనితిని. ఇంత ప్రయత్నమునకును విశేషఫల మీసమయమున కానరాలేదు. కాని భూతకాలముదెస నొకసారి లేటిపాఱఁ జూచినచో ఇన్ని విఫలప్రయత్నములే కడసారి బల మొసఁగెనని నాకు తెలియుచున్నది.

చివరనిశ్చయము సరిగా ౧౯౦౬ వ సంవత్సరమునఁగాని చేయఁబొసఁగలేదు. ఈ సమయమున నింకను సత్యోగ్రహమునకు గణేశపూజ కాలేదు. ఇంతవట్టు దానిని కలలోనైన ననుకొనలేదు. బోయరుయొద్ద మయిన పిదప నేటాలులో జాలూ తిరుగుబాటాయెను. అపుడు నేను జోహన్నబర్గ్ లో వకాలతు చేయుచుంటిని. ఆ తిరుగుబాటున నేటాలు సర్కారువారికి నేవ చేయవలెనని నాకు తోచెను. నే నటులు విన్నవించుకొనఁగా వారంగీకరించిరి. ఆవిషయము ముందు రాఁగలదు. అయితే ఈ నేవకు ఫలముగా నా మనస్సులో తీవ్రాలోచన కలిగెను. నా స్వభావముననుసరించి నా నెయ్యూరతో ఆలోచించితిని. బిడ్డలను గనుట, వారిని పోషించుకొనుట ఈరెంటికిని, లోక నేవకును పాత్రు లేదని నా తలఁపు. ఈ తిరుగుబాటులో పని చేయుటకు జోహన్న బర్గ్ నుండి మకాము ఎత్తి వేయవలసినచ్చెను. అలంకరించికొనిన యింటిని, అమర్చుకొనిన వివిధసామగ్రిని ఒకనెల కాకమునుపే విడిచివేయవలసి వచ్చెను.

2 బ్రహ్మచర్యము-౧

అలుబిడ్డలను కీనిక్కులో నుంచితిని. పిదప నేను దెబ్బలు తిననవారికి శుశ్రూష చేయ నైవ్యమును నడపింపఁ గడఁగితిని. ఆ యాద్యమునందు అసిధారా సంచారములు చేయుచున్న తఱి లోక నేవాపరా యణుఁడనే యగుదునేని పుత్రైవగతును, ధనైవగతును ఒక నమస్కారము చేసి వానప్రస్థశ్రమము తీసికొనవలయు ననుకొంటిని.

తిరుగుబాటులో రెండుమాసములకంటె నెక్కువ పని పట్ట లేదు. ఆయాలు వారములు నాజీవితమున అమూల్యకాలము. అది వణికుకంటె నపుడు శపథముయొక్క గొప్పదనము నాకు గోచరించెను. శపథము తీసికొనుట స్వాతంత్ర్యమునకు ద్వారము కాదనుకొంటిని. ఇంతవఱకు నా చేసిన ప్రయత్నములకు కలుగవలసిన ఫలము కలుగలేదు. ఏలన నాకు నిశ్చలత కుదురలేదు. ఇందులకు నిలువఁబడఁగలనను విశ్వాసము లేదు. ఈశ్వరుఁడు కరుణించునను విశ్వాసము లేదు. కావున నా మనస్సు అనేకతరంగములకు, అనేకవికారములకు లోనగుచుండెను. శపథముచే తనను బంధించుకొనక విడిగా నుండు మనుష్యుఁడు మోహమునఁ బడునని నే నెఱిఁగితిని. శపథముచే దనను బంధించుకొనినచో నది వ్యభిచారము నుండి తొలఁగించి నికపత్నీవ్రతమున నిలిపియుంచును. 'ప్రయత్నమునందు నాకు విశ్వాసము; కాని శపథబంధనము మంచిది కాదు' అను నభిప్రాయము దౌర్బల్యస్థావకము. ఇందు కొలఁది కొలఁదిగా భోగేచ్ఛ కలదు. ఏపని చేయరానిదో దానిని విడనాడుచో నేమి చేటు పొనఁగును? పాము కాటందుకొను నని తెలియుచో నిశ్చయపూర్వకముగా పరుగెత్తుదుము; పరుగెత్తుటకు యత్నముమా? మే చేయము. ఏలనఁగా శేవలము యత్నమే చేయుచు కూరుచుంటి మేని చావు సిద్ధమని మన మెఱుఁగుదుము. శేవలము ప్రయత్నముచేయుచు కూరుచుండుట యనఁగా సర్పమువలన మృత్యువు కలుగునని స్పష్ట

ఆత్మకథ

ముగా తెలియదన్నమాట. కాఁగా దేనిని మనము విడనాడుటకు ప్రయత్నముమాత్రము చేయుదుమో దాని విడనాడు నావశ్యకతను విస్మయముగా మనము గ్రహింపలేదని తేలుచున్నది. ‘ముందీయూ హాలు మాటిపోవునో?’ అను శంకచే పలుమాఱులు మనము శపథము తీసికొనుటకు భయపడుదుము. ఇది యంతయు స్పష్టదృష్టి లేకుండుట నలన కలుగును. దీనిగుఱించి నిఘ్నలానందుఁ డిటు లనెను: “త్యాగ పటకే రే వై రాగవిలాసః”

ఎపుడు దేనియెడల పూర్ణముగా వై రాగ్యము కలుగునో అపుడే శపథము పూనుట తనంతఁ దా ననివార్య మయిపోవును.

బ్రహ్మచర్యము—౨

మిగుల చచ్చించి కడు నాలోచించి ౧౯౧౬ వ సంవత్సరమున నేను బ్రహ్మచర్య వ్రత ధారణ మొనరించితిని. వ్రతము పూను మఱకు ఈ విషయమున నాభార్య యుద్దేశము కై కొనలేదు. వ్రత సమయమున ననుమతిఁ గైకొంటిని. ఇందులకు ఆమె యెట్టి ఆతంకమును పెట్టలేదు.

ఈ వ్రతము తీసికొనుటకు నాకు కడు కష్టమయిపోయెను. నాకు శక్తి కొలది. వికారముల నడఁప నెటులు? భార్యయెడఁ గూడ వికారముల కంటక యుండుట అర్థములేని మాటగా కానిపించెను. అయినను అది నా కవశ్యక ర్తవ్య మని తెలియుచుంటిని. నా లక్ష్యము శుద్ధము. కరుణించి ఈశ్వరుడు నాకు శక్తిని, సాయమును ప్రసాదించు గాక యని ఇందు దుమికితిని.

నేడు ఇరువదియేండ్ల పిదప ఈ వ్రతమును తలపోయుచుండఁగా నాకు ఆనందాశ్చర్యములు కలుగుచున్నవి. నిగ్రహమును గుఱించిన తలఁపును, తత్పరిపాలనమును ౧౯౧౧ వ సంవత్సరము మఱకును ప్రబలముగా ఉండెను. కాని యిప్పుడు నాకుఁ గల స్వతంత్రతయు, ఆనందమును ౧౯౧౬ వ సంవత్సరమునకు విసుక మున్నటులు గుర్తులేదు. వీలన, ఆ సమయమున వాసన లింకను నా కింకలేదు. వీసమయముననైనను చ్యుతి కలుగునని భయముండెను. ఇప్పుడు ఆ వాసన నామీద సవారు ఘేయఁ జాలదు.

ఆత్మకథ

మఱియు బ్రహ్మచర్యమహిమ ఒకనాటికన్న మఱియొకనాఁ డెక్కువగా అనుభవము కాండొడంగెను. ఖీనిక్కునందు బ్రహ్మచర్యము క్షణకొంటిని. నేననుండి నెలవుగొని ఖీనిక్కు వెల్లితిని అటనుండి వెల టనే జోహన్నుబర్గు వెళ్ల వలసియుండెను. అటకు వెల్లితిని. పిదప నెల లోపుగా సత్యాగ్రహ సంగ్రామమునకు ప్రతిష్ఠ జరిగెను ఈ బ్రహ్మ చర్యపారణము నన్నా సత్యాగ్రహ ప్రతిష్ఠాపనకు సిద్ధపఱచెను గాఁబోలు. ముందు ఆలోచించుకొని నేను సత్యాగ్రహమును కల్పింపలేదు. అది అనాయాసముగ కోరకుండు తనంతట ప్రభవించెను. కాని దీనిముందు నే నేయే పనులు చేసియుంటినో అనగా ఖీనిక్కువెళ్లుట, జోహన్ను బర్గుగో గృహస్థాయమును తగ్గించియుండుట, తుదకు బ్రహ్మచర్యవ్రత మును పూనుట యివన్నియు దీనికి సూచకములవలె నుండెను.

బ్రహ్మచర్యమును సరిగా పాలించుట యనగా బ్రహ్మచర్యన మొనరించుట. ఈ జ్ఞానము నాకు శాస్త్రములవలనఁ గలుగలేదు. నాకీయర్థము మెల్ల మెల్లగా అనుభవసిద్ధ మగుచువచ్చెను. శాస్త్రవచన ములు పిదపఁ జదివితిని. బ్రహ్మచర్యమునలన శరీరరక్షణము, బుద్ధిరక్ష ణము, ఆశ్మగృహము సమస్తము కలుగునను సంగతి బ్రహ్మచర్యము తాల్చిన పినప దినదిన మధికాధికముగా అనుభవము కాండొడంగెను. వీలయనగా బ్రహ్మచర్య మనిన ఘోరమగు తపశ్చర్య యనిపించుటకు బహులు నాకిపుడు రసమయ మనిపించుచున్నది; దీని బలమువలననే పనులు జరుగుచున్నవి. దీని సౌందర్యము దైనందిన మెక్కువగా కాని పించుచున్నది.

అయితే నేనిటు లీరస నివ్యందములను క్రొలుచున్నను దీని కాఁకగూడ నాకు దగులుట లేదని యెవ్వరును అనుకొనకుండురుగాక!

౮ బ్రహ్మచర్యము-౨

నేటితో నా కేబదియాయేండ్లు నిండినవి; అయిననుదీని కాశివ్యము నాకు గోచర మగుచునేయుండెను. ఇది యసిధారావ్రత మని నానాటి కెక్కువగా తోచుచున్నది. ఎల్లపుడును దీనియొడ మెలకువగా నుండు టావశ్యకమని గ్రహించుచున్నాను.

బ్రహ్మచర్య వ్రతపాలనమునకు నాలుకను కట్టుకొనవలయునని నా తలఁపు. నాలుకను జయించుచో బ్రహ్మచర్యము మిగుల తేలికయయిపోవునని నేను కేవల మనుభవమువలన ననిపట్టితిని. ఈ కారణమున నిటుపిమ్మట నాభోజన ప్రయోగము కాకాహారదృష్టితోఁగాక బ్రహ్మచర్యదృష్టితో కాదొడఁగెను. మితమును, కేవలమును కారము, పోవులు లేనిదియు వీలయినంతవట్టు పండకయున్నదియు, అనఁగా స్వాభావిక మగు నాహారము మంచిదని అనుభవమువలన కనుగొంటిని. బ్రహ్మచారికి ఐనపక్వములగు పండ్లు సరియగు నాహారమని ఆతేండ్లు తఱచి తఱచి కనిపట్టితిని. కేవలము పండ్లు తిని యుండునపుడే సుఖమును ఏ నిర్వికారతయు నాకు కలదో అసుఖమును, ఆ నిర్వికారతయు పండ్లను మార్చి మఱియొక యాహారమును కైకొనునపుడు లేకపోయెను. పండ్ల దిన దినములలో బ్రహ్మచర్యము సులభమాయెను. పాలు పుచ్చుకొను దినములలో కష్టసాధ్యమాయెను. పండ్లు విడిచి పాలేల పుచ్చుకొనవలసి వచ్చెనో యది యథాసమయమున తెలుపఁగలను. బ్రహ్మచారికి పాలు విఘ్న కారకములనుటలో నాకు తిలమాత్రమును సందియము లేదని మాత్రము చెప్పినచో నిటఁ జాలును. కాని బ్రహ్మచారికి పాలు నిషేధ మని యెవరును అర్థముచేసికొన కుండురుగాక! బ్రహ్మచర్యమున కాహార ప్రాముఖ్యమెట్టిది? ఎంత? అను విషయ మింకను తెలిచి తెలిచి చూడవలసియున్నది. పాలంత స్నాయువర్ధకమును, జీర్ణకరమును నగు ఫలాహారము నాకింతవఱకును తెలియలేదు. ఏ వైద్యుఁడును, ఏ హాకిమును

ఆ త్మ క థ

ఏ డాక్టరును తెలుపఁజాలకపోయిరి. పాలు వికారము కలిగించునని తెలిసినను ఈ పయికారణమున పాలు త్యాజ్యమని చెప్పఁజాలను.

ఆహారప్రకారము ఆహారనియమముల వలె నుపవాసముగూడ నొక బాహ్యచారము. ఇంద్రియగ్రామమునకు రాక్షసబలము కలదు. నలు ప్రక్కలు పదిదిక్కులు క్రిందు మీఁదులు కాఁపలా యుంతువుగాక! అది దూసికొని పోవును. కడుపు మాడ్చినయెడల నింద్రియములు దుర్బలము లగునని అంపఱకుఁ దెలియును. ఇచ్చాపూర్వకముగా చేయఁబడు నుపవాసము ఇంద్రియదమమునకు తప్పక తోడుపడఁ గలదనుటలో వాకించుకయు సందియములేదు. అయితే ఉపవసించువారిలో పలు వురు సఫలరగుట లేదు. కేవల ముపవాసమువలననే సమస్తమును సిద్ధించునని వారనుకొందురు. బాహ్యోపవాసము మాత్రము చేయుదురు కాని మనస్సులో భోగముల నన్నిటిని భోగించుచునే యుండురు. ఉపవాసానంతర మేమేమి తిందము? అని ఆలోచించుచు ఆ తినఁబోవువాని రుచు లుపవాసదినములలోనే మనస్సునం దాస్వాదించుచుందురు. మరల రసనేంద్రియసంయమము లేకపోయెను. జననేంద్రియసంయమము లేకపోయెనని నిరసించుచుందురు. మనస్సుకూడ నెపుడు ఇంద్రియనిగ్రహమునకు బాసట యగునో అప్పుడే ఉపవాసమునకు ఫలము కలుగును. అనఁగా మనస్సునందు విషయభోగముల యెడల నైరాగ్యము పుట్టవలయును. విషయములకు మూలము మనస్సు. మనస్సు విశమగునెడల నుపవాసాది సాధనములు ఎక్కువ ఉపకరించును. కానివాఁడు అంతగా శుపకరింపవు. అయితే ఉపవసించినను మనుష్యుఁడు విషయాసక్తుఁడు కాకపోఁడనవచ్చును గాని ఉపవాసము వినా విషయాసక్తి సమూలము నశింప దనవచ్చును. కావున ఉపవాసము బ్రహ్మచర్యమున కనివార్యమగు నుపకరణము.

౮ బ్రహ్మచర్యము-౨

బ్రహ్మచర్యము చరించువా రనేకవిధముల విఫలత్వము పొందుచున్నారు. ఏలనఁగా వా రాహార విహారములందు అబ్రహ్మచారులవలె వర్తించుచున్నారు. ఇటులు వర్తించియు బ్రహ్మచర్యమును రక్షించుకొనఁ దలంచుచున్నారు. ఇది గ్రీష్మమున హేమంతమును గోరుట. స్వచ్ఛందవర్తనని జీవనముకంటె సంయమము కలవాని జీవనమునందు భేద ముండవలయును. భోగిజీవనముకంటె త్యాగిజీవనమునందు భేద ముండవలయును. ఇరువురికిని పైపైని సామ్యమే కాని లోలోపల భేదమే. ఇరువురును చూచుచుందురు గాని బ్రహ్మచారి పరమేశ్వరుని జూచును. భోగి నాటకములను, సినిమాలను జూచును. ఇరువురును విందురు. బ్రహ్మచారి యీశ్వరభజన వినును. భోగి విలాస గీతములు వినును. ఇరువురును జాగరణము చేయుదురు. ఒకఁడు హృదయ మందిరమున రాముని ఆరాధించును. మఱియొకఁడు నాట్యరంగము లలో మైచుటను. ఇరువురును భుజింతురు. ఒకఁడు శరీరరూపమయిన తీర్థక్షేత్రముల రక్షామాత్రమునకు ఆరగించును. మఱియొకఁడు రుచులకు అనేకపదార్థములతో పొట్టనింపి దుర్గంధము చేసివైచెను. ఇటు లిరువురును ఆచారవిచారములలో భేద ముంచుకొనుచునే యుందురు. ఇది ప్రతిదిన మెక్కునే కాని తగ్గదు.

బ్రహ్మచర్య మనఁగా మనోవాక్కాయములచే సర్వేంద్రియములను నిగ్రహించుట. ఇందులకు పూర్వోక్తముల నన్నిటిని వివర్ణింపవలయునని దైనందినము నాకు విశదమగుచున్నది. నేటికిని అటులే విశదమగుచున్నది. త్యాగక్షేత్రమున కల్ల లేనటులే బ్రహ్మచర్య మహిమకును ఎల్ల లేదు. ఇట్టి బ్రహ్మచర్య మల్పప్రయత్నసాధ్యము కాదు. పలువురి కిది యెల్ల పుడును ప్రాప్త్యముగనే యుండును. దానఁ జేసి ప్రయత్నశీలుడగు బ్రహ్మచారి యెల్ల పుడును తన లోటులను కని

ఆ త్మ క థ

పట్టుకొను చుండవలయును. తన హృదయకుహరమున గూఢముగా
దాగియున్న వికారములను పోగొట్టుకొనుచుండవలయును. ఎంత
వఱకు స్వేచ్ఛలను నిరోధింపలేడో అంతవఱకును అది సంపూర్ణబ్రహ్మ
చర్యము కాదు. వృత్తు లెన్నివిధములేని యగుఁగాక అవన్నియు వికా
రమే. వీనిని వశపఱచికొనవలయు ననినచో మనస్సును వశపఱచికొన
వలయును. ఇంక మనోనిగ్రహము వాయునిగ్రహమువలె సుదమృ
రము. ఇటు లయినను మనస్సునం దీశ్వరుఁ డున్నచో నదియు సుల
భము కాఁగలదు. దారిలో కడుఁ జిక్కులు కలుగును కావున నది
యసాధ్యమని యెవ్వరు ననుకొన కుందురు గాక! అది పరమార్థము.
అట్టి పరమార్థమునకు పరమప్రయత్న మావశ్య మగుటలో ఆశ్చర్య
మేమి?

అయితే ఇట్టి బ్రహ్మచర్యము కేవలప్రయత్న సాధ్యము కాదని
దేశమునకు తిరిగివచ్చిన తరువాత తెలిసికొంటిని. అంతవఱకు ఫలాహా
రమువలన వికారములు సమూలము నశించిపోవు ననియు తావన్నాత్ర
మున మఱియేమియు చేయఁబనిలేదను మోహమునఁ బడియుంటి
ననియు చెప్పనగును.

అయితే ఇందులకు నా చేసిన ప్రయత్నములను దెలుపుటకు
విలంబము వలయును. ఈ నడుమ ఈ విషయము తెలుపు టావశ్యకము.
ఈశ్వరసాక్షాత్కారముకొఱకు నేను చెప్పియున్న బ్రహ్మచర్యమును
చరింపఁగోరు వారు తమ ప్రయత్నముతో పాటు ఈశ్వరునిపై శ్రద్ధ
వహింపఁగలవా రగుదురేని యీ విషయమున నిరాశు లగుట కిసుమం
తయు కారణము లేదు.

౮ బ్రహ్మచర్యము-౨

* విషయా వినివర్తనే నిరాహారస్య దేశానః,రసవర్జం రసోఽ
 ప్యస్య పరం దృష్ట్యా నివర్తతే. గీత-౨ అధ్యాయ-౧౯.

కావున ఆత్మదగ్ధనము కావలసినవానికి రామనామము, రామ
 కృపయు అంతిమసాధనములు. నేను భారతదేశమునకు వచ్చిన తరు
 వాతనే యీ విషయ మనుభవము చేసికొంటిని.

* ఆహారము మానికేసినవానికి విషయములు శాంతించును, శాని రసము శాంతింతుడు
 ఈశ్వరదర్శనమువలన రసమును శమించును.

మితవ్యయము

నేను భోగముల ననుభవింపసాగితిని గాని అది యెంతో కాలము సాగలేదు. గృహాలంకారమునకు ఐలయు సాధనసామగ్రిని నింపితిని. కాని యీ వ్యామోహము నిలువలేదు. కావున వ్యయము తగ్గించుకొనిరా మొదలిడితిని. చాకలిఖర్చుకూడ ఎక్కు వనిపించెను. ఇంతియ కాక వాడు బట్టలు సరిగా తీసికొనిరాఁడు. ఇందువలన రెండు మూఁడు డజనుల కమీజులును అన్నికాలర్లును ఉన్నను చాలెడివి కావు. ఒక్కొక్క కాలకు ఒక్కొక్కనాఁటితో సరి. రోజూ కాకపోయినను కమీజు మూణ్ణాళ్ల కొకతూరి మార్పవలసి యుండెడిది. ఈ రీతిగా వ్యయ మమిత మాయెను. ఇది వ్యర్థమని తోచెను. ఇందువలన నేనే ఇంట ఉతుకుకొనఁ దలచితిని. బట్ట లతుకుటను గూర్చి వ్రాయఁబడిన పుస్తకములు చదివి ఆ విద్య గ్రహించితిని. నాభార్యకును నేర్పితిని. ఇందువలన పని బరువాయెను గాని యిది యొక క్రొత్తపని యగుట వలన మనోవినోదముగాను ఉండెను.

నేను ముమ్మొదట బాగుచేసిన కాల రెన్నటికిని మఱపువచ్చుటకు వీలులేదు. పిండి యెక్కు డాయెను. ఇస్త్రీపెట్టె సరియగు వేడికి రాలేదు. మఱియు కాలరు కాలిపోవునను భయమున ఇస్త్రీపెట్టెను అడిచి తోమలేదు. ఇందువల్ల కాలరు గట్టిపడెనుగాని దీనినుండి పిండి వర్షించుచుండెను.

ఇట్టి కాలరుతో కోర్టుకు పోయి తోడి బారిష్టరుల హాస్యము నకు సాధనమును కల్పించితిని. అయితే ఈ హాస్యమును సహింపఁగల పాండిత్యము నా కాసమయమున గూడ కొఱుతకాదు.

‘కాలరు నాయంత నే నిస్త్రీచేసికొనుట కిది ప్రప్రథమము. కావున దీనినుండి పిండి రాలుచున్నది. రాలిన రాలుగాక. మఱియు మీయందఱకు నిది వినోదకారణమగుట చాల గొప్పమాట’ అని నా సంగతి యంతయు స్పష్టముగా చెప్పితిని. ‘ఇచట చాకళ్లకు కఱవు కాదుగదా?’ అని యొక మిత్రుఁ డడిగెను.

‘చాకలిఖర్చు రెట్టికి రెట్టిగా నున్నది. కాలరు వెల యెంతో దాని నుతుకు ఖర్చును అంత. ఇంతియకాక, చాకలవానికొఱుకు పడ గాఁపులు కాయవలయును. ఈ కష్టములచే నాయంత నేనే యుతుకు కొనుట మంచిదనుకొంటిని.’

ఎవరిపని వారు చేసికొనుటలోఁగల యందము వారికి నచ్చఁ జూపజాలక పోతిని.

తుదకు చెప్పవలసినది—నా పని నాకు వెళ్లఁబాటిపోవు నటు లీవిద్యలో కాళియము గడించితిని. మఱియు నాయస్త్రీ చాకలి యస్త్రీ కెంతమాత్రమును తీసిపోలేదు. చాకలి యస్త్రీచేసిన కాలరు కంటే నా చేసిన కాలరులో జగితనమును, నిగనిగయు ఇనుమంతయు కొఱులేదు. స్వర్గీయులగు మహాదేవ గోవింద రానడే గారు గోఖలే గారి కొక నేలంపను ప్రసాదించిరి. గోఖలేగారు దానిని ప్రాణపణ ముగా మారుకొనుచు సమయవిశేషములందే దానిని చాల్చుచుండిరి. జోహన్నుబర్గలో గోఖలేగారికి చేసిన విందు చాల దొడ్డది. ఆ సమయము మిగుల గొప్పది. అపుడు వా రిచ్చిన యుపన్యాసము దక్షిణ-

ఆ త్మ క థ

అఫ్రికాలో వారిచ్చిన ఉపన్యాసము లన్నింటికంటే గొప్పది. కాబట్టి వారి కాసమయమున ఆ నేలువ తాల్చు మనసాయెను. ఆ నేలువ ముడతలు పడియుండెను. దాని నిస్త్రీ చేయింపవలయును. అంతలో దానిని చాకలికి వేసి యుతికించి తెప్పించు టసంభవము. 'నా విద్య నుగూడ కొంచె మిపుడు పరీక్షింపు' డంటిని.

'నీలాయరు విద్యను విశ్వసింపజెల్లును గాని మఱి చాకల విద్యనా? నీవు దీనిమీఁద మఱికలు పడవైచుచో? దీనివెల యెంతయో నీకు తెలియునా?' ఇట్లులని గోఖలేగారు అది తమ కెటులు ప్రసన్న మైనదో ఆ సంగతి అతిసంతోషముతో తెలిపిరి.

మఱికలు పడవేయకుండుటకు పూచీపడెదనని గోఖలేగారిని ప్రార్థించితిని. దీనికి ఫలముగా ఇస్త్రీచేయు గౌరవము నాకు దక్కినను. వారు నాకు 'మంచి చాకలి' యని బిరుదు నిచ్చిరి. చాలు. ఇంక లోక మంతయు నీయకున్న నేమి?

చాకలి దాస్యమునుండి విడిపించికొనిన చందముగనే మంగలి దాస్యము కూడ విడిపించుకొనవలసిన అక్కఱ కలిగెను. నీమకు వెళ్లువా రందఱును తుదకు గడ్డము మాత్రమైనను టైరము చేసికొన నేర్తురు కాని తలవెంట్రుకలు కత్తిరించుకొనుట యెవరును నేర్చికొని యుండ రనుకొందును. ప్రిటోరియాలో నే నొకతూరి మంగలిదుకాణమున కేగితిని. అచట నా మంగలి 'నీకు టైరము చేయను పా'మ్మ నెను. ఇంతియకాక తిరస్కారము చేయు టొకటి అధికము. నాకు చాల కష్టము కలిగెను. నేను నూటిగా బజారుకు పోతిని. కత్తెర యొకటి కొంటిని. అద్దము నెదుట నిలువబడి కత్తిరించుకొంటిని. ముందటి వెంట్రుక రెట్లో ఒకట్లు కత్తెరపడినవి. కాని వెనుక వెంట్రుకలు కత్తి

రించుకొనుట చాల కష్టమాయెను. మఱియు నా కోరినరీతి కత్తెర పడలేదు. కోర్టులో దీనినిగుఱించి కోలాహల మాయెను.

‘నీ తలమీద ఎలుక లే మేని తిరుగుచున్నవా?’

‘లేదు. నా నల్లతలను తెల్ల మంగలి యెటు లంటుకొనుచు? అందులకని నేనే యెట్లో ఒకట్లు కత్తిరించుకొంటిని. ఇదియ నా కథిక ప్రయము.’

ఈ ప్రత్యుత్తరములన వారి కాశ్చర్యము కలుగలేదు. సత్యమునకు ఇందు మంగలి యపరాధ మేమియు లేదు. నల్ల వారికి ట్రేర ముచేయుచో వీని కూడు పడిపోవును. మనము మాత్రము మన మంగ శృచే మాలలకు ట్రేరము చేయనిత్తుమా? దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో దీనికి ప్రతిఫల మొకమాటు కాదు పలుమాటులు నాకు కానిపించెను. ఇది మన పాపఫలమే యను సుదేశము ధ్రువ మాయెను. దానివలన నెన్నడును నాకు రోషము కలుగలేదు.

నా పను లన్నియు నేనే చేసికొనుట, న్యయము తగ్గించుట, అను నీ కోరికలు జనించి యెటులు తీవ్రరూపములు ధరించెనో దానిని యథాప్రసంగమున వక్కాణింతును; కాని దీనికి మూలము బహు పురాతనమైనది. ఇది పూచుటకును కాచుటకును, నీరు చల్లుటయే యావశ్యకము. మఱియు ఆ కాలము అనాయాసముగా సంభవించెను.

బోయరు యుద్ధము

౧౮౬౭ మొదలు ౯౯ వఱకును నా జీవితమునందలి యితరానుభవముల వదిలివైచి బోయరు యుద్ధమును గూర్చి చెప్పెదను. యుద్ధము పొసఁగినపుడు నా మనోభావములు సంపూర్ణముగా బోయరులపక్షమున నుండెను. ఇటువంటి విషయములలో వ్యక్తిగతమైన అభిప్రాయముల ననుసరించి పనిచేయుట కధికార మింకను నాకు కలుగలేదని అప్పుడు నే ననుకొంటిని. దీనిగుఱించి నా హృదయమున నెంత మథన జరిగెనో దాని నూత్మునిచారణము 'దక్షిణ-ఆఫ్రికా' సత్యాగ్రహేతిహాసముందు వివరించితినిగాన దాని నిటఁ దడవను. వలయువారట నరయుదురుగా! ఇచట నీవిషయము వ్రాసినఁ జాలును—తెల్లదొరతనమునలి విశ్వాసము ఈ యుద్ధమున సాయపడునుని నన్ను ముందులకు న్రోసెను. మేము తెల్లదొరతనమువారి ప్రజల మను యోగ్యతచే మన కుండవలసిన హక్కులను మనము నిర్బంధించి పుచ్చుకొనుచో తెల్లదొరతనమువారి ప్రజల మను యోగ్యతచేతనే బ్రిటిష్ రాజ్యమును రక్షింప సాయపడుట మనకు ధర్మమయి యున్నదని నేనెంచితిని. భారతీయుల కన్నివిధముల నున్నతి రావలయుచో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యమువలననే రావలయునని నాఁడు నే ననుకొనుచుండెడివాఁడను.

ఈ కారణమున చేరినంతమంది మిత్రులను కూడఁదీసికొని యుద్ధమున దెబ్బలు తినినవారి రక్షణకు మిగుల కష్టించి ఒకదళమును పోగు

చేసితిని. అప్పటికి అంగ్లయులు నల్ల వారనగా పిటికి వారనియు, అపాయముల నెదురుకొనఁజాలనివారనియు, వారికిఁ గావలసిన పని వారు చూచుకొనుట తక్కు నితర మక్కఱలేని స్వార్థపరులనియు, ననుకొనుచుండువారు. ఇందువలన నా అంగ్ల మిత్రులు పలువురు నాప్రయత్నమును చప్పరించిరి. ఒక్క డాక్టరు బూత్ గారు లెస్సగా ప్రోత్సహించిరి. రణాభిహతులకు ఏమేమి చేయవలయునో దాని సంతయు నేర్పిరి. మే మీపనికి తగినవారమని డాక్టరుకడనుండి సర్టిఫికెట్లులు పుట్టెను. లాటనుగారును, స్వ. మి. ఎస్కాంబిగారును ఈ మాయుద్దేశమును మెచ్చుకొనిరి. యుద్ధమున మానేవ ననుమతింపవలసినదని తుదకు సరకారును వేడితిమి. సరకారువారు మమ్మభినందించిరి. కాని ఇప్పుడు మీ పనితో జరూరు లేదనిరి.

అయితే నే నీ 'జరూరులేదు'తో నూరకుండలేదు. డాక్టరు బూత్ గారి మద్దతుతో నేటాలు బిషప్సుగారిని దర్శించితిని. మా దళమున చాలమంది భారతీయక్రైస్తవులు కలరు. బిషప్సునకు మాయుద్దమ మానందము కలిగించెను. 'నేను మీకు సాయము చేయఁగల ననెను.

ఇంతలో ఘటనాచక్రము తన పని చేసికొనుచుఁ బోవుచుండెను. బోయరుల సన్నాహము దార్ధ్యము పరాక్రమము మొదలగు నవి అనుకొనినంతకంటె చాల నెక్కువగా కానిపింపఁదొడఁగెను. సరకారువారికి ఊటువయ్యుకను (రిహూటు)పోగుచేసికొనవలసివచ్చెను. తుదకు మా ప్రార్థనయు సంగీకరింపఁబడెను.

మా దళమున సుమారు ౧౧౦౦ మంది కలరు. ఇందు నాయకులు సుమారు నలుబండ్రు. సుమారు మున్నూఱుగురు స్వతంత్రులుగు భార

ఆ త్మ క థ

తీయులు, మిగిలినవారు గిరిమిటియాలు. డాక్టరు బూత్ గారును మాతో నుండిరి. దళము చక్కగా పనిచేసెను. దీని పని నేన కీవల. మఱియు దీనికి రెడ్ క్రాస్* గుర్తు రక్షణమునకుఁగాను అంటింపఁబడెను. మఱియు నొక సమయమున యుద్ధక్షేత్రములోనికిఁగూడ నీ దళము పోవలసివచ్చెను. లోగడ సర్కారువారు వారి యిష్టము చొప్పుననే అపాయస్థలము లోనికి మమ్ము ప్రవేశింపఁ జెప్పలేదు. కాని స్పియాంకోపు జాటిపోయినపిదప సితిగతులు మాతెను. అపుడు జనరల్ బులరుగారు— 'సాక్షాదుద్ధక్షేత్రమునందు పనిచేయవలయునను నిర్బంధము మీకు లేదు. అయినను అపాయమునకు సిద్ధపడి పడిపోయిన సిపాయీలను గాని, ఆఫీసర్లనుగాని ఈక్షేత్రమునుండి ఎత్తి డోలీలలో తీసికొని వచ్చుటకు ఇయ్యకొందురేని సర్కారువారు మీ యుపకారమును మన్నింతు'రని వాస్తవంపిరి. మే మందుఱుఱుటకు సిద్ధముగ నుంటిమంటిమి. కావుననే స్పియాంకోప్ యుద్ధ మయినపిమ్మట మేము ఫిరంగి గుండ్లు, తుపాకిగుండ్లు పడుచోట్ల పనిచేయఁ గడంగితిమి.

ఈదినములలో అందఱు నొకొక్కమాటు ౨౦, ౨౫ మైళ్ల వఱకు తిరిగి పనిచేయవలసి యుండెడిది. ఒకొక్కతూరి దెబ్బలు తిని పడిపోయినవారిని డోలీలలో నింతదూరమును మోసికొని రావలసి యుండెడిది. ఇట్టివారలలో జనరల్ వుడ్ గేటువంటి యోధులను కేరవైచు భాగ్యమును మాకు కలిగెను.

* రెడ్ క్రాస్ అనగా లోహితస్వస్తికము. యుద్ధమున పడిపోయినవారి కుపచారము చేయువారు ఎడమచేతిమీద పెట్టుకొను ఎర్రగుర్తు. ఈగుర్తు కలవారిని శత్రువులు కొట్టరు. అధికము తెలియఁగోరువారు చ - అఫ్రికా-నత్యో-గి-ఁ, ఆరయుదురుగాక!

అటువారముల పిదప మాదళమునకు విడుదల యాయెను. స్పియాంకోపును, వాల్క్రాంజును చేతులనుండి జాటిపోయినపిమ్మట లేడీస్మిత్ మొదలగు తావులను బోయరుల ముట్టడినుండి వడిగా విడిపించు నుద్దేశమును మానుకొని బ్రిటిషు సేనాపతి ఇంగ్లండునుండియు ఇండియానుండియు సేనలను రావించుటకును అంతవట్టు మెల్ల మెల్లగా పనిచేయుచుండుటకును నిశ్చయించుకొనెను.

మా యొనరిప్పన యీస్వల్పకార్యమున కాసమయమున చాల మెచ్చొదవెను. దీనివలన భారతీయుల ప్రతిష్ఠ పెరిగెను. 'ఉ.... ఇంతకు భారతీయులనెవ్వరు? రాజ్యపువారసుల్ గదా!' అను మకుటముతో పద్యములను పత్రికలు ప్రకటించెను. జనగల్ బులరు మా సేవను ప్రశంసించెను. మాదళపు నాయకులకు మెడబుగూడ లభించెను.

దీనివలన భారతీయులలో ఐక్య మెక్కువాయెను. నాకు గిరి మిటియాలతో సంపర్కము వృద్ధియాయెను. వీరిలో మిగుల వివేకముదయించెను. హిందువు, తురక, క్రైస్తవుడు, మదరాసి, గుజరాతి, సింధీ అందఱును హైందవులే యను భావన మిగుల దృఢపడెను. ఇంక భారతీయుల కష్టములు గట్టెక్కువని అందఱునుకొనిరి. ఇటుపిమ్మట తెల్లవారి నడతయందును విస్వప్నముగా భేదము కానరచ్చెను.

యుద్ధసమయమున తెల్లవారికిని మాకును కలిగిన సంబంధము మధురమైనది. వేలకొలది తెల్లసోల్దరుల సొత్తు మాకు కలిగెను. వారు మాతో మైత్రి పాటించిరి. తమకు మే మొనరించిన సేవకు వారు కృతజ్ఞతాబదులైరి.

దుఃఖసమయములందు మనుష్యస్వభావ మెటులు ద్రవించునో యిందులకు అపుడు జరిగిన యొకసంగతిని చెప్పక తప్పదు. మేము

ఆ త్మ క థ

చీవలీలిగిరప్రాంతమున సంచరించుచుంటిమి. రాబర్టుస్ ప్రభువు పుత్రుఁడు రెఫ్టెనెంటు రాబర్టుగారికి మర్నావిధమగు గుండు తగిలెను. వారు ప్రాణములఁ బాసిరి. వారిని మోచికొనిపోవు భాగ్యము మా దళమున కశ్చేను. మరలీ వచ్చునపుడు ఎండ ఉడికిపోవుచుండెను. అందఱును నాలుకలు పెడ లాగుచుండెను. దారిలో నొక చిన్న సెలయేఱుండెను. ముం దెవరు త్రొగవలెను? అనుప్రశ్న. 'తెల్ల సోల్లరులు త్రావుపయి మేము త్రావెద' మంటిమి. ఆ తెల్ల సోల్లర్లు మమ్ముచూచి వెంటనే—'మందు మీరందఱును త్రావు'డనిరి. 'కాదు. మందు మీరు త్రావు'డని మేమంటిమి. ఇటులు చాల స్రాద్ధుఁడగు 'మీరు త్రావు'డనిన మీరు త్రావు'డని ప్రేమగౌరవముతో పోటీలు పడితిమి.

నగరసంస్కరణము—తూమనిధి

సంఘశరీరమునం దే యవయవమేని పనికి రాకపోవుట యొప్పు

దును నాకిష్టముకాదు. లోకుల దోషముల కప్పిపుచ్చి వానిని చూచి చూడనట్లు లూరకుండిగాని లేక వానిని పాయజేయకుండిగాని మా హక్కులను మా కిడుఁ డని కోరుట నాకరుచికరము. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని భారతీయులమీఁద నొక ఆక్షేపముకలదు. అది యేదనఁగా: భారతీయులు ఎడ్డెప్పుగములు; వీరి యిండ్లు, వాకిండ్లు చెత్తచెదారములమైలతో నిండియుండును అని. మాటిమాటి కీమాటయే. ఇందు కొంచెము సత్యము లేకపోలేదు. నే నవట నుండఁదొడఁగినదాది దీనిని దూరస్థంపఁ దలపోయుచుంటిని. ఈదోషమును ఆపివేయ సమకట్టి నది మొదలుకొని పేరుపడియున్న పెద్దలయిండ్లన్నియు పరిశుభ్రపడి నవికాని దర్బనులలో స్లేగు ప్రవేశించి ప్రకోపించునను భయము వుట్ట నంతవఱకు ఇల్లిల్లు తిరిగి ప్రచారము చేయ వలనుపడలేదు. ఇందు మునిసిపాలిటీవారి సమ్మతి కావలయును. అదియు నాయెను. మేము పనిచేయఁబూనుటవలన వారికిని లేలికయాయెను. మఱియు భారతీయుల కష్టములను తగ్గెను. ఎటులనఁగా స్లేగు మొదలగునవి ప్రకోపించి యున్నపుడు అధికారులు లోకులమీఁద విటుచుకొని పడుచుండువారు. ఇందుల కుపాయములు సీమాతిగాము లయ్యెడివి. వీరి కిష్టముకానివారి కోపలేనంత యొత్తిడి కలుగుచుండెడిది. భారతీయులు

ఆ త్మ క థ

శుచిగా నుండుట మొదలిడినపిదప అట్టి కష్టములుగాని, బాధలుగాని లేకపోయెను.

ఈసంబంధమున నేనును కష్టములు చవి చూచితిని. హక్కుల కొఱకు నేటాలుసరకారుతో పోరుటకు వీరివలన నెంత సాయము పడయఁగలిగితి నో వీరి విధిని వీరిచేతఁ జేయించుటలో నెంతసాయము పడయబాలకపోతిని. కొందఱు న న్నవమానించిరి. కొందఱు వినయపూర్వకముగా ఫరవాలేదు ఫరవాలే దని యొసరిల్లిరి. తమ ముఱ్ఱకి తాము తీసివైచుకొనుట వారికి ఒక ఆపదవలె నుండెను. ఇందులకు డబ్బు ఖర్చు పెట్టుట యనఁగా నింకను కష్టము. దీనివలన నేను ఇదివఱకుకంటె రెస్సగా నేర్చికొనినదేమనఁగా—‘లోకులచే నేపనియేని చేయింపఁబూనును మేని మనకు కాళ్వత్తమైన ఓ ర్నండవలయును.’ సంస్కర్తకు కావలయునది కేవలము సంస్కరణము. వీసంఘమున నతఁడు సంస్కరమును చేయఁగోరునో ఆసంఘమువలన విరోధమును, తిరస్కారమును ప్రాణాపాయము గూడ వచ్చునని కనిపట్టి యుండవలయును. సంస్కర్త దేనిని సంస్కారమని తెలుపునో సంఘము దానిని ‘వికార’ మని యేల అనుకొనగూడదు? మఱియు వికార మనుకొనకున్న మానె; యీ విషయమున నుదాసీనముగా నేల యుండగూడదు?

ఈయాందోళనమునకు ఫల మిది—భారతీయుల సంగఘమునకు ఇండ్లు వాకిండ్లు శుభ్రముగా నుంచుకొనవలసిన గూఢకళకత కొలఁదియో గొప్పయో తెలిసెను. అధికారులలో నాకు కొంచెము గౌరవ మినుమడించెను. నేను ఎల్లప్పుడు మొఱపెట్టుకొను చుండెనువాడను లేక హక్కులను వెతుకుచుండెనువాడను అనియేకాక ఈపైవిషయము

లలో నే నెంత దిట్టరినో నా వారిని సంస్కరించుటలోఁగూడ నంత దిట్టరి నని వారికి బోధపడెను.

కాని సంఘపు మనోవికాసమున కింకను ఒకటి బాకీ కలదు. అది భారతవర్ష మునెడ తన ధర్మము నెఱుఁగుట, దానిని పాలించుట. భరతవర్ష ము నిఱుపేద. అచటివారు ధనమునకు విదేశము లేఁగిరి. భారతవర్ష మునకు అపత్సమయములందు వారు తమ సంపాదించిన ధనమున కొంచెము కొంచెమియ లగ్గు. ౧౮౯౭ సంవత్సరమున తౌమమ వచ్చెను. ౧౮౯౯ సంవత్సరమున దానికంటె పెద్దతౌమము. ఈరెండు సమయములలో దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి పెద్దసాయము చేకూఱెను. మొదటితూరి యెన్నియో మొత్తములు వచ్చెను. రెండవతూరి యింత కెంతయో యెక్కువ సామ్మ చేకూఱెను. మేము తెల్ల వారిని గూడ చందా లడిగితిమి. వారును కడు సాయపడిరి. గిరిమిటియాలు కూడ చాల నిచ్చిరి.

ఈరీతిగా ఈరెండు తౌమములందును వారికి గలిగిన అలవాటు అటులే నిలిచిపోయెను. హిందూదేశమున నిట్టి సంకటములు కల్గినపుడెల్ల వారు ధనము పంపుచుండుట మన మెఱుఁగుదుము.

అటులు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికా భారతీయులకు నేవచేయుచు నొకటితరువాత నొకటిగా అనేకవిషయములను నేర్పికొనుచుంటిని. సత్య మనునది మహావృత్తము. దానిని మన మెంత యధికముగ పోషింతుమో యంత యధికముగ నది ఫలముల నొసగును. దానికి అంతమనుచులేదు. నీవు దీనిగనిలోనికి దిగినకొలది నేవారూపములయిన రత్నములు నీచేతికి దొరకుచుండును.

స్వదేశాగమనము

యుద్ధకార్యము ముగినపిదప ఇక దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో

నాపని తీసినదనియు, మఱి స్వదేశముననే కలదనియు గ్రహించితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోనే యుండుచో వీధో కొంచెముసేవ కావశ్యకత చిక్కపొడు కాని అక్కడనే యుండుచో నాకు డబ్బు సంపాదించుటే ముఖ్యకార్యమయిపోవునని శంకించితిని.

దేశమునంబలి మిత్రులు దేశములోనికి రమ్మని బలాత్కరించు చుండిరి. దేశమునకు మరలుచో నా కెక్కడు ఉపయోగ ముండునని నేనును అనుకొంటిని. నేటాలులో మి. ఖానుగారు, మనసుభిలాలు నాజరుగారును ఉండనేయుండిరి.

నా కింక సెల వొసఁగుఁ డని నామిత్రుల ననురోధించితిని* అతి కష్టముమీఁద ఒకవరతుపెట్టి నా సెలవు మంజూరుచేసిరి. అవర తిది—ఒకసంవత్సరములోఁగా ఇక్కడివారికి మీతో పని పట్టు నేని దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు మరలి రావలయును. నా కావరతు విషమ-వరతుగా నుండెనుగాని ప్రేమపాశముచే బద్ధుడనయితిని.

కాచేరే తాంతణే మనే హరజీ ఏ బాంధీ
జేమ తాణే లేమ లేమ నీరే
మనే లాగీ కటారీ ప్రేమ నీ. *

* ఆ. నాదు మెడకు నాదిసారాయణుడు నన్న
ప్రేమతంతు వొందు చేసినాడు
దాని బూని యతడు తొలఁగుకొలదిని
నహహ, యతనిదాన నగుచుంటి.

౧౨ స్వదేశాగమనము

మీరాబాయి చెప్పిన యాయుపమ యించుమించుగా నాయెడను సరిపడెను. పడుగురిలో పరమేశ్వరుఁ డున్నాఁడుకదా! మిత్రుల మాటను తీసివేయలేకపోతిని. మాట యిచ్చి సెలవుగొంటిని.

నా కీతటి నెక్కుడు సంబంధము నేటాలుతోనే. నేటాలులోని భారతీయులు నామీఁద ప్రేమామృతము కురిపించిరి. ఊరూర అభి నందన పత్రములు. ఊరూర వెలగల కానుకలు.

నేను ౧౮౯౬ సంవత్సరమున దేశమునకు వచ్చునపుడును కానుకలు దొరకెను. ఈతూరి ఆకానుకలు, ఆసభలు చూచి బెదిరిపోయితిని. బంగారు వెండియుఁగాక వజ్రములుకూడ.

నే నీకానుకల నన్నిటిని స్వీకరింపఁజెల్లునా? నేను వీనిని దీసి కొనుచో డబ్బుతీసికొని లోకసేవచేయలేదని అనుకొనఁదగునా? నాక్లయం ట్లిచ్చినవి కొన్ని ముత్రముకాక కడమవన్నియు లోకసేవ కొఱవజీనవే అయినను నాచిత్తమున అవి క్లయంఁట్లిచ్చిన వనియు, ఇవి యితరు లిచ్చిన వనియు భేదములేదు. పెద్దపెద్ద క్లయం ట్లందఱును ఈసార్వజనికకార్యములకు సాయపడినవారే.

ఈకానుకలలో ఏఁబదిగిసీల బంగారుహార మొకటి కస్తురి బాయికి ఊదేశింపఁబడినది. అయినను అది నాచేసిన సేవకు ప్రతిఫలము గనే యాయఁబడియుండును. దాన దీనిని విడిచెట్టరారు.

ఒక నాఁడు రెండు గొప్పకానుకలు వచ్చెను. నాటి రేయి నేను పిచ్చివానివలె జాగరము చేసితిని. గదిలో నటునిటు ఊరక తిరుగుచుంటిని. ఏమిచేయను పాలుపోదు. వేలకొలఁది రూపాయలు తీసికొనకుండుటాకష్టముగ నుండెను; పోనీ, తీసికొనుటా అది యంత కన్న కష్టముగనే యుండెను.

ఆ త్మ క థ

ఈకానుకలను నేను జీర్ణముచేసుకొనవచ్చునుగాని నా యాలు బిడ్డలు? వీరు ప్రజాసేవ కలవాటుపడిరి. నేనకు వెలయుండదని వీరికి ఎల్లపుడును నూటిపోయించుంటిని. నే నింటిలో వెలగలనగలు మొదలగు వాని నుంచుట మానుకొంటిని. ఇంటిలో మితజీవిక నావాటి కేర్పాటుగుంచుండెను. ఇట్టి స్థితిలో బంగారు గడియారములు, బంగారుగొలుసులు పెట్టుకొను టెటులు? వజ్రాలయుంగరములు తొల్పు టెటులు? అప్పటికే నగల వ్యామోహముకూడదని నేను చాటి చెప్పుచుంటిని. కావున ఈనగలు, ఈజవాహిరీ తీసికొని నే నేమిచేయుదును?

ఇంట వీని నుంచుకొనరాదని తుదకు నిశ్చయించితిని. పాఠశాలకు మొదలగువారిని ధర్మకర్తలగా నేర్పఱచి పత్రమువ్రాసిపెట్టుకొని ప్రాద్దుననే ఆలుబిడ్డలతో సంప్రదించి యాబరువు దింపుకొన నిశ్చయించితిని.

నాభార్య నొప్పించుట కష్టమని తెలియును. మఱి పిల్లల నొప్పించుటలో నేమియు కష్టముకలుగఁబోదని నాకు నమ్మకమే. కావుననే నాపక్షమున వాదింప వీరిని వక్రీళ్లగా నేర్పఱచుకొంటిని.

పిల్లలు వెంటనే ఒప్పుకొనిరి. 'మాకీనగలతో నేమియు ఉపయోగములేదు. ఎవరివి వారి కిచ్చివేయవలయునని మాయుద్దేశము. మఱి మనకు కావలసియున్నచో మనము చేయించుకొనలేమా?' అనివారనిరి

నాకు సంతోషము కలిగెను. 'అటు లగుచో మీరుమీ ఆమృతము ఒప్పింపఁగల రనుకొందు' నంటిని.

తప్పక, తప్పక. అది మాపని. ఈనగల అవసరము ఆమె కైందుకు? ఆమెకు కావలయునన్నచో మాకొఱకేకదా! మాకక్కఱలేదని మేమే యన్నచో నిక నామె యెటులు పట్టుపట్టఁగలదు?

౧౨ స్వదేశాగమనము

కాని యీపని మొత్తము మీద మిగుల కష్టమని తెలియ నాయెను.

“ఇవి మీకును అక్కఱలేకపోవచ్చును మీపిల్లలకును అక్కఱలేకపోవచ్చును. పిల్లలూ? ఎటు లాడించిన నటు లాడుదురు. అయితే నాకు పెట్టుకొనవలయునని యున్నదనుకొందుకేమో! లేదు. కాని రేపు నాకోడండ్ర కక్కఱలేదా? మఱియు రేపటిమాట ఎవరి కెఱుక? లోకు లింత ప్రేమతో నిచ్చిన వస్తువులను తిరిగి వారికిచ్చి వేయుట అప్రశస్తము.” ఈరీతిగా వాగ్ధారారంభమయి దీనితో అశ్రుధారయు వచ్చికలిసెను. పిల్ల లే చలింపకుండిరి. ఇక నేనా చలించువాడను?

మెలమెల్లగా నేనిటు లంటించితిని : “మొదట కుఱులకు పెండ్లియే తరవాయి. పసిత్తనమున వీరికి పెండ్లిండ్లు చేయముకదా! ఇక పెద్దవారయిన పిదప వారి పెండ్లిండ్లు వారే చేసికొందురు. అయినను నగనుట కావలయునను కోడండ్రను మనము వెతుకవలయునా? ఒకవేళ కావలసి యేవచ్చు నందము! నే నెక్కడికి పాటిపోవును?”

“అ, మీసంగతి తెలియదా? నానగలగూడ ఒలిచి తీసికొన్న వారు కాదా మీరు! నన్నే పెట్టుకొననీయనిచో నీకే కోడండ్రకు తప్పక పెట్టెదరు! కుఱువాండ్ర నిప్పటినుండియే బైరాగులనుచేసి పెట్టుచున్నారకదా! ఈనగలను నేను మరల నీయను. ఇంతియకాక నాహారమున మీకేమి హక్కు?”

“ఆ హారము నీవు చేసిన పనిజూచి యిచ్చిరా? నాచేసిన పని జూచియిచ్చిరా? ఒకమాట చెప్పు!”

“పొనిండు! అటులే. మీరు చేయుచో నేను చేసినటులుకాదా? మిమ్ము రాత్రిందివములు నేను నేవించుటలేదా? అది నేవకాదోటు?

ఆత్మకథ

ఇంటికి తీసికొనివచ్చిన అడ్డమైనవారికిని ఎముకలు విఱుగపనిచేయుట-
వీమి యిది? ఇది యేమియు కాదా?"

ఆ బాణములన్నియు వాడియైనవి. ఎన్నియో గ్రుచ్చుకొనుచునే
యుండెను. కాని నగలు తిరుగ ఇప్పించుటకు నిశ్చితుడనైయుంటిని,
తుదకు పెక్కుమాటలు జరిగిన తరువాత నెటులో ఒకటులు సమ్మతి
పడసితిని. ౧౮౯౬ మజీయు ౧౯౦౧ సంవత్సరములందు వచ్చిన కాను
కల నన్నిటిని త్రిప్పి యిచ్చి వయిచితిమి. దీనికి దానపత్రము వ్రాసి
తిని. నా అనుమతితోఁ గాని, ధర్మకర్తల అనుమతితోఁ గాని, ప్రజా
సేవ కిది యుపయోగింపఁబడ వలయునను మరతుతో నీసామ్యంతయు
బాంకులో వేయఁబడెను.

ప్రజాకార్యములకు ధనము వలసినపుడు తఱుచు ఈ ధర్మమునుండి
ధనము తీయవలయు ననుకొంటినిగాని దీనిని ముట్టకయే వలయు ధనమును
సమకూర్పఁ గలిగితిని. నేటికిని అది ఆపతోక్తరూపముగా నున్నది.
అది యిటులు క్రమముగా నృద్ధియగుచున్నది.

ఈ చేతకు నాకన్నఁడును పశ్చాత్తాపము కలుగలేదు. కాలము
గడఁచిన కొలఁది కస్తురిబాయియు దీని యాచిత్యము నెఱిగికొనఁ
దొడఁగెను. ఈ రీతిగా నేను పలుతెగల ప్రలోభనములనుండి తప్పుకొని
పోయితిని.

లోకసేవకున కేట్టి కానుక లేని వచ్చు గాఁక! అని యతని నిజ
వస్తువులు కాఁజాలవని నా నిశ్చితాభిప్రాయము.

మరల భారతదేశములో

 కీర్తిగా నేను దేశమునకు మరలితిని. దారిలో మారిషస్ శేవు

తగిలెను. అచట నోడ చాలకాల మాఁగెను. నే నచట దిగి చుట్టు ప్రక్కలవారి స్థితిగతులు తెలిసికొంటిని. అచట నొకరేయి గవర్నరుగా రయిన చార్లెసు బ్రూనుగారికి అతిథి నయితిని.

దేశమునకు క్రమమీస పిదప కొంచెముకాల మటునిటు తిరిగి గడపితిని. ఇది ౧౮౦౧ సంవత్సరమునాటి ముచ్చట. కలకత్తాలో ఆయేడు కాంగ్రెసు అన్యథులు దిన్నా ఎడల్లి వాచా గారు. నేనును దానికి పోవలయు ననుకొనుచుంటిని. కాంగ్రెసు చూచుట నాకదే తొలిసారి.

బొంబాయినుండి పర్ ఫిరోజీషా గారెక్కివెడలినరైలులోనే నేనును వెళ్లితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికా విషయములు వీరితో ముచ్చటింప వలసియుండెను. వీరి పెట్టెలో ఒక స్టేషనుదాక అనుగమించుటకు నాకు సెలనాయెను. వారు ఒక పెట్టెను పుచ్చుకొనిరి. వారిరాజ వైధివము ఖర్చు కరామతు నాకు వాకపే. ఏర్పాటయిన స్టేషనులో వీరి పెట్టెలోనికి పోతిని. అపు డా పెట్టెలో దిన్నావాచాగారు, చిమకొ లాల్ సెతల్వాడుగారును ఉండిరి. వీ రందఱు రాజనీతినిగూర్చి ముచ్చటించుకొనుచుండిరి. నన్నుఁజూచి ఫిరోజీషాగారు—“గాంధీ! నీవని అనుకూలముగారేదు. నీతీర్మాన మామోదింపఁబడుననుకొనుము? అయితే మొదట మనకు మనదేశములో నేమి హక్కులున్నవి గనుక !

ఆ త్మ క థ

మనదేశమున మనకు సత్తా లేనంతవఱకు ఉపనివేశములలో మనస్థితి బాగు పడవలె నన్న నెటులు బాగుపడును?"

నేను స్తంభితుడ నయిపోతిని. చిమన్ లాల్ గారు గూడ వారితో నేకీభవించిరి. కాని దిన్నాగారు నాకేసి దయాదృష్టి బఱపిరి.

ఫిరోజుషాగారిచే నొప్పింపఁబ్రయత్నించితిని. వారు బొంబాయి కిరీటములేని పాదుషా. అట్టివారిని నాజోటివాఁడా ఒప్పించుట! అంతటితో కాంగ్రెసులో ఈతీర్మాన మామోదింపఁబడును గదా యని సంతసించితిని.

నా కుత్సాహము కలిగించుటకు వాచాగారు 'తీర్మానము తయారుచేసి నాకు చూపుట మంచిది' అనిరి.

నేను ధన్యవాదములు చెప్పితిని. రెండవస్తేమనుకడ బండి యాఁగఁగానే దిగి నాపెట్టెలోనికి వచ్చి కూర్చుంటిని.

కలకత్తా చేరితిమి. నగరవాసులు అధ్యక్షుఁడు మొదలగు నాయకులను మహావైభవముతో తీసికొని పోయిరి. నేనొక స్వచ్ఛంద నేపథుని విలిచి—'బస లెక్కడ?' అని అడిగితిని.

అతఁడు నన్ను రిప్పన్ కాలేజికి తీసికొనిపోయెను. అచట పలుతెఱుగుల ప్రతినిధులు కలరు. భాగ్యవశమున నేనున్న విభాగము నకే లోకమాన్యులును వేంచేసిరి. వా రొకదిన మాలస్యముగా దయ చేసిరని నాకు గుర్తు. లోకమాన్యులెచట నుందురో అచట నొకచిన్న దర్బారు జరుగుచునేయుండును. నేను చిత్రకారుడనై తిసేని శయ్యపై కూర్చున్నవారిని కూర్చున్నటులు లోకమాన్యుని చిత్రించియుండును. ఆచోటు, వారి యునికి మొదలగున వన్నియు అంతస్పర్థముగా గుర్తు

న్నది. వీరి దర్శనమునకు వచ్చు కొట్లతరబడి జనులలో ఒకరిపేరు గుర్తు కలదు. అమృతబహు పత్రికాధిపతి—మోతీబాబు. వీరి యిరువుర పెద్ద నవ్వును, పరిపాలకుల అన్యాయముల గుఱించి వా రనుకొనిన మాటలును ఎఱపు రాజులవు.

ఇక నచటి కాంగ్రెసువారి నివాసములలో దృష్టిపాత మొన రింతము.

స్వచ్ఛందసేవకులలో ఒకరి కొకరికి పడదు. ఎవరికేని ఒకపని అప్పగింతుమా అది అతనివలనఁ గాదు. అతఁడు వెంటనే మఱియొక నితో జెప్పును. అల్లఱఁ డింకొకనితోఁ జెప్పును. ఇక అభాగ్యులగు ప్రతినిధుల పని చెంటికిఁ జెడిన రేవడ.

కొంతమంది స్వచ్ఛందసేవకులతో నేను మాటమంతి కలిపితిని. వీరికి కొంచెము నక్షీణ-ఆశ్రీకా భోగట్టాచెప్పఁగా విని కొంచెము స్థిగిలిరి. వీరికి నేను సేవాధర్మము చెలుప యత్నించితిని. వారికి కొంచెము కొంచెము బోధింపఁడను. కాని సేవాక్రమే ఎక్కడఁ బట్టిన నక్కడ పుట్టుకొమ్మలవలె పుట్టుకొని వచ్చునది కాదు. ఇది లోపలనుండి పుట్టు కొని రావలయును. అటుపిమ్మట అభ్యాస ముండవలయును. అమా యికులును, సరళులును అగు ఈస్వచ్ఛందసేవకులకు మనస్సులో ఇచ్చ మాత్రము కావలసినంత; కాని నేరిమి, పిదప అలవాటు ఎటులబ్బును? ఏమందురా? కాంగ్రెసు సంవత్సరమునకు మూణ్ణాళ్ళముచ్చటగదా! అయిన పిమ్మటనే అది నిద్రకుఁ బోవును. ఏడాదికి మూణ్ణాళ్ళసేవ వలన వీరికందు యోగ్యత యెటులు కలుగును ?

మఱియు ప్రతినిధులును స్వచ్ఛందసేవకులవంటివారే. వీరికిని మూణ్ణాళ్ళ అభ్యాసమే. వీరు తమపనిని తాము చేసికొనరు. హుకుము

ఆ త్మ క థ

లిచ్చి పనులు చేయించుకొందురు 'ఓయ్! వలంటీర్! అది లే ఇది లే' అని ఊరక హుక్కుములు బారీచేయుదురు.

అంటరానితన విచట మిక్కుటముగా కానిపించెను. అతివల వంటయిల్లు విడిగా ఏర్పాటు చేయబడెను. భుజించుచుండగా నెవ రును చూడరాదు. అందులనేసి కాలేజీ-ఆవరణమున వారికి విడిగా వంటయిల్లు ఏర్పాటయినది. దృష్టిదోషము తగులకుండ చుట్టును దడులు, దానినిండ ఊపిరి సలుపనంత పొగ. పాకశాల అదే; పానశాల అదే; భోజనశాలయు నదే. అది వంటిల్లుకాదు చందుకాపెట్టె. అన్నివైపు లను మూత!

ఇది వర్ణధర్మమునకు విరుద్ధముగా గానిపించును. కాంగ్రెసు-ప్రతినిధులలోనే యింత అంటరానితన మున్నచో నిక నిట్టివారిని ప్రతినిధులనుగాఁ బంపు లోకులలో ఎంతయుండును? ఇంతకు మూఁడింతలు. ఈప్రత్యుత్తరముతో నాముఖమునుండి ఉహ్వాని నిట్టూరుపు వెలువడెను.

ఇక నచటి కంపునకు మితిలేదు. నలుదిక్కుల నీరు నీరు నీరు. మఱి మఱుగు దొడ్లు తక్కువ. ఆ కంపు తలచుకొన్నచో దోఁకు వచ్చుచున్నది. ఒక స్వచ్ఛందసేవకుని దృష్టి దాని శెవ మరల్చితిని. 'అది పాకీవాని పని' యని అతఁడు నిర్భయముగా ననెను. 'నా కొక చీఁపురుకట్ట తెచ్చి పెట్టు' మంటిని. అతఁడు తెల్లబోయి నామోము చూడ మొదలిడెను. తుదకు వెతికి చీఁపురుకట్ట నేనే తెచ్చికొంటిని. మఱుగు దొడ్డి బాగుచేసితిని. కాని అది నా యుపయోగమునకే. ఎక్కడి లోకము? ఎక్కడి మఱుగు దొడ్లు? ఎన్ని మాఱులు బాగుచేసినను చాలదు. కాని అంత పని నాకు మించినది. కావున నా

౧౩ మరల భారత దేశములో

పనినే నేను చేసికొని సంతోషపడ నాయెను. నలుగురికిని ఈ కంఠ
కొట్టి నటులు లేదు.

ఇవి యింతటితో నాగలేదు. కొందఱు రాత్రిపూట తమగది
వసారాదిలోనే మలవిసర్జనము, మూత్రవిసర్జనము చేయఁగడఁగిరి.
స్వచ్ఛంద సేవకులకు ప్రాప్తమననే చూపితిని. ఎవరును బాగుచేయు నొల్ల
లేరి. తుదకా గౌరవము నాకే దక్కినను.

ఈకాలమున వెనుకటికంటె కొంచెము మాత్రము గాని నేటి
కిని ఈమాట మనసునకు పట్టని ప్రతినిధులు నివాసములలోనే మలవిస
ర్జనమునకు వెనుదీయరును; స్వచ్ఛంద సేవకులు బాగు చేతకు సిద్ధ
పడరును.

కాంగ్రెసు మఱికొన్ని దినములు జరుగుచో అంటు రోగము
లును బసచేయు ననుకొంటిని.

గుమాస్తా-బేరా *

కాంగ్రెసు-ప్రారంభమున కింకను రెణ్ణాళ్లు వ్యవధి యున్నది.

కాంగ్రెసు-ఆఫీసులో నా కేమేని పని దొరకుచో కొంచె మను భవము సంపాదించవచ్చునని తోచెను.

కలకత్తాలో దిగిననాఁడే కాల్యకృత్యములు నిర్వహించుకొని కాంగ్రెసు-ఆఫీసుకు వెళ్లితిని. శ్రీ భూపేంద్రనాథ బసు గారును, శ్రీ ఘోషాలు గారును కార్యదర్శులు. భూపేంద్రబాపు కడుకుఁ బోయి యేదేని పనిచెప్పుఁ డంటిని. వారు నన్నుఁజూచి యిటులనిరి.

‘నాకడ సేమియు పని లేదు. కాని బహుశా ఘోషాలు గా రేమేనియు చెప్పఁగలరు. వారిని చూడు!’

ఘోషాల్ బాబుగారికడ కేగితిని. వారు నన్ను క్రిందినుండి మీఁదిదాఁకఁ జూచిరి. కొంచెము చిటు నవ్వి యిటులనిరి :

‘నాకడ గుమాస్తాపని కలదు. చేయుదువా?’

‘తప్పకచేయుదును. నాకు చేతనయినంతపని చేయుటకే తమ సన్నిధికి వచ్చితిని.’ అని నే నంటిని.

‘కుర్రఁడా! నిక్కమగు సేవాభావ మిదియే.’

వీరికి దాపున కొందఱు స్వచ్ఛంద సేవకు లుండిరి. వారికేసి తిరిగి వీ రిటు లనిరి.

‘చూచితిరా! ఈకుర్రవాఁ డే మనెనో!’

*‘బేరర్’ అను ఇంగ్లీషుమాట కిది యవగ్రంథము. ఇంటిపనిబాగులవాడని అర్థము. కలకత్తాలో ఇంటినొకరును ‘బేరా’ అనుట రివాజయిపోయినది.

౧౪ గుమాస్తా-బేరా

మరల నాకేసి తిరిగి యిటు లనిరి. 'అదిగో! ఆయు త్తరముల గుట్ట! ఒకొక్కటే తీసికో! ఇదిగో! ఈ కురిచీమీఁద కూర్చుండి మొదలు పెట్టు! చూడు! నాకొఱకు వందలకొలఁది వచ్చుచుందురు. వీరితోడనే మాటలాడనా, మఱి యాయు త్తరములకు బదులు వ్రాయుచునే కూరు చుండనా? ఈపని చూచుటకు నాకు గుమాస్తా లేఁడు. ఈయు త్తరము లలో చాలవఱకు పనికిమాలినవి. కాని నీవన్నిటిని చదివి చూడు. ఆవశ్యకములకు వానికి ప్రత్యుత్తరము లిమ్ము. నాతో సంప్రతింపవలసి యున్న సంప్రతింపుము.'

న న్నింతగా నమ్మినందులకు సంతసించితిని.

ఘోషాలుగారు న న్నెఱుంగరు. పిదప నా నామధామము లెఱిఁగెను. నా కొసఁగిన యీపని కడు తేలిక. ఈ పని సంతయు వడిగా ముగించితిని. ఘోషాల్ బాబుగారు సంతసించిరి. ఈయన మాటల ప్రోవు. మాటలతో చాలకాలము గడపఁగలరు. నా సంగతి తెలిసికొన్న తరువాత నా కీగుమాస్తాపని నిచ్చినందులకు నొచ్చుకొనిరి. నేను వారి నిటుల నిశ్చింతులఁ గావించితిని.

'అయ్యో, నే నెక్కడ? మీరెక్కడ? కాంగ్రెసు నేవలో మీ తలవెంట్రుకలు సరసినవి. నాకంటె తాము వృద్ధులు. నే ననుభవ ములేని కుర్రఁడను. మీ రీపని నిచ్చినందులకు కృతజ్ఞుఁడ. ఏలనఁగా ముందు ముందు నాకు కాంగ్రెసులో పని చేయవలయునని యున్నది. ఆపని తెలిసికొనుటకు దుర్లభమైన యవకాశము మీ రొసఁగితిరి.'

నిజముగా నీచందము మంచిది. కాని ఈకాలపు కుఱ్ఱవాండ్రు ఇటు లుండరు. కాంగ్రెసు పుట్టినకడ నుండియు నే నెఱుఁగుదును. దీనిని సాపించుటలో హ్యూముగాకి తోపాటు నాకును పాలు కలదని ఘోషాలుబాబుగా రనిరి.

ఆత్మకథ

మా కిటులు బాగుగా పరిచయము కలిగెను. మధ్యాహ్నభోజనము మే మిరువురమును కలిసి. ఘోషాల్ బాబు గారి చొక్కాను గుండి 'బేరా' తగిలించెడి వాడు. అది చూచి 'నేనే అపని చేయుదు' నంటిని. నా కది మంచి దని తోచెను. పెద్ద లన్న నాకు కడు నాదరము. వారికి నామనస్సు లెన్నగా తెలిసిపోయిన తరువాత తమ నిజ కార్యముల నన్నిటిని నాచే జేయించుకొను చుండెడివారు. గుండీలు పెట్టించుకొనుచు మూతి బిగించి నాతో నిటు లనెడివారు—'చూచితివా? కాంగ్రెసు సెక్రటరీకి బొత్తములు పెట్టుకొనుటకు గూడ తీరిక లేదు. వీలనగా అప్పుడును అతనికి చేయవలసిన పనులున్నవి?' ఈ యమాయకతకు నాకు లోలో నవ్వు వచ్చెను గాని వారికి జేయు శుక్రావను గురించి అప్రీతి యిసుమంతయు కలుగ లేదు. దీని వలన నాకు గలిగిన లాభ మమూల్యము.

కొలది నాళ్ల లోనే కాంగ్రెసు తంతు అంతయు తెలిసికొంటిని. పెద్దల పరిచయము లభించెను. గోఖలే, సురేంద్రనాథ బెనర్జీ మొదలగు యోధులు వచ్చుచు పోవుచు నుండిరి. వీరి వైఖరి తెలిసికొననారెను. కాంగ్రెసులో కాల మెంత వృథాయగునో తెలిసెను. ఇంగ్లీషు భావయొక్క యధికారము చూచితిని. దానిని మాడగా నా కపుడే దుఃఖము వచ్చెను. ఒకని పని పదిమంది చేయుటయు, అవశ్యకమైనపని కెవరును రాకుండుటయు చూచితిని.

వీని యన్నింటి యెడలను నామనస్సు పని చేయు చుండెను. కాని చిత్తము ఇటులు ఉత్తర మిచ్చెను. 'ఇంతకన్న సెక్కువ సంస్కరణము జరుగుట అసంభవమేమో!' కావున దేనిని గుఱించియు మనస్సులో దుర్భావము పొడమ లేదు.

కాంగ్రెసులో

మహాసభ మొదలయ్యెను. ఆమంటపముయొక్క భవ్యత ఆస్వ

స్పందనేవకుల పరంపర, మంచాసీనులయిన ఆపెద్దపెద్దల సమదాయము మాచి నివ్వెఱపొలిని. ఈసభలో నాకు తావెచట నని తికమకపడితిని.

అధ్యక్షుని ఉపన్యాస మొక గ్రంథము! దీని సంతయు చదువుట అసంభవము. కొన్నికొన్ని అంశములే చదువఁబడెను.

పిదప విషయనిర్ణయసభ కెన్నికలు. గోఖలేగారు నన్నటుఁగొంపొయిరి.

సర్ ఫిరోజీషాగారు వా ప్రస్తావము నిదివరకే అంగీకరింతుననిరి. కాని అందలివా రెవరెపుడు దీనిని ప్రతిపాదించుటో యని (ఈమొదలగు విషయముల) అరయుచుంటిని. ప్రతి తీర్మానమునకు దీర్ఘ దీర్ఘములగు సుపన్యాసములు జరుగుచుండెను. అవన్నియు ఇంగ్లీషులోనే. తీర్మానమును సమర్థించువారలందఱు అతిసమర్థులే. ఈనగారాఖానాలో నాతూతూ విసువా రెవ్వరు? రాత్రి ప్రాద్దుపోయినకొలఁది నాగుండియలు దడదడలాడఁ దొడఁగెను. చివర చివరకు మిగిలియున్న తీర్మానములు వాయు యానముల పరుగున బోవుచుండెను. అందఱును ఇంటికిఁ బోవ నుఱుకులమీఁద, పరుగులమీఁద నుండిరి. రాత్రి పదోకండు దాఁటెను. నాకు మాటలాడఁగల సాహసము లేదు. గోఖలేగారికి లోఁగడనే తీర్మానము చూపియ్యఁజిని. వారి కునిచీకడకు వెళ్ళి మెల్లగా నిలుచుంటిని.

ఆ త్మ క థ

‘నా మాట మఱవకుండు!’

వారిటు లనిరి—‘నాకు గుర్తులోనే ఉన్నది. వారివేగమును మీరు చూచుచునే యుంటిరిగదా! కాని దానిని తప్పిపోనీయను.

‘ఏమి? అంతయు ముగిసినదికదా!’ అని సర్ ఫిరోజుషా గారనిరి.

‘ఇంకను దక్షిణ-ఆఫ్రికాను గుఱించిన ప్రస్తావము మిగిలిలేదా? గాంధీగారు చాలనేపటినుండి వేచియున్నారు’ అని గోఖలేగారు ఎలుగైతి చెప్పిరి.

‘మీ రా తీర్మానమును జూచియుంటిరా?’ అని సర్ ఫిరోజుషా గారడిగిరి.

‘చూచితిని.’

‘మీకు బాగుగా నున్నదా?’

‘అ. అంతయు బాగుగా నున్నది.’

‘అయితే గాంధీ! చదువు!’

‘నేను వడకుదు దానిని జదివి వినిపించితిని.

గోఖలేగారు దానిని సమర్థించిరి.

‘ఏకగ్రీవముగా తీర్మానింపబడిన దని అందఱుచిరి.’

‘గాంధీ! నీవయిదు నిమిషములు మాటాడు’మని వాచాగా రనిరి.

‘నా కాలెఱుగేమియు బాగుండలేదు. ఆప్రస్తావము నర్థము చేసికొను కష్ట మెవరును పూనుకొనలేదు. అందఱును ఎపుడు పోవుదమా అని కనిపట్టుకొనియుండిరి. గోఖలేగారు లోంగడ చూచియున్నందులకేసి మఱియెవరికిని చూడను వినను ఆవశ్యకత తోచలేదు.

ఉదయమయినది.

ఉపన్యాస మెటులో యని ఆలోచింప సాగితిని. అయిదు నిమిషములలో నేమి చెప్పను? నేను లెస్సగనే విషయమును సిద్ధము చేసికొంటిని. కాని ఆవశ్యకములగు శబ్దములు గోచరింపవు. ఏమేని యగుఁగాక! ఇంటికడ వ్రాసికొనిన ఉపన్యాసమును చదువరా దని నిశ్చయించుకొంటిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఉపన్యాసము లిచ్చుటలోఁ గల నిస్సంకోచత యిప్పుడు మాయ మయిపోయి నట్లు లుండెను.

నాప్రస్తావనము రాఁగనే సర్ చిన్మోగారు నాపే రెలుఁ గె త్తిరి. నేను నిలువఁబడితిని. తల తిరుగఁ దొడఁగెను. తీర్మానమెట్లు చదివితిని. ఎవరో ఒకకవి తన కవిత్వమును ప్రతినిధు లందఱు పంచి పెట్టుచుండెను. అందు విదేశీగమనమును గుఱించి, సముద్రయాత్రను గుఱించి ప్రశంసకలదు. నేను వాని జదివి వినిపించి దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని కష్టములు కొంచె మెఱుకచేసితిని. ఇంతలో దిన్నాగారు గంట బజాయించిరి. అప్పటి కయిదు నిమిషము లయి యుండదని నాకు తెలియను. అయితే ఇంక రెండు నిమిషముల అవకాశమున్నదని నూచింప నాగంట గొట్టుదు రని నాకు తెలియదు. అ నేను లఱగంటవఱుకు మాట లాడుచుండుట నేను వింటినికాని అప్పు డిటులు గంట మ్రోగలేదు. దానజేసి నాకు కష్ట మునిపించెను. గంట మ్రోగఁగనే కూరుచుంటిని. కాని నే జదివిన అపద్యములు సర్ ఫీరోజుషాగారికి సరియగు ప్రత్యుత్తరమగు నని బాల్యచాపలముచే అప్పు డనుకొంటిని.

తీర్మాన మామోదింపఁబడెనా లేదా యని అడుగ నక్కఱ లేదు. ఆకోజులలో ప్రతినిధులకును ప్రేక్షకులకును భేదము లేదు. ఏప్రస్తావనమునకును విరోధ మనుమాట లేదు. అందఱు చేతు లెత్తుదురు.

ఆ త్మ క థ

ఏతీర్మానమయినను ఏకగ్రీవముగా నామోదింపఁబడుచుండెను. నా తీర్మానమునకును అదియే స్థితి. ఇందువలన నాతీర్మానమునెడల నాకు అంతగా ప్రయోజనము కానిపింపలేదు. కాని కాంగ్రెసులో దీని ప్రస్తావము జరిగెను; చాలు, నా కానందము. దీని మీఁద కాంగ్రెసు మొహరు పడెను. ఇదియే సమస్త భారతవర్షము యొక్కయు మొహరు—ఈజ్ఞానము ఈసంతోషము, ఎవరి కైనను తృప్తికరము కాదా?

లాడ్డు కర్జు—దర్బారు

కాంగ్రెసు ముగిసెను కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికా పనులను గుఱించి చేంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ మొదలగువానితో పని యుండుటవలన కలకత్తాలోనే యుంటిని. ఇందుల కొకనెల పట్టెను. ఈతూరి హూటలులో నుండుటకు బదులు పరిచయము సంపాదించి ఇండియన్ క్లబ్బులో నుండు సేర్పాటు చేసికొంటిని. అచట గొప్పగొప్ప భారతీయులు బసచే యుదురు. కావున వారి పరిచయము లభించును. అపుడు దక్షిణ-ఆఫ్రికా విషయములలో వారికి కుతూహలము కలిగింపవచ్చునని నాయాశ. ఎల్లప్పుడు కాకున్నను అపుడపుడు గోఖలేగారి క్లబ్బునఁ బిలియర్ డ్ గు ఆడుటకు వచ్చెడివారు. నేను కలకత్తాలోనే యుండునన్నభోగట్టా ఆయనకు తెలిసి తనకడనే నన్నుండగోరెను. నేనును సాదరముగా ఇయ్యకొంటిని. కాని నాయంతట నేనే యుంటి కేగుట యుక్తమని పింపలేదు. ఇటులు రెండుమూణ్ణాళ్ళు చూచి గోఖలేగారు స్వయముగా నన్ను తీసికొనిపోయిరి. వారు నా ముఖావమును చూచి యిటులనిరి—

‘గాంధీ! నీ వీదేశముననే యుండవలయును గాన ఈ బిడియముచే పనులు సాగవు. నీ వెంతమందితో పరిచితి చేసికొన్న నంతమేలు. మఱి నీచేత కాంగ్రెసు పనులు చేయింపవలయును.’

గోఖలేగారికడకు వెళ్ళకముందు ఇండియన్ క్లబ్బులో నే నుండఁగా జరిగిన ముచ్చటలను గొన్ని ద్రిప్పవలయును.

ఆ త్మ క థ

ఈ దినములలో లార్డ్ కర్జను దర్బారు తీర్చెను. అచటికి ఆహూతులయిన రాజులును, మహారాజులును కొందఱు తీచటనే యుండిరి. వారిచట నెపుడును బంగారీదోవతులను గట్టి కురతా తొడిగి ఉత్తరీయములు వేసికొనుచుండువారు. నాఁడు కాసాలకు తగు పంటములు తొడిగిరి, గొనులు వేసిరి. తళతళలాడు బూట్లు తొడిగిరి. నా కెది చింతాజనకమాయెను. ఈ క్రొత్తవేషమునకు కారణ మే మని యడిగితిని.

‘మా దుఃఖములు మా కేతెలియును, మాధనసంపత్తి, మా బిరుదుములు ఖాయముగా నుంచుకొనుటకు నేయే యవమానములు భరింపవలసి వచ్చునో మీ కెటులు తెలియఁ గలదు?’ అని ప్రత్యుత్తరము వచ్చెను.

‘పోనిండు! అయితే ఈ కాసాలలపాగ లేమి? ఈ కాసా బూట్లు లేమి?’

‘మాలోను కాసాలలోను మీ కేమి భేదము కానిపించుచున్నది? వాండ్లు మా కాసా లగునో మేము కర్జనుకు కాసాలము కామా? మేమీ దర్బారుకు గైరుహాజ రగునో దాని ఫల మనుభవింపవలసివచ్చును. మా సహజవేషముతో దర్బారుకు పోవుదుమా అది యపరాధముగా పరిగణింపఁ బడును. అది యటుండె. అచటికి వెళ్లుదుము! కర్జనుతో మాటలాడఁ దరమా? రామరామ! ఒక్కమాట!’

ఈ శుద్ధహృదయునిపై నాకు జాలి కలిగెను.

ఇటువంటి దర్బారు మఱియొకటి నాకు గుర్తువచ్చుచున్నది. లార్డు హార్డింజి హిందూ విశ్వవిద్యాలయమునకు శంకుస్థాపనము కావించినవాఁడు నొక దర్బా రాయెను. ఇందు రాజులును మహారా

జాబును గలరు. భారత భూమణము మాలవ్యాగారు నన్నందులకు రావలసినదని పట్టు పట్టిరి. నే నటు కేగితిని. కేవలము స్త్రీలకే కోధ లేదగిన వారి వస్త్రభూషణములను జూచి మిగుల సంతాపము చెందితిని. పట్టు పాజామాలు, పట్టు అంగరఖాలు, మెడలలో వజ్రములయు ముత్రైములయు మాలలు, బాహుల బాజుబందులు, తలపాగలపై వజ్రములు, ముత్రైములు సాదగిన తురాయలు! వీని యన్నిటితో పాటు నడుములందు బంగారు పిడిగల కరవాలములు! ఇవి రాజ చిహ్నములూ, దాస్యచిహ్నములూ? ఈ నామదా నగలను తమ యిష్టము చొప్పుననే వీరు ధరించుచుండిరని నే ననుకొంటిని. కాని యిట్టి దర్బారులకు ఇట్టి వస్త్రభూషణ ములతో వచ్చుట వీరికి విధి యని తెలిసెను. కొందఱు రాజుల కిట్టి వస్త్రభూషణము లింపితము కావనియు ఇట్టి దర్బారులందుఁగ్గ మఱియొన్నఁడును వీనిని తాఁక రనియు తెలిసెను. ఈమాట యెంతవట్టు సత్యమో నే నెఱుంగ. ఇతరావసరముల యందు వారు ధరింతురో ధరింపరో, వై సురాయి దర్బారునం దగుఁగాక, ఇతరస్థలము నందగుఁగాక, ఆఁడు వారికిఁ దగు నగలను వీరు తాల్చురని తెలియుట మిగుల దుఃఖదాయకము. ధనము, బలము, మానము, ఇవి మనుష్యులచే నెట్టి యెట్టి పాపములను, అనర్థకములను చేయింపవు!

గోఖలేగారితో నొకనెల—౧

మొదటి నాటినే గోఖలేగారు నాక్రొత్త బాపిరి. నన్ను తమ్ముని చందమునజూచుకొనిరి. నాయావశ్యకముల నన్నింటి సెటింగి కొని వాని సేర్పాటుచేసిరి. అదృష్టవశమున నాకుఁ గావలసినవి కడుఁ గొలఁది. నాపనులన్నియు సేసే చేసికొనుట నా కలవాటు గాన నాకుఁ జేయఁదగినది కడుఁ గొలఁది యాయెను. నాపనులు సేసే చేసికొనుట, మడివేవము, పూనిక, నియమము-ఇ వన్నియు వీరి మనస్సున ముద్రి తములగుటఁజేసి సేను నివ్వెఱపడు నంతగా నన్ను నుతించెడువారు.

వారు నాకడ సేమియు దాచినటులు నాకు గుఱుతు చాలదు. తమను జూడవచ్చిన గొప్పవారందఱితో నాకు పరిచయము గలిగించెడు వారు. ఈపరిచితులందఱలో డాక్టరు ప్రభుల్లచంద్రరాయలు ప్రధా నులు. వారు పొరుగుననే ఉండెడువారు. మఱి యెల్లభుడును వచ్చు చుండెడివారు.

‘ఈ ప్రాశ్నెసరు రాయిగారికి నెల కనిమిది వందల రూకలు జీతము. అందు నలుబది రూకలు మాత్రము తమ కుంచుకొని మిగిలిన దంతయు ప్రజాసేవ కిచ్చివేయుదురు. వీరింతన్నట్టు పెండ్లాడలేదు. ఇంకముందు పెండ్లాడను దలఁపలేదు.’ అని చెప్పి గోఖలేగారు నాకు వీరితో పరిచయము కలిగించిరి.

సేటి రాయి గారికిని, నాటి రాయి గారికిని నాకు అట్టే భేదము కానరాదు. ఇపు డెట్టి వ్యస్త్రములు తొల్పుచుండితే అపుడును ఇంచు

మించట్టివే. ఇప్పుడు ఖాదీ వచ్చిపడెను. అప్పటికింకను అది లేదు. స్వదేశీ పుట్టుబట్టలుండెడివి. వీరి యిరువురి సంభాషణము వినుచుండగా నాకు విసుకన్నమాట ఉండెడిదికాదు. వీరి సంభాషణముంతయు దేశ హితచర్చ, లేక జ్ఞానచర్చ. వీరుమాటలాడు కొన్ని మాటలవలన కష్టము కూడఁ గలిగెడిది; ఏలనఁగా వీరు కొందఱ నాయకులను గూడ విమర్శించుచుండెడివారు. నేను పర్యతము లనుకొన్న వా రందఱును పరమాణువు లైరి.

గోఖలేగారు పనిచేయు రీతి ఎంతయనందజనకమో అంత జ్ఞానజనకము. వా రొక నిమిషము వితగా పోనిచ్చెడువారు కారు. వీరి ప్రతికార్యమును దేశముకొఱకే; మాటలాడుటయు దేశముకొఱకే; వారి మాటలలో మాతన్యముకాని, దంభముకాని, అసత్యముకాని లేదు. భారత దేశ దార్శిద్యము, పాశతంత్ర్యము—ఈరెండును వీరిమనస్సును వేధించుచుండెడివి. పలువురు వీరిని పలువిధములుగా ఆకర్షించుటకు వచ్చుచుండెడువారు. వీ రందఱును ఒకటే జవాబు—‘మీరు మీపని చేయుఁడు, నన్ను నా పని చేసికొననిండు. నాకుఁ గావలసినది దేశ స్వాతంత్ర్యము. అది కలిగిన పిమ్మటనే మఱియొకటి. ఇప్పటికి నాకీ పనితో ఒకత్తణమును తీరిక లేదు’

వీరి ప్రతిమాటలోను రానడే గారి యెడ గౌరవము ముద్రితమై యుండెడిది. ‘రానడేగా రిటులు చెప్పెడువారు’ అనుమాట వీరికి ‘నూత ఉవాచ’ వంటిది. నే నటనుండఁగా రానడేగారి (జయంతుల్య వమో, వార్షి కోత్సవమో సరిగా నేఁడు గుఱుతు లేదు) వచ్చెను. గోఖలే గారు ప్రతియేడును జరుపుచువచ్చు చున్నటులు తెలిసెను. అప్పుడు నేను గాక వీరిమిత్రులు స్రాఫేసర్ కాధవలేగారు, * మఱియొక సజ్జనుఁడు

* ఇంగ్లీషువ్రతిలో నడజడ్డి యని కలదు.

ఆ త్మ క థ

మండిరి. అందులకు వీరిని గూడ నాహ్వానించిరి. అపుడు వీరు మాకు రానడేగారిని గుఱించి తమకు గుఱుకు గల విషయములు కొన్ని వినిపించిరి. రానడే, తైలంగ, మాండలికులను పోల్చిరి. తైలంగుగారు భాషా పండితులు; మాండలికుగారు గొప్ప సంస్కర్తలు. మాండలికుగారికి క్లయంట్లు పని యొడ కడు శ్రద్ధ. ఒకతూరి వారికి రైలు తప్పిపోవగా స్పెషల్ రైలు చేయించుకొని వెల్లిరి. ఇక రానడేగారి కక్తి సర్వాంగీణము. నాటికాలమున నున్న గొప్ప వారందఱలో ఆయన గొప్పవారు. ఆయన కేవలము న్యాయమూర్తి కాదు; చరిత్రకారుడు; అర్థశాస్త్రజ్ఞుడు; గొప్ప సంస్కర్త. సరకారువారి జడ్జియయ్యను నిర్భయముగా కాంగ్రెసుకు ప్రేక్షకుడుగా వచ్చెడివాడు. లోకులకు వీరి నిర్ణయము ప్రమాణము. ఇటులు రేనడేగారిని వర్ణించు నెడ వారికిగల ఆనందము నకు మేర లేకుండెడిది.

గోఖలేగా రొక గుర్రపుబండి పెట్టుకొనిరి. నేను దీని గుఱించి ప్రశ్నించితిని దానియావశ్యకము నాకు తెలియరా దాయెను. 'మీరు బ్రాముబండిమీద వెళ్లుచో సరిపోవదా? అది నాయకుల ప్రతిష్ఠకు భంగమా?'

కొంచెము వగచి ఆయన యిటు లనియెను—'ఏమి? నీవును నాసంగతి యెఱుంగజాలక పోయితివా? నాకు కాన్పిలులో వచ్చు సామ్యము నాసాంతమున కుపయోగించుకొనను, మీరందఱు బ్రాము బండ్లలో పోవుట నాకీసుగానుండును. కాని నేనటులు చేయజాలను. ఎంతమంది నాకు పరిచయము కలదో అంతమందితో నీకును పరిచయము కలుగునేని అపుడు బ్రాములో పోవుట అసంభవము కాకున్నను తప్పక దుమ్మర మగును. నాయకులు చేయున దంతయు సాఖ్యము

కొంతకే యని యనుకొనుట కేమియు కారణము లేదు. నీమిత్రజీవిక నాకు ప్రీతికరము. వీలుకలంతవఱకు నేనును అట్టివాడనీ. కాని నామఱి వారికి కొంచెము వ్యయ మనివార్య మగుట నిశ్చయము.'

నాఆత్మేష మొకటి పూర్తిగా రద్దయిపోయెను. కాని మఱొకటి కలదు. దానికి మాత్రము వారు సంతృప్తి చేయఁగల ప్రత్యుత్తర మీయలేక పోయిరి.

అయితే మీరు షికారుకైన పోవరుకదా! ఇక ఎప్పుడు అన్య స్థులైయుండుట వింత అగునా? దేశకార్యములలో వ్యాయామమున కవకాశము దొరకదా? అని నే నంటిని.

'షికారుపోవుట కవకాశ మెన్నడేని కనిపట్టితివా?' అని ప్రత్యుత్తరము వచ్చెను.

వారియందలి ఆదరమువలన ఇందులకు నేను సమాధాన మొసఁగ లేదు. ఈప్రత్యుత్తరమువలన నాకు సంతోష మొదవలేదు. కాని మాఱు పలుక కూరకుంటిని. భోజనమునకు మనకు సమయము దొరుకుట లేదా? ఆరీతిగనే వ్యాయామమునకును దొరకునని నాఁటికిని నేఁటికిని నాయాశయము. దీనివలన దేశసేవ తక్కువకాదు? మఱి యొక్కువ అగు నని నా సవినయాభిప్రాయము.

గోఖలేగారితో నొకనెల—౨

గోఖలేగారి గొడుగు నీడలలో గూర్చుండి నేను కాల మతివా
హితము చేయలేదు.

హిందూదేశమునందలి దేశ్యక్రైస్తవులపరిచయము బడసి వారి
స్థితిగతులఁ దెలిసికొని వత్తునని నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని క్రైస్తవ
మిత్రులకుఁ జెప్పియుంటిని. కాళిచరణ బెనర్జీగారిపేరు వినియుంటిని.
వారు కాంగ్రెసునందు లెస్స పనిచేసియుండిరి. దీన నాకు వారియొడ
అదరము కలిగిపోయెను. ఏలనఁగా — సాధారణముగా దేశ్యక్రైస్త
వులు కాంగ్రెసుసభలో, హిందువులలో, ముస్లమానులలోను కలియరు.
కావున ఈక్రైస్తవులయొడఁ గలిగిన అవిశ్వాసము కాళీచరణ బెనర్జీ
గారియొడ కలుగలేదు. 'నేను వీరి దర్శన మాసింతు'నని గోఖలేగారితో
ననఁగా 'వారినిజూచి నీవేమి చేయఁగలవు? వారు చాల యోగ్యులే;
కాని వీరిని దర్శించినందుల నీకు సంతృప్తి కలుగఁబో దని నే నను
కొందును. నేను వారిని బాగుగా నెఱుఁగుదును. నీవు చూడఁదలఁ
తువేని తప్పక చూడవలసినదే.'

నేను కాళీబాబును దర్శనమున కర్థించితిని. వారు వెంటనే
అనుమతి నిచ్చిరి. దర్శన మొనర్చితిని. ఇంటిలో వారి ధర్మపత్ని
మృత్యుశయ్యమీఁద నుండెను. ఇల్లంతయు నిరాడంబరము. కాంగ్రెసు
నందు వారు కోటు పంటములలోనే యుండిరి గాని యింట బంగారీ
దోవతి కట్టుకొని కుడితిసీ తొడుగుకొని యుండిరి. నే నపుడు పారసీ

౧౮ గోఖలేగారితో నొకనెల-౨

శోటు పంటమును ధరించియుంటిని గాని వారి యీ నిరాడంబర వేషమునకు ప్రీతుడ నయితిని. వారి సమయము వ్యయ మొనరింపక నాగొడవ నేను చెప్పకొంటిని.

వీ రిటు లనిరి—‘పాపములతోపాటు మనకు పునర్జన్మము కల దను సిద్ధాంతమును మీరు విశ్వసించువా, విశ్వసింపరా?’

‘తప్పక విశ్వసించును.’

‘అయితే ఈ మూలపాప నివారణోపాయము హిందూధర్మములో నెచటను లేదు. కాని క్రైస్తవధర్మముందు కలదు.’

అని యీమాట చెప్పి వీరు మరల నిటు లనిరి—‘పాపమునకు ఫలము మృత్యువు. ఈమృత్యువును తప్పించుకొనుటకు ఏనే తరణము.

నేను వీరికి గీతోపదిష్టమగు భక్తియోగమును ఉపసితికిఁ దెచ్చి తినిగాని నాయీప్రయత్నము వృథాయయ్యెను. నేను వీరి సౌజన్యము నకు ధన్యవాదము లర్పించితిని. ఈసంభాషణమువలన నాకు తృప్తి కలుగలేదు. కాని లాభము కలిగెను.

ఈసమయమున నేను కలకత్తాలో వీధి వీధి వితగా తిరిగితిని. తఱచు నడచి ఇప్పుడే న్యాయమూర్తి మిత్రగారిని, సర్ గురుదాస బెనర్జీగారిని దర్శించితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికా కార్యముల కీసజ్ఞులు సాయ మావశ్యకము. ఇప్పుడే రాజా సర్ ప్యారి మోహనముకర్ణీగారి దర్శనమును పొందెను.

కాళీచరణ బెనర్జీగారు కాళికాలయమునుగూర్చి నాకుఁ జెప్పిరి. ఒక పుస్తకమున దాని వర్ణన చదివియుంటిని. న్యాయమూర్తి మిత్రగారి గృహ మాప్రాంతముననే. వారి దర్శన మొనరించి యాదారిసే

ఆ త్మ క థ

కాళికాలయ మేరిగితిని. కాళికి బలిగాఁ బోవుచున్న గొఱియలమందను దారిలో జూచితిని. ఆలయపుసందులో బిచ్చగాండ్ర దండు. బైరా గీబాబులు సరేసరి. సంతలు, బజాబులు మొదలగుచోటుల భిక్షు కుల కేమియు నీయరాదని నాటికే నాకు నియమ ముండెను; పలువురు భిక్షుకులు నావెంటఁ బడిరి.

బాబాజీ యొకఁడు ఎత్తగు నలుచదరపు రాతికట్టడముపై కూర్చుండియుండెను. అతఁడు ననుఁ బిలిచి—‘నాయనా! ఎక్కడికిఁ బోవుచున్నావు?’ అనెను. నేను యథోచితముగ బదులాడితిని. అతఁడు నన్నును, నామిత్రుని గూర్చుండు మనెను. మేము కూర్చుంటిమి.

నే నిటు లడిగితిని—‘అయ్యా! ఇన్ని గొఱియలను బలియిడుట ధర్మమని మీరు తలఁతురా?’

ఆయన ఇటు లనెను—‘జీవహత్య ధర్మమని యెవఁ డనును?’

‘మీ రిచటఁ గూర్చుండి లోకుల కేల యుపదేశింపరు?’

‘అది నాపని గాదు. భగవత్సేవయే నాపని.’

‘తమ కందుల కీచోటే దొరకనా? వేఱేచోటులు లేవా?’

‘ఎక్కడఁబట్టిన నక్కడనే కూర్చుందును. నా కన్ని తావులు వొక్కటియే. లోకుల గోల యేల? నా రొక గొఱ్ఱైలమంద. ఎక్కడికి పిలిచిన అక్కడికి పోవుదురు. మాకు వారితో నేమి పని?’

నే నిక సంచాదమును పెరుగనీయలేదు. పిమ్మట నేనాల యములోనికిఁ జనితిని. ఎదురుగా రక్తనది చూచినపిదప నిలువ బుద్ధి పుట్టలేదు. నామదిలో పెద్ద ఊభ కలిగను తలక్రిందు లైపోతిని. అది నేటికిని మఱపురాదు.

౧౮ గోఖలేగారితో నొకనెల-౨

అసమయమున ఒక వంగ సంఘమువారు నన్ను విందునకుఁ బిలిపిరి. అచట నే నొక సజ్జనునితో ఘాతకమగు నీ పూజనుగూర్చి ముచ్చటించి తినివారిటులనిరి—‘అచట బలిదానవేళలో చెవులు రింగుమన నవుబతు లుమ్రోగును. ఈగందరగోళములో గొరియలు మృత్యుబాధ నెఱుంగవు.’

ఈమాట నాకు రుచింపలేదు. నేనిటు లంటిని—‘అగొటియ లకు నోరుండుచో నిటు లనవు. ఈఘోరాచారమును అపవదెను.’ నాకు బుద్ధిదేవుని కథ గుఱుతువచ్చెను. కాని అపని మాత్రము నాకే క్షితి మించిన దని గోచరించెను.

ఈవిషయమున నాకు నాటి కే యభిప్రాయమో నేటికిని అది యే యభిప్రాయము. గొటియ ప్రాణము వెల మనుష్యప్రాణము వెలకంటె తగ్గదు. మనుష్యకేరీరమును పొషించుటకు గొటియను కూనీచేయ నే నెన్నఁటికి సంసిద్ధుడఁగాను. జంతు వెంత నిస్సహాయమో మనుష్యహిం సముండి తప్పించుకొన మనుష్యుని సాయము బడయుటకు అది అంత అధికారి. కాని యెంతో యోగ్యత, యెంతో యధికారము లేక మనుజు డిట్టి యాత్రయదానము చేయఁజాలఁడు. గొటియల నీక్రూరహోమము నుండి తప్పింప ఇంకను నాకు చాల నాత్మశుద్ధియు, త్యాగమును అవి శ్యోకము. ఇంకను ఈశుద్ధిని, త్యాగమునుగూర్చి ఘోషించుచు ఘోషిం చుచునే ఈ దేహమును విడువనయ్యెడి నేమో యని తోచెడిని. మను ష్యుల నీమహాపాతకమునుండి తొలగించుటకు, నిర్దోషములగు నీజీ వముల రక్షించుటకు, మఱి యీయాలయమును పవిత్రము చేయుట కెన్నఁడు పరమేశ్వరుఁ డేమహాపురుషుని, లేక యేమహాసతిని సృష్టించునో! నేను సదా అందులకు ప్రార్థించుచున్నాను. జ్ఞానవంతులు, బుద్ధి మంతులు, త్యాగులు మఱి భావనాప్రధానులు నగు వంగవాసులు ఎటు లేవధను సహించి యూరకుండుచున్నారు?

గోఖలేగారితో నొకనెల—3

కాళీమాత నుద్దేశించి చేయఁబడుచున్న భయంకర మగు నీరక్ష మును గాంచిన తరువాత నాకు బంగాళీ జీవితమును తెలిసికొను నిచ్చ యినుమడించెను. ఇందులకు బ్రహ్మసమాజ మతగ్రంథములు బాగుగా చదివితిని. ప్రతాపచంద్ర మజుమదారుగారి జీవితమును కొలఁది గొప్ప చదివితిని. వారి యుపన్యాసములు వింటిని. వీరు వ్రాసిన కేశవచంద్ర సేనుగారి చరిత్రమును కడు నాసక్తితోఁ జదివితిని. మఱియు సాధారణ బ్రహ్మసమాజమునకును, ఆదిబ్రహ్మసమాజమునకును భేదము తెలిసి కొంటిని. పండిత శివనాథకాస్త్రిగారిని దర్శించితిని. ప్రొఫెసర్ కాధవలేగారితో, మహర్షి దేవేంద్రనాథ టాగూరుగారిని దర్శింపఁ జనితిని. కాని ఆసమయమున వా రెవరికిని దర్శన మిచ్చుటలేదు. కాన వారి దర్శన మబ్బలేదు. కాని వారి యింట బ్రహ్మసమాజోత్సవమునకు మే మాహూతులమైతిమి. అపు డనట శ్రేష్ఠమగు పంగగానము వింటిని. నాఁటునుండి పంగగాన మనిన చెవులు కోసికొందురు.

బ్రహ్మసమాజమునుగూర్చి యింత తెలిసికొనిన తరువాత శ్రీ వివేకానందస్వామివారి దర్శన మొనరింపకుండ నుండు టెట్టుబ? అత్యుత్సాహముతో బేలూరుపరమమహాశు చాలవట్టు నడచియే వెళ్లితిని. ఎంతవట్టు నడిచితినిో నేఁడు సరిగ గుర్తు లేదు! అట్టి యేకాంతస్థలమున ఉండుటవలన ఆమతమును నేను చాలఁ గొండాడితిని. అచటికి వెళ్లగా స్వాములవారు జబ్బుపడి కలకత్తాగృహమునం దుండి రని తెలియ

వచ్చెను. ఈసమాచారము వినఁగా నా కాళ్లు లుడిగెను. పిదప సోదరి నివేదిత నివాస మెఱిగికొంటిని. ఆమె యొక చారంగీమహిళానందుండెను. అచట నామెను దర్శించితిని. ఆమె వైభవమును జూచి నిలువున నీరయితిని. మాటయందును పలుకునందుగూడ మాయరువురికి పలక కుదుర లేదు. 'నేనీవిషయమును గోఖలేగారికిఁ జెప్పితిని. 'ఆమె మిగుల టేజుగలది. మిక్కిలువురికి ఏకవాక్యత కలుగుట కష్ట'మని గోఖలే గారనిరి.

మఱియొకతూరి పేస్తన్ శీ పాదుషాగారి యింట మాయరువురకు సమావేశము కలిగెను. ఆమె యచట నుండఁగా నే నేగితిని; ఆమె పేస్తన్ శీగారి వృద్ధమాత కుపదేశ మిచ్చుచుండెను. ఇందు నే ననాయాసముగా దుబాసి నయితిని. సోదరి నివేదితకును, నాకును భావైక్యము లేకున్నను నే నామెకుఁగల హిందూమాతమునందలి అగాధప్రేమను గమనించితిని. ఈమె రచించిన గ్రంథములను నేను పిదపఁ జదివితిని.

అర్ధదినము దక్షిణ-ఆఫ్రికా కార్యములకు కలకత్తాలోని నాయకులను దర్శించుటకును మిగిలిన అర్ధదినము కలకత్తాలోని ధార్మికసంస్థలను, ఇతిరసార్వజనిక సంస్థలను దర్శించుటకును నేను నాదైనిక కార్యక్రమమును ద్విధా విభజించుకొంటిని. నే నొకనాఁడు డాక్టరు మల్లికుగారి అధ్యక్షతక్రింద బోయరు యుద్ధమునందు భారతీయపరిచారకసమాహము చేసిన పనినిగుఱింపి యుపన్యసించితిని. 'ఇంగ్లీష్ మన్' పత్రికాధిపతి పరిచితి యిపుడును నాకుపయుక్త మాయెను. సాండర్సన్ గారి కిన్నాళ్లును సుస్తీగానే యుండెను గాని ౧౮౯౬ సంవత్సరమునందు ఎటులు నాకు సాయము చేసిరో యిపుడును అటులే సాయముచేసిరి. నా యీ యుపన్యాసమునకు గోఖలేగారు సంతసిం

ఆ త్మ క థ

చిరి. మఱియు నది డాక్టరు రాయగారి మెప్పుపడయఁగా మిగుల సంతసించిరి.

నే నిటులు గోఖలేగారి ఛత్రచ్ఛాయమునం దుండుటవలన బంగాళమునందు నాపని చాల తేలికయ్యెను. బంగాళమునందలి గొప్పగొప్ప కుటుంబములతోడి పరిచితి కులభముగా గలిగెను. మఱియు నాకు బంగాళముతో సన్నిహిత సంబంధ మేర్పడెను. చిరస్మరణీయమగు ఈకాలమునందలి విషయములు పెక్కు లున్నవి గాని వానిని విడనాడవలసి వచ్చుచున్నది. ఈసమయముననే బ్రహ్మదేశ (బర్మా) మరిగితిని. అచటి ఖాంగీలఁ (సన్యాసులు) గనుఁగొంటిని. వారి సోమరితనమునకు వగపు కలిగెను. బంగారు పెగోడాలు గోపురములు) చూచితిని. దేవళమునందు లెక్కపెట్టలేనన్ని చిన్నచిన్న క్రొవ్వుత్తులు వెలుగుచుండెను. అవి నా కింపితము కాలేదు. గర్భాలయమున పరువులెత్తు నెలుకలను జూడఁగా మోర్ఫిలో దయానంద స్వామినారి యనుభవము గుఱుతువచ్చెను. బ్రహ్మదేశమునందలి స్త్రీల స్వాతంత్ర్యమును, ఉత్సాహమును జూచి సంతసించితిని గాని పురుషుల మాంద్యమును గాంచి దుఃఖించితిని. బొంబాయి ఎటులు హిందూదేశముకాదో రంగూను కూడ అటులే బ్రహ్మదేశము కాదని చూచి తెలిసికొంటిని. మఱియు హిందూదేశమునందు మనము ఇంగ్లీషువర్తకులకు కమిషన్ ఏజెంట్లు మయినట్లే ఇంగ్లీషువర్తకులతో కలిసి బ్రహ్మదేశము వారిని మనకు కమిషన్ ఏజెంట్లుగాఁ జేసికొంటి మనియు దెలిసికొంటిని.

బ్రహ్మదేశమునుండి మరలివచ్చిన పిదప గోఖలేగారికడ నెలపు గొంటిని. వీరిని విడిచిపెట్టుట దుస్సహ మాయెను. అయితే నాకు వంగదేశముతో లేక కలకత్తాతో పని అయిపోయెను.

౧౯ గోఖలేగారితో నొకనెల-3

అన్ని పనులకంటే ముందు, హిందూదేశమున మూడవ తరగతి రైలుబండ్లలో ప్రయాణము చేసి ఆతరగతిలో పయనించువారి కష్టములను తెలిసికొనవలయు నని తలచితిని. ఇట్లు గోఖలే గారికి విన్నవించితిని. వినే వినుటతోడనే వీరపహసించిరి. కాని నాయభిప్రాయములను నేను తెలుపుకొనఁగా సంతసించిరి. ముమ్మిదట కాళికి వెళ్లి ఆనిబిసెంటుగారి దర్శన మొనరించుకొనవలయునని స్థిరీకరించితిని. ఆమె యపుడు మంచ మెక్కియుండెను.

మూడవ తరగతి రైలుబండి ప్రయాణమునకు తగిన సరంజామా సిద్ధపఱచివెళ్ళవలసి వచ్చెను. లడ్డువులు, పూరీలు నించిన టిఫిన్ బాక్సు ఒకటి గోఖలేగారు బహుమతి చేసిరి. పండ్లెండ్లకాలకు ఒక రైలు సంచి కొంటిని. ఒకచాయ ఉన్ని (పోరు బంగారు ప్రాంతము వారు నేయుదురు) కోటు, ఒకతువ్వలు, ఒకదోవతి, ఒకకుడితినీ వీని నందుంచితిని. కప్పుకొన నొక కంబరీ నుంచికొంటిని; ఇవిగాక ఒక లోటా, ఈ సామానును తీసికొని రవాణా అయితిని.

గోఖలేగారును డాక్టరు రాయగారును నను సాగనంప నేమనుకు వచ్చిరి. రావలదని వీరిని నేను కడు వేడుకొంటిని గాని వీరు నామాట విన్నారు కారు—‘నీవు ఒకటవ తరగతి బండిలో పయనించుచో నేనురాను గాని యిప్పుడు రాకతక్కుదు’ అని గోఖలేగారినిరి.

ప్లాటు ఫారమ్ మీదికి వెళ్లుచుండఁగా గోఖలేగారి సెవరును అవశోధింప లేదు. వీరు పట్టుపాగ చుట్టుకొనిరి, ధోవతి కట్టుకొనిరి, కోటు తొడుగుకొనిరి. డాక్టరు రాయగారు బంగారీ వేషములో నుండిరి. ఈకారణమున టికెట్ కలెక్టరుబాబు మొదట వీరినాఁపెను గాని గోఖలేగారు ‘నామిత్రుల’ని చెప్పిన పిదప రానిచ్చెను. ఈరీతిగా వారిరువురును నాకు సెలవొసఁగిరి.

కాశీలో

ఈప్రయనము కలకత్తానుండి రాజకోటకు. నడుచు కాశీ, అగ్రా జయపురము, పాలనపురములు చూచుకొని రాజకోట పోవలెచితిని. వీనిని చూచుటకుమాత్ర మవకాశ ముండెను. అన్ని స్థలములందును ఒకొక్కనాడే ఉంటిని. పాలనపురమునదక్క మిగిలిన స్థలములందు సత్రములందును, పండాలు యిండ్లయందును ఉంటిని. ఈ ప్రయాణమున కయిన వ్యయ మంతయు రైలు ఖర్చులతో కలిపి ముప్పదియొక్క రూపాయలని గుఱుతు. మూడవ తరగతి బండ్లలో వెళ్లుచున్నను మెయిలులో నెక్కలేదు. ఏలన, అందు జనము క్రిక్కిరిసియుండు నని తెలియును. మిగిలిన బండ్లకంటె మెయిలుబండిలో మూడవతరగతి టికెట్టు వున్న వెల యెక్కువ. నా కిది కష్ట మనిపించెను.

మూడవ తరగతి బండ్లలో చెత్తయే, మఱుగుబొడ్ల కంపును నేడెట్లు లుండెనో నాడును అట్లేయుండెను. ఇన్నాళ్లకుకొంచెము సంస్కరణము జరిగియుండునుగాని మూడవ తరగతికిని మొదటి తరగతికిని గల కిరాయిలోనుండు అంతరముకంటె ఆ రెండు తరగతుల కును గల సౌకర్యములో నుండు అంతర మెక్కువ. మూడవ తరగతి బాటసారులకును, గొఱియలకును భేదములేదు. ఈబండ్లుగూడ గొఱియలకే తగినవి. యూరపులో మూడవ తరగతిలో పయనించుటయే నా కలవాటు ; ఎటులుండునో చూతమని ఒకసారి మొదటి తరగతి పట్టె యొక్కిరిసి. మూడవ తరగతికిని, మొదటి తరగతికిని అంతర

మంత్రగా నాకుఁ గానరాలేదు. దక్షిణ-అఫ్రికాలో మూడవతరగతి బాటసారులు తఱచుచు నీగ్రోలు. అక్కడ మూడవతరగతి బాటసారులకు సౌకర్యము చక్కగా నుండును. కొన్నికొన్నిచోటుల మూడవ తరగతి బండ్లలో పడుకొనుటకును ఏర్పాటులుండును. కూరుచుండు టకు నిండులుండును. పెట్టెలలో నియతి నతిక్రమించి యొక్కువమంది యొక్కరు. ఈమర్యాదాపాలనము మన దేశములో నెక్కడను గానరాదు.

రైల్వేవారి చెడు ఏర్పాటు లటుండ బాటసారుల అశుచిత్వమును జూచినచో శుచిగానుండువా రం దెక్క సంకోచింతురు. సంకోచించి యేమిఫలము? ఆ పయనము వారికొక శిక్షగ గాన్పించును. పలువురక్కడక్కడనే ఉమియుదురు, ముఱికి చేయుదురు, బీడీల సాగ పెట్టుదురు. తమలపుటాకులు, పోగాకును నమిలి పిచకారి కొట్టుదురు. బిగ్గతగా మాటలాడుదురు. ప్రక్కవారి బాధ నరయక దుర్భాషలాగుదురు. ఇట్టి మూడవతరగతి రైలు పయనపు పాట్లు అంతట ననుభవించితిని.

నేను ౧౯౧౨ సంవత్సరము మూడవతరగతి బండిలో పయనించితిని. ౧౯౧౫ నుండి ౧౯౧౯ సంవత్సరమువఱకును ఎడ్రెస్వర్క్ మూడవతరగతిలోనే పయనించితిని. అప్పటికిని ఇప్పటిని ఎక్కువ భేద మేమియు కానిపింపలేదు. ఈమహావ్యాధి కొకటే మందు. చదువు కొనినవా రందఱును మూడవ తరగతిలోనే పయనించి బాటసారుల దుర్భాషములను మార్చ జూడవలయును. ఇంతియకాక అక్కఱకల వానిగుఱించి అర్జీలు పంపి రైలు-అధికారులను నిదుర పోనీయఁగూడదు. తమతమ సౌఖ్యమునకు లంచమురీయరాదు; మఱి యేయితరములగు నన్యాయమార్గములను బట్టరాదు. మఱియు రైలు నియమముల నతిక్రమింపరాదు. ఇటు లొనరించినచో కొలఁది గొప్ప సంస్కారము

ఆ త్మ క థ

జరుగునని. అనుభవమువలనఁ జెప్పచున్నాను. నేను జబ్బునాఁడనైపోవుటవలన ౧౮౨౦ సంవత్సరమునుండి మూడవతరగతి పయనమునకు స్వస్తి చెప్పవలసివచ్చెను. ఇందులకు నాకు సిగ్గును వగవును గలిగెడిని. మూడవతరగతి బాటసారుల కష్టములను దూరముచేయు ప్రయత్నము కొంచెము దానికి వచ్చుచున్న కాలముననే నాకిట్టి యదృష్టము తప్పిపోయెను. రైలునందును, సాగయోడలందును పయనించు పేదవారల చిక్కులను, ఆసాకర్యములను, దురభ్యాసములను తొలగించుటయు విచారవర్తకులకు సర్కారువారు చేయు అనుచితసాకర్యములను దొలగించుటయు ఇది అందఱును సంబంధించిన ఒక స్వతంత్రవిషయము. ఇందులకు సమర్థు లొకరిద్దరు పూనుకొనినచో మేలు కలుగును.

ఇక, నీమాట కట్టిపెట్టి కాశీకథ వినిపింతును. ప్రాతఃకాలమున కాశీలో కాలుపెట్టితిని. పండా యింట దిగఁ దలఁచితిని. పలువురు బాపనయ్యలు నాచుట్టు ముట్టిరి. వీరి అందఱలో శుచిగానున్న పండా యింటికి వెళ్లద మనుకొంటిని నేను వెల్ల నల్లే అయిల్లు శుచిగా నుండెను. ముంగిలిలో గోవు కట్టఁబడియుండెను. ఇల్లు శుద్ధముగా నుండెను. మేడమీద నాబస. యథావిధిగా గంగాస్నానము చేయఁ దలఁచితిని. అంతివట్టు అన్నము తినకుండ నుండ నెంచితిని. చేయవలసిన ప్రయత్న మంతయు పండా చేసెను. ౧-౨-౦ కంటే నెక్కువ దక్షిణ యీయింజాలనని మొదటనే పండాకుఁ జెప్పితిని. దానికి దగినట్టులే చేయుమంటిని. అతఁ డించుకయు జగడమాడక— 'షకీరుల' కైనను పొదుమాల కైనను పూజ ఒకరీతిగనే చేయింతుము. యాత్రికులు వారి శక్తిని, ఇచ్చును అనుసరించి యిత్తురు, దానికేమి అనెను. పూజాసమయమున మంత్రము లేమియు మ్రొంగినటులు తోఁపలేదు. పండ్రెండు గంటలకు పూజాస్నానాదుల నెఱవేర్చికొని కాశీ

విశ్వనాథుని దర్శింపఁ జనితిని. అచట నాచూచిన విషయములు దుఃఖ జనకము లాయెను.

౧౮౯౧ సంవత్సరమున నేను బొంబాయిలో బారిష్టరీ చేయు చుండఁగా ప్రార్థనాసమాజమందిరమునందు కాశీయాత్రనుగూర్చి ఒక యుపన్యాసమును వింటిని. దానఁజేసి నిరాశుఁడనయియే వెళ్లితిని గాని ప్రత్యక్షదర్శనమున అనుకొనినంతకన్న నెక్కువ నిరాశుఁడ నైతిని.

జాటువలగానున్న ఒక యిటుకు సందులోనుండి ఆలయము లోని కేఁగవలయును. అచట శాంతి యను మాటయేని లేదు. నలు దెసల ఈఁగలు ‘మొంయి’ మనుచుండెను. యాత్రికులయు, దుకాణమునవారలయు గోల పడరాదు.

ధ్యానమునకు, భగవచ్చింతనమునకు తావైన అచట వాని యూరు పేరులు లేవు. కాని తమ చుట్టుప్రక్కల నేమి జరుగుచున్నదో తెలియక ధ్యానమునందు మునిగియున్న స్త్రీలను కొందఱను నేను జూడకపోలేదు. కాని యిందుల కాలయాధికారులను బ్రశంసింపవలసిన పని యేమియు లేదు. ఆలయ ప్రాంతములు శాంతముగ, నిర్మలముగ సుగంధితముగ, వెలుపటి శాంతి లోపల ప్రతిబింబించునటులు చేయుట ఆలయాధికారుల విధి. నే నచట మోసపు వర్తకులు రెండవ రకపు మితాయి అమ్ముచుండుట జూచితిని.

ఆలయము ప్రవేశింపఁగనే గుమ్మముమందు క్రుశ్మిన పూలు కానిపించెను. వీనినుండి దుర్గంధము ప్రసరించుచుండెను. లోపల నేల యంతయు చలువతొలచే పఱపఁబడియుండెను. ఆ చలువతొలచింద అంధభక్తుఁ డొకఁడు రూపాయలు తాపటముచేయించెను. దానిలోనికి ముఱికి దూఱి నివాస మేర్పఱచికొనెను.

ఆత్మకథ

‘జ్ఞానవాసి’ కడ కేగితిని. అచట నీక్వరు వశ్యపించితిని గాని వృథా. దాన నామనస్సు బాగుండలేదు. జ్ఞానవాసికడఁ గూడ చెడుగ వులే. దక్షిణ నర్సింప నాకు ఆటే బుద్ధిపుట్టలేదు. కావున నొకదమ్మిడి అచట వయిచితిని. పండా ఎగిరిపడి దమ్మిడిని త్రోసివైచి కొన్ని తిట్లుతిట్టి నీటిట్టి యవమానము చేయుదువేని సరకమున కూలఁగలవు’ అనెను.

‘అయ్యా! నా కేకర్మము కానున్నదో యది యగుఁగాక! కాని తమ రీదుర్భాషలను వాకునకుఁ దెచ్చుటుచితము కాదు. ఈదమ్మిడిని తీసికొన్నచో తీసికొనుఁడు లేదా యిదియు మీకు దక్కదు’ అని నేనంటిని. ‘పో! నీదమ్మిడి నాకుఁ గావలయు ననుకొంటివిగాఁ బోలు?’ అని పండా మఱినాలుగు తిట్లు వడ్డించెను. నేను దమ్మిడిని దీసికొని దారిని బడితిని. ‘పండామహాశయనికి దమ్మిడి నష్టము; నాకు దమ్మిడి లాభము’ని నే ననుకొంటిని. కాని ఆయన దమ్మిడి పోనిచ్చువాఁడు కాఁడు. అతఁడు నన్ను వెనుకకు రాఁబిలిచి ‘మంచిది. అక్కడఁకుంచు! నేను నీవలె జేయరాదు. నేను తీసికొనకున్నచో నీ కమంగళము కలుగును’ అనెను.

నేను మెదలక ఆదమ్మిడి నట నుంచి ఒక పాడవు నిట్టూర్పు విడిచి నిగ్గమించితిని.

ఇటు పిదప ఒకటి రెండు మాటులు కాశీవిశ్వనాథునికడ కేగితినిగాని నాకప్పటికి మహాత్మ్యచిరుదము లభించియుండెను. కావున ౧౯౦౨ సంవత్సరపు అనుభవము రెట్టులు కలుగును? నేనే దర్శన పాత్రను నయిపోవఁగా నీక నాకు దర్శనభాగ్య మెట్టులు? మహాకృత్య కష్టములు మహాత్మ్యులకే యొలుక. అది యటలుండె. ఆలయమున గత్తులు కంపులు అల్ల రియు మున్నెట్టులుండెనో అపుడును అటు లేయుండెను.

ఎవరికేని పర మేశ్వరుని దయ యెడల శంక యుండునేని వా రిటు వంటి తీర్థత్రములను జూతురుగాక! ఆమహాయోగి తనపేరిట జరుగు నెంత మోసమును ఎంత అధర్మమును, ఎంత పాపండుతనను సహించు చున్నాడోకదా! ఆయన యిటులు చెప్పి యుంచినాడు— ‘*యే యథా మాం ప్రపద్యంతే తాం స్తతైవ భజామ్యహమ్’

కర్మనెవడు మిథ్య చేయఁగలఁడు? మఱియు నిక భగవానుఁడు నడుమ తా నేల చేయి చేసికొనవలయును? ఆయన ధర్మము నిటులు నిర్ణయించి అంతర్నిత్యుఁ డాయెను.

నే నీయనుభవములు వెంటఁబెట్టుకొని మినెన్ బినెంటు దర్శన మున కేగితిని. ఆమె యపుడే జబ్బుపడి రేచెను. నారాకను లోనికి దెలిసినంతటనే యామె ననుఁ జూడవచ్చెను. నేను కేవలము దర్శన కాంక్షినికావున నిటులంటిని.

‘తమకు శరీరమున తిన్న గారే దని వింటిని. అందులకు మిముఁ జూచిపోవుటయే నాకోరిక. తమకు జబ్బుగా నున్నను దర్శనమిచ్చితిరి. చాలును; సంతృప్తుఁడను. ఇక నింతకంటె నెక్కువ కష్టము మీ కీయఁ గోరను.’

ఇటు లామెకడ నెలవు గొంటిని.

బొంబాయిలో

నేను బొంబాయిలో ఉండి బారిష్టరీ చేయుచు దానితోపాటు లోకసేవలో పాలుగొన గోఖలేగారి కోరిక, ఆకాలమున లోక సేవ యనగా కాంగ్రెసుసేవ, అపుడు గోఖలేగారి క సంస్థను స్థాపించి యుండిరి. దానిపని కేవలము కాంగ్రెసు పనులను నడపుట.

నాకును అదియే కోరికగాని బారిష్టరీలో ఆత్మవిశ్వాసము తక్కువ. పూర్వానుభవములు మఱపుతగులలేదు, మఱి కేసులకొఱకు వారిని వీరిని కొనియాడుట నాకు విషప్రాయము.

ఈ కారణమున మొదట నేను రాజకోటయందే మకాముపెట్టి తిని. అచట నాపురాణహితైషులును, నన్ను నీచు కంపింపజేయును అగు కేవలరాం మావడీదవేగారు మూడుకేసులు తెచ్చియిచ్చిరి. అందురెండు అప్పీళ్లు. కాతియావాడు జూడిషల్ అసిస్టంటుకడ వానివిచారణ. మిగిలినది అసలుదావా. అది జామనగరమునందు. ఇది పెద్దదావా. ఈదావా గెలిపింప నేను పూచీ యాయలే నంటిని. ఓడిపోవునో మేముమాత్ర మొడిపోమా? కాని నీవు నీకత్తికొలది పనిచేయుము! నేనును నీతో నుండునుగాదా.

ప్రతిపక్షుల వకేలు స్వర్గీయులగు 'సమర్థుగారు'. నేను కేసు బాగుగా చదివి సంసిద్ధుడ నైతిని. నాకు ఇండియన్ లా బాగుగా వచ్చుననికాదు. మఱి కేవలరామ దవేగారు నాకు నూటిపోసిరి. ఎవి డెన్స్-ఆక్టు—సాక్షివిధాన మంతయు ఫిరోజిషాగారికి జిహ్వ

గ్రామమున నుండును. 'అయన గొప్పవాఁ డగుటకు 'హేతు వది' యని నామిత్రులు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు పోవకముందు చెప్పుచుండెడి వారు. ఈసంగతి నేను గుర్తుంచుకొని దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వెళ్లు నపుడు టీకలతోఁగూడ వీని జదివి పెట్టుకొంటిని. ఇంతియకాక నాకు దక్షిణ-ఆఫ్రికా యనుభవమును గలదు.

నేనీ దావా గలిచితిని. దీనివలన నావిశ్వాసము దృఢపడెను. అప్పీళ్ల యెడ నాకు భయములేదు. అవియు గలిచెను. ఇక బొంబాయి వెళ్లినను భయములే దని దైర్యము కలిగెను.

ఈవిషయ మెక్కువ చెప్పక ముందు తెల్ల యధికారుల యవి చారమును, అజ్ఞానమును గుఱించి కలిగిన అనుభవము చెప్పుదును. ఈ జూడిషియల్ అసిస్టెంటు ఎప్పుడును ఒకచోట నుండఁడు. ఈయన త్రిపాదివలె ఎక్కడెక్కడ తిరుగుచుండునో వశీళ్లును క్లయింట్లును అక్కడక్కడికి పోవలసియుందురు. తమచోటులు వదలివచ్చు వశీళ్లకు ఫీజెక్కువ కాఁగా క్లయింట్లకు ఇబ్బడి ఖర్చు తగిలెడిది. ఇదియంతయు విచారించుటకు జడ్జి కేమిపని?

వేరావల్ అను గ్రామమున ఈఅప్పీలు శ్రేణిగాము. అపుడు వేరా వలునందు ప్లేగు ముమ్మరముగా నుండెను. కోజుకు ౫౦ మందికి తాకు చున్నటులు గుర్తు. జనాభా ఇంచుమించు ౫౫౦౦. దాదాపు గ్రా మమంతయుశూన్యము. నే నొకశూన్యసత్రమున విడిసితిని. అదిగ్రామ మవకు కొంచెము దవున్. అయిలేపార్టీలకు నివాస మెక్కడ? వీరు దరి ద్రులయినచో వీరి నీళ్ళరుండే కాపాడుకొనవలయునా?

'అనట ప్లే గుండుటవలన విచారణ మఱియొకచోటికి మార్పు మని దొరగారిని కోరుము' అని నా కొకవశీలమిత్రుఁడు తంఱిచిచ్చెను.

ఆ త్మ క థ

నే నటులు కోరగా దొరగా రిటు లనిరి: 'వేగుకు భయపడుచు న్నారా?'

'ఇం దడుగవలయునది మా భయమునుగుఱించి కాదు. నా సంగ తుణోపాయము నాకు దెలియును. అయితే క్లయింట్లగతి యేమి కావ లయును?'

'వేగు హిందూదేశమున ఇల్లు కట్టుకొన్నది. దీనికి భయ మెం చుకు? వేరావలుగాలి ఎంతమంచిది! (దొరగారు గ్రామమునకు దూర ముగా రాజభవనమువంటి డేరాలో నున్నారు) ఈరీతిగా వెలుపలి నుండుట జనులకు నేర్పవలయునని యిటులు చేయుచున్నాను.'

ఈ ఫిలాసఫీ ముందు నామాట యేమి చలామణీ యగును? 'గాంధీగారు చెప్పినది గుర్తుంచుకొని వశీశ్లకును, పార్టీలకును నిక్కముగా కష్టమాయేనేని నాకుఁ జెప్పు'మని దొరగారు శిరస్తాదారుతో ననిరి.

దొరగారొప్పునుకొనినదానినే చేసిరనుట నిష్క్రువము. కాని నల్ల వారి యిక్కట్టులముం దది యేపాటి? ఆయనకు బీదలగు నల్ల వారి యక్కఱలు, అలవాటులు, స్వభావములు, ఆచారములు ఎటులు తెలియఁ గలవు? కాసులవీఁడ నడచువారికి కానులయెఱుక యేటాలు? ఎంత విచారించినను, ఏనుఁగు చీమనుగుఱించి తెలిసికొన నెటు లసమర్థ మగునో ఆరీతిగనే అక్కరలో ఏనుగులంతటి తెల్లవారు అక్కరలో చీమలం తటి నల్ల వారిని గుఱించి తెలిసికొనను, వారికి తీర్పుదేద్దను అసమర్థులు కాఁగలరు.

ప్రకృత మనుషరాముఁ డైన జెప్పిన చందమున నాయందు నాకుఁ గొంత విశ్వాస ముదయించినతరువాత కొంతకాలము రాజకోటయందే ఉండ నిశ్చయించితిని, ఇంతలో నొకనాఁడు కేసలరాముగారు నాకడ

శువచ్చి—‘నిన్ని చట నుండనీయము, నీవిక బొంబాయిలో ఉండవలసి వచ్చును’ అనిరి.

‘అయితే అచట నున్నచో నాకు కేసులేవి? నా ఖర్చులు మీరు గడపుదురా?’

‘ఆహా! నీ ఖర్చులు గడపుదును. వలసినపుడు పెద్దపెద్ద బారిష్టరులవలె నిన్ను ఇచటికి తీసికొని వత్తును. వ్రాతకొఁతల పనులన్నియు అచటికిఁ బంపుదును. బారిష్టరును గొప్పవానిని జేయుటగాని, కొలఁది వానిని జేయుటగాని స్త్రీ డరుల చేతిలోని పనిగాదా? జాంవగరమందును, వేరానలునందును నీవు నీ పనిని తిన్నగా జేసితివి. దీనివలన మా కిక పికరులేదు. నీవు లోకారాధన చేయవలసినవాడవు! నిన్నిటులా కాయావాడులో ముఱుగనీయము. చెప్పు ప్రయాణమెపుడో?’

‘నేటాలునుండి నాకు కొంతపైకము రావలసియున్నది. అది వచ్చుటతోడనే నేను వెళ్లుదును.’

పైకము రెండువారములలో వచ్చెను. నేను బొంబాయి వెళ్లితిని. ‘షేయిన్ గిల్ బర్టు అండ్ కాయనీస్’ ఆఫీసునందు ‘చేంబర్స్’ అద్దెకుఁగొని అచట నిలిచిపోతిని.

ధర్మనంకటము

నాఫీనుతోపాటు గిరిగామునందు ఇల్లును అద్దెకుగొంటిని.

కాని యీశ్వరుడు నన్ను స్థిరముగా నిలువనియ లేదు. ఇల్లుగొని యెన్నోనాళ్లు కాకముందే నారెండవపిల్లవానికి జబ్బు వచ్చిపడెను. టైఫాయిడ్ జ్వరము. జ్వరము బాగుదు. తడఁబాటుమాటలు, రాత్రి సన్నిపాతలక్షణములు. ఈవ్యాధికి ముందెంతిని ముమ్మరముగాఁ మశూచి పోసెను.

డాక్టరును బిలిచితిని. 'ఇందులకు మం దుపయోగింపదు, కోడి గ్రుడ్లతనము, కోళ్ళరసమును ఈయవలయు'నని యతఁ డనెను.

మణిలాల వయస్సు పదియేండ్లు. వాని నే మడుగుదును? సంరక్షకుడను నేనే యేదో యొకటి నిర్ణయింపవలసినవాడను. డాక్టరు సజ్జనుడు, పారసీకుడు. 'అయ్యా! మేము మాంసాహారులము కాము. మీరు చెప్పిన ఈరెండువస్తువులలో దేనినీ ముట్టము. ఇందులకు బదులు మఱియొకటి చెప్పఁ' డంటిని.

'మీకుర్రవానికి తేలితాతేలేదు. పాలలో నీరుకలిపి యీనగును గాని ఆహారము చాలదు. నేను పలువురు హిందువుల కుటుంబములలో వైద్యము చేయుచు నని మీ రెఱుంగుదురు. వా రెవరును నేనెటులు చెప్పిన నటులు చేయకమానరు. నే నీపైని జెప్పినవి వారు తీసికొనుచునే యున్నారు. నేను చెప్పినటులే మీరును విని మీ కుర్రనియెడ కాత్తివ్యము తాల్పకుందురేని మేలు కలుగును.'

‘మీ రన్నది నిక్కమే కాని తమకిది తెలుప గోరదను, ఇందు నాత్మానీ చాల నెక్కువ. ఇతఁడు పెద్దవాఁడై యుండునని వాని యుష్టానుసారము ప్రార్థించియుండును గాని యావిషయమును నామీదనే పడినది. మనుష్యునకు ధర్మసంకట మిట్టి సమయమందేయని నే ననుకొందును. తప్పగునొండె ఒప్పుగునొండె. మనుష్యుఁడు మాంసము తినరా దని నామతము. జీవనసాధనములకును ఒక యెల్ల కలదు. ప్రాణాధారణ మొనరించుటకును ఈవస్తువుల దినరా దని నాయుద్దేశము. నాకుఁ గాని, నావారికిఁగాని ఇట్టి సమయములందును నాధర్మమర్యాద మాంసము మొదలగువానిని నిషేధించుచున్నది. కావున మీ రీ కుర్రవానిజీవిత మపాయగ్రస్తమయి యున్నదని నిశ్చయించినను, అట్టిది తటస్థించినను నేను వీని ముట్టను. కాని నే నొకటి మిమ్ము యాచింతును. మీమందులు నేను వాడను, నాకు నాడీహృదయపరీక్ష తెలియదు. నాకు కొంచెము జలచికిత్స యొలుక. నే నాచికిత్స చేయఁదలఁతును. కాని తమరు నియమము ననుసరించి మణిలాలును జూడవచ్చి శరీరమునందు జరుగు మార్పులను నాకు దెలుపుచుందురేని నేను తమమేలు మఱవను’ అని అంటిని. సజ్జనుఁడగు నతనికి నా యిక్కట్టు తెలిసెను. ‘నాయిచ్చానుసారము మణిలాలును జూచిపోవ నంగీకరించెను.

మణిలాలు తనయుద్దేశమును నిర్ధారించి చెప్పఁగలవాఁడు కాక పోయినను నాకును డాక్టరునకును జరిగిన సంభాషణమును తెలియఁ జెప్పి పిదప ‘నీ ఉద్దేశమేమి?’ అని అడిగితిని.

‘నీవు మామూలుగా జలవైద్యము చేయుము. నాకు కోళ్లూ పెద్దు కోడిగుడ్లరసమూ వద్దు.’

‘నేను వీనిని తిను మని చెప్పినచో నితఁడు తిను నని నాకుఁ దెలిసినను ఈమాటలవలన నాకు సంతసము కలిగెను.’

ఆ త్మ క థ

నాకు కూనీవైద్యము కొంచెము తెలియును. లోగడ నీవైద్యము చేయుచుంటిని. రోగమునకు 'లంఘనం పరమామధమ్' అని నాకుఁ దెలియును. కూనీపద్ధతి ననుసరించి మణిలూను కటిస్నానము మూడు నిమిషములు మాత్రము చేయించుచుంటిని. మూడుదినముల వఱకు నీరుకలిపిన వారింజపండ్లరస మిచ్చుచుంటిని.

వేడి జాతిలేదు. రాత్రులు కొంచెముకొంచె మెగయుచుండెను. వేడి గరిక డిగ్రీలవఱకు పోవుచుండెను. నాకు తొందరపుటైను. 'పిల్లవాని కెక్కువ చేసిన యెడల నన్ను లోకు లేరునుకొందుగు? మాయన్న యేమనును? మఱియొక డాక్టరును పిలిపింపరాక పోయెనా? ఆయుర్వేదవైద్యుని పిలిపింపకపోదుమా? అపకృపయివ తమబుద్ధిని పిల్లలపై ప్రయోగింప తిలిదండ్రుల కేమి హక్కు?' అని యిట్టిపోహలు కలిగెను.

'శీవుడా! నీవు నీకొఱకు దేనిని జేయుచున్నావో నీపిల్లవాని కేని దానినే చేయుము. దీనికి పరమేశ్వరుడు సంతసించును. నీకు జలచికిత్సమీఁద గుఱి. మందుమీఁద లేదు. డాక్టరు ప్రాణముపోయ లేడు. అతఁ డిచ్చునదెల్ల మందు. ప్రాణతంతువు పరమేశ్వరునిచేత నున్నది. ఈశ్వరనామము గ్రహింపుము. మఱి దీనిని నమ్ముము. నీమార్గమును విడువకుము' అని యీ యాహులును కలిగెను.

మనస్సునం దిటులు మల్లగుల్లములు పడుచుంటిని. చీకటులూ పడెను. రాత్రి మణిలూను దగ్గఱకుఁ దీసికొని పడుకొంటిని. తడి గుడ్డమీఁద గప్పవచ్చునని నిశ్చయించితిని. లేచి బట్ట తెచ్చి చలినీటఁ దడిపి పిడిచి తలవఱకుఁ గప్పితిని. పైని రెండు కంబళ్లు కప్పితిని. తలకు తడితువాలి చుట్టితిని. ఒడలు పెనమువలె కాలి అర్చుకొనిపోయెను. చెమటబొట్టులేదు.

౨౨ ధర్మసంకటము

నాకు అలపు పుట్టెను. మణిలాలను తల్లి కప్పగించితిని. ఒక అటగంటనేపు మంచిగాలిలో తిరిగి శ్రమ తీర్చికొని కాంతి నొండఁ గొరి చొప్పాటీవంకకుఁ బోయితిని. పదికొట్టిరి. మనుజుల రాకపోకలు తగ్గిపోయెను. కాని నా కదేమియు తెలియుటలేదు. నేను విచార సాగరమున మునిగిపోతిని. ఓయీశ్వరా! ఈధర్మసంకటమున నావి నతి సంగీకరింపుము! నానాలుకపైని రామనామ మాడుచునే యుండెను. కొంతసేపటికి ఇంటికి మరలితిని. నాగుండెలు దడదడలాడుచుండెను. ఇంటఁజొరఁగనే మణిలాల 'నాన్నా వచ్చితివా?' యనెను.

‘అ నాయనా!’

‘నన్నిందుండి తీసివేయుము! ఇందులో చచ్చిపోవుచున్నాను.’

‘చెమట పోయుచున్నదా?’

‘చెమటతో స్నాన మయిపోనది. వెంటనే తీసివేయుము నాన్నా!’

‘నేను మణిలాల తల చూచితిని, స్వేదబిందుమాల, వేడి దిగజా తెను. నే నీశ్వరునకు చేతు రెత్తితిని.’

‘నాయనా! మణిలాల! భయములేదు. ఇంక జ్వరము పోవును కాని ఇంకొంచెము చెమట పోయనిమ్ము!’

‘ఇంక ఆఁగలేను. ఇప్పుడే నన్ను బయటికి తీయుము, వలయుచో నింకొకతూరి కప్పవచ్చును.’

నాకు ధైర్యము వచ్చెను. మాటలతో కొన్ని నిమిషములు గడపితిని. చెమట తలనుండి ధారగా కాఱఁజొచ్చెను. కప్పినబట్టలన్నియు దీసితిని. ఒడలంతయు తుడిచి అణిచితిని. పిదప తండ్రి

ఆ త్మ క థ

బిడ్డల మా మంచముమీదనే నిదిరించితిమి. మా యిరువురకును గాఢ నిద్ర పట్టెను.

ప్రొద్దున జూతునుగదా మణిలాలునకు వేడి చాలవట్టు తగ్గి పోయెను. నలుబదినాళ్లు పాలు నీరు పండ్లమీద నుంచితిని. నాకు భయము తీతెను. జ్వరము మొండిదేగాని తుదకు సశమయెను.

నేడు నా బిడ్డ లండనులో మణిలాలు ఆరోగ్యవంతుడు, బలి మ్రోడును.

ఇందులకు కారణము రాములవారి కృపయా? జలచికిత్సయా? అల్పహారమా? లేక యేదేని యుపాయమా? దీనినిర్ణయ మెవరు చేయగలరు? ఎవరి విశ్వాసము చొప్పున వారికి నిర్ణయించుకొనఁజెల్లును. కాని ఆనమయమున ఈశ్వరుడే నావినతి సంగీకరించెనని నేను నమ్మితిని; నేటికిని నమ్ముచున్నాను.

మరల దక్షిణ-ఆఫ్రికా

మణిలాలునకు పూర్తిగా నిర్మూలించెను. గిరిగాము నందలి

గృహము వాసయోగ్యముగా లేదని తలచితిని. ఇల్లంతయు లేమ, తగిన వెలుగులేదు. కావున నేను రేవాళంకరుగారితో నాలోచించి మంచితావున గాలి వచ్చు నిల్లు తీసికొన నిశ్చయించితి. బాండ్రా, సాంత్రూజ్ వగైరా లన్నియు తిరిగితిమి. బాండ్రాయందు కసాయిదుకాణ ముండుటచే నచట నుండ నాకు బుద్ధిపుట్టలేదు. ఘాట్ కోపరము వగైరాలు సముద్రమునకు దూర మని తోచెను. సాంత్రూజానం దొక అందమైన బంగాళా దొరకెను. అచటకి కాపురమెత్తితిమి. ఆరోగ్యస్థితిలో నిక సురక్షితుల మనుకొంటిని. చర్చిచేగేటుకు వెళ్లుటకు మొదటితరగతి ప్యాసు తెప్పించుకొంటిని. మొదటి తరగతి బండిలో పలుమాటులు నే నొకడనే యని గుఱుతు. దీనివలన నాకు కొంచెము గర్వముకూడ జనించెను; పలుమాటులు బాండ్రా నుండి చర్చిచేగేటుకు సరాసరి పోవు బండి నందుకొనుటకు సాంత్రూజా నుండి బాండ్రాకు నడిచి పోవుచుండువాడను. నాకు రాబడి మొదలిడెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా క్లయింట్లుకూడ కొంచెము పని యిచ్చుచుండిరి; దీనివలననే నాఖర్చులు వెళ్ళబారిపోయెడివి.

ఇంతవఱకు నాకు మోకోట్టుతో పని పట్టలేదు; కాని ఆదినము లలో నచట 'మూట్' (చర్చ) జరుగుచుండెడిది. దానికి వెళ్లుచుంటిని. అందులో పాలుగొన భైర్యము చాలదు. అందు జమీయత్ రాష్ట్ర

ఆ త్మ క థ

నానాభాయిగారు ప్రధానభాగ మాక్రమించుకొనుచుండే నని గుఱుతు. క్రొత్తబారిష్టరు లండను చందమున నేనును హైకోర్టునందు కేసులు వినుటకు వెళ్లుచుంటిని; అచట గేదో యొకింత వినుటకు బదులు సముద్రముమీదనుండి మెల్ల మెల్లగా వచ్చు చల్లగాలికి కునికిపాట్లు పడి ఆనంద మనుభవించుట సంభవించెడిది. నావలెనే కునికిపాట్లులు పడు వారిని జూచి స్నిగ్ధ పోగొట్టుకొనుచుంటిని. అటు లచట నిదురించుటయు ఒక ఫావన్ అని తలపోసితిని.

హైకోర్టునందలి పుస్తకాలయము నుపయోగింప దొరకొంటిని. అచట కొండఱు పరిచయము చేయను మొదలిడితిని. ఇక కొలఁది కాలములోనే హైకోర్టులో పని చేయఁగలుగుదు ననుకొంటిని.

ఈదెస నొకవంక వృత్తినిర్వాహమునెడ కొంచెము కొంచెము చింత లేకుండఁ బోఁ దొడఁగను. మఱియొకవంక గోఖలేగారికన్నులు నామీద, వారమునకు రెండుమూడు మాఱులు నాచేంబర్సులోనికి వచ్చి నాసంగతి తెలిసికొని పోవుచుండిరి. మఱియు నపుడపుడు తమ ముఖ్యమిత్రులను దీసికొనియు వచ్చుచుండిరి. వారు తమకార్యము చేయు తెఱఁగు నాకుఁ దెలుపుచుఁ బోవుచుండిరి.

అయితే నాభవిష్యద్విషయములనుగుఱించి యొకటి చెప్పిన బాగుండును. అది యేమనఁగా నేను మొదట నేమి చేయవలయునని యేర్పఱచికొంటినో అటుపండిదానిని దేనిని ఈశ్వరుండు సాగనిచ్చినాఁడు కాఁడు—‘తా నొకటి తలఁపఁగా దైవ మొకటి తలఁచె.’

చూడుండు! నేను స్థిరముగా నుండ నిశ్చయించుకొంటిని; మఱియు కొంచెము స్వాస్థ్య మనుభవింపఁ గడఁగితిని. ఇంతలో ఎకాయోగి దక్షిణ-అఫ్రికానుండి తంతువచ్చెను—చేంబర్ లేనుగారు ఇచ

౨౩ మరల దక్షిణ-ఆఫ్రికా

టికి రానున్నాడు. 'నీవు వెంటనే రావలయును. నాచెప్పినమాటలు నాకు గుఱుతున్నవి. నేను మరల తంతి నిచ్చితిని: 'నాఖర్చులు సిద్ధపెట్టాడు! నేను నచ్చుటకు సంసిద్ధుఁడను.' వెంటనే ధనము వచ్చెను. నే నాఫీసు కట్టిపెట్టి అచటికి రవాణా అయితిని.

అచట నా కొక యేడాది పని పట్టు ననుకొంటిని. బంగాళా నాక్రిందనే యుంచుకొని ఆరుబిడ్డల నందుంచిపోవుట మంచి దనుకొంటిని.

ఈదేశమున పని దొరకని పిన్నవారు విదేశములకుఁ బోవ సాహసించుట లగ్గుని నాకవుడు తోచుచుండెను. ఇందువలన నాతోఁ గూడ నలువురైదుగురిని తీసికొనిపోయితిని. వీరిలో మగనలాత్ గాంధీయుఁ గలఁడు.

గాంధీ పట్టుబడు పెద్దది. ఇంకను స్వద్ధియుగచున్నది. వీరిలో స్వాతంత్ర్యము గోరువారిని స్వతంత్రులజేయుట నాకోరిక. మాతంత్రుగారు వీరి నందఱును జమిందారీ నౌకరీలలోఁ జెట్టి యెటులో నిర్వహించుచుండెడివారు. వీరినౌకరీ మానుకొనిన బాగుండునని నేనెంచుచుండెడివాఁడను. వారికి వేరే నౌకరీ చూపింపలేకకాదు. శక్తియున్నను అట్టి యిచ్ఛలేదు. వారు తమంతట తాము సంపాదించుకొనఁగల స్వతంత్రులు కావలయునని నా కోరిక.

తుదకు నా ఆదర్శములు పోనుపోను ఎటులెటులు అభివృద్ధి చెందినవో (నాటిలులు నన్నొకము) ఈపిన్నవారి ఆదర్శములనుగూడ నటులటులు నాయాదర్శములతో నైక్యము చేయఁ దొడఁగితిని;వీరిలో మగనలాత్ గాంధీని సంసిద్ధుని జేయుటలో మిగుల సాఫల్య మొదవెను; అయితే యీవిషయము ముందుముందు ప్రాయఁ దగినది.

తెలుగు విశ్వవిద్యాల

ఆత్మకథ

అలా బిడ్డల వియోగము; నిలువబడిన పక్షిలపనిని తెంపివైచుట; నిశ్చితవస్తువునుండి అనిశ్చితవస్తువునందు ప్రవేశించుట—ఇది యంతయు ఒక నిమిషము బాధాకరమాయెను. కాని నా కనిశ్చితతీవన సులవాటైపోయెను. ఈ ప్రపంచమునందు భగవంతుఁ డొకఁడే సత్యము; మిగిలిన దంతయు నిశ్చితముకాదు; అది నిశ్చిత మనుకొనుటయు భ్రమ; మనచుట్టుప్రక్కల కానిపించునదియు, జరుగునదియు ఇది యంతయు అనిశ్చితము; మఱియు త్పరీక్షము. దీనియందు నిశ్చితరూపమైన యేపరమత తత్వము నీలీనమయియున్నదో దాని ప్రదర్శన మెల్లప్పుడు జరుగుచుండును. ఈవిషయమున నచ్యుత ముంచి యున్నను మన జీవనము సార్థకము కాఁగలను. ఈ యన్వేషణమే పరమపురుషార్థము.

నేను డార్భనుకు ఒకదినము ముందుగనైన వెళ్లజాలకపోతిని. నేను చేయవలసిన పనియంతయు తయారుచేసి పెట్టియుంచిరి. చేబల్లనుగారిని జూచు డెప్యూటీవనుకు తరీఖు నిర్ణయింపబడెను. వారి కీయవలసిన అర్జీ వ్రాసి నేను డెప్యూటీవనుతోఁగూడఁ బోవలసి యుంటిని.

మూడవ భాగము—మొదటి ఖండము సమాప్తము

చదివిన వారికి కృతజ్ఞతలు.

ప్రకాశించును.

మొదటి

..... ౨/౨/౩౩

— ౨౪/౨/౩౩

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సాహిత్య అకాదమి గుర్తింపు కార్యము.

మొదటి భాగము పూర్తి అయింది. ౨౪/౫/౩౩

ఆత్మకథ

(ద్వితీయ సంపుటము)

రచయిత :

మహాత్మగాంచి

అనువాదకుడు :

శతావధాని వేలూరి శివరామకృష్ణ

ప్రకాశకులు :

ఆంధ్ర గ్రంథమాల

కె.వి. 7, తంబుకపల్లి నె.సి, మద్రాసు.

విషయ సూచి

నాలవ భాగము

విషయము	పుట
౧ ప్రేమచే జేసిన శ్రమ విత యయెనా ...	౩-౬
౨ అసియానుండి నిరంకుశాధికారము ...	౭-౯
౩ అవమానసహనము ...	౧౦-౧౩
౪ త్యాగస్మృతి ...	౧౪-౧౬
౫ ఆత్మపరిశోధనపరిణామము ...	౧౭-౨౧
౬ కాకాహారమునకు బలి ...	౨౨-౨౪
౭ మట్టి, నీరు: వీనితో పరీక్ష ...	౨౫-౨౮
౮ ఒక పౌచ్చరిక ...	౨౯-౩౨
౯ బలముతో లడాయి ...	౩౩-౩౬
౧౦ పుణ్యస్మరణము, ప్రాయశ్చిత్తము ...	౩౭-౪౦
౧౧ అంగ్లేయులతో గాఢపరిచితి ...	౪౧-౪౪
౧౨ అంగ్లేయులతో పరిచితి ...	౪౫-౪౯
౧౩ 'ఇండియన్ ఓపినియన్' ...	౫౦-౫౩
౧౪ కూలీలొకేమనా, లేక మాలగూడెనా? ...	౫౪-౫౭
౧౫ మహామారి (౧) ...	౫౮-౬౧
౧౬ మహామారి (౨) ...	౬౨-౬౬
౧౭ లొకేమనును తగులఁజెట్టుట ...	౬౭-౬౯
౧౮ ఒక - గ్రంథప్రభావము ...	౭౦-౭౩
౧౯ ఫినిక్సు - స్థాపన ...	౭౪-౭౬
౨౦ తొలిరేయి ...	౭౭-౮౦
౨౧ హోలొకుగూడె దిగెను ...	౮౧-౮౪

విషయము	పుట
౧౨ రాముఁడే వక్షుక్షుఁడు	... ౮౫-౮౯
౨౩ ఇంటిచేస	... ౯౦-౯౩
౨౪ జులూరిగుఱుబాటు	... ౯౪-౯౬
౨౫ హృదయమథనము	... ౯౮-౧౦౦
౨౬ సత్యోగపరోక్షత్వ	... ౧౦౧-౧౦౩
౨౭ ఆహారపరిశోధనములు	... ౧౦౪-౧౦౬
౨౮ కస్తురపాయిపైర్వము	... ౧౦౭-౧౧౧
౨౯ ఇంటిలో సత్యోగసూము	... ౧౧౨-౧౧౫
౩౦ సందయము	... ౧౧౬-౧౧౮
౩౧ ఉపవాసము	... ౧౧౯-౧౨౩
౩౨ పంతులుగారు	... ౧౨౪-౧౨౬
౩౩ అరురజ్ఞానము	... ౧౨౮-౧౩౧
౩౪ అత్యుత్తము	... ౧౩౨-౧౩౫
౩౫ బియ్యములో వడ్లు	... ౧౩౬-౧౩౮
౩౬ ప్రాయశ్చిత్తరూపమును ఉపవాసము	... ౧౩౯-౧౪౦
౩౭ గోఖలేగారిని కలియఁజేయుట	... ౧౪౧-౧౪౩
౩౮ యుద్ధములో నా పాలు	... ౧౪౪-౧౪౬
౩౯ ధర్మసంబేదము	... ౧౪౭-౧౫౧
౪౦ సత్యోగపరపు నిసర్గ	... ౧౫౨-౧౫౪
౪౧ గోఖలేగారి హృదయము	... ౧౫౫-౧౫౮
౪౨ వాఁపులకు వైద్యము	... ౧౫౯-౧౬౩
౪౩ దేశమునకు ప్రయాణము	... ౧౬౪-౧౬౬
౪౪ ప్లివరీలో కొన్ని సర్దులు	... ౧౬౭-౧౭౦
౪౫ చాతుర్యము	... ౧౭౧-౧౭౩
౪౬ కయంట్లు సహచరు లగుట	... ౧౭౪-౧౭౫
౪౭ కయంట్లుకు నెఱ తప్పట	... ౧౭౬-౧౮౦

అయిదవ భాగము

విషయము	పుట
౧ మొదటి అనుభవము	... ౧౮౧-౧౮౩
౨ పూనాలో గోధిలేగారిగో	... ౧౮౪-౧౮౬
౩ బెదరింపా?	... ౧౮౭-౧౯౦
౪ శాంతినిరేచనము	... ౧౯౨-౧౯౫
౫ మూడవతరగతిబాటసారుల కనుగొండ్లు	... ౧౯౬-౧౯౮
౬ నాప్రయత్నములు	... ౧౯౯-౨౦౦
౭ కుంభోత్సవము	... ౨౦౧-౨౦౬
౮ లక్ష్మణ-ఝూలా (నంతెన)	... ౨౦౭-౨౧౧
౯ ఆశ్రమస్థాపనము	... ౨౧౨-౨౧౪
౧౦ పరీక్ష!	... ౨౧౫-౨౧౮
౧౧ గిరిమిట్టపద్ధతి నెత్తిపేయుట	... ౨౧౯-౨౨౪
౧౨ నీలిమందుదాగు	... ౨౨౫-౨౨౮
౧౩ బిహారువారి మంచితనము	... ౨౨౯-౨౩౩
౧౪ ఆహింసాచరితాపాక్షాత్కారము	... ౨౩౪-౨౩౮
౧౫ కేసు తీసివేసికొనుట	... ౨౩౯-౨౪౨
౧౬ క్రొవ్వపద్ధతి	... ౨౪౩-౨౪౬
౧౭ సహచరులు	... ౨౪౭-౨౫౦
౧౮ గ్రామప్రవేశము	... ౨౫౧-౨౫౩
౧౯ మంచి అధికారిచలని ప్రయోజనము	... ౨౫౪-౨౫౬
౨౦ కూలచారిగో	... ౨౫౭-౨౬౦
౨౧ ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట	... ౨౬౧-౨౬౩
౨౨ ఉపవాసము	... ౨౬౪-౨౬౮
౨౩ భేదానంద్యుర్రుము	... ౨౬౯-౨౭౧
౨౪ ఉల్లికొం	... ౨౭౨-౨౭౪

విషయము	పుట
౨౫ ఖేడాసత్యాగ్రహ సమాప్తి	... ౨౭౫-౨౭౬
౨౬ విక్రమనకు ప్రయత్నము	... ౨౭౭-౨౮౦
౨౭ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట	... ౨౮౨-౨౮౯
౨౮ మృత్యుపథము	... ౨౯౦-౨౯౫
౨౯ రౌలకుచట్టము - నా ధర్మసంరేఖము	... ౨౯౬-౩౦౦
౩౦ అద్భుతమగు హఠాత్తు	... ౩౦౧-౩౦౪
౩౧ ఆరోజులు (౧)	... ౩౦౫-౩౧౧
౩౨ ఆరోజులు (౨)	... ౩౧౨-౩౧౫
౩౩ కొండంత తప్పు	... ౩౧౬-౩౧౮
౩౪ నవజీనకా యంగిండియా	... ౩౨౯-౩౨౧
౩౫ పంజాబులో	... ౩౧౩-౩౨౬
౩౬ బదులుకు బదులా?	... ౩౨౭-౩౩౨
౩౭ అమృతసరపు కాంగ్రెసు	... ౩౩౩-౩౩౬
౩౮ కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము	... ౩౩౭-౩౩౯
౩౯ ఖాదీపుట్టుక	... ౩౪౦-౩౪౨
౪౦ దొరకెను	... ౩౪౩-౩౪౬
౪౧ ఒక సంవాదము	... ౩౪౭-౩౫౦
౪౨ అసహకారము	... ౩౫౧-౩౫౨
౪౩ నాగపురమున	... ౩౫౬-౩౫౮
పూర్ణాహుతి	... ౩౫౯-౩౬౧

శ్రీ మోషన్ దాస్ కరంచంక్ గాంధీ

ఆత్మకథ

కాని మరకడ బడితే దేదీ? బడితేమాట యటండ; బడితే దెబ్బలు తినుటకుఁ దగినంత శరీరముగూడ మనిమి లేదు.

వి. చేంద్రుని అచట కొలదికాలమే ఉండెను దక్షిణ-ఆఫ్రికాదేశ మొక లాశితేడు కాదు; ఇంచుమించుగా అదియు నొక భూఖండము. ఆఫ్రికాలో కొన్ని ఉపఖండము లున్నవి. కన్యాకుమారినుండి శ్రీనగరమునకు ౧౯౦౦ మైళ్లు ఉండుచో దిగువనుండి కేవలపునకు ౧౧౦౦ మైళ్లకు తక్కువలేను. ఇంత గొప్ప భూభాగమున నితడు వాయువేగమునఁ బరుగిడెను.

అతఁడు నేటాలునుండి బ్రాహ్మణులుకు వెళ్లెను. విషయముల నన్నిటిని నేకరించుకొని భారతీయుల కష్టస్థితులను నేను వారి యెదుటఁ బెట్టవలసియు టిని 'ఇంగులకు ప్రియోరియా చేగు పెయిలు' అను సమస్య అడ్డువారెను. తఱిగ నే నటకుఁ జేగటకు అనన్యైక పత్రికను సంపాదించఁగల వీలు ప్రియోరియా నున్న మనవారికి లేకపోయెను.

బోయగుయ్యధము జరిగిన తరువాత బ్రాహ్మణులు బావుగు మనుచుండెను. అచట తివటకు గింజశేరు; కట్ట రుద్దరేరు; వీరులు శూన్యములు; అంగులు నూయఁబడియుండెను. వస్తువులు రావలయు; దుకాణములు తెఱవఁబడవలయు. అదియు వెంటనే జరుగవది కాదు. ఇది జరుగనే దే వెదలిపోయినవాగు మరల చేగ్గుకొనఁబడెను. కావున బ్రాహ్మణులలోని ప్రతివాఁడును ఒక అనన్యైక పత్రిక తెచ్చికొనవలసి యుండెను తెల్లవారి కిది హస్తామలకము; మఱి నల్లవారిలో ఆకాశ కుసుమము.

యధ్యధినములలో దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు సిందూదేశమునుండియు, రంగనుండియు పలువురు ఉద్యోగులును సిపాయీలును వచ్చియుండిరి.

౧ ప్రేమచే జేసిన శ్రమ వితరాయెనా?

పీరిలో వెపలేని అచట కాపుర ముండు దలచుకొంగురేని వారికి సగుపాయము చేయుట విధి యని బ్రహ్మ అధికారులకు తోచెను. పీరేపట్టననేని శ్రాత్త ఉద్యోగములను బనాయంపఁగలరు. దీనికి తగినటులు అనుభవము కలవారు కావలసినంతమంది తయారుగా నుండిరి. ఈ యుద్యోగుల తీగ్రబుద్ధి ఒక శ్రాత్త డిపార్టుమెంటును సృష్టించెను. ఇట్టి పనులలో వారు చాల సమర్థులు. నీగ్రోలకు వేతే ఒక డిపార్టుమెంటు కలదు. ఇంక ఆసియా వారికి ఒకటి యేల యుండరాదు? ఈ వాదము న్యాయముగనే కానిపించెడిని. నేను ట్రాన్స్ నవాలు చేరువఱకే ఈ శ్రాత్త డిపార్టుమెంటు ప్రారంభమై మెల్లగా పెల్లెడలను తనవలను పరగించుచుండెను.

అనుష్ఠాపత్రికల నిచ్చు నధికారులు తిరిగివచ్చినవారి క'దఱకును అనుష్ఠాపత్రికలను ఈయవచ్చున; కాని ఆసియావారి విషయమున నిది చెల్లువా? ఈ శ్రాత్త డిపార్టుమెంటువారి యనుమతితో అనుష్ఠాపత్రికల నిచ్చుచో ఈ యధికారుల వ్రాచీయును, బహువును తగ్గివావును. కావున ఈ శ్రాత్త డిపార్టుమెంటు ఆవశ్యకమని వారి వాదము. అసలచూడ యేమనఁగా ఈ శ్రాత్త డిపార్టుమెంటువారికి వీరో కొంతపని యుండునయ్యును; వారికి ధనము కావలయును. పని యేమి యు లేనిచో కృణాద! పని లేనిచో ఈ డిపార్టుమెంటు ఎత్తివేయఁబడును. కావున ఈపనిని తమకుఁ గామ సృష్టించుకొనిరి.

హి దువు లీ డిపార్టుమెంటు వారికి అర్జీ పెట్టుకొనవలయును. కొన్నాళ్లకు జవాబు వచ్చును. ట్రాన్స్ నవాలుకు తిరిగివచ్చువారు పలువురు కాఁగా దళాగులను మ చిలు మందయగా పోగైరి. వీరును, ఆఫీసరులను గలిసి నిజుపేదలకు హిందువులకడనుండి వేలకొలది రూపాయలను గుంజుకొనిరి. పలుకుబడి లేనిచో చీటి పుట్టచనియు విశే

ఆత్మకథ

షించి కొందఱవిషయమున నూటుపానులేని వ్యయముచేయించో దొరకదనియు నాకు తెలియవచ్చెను. ఇట్టిస్థితిలో నటకుపోవుటకు నా కేటి వీలు ?

నా ప్రాంత చెలికాండ్రు డరబను పోలీసు సూపరింటెండెంటు కడకు వెళ్లి—చీటుల నిచ్చు ఆఫీసరుకు నన్నెఱిగించి నాకొక చీటి పుట్టునటులు మాడవలసినదనియు, నేను ట్రాన్సుగాలువాని నని మీ రెఱుంగుదురుకదా యని అంటిని. అతఁడు వెంటనే తలకు ట్రాన్సు తగిలించుకొని నాతోవచ్చి చీటి యిప్పించెను. గైలుకు గంటకన్న అవకాశములేదు. సామాను సద్దుకొంటిని. అలెక్జాండరుగారిని తిలచి కొనుమ స్రీచోరియాకు బయలుదేరితిని.

ముసళ్లప డురు ముందున్నదని నేనెఱుంగుదును, స్రీచోరియా చేరి దరఖాస్తును తయారుచేసితిని. దర్బనులో ముందుగా ప్రతినిధుల పేరు అడిగనటులు నాకు గుఱుతులేదు. కాని యిపు డిచ్చు ప్రాంత డిపార్టుమెంటు పనిచేయుచుండుటచే ముందు ప్రతినిధుల పేరులు నెప్పుడని యడిగిరి. ఆఫీసరులు ప్రతినిధులపట్టికనుండి నాపేరును తొలగి పడలఁచిరని స్రీచోరియాలో హిందువు బిదివఱకే యెఱిగియుండిరి.

దుఃఖజనకమయ్యను మనోరంజకమగు నీ విషయము ముంజ ప్రకరణమున.

అనియూను డి నిరంకు శాధికారము

నేను బ్రాహ్మణులులో నెటులు కా లిడఁగలిగితి నో అది ఈశ్రావ్య
డిపార్టుమెంటు గారికి తెలియరా లేదు. వారు తమకంటె
వచ్చుచుఁ జోవుచుండు హిందూదేశము గారిని కనుఁగొనిరి గాని వీరికి
మాత్ర మేమి తెలియును ? నేను నా పురాతన పరిచయబలమున చీటి
లేకుండఁగ నే ప్రవేశించియుండునని వారసుమానించిరి; అటులగుచో
నన్ను చెఱఁబెట్టరచ్చును.

నెద్దయుద్ధ మొకటి ముగిసిన పిదప కొంతకాలమువఱకు ప్రభు
త్వమువారు ఒక విశేషాధికారము వహించుట అలవాటు. నాఁటి
దక్షిణ-ఆఫ్రికాస్థితి సరిగా అట్టిదే కాంతిని నెలకొలుపుటకు వారొక
కాసనమును నిర్మించిరి. నెలవచీటి లేక బ్రాహ్మణులు ప్రవేశించు
వారు చెఱసాలలో నుంపఁబడుచు రని ఆ కాసనము. దీనిని బట్టి
నన్ను చెఱఁబెట్ట నూహించి కాని 'నెలవచీటి యేది?' అని నన్నడు
గుటకు వీరికి సాహసము చాలకపోయెను.

ఆఫీసరులు డరబనుకు తంతి యంపిరి. చీటితోనే నేను వచ్చి
నటులు తెలిసికొని, పాపము వాగు నిరాశు లయిరి. కాని వారంత
టితో ఆస లుడుగువారు కారు. నేను బ్రాహ్మణులులోఁ జొచ్చితిఁ
గాని వారు నన్ను మి. చేబల్లేరును జాడకుండఁ జేయఁగలరు.

ఇందులకు ముందుగా వారు ప్రతినిధుల పేరు లికిరి. దక్షిణ-
ఆఫ్రికాలో నెల్లెడలను రంగుతెగులు కానుపించుచునే యుండును;
కాని, ఇ డిగ్గాలో ఎట్టిమకిల, ఎట్టికప్రకలకో ఎట్టిది అచట లేదు.
దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ప్రజలకొఱకు ఉన్న డిపార్టుమెంటులు ప్రజా

ఆ త్మ క థ

క్షేమమునకే పాటుపడుచుండును. అవి ప్రమాభిప్రాయమును అను
వర్తించుచుండును. కావున ఈ యుద్యోగులలో సరళతయు విశ్రా
ంతయు చూపట్టుచుండును. కావున సీని యుద్యోగము అలంకార
వలెతియో మిగిలిన జాతుల నంగూడ జూపట్టును. ఈ క్రొత్త ఆఫీసరు
లకు ఆసియానుండి వచ్చుటతోపాటు అచటి నిరంకుశాధికారమును
వచ్చెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందు ఒకవిధమున ప్రజాప్రభుత్వము కలదు.
కొని ఇప్పుడు ఆసియానుండి వచ్చిన ఈ క్రొత్తవారు సగుణానిభా
లను నిరంకుశాధికారపూర్ణమే; నియమః అసియాలో ప్రజా
ప్రభుత్వము లేదు; ఉన్నది పరప్రభుత్వము. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో
తెల్లవారు ఇండ్లుకట్టుకొని అట ఉండిపోయిరి. ఇటులు వారు
దక్షిణ-ఆఫ్రికావాసులయిరి కావున దక్షిణ మెందులోని ఆఫీసరుల
పయి వారికి ఆంకుశము కలదు. ఇప్పుడు ఆసియానుండి వచ్చిన నిరంకు
శాధికారులు రంగస్థలమునఁ బ్రవేశించిరి. సీనితో సంగతులపరి
అడకొత్తులోని పోకవలె నాయెను.

నేనును దీనిచవిని ప్రత్యక్షముగా ననుభవించితిని. ముమ్మొరట
అతిపొద్దుమెట్లు పెద్ద ఉద్యోగిచే 'ఎమ్మర్' నేను అడ్డాపింపబడితిని.
అశ్రుడు లలికనుండి వచ్చి వాడు. 'అడ్డాపింపబడితిని' అను నీ
మాటలు కొంచెమేని అత్యుక్తి లేవనుటకు నాగూతమునును విప్పి
చెప్పదును. నాకు వారు చీటి గ్రామి పంపలేరు. అటు భారతీయ
ప్రముఖులు నిరంతర మా యుద్యోగులకడకు జావలయుచుండు. స్వస్తి
యును సేర్ వైయబ్ హాబీ ఖాక మొహమ్మద్ గారును అట్టివారిలో
నొకఁడు. వారిని ఆ గూఢీసరు ఇటు లడిగెను—'గాంధీ ఎవరు? అతఁ
డిచటి కేల వచ్చెను?'

తైయబ్ సీతు ఇటులు జవా బిచ్చెను—'వారు మాకు నలహా
వారు; మేము కోరఁగా వచ్చినవారు.'

౨ ఆసియానుండి నిరంకుశాధికారము

‘అటు లగుచో మేము అదజమను ఇంట పెంచుకొని మీ సరకులను వక్షగాదా మే ముండుట? ఇచ్చి స్థితిగతులు గాంధీ కేమి తెలియున?’

‘తైయబ్ నేతు సరిగలే సహధానము ఇటులు కావచ్చు—
‘నిక్కము. మీరు కలరు. కాని గాంధీ మా వాడు కాదు? అతనికి మా భావ తెలియన; మా భావము తెలియను. మీ గట్టివా రయినను తుదికి ఆఫీసులు!’

‘గాంధీని నా కడకుగొనిరమ్మని ఆయాఫీసరు మాకు మిచ్చు’

నేను తైయబ్ నేతు కన్నరాతో ఆఫీసరు గారికడ కరిగితిని. అచట మాకు కుర్చీ లెటులు ఉన్నవి? మే ముండుమను నీటారుగా నిలువబడి చెప్పుకొనవలయును.

నా కేసి కన్నులైతి ఆయాఫీసరు ‘నీ కేల యిచ్చటికి వచ్చితివి?’ అని యడిగెను.

‘మావారందఱు నన్ను గోరగా సలహా యిచ్చుటకు వచ్చితి’ నని నేనడిగితి.

‘ఇచ్చటికి వచ్చుటకు నీకు హక్కులేదని తెలియదా? పోరపాటున నీకు చీటి ఖట్టికల. నీవు ఈ దేశవాసినిగా పరిగణింపబడవు. నీవు ములిఖాసలకి యుండువు నీకు చేంబరేకుగారి దొంగము దొర కదు. భారతీయుల రక్షణముకొరకు ప్రశ్నకముగా ఏషియాటిక్ డిపార్టుమెంటు నెలకొల్పబడినది. మంచిది. నీవిక వెళ్లవచ్చును.’

ఇంత వక్రము జించి, ఆఫీసరు గారు నాకు కేల వొసగిరి. జవాబిచ్చుటకు నా కవకాశ మియలేదు.

పిదప నాతోడివారిని ఆపి—‘గాంధీని బ్రాహ్మణులనుండి పంపివేయు’ డని మెల్ల మెల్లగా చివాట్లు పెట్టెను.

వారు నూతి ముజకటించుకొని వెనుదిరిగిరి. మా యెదుట ఈ శ్రుతసమస్య! అదియు ఆకస్మికము.

అవమాననహనము

ఈ యవమానము నామనస్సులో బాధ కలిగించు అయినను తొల్లి నే నిట్టివి చెప్పు సహించియుంటిని గాన అవి నాకు అలవాటయిపోయెను. కావున నే నీ ప్రాంత కవమానమును సహించి తటస్థుడనై కర్తవ్యమును నిర్వృత్తింప నిశ్చయించితిని.

ఇటుపిమ్మట ఆ యాశీస్సుకడకుంకి ఒకచోటి వచ్చెను. అందెలుల కలదు : 'గాంధీ దేవులుగారి మి. చేంబర్లను చూచియుండెనుగాన ఇప్పుడు ప్రతినిధుల పట్టికనుండి ఇతనిపేరు తొలగించుట అవశ్యకమాయెను.'

ఈ యుత్తరము నాతోడివారలకు సహ్యము కాలేదు. ఇప్పుడు ప్రతినిధుల ననలే పంపవలదుకొనినది. అప్పుడు నే నచటి విషమస్థితిని సరిగా నిటులు తెలిపితిని. 'మీ రందఱును మి. చేంబర్లను కలిసి కొని చూడనిచో మీ కేమియు కష్టములగునని తేలికగా చెప్పవచ్చును. అది యటుండె. మనము వ్రాసికనా మనకష్టములఁ దెలుపుకొనవలెను. అట్టిని మనము వ్రాయనే వ్రాసికొంటిమి. దానిని నేఁ జదివినకేమి ఇంకొకరు చదివిన కేమి? మి. చేంబర్లకు ఈ విషయమును గుఱించి మనతో వాదించబోవఁడుకదా! మనకుఁ గలిగిన ఈ యవమానము సహింపనొప్పును.'

నేనిటులు ముగింపఁ మునుపే తైలుదోనేను—'మీ కవమానము కలిగినచో అందఱును కలిగినటులు కాదా! మీరు మా ప్రతినిధులను మాట మే మెటులు మఱవఁగలము?' అని బిట్టనెను.

‘నిక్కమే, కాని మనపఁగు మంతయు ఇట్టి యవమానముల ద్వైవిధ్యవలయును. దానికంటె వేరే గతి యున్నదా?’ అని నేనంటి.

‘ఏ మయినను సరే, మనము మఱియొక శ్రాత్తయవమానము నేల నెత్తివై తెచ్చి పెట్టుకొనవలయు? ఇక దీని కన్న నెక్కుడు దుస్థితి రుద. మనకున్న అధికారము లేవి పొయ్యేవే?’ అని తైయబ్ నేను ప్రత్యుత్తరించెను.

తైయబ్ నేనుగారి యీ వీరత్వము నాకు ఆనందము కలిగించెను; కాని యీ పరాక్రమముచే ప్రయోజనములేదని నే నెఱుఁగుదును. వీరి లోటపాలు లన్నియు నే నెఱుఁగుదును. కావున వీరి నందఱును తొలపఁజేసితిని. ‘నాకు బహులుగా ఇండియన్ బారిష్టరయిన జార్జి గాడ్ ఫ్రేగారిని (ఇపుడు స్వర్గీయులు) నియమించుకొనఁ’దని వీరికి సలహా ఇచ్చితిని.

ఈరీతిగా శ్రీ గాడ్ ఫ్రేగారి ఒద్ద్యత్తతతో వీరు మీ, చేంబర్లనుగారిని జూరబోయిరి. నన్ను తొలగించిన విషయమునఁగూడ మీ చేంబర్లను కొంచెము మాటలాడెను. ‘ఇనుమాటులు ఒక ప్రతినిధి తోడనే మాటలాడుట? న్న మఱొక శ్రాత్తప్రతినిధితో మాటలాడుట మేలుతరము కాదా?’ అని చెప్పి అయిన గాయముమీఁద పట్టే వేయఁజూచెను.

దీనితో నాయొక్కయు, నఁగుముయొక్కయు పని ముగియుటకు బదులు పొచ్చెను. మేము మరల ఓనమాలకడకుఁ బోయితిమి. ‘మీ మూలమునఁ గదా మనవార యుద్ధములోనికి దిగిరి! దానికి ఫలమిది’ అని కొందఱ తాటిపోసిరి. కాని దీనికి నేఁ జలింప లేదు. నే నిటు లంటి—‘నాచేతకు నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. అటులు

ఆత్మకథ

చేయుచు మంచి దనియే జేటికిని జేర దలఁతును. అటులు చేయుట కర్తవ్యమును పరిపాలించుట. ఫలము వెంటనే కనబడకుండుగాక; సత్కార్యము సత్ఫలమునే యిచ్చునని నాకు గట్టి నమ్మకము. ఇంక మనము గతించిన దానిని వర్జించి కర్తవ్యమును గుఱించి విచారించుట లాభకరము.'

ఇతర మిత్రులును నా యీ మాటలను సమర్థించిరి.

మరల నే నిటులంటి—'నిక్కమాడవలయుచో నన్ను పిలిచిన పని ముగిసె ననఁదగును. మీకెల్లఁగును 'ఇంటికిఁ బో'మమ్మని నాకు నెల వొసఁగినను 'ట్రాన్సునాలునుండి కాలు కదపవలగు' అని నా యంత రాత్మ నాకు తెలుపుచున్నది. నేనామనకు పోక ఇచటనే యుండి పనిచేయఁదలఁచితిని. నే నింకొక యేడాదిదాక భారతేశమునకు పోవు తలఁపును విరనాడుకొంటిని. ఇచట వకకాలము చేయఁదగి చి తిని. ఈక్రొత్త డిప్యూమెంటువాఁతో మంచిమాట చేసికొనఁగలనని నాకు ధైర్యము కలదు. మన మీ వ్యవహారమును పరిష్కరించుకొన నిచో మనవా రందఱు కొల్లగొట్టఁబడుదు; ఈదేశమునుండి వెళ్ళఁ గొట్టఁబడుదురు; క్రొత్తయవగా నముల తలఁచాల్పఁ జేయఁబడుదురు. నా కీ విషయమున ఇసుమంతయు సందియము లేదు. మి. చేంబర్లెను నన్ను జూడకుండుటయు, ఆ యాఫీసున నన్ను తిరస్కరించి నాకు మన్నా చెప్పటయు ఇవి ఈ ప్రతినిధుల యవమానమునందు భారతీయ సమాజము నవమానమునందు ఇసుమంతయుఁ గావు. మనము వక్కుల వలె కాలముగడపుట తగునా?

నే నీరీతిగా నా యభిప్రాయమును సారయెనుట నిశ్చితిని. ప్రిటోరియా జొహాన్స్ బర్గులో నున్న భారతీయమిత్రులతో నాలో చించి జొహాన్స్ బర్గులో ఆఫీసు నదప నిశ్చయించితిని.

ట్రాన్సువాలులో నాకు వకాలతు-సనదు ఫట్టునా ఫట్టగాః అని సందియమే. కాని లా సాస్ట్రేవారు నా దరఖాస్తునపై అడ్డము రాలేదు. కోర్టువారు మంజూరు చేసిరి.

అచట ఆఫీసు పెట్టికొనుటకు భారతీయులకు మంచితావు దొరకదు. ఊరిగడ నాకు రిచ్ గారితో మంచి పరిచయము కలదు. అపుడు అతడు బేహారము చేయుచుండెను. అతఁ డెఱిగిన ఇండ్ల యేజెంటు ఒకఁడు కలఁడు. స్టేషనులు ఉంచుచోటున అతఁడు మంచి గదులు కుదిర్చిపెట్టెను. నేను వకాలతుచేయ మొదలిడితిని.

త్యాగవృద్ధి

ట్రాన్సువాలులోని భారతీయుల హక్కులు కాపాడుటకు చేసిన ప్రయత్నమును గూర్చిగా, ఏషియాటిక్ డిపార్టుమెంటువారితో జరిపిన వ్యవహారముల(గూర్చియు ఎక్కువగా వర్ణింపకముందు అప్పటి నాస్థితిగతులనుగూర్చి కొంత ముచ్చటించును.

ఇంతవఱకును కొలఁదియో గొప్పయో డబ్బు కూడఁబెట్టవలయునను నాశ నామనసులో ఉంకియేయున్నది. పరమార్థముతో పాటు, ఈ స్వార్థమును కలిపియే యున్నది.

బొంబాయిలో నేను వకాలకు చేయుచుండునపుడు అమెరికా భీమా ఏజెంట్ లొకఁడు ననుజూడవచ్చును అతనిరూపము రమణీయము, పలుకు మధురము. చిరకాలమిత్రమువలె అతఁడు నాకు భవిష్యత్కాలమున మేజకలుగ నిటులు ప్రసంగించెను. 'అమెరికాలో మీవంటి స్థితిగతులు కలవారందఱును తమతమ జీవితములను భీమాచేయుచుకొందురు. మీగుకూడ వారివలె భవిష్యత్విషయమున చీకచింతలులేకుండ ఉండఁగోరుచున్నాను. జీవితము శాశ్వతమా? మా అమెరికావారు భీమాచేయుచుకొనట ధర్మముగా పరిగణింతురు. తా మొక చిన్నపాలిసీని తీసికొంటుని నేను బులిపింతును.'

ఇంతవఱకు ఇండియాలోను, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోను ఎందఱో ఏజెంట్లు నాకెదురైరి కాని నేనెవరికిని మాట యీలేదు. ఏల? భీమాచేయుచుకొనుట అనఁగా భయము చెంగట, శాశ్వతమయెడ విశ్వాసము గొనకపోవుట యని నేనెఱుఁగుదును. ఇటులయునను నే నీహారి

బులిపింపఁబడితిని. అతఁడు తన వాదమును చెప్పకొనుచుఁ బోవుచుండఁగా నామొదుట నా యాలుబిడ్డల ప్రతిమలు గోచరించెను. 'ఓయీ! నీవు నీయాలినగలు ఇంచుమించుగ నన్నియు అమ్మనే యమ్మితివి నీ శరీరమునకు నీదేని సంభవించుచో నీయాలుబిడ్డల బరువు? తండ్రి తగువాత తండ్రియై పోషించుచున్న నీయన్నగార్ని పైఁ బడును. అతఁడేమో ధనికుఁడా? దరిగ్రుఁడు. ఇటు లొనరించుట నీకేటిపాడికి? ఇటులు నా మనసులో నిగ్ధారింతుకొని పదివేలరూకలకు బీమా చేయించుకొంటిని.

దక్షిణ-అఫ్రికాలో నా జీవితపు చూపు మాటులచే నా భావ మాలును మార్చెను దక్షిణ-అఫ్రికాలో వచ్చిన ఈ నూతనాపత్సమయ మున నే నేది చేసినను ఈశ్వరుని సాక్షిగా నిడికొని చేసితిని. నేను దక్షిణ-అఫ్రికాలో ఇంకను ఎంతకాలము ఉండవలయుదనో అది నేలలేదు. ఇండియా కిఁక తిరిగిపోఁజాలనని యనిపించెను. కావున నా యాలుబిడ్డల రావించుకొనవలె ననుకొంటిని. వీరిని ఇంకను? వ్యవల నుంచు పాడి గాదు. వీరి భరణపోషణము లన్నియు దక్షిణ-అఫ్రికా లోనే జరుగవలె ననుకొంటిని. ఇట్టి చప్పులతో బీమా ఏలచేసితిని యనుకొ టిని. వృథాగా ఆ యేజెంటువలలో నేలపడితిని యని విచారించితిని. 'మా యన్నగారు నా పితృస్థానమునందే యుండినచో విధవయగుచో తనతమ్ముని దిల్లాలిని పోషింపఁడా?' అని అనుకొంటిని. కాని 'ముందు నీవే మరణింతువని అనుకొను టెట్లు? పిదప అందఱును పరిపాలించువాఁ డొక ఈశ్వరుడే; నీవునాగాదు నీ యన్నయఁగాదు. బీమాచేసితివి? నీ యాలుబిడ్డల పరాధీనులఁ జేసితివి. వారేల స్వతంత్రముగా జీవింపఁజాలరు? లోకమున అసంఖ్యాకు లగు నీకు పేదలగతి యేమి? నీవు వారిలో నొకఁడవు గావా?

ఆత్మకథ

ఈ రీతిగా నాచునమ్ముచో విచారధార ప్రవహించెను. కాని వారి ననుసరించి వెంటనే ఏమియు జేయలేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోఁ గూడ కంపెనీకి ఒక కిక్కిరించుచున్న చల్లించినటులు గుర్తు.

మరియు బాహ్యవిషయములుగూడఁ గొన్ని నాయా విచార ధారకు నోవయ్యెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు నేను తొలిచారి వచ్చినపుడు ఏనుచుతియువారితో కూడినాడియుంటిని. దానికి ఫలముగా నాకు ధర్మమునెవ జాకరూకత అంటి పెట్టుకొని యుండెను. ఈ తూరి ధిగూసఫీ పరివేషమునఁ బడితిని. మి. రీచ్ దివ్యజ్ఞాననామాజికుఁడు. ఇతఁడు నాకు జొహాన్స్ బర్గ్ నాని సమాజముతో నెయ్యి మలవడఁ జేసెను. దివ్యజ్ఞానసమాజమువారి యభిప్రాయములతో నాకు విషయము లేదు. కావున నే నందుచేరలేదు. అయినను ఆ సమాజమున వారిలతో ప్రత్యేకముగా నాకు గాఢపరిచయము కలదు దైవందియమును పీఠితో ధర్మమునుకూర్చి చచ్చించుచుంటిని. అందు పుస్తకపఠనము జరుగుచుండెడిది. అపుడపుడు నేనును ఉపన్యసించుచుండువాఁడను. భ్రాతృత్వమును కలిగించుకొనుటయు పెంపొందించుకొనుటయు, దివ్యజ్ఞానసమాజమున ముఖ్యవిషయములు. మా కియేమి చూచుకొని జరుగుచుండెడిది. ఈ గూఢగమ్యముతో నందలి సభ్యులకు కేది మేర్పడినపుడు నేను పట్టి చూపుచుండువాఁడను. ఈ వివిధప్రభావము నాకు సత్ఫల మొసఁగకపోలేదు. అది నాయాత్మపరిశోధనకు కారణమాయెను.

ఆత్మ పరిశోధన పరిణామము

నాకు ౧౮౯౩ సంవత్సరమున క్రైస్తవ-మిత్రులతో పరిచయము కలిగెను. నా కపుడు విద్యార్థిదశ. వారు బైబిలుసందేశమును నా మదికెక్కించి నాచేత దానిని స్వీకరింపజేయుఁ జూచిరి. నేను నత్రుతతో తటస్థుడ నయి వారిపలుకులను వినుచును, తెలిసికొనుచును ఉంటిని. ఇంతియ కాక హిందూధర్మమును నా శక్తికొలది పఠించితిని. మఱియు నితరమతములనుగూడ తెలిసికొనయత్నించితిని. పిదప ౧౯౦౩ సంవత్సరమున నాస్థితి మాత్రము, దివ్యజ్ఞానసమాజపు మిత్రులు నన్ను వారి సంస్థలోనికి లాగికొనఁగొనిరి. దానికి హేతు వేమి? నేను హిందువుడను నా కడనుండి ఏదియో కొంత పుచ్చుకొనవచ్చును. దివ్యజ్ఞానసమాజపు స్తకములలో హిందూధర్మముయొక్క ఛాయయు, దాని ప్రభావమును. కొంత కొంత కలదు. కావున నేను వారికి కొంచెము సాయము చేయఁగలనని వారియూహ. 'నాకు సంస్కృతము రాదు నేను ప్రాచీన సంస్కృతగ్రంథములలో హిందూధర్మమును జదువలేదు. అనువాదములలోఁ జదివికొనినదియు కడుఁ గొలది' అని వాఁకిఁ చెలిపితిని. వారు సంస్కారములను, పునర్జన్మములను విశ్వసించువారు గాన నావలన నేదియో కొంచె ముపకార ముండునని వారు నమ్మిరి. చెట్లు లేనిచోటున ఆముదపుఁజెట్టే మహావృక్షముకదా! కొందఱతో వివేకానందుని 'రాజయోగము'ను, మఱికొందఱతో మణిలాల్ ననుభాయి ద్వివేది 'రాజయోగము'ను జదివితిని. ఒక మిత్రునితో పాతంజలయోగదర్శనము పఠించితిని. పలువురతోఁ గలిసి గీతలఁ జదువ నారంభించితిని. మే మచట నొక చిన్న జిజ్ఞాసుసభను స్థాపించితిమి.

ఆత్మకథ

అందు నియమపూర్వకముగా అధ్యయనమును ఆరంభమాయెను. మొదటినుండియు గీత లనిన నాకు భక్తిశ్రద్ధలు కలవు. ఇపుడు దాని రహస్య మెఱుంగవలె ననిపించెను. నాకడ ఒండు రెండు అనువాదములు కలవు. వానిసాయమున మూలమును తెలిసికొన ప్రయత్నించితిని. మఱియు ప్రతిదినమును ఒకటి రెండు శ్లోకములు కంఠస్థములు చేయ నిశ్చయించితిని.

ప్రాతఃకాలమున దంతధావనము చేయునపుడును, స్నానము చేయునపుడును గీత వల్లించుచుంటిని. దంతధావనమునకు ౧౫ నిమిషములును, స్నానమునకు ౨౦ నిమిషములును పట్టెడివి. నేను తెల్లవారి వలె నిలువఁబడి పలుదోమెడివాడను. గీతాశ్లోకములను చిన్ని కాకి తముపై వ్రాసి ఎదుటిగోడ కంటించి చూచుచు వల్లించుచుంటిని. ఈరీతిగా స్నానము చేయుసరికి శ్లోకములు వచ్చెడివి. దినపాఠము వల్లంపను, వెనుకటి వానిని గుర్తు చేసికొనను ఈకాలము సరిపోయెడిది. ఇటులు పదుమూడధ్యాయములవఱకును వల్లించినటులు గుర్తు. సిద్ధప జంజాటము బలిసెను. సత్యాగ్రహము జనించెను. ఈ పసికాయను పెంచవలసినభార మొకటి మీఁదఁ బడెను. దాని లాలనపాలనములతో నాసమయ ముత్పన్న మయ్యెడిది. నేటికిని అది యాచందమున నేయున్న దననగును.

గీతాపఠనమువలన ఎట్టి ఉపలబ్ధి కలిగెనో దానిని పఠించిన నాసహాధ్యాయులే చెప్పఁ దగుదురు; కాని నామాట—నా కది కలమును దిద్దికొన మార్గదర్శక మాయెను. నా కయ్యది ధర్మనిఘంటువు, తెలియని ఇంగ్లీషుమాటలకు డిక్షనరీని ఎటులు తెఱఱునో అటులే ప్రవర్తనకుసంబంధించిన చిక్కులలో గీత తెఱఱును. ఇందలి అపరిగ్రహము, సనుభావము మొదలగు పదములు నన్ను గిట్టివైచెను. “సనుభావము నెటులు సాధింతును? ఎటులు పాలింతును?” అని

మల్లాడితిని. అధికారి యొక్కడు మనల నవమానించును; ఒక్కడు లంచగొండి; దారిని బోవుచుండగా నొక్కడు కయ్యమునకు కాలు సాఁపును. ఇట్టివారును గలరు. మనకు చాల నుపకారము చేసిన వారును గలరు. వారికిని వీరికిని భేదము లేదా? ఇట్టియెడ సమత్వ మెటులు? మఱియు అపరిగ్రహము ఆచరణమునఁ బెట్టుకొనుట యెటులు? మనదేహముమాత్రము మనకు పరిగ్రహము కాదా? స్త్రీ పుత్రాదులు పరిగ్రహము కాక మఱేమి? గ్రంథపూర్ణమైన ఈయల మారలలో నిప్పు పెట్టినా? నాయుంటిని జలాకరమగు త్రేత్రముగాఁ జేసినైవనా? లోపలనుండి వెంటనే ఇటులు జబాబు వచ్చెను— ఇల్లు ముల్లెలు వీడనిచో పరమేశ్వరుని పడయఁ జాలవు. నాచదివిన ఇంగ్లీషు-లా నాకు తోడయినది. స్నెల్ రచించిన లాలోని సిద్ధాంతముల చర్చ గుర్తు దవితను. గీతాధ్యయనాదృష్టమున బ్రట్టి అను పదమున కర్థము లెన్నగా తెలిసెను. లామీఁద ఆదరము పెరి గెను. నాకు లాలోఁగూడ ధర్మతత్వము కానిపించెను. బ్రట్టిలు లక్షలాది ధనమును నిలువయుంతురు. కాని అందొక చిల్లిగవ్వపయి నేని వారి కధికారము లేదు. ముముక్షువు రావడం ఈరీతిగనే ప్రవర్తించ వలయును—ఈపాఠము నేను గీతలనుండి నేర్చికొంటిని. అపరిగ్రహమునకు, సమత్వమునకు హృదయపరివర్తనము కావలయు నను విషయము నాకు దివ్యవలె కానిపింపఁదొడఁగెను. ‘భీమాపట్టాను రద్దుచేయింపు’ డనియు, ‘తిరిగి యిచ్చినంత పుచ్చుకొందును; లేనిచో లే’ దనియు రేవాశంకరుగారికి వెంటనే వ్రాసితిని. భగవానుఁడు నన్ను సృజించినటులే నా యాలుబిడ్డలను సృజించెను. నన్ను రక్షించినటులే వారినిని రక్షించును. నాకు పోసినవాఁడె నీరు పోయును గదా యని నే నెఱిగికొంటిని. నాఁటి నా యాశయము ఒకయుత్తరమునఁ గలదు. తండ్రితో సమానుఁడగు మాయన్న గారికి

ఆ త్మ క థ

అందిటులు వ్రాసితిని. — 'నేటివఱకు నేను సంపాదించుచువచ్చినది నీకు అర్పించుచు వచ్చితిని. ఇక నాయాశను విడినాడెగోగు చున్నాను. ఇకమీఁద నా సంపాదించబోవునది ఏ కొంచెమేని సార్యజనికములగు కార్యములకు వినియోగపడఁగలదు.'

దీని యాచితి మాయన్నగారికి వడిగా విశదము కాలేదు. ఆయన పెద్దపెద్ద మాటలతో నావిధినిగూర్చి నాకు వ్రాసిరి— 'నీవు నాయనగారికన్న నధికుఁడవు కాఁదలఁపఁ బనిలేదు. నాయనగారు కుటుంబపాలనపోషణముల మానుకొనిరా? నీవును వారివలె ఇల్లువాకిలి జాగ్రత్త పెట్టుకొనవలయును....' నేను దీనికి వినయపూర్వకముగా నిటులు జబాబిచ్చితిని— 'నాయనగారు ప్రవర్తించిన చందముగ నే నేనును ప్రవర్తించుచున్నాను. కుటుంబమును పదమునకు కొంతము విశాలముగా వ్యాఖ్యానము చేయుచో నాచేసిన పరిస్థితిక బా గోగులు తమకు విశద మగును.'

మాయన్నగారు నాపై ఆసలుడిగిరి. నాకు ఉత్తరము వ్రాయుట మానుకొనిరి. దీని నాకు దుఃఖ మొదలెను. కాని దేనిని నేను విధి యని తలఁచితినో దానిని విడనాడుకొంటినేని ఇంతకంటె నెక్కుడు దుఃఖపడియుండును. కావుననే నే నీకొలఁది దుఃఖమును వైరించితిని. ఇటులయినను నాకు మాయన్నగారియొడల భక్తి తొంటివలెనే నిర్మలముగను, అధికముగను ఉండెను. మాయన్నకు నాపైఁ గల ఆధిక వాత్సల్యమే దుఃఖమునకు కారణమని నాకుఁ దెలియును. నీరికి నా రూపాయలమీఁద కంటె నా సౌజన్యముమీఁదనే ఎక్కు డపేక్ష.

తుదకు చరమదివసములలో ఆయనకు నాపని నచ్చెను. మృత్యు శయ్యపై నున్నపుడు నాపని ఉచితమనియు, ధర్మమనియు అతఁడు నూచించెను. ఆయన అపుడు వ్రాసిన కమ్మ కరుణజనకము. తం

గీ ఆత్మపరిశోధనపరిణామము

కొడుకును తుమింపుమని కోరినటులు ఆయన నన్ను తుమింపుమని కోరెను. నాపిల్లలను నీయిచ్చచొప్పన లాలనపోషణశిక్షణములఁ జేయుమని వ్రాసెను. ఆయన నన్నుఁ జూడ కన్నులు వాచుకొనెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చెదనని నాకు తంతి యిచ్చెను. తొందరగా రమ్మరి నేనును తంతి నిచ్చితిని. కాని మాకలముకకు ఈశ్వరుఁడంగీకరింపలేదు.

తనపుత్రులవిషయమున అతఁ డెట్టి యిచ్చఁజూపెనో అదియు నెఱవేర్చఁబడలేదు. మాయన్న దేశమునందే మేను దొరఁగెను. ఆయన కుమారులు ప్రాచీనసంస్కారమునే పడసిరి. అందు పరివర్తనము పడయఁగలుగలేదు. నేను వారిని ఆకర్షించుకొనలేక పోయితిని. దీన వారి దోషఁ గేదియు లేదు. స్వభావము నెవరు మార్పుచేసికొనఁగలరు? బలవత్తరములగు సంస్కారముల నెవఁ డాపఁగలఁడు? మన భావములలో నెట్టిపరివర్తనము కలుగుచున్నదో, మఱియు మన కెటులు వికాసము కలుగుచున్నదో అటులే మనఁ నాశ్రయించుకొని యున్నవారికిని, మన తోడివారలకును కలుగవలయునని మన మనుకొందుము; కాని అది మిథ్య.

తలిదండ్రులగువారి పూట* ఎంత భయంకరమో ఈవిషయము వలన కొంచెము తెలియఁగలదు.

* పూట = పూచీ, లేక బాధ్యత. responsibility.

శాకాహారమునకు బలి

జీవనమునందు త్యాగము, నిరాడంబరతయు, ధర్మబాగ్యతయు వృద్ధి పొందిన కొలఁదిని నాకు నిరామిషాహారమునందును, తత్ప్రచారమునందును ఆసక్తి హెచ్చెను. ప్రచారము చేయుటలో నాకుఁ దెలిసిన దొకటే పద్ధతి : ఆచరించుట, ఎఱుఁగఁగోరువారితో ఆలపించుట.

జొహాన్సుబద్దనందు నిరామిషాహార-గృహము (Vegetarian restaurant) కలదు. దాని నడుపువాఁ డొక జర్మను దేశమువాఁడు. అతనికి కూనీ జలచికిత్సయందు నమ్మిక. నే నటకు పోఁదొడఁగితిని; మఱియు ఎంతమంది ఇంగ్లీషుమిత్రులను తీసికొనిపోవఁగలనో అంత మందిని తీసికొనిపోవుచుంటిని. కాని ఆ నిరామిషాహారగృహ మెంతో కాలము మనదని తెలిసెను; వీలన, ధనలోపము. తగునంత దానికి నే సాయపడితినిగాని తుదకు దానిని మూయక తప్పలేదు. దివ్యజ్ఞాన సమాజమువారిలో పలువురు మాంసము తినరు. కొందఱు అసలే తినరు, కొందఱు కొంచెము కొంచెము. ఆ సమాజమునం దొక సాహసపతి కలదు. ఆమె చాల పెద్దయెత్తున మాంసము లేని భోజనాలయ మొకటి పెట్టెను. ఆమె చాల కలారసిక. ధనవ్యయమునకు వెను దీయదు. జమాఖర్చులు చూచికొనదు. ఆమెకు మిత్రులను పలువురని చెప్పవచ్చును. మొదట నీమె కొద్ది యెత్తువీఁదనే నడపెను. క్రొవ్వి పిదప పెద్దయెత్తున నడపఁదలఁచెను. దీనికి నా సాయము కోరెను. అప్పుడు ఆమెకడ నెంత యున్నదో నే నెఱుఁగనుగాని తగినంత ధన ముండకపోదని తలఁచితిని. నాకడ డబ్బునకు వీలు కలదు. పలువురు క్లయంట్లు నాకడ ధనము నిలువయుంతురు. వీరిలో ఒకసజ్జనుని నమ్మితి

గొని ఇంచుమించు వేయిపాను లీమెకు బదు లిచ్చితిని. ఆ క్లయంటు ఉదారుడును, విశ్వాసియు. అతఁడు మొట్టమొదటి గిరిమిటియాం అతఁడు ‘భాయీ! మీ యిష్టప్రకారము డబ్బు ఇచ్చివేయుఁడు. నే నేమియు నెఱుఁగను. నేను మిమ్ములనే యెఱుఁగుదును’ అని యనెను. అతని పేరు బదరీ. ఇతఁడు సత్యాగ్రహమున చాల పని చేసెను. చెఱకుఁగూడఁ బోయెను. ఇతని యీమాత్రము సమ్మతి చాలు ననుకొని యితని పైకమును ఆమె కొనఁగితిని. రెండు మాఁడు నెలలు గడిచెను. కాని పైకము తిరిగి వచ్చునటులు కానిపింపలేదు. అంత నష్టమును భరింపఁదగినశక్తి నాకు లేదు. ఆ పైకము నాకడనే యుండుచో వేఱ యుపయోగించెడిది. తుదకు అప్పు మునిఁగి పోయెను. అటులని నన్ను నమ్మిన బదరీని నష్టపఱుప నగునా? అతఁడు నన్నుమాత్ర పఱుఁగను. ఆదండుగను నేనే పెట్టుకొంటిని.

ఈ సంగతిని నేనొక క్లయంటుతో ప్రస్తావించితిని. అతఁడు నన్నిటులు తియ్యగ ముదలకించి నాకు మెలఁకువ కలిగించెను;

‘భాయీ! దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను మహాత్ముఁడను కాలేదు; బాపును (తండ్రి) కాలేదు. మిత్రులగు నాక్లయంటు నన్ను భాయి యని సంబోధించెడివారు ఈపని మీదికాదు. మేము పలుపనులలో మిమ్ము నమ్మి చనుచుందుము. మీ కీ డబ్బు తిరిగిరాదు. కాని మీరే సొమ్ము ఇచ్చికొందురు. బదరీని నష్టపఱుపరు. అది యటుండె. మీ రీ రీతిగా మీ క్లయంటుభనమును సంస్కరణముకొఱకు సాయము చేయుచో వారు పాడగుదురు. కొలఁదిరోజులలో మీకును నిప్పచ్చ రము. ఇటులగుచో మీ సార్వజనికకార్యము లన్నియు ముగియును.’

సాభాగ్యమున నాయీ మిత్రుఁ డింకను నున్నాఁడు. దక్షిణ ఆఫ్రికాలోఁగాని, మఱియొకతావునఁగాని ఇతనికిన్న మంచి మనసు

ఆత్మకథ

గలవాఁడు మఱియొకఁడు నాకుఁ గానరాలేదు. ఇతఁ డెచరినీని సంజే హించెనని పిదప నది కట్టిదని తెలిసికొనెనేని, వెంటనే అతనికడ కరిగి క్షమింపుమని వేడికొని మనస్సును శుద్ధయు చేసికొనెడివాఁడు. నన్నితఁడు ముదలకించుట చాల మేలయిన దని అనుభవమాయెను. బదరీ రూకలు బదరీకి ఇచ్చివయిచితిని. కాని మరల నిట్టి చెబ్బ తగులుచో గానికి తాళగలశక్తి నాకు లేదే ! అందులకు అప్పుచేయవల యును. ఇట్టిది నే పుట్టినతరువాత చేయలేదు. అప్పనిన నాకు గోత. సంస్కరణాభిలాష యెంత యున్నను తన శక్తికి మించిపోఁగూడదని దీనివలన నేర్చికొంటిని. నే నీపనిలో గీచలలో ముఖ్యుడుని నిష్కామ కర్మయును అనాదరించితినినియు తెలిసికొంటిని. ఈ తప్పు నాకు ముందరికి దీప స్తంభమాయెను.

నిరామిషహార ప్రచారమునకుఁగాను వేదిలో నింత బలి దానము వేయవలసియుండునని నే నెంచలేదు. ఇది నేఁ గోరక చేసి కొనిన పుణ్యము.

మట్టి, నీరు : వీనితో పరీక్ష

నా జీవనము నిరాడంబరమయిన కొలదిని వ్యాధులకు మందు పుచ్చుకొనటలో మొదటినుండియు నాకుఁగల అరుచి ఇపుడు మఱికొంచెము పెరుఁగఁదొడఁగెను. నేను డరబనులో వకొకట చేయుచుండఁగా డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతాగారు అచటికి ననుఁ జూడవచ్చిరి. అపుడు నాకు దుర్బలత్వమును (debility), కీళ్ళవాఁపును (rheumatic inflammation) కలుగుచుండెడివి. డాక్టరుగారు మందీయఁగా నిమ్మళించెను. పిదప ఇండియాకు మఱలు వఱకు చెప్పఁదగినంత వ్యాధి యేదియు వచ్చిన గుర్తు నాకు లేదు.

జోహాన్సుబగ్గుతో నున్నపుడు మలబద్ధకము, తలనొప్పియు వచ్చుచుండెడివి. భేదులను పుచ్చుకొనియు, పథ్యము చేసియు సరి పుచ్చుకొనుచుంటినిగాని దాన రోగము క్షుడను గాలేదు. 'ఈ మందుల జంజాటమునుండి బయటఁ బడితివా బ్రతికిపోదు' వని నా మనస్సు చెప్పుచుండెను.

ఆరోజులలోనే కావచ్చును, మాంచెప్పరులో 'నో బ్రేక్ ఫాస్టు ఎసోసియేషన్*' అనునది స్థాపింపఁబడెనని నే వింటిని. దాని యుద్దేశ మేమనఁగా, ఇంగ్లీషువారు పలుమాఱులు భుజింతురు. పలురకముల వంటకములు కుడుతురు. రేయి పండ్లెండుగంట లగువఱకును తినుచునే యుందురు. దాన డాక్టరుల యిండ్లకు పరుగెత్తుచుందురు. ఈ యాపద తప్పించుకొనవలయుచో ప్రాతఃస్నానము మానవలయును. ఈ యంశములన్నియు నాయెడఁ బట్టకున్నను కొన్ని కొన్ని తప్పక

* ప్రాతరాహారము మానవలెనని పెట్టుకొనిన సమాజము.

ఆత్మకథ

పట్టును. నేను ముమ్మాటు కడుపారఁ గుడుతును. రెండు జాముల వేళ్ల తేనీరు త్రావుదును. నే నెన్నఁడును కొఁఁదిగా తిని యెఱుఁగను. నిరామిషాహారీ నయ్య, పొగపులు, మసాలాలు వదలినవాఁడ నయ్య, వీలున్నంతవఱకు నాతిసుత్థానిలోనే రుచులు చూచుట మానలేదు. ఆఁజేఁడుగంటలు కొట్టకముందెన్నఁడును లేచి యెఱుఁగను. అపుడు ప్రొద్దుటితిండిమానినచో తలనొప్పిపోవచ్చు ననుకొంటిని. ప్రయత్నము చేసితిని. కొన్నాళ్లు కొంచెము కష్టమనిపించెను. కాని తలనొప్పి పోటి పోయెను. కావలసినదానికంటె నెక్కువ తినుచుంటినని దానితో తేలిపోయెను.

ఈ పరివర్తనమువలన మలబద్ధకము మాత్రము పోలేదు. కూనీ చెప్పిన కటిస్నానము చేసి చూచితిని. అది కొంచెము పనిచేసెను గాని అనుకొన్నంతగా చేయలేదు. ఈనడుమ నిరామిషాహారగ్రహము పెట్టిన జర్మనుమిత్రుఁడో, మఱి యింకొకమిత్రుఁడో కాని, ఒప్పు వ్రాసిన 'రిటరన్' టు నేచర్' అను గ్రంథమును నాచేత నిడియెను. ఈ గ్రంథమున మట్టి చేయు నుపయోగములు చదివితిని. ఇంతియ కాక సద్యఃఫలములును, పప్పుగల కాయలును మనుజుల స్వభావము నకు తగిన ఆహారమని ఆ గ్రంథకర్త సమర్థించెను. నే నప్పటికి కేవలము పండ్లను తిని చూచి యుండలేదు; కాని మట్టివైద్యము చేయు మొదలిడి చూచితిని. అది చక్కగా పనిచేసెను. మట్టివైద్యము నిట వివరింతును. ఎర్రనిదిగాని, నల్లనిదిగాని, శుభ్రమయిన మట్టిని తగినంత చెచ్చి చలిసీతతో తడుపవలయును. పిండివలె నున్న ఆ మట్టి ముద్దను పరిశుభ్రమగు వస్త్రముపై పూయవలయును. దానిని పొట్టకుఁ గట్టుకొనవలయును. ఈరీతిగా దీనిని పొట్టకుఁగట్టుకొని పడుకొంటిని. మెలఁకువ వచ్చినపుడుగాని, ప్రొద్దునఁగాని తీసివేయుచుంటిని. దాన మలబద్ధకము నిర్మూల మాయెను. నాటనుండియు నేను ఈ

వైద్యమును చేసికొనుటయగాక నా మిత్రులచేతను చేయించితిని. దీని వలన లాభము కలుగలేదని చెప్పినవారున్నటులు నాకు గుర్తు చాలదు.

నే నీదేశమునకు వచ్చినపిదప ఈ యుపచారములమీఁద ఆత్మ విశ్వాసమును కోలుపోయితిని. ప్రయోగ మొనరించి చూచుటకు నా కవకాశము లేకపోయెను. ఏల యన, ఏచటను నేను అంటిపట్టు కొనియుండ వీలయినదికాదు. అయినను ఈ మట్టివైద్యమునందును, జలచికిత్సయందును మొదట నా కెంత విశ్వాసము కలదో నేటికిని అంత విశ్వాసము కలదు. నేటికిని నేను కొంత మట్టివైద్యము చేసి కొనుచునే యున్నాను. అక్కఱ కలుగుచో నా మిత్రులకుఁగూడ చేయుఁడని సలహా యిచ్చుచున్నాను. నాకు రెండు మాఱులు మహా వ్యాధులు వచ్చెను; కాని మందులతో మనుజులకు అంతగా పనిలేదని నాకు నమ్మిక. పక్ష్యము, నీరు, మట్టి ఈ మొదలగు గృహవైద్యము లతో వేయింటికి తొమ్మిదివందల తొంబదితొమ్మిది కుదుర్పవచ్చును.

చీటికి మాటికి వైద్యులకడకుఁ బరుగిడి రసవిషగంధకములచే శరీరము నింపుకొని మానవుఁ డాయువును తగ్గించుకొనుచున్నాఁడు. తనను తన యధీనమున నుంచుకొనఁ జాలఁడు. తాను తన శరీరమునకు ఏలిక యగుటకు బదులు బంపై తుదకు మానవత్వమునుగూడఁ గోలు పోవుచున్నాఁడు.

నే నీ యధ్యాయమును రోగశయ్యపైఁ బరుండి వ్రాయు చున్నాను; కావున నాయీయద్వైతముల నెవ్వరును గేలిచేయ కుందురుగాక! నా తెగుళ్ళకు కారణము నే నెఱుఁగుదు; నేనే వానికి కారణమనియు నెఱుఁగుదు; కావుననే నాకు ఓర్పు పోలేదు. ఈ రోగములను ఈశ్వరానుగ్రహముగా నమ్మి పలురకము లగు మందుల బారినుండి తప్పకొనఁ గలిగితిని. ఈ మొండివానివలన డాక్టరు మిత్రు లకు కష్టము కలుగుచున్నదని నే నెఱుఁగుదును కాని వారు ఉదార తతో నా మొండిపట్టును నైరించి నన్ను విడువకున్నారు.

ఆత్మకథ

ఇచట నా ప్రస్తుతస్థితిని అడ్డముగాను, నిలుపుగాను చెప్పి కొనవలయు నావశ్యకత లేదు. కావున నేను మరల ౧౯౦౪-౦౫ సంవత్సరములకు వస్తును.

ఈ విషయము ముందునకు సాగక ముందు పాఠకుల కొక హెచ్చరిక చేయవలసియున్నది. ఇది పఠించువారు జుష్టువ్రాసిన ప్రతిపూటయు వేదవాక్యమని నమ్మరాదు. వ్రాయసకాండ్ర దృష్టి ప్రాయికముగా ఏకాంశమునందే లగ్నమయి యుండును. ప్రతివస్తువును తక్కువలోఁదక్కువగా పదిమూలలనుండి చూడవలయునని నా కొరిక. మఱియు ఆ వసు వేమూలనుండి చూచినను సత్యముగా నుండవలయును. కాని ఆ వస్తువు ఏకకాలమున అన్ని స్థితులయంగును.

ఇటుగా నుండఁజాలదనియు మఱవఁదగదు. మఱియు చాల పుస్తకములు ధనమునకును, పేరునకును వ్రాయఁబడుచుండును. కావున ఇట్టి పుస్తకములు చదువఁగోరు సజ్జనులు వివేకముతోఁ జదువుదురు గాక! అందలి విషయములను పరీక్షింపఁ గోరువారు అనుభవము గల వారి సలహాను పుచ్చికొందురుగాక! ఓర్పు గొని చదివి తెలిసికొనిన పిదప పరీక్ష చేయ నారంభింతురుగాక!

ఆత్మకథ

సాధకుఁడు మాటయందువలె తిండియందును త్యాగమునకుఁ గాని, గ్రహణమునకుఁ గాని ఆవశ్యకత సమానమని తెలియవలయు.

పిదప నేను పారవడిన విషయములలో నాకుచూపిన దెసనే పొండిని యితరులకు సలహా నీయను. ఇంతియ కాక మీ రీ దారిని పోవలదనియు నిరోధింతును. కావున నా ఆరోగ్యద్విర్భవమును జూచి దాని ప్రకారము ప్రయోగము లొనరించి చూచు స్త్రీపురుషులకు. ఈ విషయము చెప్పఁగోరుచున్నాను. ఎటుఁ జూచినను పాలను విడనాడుట మేలని తోచినచో, లేక అనుభవము కల వైద్యుఁడు పాలను త్రావవలదని చెప్పినచో, అపుడుపాలను విడనాడవలయుఁగాని నాపుస్తకమునుబట్టి యేసజ్జనుఁడేని పాలను విడనాడరాదు. ఎవని జరరాగ్ని మందగించెనో, ఎవఁడు దీప్తవ్యాధిచే మంచి మెక్కెనో, అట్టివానికి పాలకంటె తేలికగా జీర్ణమగునదియు, పాలకంటె పుష్టి చేయునదియు నగు నింకొక పదార్థము లేదని హిందూదేశములో నా కనుభవము.

ఈపుస్తకమునందు పాలను గుఱించి వ్రాసిన విషయము ఆరూఢము కాదని పాఠకులకడ నావినతి.

ఈప్రకరణము చదువు వైద్యులు గాని, డాక్టరులు గాని, హాకీ ములు గాని, మఱియు అనుభవముగల యేసజ్జనులేని పాలవంటి పోషకమును, పాచకమును అగు వనస్పతిని—అధ్యయనబలమునఁగాక అనుభవ బలమున—ఎఱిగియున్నచో తెలిపి నా కుపకారము చేయఁగోరుచున్నాను.

ఆత్మకథ

ఇవరగ్రంథములవలెనే నే నీగ్రంథమును ధర్మబుద్ధిచే ప్రేరితుడనై వ్రాసితిని. ఈ ధర్మభావమే నాప్రతిపనియందును నేటికిని గలదు. నే నాగ్రంథములో నిర్ణయించిన కొన్ని విషయములను అలవాటులో పెట్టుకొనఁజాలక పోవుటచే దుఃఖమున, సిగ్గును కలుగుచున్నవి.

మనుజునకు కైశవమున తల్లిపాలు కావలయును. పిదప మఱి యేపాలును అక్కఱలేదని నాకు చాల నమ్మకము. వనమున పండిన పండ్లును, కాయలును దగ్గ వేటు మనుజున కక్కఱలేదు. బావము వప్పు మొదలగు బీజములందును, ద్రాక్ష మొదలగు ఫలములందును శరీరమును, బుద్ధిని పెంపొందించు ద్రవ్యములు కలవు. ఇట్టి యాహారము దినువానికి బ్రహ్మచర్యము, సంయమము చులుకన. 'తిండి యెట్టిదో త్రేఁ పట్టిది,* భోజన పెట్టిదో జీవన మట్టిది' అను నీ మాటలు చాల తథ్యము. ఇది నాకును, నామిత్రులకును మంచి యనుభవము. నా పుస్తకమునం దీవిషయములను విపులముగా చర్చించితిని.

కొని నాదురదృష్టమున ఇండియాలో నాప్రయోగములను సంపూర్ణముగా ననుష్ఠింపఁజాలకపోయితిని. ఖేడాజిల్లాలో యుద్ధమునకు తూటువమూఁకను పోగుచేయుచున్నతఱి ఒక పారపాటుచే మృత్యుశయ్య నెక్కితిని. పాలను విడనాడి ప్రాణధారణ మొనరించుటకు నే నింతవట్టు నిష్ఫలప్రయత్నము లనేకము లొనరించితిని. పాలు లేకుండ ప్రాణధారణ మొనరించుటకుఁగాను నాయెఱిగిన పలువురు డాక్టరులను, రసాయనశాస్త్రజ్ఞులను అడిగి చూచితిని. కొందఱు పాలకు బదులు మినపకడుగును, కొందఱు మహుడా నూనెను, కొందఱు బాదముపప్పు పాలను నూచించిరి. శరీరము కృశించువఱకు

* అహోర్ తేవో ఓడకార్, మాణస జేవుం ఖాయ్ తేవో ఖాయ్.

నీని నన్నిటిని వాడి మాచితిని గాని రోగశయ్యను మాత్రము విడువ లేదు.

రోగనివారణమునకు ఖాద్యాఖాద్యవిచారణము చేయరాదని నైద్యులు చరకము మొదలగు గ్రంథములు ప్రమాణముగాఁ జూపిరి. మఱియు పని పట్టుచో మాంసాదులనుగూడ తినవచ్చు ననిరి. ఇట్టి వారు పాలను ఎటులు విడనాడు మనఁగలరు? బీఫ్ టీని, బ్రాందిని పుచ్చుకొనుమనువారు పాలను విడుపు మనఁగలరా? నే నొట్టు పెట్టు కొంటిఁ గాన ఆవుపాలను, గేదెపాలను త్రావను. క్షీరమాత్రమును త్యజించుటయే నాబట్టునం దుద్దేశము. కాని నే నా శపథము చేసి కొనినపుడు నామనస్సులో ఆవుల, గేదెలు మాత్రమే కలవు. కావునను, జీవితాశచేతను ఎటులో ఒకటులు మనస్సును సరిపెట్టు కొంటిని. ఈరీతిగా శపథముయొక్క ఉద్దేశమును పాలించి మేఁక పాలుత్రావ నిశ్చయించితిని. ఈమేఁకపాలు త్రావునపుడు అది శపథము యొక్క ఆత్మను చంపుటయే యని నామనస్సు చెప్పుచునేయుండెను.

రౌలతుచట్టమును ఎదురుకొనవలయు నను మోహము నన్ను విడనాడలేదు. దీనిచే బ్రతుకునందును ఇచ్చ పుట్టెను. దానఁజేసి జీవితమునందలి నా యీ మహాపరిశోధన ఆఁగిపోయెను.

కూటితోడను, నీళ్లతోడను ఆత్మ కించుకేనియు సంబంధము లేదు. ఆత్మ తినదు, మఱి త్రావదు. ‘పాట్టలోనికి పోవు వస్తువుచే లాభహాని లేదు గాని లోపలి నుండి వచ్చు మాటచే లాభహాని కలదు’ అను నీ వచనముల నే నెఱుంగదును. ఇవి నిక్కములే. కాని యీ వచనములతో జగడము పెట్టుకొనుటకన్న నా నిశ్చయమును వ్రాయఁ దలఁతును—ఎవఁడు భగవంతునియెడల భయభక్తులతో సంచరింపఁ గోరునో, ఎవఁడు ఈశ్వరుని ప్రత్యక్షముగాఁ జూడఁ గోరునో, ఆ

ఆత్మకథ

సాధకుఁడు మాటయందువలె తిండియందును త్యాగమునకుఁ గాని, గ్రహణమునకుఁ గాని ఆవశ్యకత సమానమని తెలియవలయు.

పిదప నేను పారవడిన విషయములలో నాకుచూపిన దెసనే పొండిని యితరులకు సలహా నీయను. ఇంతియ కాక మీ రీ దారిని పోవలదనియు నిరోధింతును. కావున నా ఆరోగ్యద్విర్భవమును జూచి దాని ప్రకారము ప్రయోగము లొనరించి చూచు స్త్రీపురుషులకు. ఈ విషయము చెప్పఁగోరుచున్నాను. ఎటుఁ జూచినను పాలను విడనాడుట మేలని తోచినచో, లేక అనుభవము కల వైద్యుఁడు పాలను త్రావవలదని చెప్పినచో, అపుడుపాలను విడనాడవలయుఁగాని నాపుస్తకమునుబట్టి యేసజ్జనుఁడేని పాలను విడనాడరాదు. ఎవని జరరాగ్ని మందగించెనో, ఎవఁడు దీప్తవ్యాధిచే మంచి మెక్కెనో, అట్టివానికి పాలకంటె తేలికగా జీర్ణమగునదియు, పాలకంటె పుష్టి చేయునదియు నగు నింకొక పదార్థము లేదని హిందూదేశములో నా కనుభవము.

ఈపుస్తకమునందు పాలను గుఱించి వ్రాసిన విషయము ఆరూఢము కాదని పాఠకులకడ నావినతి.

ఈప్రకరణము చదువు వైద్యులు గాని, డాక్టరులు గాని, హాకీ ములు గాని, మఱియు అనుభవముగల యేసజ్జనులేని పాలవంటి పోషకమును, పాచకమును అగు వనస్పతిని—అధ్యయనబలమునఁగాక అనుభవ బలమున—ఎఱిగియున్నచో తెలిపి నా కుపకారము చేయఁగోరుచున్నాను.

బలముతో లడాయి

ఇది ఆసిగూ ఆఫీసరులయెడ వృష్టి బహుదము. వీరి పెద్ద రాణా జోహూబగులా. ఈ రాణాలో హిందూస్తాను వారికి గాని, చీనా వారికి గాని, మఱి యితరులకు గాని రక్షణము లేదు సరికదా, భక్షణమే. ‘వచ్చుట కధికారము గలవారిని రానిచ్చుట లేదు, మఱి అధికారము లేనివారికడ నూలు పానులు పుచ్చుకొని రానిచ్చుచున్నారు; దీనికి ప్రతికారము మీరు చేయనిచో మఱి యెవరు చేయుదురు?’ అని నాకడ ప్రతిదినమును ఫిర్యాదు. నా మనస్సుకూడ లోపల నటులే చెప్పుచున్నది. ఈకష్టము తొలగింపనిచో నేను ట్రాన్సువాలునం దున్న ఫల మేమి?

దీనికి సాత్వము సమకూర్చి చలపెట్టితిని. తగినంత సాత్వము సమకూరినపిదప పోలీసు కమిషనరు కడ కరిగితిని. అతనియందు దయయు, న్యాయమును గలవని నాకు దోచెను. నామాట లొక్క పెట్టున ఉహ్వాని ఎగురగొట్టుటకు బదు లతడు మనస్సునకు పట్టించుకొని వినెను. మఱియు సాత్వము నంతయు దనకు జూపు మనెను. సాత్వులను స్వయము పరీక్షించెను. నామాటపయి నమ్మకము కలిగెను. ‘దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో తెల్లజూరరులు తెల్ల అపరాధులను దండించుట దుష్కర్మమని నే ననుకొనినటులే అతడును అనుకొనెను. పిదప నతఁ డిటు లనెను—‘అయినను మనము ప్రయత్నము చేసి చూతము. జూరరు లపరాధులను విడిచిపెట్టింతురేమో యనుభయమున మన పనిని మనము మానరాదు. వీరిని తప్పక అరెస్టు చేయింతును. నేను నా శక్తికొలది పనిచేయుదు నని నమ్ముడు.’

ఆత్మకథ

నేను నమ్మనే నమ్మితిని. పలువురు ఆఫీసరులపై నా కను మానము కలదు; కాని వారి అందరియెడల నాకడ ప్రబలముగ ప్రమాదము లేదు. ఇరువురియెడల మాత్రము నా కావంతయు సందియము లేదు. కావున వారిరువురికిని వారంటులు వారి ఆయెను.

నా చేతలకు రహస్య మనునది లేదు. నేను ప్రతిదినమును పోలీసుకమిషనరుకడ కరుగుచుంటినని పలువు రెఱుంగుదురు. ఈ యాఫీసరులకడ పలురకాల వేగుల వా రున్నారు. వారు నా ఆఫీసుకడకు రాకపోకలు చేయుచు నా అనుపానులను వారి కెఱిగించుచుండిరి. ఆ యాఫీసరులగుఱించి యొకటి చెప్పవలయును. భయముచేత తగినంతమంది వేగులు వారికి దొరకలేదు. భారతీయులను, చీనా వారును నాకు సాయపడనిచో ఆ యాఫీసరులను పట్టించుట దుస్తర మయ్యెడిది.

వీరిలో నొకఁడు పాటిపోయెను. పోలీసుకమిషనరు వారంటు పంపి, పట్టించి తెప్పించెను. విచారణ జరిగెను. సాక్షులు సంపూర్ణముగా విచారింపఁబడిరి. వీరిలో నొకరి సంగతి జ్యూరీకి ఎఱుకయగుటకుఁగూడ ప్రమాణ ముండెను. అయినను వీ రిరువురును జైలు వల చేయఁబడిరి.

నేను మిగుల నిరాశుఁడ నయితిని. కమిషనరుగూడ మిగుల వెత చెందెను. వకీలుపనిపై నాకు రోత పుట్టెను. నేరములు కప్పి పెట్టుటలో బుద్ధి ఉపయోగపడె నని బుద్ధిపైఁగూడ రోత వొడమెను.

వీ రిటులు విడుదల పొందినను సర్కారువారు వీరిని ఉద్యోగమునుండి తొలగించి తమస్థానమున ఉండనీయకపోవుటచే వీరి యపరాధము తేటతెల్లమే ఆయెను. వీ రిరువురును తమపదవిని బాపుకొనినపిదప ఈ రాజ్యాలలో కళంకము కొంచెము తగ్గెను. భారతీయులకు కొంచెము ధైర్యము కలిగెను.

దీన నా ప్రతిష్ఠ. హెచ్చెను. నా వకాలతుగూడ హెచ్చెను. లోకులు వెచ్చించు ధనము అంతయుఁ గాకపోయినను, కొంతవట్టు తగ్గెను. లంచగొండు లింకను చేతులు కొట్టుచునే యుండిరి గాని ఆ పనితో యోగ్యులకు తమ యోగ్యతను కాపాడుకొన కా లానిన దని చెప్పనగును.

ఈ యాఫీసరు లభములు ; అయినను వారియెడల నా కిను మంతయు దుర్భావము లేదు. ఇదియు వా రెఱుంగుదురు. వారు చిక్కులో నుండఁగా సాయము చేయవలసిన అక్కఱ కలిగెను; చేసితిని. నే నెదిరింపనిచో జోహాన్సుబర్గ్ మునిసిపాలిటీలో వీరికి ఉద్యోగము దొరకును. వారి మిత్రుఁ డీ విషయమును నాతోఁ జెప్పెను. నేను వారికి ఉద్యోగ మిప్పింప పాటుపడితిని. వారి కది దొరకెను.

దీనివలన నన్నెఱిగిన తెల్లవారు నాయెడల నిశ్చంకముగా ప్రవర్తింపఁగలిగిరి. మఱియు ఈ డిపార్టుమెంటువారితో నేను పలు మాటలు తలసట్టుకొన్నను, ఎంత గట్టిగా మాటాడినను, వారు నాకు నెయ్యియును, తియ్యియును చూపుచునే యుండిరి. ఇట్టి ప్రవర్తనము నా స్వభావములోఁ గలదని నాఁటికి నే నెఱుంగను. ఇట్టి ప్రవర్తనము సత్యాగ్రహమునకు కూఁకటివే రనియు, అహింసలో నొక అంగమనియు పిదప తెలిసికొంటిని.

మనుజుఁడు వేఱు, వాని పని వేఱు. మంచిపనియెడ ఆదరము, చెడుపనియెడ తిరస్కారమును కలిగి తీరును. మంచి పని చేసినను, చెడు పని చేసినను, మనుజునియెడల ఆదరము గాని, దయ గాని చూపవలయును. ఈమాట తెలిసికొనుట సులువు. కాని ఆచరించుట మాత్రము బలవు. ఈ జగత్తునం దింత ద్వేషము ప్రబలుట కిదియ కారణము.

ఆత్మకథ

సత్యమును శోధింప అహింసయే మూలము. అహింస యేంత వట్టు హస్తగతము కాదో సత్యముకూడ నంతవట్టు హస్తగతము కాదని ప్రతిక్షణమును నా కనుభవ మగుచున్నది. ఒకపనిని, ఒక ప్రణాళికను విశోధింపఁదగును కాని ఆ పనిని, ఆ ప్రణాళికను నడుపువానితో విశోధము పెట్టుకొనుట యనఁగా తనతో తాను విశోధము పెట్టుకొనుటయే. నిలయనఁగా—మన మందఱమును ఒక కుంభాచేతనే చేయు బడితిమి. మన మందఱమును ఒక బ్రహ్మపుత్రులమే. మనుజునిలో అనంతములగు శక్తు లున్నవి; కావున మనము మనుజు ననాదరించుచోఁ గాని, తిరస్కరించుచోఁ గాని వాని శక్తులను, గుణములను తిరస్కరించినటు లగును. మఱియు ఇటు లానరించుట మనుజునకును, ప్రకారాంతరముగా సమస్తజగత్తునకును హాని కలిగించిన దగును.

పుణ్యచక్రరణము, ప్రాయశ్చిత్తము

నా జీవితమున పలుగుతములవారితో, పలుభూతులవారితో పరి

చయు మొదవఁజేయుఁగల సంఘటనము లనేకములు జరుగుచు
వచ్చెను. ఇట్టి యనుభవము లన్నింటిచే నాకు ఇంటికిని బయటికిని,
దేశమునకును పరదేశమునకును, హిందువునకును ముస్లమానునకును, కిర
స్తానికిని పారసీకునకును యూదునకును భేదబుద్ధి యెన్నఁడును
కలుగలేదు. నాహృదయ మిట్టి భేదము నెఱుఁగఁజాల దనియే చెప్పఁ
గలను. ఇయ్యది నా కొక గుణ మని యనుకొనను. ఏలన, అహింస,
బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము లోనగు యమములను, నియమములను
అలవాటులోఁ బెట్టుకొంటిని. నేఁటికిని వానియెడ నాప్రయత్నము
కలదు. కాని ఆరీతిగా అభేదబుద్ధిని పెంపొందించుకొనుటకు నేను
ప్రయత్నముచేసిన గుఱుతు లేదు.

డరబనులో నేను వకకాలము చేయుచుండఁగా నా గుమాస్తా
లును నాయంటనే నివసించెడివారు. వారిలో హిందువులును, కిర
స్తానులును గలరు. దేశమునుబట్టి చెప్పవలసివచ్చుచో గుజ్జరులును*
చెన్నపురివారును అని చెప్పవలసివచ్చును. నే నెన్నఁడును వీరిని
వేరుగాఁ జూచిన యెఱుకలేదు. నాయాదరమునకు నాభార్య
యెన్నఁడేని అడ్డువచ్చుచో నే నామెను ముదలకించుచుండెడు
వాఁడను. నాగుమాస్తాలలో నొకఁడు క్రైస్తవుఁడు. ఇతని తల్లి
దండ్రులు పంచములు. మా యిల్లు తెల్లవారి యిల్లపద్ధతిని కట్టఁబడి
నది. ఈ కారణమున గదులలో తూములులేవు—ఉండవలయుననియు

* గుజరాతువారు. ఇది మూర్ఖరకబద్ధవము. అను.

ఆత్మకథ

ననియు నాయుద్దేశము కాదు—ఇది నా మతము. దీనివలన గడులలో తూము లుండవలయు తావుల మూత్రమునకు వేటుగా కుండలు ఉండే డివి. వీనిని బాగుచేయు పని మా ఆలుమగల యిరువురిదే కాని నాకగు లది కాదు. ఇంటివారితోపాటయిపోయిన గుమాస్తాలు మాత్రము తమంతః దామే ఖర్చుచేసికొనుచుండిరి. కాని యీ స్త్రీస్తవుఁడు సరి క్రొత్త. ఇతని కుండను మేమే ఎత్తి బాగుపఱపవలయును. కస్తూరి బాయి కుండలనెత్తి బాగుచేసెడిదే కాని ఈ సోదరుని భాండా మెట్లుట ఆమె కసహ్య మనిపించెను. దానితో మాయరువురకును చెడెను. నెచు ఎత్తివేయుటయు ఆమెకు మంచి దనిపింపలేదు. మఱియు తా నెట్లుట కును కష్ట మనిపించెను. అయినను, కన్నులనుండి ముత్యముల దిండు వులురాల ఒకచేత కుండనెత్తికొని కెంపుచూపుతో ముదిలకించుచు మెట్లుదిగు కస్తూరిబాయి నేటికిని నాకనుల వ్రేలును.

నే నెంత ప్రేముడి గలవాఁడనో అంత ఘోరకుండ నగు పతిని; నే నామెకు శిక్షకుండ నని నాయూహ. కావున గ్రుడ్డి ప్రేమకు వసుడనై ఆమె నిటులు రాచి అంపమునఁ బెట్టుచుంటిని.

ఈ కారణమున ఆమెయే ఆకుండను దీసికొని వెళ్ళినను నాకు తుష్టి కలుగలేదు. నగుమోముతో దానిని దీసికొని పోవలయు నని నా కోరిక. దీనిగుఱించి నే నామెపైకి ఉఱుకులు పరుగులెత్తితిని. తుది కుత్తేజితుండనై ‘ఇదిగో, ఈ యల్లరి నాయంట సాగను’ అని అంటిని.

ఈ మాట బాణమువలె నాలెను.

‘మీయిల్లు మీరే యుంచుకొనుఁడు; ఇదె నే నేగితిని’ అని యామె గట్టిగా వ్రనెను.

నే నపు డీశ్వరుని మఱచితిని. నాయెడలో దయ యనునది ఎండిపోయెను. నే నామెచ్చేయి పట్టుకొంటిని. మెట్లు కెదురుగనే ద్వారము కలదు. దీనియు, నబలయు నగు నామెచ్చేయి పట్టుకొని ద్వారమువఱకు ఈడ్చుకొని పోయితిని. తలుపు నగము తెఱచితిని.

కన్నులనుండి గంగాయమునలను ప్రవహింపఁ జేయుచు కస్తూరీబాయి యిటు లనెను:

‘మోగు సిగ్గు లేకపోవుఁగాక ! నాకుఁ గలదు. కొంచెము సిగ్గు తెచ్చికొనుఁడు! నన్ను బయటికిఁ గ్రాయుచో నే నెక్కడికిఁ బోవుదును? పుట్టింటికిఁ బోద మన్న నా తలదండ్రు లిచట లేరుగదా! మాది ఓర్పు గల స్త్రీజాతి. కావున మా రభస డైరింపనే వలయు. ఇకనైనను కొంచెము సిగ్గుగొని తలుపు మాయుఁడు! ఎవరేని మనల నిరువురిని జూచినచో నవ్వుకొని పోదురు!’

నేను మొగ మింత చేసికొంటిని గాని లోలోన సిగ్గిలితిని. తలుపు మూసివేసితిని. నన్ను నాభార్య విశువలనిచో నేను మాత్ర మామెను విడువఁగలనా? ఈరీతిగా మాలో మా కెన్నియో కయ్యములు వచ్చెను; కాని అన్నియు తుదకు మంగళముగనే పరిణమించెను. పత్నియే అదృశ్యమగు తన యొర్పు బలమున ఎల్లప్పుడును విజయ ముండెను.

నే నిపుడు తటస్థుడనై ఆ విషయములఁ జెప్పగలను; ఏలన ఆఘటన లన్నియు నా పూర్వయుగమునకు సంబంధించినవి. నేఁడు నే నామోహాంధుడ నగు భర్తను గాను; ఆమెకు శిక్షకుడను గాను; ఇచ్చు వచ్చుచో కస్తూరీబాయి న న్నిపుడు దండింపవచ్చును. మేము ఒండొండ భుక్తభోగులమగు మిత్రులము. మే మొండొండ నిర్లేపముగానుండి జీవితము గడపుచున్నాము. కస్తూరీబాయి నా జబ్బులలో ప్రతిఫల మపేక్షింపక నేవ చేయున దాయెను.

ఆత్మకథ

గూడలో ఇది జరిగెను. అప్పుడు బ్రహ్మచర్యపాలన మన నించుకయు తెలియదు. పత్ని కేవలము సహృద్యిణి యనియు, సుఖదుఃఖసఖి యనియు నాటికి నే నెఱుంగను. పత్ని యన భోగ భోజన మనియు, మగని యాజ్ఞలను తలచ దాల్చుటకే పుట్టిన దనియు నాటి నా తలచు.

కాని ౧౯౦౦ నాటికి నాతలచులలో గంభీరముగు పరివర్తనము కలిగెను. ౧౯౦౬ నాటికి వాని పరిణామము పూర్తిమాయెను. కాని వానిమాటముంగు నేను నిర్వికారుడ నయిన కొలదియు నాసంసారము కాంతమును, నిర్మలమును, సుఖయుతమును అగుచు వచ్చెను. నేటికిని అగుచుండె నని చెప్పనొప్పును.

ఈ పుణ్యస్మరణమువలన మేము ఆదర్శదంపతుల మనిగాని, లేక నా ధర్మపత్నియందు ఎట్టి దోషగను లేదని గాని, లేక నా యాదర్శము ఒకటియే యని గాని ఎవరును అనుకొనకుండు! కన్తురి బాయికి వేటుగా ఆదర్శము కలదా యనచో, లేదు; పాప మయిల్లా లేమియు నెఱుంగదు. నా యాచరణములలో చాలవట్లు ఆమెకు ఇంపుగావు. మే మెన్నడు నొందొండ వానిని గుఱించి చర్చింపము. చర్చించినను సారము కానిపింపదు. తఱియిత్తు దండ్రులుగాని, నేనుగాని ఆమెకు చదివింపలేదు. కాని హిందూస్థ్రీలందఱలో కొలదిగనో గొప్పగనో యుండు నొక మహాగుణ మీమెయందు అతిమాత్రముగా నున్నది. తలచియో తలచకయో, ఎఱిగియో యెఱుంగకయో నాపాదముల ననుసరించుటలో తన జీవితము సార్థకమని యామె నమ్మిక. మరియు జీవితమును నిర్మలముగాఁ జేసికొనఁబూను నా పూనికల కామె యెన్నఁడును అడురాలేదు. మాయరువురి బుద్ధిశక్తులలో భేద మున్నను పయి కారణము వలన మాజీవనము సంతుష్టమనియు, సుఖవంత మయిన దనియు, ఊర్ధ్వగామి యనియు నా యుద్దేశము.

అంగైయలతో గాఢపరిచితి

సత్యశోధనమును గుఱించిన యీ కథ యేరితిని వ్రాయఁబడుచున్నదో పాఠకులకు ఈ ప్రకరణముకడఁ జెప్పఁబడుచున్నది. వీని నారంభించినపుడు 'ఈపద్ధతిని వ్రాయుదును' అని ఒక పద్ధతిని నిరూపించుకొనలేదు. పుస్తకములుగాని, జయరీలుగాని, నలు కౌగితములుగాని ఉంచుకొని వానినిజూచి వీనిని వ్రాయుట లేదు. వ్రాతకుఁ గూర్చున్న నాఁడు నాయంతరాత్మ నన్నుఁ ప్రేరించినరీతి వ్రాయుచు వచ్చుచుంటిని. నాలోపల జరుగుచున్న క్రియాకలాప మంతయు నా యంతరాత్మచే ప్రేరితమని నిశ్చయముగా నొడువఁ జాలను. కొలఁదివనిగాని, గొప్పవనిగాని చెప్పఁదగినవియు, ఏఁజేఁట నా చేయునవియు నగు కార్యములను పరిశీలించినచో నవి నాయంతరాత్మను ప్రేరించుటచే జరిగినవే యని చెప్పినచో అశుచిత మునుకొనను.

నే నంతరాత్మ నెఱుఁగను లేదు, చూడనులేదు. భగవానునిపై ప్రపంచకమునకు అంతకుఁగల నమ్మకము నాయది యని యనుకొందును. ఆ నమ్మిక ఏరీతి నయినను ఆచరానిది. కావున దానిని నేను వట్టి నమ్మిక యనుకొనను; మఱి అనుభవ మనుకొందును. దీనిని అనుభవమని రూపించుట ఒకరీతిగా సత్యమును దంపించుటయే. కాక చీని శుద్ధస్వరూపమును దెలుపఁగల శబ్దము నాకడ లేదన్నచో ఇంచుమించు ఉచితతర మని అనుకొందును. అదృష్టమగు నీ యంతరాత్మకు వశపర్తి నై ఈ కథను వ్రాయుచున్నానని నా నమ్మకము.

ఆత్మకథ

వెనుకటి ప్రకరణము వ్రాయమొదలిడి 'ఆంగ్లేయులతో పరిచితి' అని క్లిష్టక మొదలు వేసితిని. ఇటులు వ్రాయుచుండఁగా ఆ విషయమును వ్రాయుముంగు 'పుణ్యస్మరణము'ను గుఱించి వ్రాయుట ఆవశ్యకము? గ్రహించితిని. అపుడు 'పుణ్యస్మరణము' అను ప్రకరణమును వ్రాసితిని. పిదప ముందటి క్లిష్టకను దీనికి మార్చితిని.

ఈ ప్రకరణము మొదలిడఁగానే మరల నొక ధర్మసంకట మెదురాయె. ఆంగ్లేయుల పరిచితిని వ్రాయునపుడు వేనిని వేనిని వ్రాయు? వేనిని వేనిని వదలను? అనునది నొడ్డ సందియము. వ్రాయవలసినదానిని విడుచుచో సత్యమును కప్పిపుట్టునేమో యని యనుమానము. ఇంతియకాక ఈ కథవ్రాయుటయు ఆవశ్యకము కాదనియు అనవచ్చును. ఇట్టి దశలో ఆవశ్యకము లేవో అనావశ్యకము లేవో యేటిచూచుట కడుఁ గఠినము.

ఆత్మకథలు సంపూర్ణముగా ఇతివృత్తములు కావనియు, మరియు వీనిని వ్రాయునపుడు చాలఁ జిక్కులు కలుగుననియు ఎపుడో చదివియుంటినిగాని దాని యర్థ మిపుడు చక్కగా బోధ పడెను. సత్యశోధనములకు సంబంధించిన నా యీ గాత్రకథయందు నాకు గుఱుతున్నదంతయు ఎక్కించుట లేదని నాకుఁ దినియును. సత్యమును తెలుపవలయునెడ ఎన్నిమాటలు వ్రాయవలయునో, మఱి యే మాటలు వ్రాయఁదగదో యెవరు చెప్పఁగలరు? నా ఒకతరపున మాత్రమేగల సాక్ష్యమునకు న్యాయమందెరమున ఎంతకీస్మృతు ఉండఁగలదు? తీరికగలవాఁ డెవఁడేని వెనుకవ్రాసిన ప్రకరణములలో క్రాసు పరీక్ష చేయఁదొడఁగినచో వీని కింకను మెఱుంగు రావచ్చును. లేక మఱొక వ్యాఖ్యాత ఖండనదృష్టితో దీనినంతయు ఛిన్నఛిన్న మొనరించి పొరపాటులను చూపి ఉప్పొంగవచ్చును.

ఇ వన్నియు నాలోచించి చూడఁగా ఈ గ్రంథము నిక కట్టి పెట్టినచో బాగుండదా? యని అనిపించుచున్నది. కాని 'పూని పనిని తప్పని తోచినదాక విడనాడరాదు' అను న్యాయము నాథారముగాఁ జేసికొని నాఅంతరాత్మ 'వలను' అని చెప్పవలకు వ్రాసికొనుచుఁబోవ నిశ్చయించితిని.

వ్యాఖ్యాతల మెప్పునకు నేను దీని వ్రాయుటలేదు. సత్యశోఽనలలో వ్రాయుటయు నొకశోధన యని వ్రాయుచున్నాను. ఇంతియ కాక నాతోడివారలకు దీనివలన కొంత యూజుట కలుగఁగల దనియు నొక యుద్దేశము. దీని యారంభము వారి సంతోషము కొఱకే. ఆనందస్వామియు, జయరామదాసును నన్ను వెంటాడినచో నీది యారంభింపఁబడునది కాదేమో! ఈకారణమున దీనిని వ్రాయుటలో నేదేని దోషఁ గున్నచో వారును ఈ దోషఁగులో భాగస్వాములు.

ఇక ప్రకృత మనుసరింతము. హిందూస్తానీ గుమాస్తాఁలను, తదితరులను మాయింటిలో ఇంటివారితోపాటుయిపోయి యున్నటులే ఇంగ్లీషువారును ఉండిపోఁ దొడఁగిరి. నాకడ నున్నవారిలో కొందఱ కిది యిష్టము కాదు. అయినను నేను వారిని పట్టుపట్టి ఉంచుకొంటిని. అందఱ యెడలను ఇట్టి పట్టు పట్టుట తెలివిగల పని యని తలఁపను. ఈ బాంధవ్యముచే కొందఱవలన చిక్కులు కలిగెను. ఈ యెడ నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. చిక్కులు కలుగుచున్నన, చిక్కులు కలుగుచున్నటులు తెలియుచున్నను, ఇతరమిత్రులకు అసౌకర్యము సంభవించుచున్నను, ఈ కష్టములు సైరింపఁబడుచునే యుండెను. నా మతమును నేను మార్చుకొనలేదు, మరియు నా మిత్రులు ఉదారతతో సైరించిరి. ఈ నా క్రొత్తచుట్టటికములు నా మిత్రులకు కష్ట మనిపించినపుడు నేను వారిని మందలింప మానలేదు

ఆత్మకథ

ఏలయన, అస్తికులు తమలో నున్న ఈశ్వరుని అందఱులోపలను జూడఁ గోరుదురు. అటు లగుటఁజేసి అందఱయేలయన లోపము లేకుండఁ సంచరింపఁగల శక్తిని సంపాదించుకొనవలయును. అట్టి శక్తి సంపాదంప నుపాయ మే నున్నచో అప్రయత్నముగా అట్టి యవకాశము లొదవినపుడు వానిని దూరగింపక క్రొత్తక్రొత్త చుట్టచుకములలో పడి రాగద్వేషములు లేకుండఁ జూచుకొనుటయే.

ఈ కారణమున బోయరుయుద్ధము ఆరంభమయిన లెటి నా యిల్లంతయు కిటకిట లాడుచున్న ను ఇరువు రాండ్లయులకు తా వొకఁ గితిసి. వారిరువురును నివృత్తిజ్ఞానసమాజమువారు. వారిలో నొకఁ డైన కిచనుగారినిగూర్చి ముం దెఱుంగఁ గలరు. ఈమిశ్రుల సహవాసమున నాభార్యను ఏడిపింపవలసివచ్చెను. నావలన ఆమె పలు మాటలు దుఃఖింపవలసివచ్చెను. అడ్డమాఁకలు లేక తెరచాటు లేక తెల్లవారు మాలో కూడిమాడి యుండుట కిదియే తొలిసారి. నే నింగ్లాండునందు తెల్లవారియిండ్ల నివసించితిని. నేను వారి మాచారి ప్రచారములు నేర్చితిని. అయినను పూటకూళ్లయింట నున్నటులే అచట నుంటిని. కాని యిపుడు మాయిల్లట్టిది కాదు. నామిత్రులు నాకుటుంబములో నొకరు. వారును భారతీయాచారములు తెలిసికొనిరి. పోలికకు మాయిల్లు తెల్లవారి యిట్లేకాని లోపల ఆచార వ్యవహారము లన్నియు భారతీయులకు సంబంధించినవియే. వారి నుంచుకొనుటవలన మేము చాల ఇబ్బందుల కిర వైతిమని గుఱుతు. కాని ఆ సజ్జను లిరువురును తమ యింట నున్నటులే యుండి రని చెప్పనగును. ఈ మాపరిచయములు డరబనులో కన్న జోహన్ను బర్గులో ఎక్కువాయెను.

ఆంగ్లేయులతో పరిచితి

జ్ఞానోహాన్సుబద్ధులో ఒకతూరి నాకడ నలుగురు హిందూస్తానీ గుమాస్తాలు ఉండిరి. వీరు నాకు గుమాస్తాలో, కుమారులో చేప్పట కష్టము. ఈ నలువురితో నాపని తెమలదు. టైపింగు లేక పనికాదు. మాలో నాకే టైపింగు కొలదిగా తెలియును. నేను వారిలో నిరువురికి టైపింగు నేర్పితిని; కాని వారి కింగ్లీషులో శక్తి కొలదియగుటచే వారి టైపింగు ఎన్నటికిని శుద్ధము కాలేదు. కావున వీరిలో నొకనిని లెక్కలపనిలో పెట్టదలచితిని. నాకిష్టుడైనవాని నొకని నేటాలునుండి పిలిపించుకొన వీలు లేదు; ఏలన నెలవు చీటి లేక భారతీయుఁ డెవఁడును అటనుండి రా వీలులేదు. మరియు నేను నాపనికిగాను ఆఫీసరులను కృపాభిక్షు అడుగుటకు సంసిద్ధుఁడనయి యుండలేదు.

ఈ స్థితిలో నా కేమియు పాలుపోలేదు. ఎంత పని చేయుచున్నను ఇటు వకొలతు, అటు సార్వజనికకార్యములు; ఈ రెంటి బరువు తఱుగువటులు తోఁపలేదు.

అందుది యగుఁగాక, మగవాఁ డగుఁగాక తెల్లగుమాస్తా కుదురుచో నాపని జరుగును. కాని నల్లవానికడ తెల్లవాఁడు నొకరీ చేయునా అని భయము కలిగెను. అయినను ప్రయత్నము చేయఁ దలచితిని. టైప్ రైటింగు ఏజెంటుతో నాకు పరిచయము కలదు. ఇే నతనిని కలిసికొని 'టైపు చేయఁగల తెల్లవాఁడుగాని, తెల్లదిగాని నల్లవానికడ పనిచేయుటకు ఆతంకము లేనిచో అట్టివానినిఁగాని, అట్టి యామెనుగాని కుదిర్చిపెట్టు'మని అడిగితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో

ఆత్మకథ

సార్వ-హిందుకాని, టైపుకాని చేయఁగలవారిలో, పలువురు ఆఁడు వారిలోనే దొరకుదురు. 'అట్టి యామెను మీకు కుదిర్చి పెట్టదు'ని ఆ యేజెం టనెను. మిస్ డిక్ అను కన్య యొకతె అతని చేరికైనను. ఆమెది స్కాట్లాండు. తెల్లవాడయిన సరియ, నల్లవాడయిన సరియ, ప్రామాణికుఁ డగుచో నతనికడఁ బనిచేయుట కామె కేయా పత్తియు లేదు. పనిలోఁ బ్రవేశించుట కామెకు తొందరగాఁగూడ చుండెను. ఆ యేజెం టామెను నాకిడ కనిచెను. ఆమెను చూడఁగి నే నాకు తృప్తి అయెను.

‘మీకు నల్లవానికడ పనిచేయుట కాపత్తి యేమియు లేదా?’ అని నే నడిగితిని.

‘ఇనుమంతయు లేదు’ అని యామె పృథముగా ననెను.

‘జీత మెంత కావలెను?’

‘పదియేడునర పౌణలు కావలె ననినచో’ అది మీ కెక్కువ అని అనిపింపదు కదా?’

‘నా కోరిన పనిని నెఱవేర్చుచో ఈ జీత మించుకే ~~నెక్కువ~~ డనిపింపదు. సరియ, పనిలో నెపుడు చేరుదురు?’

‘వలయుచో నిపుడే చేరుదును.’

నే నీమెను బడసి చాలఁ బ్రసన్నుడ నయితిని. మరియు అపుడే ఎదురుగా కూరుచుండఁబెట్టుకొని ఉత్తరములు వ్రాయింపఁ దొడఁగితిని.

ఈమె కేవలము నాగుమాస్తా కాదు. నాకూతురో, సోదరియో అనిపించుకొనెను. ఈమెపనిలో నెచటను వేలుపెట్టి చూపరాదు. ఒకతూరి యీమె చేతిమీదుగా వేలకొలఁది పౌనులు ఇచ్చుటయు,

పుచ్చుకొనుటయు జరిగెను. దాని లెక్కడొక్క లామెయే చూచుచుండెను. ఆమె నా సంపూర్ణవిశ్వాసమును సంపాదించుకొనెను. అది యటులుండె. ఆమెకు నేనుగూడ తన పరమరహస్యములను ఎఱిగింపఁగలిగినంత విశ్వాసపాత్రుఁడ నయితి ననునది నా కొక గొప్పమాట. ఆమె తన జీవనసఖుని వరించుటలో నా సాయము కోరెను. కన్యాదానముచేయు సౌభాగ్యముగూడ నాకుఁ దక్కినను. మిస్ డిక్ మిసెస్ మేక్ డోనట్టు అయినపిదప న న్నే యెఱచాయవలసి వచ్చెను. అయినను వివాహానంతరమునఁగూడ అక్కఱ కలిగినపుడు నాకు సాయపడుచుండెడిది.

పిదప ఆఫీసులో ఎల్లప్పుడు పనిచేయుటకు ఒక డ్వాట్ హౌస్ రైటరు కావలసివచ్చెను. అందులకును ఒకతె కుదిరెను. ఆమె పేరు మిస్ క్లీక్. మి. కేలక్ బేక్ ఈమెను నాకడ కనిచివుచ్చెను. మి. కేలన్ బేక్ సంగతి ముందు రాఁగలదు. ఆమె అప్పుడు బ్రాన్సు వాలులోని ఒక హౌస్ మెన్ లులో ఆచార్యగా నుండెను. నాకడకు వచ్చినప్పుడూమెకు నుమారు పదియే డేం డ్లుండును. ఆమె కడ కొన్ని విచిత్రచర్య లుండెడివి. మొదట మొదట నేనును, మి. కేలన్ బేకును వానిని సైరింప లేకుంటిమి. ఆమె ఉద్యోగము చేయ రాలేదు. అనుభవము సంపాదించవచ్చెను. ఆమె రంగు తెగు లను మాటయే యెఱుఁగదు. ఆమె కే విషయమున నయినను శ్రద్ధ లేదు. ఆమె యెవరినేని అవమానించుటలోఁగూడ వెనుదీయదు. తన మనసులో అనుకొనినంతయు పైకి చెప్పటలో ఆమె కించుకయు పంది యము లేదు. ఆమె ఇట్టి స్వభావము కలదగుటచే నాకు తఱచు చిక్కులు కలుగుచువచ్చెను. కాని ఈమెహృదయము శుద్ధము. కావున ఈ చిక్కులును విడిపోవుచుండెడివి. నాకంటె ఆమెకు

ఆత్మకథ

అంగభాషాజ్ఞానము మోచుచు; మరియు నామెయెడ నాకు నమ్మకము పెచ్చు. ఈ కారణములచే ఆమె మైపు చేసిని పత్రము లన్నింటి పయినిని చూడకయే చేవ్రాలు చేయుచుండువాడను.

ఆమెత్యాగమునకు పొరము లేదు. చాలఁ గాల మామె నా కడ నెల కొలు పొనులే పుచ్చికొనెను. తుదకు పని పొనులు. ఎక్కువ తీసికొను మని నేననఁగా నేను మికడ జీతము తీసికొనుటకు రాలేదు. నాకు మికడ పనిచేయుట మంచి దని వచ్చితిని. నాకు మీ యాచర్యములు ప్రియమయినవి. దీనజేసి నేను మికడ నుంటిని అని యామె ముదలకించెను.

ఒకసారి అక్కఱ కలిగి ఆమె నాకడ నలుబది పొనులు పుచ్చికొనెను; అదియు అప్పుగా. నిరుడు ఋణవిముక్తి చేసికొనెను.

ఆమెకు త్యాగ మెంతయో ధైర్యమంత. సాహిత్యవశమున నాకు పరిచయముగల స్త్రీలలో స్ఫటికమువలె పవిత్రయు, ధైర్యమున త్పత్రయునిగూడ స్థిరజేయఁగలదియు నగు నీ బాలికవంటి యామెను మఱొకతెను జూడను. ఇపు డామె ప్రాచీనమూరి. ఇప్పటి యామె మనస్థితిని నే నెఱుఁగఁ గాని యెప్పుడేని ఈ బాలిక గుఱుతు దవులుచో నది యొక పుణ్యస్మృతి యని అనుకొందు నను నీ విషయము చెప్పనిచో సత్యద్రోహి నగుదును.

ఆమెకు పనుల పట్టున రేయింబవళ్లు లేవు. నడిరేయి నేపని విఁదనేని ఒంటరిగాఁ బోవుతఱి వెంట తోడుగొని పొమ్మంటి నేని ఆమె కను తెర్రజేసెడిది. గడ్డములు మీసములు వచ్చిన. పలువురు హిందూస్తానీయు లామె నాదరదృష్టితోఁ జూచుచుండిరి. మరియు ఆమెమాట మన్నించుచుండిరి. మే మందఱమును చౌసాలలో నున్న పుడు ధైర్యముగలవా రెవరును బయట లేనపుడు ఆమె యొక్క తెయే

పోరాటము నంతయు సంబాళించుకొనెను. లక్షలకొలదిగా డబ్బు లెక్క యంతయును, ఉత్తరప్రత్యుత్తరవ్యవహారమంతయును, ఇండియాకొ ఒసినియకొ పత్రికావ్యవహారమంతయును ఈమె ఒక్క చేతిమీఁదుగా నడవవలసిన స్థితి వచ్చెను. అయినను ఆమెకు అలపు సాలపు అనుమాట లేదు.

మిస్ జేళినును గుఱించి వ్రాయుటలో నాకు ఆంగు టనుమాట లేదు. ఇంక గోకలేగారి ప్రమాణపత్రమును జూపి యీ ప్రకరణమును చుగించుచు. నాతో పరిచేసినవారి నందఱు, గోకలేగా వెఱుంగుదురు. వారిలో పలువురు ఆయనకు సంతోషపాత్రములు. అపుడపుడు గోకలే గారు నాకడ పనిచేయువారిని గుఱించి అభిప్రాయప్రదానము చేయుచుండెడివారు. నాకడ నున్న భారతీయులలోను, ఆంధ్రేయుల లోను మిస్ జేళినుకు మొదటి చోటూ సంగిరి. 'ఇంత త్యాగముఁ ఇంత పవిత్రత, ఇంత నిర్భయత, ఇంత కుశలత కడుఁ గొలచిమందిలో, గాంచితిని. నాయుద్దేశమున మీసహకారు లందఱలో మిస్ జేళి కొ చోటు మొట్టమొదట' అని గోకలేగా రనిరి.

‘ఇండియన్ ఒపినియన్’

బ్రంకను తెల్లవారిలో మఱికొందఱతోడ నయిన గాఢపరిచయమును ‘గూర్చి చెప్పవలసియున్నది. కాని దెండు మూడు ముఖ్య విషయములను ముందు తెలుపుట అవశ్యకము.

ఒక పరిచితి నిచటఁ దెలుపుచున్నాను. ఒక డిక్టేటో నా పన్ని డక్కలేదు. మి. రిచ్చిని గూర్చి వెనకఁ దెలిసియుంటిని. వారితో నాకు సాక్షాత్తు పరిచయము కలదు. ఆతఁ డొక వాణిజ్యాలయమునకు సంచాలకుఁడు. ఆ పనిని వదలి నాతోఁ బనిచేయు నాతని రమ్మంటిని. ఆతఁ డియ్యకొని నా ఆఫీసున పని చేయఁ దొడఁగాను. నీన నాబలువు తగ్గెను.

ఆ రోజులలో శ్రీ మదనజెత్తుగారు ‘ఇండియన్ ఒపినియన్’ అను పత్రికను ప్రకటింపఁ దలఁచిరి. వారు నా సలహాను, సాయమును వేఁడిరి. ఇంతకు మున్నే వీరు ముద్రాయంత్రమును నడపుచుండిరి. కాన నేనును సమ్మతించితిని. ౧౯౦౪ సంవత్సరమున ‘ఇండియన్ ఒపినియన్’ జన్మగ్రహణ మొనరించెను. మనసుఖిలాలనాజరుగారు ప్రథమమున సంపాదకుఁడు. సత్యమునకు—మూలభారము నాపైఁ బడెను. నాయదృష్టమున, చాలవఱకు నాకు వచ్చిననే యుండి పత్రసంచాలనము నడుచుచుండెను.

మనసుఖిలాలనాజరుగారు సంపాదనకార్యము నిర్వహింపఁ జాలనివారు కారు. వారు దేశమున చాల పత్రికలలో వ్రాయుచుండిరి. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని కఠినవిషయములను నా కప్పగించెడువారు. స్వతంత్రించి వ్రాయు ధైర్యము వారికి చాలదు. నా

విశేషకర్తవ్యమునందు వారికి చాల నమ్మకము. కావున అవశ్యకములగు విషయములను వ్రాయు బరువును నాపయి నిడుచుండెడివారు.

ఇండియన్ ఓపినియన్ వారపత్రిక. నేటికిని. తొలు దొలుత గుజరాతీ, హిందీ, అఱవము, ఇంగ్లీషు భాషలలో బయలువెడలుచుండెడిది. అఱవము, హిందీ ఈ రెండును నామమాత్రమున కని నాకుఁదొఁచెను. వీనివలన భారతీయులకు ఉపకారము కలుగ దనియు నేనెఱిగికొంటిని. ఈ నాలుగు విభాగములను ఉంచుట జాతీయా కానిపించెను. కావున ఆ రెంటిని ముగించి శాంతి నందితిని.

ఈ పత్రిక కొఱకు నేను ధనము గూడ వెచ్చింప వలసి వచ్చునని అనుకొన లేదు. నేను దీనికి ధనము వెచ్చింపనిచో నిక నది నడవదని కొలఁదిరోజులలోనే తెలిసిపోయెను. నేను దీనికి సంపాదకుఁడను గాకున్నను దీని వ్రాతలకు పూటకాపు నేనేయని నల్ల వారికిని, తెల్లవారికిని తెలిసిపోయెను. మొదట పత్రికను ప్రచురింప కుండ నుండుటయే లెస్సపని; ప్రచురింప మొదలిడిన తరువాత కొన్నాళ్ళకు చూనివేయుచో భారతీయసమాజమునకు సిగ్గుచేటు. మరియు దీని హానియు కలుగఁగల దని చాల భయ మాయెను.

కావున దీనికి వెచ్చింప మొదలిడితిని. తుదకు నాకడ నున్న డెల్లయు వెచ్చింపఁబడెను. నెలనెలకు డెబ్బది యయిదు పానులు దీనికిఁగాను వెచ్చించిన సమయమును కలదని గుఱుతు.

కాని ఇంతకాలము దాటినతరువాత ఇపుడు 'ఈపత్రిక భారతీయసమాజమునకు గొప్ప సేవచేసె'నని తలఁచుచున్నాను. దీని వలన సేకరింత మను సూహ కించిత్తును లేదు.

ఇది నాచేతిలో నున్నంతవఱకు దీనిలో ఏ కొంచెము మార్పు కలిగినను అది నా జీవితములోని మార్పునకు సూచకము. నేఁడు

ఆత్మకథ

యంగుఇండియా, నవజీవన పత్రికలు నాజీవితాంశములలోని కొన్నింటి కెటులు సారములో అటులే ఇండియన్ ఒపినియన్ కూడా సారమయి యుండెను. నేను ప్రతివారము నాయాత్మను భారభోసి సత్యాగ్రహమును గుఱించి తెలుపఁ బ్రయత్నము చేసితిని. చెఱలో నున్న రోజులు కాక పదియేండ్లవఱకు, అనగా ౧౯౧౪ వఱకు నా వ్రాతలేని ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక ఒకటియేని లేదు. ఆ పత్రికయందు ఆలోచింపక వ్రాసిన మాట గాని, తూతము లేని మాట గాని, వట్టి మెఱమెచ్చుమాటగాని, అత్యుక్తిగాని ఉన్నదని గుఱుతు చాలదు. ఆ పత్రిక నాసంయమమునకు తాలింఖానా. నాయుద్దేశము తెఱుగఁగోరు మిత్రులకు సాధనము. విమర్శకుల కింగు హవిస్సు తక్కువగా దొరకఁగలదు. ఇందలి వ్రాతలవలన విమర్శకులకు తమతమ కలములమీఁది అంకుశ ముంచుకొనవలసివచ్చెడి దని నే నెఱుఁగుదును. ఆ పత్రిక లేనిచో సత్యాగ్రహసమరము సాగెడిది కాదు. సత్యాగ్రహసంగ్రామముయొక్కయు, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని భారతీయులయొక్కయు సత్యచరిత్రము నెఱుఁగుటకు పాఠకు నీ పత్రికకొఱకు కనిపట్టుకొని యుండెడివారు.

ఈపత్రికవలన నలుపు తెలుపు మొదలగు రంగులుకల మనుజుల స్వభావము నెఱుఁగఁ జాల వీలయినది. దీనివలన సంపాదకునకును, పాఠకులకును నడుమ స్వచ్ఛమగు సంబంధమును కలుపఁగోరితిని గాన లేకరులు తమతమ లోలోపలి విషయములను నాకడ వెల్లడించుచుండెడివారు. ఈ లేఖలలో వాఁడియయినవియు, కటువులయినవియు, మధురములయినవియు నుండెడివి. వీనిని చదివి, విచారించి, సారము పిండి ప్రత్యుత్తరించుట నా కొక పాత మాయెను. దీనివలన వారివారి ప్రసంగములను, ఆలోచనలను చెవులతో వినుచున్నటులు

నా కనుభూత మయ్యెడిది. దీనివలన నాకు సంపాదకుని పూచీ తెలిసినది. మఱియు దీనిమూలమున భారతీయులలో నాకు మంచి పలుకుబడి కలుగ మొదలిడెను. దాన జరుగఁజోవు సంగ్రామము సుశ కమును, సుశోభితమును, ప్రబలమును ఆయెను.

ఈపత్రికను ప్రారంభించిన మొదటి నెలలోనే సమాచార పత్రికవలన ప్రజాసేవయే కర్తవ్యమని కనుగొంటిని. సమాచార పత్రిక ఒక మహాశక్తి. కాని అడ్డులేని జలప్రవాహము గ్రామములను ముంచివయిచి పైరులను పాడుచేసినటులు అడ్డు లేని కలము గూడ సత్యనాశనము చేసివయించును. కాన కలమునకు అంకుశము కావలయును. ఆ అంకుశముకూడ బాహిర మగుచో నిరంకుశతకన్న పాడు. కావున లాభము కోరుచో నా అంకుశ మాంతరము కావలయును.

ఈ విచారసరణిలో వోసమేమియు లేనిచో ప్రపంచమునందెన్నిపత్రికలు చిరకాలము నిలువఁగలవు? మఱియు అక్కఱమాలిన పత్రికలను ఎవరు ప్రకటింప మానఁగలరు? మఱియు ఎవరు ఇవి అక్కఱమాలిన వని చెప్పఁగలరు? మంచి పెద్దగులు రెండును ఈ ప్రపంచమున ఒండొండ కలిసియే నడుచుచుండుట సత్యము. ఈ రెంటిలో మంచిని విఱి కొనుటయే మనుజుని పని.

కులీ లొకేషనా, లేక మాలగూడెమా ?

హిందూదేశములో నందఱకంటె నెక్కువ సంఘసేవ చేయు మాలలు మొదలగువారిని అంటరానివారినిగా పరిగణించి వారిని ఊరివెలుపల నుంచుచున్నాము. వా రుండు చోటులు మాలగూడె మందుము. అపే రుచ్చరించుటకు ఈసు గొందుము. ఈరీతిగనే వీనుమతమువారి యూరోపునందును ఒక కాలమున యూదు లనబడువారు అంటరానివారుగా పరిగణింపబడిరి. వారి నివాసములు ప్రత్యేకింపబడెను. వానికి ఘెటో లని పేరు. ఈ తెఱఱగుననే దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మన హిందువులు అంటరానివారుగా నెంచబడిరి. ఆండ్రూజుగారి త్యాగమును, కాన్ఫ్రీగారి సమ్మోహనాస్త్రమును చేసిన పని మనల నంటరానివారినిగాఁ జేయింపక సభ్యులనుగాఁ జేయింపదా ? చూడవలయును.

యూదులు తామే ఈశ్వరులకు ఇష్టమనుకొని మిగిలినవారిని సృష్టిలో హేయులనుగా నెంచిరి. వారి యీ యపరాధమునకు దండన విచిత్రముగను, అనుచితముగను జరిగెను. ఇంచుమించు ఈ రీతిగనే హిందువులును 'మేము సంస్కృతులము, లేక ఆర్యులము' అని అనుకొనిరి. తమలోనే కొందఱను 'మీరు ప్రాకృతులు, అనార్యులు, అస్పృశ్యులు-పాం'డనిరి. ఈ పాపఫలము దక్షిణ-ఆఫ్రికా మొదలగు తావులందు విచిత్రముగాను, అనుచితముగాను పొడతెంచి, వీరి నే గాక వీరిచుట్టపక్కములైన ముసలమానులను, పారసీకులను, వేదేల—వీరిరంగువారిని, వీరిదేశమువారిని వీరితోపాటు దుఃఖ మనుభవింపఁ జేయుచున్న దనుకొందును.

౧౪ కూలీ లొకేషనా, లేక మాలగూడెమా?

జోహాన్ను బర్గులోని కూలీలొకేషనునుగుఱించి ఈ ప్రకరణ
మేల వ్రాయవలసియుండెనో పాతకు లిపు డెఱుంగ నోపుదురు.
దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మన హిందూస్తానీయులకు 'కూలీలు' అని ప్రసిద్ధి.
భారత దేశమున కూలీవాఁ డనఁగా వెలగొని పనిచేయువాఁడు. కాని
దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో 'కూలీ' అను పదము మాలఁడు, మాదిగవాఁడు
మొదలగు పదములవంటిదయి, ఆ పదము లిచ్చు అర్థమునే బోధచేయున
దయినది. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో కూలీలను విడిగానుంచు గూడెముపేరు
కూలీలొకేషన్. ఇట్టి లొకేష నొకటి జోహాన్నుబర్గులో కలదు.
పెఱతావులందును ఇట్టి లొకేషనులు కలవు. అచట నుండువారికి ఆ
లొకేషనులయెడ అధికారముగాని, స్వామ్యముగాని లేదు. ఇంక
జోహాన్నుబర్గులో లొకేషనులు హిందూస్తానీయులు ౯౯ వీండ్లకు
కాలుతీసికొనిరి. ఇచట హిందూస్తానీయులకు కడు నిఱుకు. జనాభా
పెరుగుచున్నది కాని లొకేషనుమాత్రము గొట్టెతోక. మునిసి
పాలిటీవారు మఱుంగు దొడ్లను అఱిగొఱిగా బాగుచేయుంచుట దక్క
నేఱుపను లేవియు చేయుంపలేదు. వీనిపనియే ఇటులుండఁగా నిక
పాటలమాట, దీపముల మాట చెప్పవలయునా? మఱియుజ్జీమఱుంగు
దొడ్లనే శుచిగా నుంచనపుడు మిగిలిన విషయముల శుచినిగుఱించి
అడుగ నక్కఱలేదు. మఱియు నచట నున్న హిందూస్తానీయులకు
నగరసంస్కారము గాని, ఆరోగ్యనియమము గాని తెలియదు.
ఇట్టివారిని తిన్నగాఁ జూచు జరూరు ఆ మునిసిపాలిటీకి లేదు.
అచట నివసించుచున్న హిందూస్తానీయులు అడవిలో మేడ మొలి
పింపఁగలరేని, ఘోళినుండి ధాన్యమును పిండఁగలరేని వారి యితోషసము
నేఱుగా నుండెడిది. ఇంత జనము తమదేశమును విడనాడి పరదేశము
నందు తిరుగాడుచుండుట ప్రపంచమునం దెచటను కన్నదికొదు;
విన్నది కొదు. సామాన్యముగా జనము ధనమునకుఁగాని, వర్తకము

ఆత్మకథ

నకుఁ గాని పరదేశముల కేఁగుదురు. ఇండియానుండి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వెళ్ళినవారిలో ఎక్కువమంది చదువు రానివారు, నిలుపేదలు, గ్రీనులు నగు కూలివారు. వీరికి సక్రమమగు రక్షణ మావశ్యకముకదా! వీరికి పిదప వాణిజ్యము చేయువారును, స్వతంత్రముగా జీవనము చేయుఁగలవారును కూడ వెళ్ళిరి. కాని వీరు వానికంటె కడుఁ గొలఁది మంది.

మునిసిపాలిటీవారి తుమింపరాని ఉపేక్షలను, భారతీయుల అజ్ఞానమువలనను ఈ లొకేషను అనారోగ్యనిలయ మాయెను. మునిసిపాలిటీవారు సంస్కరణప్రయత్నములు సజుపక, పైఁగా తమిలోపమును లొకేషనువారి నెత్తిపైఁ బెట్టి లొకేషనును ఎత్తివేయఁ దలపెట్టిరి. అందులకు శాసనసభవారి సమ్మతిని సంపాదించిరి. నేన జొహాన్నెబర్గ్ లో నెలకొనిన నాఁటి కున్న స్థితిగతు లివి.

అక్కడివారికి తమతమ నివేశనములపై హక్కు కలదు గాని వారి కే కొంచెమో ప్రతిఫలము ముట్టఁజేయవలసియుండును. ప్రతిఫలము లొసఁగుట కొక పంచాయతీని పెట్టిరి. మునిసిపాలిటీ యిచ్చు ప్రతిఫలము చాల దని నివేశనస్థలములు కలవారు అర్జీ పెట్టుకొనుచో దానిని ఈ పంచాయతీవారు విచారించి తీర్పు చెప్పదురు. దానికి అందఱును సమ్మతింపవలసియుండురు. పంచాయతీవారు అర్జీలు పెట్టుకొనినవారికి ఎక్కువ డ బీయవలయునని తీర్మానము చేయుదు రేని ప్లీడరు ఫీజు మునిసిపాలిటీ భరింపవలసియుండును.

చాల దావాలలో కౌలుదారులు నన్ను వకేలుగా పెట్టుకొనిరి. వీనివలన నేను డబ్బు కూడఁబెట్టఁ దలఁప లేదు. 'మీరు గెలుచుచో మునిసిపాలిటీవారిచ్చు ఫీజుతో తృప్తిపడుదును. మీరుమాత్రము పట్టాకు పది పాసు లిచ్చుచో చాలు'నని కౌలుదారులకు మొదటనే చెప్పితిని. ఈ వచ్చిన డబ్బులో ఇంచుమించుగా సగము బీదల ఆసుపత్రికిఁ గాని, లేక అందఱ కుపయోగించు మఱియొక పనికిఁ

౧౪ కూలీ లొకేషనా, లేక మాలగూడెమా?

గాని వినియోగింతువని చెప్పితిని. దీని వారందఱును సహజముగానే సంతృప్తులయిరి.

నుమారు ౭౦ దావాలలో ఒకటి పోయెను. నాకు ఫీజు చాల ముట్టెను. ఆ సమయమున ఇండియన్ ఒపినియన్ 'ఇమ్మ్యు ఇ'మ్మని నా నెత్తిపైఁ గూరుచుండెను. దీనికిఁగాను ఇంచుమించు ౧౬౦౦ పానులు ఈయవలసివచ్చె నని గుఱుతు.

ఈ దావాలలో ఇచ్చగించియే చాల శ్రమపడి పనిచేసితిని. క్లయంట్లు ఎప్పుడును మూఁగుచుండెడువారు. వీరిలో చాలమంది ఔత్తరావలలగు బీహారు మొదలగు దేశములవారును, దాక్షిణాత్యులగు అఱవవారును, తెలుఁగువారును. వారు మొదట గిరిమిఠియాలుగా వచ్చిరి. ఇప్పుడు ముక్తిబడసి స్వతంత్రముగా నున్నారు.

వీరు తమ కష్టములను బాపుకొనుకొఱకు భారతీయవణిక్సంఘమునకు వేఱుగా తమ కొక సంఘమును నెలకొలుపుకొనిరి. వీరిలో చాలమంది సత్యసంఘులు, ఉదారమతులు, సచ్చరిత్రులు నగు భారతీయులు. దీనికి అధ్యక్షులు కేరామసింహులుగారు. అధ్యక్షులు గాక పోయినను అధ్యక్షుల తరువాత అధ్యక్షులంతవారు బడరీగారు. ఇప్పుడు వీరిరువురును స్వర్గము చూఁగొనిరి. వీరిరువురును నాకుఁ గడు సాయపడిరి. బడరీ గారి పరిచితి నా కెక్కుడు. వీరు సత్యాగ్రహమునఁ జాలఁ బనిచేసిరి. నేను వీరి మూలమునను, ఇటువంటివారి మూలమునను ఔత్తరేయులను, దాక్షిణాత్యులు నగు పలువురు భారతీయుల నెయ్యముఁ బడసితిని. నేను వీరికి కేవలము వకీలును గాను, మఱి సోదరునివంటివాఁడ నయియుంటిని; వీరి దుఃఖములలో పాలు గొంటిని. సేర్ అబ్దుల్లాగారు నన్ను గాంధీ యని పిలువ నిరాకరించివయిచిరి. మఱియు 'సాహెబు' అని నన్నని మన్నన గొన్న వాఁడెవఁడు? కావున ఆయన మంచి కేరు వెదకి వెదకి 'భాయీ' అని సంబోధింపఁ దొడఁగెను. తుదవఱకు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా కీ పేరు పోలేదు. మఱియు గిరిమిటు-ముక్తులగు భారతీయులు నన్ను భాయీ యని పిలిచినపుడు వీనులవిందుగా నుండెడిది.

మహామారి—౧

ఈ లొకేషనును మునిసిపాలిటీవారు స్వాధీనపఱచి కొలికిగాని వెంటనే భారతీయుల నటనుండి వెడలఁగొట్టలేదు. ముందుగా వారి కనుకూలమగు వేతనాక తావు చూపుట అవశ్యకమాయెను. మునిసిపాలిటీ ఇంకను స్థలనిరూపణ మొనరింపలేదు. కావున భారతీయులూ 'ముఠీకికొట్టు'లోనే ఉండివలసివచ్చెను. వెనుకటికంటె నిపు డొక భేదము వచ్చెను. భారతీయులు వెనుక హక్కువాదులు; ఇప్పుడు కాలూదారులు. వెనుక లొకేషనులో కంపు కొంచెము తక్కువ; ఇప్పుడు మిగుల నెక్కువ. ఇంతకుముందు భారతీయులు హక్కుదారులనుకొనుచుండిరి. కావున ఇచ్చాపూర్వకముగా గాకున్నను భయముచే నయినను కొంచెము గాకపోయినఁ గొంచెముగా నయినను మునిసిపాలిటీవారు శుచిగా నుంచుచుండిరి. కాని యిపు డింక మునిసిపాలిటీకి భయ మేదది ? కాలూదారుల సంఖ్య పెరిగెను. దానితోపాటు అశౌచము, అవ్యవస్థయు పెచ్చుపెరిగెను.

ఈస్థితులలో భారతీయులు సంకటపడుచుండఁగా నల్లమారి రోగము డబ్బాటు వచ్చిపడెను. అది వచ్చినచో చావు తప్పదు. అది ఊపిరితిత్తులను పట్టుకొనును. బొబ్బరొగముకంటె నది వియంకరము.

అదృష్టవశమున ఈ మారి లొకేషనులో పుట్టలేదు. ఒక ఒంగారుగనిలో పుట్టెను. జోహాన్సుబర్డు పరిసరములలో బంగారుగనులనే కములు కలవు. వానిలో పనిచేయువారిలో పలువురు నీగ్రోలు. వారి పరిశుభ్రతకు కేవలము వారి యజమానులగు తెల్లవారే పూటకొఁపులు. ఈ గనులందు పలువురు హిందూస్తానీయులును పనిచేయుచుండిరి.

వీరిలో ౨౩ రు ఈమారికి డబ్బాటు గుఱియయిరి. వా రీ భయంకరా వస్థను వెంటఁ బెట్టుకొని లొకేషనులోని తమతమ యిండ్లలోనికి వచ్చి పడిరి.

ఆనాఁడు ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు చందాదారులఁ జేర్చును, చందాలు వసూలుచేయును మదనజిత్తుగారు అచట తిరుగు చుండుట తటస్థించెను. ఆయన చాల ధీరుఁడు. ఈరోగులఁ జూడఁగనే అతని చిత్తము ద్రవించెను. పెన్నిఱతో నా కొక చీటి వ్రాసెను. దానిభావ మిది : 'ఇచట నల్లమారి హఠాత్తుగా వచ్చిపడెను. మీరు వడిగా వచ్చి కొంచెము సాయపడవలయును. రానిచో చాల అపద కలుగును. వెంటనే రావలయును.'

మదనజిత్తుగారు భయపడక ఎవరును లేని ఒకయింటి తాళము పగులఁగొట్టి అం దీ రోగులను ప్రవేశపెట్టిరి. నేనును నైకి లెక్కి లొకేషను చొచ్చితిని. ప్రకృత స్థితిగతులు తెలుపుచు ఈ యింటి తాళము తీయవలసివచ్చిన దని టౌనుక్లర్కుకు వార్త నంపితిని.

డాక్టరు విలియమ్ గాడ్ ఫ్రేగారు జొహాన్నెబర్గ్ లో వైద్యముచేయుచుండిరి. ఆయనకు కబురు వెల్లఁగనే పరుగెత్తుకొని వచ్చిరి. డాక్ట రొకఁడును, పరిచారకు లిద్దఱును కుదిరిరి. రోగు లిరువదిముగ్గురు. కాని మేమే? ముగ్గురమే. వీరితో పని నెట్లట దుర్లభము.

మది మంచిదగుచో సంకటసమయమున సేవకులును, సాధనము లును తమంత వచ్చిపడు నని నా కనుభవపూర్వమైన విశ్వాసము కలదు. నా ఆఫీసులో కల్యాణదాసుగారు, మాణిక్లాలుగారును, మఱి యిద్దఱు హిందూస్తానీయులును గలరు. ఈ యిరువురి పేరులయెడ నా

ఆత్మకథ

కిప్పుడు గుఱుతు * తక్కువ. కల్యాణదాసుగారిని వారి తండ్రియే తీ. కొని వచ్చి నా కప్పగించెను. వీరివంటి పరోపకాయలను, కిరివలె చెప్పిన పనిని చెప్పినటులు చేయు సేవకులను అచట కడుఁ గొలఁచి మందిని నొచితిని. కల్యాణదాసుగా రపుడు బ్రహ్మచారు లయి యుండుట సాధ్యము. కావున వీరి నేపనికైనను బంపుటకు జంకు వాడెనుగాను. పెండెవవారగు మణికలాలుగారు నాకు బోహత్తు బర్గులో దొరకిరి. అతఁడును బ్రహ్మచారి యనియే గుఱుకు. వీరు నలువురును నాకు గుమాస్తా లనుఁడు, సహచారు లనుఁడు, కుమారు లనుఁడు. వీరి నలుగురిని ఇందు హోషము చేయ నిశ్చయించు కొంటిని. కల్యాణదాసు నడుగఁ బనియే లేదు. ఇక మిగిలిన చూపురి నడుగు టదే- తడవు, తయారయి యుండిరి. 'మేమును మీతోడివారమే యని క్షప్తముగను, మధురముగను వా రిచ్చిన జవాబు.

రిచి గారి సంసారము దొడ్డ. అతఁడును మాతోపా టులుకు టకు తయారే కాని నే వల దంటి . అతని నీ యాపదలో పెట్టుటకు నేను తయారు కాలేదు. ధైర్యమును చాలలేదు. కావున నతఁడు పై పనులు సంభాళించుకొనుచుండెను.

మేము సేవచేయు ఆరాత్రి చాల భయంకరము. నే నింతకు ముందు పలురోగుల కుపచారము చేసితిని గాని ఎన్నఁడును నల్లమారి రోగులకు ఉపచారము చేయుట పడలేదు. డాక్టరుగారి ధైర్యము మా భయమును బాపెను. ఉపచారము కడుఁ దక్కువ. మందిచ్చుట, ఓదార్చుట, మంచి నీళ్లిచ్చుట, మకిల తుడుచుట—ఇంతకు వినా ఎక్కుడు పని లేదు.

* ఈ యిరువురిలో నొకరు గుణవంతరాయి దేశాయిగారు. చూ- ఇంగ్లీషు-ఆత్మకథ. ౨-వ పం. ౮౯-వ పుట. —అనువాదకుఁడు.

ఈ నలుగురును ప్రాణము లొడ్డి నేవ చేసిరి. ఇట్టి పీరి సాహసమును, నిర్భయతను జూడఁగా నా యానందమునకు మేర లేకుండెను.

డాక్టరు గాడ్ ఫ్రేగారి ధైర్యమును, మదనజిత్తుగారి ధైర్యమును చొడ్డవేకొని ఆ నలువురు కుట్టలయు ధైర్యము చూచినచో ఆశ్చర్య మగును. ఆ రాత్రి యెట్లులో కడచెను. ఆ రేయి ఒక రోగి నేని మేము పోగొట్టుకొనిన గుఱుకు లేదు.

ఈ యుదంత మంతయు ఎంత కరుణాజనకమో అంత మనోరంజకము ; విశేషించి నా దృష్టిలో ధార్మికము. కావున ఇంకను ఈ విషయమును గుఱించి విడిగా రెండు ప్రకరణములు వ్రాయవలసి వచ్చును.

మహామాళి—౨

ఇటు లింటితాళము పగులఁ గొట్టి రోగుల నందు ప్రవేశపెట్టి వారి కుపచారము చేయుచున్నందులకు కౌక్లర్కు మాకు కృతజ్ఞత తెలుపుచు, 'ఇప్పటిలో వెంటనే సాయము చేయఁగల సాధనములు మాకడ లే'వని దాఁచక ఒప్పుకొనుచు, 'మీకు వలయు సాయమును తప్పక తెలుపుఁడు; టవున్-కొన్నిలు తనశక్తికొలది సాయపడును' అని చీటి వ్రాసెను. మునిసిపాలిటీవారు మేలుకొనిరి. పిదప తగిన ఉపాయములను జేయుటకు విలంబ మొనరింపలేదు.

అనుటవాఁడు ఖాళీగిడ్డంగులను మాకు స్వాధీనపఱచి అందు రోగుల నందఱను ఉంచవచ్చునని తెలిపిరి. వారు వానిని బాగు చేయించు పూచీని తమ నెత్తిపయి నిడుకొనలేదు. ప్రదేశ మంతయు చెత్తచెదారములతో నిండియుండెను. మేమే బాగుచేసికొంటిమి. ఉదారులగు భారతీయులు మంచములు మొదలగువాని నిచ్చిరి. అది యంతయు నొక ఆనుపక్రమియిపోయెను. మునిసిపాలిటీవా రొక నగ్గును, అనఁగా పరిచారికను పంపిరి. ఆమె బ్రాందిసీసాలను, మఱి కొన్ని వస్తువులను దీసికొని వచ్చెను. డాక్టరు గాడ్ ఫ్రే గారు తొంటి వలెనే పనిచేయుచుండిరి.

మేము నర్సును రోగులను ముట్టుకొని నిచ్చుట లేదు. ఆమె వారిని తాకుటకు వెనుదీయునది కాదు. ఆమె దొడ్డయిల్లాల. ఆమెకుఁగూడ నీ వ్యాధి యొక్కది అంటుకొనిపోవునో అని మేమే నివారించితిమి.

రోగులకు మాటిమాటికి బ్రాంది నిమ్మని మా కాదేశము. 'మీరు గూడ బ్రాందిని కొంచెముకొంచెము పుచ్చుకొను చుండినచో వ్యాధి అంట' దని చెప్పచు నర్పు తాను త్రాగుచుండెడిది. కాని మేము దానిని తాక కుంటిమి. రోగుల కయినను బ్రాంది ఉపయోగించునని నాకు సమ్మిక లేదు. బ్రాంది పుచ్చుకొనక యుండుటకు మావు రంగీకరించిరి. డా. గాడ్ ఫ్రేగారి అనుమతితో ఈ మావురిపై నేను మట్టిని ప్రయోగించితిని. తలమీదను, తొమ్మమీదను, నొప్పిగల చోటులను మట్టిపట్టిలు వేసితిని. వీరిలో నిరువురు బ్రతికిరి, మిగిలిన వారందఱును మేనులు విడిచిరి. ఇరువదినుంది ఆ గిడ్డంగులలోనే మృతి జేందిరి.

మునిసిపాలిటీవారి తరోపాయములు చేయదొడగిరి. జోహాన్ను బర్దుకు ఏడుమైళ్ళదూరమున ఒక లేజ్ రేట్, అనగా అంటు రోగుల కాసుపత్రి కలదు. అచట డేరాలు వేసిరి. పోగా మిగిలిన మావురి అచటకుఁ గొంపోయిరి. క్రొత్తరోగులను అచటికే కొని పోవ నిశ్చయించిరి. మే మా పనినుండి విముక్తుల మయితిమి. పిదప ఆ మేలి యుపచారికకుఁగూడ నల్లమారి తగిలె ననియు, దేహము చాలించె ననియు కొలది దినములకే వింటిమి. ఆ రోగు లెట్లు బ్రతికిరో, మా కా మారి యేలకగులలేదో యెవరు చెప్పఁగలరు? దీని వలన మృచ్ఛికత్వ యెడల నాకు సమ్మిక ప్రబలెను. మరియు బ్రాంజి మందునకుఁగూడ గొఱగాదు అని బ్రాందిపై ఆశ్రద్ధ ప్రబలెను. కాని నా యీ శ్రద్ధాశ్రద్ధలు నిరాధారము లనవచ్చు నని నాకుఁ దెలియును. కాని ఆరోజులలో ఈ రెండు విషయములును నామానసమున హత్తు కొనిపోయి నేటివఱకు ఆ రీతిగనే నిలిచియుండెను గాన నిది యుదాహరణమాయెను.

౨ త్మ క థ

ఈ మహామారి బయటవెడలఁగ నే మునిసిపాలిటీవారు చూకెడి మను స్వాధీనము చేసికొనినపిదప దానియొక జైదాదాసీన్యము వహించుటను కూర్చియు, వచ్చిన మహామారికి మునిసిపాలిటీవారే పూర్వ కారణము లనియు పత్రికలో కఠకుగా వ్రాసితిని. ఈ వ్రాతవలన మి. హెన్రీ పోలకు గారును, నేడు స్వర్గీయులగు మి. జోసెఫ్ స్కోట్ గారును * మిత్రు లయిపోయిరి.

నే నొక నిరామిషభోజనాలయమున భుజించుటకు వెళ్లి గుంటి వని వెనుకటి ప్రకరణమున చెప్పితిని. అచట నాకు మి. ఆల్బర్ట్ వెన్టుగారితో కలయిక కలిగెను. మే మిగువురమును గలిసి భోజనాలయమున కరుగుచుంటిమి. భుజించిన పిదప నిగువురమును కలిసియే పికారు వెళ్లుచుంటిమి. మి. వెన్టు ఒక చిన్న అచ్చుకూటమున భాగస్వామి. మారినిగుఱించి నా వ్రాసిన లేఖ నతఁడు చదివెను. నే నిపుడు భోజనాలయమున కానిపింపమిచే ఆదుర్దాపడెను.

నేనును, నా సహచరులును స్లేగురోజులలో ఆహారమునా తగ్గించితిమి. మరియు నీ యంటు తెగులు ప్రకోపించియున్నంతవఱకు పాట్లను ఎంత తేలికగా నుంచుకొనిన అంత మే లని చాలకొలము వఱకు ఆ నియమము ననుసరించితిమి. దీనివలన నేను రాత్రి తినుట మానితిని. మరియు నితరులకు నావలన భయము కలుగకుండుటకు ఎవ్వరును రాకముండే నా మధ్యాహ్నభోజనమును ముగించుకొని పోవుచుంటిని. ఆ భోజనాలయపు యజమానితో నాకు చాల పరిచయము. 'నే నీ స్లేగురోజులలో రోగులకు పరిచర్య చేయుచుంటిని గాన ఇతరులకు నా స్పర్శ తగులకుండ చూచుకొందు'ని చెప్పి యుంచితిని.

* వీరి విషయమున Partly Responsible అని ఆంగ్లప్రతి—అను.

భోజనాలయమున నన్నుఁ గానక మి. వెట్టు రెండవనాఁటి ప్రొద్దుననో, మూడవనాఁటిప్రొద్దుననో నాతలుపు తట్టెను. నేనును బయటికి వచ్చుటకు సంసిద్ధుఁడ నయియుంటిని. ఇంతలో నితఁడు వచ్చి నాగదితలుపు కట్కట లాడించెను. 'తలుపు తీయఁగనే 'మీరు నాకు భోజనాలయమున కానిపింపమిచే మీకును స్లేగు సోఁకనేమో యని బేజారయితిని. ఈ సమయమున వచ్చుచో తప్పక మీరు దొరుకుదు రని ఇపుడు వచ్చితిని. నావలన నేమియేని పని కావలయుచో తప్పక చెప్పుడు. నేను రోగులకు పరిచర్య చేయుటకుఁగూడ సంసిద్ధుఁడను. నాపొట్ట నే నిండించుకొనుటదక్క ఇతరుల పొట్టలను నిండింపవలసిన పని నాకు లే దని మీ రెఱుఁగనే యెఱుఁగుదు' రని అతఁ డనెను.

మి. వెట్టు ఇందులకు నాకు మాన్యుఁడు. ఒక నిమిషమేని ఆలోచించినటులు గుఱుతు చాలదు. ఇటు లంటిని:

‘మిమ్ములను నేను నర్చుగా తీసికొనను. ఇక క్రొత్తలు లేనిచో మాపని ఒకటి రెండు రోజులలో తీరిపోవును. కాని మీ వలన ఒకపని కావలసియున్నది.’

‘అది యేమి ?’

‘తాము డరబను దయచేసి ఇండియన్ ఒసినియనును చేతఁ దీసి కొనవలయును. మదనజిత్తుగారి కింకను ఇచట పనిగలదు. మీరచటికి వెళ్ళినచో అచటి పనులయెడల నా చింత తీరిపోవును.

‘నా యధీనమున నొక ముద్రాలయము కలదని మీ రెఱుఁగుదుర. పలువిధముల నే నచటికి వెళ్లఁగలనుగాని ఏసంగతియు ఆలోచించి మాపటివేళ చెప్పుదు నన్నచో నీలోపుగా చిక్కెమియు

ఆత్మకథ

లేదుకదా? మాపటి పి కాగుజేళ దీనిగుఱించి మాటలాడుకొందము' అని మి. వెస్టు జవా బిచ్చెను.

నేనును వల్లె యంటిని. నాఁటి మాపటింతల మాటయు, మంతి యు నాయెను. నెలకు పదిపానుల జీతమును, లాభమున కొంత పాలును ఇచ్చునటులు మాటలాడితిని. జీతముకొఱకు వెస్టుగారచటికి పోవఁ గూర్చుండలేదు. జీతముగొను నుద్దేశమే వారికిలేదు. వారికి రావలసిన బాకీలు సాకీలు నా కప్పగించి ఆ మఱునాఁటి రాత్రి మెయిలులో వెస్టుగారు డరబనుకు రవాణా అయిరి. నాఁటి మొదలు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాను విడనాడువఱకు అతఁడు నా సుఖదుఃఖము లకు తోడాయెను. సీమలో లౌత్ అను నొక గ్రామమున మి. వెస్టు జన్మించెను. అతఁ డొక రైతు బిడ్డ. పాఠశాలలో సామాన్యవిద్యను నేర్చెను. తన సొంత పూనికచే అనుభవపాఠశాలలో చదివి విజ్ఞుఁ డును, శుద్ధుఁడును, సంయమియు, ఈశ్వరభీరువును, ధీరుఁడును పరోపకారియు ఆయెను. ముందరి ప్రకరణములలో నితనిని, ఇతని కుటుంబమును గుఱించియు వ్రాయుటకు బాకీ యున్నది.

లొకేషనును తగులఁజెట్టుట

 లొగుల యుపచారమునంకి నాకును, నాతోడివారిలకును విముక్తి కలిగినను మారెన్ని పనులు నాన్ని మనెత్తికొని బడెను.

లొకేషను విషయమున మునిసిపాలిటీవారికి కడు సక్రద్ధయే యయినను తెల్లవారిల మిగిలినట్ల యొడల ఇరువది నాలుగు గంటలును జాగరూకతయే యుండెను. వారి రోగ్యమును కాపాడుటకు రూపాయలు తక్కువ వెనఁజల్లబడలేదు. వా రిందు తావులందు ప్లేగు చొఱకుండుటకుఁగాను నీళ్లవలె రూపాయలు ప్రకాశింపఁజేయ బడెను. భారతీయుల యొడల మునిసిపాలిటీ కడు లోటుచేసెను. అయినను తెల్లవారియొడల వారు చూసి సక్రద్ధయొడల నే నాదరము చూపియుండఁజాలకపోతిని. వీరి యీ శుభప్రయత్నములకు నా చేత నయినంత సాయమును నేనును చేసెతిని. నేను సాయ మొన రింపకయే యుండినచో మునిసిపాలిటీకి ఇబ్బంది కలిగెడిది. ఇంతియ కాక తుపాకులు పేల్చి బలము నుపయోగింపవలసి వచ్చెడిది. తమ యిష్టము నెఱవేఱుటకు వా రిట్టి పనులలో వెనుకొడెడివారు కా రనుకొందును.

కాని అట్టిది తొలఁగెను. నాటి భారతీయుల ప్రవర్తనకు మునిసిపాలిటీ అధికారి సంతృప్తుఁ డాయెను. ఆ పిదప పనులు తేలిక అయెను. మునిసిపాలిటీవారు చెప్పిన చొప్పున హిందూస్తానీయులను నడిపించుటలో నాపలుకుబడి నంతయును ధారపోసితిని. ఇది భారతీ యులకు చాల దుష్కర మయినను ఒకరైనను నామాట టలాయించి నటులు గురు లేదు.

ఆ త్మ క థ

లొకేషనుకు నలుదెసలను పహారా పెట్టిరి. అజ్ఞ లేకుండా లోపలికి పోవుటకుఁ గాని, బయటికి వచ్చుటకుఁ గాని వీలులేదు. నాకును, నా సహచరులకును మాత్రము నెలవుచీటి కలదు. జోహాన్సు బర్గకు పదమూడు మైళ్ళదూరమున నున్న మైదానమున వేసిన డేరా లలో ఈ లొకేషనులోనివారి నందఱును ఉంచి ఆ లొకేషనును తగులఁబెట్టవలయు నని మునిసిపాలిటీవారు తలఁచిరి. డేరాలతో నొక క్రొత్తగ్రామము నిర్మించుటకును, అచట తినుబండము లన్నియు సమ కూర్చుటకును కొంతకాలము పట్టుట స్వాభావికము. అంతవట్టును ఇచట పారా పెట్టిరి.

వీరు చాల గాబరాపడిరి. నేను వారిపట్టున నుండుటచే ఊటటగొనిరి. వారిలో పలువురు నిలువేదలు తాము కూడఁబెట్టుకొనిన ధనమును ఇండ్లలో పాఁతిపెట్టుకొనిరి. దానిని వెల్లగించి ఒక చోటున దాఁచికొనవలయును. వారికి బాంకు లేదు. వారు బాంకు అను మాటయు నెఱుంగరు. నేనే వారికి బాంకు. నాయిల్లు రూకలతో నిండిపోయెను. అట్టితటి నేను నా చేసిన దొడ్డపనికి వీరికడ ఏమయినను తీసికొనవచ్చునా? ఎటులో ఆ యాపద గడఁపితిని. బాంకు మానేజరుకును నాకును స్నేహపరిచయము కలదు. ఈ దబ్బం తయు బాంకులో జమ కట్టింపఁ గోరితిని. రాగి నాణెములను వెండి నాణెములను పుచ్చుకొనుటకు బాంకువారిష్టపడరు. మరియు మారి మసఁగిన చోటులనుండి వచ్చిన నాణెములను గుమాస్తాలు ముట్టుకొన నొల్లక పోవచ్చును. కాని బాంకుమేనేజరు సమస్తసదుపాయములను జేసెను. పురుగుల జంపు ద్రావకములో ఈ నాణెములను కడిగించి పట్టుకొనిరండు అని చెప్పెను. ఈ రీతిగా ౬౦,౦౦౦ పానులు బాంకులో కట్టినట్లుల గుఱుతు. ఎక్కువ డబ్బు కలవారికి ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్లు చేయుఁ డని సలహా ఇచ్చితిని. ఈ రీతిగను పెక్కుడిపా

జట్టు కట్టుకొనఁబడెను. దీనికి ఫలముగా చాలమందికి బాంకులలో ధనము దాచుకొన నభ్యాసము కలిగెను. ఈ లొకేషనులోనివారి నందఱను జొహాన్సుబగ్గకు సమీపమున నున్న క్లిప్స్పూట్ ఫారమునకు స్పెషల్ రయిలుమీఁద తీసికొనిపోయిరి. అచట మునిసిపాలిటీ వారు తమ సొంతఖర్చుతో వారికి కావలసిన సరుపాయముల నన్నిఁటిని సమకూర్చిరి. ఈ డేరాల బారు నేనాశివరమువలె నుండెను. వీరికి ఆకాశముక్రింద ఆ డేరాలలో నుండు నలవాటు లేమి కొంచెము చిక్కుగనే యుండెను; కొంచెము కొత్త చేసెన; కాని వారి కచట నెట్టి యిబ్బందియు కలుగలేదు. నేను నిత్యమును నైకిలుమీఁద వెళ్లి వచ్చుచుంటిని. ముయ్యేడునాళ్ళవఱకు ఈరీతిగా మంచిగాలిలో నుండుటవలన వారి యారోగ్యము చక్కఁబడెను. మొదటి ఇరువది నాలుగుగంటలు గడఁచుసరికి క్రొత్తయు గిత్తయు ఎగిరిపోయెను. మరల నానందమున నోలలాడఁగడఁగిరి. నే నచటికి వెళ్లి నపుడెల్ల వారి భజనకీర్తనలను ఆటపాటలను, జూచుచునే యుంటిని.

లొకేషను ఖాళీ చేయించిననాఁడో, ఆ మఱునాఁడో దానికి నిప్పంటించిరి. మునిసిపాలిటీవారం దొక వస్తువునేని తీసికొన లోభ పడలేదు. ఈ దినములలోనే, ఈ కారణముచేతనే మునిసిపాలిటీ వారు మార్కెటులో నున్న కలప నంతయుఁ దగులఁజెట్టించి పదివేల పానుల నప్తమును భరించిరి. మార్కెటులో చచ్చిన యెలుకలు కానిపించుటచే మునిసిపాలిటీవారి సాహసమునకు దిగిరి. మిక్కిలి వ్యయమాయెను గాని దీనికి ఫలముగా మారి వ్యాపింపలేదు. నగరము నిర్భయ మాయెను.

ఒక

ఈ మానవమూలమున దిక్కులేని చారిత్రయులయందు నా పలుకుబడియు, నా వక్రూతును, నా పూచీయును చాల హెచ్చెను. మరియు తెల్లవారలతో నాకుఁగల పరిచయ మింత పెరిగెను. గానఁ జేసియు నా నైతిక మయిర జవాబుదారి హెచ్చుఁకొనఁగెను.

భోజనాలయమున వెట్టుగారు పరిచితు లయినటులే పోలకు గారును నాకు పరిచితు లయిరి. ఒకనాఁడు నా భుజించు మేజా బల్లకు దూరముగా నున్న మఱియొక మేజాబల్లకడ నొక క్రొత్త పిన్న వాఁడు భుజించుచుండెను. అతఁడు నాతో మాటలాడఁగోరి తన పేరు వ్రాసి నా కొక చీటి నంపెను. నేను నా బల్లకడకు రమ్మంటిని; అతఁడు వచ్చెను.

‘నేను క్రిటిక్ పత్రికకు ఉపసంపాదకుఁడను. మీరు స్లేగును గూర్చి వ్రాసిన వ్యాసము చూచితిని. మీ మ్రొపుడు చూశునా అని అనుకొనుచుంటిని. ఇప్పుడు చూడఁగలిగితిని’ అని అతఁ డనెను.

పోలకుగారి నిష్కాపట్యము న న్నొకర్నించెను. ఆరాత్రియే మా యిరువురికిని పరిచయము కలిగెను. జీవితమునకు సంబంధించిన మా పరస్పర భావములకును పోలిక యున్నటులు కొనిపించెను. నిరాడంబరజీవితము అతని కిష్టము. ఏ మాటయేని తనముదికి లెస్సయని తోచుచో దానిని చెంటనే అనుష్ఠానమునఁ బెట్టుకొను నతనిశక్తి చాల ఆశ్చర్యకరము. అతఁడు తన జీవితమునంగు పెక్కులు మార్పు లొక చిటికలోఁ జేసికొనెను.

ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు వ్యయము చాల పెరుగుచుండెను. వెస్టుగా రంపిన మొదటి రిపోర్టు చూడఁగా భయమాయెను. 'ఈ పనిలో మీరు చెప్పినంత లాభము కానిపింపదు. పైఁగా నష్టము వచ్చు సనిపించుచున్నది. తెక్కలు దొక్కలు సరిగా లేవు. బాకీలు బోలెఁడు; వానికిని తలయుఁ దోకయు లేవు. కడు సవరింప వలసి యున్నది. కాని ఈ రిపోర్టువలన మీరు గాబరా పడకుఁడు' నా శక్తికొలఁది సద్గుణాటు చేసెదను. లాభము రా దని ఈ పనిని వివనాదను' అని వెస్టుగారు వ్రాసిరి.

లాభము రా దని తెలియఁగనే వెస్టుగా రా పనిని మానుకొన వచ్చును. దాన నే నాతనిపై నినుమంతయు నేరమును మోపలేక పోవుదును. పైఁగా నాతఁడే నాపై నేరము మోపవలసి యుండును. ఏలన, తిన్నగా విచారింపక లాభము రాఁగలదని చెప్పి నేనే దోషభాగి నయితిని. ఇటులయినను ఇతఁ డెన్నఁడును పెదవి నెత్తలేదు. ఎవ రే మాట చెప్పినను ఆమాటను నమ్ము వెట్టివానిగా నన్ను వెస్టుగారు షరీగణింతు రనుకొంటిని. మదనజిత్తుగారి అంచనాను నమ్మి లాభము రాఁగలదని వెస్టుగారికి మాట యిచ్చితిని. ప్రజాసేవకుఁ డెవఁడేని స్వయముగా చూచుకొనక ఇతరుల మాట నమ్మరాదు. సత్యరాధకునకు చాల మెలకువ ఉండవలయును. తాను తిన్నగా తెలిసికొనక మఱియొకని నమ్మించుట సత్యమునకు డాగు. ఇది యంతయు తెలిసియు వెంటనే నమ్మి పనిచేయు నా ప్రకృతిని తిన్నగా మార్చుకొన జాలక పోవుచున్నా నని చెప్పుచు వగచుచున్నాను. శక్తికి మించిన పనిని నెత్తిని బెట్టుకొను లోభము దీనికి కారణము. ఈ లోభము వలన నేనును, నాకంటె నాతోడివారలును ఎక్కువ వగచిరి.

వెస్టుగారి ఉత్తరము రాఁగనే నేటాలుకు బయలుదేరితిని. పోలకుగారి కీ సంగతి యంతయుఁ దెలిపితిని. అతఁడు నన్ను వీడ్కొ

ఆత్మిక థ

ల్పటకు స్టేషనుకడకు వచ్చి రస్కిన్ రచిత మగు 'ఆన్ టు ది లాస్ట్' అను గ్రంథమును నాచేతఁ బెట్టి 'ఈ గ్రంథము ప్రయాణములో చదువుటకు బాగుండును, మీకుఁ జాల రుచించును' అని చెప్పెను.

పుస్తకము విప్పితిని, మూయఁజాలకపోతిని. అది నా మనస్సును ఆకర్షించెను. జోహాన్సు బర్గునుండి నేటాలుకు ౨౪ గంటల ప్రయాణము. రైలు రాత్రికి డరబను చేరెను. ఆరాత్రి నాకు నిదురపట్టలేదు. ఆ గ్రంథములోని పద్యముల ప్రకారము నా జీవితమును ద్రిప్పికొను ఏర్పాటు చేసికొంటిని.

ఇంతకుముందు నేను రస్కిను వ్రాసిన పుస్తక మొక్కఁడేని చదువలేదు. విద్యార్థిదశలో బడిపుస్తకములు తక్కువేఱు పుస్తకముల నే నెఱుంగను. కర్మభూమిలో కాలుపెట్టిన పిదప నాకు తీరికయే లేదు. కావున నేఁటివఱకు నాకుఁగల పుస్తకజ్ఞాన మత్యల్పము. అనాయాసముగాఁ గాని, బలపూర్వకముగాఁ గాని జరిగిన యీ సంయమమువలన నా కెట్టి లోటును కలిగిన దనుకొనను. నా చదివిన కొలఁది పుస్తకములను నేను చక్కగా జీర్ణము చేసికొంటి ననఁగలను. నా చదివిన కొలఁది గ్రంథములలో నా జీవితమును క్రియాపూర్వకముగా మార్పు చేయించిన దీ గ్రంథమే. పిదప దీనిని నేను గుజరాతీలోనికి అనువదించి 'సర్వోదయ' మనుపేరున ప్రకటించితిని.

నా లోపల నే వస్తువు లుండెనో వాని ప్రతిబింబములు ఈ రస్కినుగ్రంథరత్నములోఁ గానఁబడుటచే నది నన్ను వశపఱిచికొని తనప్రకారము నన్ను నడిపించె నని నా నమ్మకము. మనలోపల నున్న భావనలను మేలుకొలుపఁ గల శక్తి కలవాడే కవి. కవు లందఱు

ప్రభావము అందఱుమైనని ఒకరీతిగా నుండదు. వీలయినఁగా అందఱు భావనలును ఒకరీతిగా నుండవు.

సర్వోదయసిద్ధాంతములు నాకు ఇటు లర్థమాయెను:

౧. అందఱుమేలులో తనమేలు.

౨. వకీలుపనికిని, మంగలవానిపనికిని నెల సమానమే. వీలనఁగా బ్రతుకు తెఱఁగిరువురకు నొకటియే.

౩. కూతివాని జీవనమును, కర్షకుని జీవనమును సత్య జీవనములు.

మొదటి సిద్ధాంతము నే నెఱుఁగుదును. రెండవదానిని కొంచెముగా నెఱుఁగుదును. మూడవది ఇంతవట్టు నా కచుంబితము. రెండవ మూడవ సిద్ధాంతములలోని విషయములు మొదటి సిద్ధాంతములో అంతర్గతము లని సర్వోదయమువలననే తేటపడును. తెల్లవారట తోడనే వీని ననుసరించి నా జీవితమును మలచుకొనఁ బ్రయత్నము చేసితిని.

ఫినిక్సు-స్థావన

తైలవాణిటతోడినే ముమ్మడిట వస్తుగారే కి సంగతి చెప్పి తిని. సర్వోగయప్రభావము న న్నెట్లులు మార్చినదియు తెలిపితిని. ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక నొక పొంమునకు మార్చి ఆచట మన సహచరుల మందఱమును నివసించి జీవికకు మాత్రము ధనము గొని సేద్యము చేసికొనుచు తీరికలో ఇండియన్ ఒపినియన్ పని చేయుచు మని నా యభిప్రాయ మెఱిగించితిని. వెస్తుగారి కిది బాగుండెను. ప్రతిమనుష్యునకును భోజనవ్యయమునకుఁగాను తక్కువలో తక్కువగా మూడుపాను లని నిర్ణయించితిమి. ఇంగు నలుపు తెలుపు భేదము లేదు.

కొని అచ్చుపనివారు పది పదియేపురు కలగు. కొని అడవిలో నుండుట వీ రందఱకును సమ్మత మగునా యని ఒక సంశయము. భోజనవ్యయముమాత్రమే పుచ్చికొని నివసించురా యని మఱియొక సంశయము. కొని, ఎవ రిట్లుండఁజాలగో వాగు మామూలు జీతములనే గొనుచు నివసించవచ్చు ననియు, వీరును పిదప పిదప నీ యాదర్శమునకు వచ్చి ఆశ్రమమునందు ఉండిపోవలయు ననియు మే మిరువురమును ఆలోచించి తేల్చితిమి.

పనివాండ్రిందఱతో ఈసంగతి ముచ్చటించితిని. మదనబిస్తుగారెవ్వపడగైరి. 'ఇది వట్టి తెలివిమాలిన పని. సర్వస్వమును ధారపోసిన యీకార్యము మట్టిలో కలిసిపోవును. మరియు ఇండియన్ ఒపినియన్ పడిపోవును. ప్రెస్సుకూడ మూలబడును. పనినా రందఱు పొటిపోదురు' అని వారికి భయమెత్తెను.

మా యన్నకుమారుడు ఛగన్ లాల్ గాంధీ ఈ ప్రెస్సులో పని చేయుచుండెను. వెస్టుగారికిఁ జెప్పవచ్చు దీతనికిని జెప్పితిని. ఇతనికి సంసారభారము కలదు. చిన్న నాటనుండియు నితనికి నాకడఁ బనిచేయుచుండుటయే ఇష్టము. నాపై నతనికి దొడ్డ విశ్వాసము. కావున నితఁడు మాటుమాట లేక వల్లె యని నాట నుండియు నాతోడనే యుండిపోయెను.

మూడవవాఁడు గోవిందస్వామి. ఇతఁడు ముద్రాయంత్రమును నడుపువాఁడు. ఇతఁడును ఇయ్యకొనెను. తక్కినవా రొప్పుకొన లేదు గాని ముద్రాయంత్రముతోపాటు వడ్డు మనిరి.

ఇటులు పనివారలతో మాటలాడుటకు రెణ్ణాళ్లకంటె నెక్కుడు పట్టినటులు లేదు. 'డరబను సమీపమున స్టేషనుకు దగ్గరగా నొక స్థలము కావలసియున్నది' అను నొక ప్రకటనను వెంటనే పత్రికలో ప్రకటించితిని. ఫినిక్సులో స్థలము కలదని తెలియవచ్చెను. వెస్టు గారున, నేనును చూడఁబోయి ఏడురోజులలో ఇరువది యెకరములు కొంటిమి. అం దొక చిన్న నీటిబుగ్గ కలదు. కొన్ని మావులును, నారింజలును గలవు. దానికి అంటుకొని మఱియొక అరవది ఎకర ముల భూభండ మున్నది. అందు ఫలవృక్షము లెక్కుడు. ఒక ప్రాంత యిల్లుకూడ నం దున్నది. కొంతకాల మయిన పిదప దానినిఁగూడఁ గొంటిమి. ఈ రెండు తునకలును గలిసి కేయి పోనులు.

ఇట్టి సాహసకార్యములలో నేనొ పారసీ రుస్తుంజీగాగు నాకు తోడు. నా యిగా పని యతనికి నచ్చెను. ఇతఁడు తన గిడ్డంగులమీఁది టిక్ రెకులు మొదలగువానిని ఇచ్చెను. బోయరుయధ్యమున నాతోఁ బనిచే. నకొందఱు వడ్రంగులును, తాసిబనివారును నాకు సహాయులై కారిఖానాపెట్టిరి. ఒక నెలలో ముద్రాలయము తయారయెను. దానిపొడవు ౭౫ అడుగులు; వెడలుపు ౫౦ అడుగులు. వెస్టు మొదలగు వారు తామును కట్టించి వడ్రంగులతోపాటు ఉండిరి.

ఆత్మకథ

ఫీనిక్సులో గడ్డి ఎక్కువ. అబాతు తిన్నగా లేదు. ఇంను పొములు మొదలగువాని ఉపద్రవము కలదు; భయమును కలదు. మొదట మేము డేరాలు వేసికొని ఉండఁగొడిగితిమి.

ముఖ్యకార్యాలయము పూర్తికాఁగనే ఒక యేడురోజులలో సామానులను గాడీలమీఁద వేసి ఫీనిక్సుకు పోయితిమి. అది డరబ నకు ౧౩ మైళ్లు; క్షేపనుకు ౨౪ మైళ్లు. ఇటులు స్థలమును మాగ్చట వలన ఇంకిటుక్ ఒసినియక్ పత్రిక ఒకతూరి మెయ్కరీ ప్రెస్సులో ముద్రణ చేయింపవలసిన స్పృహ.

ధనాన్వయమునకు నాతోఁగూడ ఇండియానుండి వచ్చి యాయా యీ వ్యాపారములోనున్న నా బంధుమిత్రులను ఫీనిక్సులో చొప్పించుటకు ప్రయత్నింప దొరకొంటిని. నా రందఱును ధనము నార్జింపఁ గోరి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చిరి. వీరికి నచ్చఁ జెప్పి తీసికొనివచ్చుట కడుఁ గష్టపుఁ బని; కాని కొందఱకు నామాట ఇష్టమాయెను. ఇట్టి వారిలో మగనలాల గాంధీ పేరు ఏటి తీసికొందును. వీరన: మిగిలిన వాని కొలఁదిమాత్రమే ఫీనిక్సుననుండి మరల ద్రవ్యసంచయమునకు లేచిపోయిరి. మగనలాలగాంధీమాత్రము తన పనులు విడిచి నాకడకు వచ్చెను. నేటివఱకు నాకడనే యుండెను. మరియు తనబుద్ధిబలమున, త్యాగశక్తివలన, అనన్యభక్తివలన నా ఆంతరికపరీక్షలలో నాకు సహచరుడై యుండెను. నామూలసహచరులలో అందఱుకన్న నితని స్థానము మొదట. స్వయంశిక్షితులగు శిల్పులలోఁగూడ నా యుద్దేశమున నితఁ డద్వితీయుఁడు.

ఈరీతిగా ౧౯౦౪ సంవత్సరమున ఫీనిక్సు నెలకొల్పఁబడెను. మరియు విఘ్నములు కష్టములు వచ్చుచున్నను ఫీనిక్సు-సంస్థయు, ఇండియన్ ఒసినియక్ పత్రికయు నేటికిని నడుచుచున్నవి. కాని ఈసంస్థ నారంభించిననాటి కష్టములు, అప్పటి ఆశయ, ఆభంగములును వినఁదగినవి. పయి ప్రకరణమున ఆ విషయమునుగూర్చి ముచ్చటించును.

తొలిరేయి

స్థితిక్కునందు ఇండియన్ ఒపినియన్ యొక్క మొదటి అంకమును ముద్రించి పంపుట సులభము కాలేదు. రెండు విషయములలో నేను జాగ్రత్త వహింపనిచో ప్రథమసంచిక ఒకవార మాఁపవలసివచ్చెడిదో, లేక కొంచె మాలస్యమయ్యెడిదో. ఈ సంస్థ యందు ఎంజినుతో నడుపఁదగు యంత్రములు మొదలగువాని నుంచుట నాకు అంతగా ఇష్టముకాదు. మనము హాళికులమై చేతిపనినే కోరు కొనినపుడు చేతితో నడపఁదగిన పనిముట్టులనే పెట్టుకొనవలయునని నాయూహ. కాని అపు డది సాగునటులు తోఁపలేదు. కాఁగా ఆయిల్ ఎంజినును పెట్టితిమి. కాని ఎపుడేని ఈ నూనెమర ఆడ కుండినచో అపుడు పని జరుగుట కొక చేతిమరనుగూడ పెట్టుట సే లని వస్తుగానికి చెప్పితిని. వస్తుగారు నామాట విని చేతితో త్రిప్పఁ దగు చక్రము నొకటిగూడ సేర్పాటు చేసిరి. ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికయొక్క ఆకారము దైనికపత్రికవలె పొడవును వెడల్పును. పెద్దమర ఆఁగిపోవుచో ఇంత పెద్ద ఆకారముగల పత్రికను వెంటనే అచ్చొత్తింప కలుండదు. కావున పత్రిక అపుడపు డాఁగి పోవద్దును. ఈ చిక్కును తొలఁగించుటకు, చిన్నపన్నాతో చిన్నమరమీఁద నడపుటకు వీలుగా పత్రికఆకారమును తగ్గించితిమి.

ఆరంభకాలమునందు ఇండియన్ ఒపినియను పత్రికను ప్రకటించునాటి ముందురాత్రి మాకందఱకును జాగరణము చేయవలసి వచ్చెడిది. పత్రికలు మడఁచుటకు చిన్నలనక, పెద్దలనక అందఱమును పదిగంటలనక, పండ్రెండుగంటలనక పనియగువఱకు కూర్చుండు

ఆత్మకథ

వారము; కాని తొలిరేయి మఱపురాదు. చట్టము మరపై బిగింపఁ బడెను; కాని ఎంజిను బిగిసెను. నగవనని మోరాయించెను. ఎంజినును సరిచేసి సాగించుటకు ఎంజనీయరును పిలిపించితిమి. అతఁడును. వెట్టుగాగును పనిచేసిరిగాని వృథా. అందఱును చింత యుక్తులై కూరుచుండిరి. తుదకు వెట్టుగాగు అసలుడిగి నాకడకు వచ్చి కనులు తుడుచుకొనుచు ‘నేఁ డింక ఎంతను నడచు నాస లేదు. ఈ వారములో పత్రికను సకాలమునకుఁ బంపఁజాలము’ అని పలికెను.

‘సరియ. అందులకు మనము కనులు తడవ చక్కఱలేదు. ఇంకేమేని యుపాయ మున్నచోఁ జేసి చూతము. అఁ; ఆ చేతచక్ర మేమయినది?’ అనుచు నే నతని నూటపించితిని.

‘ఆ చక్రము త్రిప్పటకు మనకడ మనుష్యు లేరి? మన మందఱు మేకమయినను దానిని తిప్పలేము. దానిఁ ద్రిప్పటకు తడవకు నలు గురితో జరూరు. పోనీ మన వాండ్రో అనినచో వా రందఱు నలసి యున్నారు.’ అని వెట్టుగా రనిరి.

ఇంకను వడ్డంగ మంతయు కాలేదు. కాల వడ్డంగు లందఱు ముద్రాలయముననే నిద్రించుచుండిరి. నేను వారిదెసఁ జూపి—‘వీరుగో వడ్డంగులు! మనము వీరి సాయము గొనరాదా? మన మీ రాత్రి యంతయు మేలుకని ముద్రణోపాయము చూతము. ఈ కర్తవ్య మింకను బాకీయున్న దనిపించుచున్నది’.

‘వడ్డంగులను లేపి వీరి సాయము వేఁడుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు. మరియు మనవారుకూడ నలసి యున్నారు, వారినిమాత్ర మేటులు లేపను?’ అని వెట్టుగా రనిరి. ‘అది నా పని’ యని నే నంటి. ‘అటులగుచో మనము ఒడ్డెక్కవచ్చును.’ అని వెట్టుగా రనిరి.

నేను వనంసులను లేపితిని, వారి నాచును వేడితిని. వారిని బలిహరించిన పని లేకపోయెను. వారిలు అనిరి: 'మే మిట్టి చిక్కున నక్కఱకు గానిచో మనుష్యులగాక! మీర పడుకొనుండు. మేము గుర్రములవలె పనిచేసెదము. మా కది యొక లెక్కకాదు.'

వారియు అచటి యచ్చుపనివాండ్రు గూడ సిద్ధులయియే యుండిరి.

అపుడు నెస్టుగారికి సంతోష ముగగిరి. అతడు పని చేయుచు జేయుచు భజనకీర్తన లార భించెను. నేనును వడ్రంగు లలో కలిసితిని. మిగిలినవారును ఒక్కొక్క వరుసగా తిప్పు దొడంగిరి. ప్రాద్దన వీధుకొట్టిరి. ఇంకను చాల పని మిగిలి యుండెను. 'ఇపు ఎంజినీయరును లేపుచో? ఈ పగటిపలుగున చూచిన బాగుండను. మీదట ఎంజిను నడచుచో మన పని సమయమునకు 'సెటవేటగలదు' అని నేను నెస్టుగారితో న టిని.

నెస్టుగారు ఎంజినీయరును లేపిరి. అతడు లేచి నిలువబడి ఎంజినుగదిలోని కేరగెను. కదపగనే ఎంజిను నడవదొడగెను. ప్రెస్సు హర్షనాదముతో మాటుమ్రోగెను. 'ఈ తెలివి రాత్రి ఎక్కడికి పోయెను? రాత్రి ఎంతమంది కొట్టుకొన్నను మొద్దువలె కదలలేదు. ఇపుడు చేయి జేయగనే వీమియు ఎటుగనటులు పరు గెత్తదొడగెను' అని అంద అనఁ దొడంగిరి.

అపుడు నెస్టుగారో, ఎంజినీయరో ఇటులు జవాబు చెప్పిరి: 'దీనికి ఉత్తరము చెప్పట కతినము. యంత్రములుగూడ మనవలె విక్రాంతి గోరును. అపుడపుడు వీని క్షీణి యిటులు కనుపట్టును.'

ఆత్మకథ

ఎంజిను నడవకపోవుట మాయందఱకును పరీక్షయనియు, మఱి సమయమున నది నడచుట పరిశుద్ధమగు మాపనికి శుభఫలమనియు నాకుఁ దోచెను.

పత్రిక నియతవేళకు స్టేషనుకు వెళ్లెను ; మే మందఱము నిశ్చింతల మయితిమి.

మా పట్టుదలకు ఫలముగా పత్రికకు నియమ మేర్పడెను. ఫినిక్సనందు స్వయంసహాయతావాతావరణ మారంభమాయెను. తరువాత బుద్ధిపూర్వకముగా ఎంజినును విడనాడి దృఢతాపూర్వకముగా చేతిచక్రముతో పని నడపిన యుగ మొకటి ఈ సంస్థాజీవనములో ప్రవేశించెను. అది ఫినిక్సజీవనమునందు కడు దొడ్డయగు నైతికకాలమని నా యుద్దేశము.

చోలాకుగూడ దిగెను

ఫీనిక్సులో ఆ సంస్థను స్థాపించిన పిదప కొలఁది కాలమే నేనం
దుండఁగలుగుట యొక విచారకారణము. కాని స్థాపించు
సమయమున అచట నుండవలయు ననియు, అచటనే నా పొట్ట గడపు
కొనవలయు ననియు, వకొలఱు విడనాడవలయు ననియు, అచటనే
యుండి నాచేతనయిన సేవ చేయవలయు ననియు, నాసేవయంతయు
ఫీనిక్సు-సాఫల్యమునందే పర్యవసంపవలయు ననియు నాకోరిక. కాని,
ఈ కోరికలు గొంతెమ్మకోరిక లాయెను. నే ననుకొనున దొకటి,
జరుగున దొకటి. ఇది మొదటినుండియు నా కనుభవము. తా నొకటి
తలఁచిన దైవ మొకటి తలఁచుఁగాక! సకృతసాధనముగాని, సత్త్వో
పాసనముగాని ఉద్దిష్టమును నెడల మనుజుని ప్రయత్నములు భగ్నము
లయినను అవి అకుశలముగా పరిణమింపవు. మరియు కొన్ని పేదల
మనము తలపోయునంతకన్న నెక్కువ మే లొడఁగూర్చుటయు నా
కనుభవము. ఫీనిక్సునందు తలఁపని తలంపుగా కలిగిన పరిణామము
లును, తలఁపని తలంపుగా ఫీనిక్సుకుఁ గలిగిన స్వరూపమును మే
మనుకొనినంత మేలుతరములు కావు కాని అకుశలములు మాత్రము
కా వని నిక్కముగాఁ జెప్పఁగలను.

ఎవరికి వారు పనిపాట లొనరించి పొట్ట జరుపుకొనవలయు
నని నాయుద్దేశము కావున అచ్చుకూటమునకు దాపుగా నున్న పొట
మొక్కొక్కనికి మూడేసి యొకరములవంతున పంచిపెట్టబడెను.
అం దొక చీలిక నావంతునకు వచ్చెను. ఇష్టము లేకున్నను టెన్ రేగుల
యిండ్లను వేసికొంటిమి. రైతులవలె పూరియిండ్లలోఁగాని, ఇటుక

ఆత్మకథ

యిండ్లలోఁగాని ఉండుటయే మా కిష్టముగాని అది నెఱవేఱలేదు. జానికి దీనికన్న వ్యయము హెచ్చు; కట్టుటకు కాలమును హెచ్చు. 'ఎపు డిండ్లు తయా రగునా? ఎపుడు పనిపాటలు చేసికొందమా?' అని అందఱును తొందరపడిరి.

మనసుఖలాల్ నాజరుగారే నాటికిని ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు సంపాదకులుగా నున్నను వారు మాలో కలియలేదు. వీరికి డరబనులో నిల్లు కలదు. డరబనులో ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక కొక చిన్న శాఖ కలదు.

అచ్చుకూటమునందు జీతము గొని పనిచేయు కంపోజిటరులు ఉన్నను ఈ సంస్థలో నున్నవారందఱును అక్షరములు కూర్చుట మొదలగున వన్నియు నేర్చుకొనవలసియుండు రని సంకల్పింపఁ బడెను. ఏలనఁగా ఈ పని చాల తేలికయేగాని ఇది కాలమును చాల మ్రొంగును. కావున లోఁగడ నీ పని నెఱుఁగనివా రందఱు నిపుడు నేర్చిరి. నేనీ పనిలో నందఱకన్న కనిష్ఠుడనేగాని మగనలాల్ గాంధీ మాత్ర మందఱకన్న జ్యేష్ఠుడు. తన శక్తి తనకుఁ దెలియ దని మగన లాల్ గాంధీ విషయమున నాయుద్దేశము. ఇతఁ డిదివఱ కెన్నఁ డును అచ్చుపని యిసుమంతయు నెఱుఁగకున్నను చిటికలో నొక గొప్ప కంపోజిట రయిపోయెను; వడిలోఁగూడ దాటిపోయెను. ఇతఁ డితఁ కొలఁదికాలములో అచ్చుపను లన్నిటిలో ప్రావీణ్యము సంపాదించి నన్ను ఆశ్చర్యచకితుని జేసెను.

మే మింకను కాలు నిలఁద్రొక్కు కొనలేదు. గృహనిర్మాణ మింకను పూర్తికాలేదు. ఇట్టి స్థితిలో నా కీ నూతన కుటుంబమును విడిచి జోహాన్సుబర్గ్ వెళ్లవలసివచ్చెను. అక్కడి పనులన్నియు పలు కాలము పాడువెట్టి యుంచుటకు నా కవకాశము లేకపోయెను.

జోహాన్సుబ్బగారు వచ్చి పోలాకుగారితో ఈ గొప్ప మార్పు నంతయుఁ జెప్పితిని. తా' నొసంగిన పుస్తకమువలనఁ గలిగిన యీ శుభమును వివరంగా నతని యానందమున కొక యెల్ల లేకపోయెను. 'అందు ప్రవేశించుటకు నాకును వీలుండునా?' అని అతఁ డాసక్తితో నడిగెను.

'లేకేమి? తప్పక వీలుండును' అని నే నంటిని.

'మీరు ఊఁ యనుచో నే నిపుడే తయారు' అని పోలాకుగా రనిరి.

ఇతని చార్జ్యము నన్ను ముగ్ధుని గావించెను. తనను తనపనిలో నుండి ఒక నెలలో విడుదల చేయుఁడని క్రిటిక్ పత్రికాసంపాదకునకు నోటి నీచ్చి నెల వయినప్పటికి నతఁడు ఫీనిక్సు చేరెను. తన కలుపు గోలుతనముచే నందఱకును మంచివాఁడై యతఁడు మాకుటుంబ ములో నొకఁ డయిపోయెను. నిరాడంబర జీవనము చాలఁ బ్రయ మగుటచే ఫీనిక్సులో నుండుట ఇతనికి ఇనుమంతయుఁ గష్ట మనిపింపక స్వాభావికమును, ఇష్టతరమును ఆయెను.

కాని నే నతని నెంతో కాల మచట నుండనీయలేదు. రిచ్ గారు సీమకు వెళ్లి లాను ముగించుకొని రాఁదలఁచెను. ఆఫీసుపని యంతయు నాయొక్క నివలన తేలదు. కావున ఆఫీసులో నుండుమనియు, వకీలుగా తయారగు మనియు పోలాకుతోఁ జెప్పితిని. అతఁడు వకీలుగా తయారయిన పిదప తుదకు మే మిరువురమును ఫీనిక్సులో నుండిపో వచ్చు నని నాయభిప్రాయము.

నాయభిప్రాయము లన్నియు తుదకు తలక్రిందు లయిపోవుట నిక్కము. తన నమ్మినవారితో నిసుమంతయు వాదింపక వారితో

ఆత్మకథ

ననుకూలముగఁ బోవు మంచితనము పోలాకుగారిలోఁ గలదు. 'మీ కే జీవనము మేలి దని తోచునో నాకును దాననే సుఖము. నే నీ యాశ్రమమును వికసంపఁ జేయఁగల ననుకొందును. అయినను నే నచటికి వచ్చుచో మన యాదర్శములు త్వరగా ఫలించు నని మీ యభిప్రాయ మగునెడల నే నిదె వచ్చితిని' అని నాకు పోలాకుగారు వ్రాసిరి. నే నీ యుత్తరమునకు సంతసిఁచితిని. పోలాకుగారు ఫీనిక్సును వీడి నాయాఫీసులో పని చూడఁ గొడఁగెను.

ఆసమయముననే స్కాచ్ ఫియాసఫీ స్టాకెడు నాకడ లాభరీక్షకు తయారగుచుండెను. అతనినిగూడ పోలాకుగారి ననుకరింపు మంటిని. అతనిపేరు మేకిన్ టాయర్.

నే నెటులు ఫీనిక్సుయొక్క ఆదర్శములను వడిగా నీర్ధింపఁ జేయు శుభచింతలో నుంటిని. కాని దీనికి ఫిన్నమగు జీవనమునందు తగులుకొని ఒకనాఁటికంటె మఱియొకనాఁడు లోఁతు లోఁతులకుఁ బోవుచుంటిని. దైవసంకల్ప మింకొకవిధముగా నుండనిచో నిరాడంబరజీవన మను నీ మోహజాలములోనే చిక్కుపడియుండును.

నేనును, నా యాదర్శములను కల్పన కందని కీతిగా నెటులు సంగ్రహింపఁబడెనో తెలుపుటకు కొన్ని ప్రకరణములు పట్టుచు.

రాముడే పక్షుడు

దేశమునకు వడిగా వెళ్లగల నని కాని, వెళ్లి దేశమున స్థిరపడగల నని కాని ఆశ పెట్టుకొనలేదు. ఒకయేడాదిలో తిరిగి వత్తునని శాభార్యకు బాస యిచ్చితిని; ఏడాది గడచెను గాని మరలుమాట కానరాలేదు. కిదప అజుద్దలను రావించుకొన నిశ్చయించితిని.

బిడ్డలు వచ్చిరి. వారిలో రామదాసును ఉన్నాడు. ఓడలో నితనికి కప్పెనుతో మిగుల చనవాయెను. ఇతడు కప్పెనుతో నాడు కొనుచు చేయి విలుగఁగొట్టుకొనెను. కప్పెను కడు బాగ్రత్తతో ఓడ వైద్యునిచే కట్టుగిట్టు కట్టించెను. జోహన్నబర్ద్రుకు వచ్చువఱకు నితనిచేయి బద్దలతో కట్టబడి రుమాలులో పొట్లముగా వ్రేలాడుచుండెను. స్నీమరులోని డాక్టరు చాల ముంచివాడు. ఇంటికి వెళ్లగనే మంచివైద్యునిచే కట్టు కట్టించుమని అతడు చెప్పియుండెను.

అప్పుడు నాకు మృచ్ఛికిత్సపై చాల మురపు. నా అనార్య వైద్యమునందు నమ్మకము గలవారిచే నేను మృజ్జలవైద్యమును చెయించుచునే యుంటిని. ఇంక రామదాసునకు వేటువైద్యమేటులు? అతనికి ఇంచుమించు ఎనిమిదేండ్లు. 'నేను నీగాయమునకు కట్టు కట్టెదను; నీకు భయములేదు కదా' అని నే నతని నడిగితిని. అతడు నగుచు కట్టు మని నా కనుజ్ఞ యిడెను. అతనికి మంచిచెడును లేర్పఱింపుకొను శక్తిలేదు కాని కూరగాయల వైద్య మేదో, మంచివైద్య మేదో తెలియును. ఇంతియకాక అతనికి మాయింటి వైద్యము తెలి

ఆత్మకథ

యును. నాయెడల నతనికి నమ్మకము కావున దీనివలన నతనికి కొంత మేనియు బెదురు పుట్టలేదు.

నేను కట్టు విప్పితిని. అపుడు నాచేయి వడఁకుచుండెను. గుండెలు కొట్టుకొనుచుండెను. గాయము కడిగి మట్టి పట్టి వయించి వెనుకటివలె కట్టు కట్టితిని. ఈరీతిగా నెల గడచువఱకు గాయము మానిపోయెను. డాక్టరు కట్టుకట్టినను నెలకుఁగాని మానుపట్టదని స్త్రీమరు- వైద్యుఁడు చెప్పెను.

దీనిచే గృహవైద్యమునెడల నా నమ్మకమును, దానిని చేసి చూడవలయుననెడు సాహసమును వృద్ధిపొందెను. ఈపిదప నావైద్య శోధనకు విషయము లెక్కు డాయెను. గాయములు, జ్వరములు, అజీర్ణము, కామిల యీ మొదలగు రోగములు కలస్త్రీపురుషులచే చేయించితిని. చాలవట్టు మేలు కలిగెను. కాని నాకు నేఁ డానాఁటి నమ్మకము లేదు. ఇంతియకాక ఈప్రయోగములలో ఆపద గలదని అనుభవ మయినది.

ఈప్రయోగముల నిచటఁ బలుపుట అవి తప్పక పనిచేయు ననుటకుఁ గాను. ఇట్టి దేదియు తప్పక పనిచేయు నని నామతము కాదు. డాక్టరులును తమప్రయోగములకుఁజీంచి అటులు తెలుపఁ జాలరు. కావున వీనిని గూర్చి చెప్పు నాయుద్దేశ మిది: ఎవ రీక్రొత్త ప్రయోగములను చేయఁగోరుదురో వానిని తమమీఁదనే ప్రయోగించుకొని చూడవలయును. ఇటు లొనరించినయెడలనే సత్యము వడిగా ప్రకాశమొందును. మరియు ఇట్టి ప్రయోగమును చేయు వారికి ఈశ్వరుఁడే వైద్యుఁడై కాపాడును.

మృచ్ఛికత్సలో నెట్టి చిక్కులు కలవో తెల్లవారి సాంగత్యము లోను అట్టి చిక్కులు కలవు. ఈ రెంటును ఒకటియే భేదము. ఈ తుదిచిక్కులను నేను లెక్కగొనలేదు.

పోలాకు గారిని నాకడకు రమ్మంటిని. అతఁడు వచ్చి నాయనుఁ గుఁదమ్ములివలె నుండఁజొచ్చెను. పోలాకు గారికి చాల దివములక్రిందనే ప్రధానము జరిగెను గాని వివాహ మింకను గాలేదు. ఉచిత సమయమున వివాహము చేసికొందనుని వారిరువు రనుకొనిరి. కాని డబ్బు కూడఁబెట్టుకొనినపిదప పోలాకు గారు పెండ్లి చేసికొన నెంచిరిని నే ననుకొంటిని. నాకంటె వీరికి రస్కినుగ్రంథ పఠనమననము లెక్కువ. కాని పాశ్చాత్యవాతావరణమునందు రస్కిను చెప్పిన చొప్పున జీవనమును సరిగా మార్చుకొనుట మిగుల కష్టపడినఁగాని సమకూరదు. ఒక నాఁడు పోలాకు గారితో నే నిటు లంటిని: 'హృదయమున ప్రేమ నాటుకొనిన పిదప కేవలము ద్రివ్యాభావముచే వియోగమును సహించు టుచితము కాదు. ఇటులనుచో నిటుపేద లెన్నఁటికిని పెండ్లాడఁ జాలరు. మరియు ఇపుడు మీరు నాకడనే యుంటిరికదా! కావున ఇంటిరొక్కమునకు వెతుకుకొన నక్కఱలేదు. మీ కుచితమని తోచుచో పెండ్లాడుఁడు.'

పోలాకు గారి కెన్నఁడును ఒకమాటను రెండుమాటులు చెప్పఁ బని కలుగలేదు. వడిగా నామాట వీరికెక్కను. పోలాకు గారికి కాఁబోవు నిల్లాలు సీమలో నుండెను. ఆమెకు ఉత్తరము పోయెను. ఆమె యియ్యకొనెను. ఒక నెలలోఁగా పెండ్లి చేసికొన జోహాన్ను బర్గు వచ్చెను.

పెండ్లికిఁ గొంచెమైనను ఖర్చు లేదు. మామూలు వస్త్రములే 'గాన వస్త్రములకును వ్యయము లేదు. మంత్రతంత్రములకును ఆవశ్యకత లేదు. పోలాకు గారి యిల్లాలు క్రైస్తవి. పోలాకు గారు యూదులు. వారిరువురికిని సామాన్యమయినది నీతిర్మము.

వివాహముయందును మనోరంజకమును నొక ప్రసంగము జరిగెను. ట్రాన్సువాల్ లోని పెండ్లిండ్ల రిజిస్ట్రారు నల్లవారల పెండ్లిండ్లను రిజిస్టరు చేయఁడు. నేను పెండ్లిపెద్దను. మేము కోనుచో పెండ్లిపెత్తనమున కొక తెల్లవాఁడు చొరకకపోఁడు గాని పోలాకు గారి కిష్టము లేదు. కావున మేము మాపురమే రిజిస్ట్రారుకడకు వెళ్లితిమి. ఈ పెండ్లికి మధ్యస్థుఁడొక నల్లవాఁడట! పెండ్లి చేసికొను వారు తెల్లవారట! వారు తెల్లవారే యని రిజిస్ట్రారు ఎఱులు నమ్మును? కావున 'నేను విచారించిన పిదపఁగాని రిజిస్టరుచేయ'నని అతఁడనెను. మఱునాఁ డాదివారమునాఁడు కిసిమిసి పండుగ. పెండ్లి పనులన్నియు ఆయెను. పెండ్లి రిజిస్టరు చేయుట కీ రీతిగా వాయిదా పడుట సహింప నశక్య మాయెను. నేను పెద్ద మేజిస్ట్రేటు నెఱుఁగుదును. అతఁ డీరిగిస్ట్రేషనుడిపార్టుమెంటున కధికారి. నే నీ దంపతులను వెంట నిడికొని అతనిముందర హాజరయితిని. అతఁడు నవ్వి చీటి వ్రాసి యిచ్చెను. పెండ్లి రిజిస్టరులో పడెను.

నేటివఱకు మాయింట నున్నవా రెల్లరును తెల్ల మగవారే. ఇపు డొక యపరిచితయగు నొక తెల్ల యామె మాయింట విడిసెను. నాకును వీరికిని విలుపులు కలిగిన గుఱురులేదు. పలుజాతులవారను, పలుప్రకృతులు గలవారును వచ్చిపోవుచుండునట్టిది మాయిల్లు. నా భార్య కింకను ఇట్టియొక ననుభవము తక్కువ. అట్టియొక వీరి కించుక కలియకపోవుచో నది యంత ఆశ్చర్యము కాదు. సజాతీయులచేతను, విజాతీయులచేతను కలగూరగంప యగు మాయింట నేదేని మాట పుట్టుచో నది సజాతీయకుటుంబములో పుట్టుదానికన్న నెక్కుడయి నది కాదని చెప్పువచ్చును. అదియు అతి సాధారణము. ఈ సజాతీయ విజాతీయ భేదము మన మనోభ్రాంతి. వాస్తవమునకు మే మందఱును ఏకకుటుంబములోని వారము.

ఇక వెట్టుగారి వివాహముమాత్ర మించట నేల చెప్పరాదు? ఈసమయమున బ్రహ్మచర్యమును గుఱించి నా మనస్సు పరిపక్వము కాలేదు. కావున బ్రహ్మచారులగు మిత్రుల కందఱకును పెండ్లిండ్లు చేయించుట నాపని. వెట్టుగారు తలదండ్రులఁ జూడఁబోవ సమకట్టిరి. 'పెండ్లి చేసికొని మఱి రం'డని వీరికి నే సలహా ఇచ్చితిని. వీలనఁగా, ఫినిక్సన మే మందఱ మిండ్లు కట్టుకొంటిమి. మరియు మే మందఱ మును కర్నకుల మయితిమి. కావున పెండ్లి యనినఁ గాని, చంకవృద్ధి యనినఁ గాని మాకు భయంకరము కాదు.

వెట్టుగారు లెప్పరులో నొక సుందరిని బెండ్లాడి వెంటఁదీసి కొని వచ్చెను. ఈమె తలదండ్రులు మొదలగు వారు లెప్పరులో చెప్పలు కుట్టు నొక పెద్ద ఫాక్టరీలో పనివారు. ఆమెకును అందు కొంత అనుభవము కలదు. ఈమెను నేను సుందరి యంటిని. వీలయన నేను గుఱారాధకుఁడను. మనుజులకు సత్యమయిన సౌందర్య మేది! గుణము! వెట్టుగారు తన యత్తగారిని గూడఁ దీసికొనివచ్చిరి. ఈవృద్ధు నేఁటికిని జీవించియున్నది. ఈమె తన పూనికచేతను, ఎప్పుడును నవ్వుచుండు స్వభావముచేతను మాకు సిగ్గు కలిగించెడిది.

ఇటు లెల్ల మిత్రుల పెండ్లిండ్లు చేయించుచు, అటు నల్ల మిత్రులను మిమిఱులుబిడ్డలను దీసికొని రండని ప్రోత్సహించుచుంటిని. అచట నయిదాఱు హిందూస్తాని కుటుంబములు కాపురముండి పెంపొందఁదొడఁగెను.

ఇంట్రి దెన

దొరబనులో నున్న యింటిలో కొంత మాగ్గు చేయవలసి యున్నది. కాని అచట ఖర్చు ఎక్కువ. ఇప్పుడిప్పుడే మితవ్యయము మొదలయెను. ఇంక జోహాన్సుబగ్గలో సర్వోదయగ్రంథము ననుసరించి పరివర్తనము చేయవలసినది బోలెడు.

ఒక బాల్విరు ఇంటిలో ఎంత ఖర్చు తగ్గింపవచ్చునో అంత ఖర్చు తగ్గించితిని. అయినను కుర్చీలు, బెంచీలు మొదలగు కొంత సామగ్రి లేనిచో పనులు సాగవు. సత్య మగు నిరాడంబరజీవనము మనసునందు పెరిగెను. కొన్ని పనులు స్వయముగా చేసికొన పట్టుదలకలిగెను. పిల్లలనుగూడ ఆరీతిగనే తయారుచేయ దొరకొంటిని.

బజారు రొట్టెను కొనుట మానితిని. కూనీ చెప్పిన రీతిగా పులియఁబెట్టిన గోధుమ పిండితో చేతి రొట్టెలు చేసికొనఁ దొడఁగితిని. ఈరొట్టెలకు మిల్లులలోపిండి పనికి రాదు. చేతితో విసరిన పిండి ఆరోగ్యకరము. వెలయు తక్కువ. కావున వీడు పాను లిచ్చి ఒక చేతిమరను కొంటిని. దీనిచక్రము కడు బలుపు. త్రిప్పట కొక నికి బలుపు; ఇరువురికి నులుపు. నేనును, పోలాకుగారును, బాలురును మాఖ్యముగా ఈ చక్రమును త్రిప్పుచుందుము. అపుడపుడు కస్తుర బాయియు. తఱుచుగా ఆమెకు ఈసమయము వంటవేళ. మిసెస్ పోలాకుగారు ఇపుడు చక్రము త్రిప్పటకు వచ్చుచుండిరి. ఈ కసరతు పిల్లలకుఁ బాల వేలు. ఈపనినిగాని, చుఱియొక పనినిగాని నేనెప్పుడును పిల్లల నెత్తిపైఁ బెట్టును. కాని వారది యొక ఆటగా చక్రమును ద్రిప్ప వచ్చుచుండిరి. అలాసట కలుగఁగనే వారికి నెలవు. పిల్లలును,

ముందు చెప్పబోవు నింకకొందఱును నాతోపాటు పని చేయకుండు లేదు. నాకడ మొదలబ్బాయులు లేకపోలేదుగాని, వారిలో పలువురు కడు నుల్లాసముతో పనిచేసిరి. 'అబ్బో, అలసట అయినది' అని చెప్పవారు కొలదిమంది అని గుర్తు.

ఇంటి బాగుచేత కొక నాకరు కలఁడు. అతఁడును మాకుటుంబములో నొకఁడుగా నుండెను. పిల్ల లెల్లరు నతనికి సాయము చేయుచుందురు. పాకీవాఁడు వచ్చి మలమును ఎత్తుకొనిపోవుచుండును. మఱుగు దొడ్డి కడుగుట, ముంగిలి మొదలగువానిని కడుగుట ఈపనులను నాకరునెత్తిపై నిడక, అతఁడు చేయునని ఆకపెట్టుకొనక మేమే చేయుదుము. ఇట్టిపనులు మేమే చేసికొనుటవలన పిల్లలకు క్షులవాటును, పరిశ్రమయు కలిగెను. దీనికి ఫలముగా నాపిల్లలకు మలము నెత్తుటలో రోత పోయెను. మరియు ఆరోగ్యమును గుఱించిన సామాన్య నియమములను సులభముగ గ్రహింపఁగలిగిరి. జోహాన్ను బర్గులో సామాన్యముగా జబ్బనుమాటలేదు. ఎప్పుడేని వచ్చుచో పిల్లలు సేవచేయుచుండువారు. వారి కీపని యన్న నుత్సాహముగూడ మెండు.

వీరికి నే నక్షరజ్ఞానము కలిగింపఁ బ్రయత్నము చేయలేదనఁజాలను గాని దానిని త్యాగము చేయించుటలో సంకోచింప లేదు. కావున నా కొమరులు నాపై నేరము మోసిరి; కొన్నిమాటులు తమ అసంతృప్తిగూడ కనఁబఱచిరి. ఈయెడ కొలదిగా నా దోష మొప్పుకొందును. వీరి కక్షరజ్ఞానము కలిగింపవలయు నని నాకు చాల కొరికయుండెను. ప్రయత్నముగూడఁ జేసితిని. కొని యిందుల కెప్పుడు నేదో యొక విఘ్నము తగులుచునే వచ్చెను. ఇంతియకాక, యింటికడ వీరి కెవరిచేతనేని చదువు చెప్పించు ప్రయత్నము జరుగలేదు. వీరిని నాతో నడిపించి ఆఫీసుకు తీసికొని పోవుచుంటిని. ఆఫీసు ౨౨ వైళ్ళదూరము. ఇది వారికిని నాకును ఖుర్రీకేళి* యయ్యెడిది. నడచుచు నడచుచు వీరికి చెప్పచుంటిని. అదియును నాతోఁ

కవరతు.

ఆత్మకథ

గూడ మఱియొక మిత్రుఁడు నడచి రాకున్నప్పుడే. వాని మఱియు
 క్లయంట్లతోడను, సమాస్తాలతోడను చినవుగా నుండెడివారు. నేను
 వీడేని చెప్పచో చదువుకొనెడివారు, ఇటు అటు తిరుగాడువారు.
 బజారనుండి యేదేని కావలయుచో చెచ్చిపెట్టుచుండెడు వారు.
 సర్వజ్ఞేష్ఠుడగు వారిలాలుగాక మిగిలినవా రెల్లరును ఈరీతిగనే
 పెంచబడిరి. వారిలాలు దేశమునందే యుండెను. నేను ప్రతిదినమును
 నియమముగా నొక గంట-రొప్పవ వీరికి జరుపు చెప్పచు చెచ్చినచో
 కావలసినవిద్య వీరికి వచ్చెడిది. నేనిటులు చేయఁజాలక పోయినందు
 లకు నాకును, నాకుమారులకుఁగూడ నీవిషయమయిన చింత ఉండనే
 యుండెను. వారిలాలు తన యసంతుష్టినీ పలుమాటలు నాకడిసే
 చెప్పెను. పలువుర యెదుటఁగూడఁ బ్రకటించెను. మిగిలినవారు ఉదా
 రతతోఁజేతొని ఈ దోష మనివార్య మని తలపోసి దీనిని నెరింగిరి.
 దీనికిఁగాను నాహృదయమున పశ్చాత్తాపము లేదు; కాని యేమేని
 యున్నచో నది నే నాదర్శమును తండ్రిని కాననియే. కాని లోకసేవ
 తొలుకు వీరియత్సరజ్ఞానము నాహుతి చేసితి నని నాయుప్రాయము.
 దీనికి మూలము అజ్ఞానమైన ననుఁగాక అది సద్భావ పూర్ణమయిన దని
 నే ననఁగలను. నేను వారిచరిత్రమును తిన్నగాఁ జూచటలో సోమరిని
 కాలేదు. ఇది తలిదండ్రులకు అవశ్యకర్తవ్యమని నాతలఁపు. నేనింత
 ప్రయత్న మొనరించియున్నను నాకుమారిల జీవనమునం నేదేని
 దోషఁగు కలదేని అది నాప్రయత్నలోపమువలన జరిగినది కాక
 మాదంపతుల దోషములకు ప్రతిబింబ మని నాయుద్దేశము.

బాలకులు తలిదండ్రుల రూపములకు మాత్రము కాక వారి
 గుణదోషములకుఁగూడ వారిను లగుదురు. చుట్టుప్రక్కల వాతావర
 ణమువలన ననేకప్రకారములగు మంచి గుణములుగాని, చెడుగుణములు
 గాని వారి కలవడుట నిక్కమేకాని ప్రధానగుణముమాత్రము తండ్రి
 తాతలనుండి సంక్రమించును. ఇట్టి సంక్రామకదోషమునుండి తప్పు
 కొనఁగలిగిన బాలకుల నే నెఱుఁగుదును. ఇది ఆత్మయొక్క మూల
 స్వభావము. అది యీ దోషముల బలిగొనును.

నాకుమారుల కింగ్లీషు చెప్పించు విషయమున నాకును, పోలాకు గారికిని పలుసూతులు తీవ్రముగా సంవాదము జరుగుచు వచ్చెను. భారతీయులగు తలదండ్రులు తమబాలురకు బాల్యమునుండియు ఇంగ్లీషు చెప్పించి ఇంగ్లీషు మాటలాడుట యలవటుతురేని వారు దేశమునకును, తమబిడ్డలకును ద్రోహము చేయువా రని మొదటినుండియు నాయభిప్రాయము. ఇట్టి బాలురు తమ జాతియొక్క ఆధ్యాత్మిక సాంఘిక జ్ఞానమునకు వారసులు కాలేకపోవుటయే కాక తమ దేశమునకును, జగత్తునకుఁగూడ నేవ చేయుటకు సరియగు నర్హతను కోలు పోవుచున్నారనియు నా యభిప్రాయము. కావున ఎఱిగియెఱిగియే నేను నా కుమారులతో మాగుజరాతియే మాటలాడుచుంటిని. పోలాకు గారి కిది యిష్టము కాదు. 'మీరు వారి భవిష్యమును పాడుచేయుచున్నారు. బాలురను పిన్ననాటచుండియు ఇంగ్లీషువంటి వ్యాప్తి చెందినభాషలో తరిఫీసు చేసినచో ఇప్పటి జీవనసంఘర్షమునందు మిగిలినవాకంటె నగ్రేసరులు కాఁగలరు' అని పట్టుదలతోను, ప్రేమతోడను పోలాకు గారు వాదించిరి. నా కీ వాదము గొంతుక దిగలేదు. తుదకు, నావాదమే వారికి నచ్చెనో, లేక నాబంధపట్టును జూచి వారే వాదించి మానిరో నా కిపుడు గుర్తుచాలదు. ఇది ౨౦ విండ్ల క్రింది ముచ్చట. అప్పటి నా యుద్దేశము లనుభవముతోపాటు వృద్ధి కెందెను. నాబాలుర కడురజ్జానము సంపూర్ణముగా లేరున్నను మాతృభాషలో సామాన్యజ్ఞానము సహజముగానే సంప్రాప్తమాయెను. దీనివలన వీరికిని లాభము కలిగెను, దేశమునకును గలిగెను. వారిపుడు పరదేవులవలె నుండరు. వారికి సహజముగా రెండు భాషలు వచ్చెను. ఎక్కువమంది ఇంగ్లీషు మిత్రులతో సహవాసము గొండుట చేతను, ఇంగ్లీషు ప్రధానభాషగా నున్న దేశమున నుండుట చేతను వాగు సులభముగా ఇంగ్లీషు చదువను వ్రాయను నేర్చికొనిరి.

జులూ'తిరుగుబాటు'

ఇట్లు కట్టుకొనిన పీడపడగూడ స్థిరముగా నొకచోటున నుండెగలుగుట నాయదృష్టములో వ్రాయఁబడియుండలేదు. జోహాన్ను బర్గులో మే మందఱము ప్రోగయి నివసించ మొదలిడితిమి. ఇంతలో తలవని తలంపుగా నొక ఘటన జరిగెను. నేటాలులో జులూలు తిరుగుబాటు చేసి రని సమాచారము వచ్చెను. జులూలయొడల నాకు ద్వేషము లేదు. వా రే భారతీయునకేని అపకారము చేసియుండలేదు. తిరుగుబాటు నెడఁగూడ నాకు సందియమే. కాని ఆ సమయమున ఇంగ్లీషుపరిపాలనము లోకకల్యాణమున కని నేను భావించుచుంటిని. నాకు దానియొడ వొడ్డభక్తి. దాని త్నయము నా కిష్టము కాదు. కావున బలమును ఉపయోగించుటలో నీతి యనియు, అనీతి యనియు విచారించుటలు న న్నడ్డగింపలేదు. నేటాలుకు ఏదేని ఆపద వచ్చినచో తన్ను రక్షించుకొనుటకు స్వయంసేవకనేన కలదు. ఆపత్సమయములయందు ఇందు భారతీయులనుగూడఁ జేర్చికొందురు.

నాకు నేటాలుతో చాల సంబంధ ముండుటచే నేనును నొక నేటాలువాసి నని యనుకొనుచుంటిని. కావున 'అక్కఱ పట్టుచో గాయపడినవారికి పరిచర్య చేయుట కొక హిందూస్తానీ సేవకనేనను తీసికొనివచ్చుటకు తయారుగా నున్నా' నని గవర్నరుకు ఉత్తరము వ్రాసితిని. గవర్నరు వెంటనే యంగీకరించెను. ఇంత యనుకూలముగా, మరియు నింతవడిగా నుత్తరము వచ్చునని నే ననుకొనలేదు. నే నతనికి ఉత్తరము వ్రాయకముందే నా పనిని నేను చేసికొనియే యుంటిని. గవర్నరు నాప్రస్తావమును అంగీకరించినచో జోహాన్ను బర్గులోని సంసార మెత్తివేయఁ దలఁచితిని. పోలాకుగారు వేతొయొక చిన్న యింటిని మాటాడుకొని యుం దుందురు. కస్తురబాయి

ఫీనిక్స్ లో నుండును. కస్తురబాయియు నిందులకు సంపూర్ణముగా నంగీకరించెను. ఇట్టి పనులలో నామె నామాట కెన్నఁడు నెదురాడి యున్న గుర్తు లేదు. గవర్నరుకడనుండి జాబు రాఁగనే ఇంటివాని కొక నెల నోటి సిచ్చితిని. కొంతసామాను ఫీనిక్స్ వెళ్లెను; కొంత పోలాకుగారికడ నుండెను.

డర్బను వెళ్ళి నేను మనుష్యులను పోగుచేయు మొదలిడితిని. అందులకు పలువురతో పని లేదు. మే మిరువది నలుగురము తయారయితిమి. అందు నేను గాక నలుగురు ఘూర్జరులు. మిగిలినవారు గిరి ఫిట్-ముక్తులగు దాక్షిణాత్యులు. ఒకడు పఠాను.

ఫీఫ్ మెడికల్ ఆఫీసరు నన్ను టెంపొరరీ సార్జంటు మేజరును జేసెను. నాయుచ్చగించిన మఱి మువ్వరను సార్జంటులఁ జేసెను. మఱియొకనిని కార్పొరల్ చేసెను. సరకారువారే మాకు దుస్తు లిచ్చిరి. పనిచేయువారి గౌరవము రక్షింపఁబడు టొకటి, పనులు లేతీకగా జరుగుట రెండు, ఇట్టి పదవు లొసంగుట రివాజగుట మూడు, దీనికి ప్రయోజనములు.

ఈ దశము ఆఱువారముల దాఁక సంతతము పనిచేసెను. 'తిరుగుబాటు' చేసిన తావున కే నరిగి చూచితిని. అచట తిరుగుబాటును మాటయే కానరాదు. ఎదురుగా వచ్చువాఁడే లేఁడు. దీనిని తిరుగుబాటునుటకుఁ గల కారణ మిది: క్రొత్తగా తమపై విధింపఁబడిన పన్ను ఈయవల దని ఒక జులూసరదారు జులూలకుఁ జెప్పెను. ఆ పన్ను వసూలుచేయుట కొక సార్జం టచటికి వెళ్లెను. వానిని పట్టుకొని కొట్టిరి. ఇది జులూ తిరుగుబాటు. అయిన దాయెను; నా హృదయము జులూల దెస నుండెను. మేము ప్రధానకార్యాలయము కడ కరిగితిమి. జులూవారిని నేవింప మమ్ము నియమించిరి. దీన నాకు మఱికొంచె మానందము కలిగెను. 'గాయపడిన ఈ జులూలకు తెల్లవారు సేవచేయుట కిష్టపడుటలేదు. నే నేకాకి నేమి చేయఁగలను? వీరి గాయములు క్రుశ్చినవి. మీరు వచ్చితిరి, మేలాయె. నిరపరాధు

౩ త్మ క థ

లగు వీరి యెడల నీశ్వరునకుఁ గృప గలిగెఁ గావలయునని వైద్యాధి
కారి మాకు స్వాగతి మొసఁగెను. ఇట్లుపై నతఁడు మాకు పట్టెలును,
పురుగులను జంపు నీరును ఇచ్చి గాయపడినవారికడకు మమ్ముఁ
గొంపోయెను. మమ్ముఁ జూడఁగనే వారికి ప్రాణములు లేచినవచ్చెను.
తెల్ల సోఞ్జులు వారికిని మాకును నడుమ నున్న కటకటాలనుండి
తొంగిచూచుచు, కట్టు కట్టవలదని మమ్ము నిషేధించుచు బాలలను
బూతులు తిట్టెడివారు. ఆ తిట్లకు మేము చెవులలో వేళ్లు దోపు
కొనెడివారము.

క్రమక్రమముగా నా కే తెల్లసిపాయులతో పరిచయమాయెను.
పిదప వారు మమ్ము నివారింప మానుకొనిరి. ఆ సేసలో ౧౮౯౬ సంవ
త్సరమున నాతో ఘోరముగా విరోధించిన కర్నల్ స్పార్క్స్ లోన్
అను వారును, కర్నల్ వాయలీగారును గలరు. నే నీ పనిలో నుండుటఁ
జూచి వారు చకితు లయిరి. వారు నన్ను ప్రత్యేకముగా పిలిచి
ధన్య వాదములు సలిపి జనరల్ మెకెంజీగారికడకుఁ గొంపోయి
వారితో నాకుఁ బరిచయము కలిగించిరి.

వీ రందఱును అసలు సైనికు లని పాతకులు తిలఁపకుందురు
గాక! కర్నల్ వాయలీగారు స్త్రీడరు. కర్నల్ స్పార్క్స్ లోన్ గారు
ఒక కసాయిదుకాణమున కధిపతి. జనరల్ మెకెంజీ గారు
శేటాలునం దొక ప్రసిద్ధభూస్వామి, కర్నకుఁడును. వీ రెల్లఱును
స్వయంసేవకులే. స్వయంసేవకు లగుటకుఁ గాను సైనికశిక్షనా, అను
భవమును వీరు సంపాదించిరి.

మే ముపచరించు రోగులు యుద్ధమున గాయపడినవారు కాదు.
అచమానముచే వీరిలో నొక జట్టు చెఱసాలలోఁ బెట్టబడెను. జన
రలుగారి యాజ్ఞవలన వీరు కొరడాలచేఁ గొట్టబడిరి. ఆ చిట్టలవలన
వీరికి గాయములాయెను. చూచువారు లేక పోవుటచే నవి కుళ్ళి నీరు
గాఱఁదొడఁగెను. ఇక రెండవ జట్టు, వీరు జాలూ లయినను తెల్ల
వారికి మిత్రులు. మిత్రులని తెలియుటకు వీరికి చిహ్నము లున్నవి.
ఉన్నను పొరపాటుచే తెల్ల సిపాయులు వీరిని కాల్చిరి.

ఇంతియ కాక తెల్లసిపాములకు మందు తెచ్చటయు, ఇచ్చటయు నాపని. డాక్టర్ బూత్ గారి చిన్న ఆసుపత్రిలో నొక సంవత్సరము నేను పని చేసియుండుట పాఠకులకు గుర్తుండియుండును కావున నా కీ పని తేలిక యయ్యెను. దీని నాకు పలువురు తెల్ల వారితో పరిచయ మాయెను.

కొని యుద్ధస్థలమున కరిగిన సేన యొకచో నిలువదు. అక్కఱిగల చోటుల కెల్ల నది పరుగిడుచుండును. వీరిలో పలువురు ఆశ్వికులు.

మా పాజుగూడ వారి వెనుక డోలీలతో బయలుదేరినను. ఒక నాఁడు రెండు మూఁడు మాఱులు నలుబదిపై శ్శవఱకు పోవలసి వచ్చెను. మే మెచటి కేఁగినను భగవత్కార్యము. జాలూమిశ్రులు పొరపాటునఁ గాల్వఁబడిరి. వారిని డోలీలలో నెక్కించుకొని మోసికొని పోయి ఉపచారము చేయవలసియుండెను.

హృదయమథనము

బ్రహ్మ తిరుగుబాటువలన నాకుఁ జాల ననుభవములు కలిగెను.

అంతఃకలచుటకును జాల సామగ్రి గొరకెను. దోయర యుద్ధమును జూచి యును నా కింత చేటుభయ మనిపింపలేదు. ఇది యుద్ధము కాదు. మనుష్యుల వేట. ఇది కేవలము నాయనాహర్యే కాదు. పలువురు తెల్ల వారల యూహయు నిదియే. బ్రాహ్మటినుండియు గుండ్రప్రాయత బహుకాయల మ్రోతవలె విరచింపఁచును. నైనికులు హాశ్వమీదికిఁ బోయి గుండ్రు విడుతురు. ఈ శబ్దములు వినుచు నచట నుండుట నాకుఁ జాలఁ గష్ట మనిపించెను. ఈశ్వరకృపచే మా కీ పని నొరకెను. విశేషించి జలూల పరిచర్య. కావున మే మీ విషము నెటులా మ్రింగితిమి. మే మీ పనికిఁ బూనుకొననిచో మఱియొవ్వరును నీ పని చేయ రని నాకు నమ్మకమే. కావున నాయంతగాత్మను శాంతపఱిచికొంటిని.

ఆ దేశమున ఆబాదు కడుఁ దక్కువ. కొండలందును, లోయ లందును అచటనచట మంచినారును, అమాయకులును అగు ఆనార్యులని చెప్పఁబడు నీ జలూల గుడిసెలు తక్కు నచట నుట యేమియు లేవు. అది యంతయుఁ జూడ నింపయిన ప్రదేశము. ఇట్టి శూన్య ప్రదేశమున గాయపడినవారి నెక్కించుకొనిన దోలీతోఁ గాని, వట్టి దోలీతోఁ గాని పలుమైళ్ళు పయనించునపుడు నామనస్సు అనేకవిధములగు దీర్ఘాలోచనలలో మునిగిపోవుచుండెడిది.

అచట బ్రహ్మచర్యమును గుఱించిన నా యాలోచన పరిపక్వ మాయెను. నాసహచరులతో దీనిగుఱించి చర్చించితిని. కాని యీశ్వర దర్శనమునకు బ్రహ్మచర్య మనివార్య మని నా కప్పటికి తోచినటులు

స్వప్నముగా గుఱుకు లేదు. లోకసేవ కిది యనినార్యమే యని యెఱిగికొనినట్లు నాకు విస్వప్నముగా గుర్తే. ఇట్టి సేవ దినదిన మును ఇతోధికముగాఁ జేయవలసివచ్చుననియు, నేను భోగవిలాసము లందు, బిడ్డల గనుబడుందు, కన్నవారిని పెంచుటయందు తగులు కొనియుందు నేని సంపూర్ణముగా సేవ చేయఁజాల ననియు నాకుఁ దెలియును. నేను రెండు గుర్రములమీఁది రొడు తీయలేను. ఈసమయ మున నాభార్య చూలాలయి యున్నయెడల నేను ఇంత నిశ్చింతమగు మనస్సుతో నీ సేవాకార్యములోని కుటిరింపదు. బ్రహ్మచర్యము లేక కుటుంబవృద్ధి కోరుచు సమాజసేవ చేయుటనునది పాపగని మాట; పెండ్లిచేసికొనియు బ్రహ్మచర్య మవలంబించినచో కుటుంబ సేవకును, సమాజసేవకును విరోధముకాఁజాలదు. నే నీ విచారమున మునిగి తేలి తుదకు బ్రహ్మచర్యవ్రతముఁ బూనుటకు తొందరపడితిని. ఈ యాలోచనలచే నా కొక యానందము కలిగెను. ఉత్సాహమును అమితమాయెను. ఈసమయమునందు భావన సేవాత్మత్రమును శాల విశాల మొనరించెను.

ఈ యాలోచన యింకను నామనస్సునందు కృద్ధి చెందు చుండెను. తరీరమునకు పనియు నుండెను. ఇంతలో 'తిరుగుబాటు అడఁగిపోయెను' అని వార్త వచ్చెను. ఇంక మాకు సెలవు. ఆ మఱి నాఁడే 'మీ రిండ్లకు పోవచ్చు' నని హుకుము వచ్చెను. కొలఁది భోజాలలోనే మే మందఱమును మామా రిండ్లకు అరిగితిమి. తరువాతఁ గొలఁది నాళ్ళలోనే మాసేవకు ధన్యవాదము లర్పించుచు గవర్నరుగా రొక యుత్తర మంపిరి.

ఫినిక్సు వచ్చిన తరువాత బ్రహ్మచర్యమునుగూర్చిన నా యాలోచనమును చగనలాలు, మగనలాలు, వెట్టు మొదలగువారికిఁ జాల నుత్సాహముతోఁ జెప్పితిని. అది యందఱకును నచ్చెను. అందఱకును

ఆత్మకథ

బ్రహ్మచర్యముయొక్క అవశ్యకత తెలిసెను. కాని దీని ననస్థించుట అందఱకును కష్టమని తోచెను. కొందఱు ప్రయత్నము చేయ సాహసించిరి. ఇందు కొందఱు సఫలతఁ జెంది రనికూడ నే నెఱుంగుదును.

ఆ సమయమున జీవనపర్యంతమును బ్రహ్మచర్యమును పరీపాలింతు నని నేనును శపథముచేసితిని. ఈవ్రతమహత్త్వమును, దీని కౌతన్యమును అనాఁడు నాకు చక్కగా గోచరింపలేదు. దాని కౌతన్యమును నేను నేటికిని అనుభవించుచునే యుంటిని. దానితోపాటు దానిమహత్త్వమును ప్రతిదినమును ఒకనాఁటికంటె నొకనాఁడెక్కువగా గోచరించుచునే యుండెను. బ్రహ్మచర్యము లేని జీవనము శుష్కము, మఱి పశుజీవనము. పశువు సహజముగా నిరంకుశము. తన యిచ్చ చే తనమీఁద నంకుశ ముంచుకొనుటయందే మనుష్యుని మనుష్యత్వమున్నది. ధర్మగ్రంథములలో బ్రహ్మచర్యస్తుతిని జూచి నే నత్యుక్తి యనుకొంటిని. కాని అది యుచిత మనియు, ననుభవవద్ధ మనియు నేఁడు ప్రతిదినమును స్పష్టముగా తెలియవచ్చుచున్నది.

ఇంత మహాఫలము గల బ్రహ్మచర్యము సులభసాధ్యము గాఁగ; కేవలము శారీరకమును గాదు. శారీరకనిగ్రహముతోడనే బ్రహ్మచర్య మారంభ మగుచున్నది. శుద్ధబ్రహ్మచర్యమునందు తలఁపుగూడ తప్పు. పూర్ణబ్రహ్మచారి కలలో నేని తలఁపఁడు. ఎంతవఱకు కలలు వచ్చుచుండునో, కలలయందును వికారము ప్రబలుచుండునో అంత వఱకును బ్రహ్మచర్యము కొఱతయే యని తెలియవలయును.

బాహ్యేంద్రియ నిగ్రహముగూడ చాల గష్టమే యని నాయభిప్రాయము. బ్రహ్మచర్యవిషయమున నిష్ఠయుండ నని నేఁడు నేను చెప్పుకొనవచ్చును. కాని తలఁపునెడ నింకను చాల జయము కలుగవలసి యున్నది. నా ప్రయత్నములలో లోపము లేదు. కాని

యెచటినుండి యూరుచుండునో నాయెఱుక లేకయే ఆ తలఁపులు నా మీఁద సవారు చేయుచుండును. తలఁపులనుగూడ మూసివైచు తాళపుఁజెవి మురుజునికడ నున్నదని నే నెఱుఁగుదును. కాని ఆ తాళపుఁజెవి ఎవరికి వారే వెతుకుకొనవలయును, తమ యనుభవములను తమ వెనుకవారి కిచ్చిపోయిన మహాపురుషులు మనకు మార్గదర్శకులు. వారు పరివ్రాణ్ణులు కారు. పరివ్రాణ్ణత పరమేశ్వరునిది. కావున భక్తులు తమ తపశ్చర్యచే పవిత్ర మొనరించి రామనామాది మంత్రములను మన కిచ్చిపోయిరి. మనము మనలను సంపూర్ణముగా ఈశ్వరున కర్పించుకొననిచో ఎన్నఁటికిని తలఁపుల దాటఁ జాలనుని నాకు నమ్మకము సమస్తఃకర్మగ్రంథములందును నే నిట్టి వచనములను చదివి యు టిని. బ్రహ్మచర్యమును మిగుల జాగ్రత్తతో కాపాడుకొను సందర్భములందు దీని సత్యమును చవి చూచితిని.

రాఁబోవు ప్రకరణములలో బ్రహ్మచర్యమునకు నా పట్టపాట్లు కొన్ని తెలిపెదను. కావున ఈ ప్రకరణాంతమున 'ఆ మొదటి బులుపాటములో ఈ వ్రతపాలనము సులభము గాఁ గానిపించె' నని యింతమాత్రమే తెలుపుదును. వ్రతము తీసికొనఁగనే భార్యతో ఏకశయ్యయు, ఏకాంతసేవయు వదలిపెట్టితిని. ఇదియే నాచేసిన మాత్రము. ఈవిధముగా ౧౯౦౦ సంవత్సరమునుండియు ఇప్పటిోడను, అనిచ్ఛతోడను నడచుచుండిన ఈ బ్రహ్మచర్యము ౧౯౦౬ సంవత్సరము మధ్యమున వ్రత మాయెను.

సత్యాగ్రహోత్పత్తి

ఈనా యాత్యశుద్ధి సత్యాగ్రహమునకు నిమిత్త మగునటులు

కొన్ని కొన్ని విషయములు జోహాన్సుబగ్గనందు సంభవించుచుండెను. నేను బ్రహ్మచర్యవ్రతమును గైకొనువఱకు వాడేవితము నందలి ముఖ్యులుటన లన్నియు మెల్ల మెల్లగా సత్యాగ్రహమునే స్వీకరించినటులు నే నిపుడు గ్రహింపఁ గలుగుచున్నాను. సత్యాగ్రహమును శబ్దము పుట్టుటకు ముందు సత్యాగ్రహ మను పదమున కర్థమగు వస్తువు పుట్టియుండెను. అది పుట్టినపుడు 'ఈ వస్తు విట్టిది' అని నేను నెఱుఁగను. దీనిని జెప్పవలసినపుడు గుజరాతీలో 'పేసివ్ రిజిస్ట్రేక్షన్' అను ఇంగ్లీషుపదము నే వాడుచుంటిమి. ఒక తెల్లవారి సభలో ఈ 'పేసివ్ రిజిస్ట్రేక్షన్' అనునది సంకుచితార్థబోధకముగా వాడఁబడుచున్న దనియు, ఈ వస్తువు బలము లేనివారి కేడుగడ యనియు, ఇందు ద్వేషమునకుఁగూడ తా వున్నటులు కానిపించుననియు, తుదకిది హింసలో పరిణమించు ననియు తెలిసికొని ఈ శబ్దము భారతీయుల సంగ్రామముయొక్క సత్యరూపమును గోచరింపఁ జేయ లేదని చెప్పవలసివచ్చెను. కావున నొక కొత్తశబ్దమును కూర్చవలసివచ్చెను.

నా కొక స్వతంత్రశబ్దము తట్టలేదు. ఈ యర్థమును దెలిపు శబ్దమును వ్రాయఁగలవారికి బహుమతి యియ్యఁబడు నని ఇండియన్ ఓపీనియనులో ప్రకటించితిని. మగ్గలాల్ గాంధీ* 'సత్ + ఆగ్రహ' అను నీ రెండు పదములను మేళవించి 'సదాగ్రహము' అను నీ సమస్త

* సత్ = సత్యమునందు, ఆగ్రహము = వజ్రదరి.

పదమును బనాయించి బహుమతి పొందెను. తరువాత ఈ సత్యాగ్రహ శబ్దమును మిగుల స్పష్టము చేయనెంచి 'య' అను సత్వరమును జోడించి నేను దీనిని 'సత్యాగ్రహము' అని మార్చితిని. నాటి నుండియు గుజరాతుభాషలో నీపదము నేటిపోరాటమందు రూఢ మాయెను.

ఈ పోరాటముయొక్క ఇతిహాసమే దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని నా జీవితముయొక్కయు, విశేషించి సత్యశోధనము యొక్కయు ఇతిహాసము. ఈ ఇతిహాసములో చాలభాగము యేరవడ చెరియందు వ్రాసి తిని. మిగిలినది విముక్తుడ నయినపిదప వ్రాసితిని. అదియంతయు నవజీవన పత్రికయందు క్రమక్రమముగా ప్రకటింపఁబడి తుదకు దక్షిణ-ఆఫ్రికా సత్యాగ్రహేతిహాస మను పేరున పుస్తకముగా ప్రకటింపఁబడెను. దీనిని కరంట్ థాట్ పత్రికకు శ్రీ వాలజీ గోవిందజీ దేసా ఈ గారు ఇంగ్లీషులో తర్జిమా చేయుచున్నారు. ఇదిగూడఁ గొన్నాల్లలో పుస్తకముగా ప్రకటింప నేర్పాటు జరిగెడిని. * దానిఁ జదివినచో దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని నా సత్యశోధనలు తెలియును. అచటి నా సత్యాగ్రహ మెఱుంగని ఘూర్జరు లా గ్రంథమును తిలకింతురు గాక ! దాన వ్రాయఁబడిన యంశములను వదిలి దానఁజేరని కొన్ని క్రొత్త సంగతులను ముందరి ప్రకరణములలో పూర్తిచేసి పిదప భారత దేశమునందలి నాశోధనలను పాఠకులకు పరిచయము గావింప నిచ్చు గించుచున్నాను.

ఈ పరిశోధనల వరుస తెగకుండఁ జదువఁ దలఁచుకొనువారు దక్షిణ-ఆఫ్రికా-ఇతిహాసమునుగూడ తమ ముందు ఉంచుకొందురు గాక !

* దీని ఆంగ్లానువాదము యన్. గణేశకాకంపెనీవారిచే (ప్రిన్టింగ్ మదరాసు) పుస్తకముగా ప్రకటింపఁబడెను.

అహోర పరిశోధనములు

మనోవాక్యాయములచే బ్రహ్మచర్యపాలనమును గురించిన యాలోచనయు, ఆత్మసద్ధిచే సత్యావ్రహ్మసమరమునకు ఎక్కువ కాలమును వినియోగించుటను గుటి చిన యాలోచనయు, ఈరెండే నాపనులు. ఈ రెండు యాలోచనలును వాభోజనమున మిగుల సంయుమమును, మిగుల మార్పును ప్రేరించెను. వెనుకటి మార్పు ఆరోగ్యమునకు, ఇప్పటి మార్పు ధర్మమునకు.

ఇందు ఉపవాసమును, అల్పాహారమును ఎక్కువ తావు నాక్రమించెను. లోపల విషయవాసన లున్నవారికి జీహ్వచాపల్యమెక్కుడు. నాకును జీహ్వచాపల్యము కలదు. జనసేంద్రియమును, స్వాదేంద్రియమును నిగ్రహించుటకుఁ జాలఁ బ్రయాసపడితిని గాని వానిని పరిపూర్ణముగా నిగ్రహింపఁగలిగితి నని నేటికిని చెప్పకొనఁజాలను. నేను తిండిపోత ననియే తలఁతును. నామిత్రులు నాతిండిని జూచి సంయత మనుకొనెడివారు గాని అది యటులు కాదు. నేను చేయఁగలిగినంత నిగ్రహమును చేయకున్నచో నేను పశువుకన్న పొడై యావఱకే నాశము నొందియుందును. నాలోపములు నాకుఁ జక్కగాఁ దెలియును. వానిని పోఁగొట్టుకొనుటకు మిగులఁ బ్రయత్నించితి ననియుఁ దెప్పఁగలను. ఈ కారణముననే నేను నేటిదాఁక ఈశరీరము నీడ్చుకొనివచ్చుచు నాచేతనయిన పనిని చేయఁగలుగుచున్నాను.

నాలోపములు నాకుఁ దెలియుటవలనను, అనారోగ్యముగా అనుకూలమగు సాంగత్యము దొరకుటవలనను ఏకాదశిని ఉపవాసము

గాని, ఫలాహారమును గాని చేయమొదలిడితిని. జన్మాష్టమి మొదలగు నితరతిథులందును వీనిని జేయఁబూనితిని. సంయమద్వష్టిలో ఫలాహార మునకును, అన్నాహారమునకును ఆత్మే భేదము లేదు. ధాన్యము లను పేరఁ బరఁగు ద్రవ్యము లన్నిటియం దే రుచికలదో ఫలాహారమునం దును ఆరుచికలదు. అలనాటు పడినతరువాత ధాన్యముల రుచి కన్న పండ్ల రుచియే యెక్కుఁ డనిపించును. కావున పర్వములందు ఉప వాసముగాని, ఏకభోజనము గాని మంచి దనుకొంటిని. మరియు ప్రాయశ్చిత్తాదుల కేజీని నిమిత్తములు సంఘటింపుచో ఆహార దేక భోజనము పెట్టుకొంటిని. దీన శరీరము స్వచ్ఛముగఁబడెనే రసజ్ఞానమును అధిగమయెను. ఆఁకలియుఁ బెరిగెను. ఇది నా కనుభూత మాయెను. ఇటు లుపవాసాదు లొకవంక సంయమమునకును, ఇంకొకవంక భోగ మునకును సాధనము లని కనుఁగొంటిని. ఇట్టివలీ నా యనుభవములు కొన్నియు, ఇతరుల యనుభవములు కొన్నియు పైవిషయమును సమ ర్థించెను. నాశరీరము పెరిగి బలిష్ఠముగా నుండవలయు నని నాకు కోరిక గలదుకాని నా ముఖ్యోద్దేశము సంయమము—నాలుకను కట్టి వేయుట. కావున భోజ్యవస్తువుల మార్పఁగడఁగితిని. ముద్ద తగ్గింపఁ దొడఁగితిని. కాని ఇది—చాప్యము—నాతోఁక పట్టకొనియే వచ్చుచుండెను. ఒకవస్తువును విడిచి మఱియొక వస్తువును తినుచుంటిని. ఆక్రోత్తవస్తువుగూడ ప్రాంతవస్తువుకంటె రుచిగా నున్నట్లు కనఁబడఁ దొడఁగెను.

ఈ పరిశోధనలలో నాకుఁ గొందఱు బాసట గలరు. వీరిలో హరమాణ్ కేలకొ బేక్ గారు ముఖ్యులు. వీరినిగూర్చి దక్షిణ-ఆఫ్రికా-సత్యాగ్రహ చరిత్రమున సంపూర్ణముగా వ్రాసియుంటిని గాన మరల నిచట వ్రాయ దొరఁగొనను. ఉపవాసములందును, ఏకాహార ములందును పెదనాఱుపులందును వీరు నాకు సబ్రహ్మచారులు

ఆత్మకథ

సత్యాగ్రహసమరము ముక్కుపట్టులో నున్నపుడు నేను వీరియందు నుంటిని. మే మిరువురమును మార్పులను చేర్చించుచు క్రొత్త మార్పులలో నెక్కువ చవి ననుభవించుచుంటిమి. నాఁడు వానిని గూర్చిన మామాటలగూడ చవిగా నుండెడివి. నానిలో ఏమాటయుఁ జేరదని పించెడిది కాదు. కాని రుచులలోఁబడి యిటులుమునిగిపోవుట తగని పనియని యిటీవల ననుభవమునకు వచ్చెను. ఏలన మనుజుఁడు తినుట రుచికొఱకుఁ గాదు, శరీరమును నిలుపుకొనుటకొఱకు. అన్ని యింద్రియములును శరీరమును, శరీరచ్ఛాయమున ఆత్మను సేవింపఁ దలఁచి పనిపాటలు చేయుచో అపుడు వానివానిపయి చవులు చప్పుఁ బడును. అప్పటినుండియు అవి తమ స్వాభావికముగు రూపమును బొంది తమ తమ పనులను నిర్వహించు నని వాక్రవ్య నగున.

ఇట్టి స్వాభావికతను మేళవించుట కెన్ని లక్షల పరిశోధనలను చేసినను ఎక్కువ అనిపించుకొనవు. మరియు నిందులకు పెక్కు శరీరము లాహుతి యొనర్పవలసియున్నను అందులకు లెక్కచేయరాదు. కాని దీనికి ప్రవాహ మెగురునడచుచున్నది. నశ్వరముగు నీ శరీరమును సుశోభిత మొనరింపను, ఆయువును వృద్ధిబొందింపను మన మనేకప్రాణులను బలిగోరుచున్నాము. కాని మన మిటు లొనరించి శరీరాత్మలను రెంటిని చంపుకొనుచున్నాము. మన మొక గోగము నిమ్మళింపఁజేసికొనఁబోవుచు క్రొత్తక్రొత్త రోగములఁ దెచ్చుకొనుచున్నాము. ఇంద్రియభోగముల భుజించుట కుద్యమించుచు భుజించు శక్తిసే కోలుపోవుచున్నాము. ఇది యంతయు మన కనులయెదుటనే జరుగుచున్నను మనము దానిని చూచుట లేదు. దీనికన్న నాశ్వర్య మేమున్నది?

ఈ భోజనపరిశోధనలను గుఱించి యింకను వ్రాయఁ దలఁతును. కావున వాని యుద్దేశమును, వాని గుఱించి నా విచారసరణిని పాఠకుల యెదుటికిఁ దెచ్చు టావశ్యక మాయెను.

కస్తురబాయి ధైర్యము

కస్తురబాయికి ముమ్మాటులు ప్రాణముమీదికి వచ్చెను. ముమ్మాటులును గృహనైరద్యముచేతనే బ్రతికి బయటబడెను. మొదటి మాటు ప్రాణముమీదికి వచ్చినపుడు సత్యాగ్రహము జరుగుచుండెను. ఆమెకు మాటిమాటికి రక్తస్రావము కలుగుచుండెను. డాక్టరు మిత్రుఁడొకఁ డాపరేషను చేయింపుమని సలహా యిచ్చెను. కొంత గ్రంథము జరిగిన సిదప ఆమె ఆపరేషనుకు సమ్మతించెను. ఆపాశ్రీరము మిగుల షీణించి యుండెను. కావున డాక్టరు మత్తుమం దీయక యాపరేషను గావించెను. దాని నామె కవుడు కడుబాధ కలిగెను గాని యామె పలుధైర్యముతో నోర్చుకొనెను. ఆ యోరిమి చూడఁగా నాకౌశ్వర్యము కలిగెను. ఆపరేషను నిర్విఘ్నముగా నెఱవేఱెను. డాక్టరును, వారి ధర్మఁబత్నియు కస్తురబాయికి మిగుల సుపచారము చేసిరి.

ఇది డరబనులో. గెండు మూడు దినములు గడచిన పిదప డాక్టరు 'ఇక భయము లేదు, మీరు జోహాన్సుబర్గు వెళ్లవచ్చును' అని మాకు నెల వొసఁగెను. మేము వెళ్లితిమి. కాని కొలఁదినాళ్ల కే 'కస్తురబాయి యాలోగ్యము సరిగా లేదు, మంచముమీదనుండి లేవ లేదు, ఒకతూరి సోఁతుగూడ లేదు' అని వార్త వచ్చెను. నాయనజ్ఞ లేక ఆమెకు సారా గాని, మాంసము గాని మిందులోఁ గాని, ఆహారములోఁ గాని కలిపి యాయఁగూడ దని డాక్టరుఁడు. అతఁడు నా కిటులు తెలిపా నిచ్చెను—'తమభార్యకు మాంసరసముగాని, మద్యముగాని యిచ్చితీరవలయును. నా కనజ్ఞ యీవలయును.' నే న్నిటులు సమాధాన మిచ్చితిని—'నే ననజ్ఞ యీఁజాలను. కస్తురబాయి

ఆత్మకథ

స్వతంత్ర. ఆమె యిపు డడుగఁదగిన స్థితిలో నున్నచో నడిగి ఆమె తీసికొనఁగోరుచో ఇచ్చునది.'

'రోగుల నే నిట్టిహుట లడుగను. మీరు స్వయముగా రండు ! నా చెప్పిన వస్తువుల నామె కిచ్చుటకు మీ రంగీకరింపనియెడల మీ భార్యప్రాణములకు నేను పూచీపడను' అని మరల డాక్టరు తెలిపెను.

ఇది విని నేను వెంటనే దరబను చేరితిని. డాక్టరును కలిసి కొనఁగా నతఁ డిటు లనెను—'నేను మాంసరస మిచ్చియే మీకు తెలిపాను చెసితిని.'

'అయ్యా ! మీరు దగాకొరులు !' అని నే నంటిని.

'వైద్యునందు దగాలు గిగాలు లేవు. ఇట్టి సమయములలో రోగులను, వారి బంధుగులనుగూడ దగాచేయుట పుణ్య మని మే మను కొందుము. ఎటులయినను రోగుల బ్రతికించుటయే మా ధర్మము.' అని డాక్టరు దిట్టముగా బదులొడెను.

దీనఁ గడు వగచితిని. కాని శాంతుఁడ నయియే యుంటిని. డాక్టరు నాకు నెచ్చెలి, సజ్జుఁడు. ఇతఁడును, ఇతని భార్యయు మాకుఁ గడు నుపకరించిరి. ఇతని వర్తన సైరింప నెంచనయితిని.

'అయ్యా ! ఇక దాఁచవలదు. ఇపు డేమి చేయవలయును ? ఆమెయిచ్చ లేక ఆమెకు మాంస మీయ నొల్లను. మాంసము గొన కున్నఁ జచ్చిపోయినను మా కిష్టమే.'

'మీ వేదాంతము మాయంట సాగదు. మీ భార్య మాయంట నున్నంతవట్టు మాంసముగాని, మఱి యేదిగాని యీవలసియున్న యెడల తప్పక యిత్తును. ఇటులు మీ కిష్టము గానిచో మీ భార్యను

మీరు తీసికొని పోవచ్చును. నాయంట నామె యారీతిగా వచ్చుచుండఁగా నేఁ జూడఁజాలను.'

'నాభార్య నిపుడు తీసికొనిపోవలయు నని యామీ యాజ్ఞ ?'

'తీసికొని తేచిపొండునీ నే నెన్నఁటికి ననఁజాలను. నాకు మరలొకటి అడ్డుముక్కెట్లగుండు! మా దంపతుల మీరువురము మా శక్తి కొలఁది పరిచర్య చేయుదుము. మీరు వెనుక చింత యేమియు లేక వెళ్లవచ్చును. ఈ చిన్న విషయమే మీ మతి కెక్కినిచో మీరు మీభార్యను మాయింటినుండి తీసికొని వెళ్లుడని చెప్పక తప్పని సరి యగుచున్నది.'

అపుడు నాకుమారుఁడగుఁడ నున్నాఁ డనుకొందును. అతఁడును ఇండులకు సమ్మతింపలేదు.

పిదప నేను కస్తూరబాయికడ కరిగితిని. ఆమె కపు డించుకయు శక్తి లేదు. అపు డామె నేవిషయమునకుఁ గాని కదలించుటయు దుఃఖిదాయకమే. అయినను ఆ విషయము చెప్పట ధర్మముని తలఁచి చెప్పితిని. ఆమె నిట్టకేమియుతో నిటు లనెను—'నేను మాంసరసము పుచ్చికొనను. మానవజన్మము దుర్లభము. మీ చేతులలో ప్రాణములు విడుతునేని పరవా లేదు; కాని ఈ శరీరమును అపవిత్రము చేసికొనను.'

నేను బోధింపవలసిన దంతయు బోధించితిని. మరియు, 'కీవు నా మతము ననుసరించి యుండవలసిన అక్కఱ లేదు. మన మెఱిగియున్న పలువురు హిందువులు మద్యహంసములు మందుగాఁ గైకొందురు.' అని చెప్పితిని. కాని ఆమె నామాటలకు లోఁగక—'న న్నుచటికిఁ గొనిపొండు' అని పలికెను.

నేను కట్టె యంటిని. తీసికొని వెళ్లుట యనఁగనే మనస్సు కలక్కుమనెను. అయినను పోవుటకే నిశ్చయించుకొంటిని. డాక్టరు గారికిని, వారి భార్యకును తీసికొని వెళ్లుదు నని చెప్పివయిచితిని.

ఆత్మకథ

డాక్టరు అగ్నిరాముడై ఇటు లనెను

‘ఎంత ఘాతకుఁడవయ్యా? ఇట్టి గుడ్డితిలో విమాయ నెఱుఁగని యామెతో ఇట్టి మాటలు చెప్పటకు నీకు సిగ్గు జేయలేదు గదా? నీ భార్య యిపుడు తీసికొనిపోవఁ దగిన స్థితిలో లేదు. ఆ మెళుకైన మేనాత్రి మొత్తికిని నైరింపలేదు. రస్కాలో ఆ మెప్రాయముల పోయినను పోవచ్చును; అదియు వింతకాదు. మొండిపట్టులైన నామాట విననిచో మీకే తెలిసినవచ్చును. మద్య మీయ నొల్లనిచో ఒక రాత్రి యేని మాయింట నుంచుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు.’

చిటపట చిటపట నాన పడుచుండెను. స్తేషను దివ్వు. డరబనునుండి ఫినిక్సువఱకు రైలురస్తా. పనుట ౨౪ మైళ్లు కాతినడక. వెళ్ళఁగల మని ధైర్యము కావలసినంత యుండెను. ఈశ్వరుఁడన్ని విధముల కాపాడు నని నేను తలఁచితిని. ముందొకనిని ఫినిక్సు పంపితిని. ఫినిక్సులో నా కొక హేమక్ కలదు. హేమక్ అఁగా గట్టిదారములతోఁ జేసిన డోల. దీనిని వెదురువాసములకుఁ గట్టి రోగుల నందు కూరుచుండఁబెట్టి సుఖముగా మోసికొని పోవచ్చును. ఇట్టి హేమక్ ఒకటి, వేడిపాలసీసా ఒకటి, వేడినీళ్ళ సీసా యొకటి, మనుష్యు లాఱుగురు.—వీరిని దీసికొని ఫినిక్సు స్తేషనుకు రమ్మని వెస్తుగారికి కబు రంపితిని.

రైలు వేళ యాయెను. రిక్నాను మాటాడితిని. అట్టి భయంకర స్థితిలో నం దామె నెక్కించి బయలుదేఱఁదీసితిని.

నా కామెకు ధైర్యము కలిగింపఁ బని లేకపోగా ఆమెయే నాకు ధైర్యము కలిగించి, ‘నా కేమియు భయము లేదు. మీ రూరక తొందరపడకుఁ’ డనెను.

ఎముకలు, చర్మము తక్కు మఱియేమియు లేదు. ఒక మెతుకేని లోపలికి పోదు. స్తేషను-ష్టాటుఫారము కడు పొడవు. బండి

యొక్కటకు కడు ద వ్యరుగవలయు. రిష్టా అంతవట్టు పోవదు. నేను బండిదనుక చేతులపై మోసికొనిపోతిని. ఫీనిక్సు స్టేషనుకు అడోలీ వచ్చెను. దానిలో ఆమెను సుఖముగా ఇంటివఱకు గొంపోయితిమి. అచట కేవలము జలచికిత్సచే నీమెకు మెల్లమెల్లగా జీవకలుగ నారంభించెను.

ఫీనిక్సు వెళ్ళిన రెండుమూడు దినముల తరువాత ఒక స్వాముల వారు విజయంచేరి. నాబంధపట్టు విని నాపయి దయ పుట్టి మాకుఁ గొంచెము బోధచేయవచ్చిరి. అపుడు మణిలాలను, రామదాసును ఉన్నయటులు గుఱుతు. స్వాములవారు మాంసాహారము నిగోషముని బోధింపఁగడఁగిరి. మనుస్మృతిలోని స్లోకములఁ జదివిరి. నాభార్య యెదుట ఈసంవాదము నడిచుట నా కిష్టము లేదు. కాని వినయ బలమునఁ జెప్పనిచ్చితిని. మాంసాహారము చేయవచ్చునని చెప్పుటకు నాకు మనుస్మృతితో ఆవశ్యకత లేదు. నాకును ఆ స్లోకములు తెలియును. అవి ప్రక్షిప్తము లనెడు పక్షముగూడ కల దని నే నెఱుఁగుదును. అవి ప్రక్షిప్తములు కాకున్నను ఆహారమునకు సంబంధించిన నామతము స్వతంత్రము. కస్తూరబాయివిశ్వాసమచలము. ఆయమాయికురాలీ శాస్త్రప్రమాణము లేమెఱుఁగును? ఆమెకు తండ్రితాతలకడ నుండి వచ్చు నాచారమే ధర్మము. ఇక కుర్రలకు తమతండ్రి విశ్వాసమే ధర్మము. కావున నా రా స్వాములవారితో విసోదించుచుఁ గూరుచుండిరి. తుదకు కస్తూరబాయి యీ మాటలు పలికి యీ సంవాద మును ముగింపఁజేసెను:

‘స్వామీ! మీరు వేయి చెప్పుఁడు, నేను మద్యహంసములతో ఆరోగ్యవతిని కానొల్లను. ఇక నాకు తలనొప్పి వచ్చునటు లానరింపకుఁడు. ఇంకేమేని కొఱత యున్నచో తమ రీ బిడ్డను, తండ్రిని వెంట పేసికొని వెళ్ళి వాదించుఁడు! నేను నా నిశ్చయమును మీ కఱిగించియే యుంటినిగదా!’

ఇంటిలో న త్యాగ్రహము

మొదటి జైలు-అనుభవము నాకు ౧౯౦౨ లో. అనట
జైలు పాటింపవలసిన నియమములు చూచితిని. అవి
సంయమముకలవాఁడు, లేక బ్రహ్మచారి స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా
పాలింపవలసిన నియమములనంటి వని తెలిసికొంటిని. నూర్గుఁ డస్త
మింపక ముందు అయిదుగంటలు కొట్టుసరికి జైలు భుజింపవల
యును. జై దీలలో—భారతీయులకుఁ గాని, నీగ్రోలకుఁ గాని—
కాఫీ తేనీరు లొంగబడవు. కూరలు మొదలగువానిలో ఉప్పు కలిపి
వండరు. వలయుచో విశిగా నిత్తురు. రుచి గల వస్తువు నీయరు.
'జై దీలకు కూరలలో వేసికొను సంబారు కార మిప్పింపు' డనియు,
'వండుచుండఁగనే ఉప్పు వేయింపు' డనియు నేను జైలువైద్యుని
వేఁడుకొనఁగా నతఁడు 'ఇష్టము వచ్చిన పదార్థముల నారగింపటకు
మీ రిచటికి దయచేయలేదు. కూరలో సంబారు కారము లేనిచో
ఆరోగ్యము నెడదు. మరియు ఉప్పు వంటక మగుచుండఁగా వేసినను,
వంటక మయివపిదప కలుపుకొనినను, ఆరోగ్యమున తేడా లేదు' అని
సమాధానము చెప్పెను.

తుద కెంతో కొట్టుకొనిన పిదప భోజనమున కొంత మాగ్గు
చేయించుకొనఁ గలిగితిమి. కేవలము సంయమవృత్తితోఁ జూచునెడల
నీ నిషేధములు రెండును మంచివి. ఒకరియాజ్ఞ చే నియమమును
పాలింపవలసి వచ్చునేని దాన ఫలము కలుగదు. కాని స్వేచ్ఛచే నియ
మమును పాలించుచో దానఁ జాల మేలు కలుగును. కావుననే నేను
జైలునుండి రాఁగానే ఈ రెండు నియమములను పెట్టుకొంటిని. చాల

పట్టు నేనీరు ద్రావ మానితిని. ప్రాగ్గు గ్రుంకకముందే భుజింప పెంచ
తీడితిని. ఈరెండును నేడు స్వాభావికము లయిపోయెను.

ఉప్పునుగూడ పరిత్యజింపవలసిన ప్రసక్తి యొకటి సంభవించెను.
ఈ నియమ మించుమించు పదియేండ్ల సాటుండెను. 'మనుజునకు లవణ
మావశ్యకము కాదు. మరియు అరోగ్యమును గుఱించియు ఉప్పు తిన
కుండుట మేలు' అని నేను కొన్ని ఆహారగ్రంథములలోఁ జదివి యుం
టని. దీనివలన బ్రహ్మచారికిఁ గూడ మేలు కలుగు నని నా కల్పన
పరుగులెత్తెను. బలము లేనివాఁడు పప్పు తినరా దని చదివితిని. అను
భవమువలనఁ దెలిసికొంటిని. కాని అప్పుడు ఈ రెంటిని విడువలేక
పోయితిని. ఏల యందురా, ఆ రెండును నా కిష్టదేవతలు.

అపరేమను జరిగిన పిదప కన్తురబాయికి రక్తస్రావము కొంచె
మాఁగినను, కొన్నాళ్లకు మరల కాయోడఁగెను. ఏమి చేసినను ఆఁగ
లేదు. జలచికిత్స వ్యర్థ మాయెను. నా యీ వైద్యమునం దామెకు
నమ్మిక లేదు గాని దానితోపాటు తిరస్కారము మాత్రము లేదు.
వానీ, ఇంకొక మంగు పుచ్చుకొమ్మందునా, మందు పుచ్చుకొన
వలయు నను పట్టుదల లేదు. నా చేయఁగల వైద్యములవలన
ప్రయోజనము కలుగని పిదప ఉప్పుఁబప్పుల మానివేయు మని
చెప్పితిని. నే నెంత చెప్పినను, ఎన్నిప్రమాణములు చూపినను
అమె యియ్యకొనలేదు. తుద కొకనాఁడు 'ఉప్పుఁ బప్పుల మాను
మని మీ కెవరని చెప్పచో మీరును మానలేరు' అని గూమె
నాతో పంతమాడెను. ఈ పలుకువలన కష్టము కలిగెను గాని నెంటునే
వార్షమును గలిగెను. వార్ష మేల యందురా? నాత్రేమి నామెకుఁ
జూపించుట కని పట్టు. ఈ వార్షముతో నే నామె కిటు లంటి—
'నీ పోడెదవు! నాకు జబ్బు వచ్చి, వైద్యుఁడు ఉప్పుఁబప్పుల మాను

ఆత్మకథ

మని చెప్పనేని వెంటనే మానఁగలను. కాని నైద్యుఁడు చెప్పనేలకే నీ మాట చొప్పున ఉప్పుబప్పుల నేఁటినుండి ఒకయేడాది దనుక విడిచి వయిచితిని. నీవు విడువుము! లేక విడువకుము! నే నిదే విడిచి వయిచితిని.'

ఆమెకు పశ్చాత్తాపము కలిగెను. ఆమె యిటులు గోల పెట్టెను——'నన్ను తుమింపుఁడు! మీస్వభావము నెఱిగియుండియు మాట బాటితిని. నే నిక నుప్పుబప్పుల మానెదను. మీయొట్టు తీసి పైచికొనుఁడు! నాపై నింత కష్ట వలదు.'

నే నిటు లంటి——'నీ నీ యుప్పుబప్పుల మానితివేని చాల మేలు కలుగుటకు సందియము లేదు. నే నొకతూరి ఒట్టు పెట్టుకొంటినా మఱి మానుట లేదుకదా! నాకును దీన మే లొదవఁగలదు. మనుజుఁ డేకారణముననేని సంయమ మొనరించినచో దాని మేలే కలుగును. కావున నామాట కిక పట్టు పట్టకుము. వీలన నాకిది పరీక్షగ నుండును. నీనిశ్చయమునకును తోడుగ నుండును.' నే నింత చెప్పిన యంత నన్నిక మాటాడించు నంత పని లేకపోయెను. 'మీరు పెంకెలలో పెంకెలు. ఒకరి మాట వినుట మీచదువులో లేదు' అని అంగలార్చి యూరకుండెను.

ఈ విషయమును నేను సత్యాగ్రహమున నొక యంశముగా పరిగణింతును. మరియు నాజీవితమున జరిగిన చక్కని ఘటనలలో నిదియు నొకటిగా దీనిని గుఱుతుచెచ్చికొందును.

పిదప కస్తూరబాయికి ఆరోగ్యము కలుగఁ గొడఁగెను. ఉప్పుబప్పుల మానుటవలనో, దీన భోజనములోఁ గలిగిన కొలఁది గొప్ప మార్పులవలనో, ఇతరనియమములఁ బరిపాలింపఁజేయుటకు నా తీసి

కొనిన జాగ్రత్తవలననో, ఈ శపథముచేత గలిగిన మానసోల్లాసము వలననో ఆరోగ్యము కలిగెను,—గాని వీనిలో నేది కారణమో, ఎంతవట్టు కారణమో నేనెఱిగింపజాలను. మెల్లమెల్లగా కస్తురబాయి ఒడలుచేయఁదొడఁగెను. రక్తస్రావ మాఁగిపోయెను. నాకు 'వైద్యగాణి' అను బిరుదు వచ్చెను.

ఈరెంటిని నిగ్రహించుటవలన నాకుఁగూడ మేలు కలిగెను. విడిచినపిదప నుష్వబిష్వల కోరికయు నాకడకు రాలేదు. ఒక సంవత్సరము పరుగెత్తుకొనిపోయెను. దీన నింద్రియముల కెక్కుడు శాంతి కలిగినటులు గోచరించెను. మరియు సంయమముదెస మనసు మరులుకొనెను. ఏఁడాది దాఁటు పిదప దేశమునకు తిరిగివచ్చినచాల నాశ్చర్యమునకు ఈ నియమ మాచందముననే యుండెను. గొంగర సంవత్సరము నేను సీమలో నొకతూరియే ఉష్వబిష్వలఁ దింటిని. వీనికిని, పిమ్మట దేశమునకు వచ్చినపిదప నీ రెండు ద్రవ్యములను తినుట మొదలిడుటకును గల కారణములను ముందు తెలిపెదను.

నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నామిత్రులు కొందఱచే నీ యుష్వబిష్వలఁ దినుట మానిపించి చూచితిని. దానఁ జాల మేలు చేయరెను. ఈద్రవ్యములయొడ వైద్యమున రెండు మతములు కలవు. కాని సంయమమునకు ఈ రెంటిని విడనాడినచో చాల మేలు కలుగునని చెప్పటతో సందియ మేమియు లేదు. భోగికిని, సంయమికిని తినుబండము వేఱు, వారి త్రోవలు వేఱు. బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింపఁ దలఁచుకొను వారు భోగుల జీవనము నలవాటు చేసికొనినచో కడుఁజిక్కులపాలగుదురు. ఇంతియ కాక బ్రహ్మచర్య మశక్య మనియు ననిపించుదు.

నందుమము

భో జనమునందలి కొన్ని మార్పులకు కట్టుబాటు చేస్తే
కారణమని క్రిందిటి ప్రకరణమునఁ జెప్పబడెను. కాని
యిపుడు ప్రతిదినమును మార్పులకుఁ గారణము ప్రహృచ్చర్యము.

మొదటి మార్పు పాలను మానివైచుట. పాలు ఇంద్రియ
వికారముల నెక్కువచేయునని తొలుతను నేను రాయచంగుఁడొప్పు
గారివలన వింటిని. ఆహారమునకు సంబంధించిన కొన్ని ఇంగ్లీషు
గ్రంథములు చదువుటవలన నీయభిప్రాయము రూఢమయెను. కాని
బ్రహ్మచర్యవ్రత మవలంబింపనంతవఱకు పాలను పరిత్యజించు నిశ్చయ
మునకు రాజాల నయితిని. శరీరరక్షణకు పాలుండి తీర వక్కా
లేదని నేను లోఁగడనే యెఱిగి కొనియుంటినిగాని పాలు వడిగా
విడనాడ కలయిన వస్తువా? ఇంద్రియదుస్సమమునకు పాలు విడనాడుట
మేలను సంగతి ఒక నాటికంటె మఱియొకనాఁడు నాకు తెలిసి
వచ్చుచుండఁగా, ఆవులు కలవారును, గేదెలు కలవారును అవులకును,
గేదెలకును జేయు హింసను దెలుపు కొన్ని గ్రంథములు కలకత్తానుండి
దిగెను. ఆ గ్రంథములు చేసిన పని కడుఁజమత్కారము. నే నా
విషయమును కేలక్ బేక్ గారితోఁ జర్చించితిని.

సత్యాగ్రహేతిహాసమున కేలక్ బేక్ గారిని గూర్చి వ్రాసె
యుంటిని. వెనుక నొకప్రకరణమున వీరిని దడవియు నుగిటిని.
అయినను వీరినిగుఱించి మఱి రెండు మాటలు చెప్పవలయును. నాకు
వీరిచెలిమి అనాయాసముగ లభించెను. వీరు ఖానుగారికి మిత్రులు.
వీరి లోలోపల వైరాగ్యము కలదని ఖానుగార్కు పసిపట్టిరి. కావుననే

వీరికిని, నాకును ఖానుగారు పరిచయము కలుగజేసియుండురు. నాకు వీరితో పరిచితి యొదవిన రోజులలో వీరిచేయు రాజవ్యయమును నాచి నేను కను లెగురవేయుచుండు వాడను. అయినను మామొదటి సమావేశమున వీగు నన్ను ధర్మమును (తత్త్వమును) గుఱించి ప్రశ్నించిరి. ఆ సంభాషణలో బుద్ధభగవానుని త్యాగమునుగూర్చి రాదగిన ప్రశ్నవచ్చెను. నాటినుండి మాచెలిమి చిలవలు పలవలు పెట్టెను. మదిలో నిక్కము చేసికొని నే నేపని చేయఁ దొడఁగుదునో అపనిని తానుగూడ జేయునంతవఱకు అతఁడు నాలో నేకీభవించెను. అతఁ డప్పుడే కాకి. ఇంటియద్దె యటుండ నెలకు ౧,౨౦౦ రూపాయలు అతనికి ఖర్చగుచుండెను. తుదకు తుదకు ౧౨౦ రూకలతో సరి పెట్టుకొని పొదుపు నేర్చికొనెను. సంసారమును ఎత్తివైచి బైలులోఁ బడి నేను తిరిగివచ్చిన తరువాత మే మిరువురమును కలిసి ఒకయింట నుంటిమి. మే ముపుడు కావలసినదానికంటె కడు తక్కువ ఖర్చుతో జీవనము వెళ్ళదీసితిమి.

అరోజులలోనే పాలనుగూర్చి మాకు చర్చ జరిగెను. మి. కేలకబేక్ : 'మనము పాలు ఇంత పొడైన వనుకొనుచు వీల వదలి వేయరాదు? పాలు లేకున్న ఏమి మునిగిపోవును?' అని యనెను. వీరి యభిప్రాయమునకు నాకొనందాశ్చర్యములు కలిగెను. నే నీమాటకు స్వాగత మొసఁగితిని. మే మిరువురమును టాల్ స్టాయ్-ఫారమునం దాక్షుణముననే క్షీరత్యాగము కావించితిమి. ఇది ౧౯౧౨వ సాలున.

కాని నే నీ త్యాగముతో శాంతింప నయితిని. పాలు వదలిన కొన్నాళ్ళకే కేవలము పండ్లు దిని యుండ నిశ్చయించుకొంటిని. అవియు చవుకపాటువి. నిఱుపేదలలో నిఱుపేదలమై వారితోపాటు జీవనము చేయుట మాకోరిక.

ఆత్మకథ

ఫలాహారము చాల నులువని తెలిసెను. పొయి వేయఁ బని లేదు. తచ్చి వేటుసెనగలు, అరఁటులు, ఖర్జూరము, ఆలివునూ నే— ఇవి మాకు మామూలు ఆహారద్రవ్యములు.

బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింపఁ దలఁచుకొనువారి కొకటి గొప్ప వలయును. ఆహారోపవాసములతో బ్రహ్మచర్యమునకు దగ్గఱ చుట్ట టిక మున్న దని చెప్పచువచ్చు చున్నాను. అయినను దీనికి ముఖ్యా ధారము మనస్సు అని యరయునది. మలినముగు మనస్సు ఉపవాస ముచే శుద్ధి నొందఁజాలదు. దీని శుద్ధికి ఆహారమును ఉపకరింపదు. మనోమాలిన్యము విచారముచేత, ఈశ్వరధ్యానముచేత, తుద కిశ్వరా నుగ్రహముచేతనే తృప్తిత మగును. మనస్సునకును, శరీరమునకును కడుఁ జుట్టటికము కలదు. మకిల యగు మనస్సు మకిలతిండ్లకే మరులు కొనును. మకిలమనస్సు పలుతెగల చవులకును, భోగములకును మారాముచేయును. తిరిగి యీ తినుబండములయు, భోగములయు గుణము మననుపయిం బని చేయును. కావున ఆహార నియమమునకును, ఉపవాసమునకును ఆవశ్యకత కానిపించుచున్నది. వికారయుక్త మగు మనస్సు శరీరమును, ఇంద్రియములను తన వశముననుంచుకొనఁ బడు బదులు శరీరేంద్రియములకు వశమై నడచుచుండును. ఈ కారణ ముచే గూడ శరీరమున కొక యాహారమర్యాద యుండవలయును. ఆ యాహారము శుద్ధముగ నుండవలయును. ఇంచుకయు వికారము * కలిగించునదిగా నుండరాదు. మరియు పైఁ జెప్పిన యుపవాసము గూడ నావశ్యకము. సంయమికి ఆహారనియమములతోఁగాని ఉపవాస ములతోఁగాని ఇసుమంతయు ప్రయోజనము లే దనువారు, ఆహార నియమములతోడనే, ఉపవాసములతోడనే ప్రయోజనము కల దని వాదించువారితోపాటు తప్పుత్రోవ నడచువారే యగుచున్నారు. సంయమికి ఈరెండును చాల సాయము చేయఁగల వని నా కనుభవము. వీని సాయము లేక మనసులోని వికారము లడఁగుట అసంభవము.

* వికారము కలిగింపనిది—రజస్సును, తమస్సును ప్రకోపింపఁ జేయనిది : Non-Stimulating—అను.

ఉపవాసము

పాలు, ధాన్యములు విడినాడి ఫలాహారము చేసి చూచు రోజులలో, సంయమముకొఱకు ఉపవాసమునుగూడ నారంభించి తిని. దీని కేలక బేకుగాకు నాకుఁ దోడు. తొలుత నాయుపాసము ఆగోగ్యముకొఱకు. దేహదరుణమున కుపవాస మావశ్యక మనునది యొక మిత్రునివలనఁ దెలిసికొంటిని. నైష్ఠవ కుటుంబమున జన్మమొత్త నందువలనను, మాయమ్మ కతినవ్రతముల నొనరించున దగుటవలనను ఏకాదశీవ్రతము మొదలగువానిని నేను ఇండియాలో ననుష్ఠించి యుంటిని గాని యవి మాయమ్మను జూచి నేర్చికొనినవో, లేకమా కలి నంద్రుల సంతృప్తికొఱకు అనుష్ఠింపఁబడినవో. ఇట్టి వ్రతానుష్ఠానముల వలన లాభ ముండు నని నే ననుకొనను లేదు, విశ్వసంపను లేదు. కాని నే నామిత్రుని జూచి బ్రహ్మచర్యవ్రతమున కుపయోగముగా నతని ననుకరింపఁ దొడఁగి ఏకాదశుల నుపవసంప నిశ్చయించుకొంటిని. ఏకాదశినాఁడు పాలు పండ్లు తిని వ్రతము పాలించితి మనుకొనుట సామాన్యరీతి. నే నిట్టివ్రతమును ప్రతిదినమును పరిపాలించుచునే యుంటిని. కావున నీరు త్రావు హక్కు మిగిల్చికొని పూణ్ణోపవాస మొనరింప నారంభించితిని.

ఆ యారంభమునందే శ్రావణమాసమారంభించెను. ఆ సంవత్సరమున రంజానుపండువును, శ్రావణమాసమును కలిసెను. గాంధీకుటుంబ మిటు నైష్ఠవవ్రతములను, అటు వైవ్రతములను గూడఁ జేయుచుండును. ఇటు విష్ణ్వాలయములకు వెళ్లుచుండును, అటు శివాలయములకును వెళ్లుచుండును. శ్రావణమాసమున కుటుంబములో నెవరో

ఆత్మిక థ

యొకరు ప్రదోష ముండుచునే* యుంగురు. అటులే నేనునీ ఈ త్రానమున ప్రదోషవ్రతము చేయు నిచ్చుగించితిని.

ఈ గొప్ప ప్రయోగముల యారంభము బాల్ స్టాయి-ఆశ్రమములో, సత్యాగ్రహపుర గయ్యము పొడిచి వెలసాలలోఁ బడినవారి కుటుంబములతో నేనును, కేలకొబ్బేకు గారును అచట నుండిమి. అచట బాలకులును, నవయువకులును గలరు. వారలకుఁ గాను బడి యొకటి పెట్టితిమి. ఈ నవయువకులలో నలుగు రైదుగురు ముసల మానులు గలరు. ఇస్లాము ధర్మపరిపాలనమున తోడుపడుచు నేను ఏరి కుష్టజనము కలిగించుచుంటిని. నమాన వృత్తాలు సరిగా నయిండు చుంటిని. ఆశ్రమమున పొరసీకులును, పైస్తవులుఁ గూడఁ గలరు. 'ఎవరి ధర్మమును వారనుష్ఠింపవలెను. ఇతరు లెది జరుగునటులు చూడవలెను' అని యందఱకును నియమ ముండెను. కావున గోర జరుపుఁ డని ముసలమానులకు కుష్టజనము కలిగించితిని. నేను ప్రదోష ముండుచునేయుంటిని. మరియు ముసలమానులకు నాయము చేయవలసినదని హిందువులకును, పొరసీకులకును, పైస్తవులకును సలహా యిచ్చితిని. సంయమపాలనమునం దందఱకును నాయము చేయుట మంచి పని యని తెలిపితిని. ఆశ్రమవాసులలో పలువురు నామాట నియ్యకొనిరి. హిందువులును, పొరసీకులును ముసలమానులను సంపూర్ణముగా ననుకరింపలేదు. అట్టి యావశ్యకతయు లేదు. ముసల మానులు సూర్యాస్తమయముదాఁకఁ దిండికి కనిపట్టుకొని యుంచవలసి వచ్చెడిది. మధ్యాహ్నముననే భోజనమును ముగించుకొనినవాగు ముసలమానులకు వంటక మొనరించి యాయఁగలిగిరి. ఇంతియ కాక ముసలమానులు సరగహీ చేయుదురు. అనఁగా వ్రతదినములలో

* నక్షత్రములని యిచటి వాడుక.—అను.

నూర్చుకొని యుండును. ముందు చీకటితో భుజింతురు. ఇతరు లీ విషయమున వీరికి తోడుపడరు. మరియు ముసలమానులు పగటంగూడ నీరసమొందుదురు. దప్పి యగుచో నితరులు గ్రోలుదురు.

ఈ యనునానమువలన ఉపవాసమహత్త్వమును, వీకభోజనమునాత్మ్యమును అందఱకును దెలియనాయెను. ఒకరిపై నొకరికి దోషాప్రయమును, ప్రేమయు వర్ధిల్లెను. ఆశ్రమమునం దాహారనియమము కలదు. కావున నాయాజ్ఞను నిరసావహించి నా మిత్రులందఱును మాంసము వర్జించినందులకు నేను కృతజ్ఞుడను. రోజాదినములందు ముసలమానులకు మాంసత్యాగము కష్టమయినను దానిని లెక్కనొనక కష్టమను మాటగూడ నాచెవిఁ బడుతుండఁ జేసిరి. ఆశ్రమజీవనమునకు ప్రాతికూల్యము లేకుండు హిందూభాలకులు వీరికి రకరకముల వంటకములు చేసి పెట్టిరి.

నాయుపవాసమును గూర్చి న్రాయుచు ఇచ్చాపూర్వకముగా విషయాంతరములోనికి దిగితిని. ఏలన ఈ చక్కని ప్రసంగమును మఱి యొకచోట నుదాహరింపఁజాలను. మరియు ఈవిషయాంతర ద్వారమున నాస్వభావ మొకటిగూడఁ జూపించితిని. మంచివని తోచు ప్రతి పనులయందును నాకుఁ గొందఱ సహచరుల నుంచుకొనుచుందును. ఈ రోజుభోజనము, ఈయుపవాసమును వారికిఁ గ్రొత్త. కావున ప్రబోధ మనియు, రంజన్ అనియు వారిని లాగుకొని వచ్చితిని.

ఈరీతిగా సంయమనాతావరణ మనాయాసముగా శాశ్రమమునందు నెలకొనెను. మాతోపాటు ఆశ్రమవాసులును ఉపవాసములు, వీకభోజనములును చేయఁబోయిరి. దాన మేలు కలుగు ననియే నామతము. ఈ సంయమము వారి హృదయముల నెంత పని చేసెనో, ఉపవాసా

ఆత్మకథ

దులు విషయముల నవరోధించుట కెంత పని చేసెనో నేను నిశ్చయముగాఁజెప్పఁజాలను. నాకుమాత్రము వానివలన ఆరోగ్యమును, ఇంద్రియదనునమును కలిగెను. 'ఉపవాసాదులవలన ఎందుకను ప్రయోజనము కలిగితీరును' అని నా యుద్దేశము కాదు. ఇంద్రియదునునము నుద్దేశించి యుపవసించుచో విషయములు వినిపింతును. మరియు, ఉపవాసాంతమునందు వియోచ్ఛయము, స్వాదేచ్ఛయము తీవ్రమయినటులు నా మిత్రుల పలువుర యనుభవము. అనఁగా నీ కష్టముది: ఉపవాసదినములలో విషయములను మరికట్టుటకును, స్వాదమును జయించుటకును సంతతోద్దేశము లేకున్నచో శుభఫల మొదలగుడు. ఇట్టియుద్దేశము లేక, మనస్సును లగింపక, కట్టి కార్యోపవాసమువలన విషయవేగ మాగు ననుకొనుట కల్ల. గీతలలోని రెండవ యధ్యాయమునందలి యాల్లోక మిప్పట్టిన మిగుల విరణయోగ్యము.

విషయా వినివర్తంతే నిరాహారస్య దేహినః,

రసవర్జం రసోఽప్యస్య పరం దృష్ట్వా నివర్తతే.

* 'యద్యపి విషయా విషయోపలక్షితాని విషయశబ్దవాచ్యాని ఇంద్రియాణి [అతవా విషయా ఏవ-పాతా.] నిరాహారస్య అనాప్రాయమాదవిషయస్య, కాష్ఠతపసి నీతస్య [కష్టే రససి నీరస్య-పారా.] మూర్ఛస్యాపి వినివర్తంతే దేహినో దేహవతః.-బాష్య.

'విషయవిగ్రహములేక [తాదేవితలె అవయవములను ముడుచుకొని] తపస్సులో కట్టెవలె నుండు మూర్ఛనకు ఇంద్రియములు [లేక విషయములు] ఉడుగును' అని శంకరులవారి యభిప్రాయము.

నిరాహారస్య అనఁగా అన్నము తినుట మానుకొనినవానికి అవి వారి అభిప్రాయము కాదు. ఉపవసించినను కన్ను, మేను మొదలగు ఇంద్రియములకురూపు, సోఁకు మొదలగువిషయముల తాకు సంభవింపవచ్చును గాన

అనఁగా ఉపవసించువానికి విషయములు (ఉపవాసమునడుమ) శ్రమించును; తాని రసము పోదు. రసము ఈశ్వరదర్శనమున— ఈశ్వరప్రసాదమున—శ్రమించును.

సంయమికి ఉపవాసాదులు మార్గమునందు సాధనరూపముగా నావశ్యకములు. ఇంటియకాదు. ఈ కారీరజోపవాసమునకు మానసి జోపవాసముగూడఁ దోడుపడనిచో నది దంభముగా పరిణమించి హాని చేయు నని చెప్పవలసివచ్చును.

‘నిరాహారవ్య’ అనఁగా లంఘనములు చేయువాని కవి అర్థము చెప్పరాదు అని బెల్లంకొండ రామరాయలు—‘న చాత్ర నిరాహారవ్య త్యక్తభోజనవ్య కృతలజ్ఞనవ్యేతి యావ దిత్యర్థ ఇతి శబ్దమ్. ఆహారాభావేఽపి చక్షుస్త్య గాదిభీ రూపవృత్త్యాదివిషయగ్రహణసంభవా న్న సర్వేన్ద్రియప్రతినివృత్తిః’ భాష్యార్క ప్రకాశః.

వెనుక పుటలోని ‘విషయా వినివర్తంతే’ అను శ్లోకమునకు పై నున్న పంక్తులకును ఈ శాంకరాభిప్రాయమునకును చెలిమి యున్నది. అయినను నిరాహారపదమునకు అర్థవిశేష ముండుటచేతనే యీ భాష్యాదు యదాహరింపఁబడినవి,
—అనువాదకుఁడు.

పంతులుగారు

సత్యాగ్రహేతిహాసమునందు వ్రాయ వీ లొదవనివియు.

కొలదిగనే వ్రాయబడినవియు నగు విషయముల నీ ప్రకరణములలో వ్రాయుచున్నాను. పాఠకుల కీ మాట గుఱుతున్నచో పూర్వ్యాపరిసంబంధము బోధపడఁగలదు.

టూల్ స్టాయి-ఆశ్రమమునందు బాలురకును, బాలికలకును విద్యావిషయమైన ఏర్పాటు చేయవలసి వచ్చెను. అందు హిందూ ముసలమాన క్రైస్తవ పాఠశిక బాలకులును, కొలదిమంది హిందూ బాలికలును ఉండిరి. వీరికి ప్రత్యేకించి ఒక పంతులుగారిని పెట్టుట అసంభవము. నా కది యనావశ్యక మనియు తోచెను. అసంభవ మేలనిన, తగిన హిందూస్తానీ-పంతులుగా రచట గొరకరు. ఒకవేళ దొరకినను ఈ కొలది జీతమునకు డిరబనునుండి 20 మైళ్లదూర మెవఁడు రాఁగలఁడు? మఱి మేము ధనములో మునిగి తేలుచుండుట లేదు. మరియు బయటనుండి ఆశ్రమములోనికి పంతులుగారిని రప్పించుట యనా వశ్యక మనిపించెను. ఏలన నేటి చదువులరీతి విద్యా ప్రణాళి నాకు బాగుండలేదు. కాని వాస్తవముగు రీతి నాకనుభవ మున లేదు. తల్లిదండ్రు లర్హులగుదురేని వారి యదుపాజ్ఞలవలననే సరియగు చదువు వచ్చును. ఇది యాదర్శము. ఇట్టి యాదర్శస్థితిలో వెలుపటిసాయము తక్కువలోఁ దక్కువగా నుండఁదగును. టూల్ స్టాయి-ఆశ్రమ మొక కుటుంబము. అందు నాది జనకస్థానము. కావున ఇందలి బాలకులకు మంచి జీవనమును నిర్మింపవలసిన భారమును యథా శక్తి శిరసావహింపవలయు ననుకొంటిని.

ఈ నా భావనలో చాల వోషములు కలవు. ఈబాలురందఱును పుట్టిననాఁటనుండి నాకడ లేరు. అందఱును వేఱువేఱు వాతావరణమునఁ జెరిగినవారు. పైఁగా వారివారి మతము లొక్కటి కావు. ఈబాలురయు, బాలికలయు స్థితిగతు లిట్టివి. నే నీ పీఠికి పితృస్థానమున నుండి యెటులు న్యాయ మొనరింపఁగలను?

చదువులో మనశ్శిక్షకు, అనఁగా చరిత్రవికాసమునకు నే నగ్రస్థాన మిత్తును. అట్టిచదువు ఎట్టి ప్రాయమువారికిఁగాని, యెట్టి వాతావరణమునఁ జెరిగినవారికిఁగాని చెప్పవచ్చును. కావున రేయంబవల్ల నే నీ బాలురలో బాలికలలో తండ్రివలె మెలఁగఁ జొచ్చితిని. అట్టి చదువునకు సచ్చరిత్రము పునాది. పునాది గట్టిదగుచో వినులు విషయములు యథాసమయమునఁ దమంత తమకే తెలియును. లేదా, పరులసాయమునఁ దెలియఁగలవు.

మరియు భాషాజ్ఞానముగూడ కొలఁదియో గొప్పయో ఆవశ్యకమగుటచే కేలన్.బేక్, ప్రాగజీ దేశాయాగారల సాయమున వీరిని చదువజేసితిని.

నాకు కేరళిక్ష ఆవశ్యకమని తెలియును గాని, అది వీరి కనాయాసముగనే లభించుచుండెను.

ఆశ్రమమున నాకరులు లేరు. పాకీపని మొదలుకొని వంటనీలకును గల పనులన్నియు ఆశ్రమవాసులే చేసికొనుచుండిరి. ఆశ్రమమున ఫలవృక్షము లెక్కుడు. త్రవ్వటము పెట్టవలసియుండెను. ఆశ్రమమున కేలకొబేకుగారికి త్రవ్వట మనిన కులాసా. వారు స్వయముగా సరకారువారి ఆదర్శక్షేత్రములలో కొంతకాల ముండి క్షేత్రపాలన మంతయు నేర్చికొనియుండిరి. వంటపని లేనివా రెల్లరును పిన్నలనక

ఆత్మకథ

పెద్దలనక తోలుపని చూచి తీరవలెను. వీరిలో పిల్లలవా లెక్కువ. గోతులు త్రవ్వుట, చెట్లునెఱుకుట, నఱకిన చెట్ల నీడ్చుట యీమొదలగు పనులచే వీరి శరీరము గట్టిపడి బిగియుచు వచ్చెను. వీరి పని యన్న నమితానందము. వీరి కీ పనివలన వేఱుగా కనరతుతోఁగాని, ఆట లతోఁగాని ఆవశ్యకత లేకపోయెడిది. వీరిలో కొందఱు విద్యార్థులు, ఒక్కొక్కపుడు అందిఱునుగూడ, నీ పనికి రాక తప్పించుకొనిపోవు చుండెడివారు. ఒక్కొక్కపుడు అలస్యముగా వచ్చుచుండెడివారు. నేను వీరి కొంటెతనములను పలుమాఱులు ఉపేక్షించితిని. పలు మాఱులు నేను వీరి మెడలమీఁద కూర్చుండియే పని చేయించితిని. నా యీ కాతన్యమునకు వీ రియ్యకొని రసకొననుగాని వీరు నా కెన్నఁడు నెదురాడి యున్న యిటు గుర్తులేదు. పని యుండఁగా ఆట పాటలకు నిరుగాడుట మేలు కాదని నే నపుడు వారికి తెలియఁ జెప్పించుంటిని. అపు డది వారి మది కెక్కడిదిగాని మఱుక్షణము ననే మఱపు తగిలెడిది. ఈరీతిగా పనిమాత్రము జరిగిపోవుచుండెడిది. దాన వారి శరీరమును బాగుపడెను.

ఆశ్రమమున జ బ్బనుమాట లేదు. దీనికి అచటి మంచిగాలియు, మంచినీరును, ఆహారనియతియుఁగూడ కారణము లననగును.

వీరికి ఈపాటుతోపాటు చేతిపనుల పాటుఁగూడ కలుప నెంచి తివి. వీ రందఱకును ఏదో యొక చేతిపని వచ్చియుండవలయు నని నాయభీష్టము. దీనికి కేలన్, బేకుగారు శ్రేష్ఠిష్ట మొనాస్తరికిఁ బోయి చెప్పలు కుట్టుపని నేర్చి వచ్చిరి. వారికడ నేను నేర్పితిని. నేర్పు కొనఁ గోరిన బాలకులకు నేను నేర్పితిని. కేలన్, బేకుగారికి వద్రము కొంచెము తెలియును. ఆశ్రమమున వద్రంగ మెఱిగిన ఘోషముఁ దొక్కఁడు గలఁడు. దాన వద్రము నేర్చుటయు జరిగెను. మరియు నించుమించుగా బాలకు లందఱును వంటచేయ నేర్చుకొనిరి.

ఈ పను లన్నియు నీ బాలకులకు సరిక్రొత్తలు. ఇవి నేర్పికొన వలసిన వని వీరు కలలోనయిన ననుకొనలేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో హిందూస్తానీ బాలకులకు కేవలము అక్షరములు దిద్దుట దక్కవేఱు చదువు గొరకను. ఉపాధ్యాయులు చేయక యే పనినేని బాలురచే జేయింపరా దనియు, బాలురతోపాటు ఉపాధ్యాయుఁడుగూడఁ బని చేయు మండవలయు ననియు బాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమున నొక నియమము కలదు. దీని బాలురు సంతోషముతో నేర్చుకొనుట పాపకృతుఁ.

చరిత్రమును, భాషాజ్ఞానమునుగుఱించి ముందు ప్రకరణమునః

అక్షరజ్ఞానము

గత ప్రకరణమున లాల్ స్టాయి-అగ్రముమునంగు శారీరకకష్టము, దాని కంగములుగా కొన్ని చేతిపనులను నేర్పు మొదలిడుటయు చూచియున్నాము. దీని నాకు సంప్రాద్యముగా సంఘస్థి కలుగకున్నను కొలఁదియో గొప్పయో సాఫల్యము కలిగె నననునా భాషాజ్ఞానము కలిగించుట కష్ట మనిపించెను. దానికే దను నామగ్ని నాకడ లేదు. కోరిక యెంతకలదో తీరిక యంత లేదు. అంతటి భాషాజ్ఞానమును నాకు లేదు. దీని మంతయు పని చేసిచేసి ములయుచుంటిని. కొంచెము దగ దీర్చుకొందు ననుకొను వేళ నీ చదువు వచ్చి పడుచుండెడిది. బోధించుటకు నేను కలకలలాడుచు నుండుటకు బహుళ బలాత్కారముగా నిదుర నాఁపుకొనవలసి వచ్చెడిది. తోఁటపనుల తోడను, గృహకృత్యములతోడను ప్రాతఃకాలము తీరిపోవఁగా పండ్రెండు గంటల భోజన మయిన తరువాత పాఠశాలారంభము. దీని కంటే ననుకూలముగ వేగ లేదు. సాహిత్యపాఠములకు మూడు గంటలు పయోగించుచో నక్కడి కెక్కువలో నెక్కువ. కొంత, అతివము, గుజరాతీ, ఉర్దూ: ఈ భాషలలో పాఠములు. చాలవలకు మాతృభాషలోనే పాఠములు చెప్పవలయు నని నియమము పెట్టుకొంటిమి. అందఱకును ఇంగ్లీషు సామాన్యభాషగా విచార మొనరించితిమి. గుజరాతీవారికిని, హిందీవారికిని సంస్కృతము పెచ్చు. అందఱకును హిందీఆవశ్యకము. వీనిలో ఇతిహాసము, భూగోళము, గణితము అందఱకును నేర్పఁబడుచుండెను. అతివము, ఉర్దూలు నేర్పుట నావంతు.

నాకు వచ్చిన అజ్ఞానము ఓడలోను, జైల్లోను, 'పోపు' వ్రాసిన తమిళ-వాచకమును మించి నా కెక్కుడు జ్ఞానము లేదు. నా ఉద్ధృతిపిజ్ఞానము ఓడలో నేర్పికొనినది. మరియు నాకుఁ గల అరబ్బీ భారసీ పదజ్ఞానము ముసలమానుమిత్రుల పరిచితివలన నుప లభి మయినది. నాకుఁగల సంస్కృతజ్ఞానము, గుజరాతీజ్ఞానమును హైదరాబాదులో కలిగిన వే.

నేను నిర్వహింపవలసిన పనికి నా శక్తిసామర్థ్యము తిట్టివి. ఇది నాతోడివారుగూడ నాకు తమ్ములే. దేశభావలయెడల నాకుఁ గల ప్రేమ, నాశిక్షాశక్తియెడ నాకుఁ గల విశ్వాసము, విద్యార్థుల తెలినితెక్కువతనము, దీనికన్న నెక్కు డయిన వీరి యాదార్యము పెక్కియెడఁ గలిసి నాపనికి సాయము చేసెను.

ఈ యజ్ఞ విద్యార్థులు దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందే జన్మించిన వారు. వారికి వచ్చిన అజ్ఞానము కడుఁ గొలఁది. తిపి యసలే రాదు. వారికి అక్షరములు దిద్దఁబెట్టుటయు, వ్యాకరణమున సామాన్యజ్ఞా నము కలిగించుటయుఁ జేయవలసి యుండెను. ఇది కడుఁ దేలిక. అజ్ఞానము మాటలాడుటలో వారు నన్ను నాయాసముగా జయింపఁగలరు. ఇది వారికిఁ దలయును. ఇంగ్లీషు రాని అజ్ఞానవ్యారెవరెని నాతో మాటలాడ వచ్చినపుడు నాయీ శిష్యులు మాకు దుబాసు లగుచుండిరి. నే విట్లు సంతోషముగా నిర్వహింపఁ గలుగుచుంటిని; ఏలనఁగా, నేను విద్యార్థులముందు నా యజ్ఞానము నెన్నఁడును దాచుటకుఁ బ్రయత్నింపలేదు. నా కెంత తెలియునో నే నంతలోనే యుంటిని. కావున నాకు ఓ యనిన థం రాకున్నను వారి ప్రేమకును, ఆదరమునకును పాత్రము గాకుండలేదు.

ఆత్మకథ

ఇక ముసలమానులకు ఉద్దూ చెప్పట ఇంతకన్న శ్రేయాయెను; వీలయినగా వారికి లిపి తెలియును. కావున వారికి చదువునం దాదరము కలిగించుటయు, దస్తూరి చక్కజేయుటయు నీ రెండే నా పనులు.

వీరందఱును లోకము నిరక్షులు. ఏ బడియందును జనవి విడికినవారు గారు. విరికిఁ జెప్పవలసినది కడుఁ దక్కువ మాఁకొలది కాలములోనే నేఁ గనుగొంటిని. నామరితనమును మాఁగొట్టుటయు, తమంతఁ దాము చదివికొనునటులు చూచుటయు, అభ్యాసమును పైనుండి కనిపట్టుచుండుటయు నను నీ పనులు నొప్పివి. ఇటులు నే నింతటితో సంతృప్తిఁ జెందుచు వేఱువేఱు ఈడు గల యీ బాలురలో, వేఱు వేఱు పాఠములు చదువు నీ బాలురలో శాకగదిలోఁ గూరుచుండి చదివించుకొనుచు వచ్చితిని.

పాఠ్యగ్రంథములనుగుఱించిన హడావుడి నలు దసలను వినఁచుచుండును. నాకు వాని గరజు కనిసింపలేదు. అప్పటి కున్న పుస్తకములతోనేని మా కంతగా పని పట్టినట్లులేదు. బాలురమొది పెక్కు పుస్తకములు కుక్కుట యావశ్యకముగాదు. విద్యార్థులకు పాఠ్యగ్రంథ మేదని నన్నడిగినచో సుపాఠ్యాయుండే యని యందును. నాగుఱువులు పుస్తకములలో నాచేతఁ జదివించి విషయములు కడుఁగొలదియే. నాకు గుఱుతున్నది కాని వారు పుస్తకములలోఁగాక విడిగాఁ జెప్పిన చదువున్నదే అది నేఁటికిని గుఱుతున్నది. బాలురు కనులతో కన్న చెవులతో నెక్కువ గ్రహింతురు; అదియు అనాయాసముగా నేను నాశిష్యులచే నేపుస్తకమేని తుట్టతుదిదాఁకఁ జదివించిన చందము లేదు. పలుతెఱంగుల గ్రంథములఁ గొలదిగాఁ జదివి నేను జీర్ణము చేసికొనిన విషయములను నాభాషలో వారికిఁ జెప్పుచు వచ్చితిని.

అది నేటికిని వారి మెదడులకు పట్టియున్నది. పుస్తకములలోఁ జదివినది గుఱు తుంచుకొనుట వారికిఁ గష్ట మయ్యెడిది. మరియు నేను ప్రత్యేకముగా వినిపించినది గుర్తుంచుకొని, విన్నది విన్నచందమున మరల నాకు వినిపించెడివారు. పుస్తకమునందు వీరి మనస్సు లగ్న మయ్యెడిది కాదు. అలయికచేఁ గాని, కొండొక కారణమునఁగాని నేను కనులు మలుముకొనకుండ నుంటినేని, నా చెప్పనది నీరసముగా నుండకుండునేని, నా చెప్పిన, లేక వినిపించిన మాటలు వారు చెవులు వోరపెట్టుకొని వినెడివారు. మరియు రసమును గ్రహించెడివారు. అపుడు వారు చేయు శంకలవలన వారి గ్రహణశక్తి యించుమించుగా నాకుఁ దెలియవచ్చెడిది.

ఆత్మశిక్ష

విద్యార్థుల శరీరమునకును, మనస్సునకును సాము నేర్పుటకంటె

ఆత్మకు సంస్కారము కలిగించుటలో నేను మిగుల శ్రమ పడి వలసివచ్చెను. నే నిందుల కెక్కువ తత్త్వగ్రంథముల సాయము తీసికొనలేదు. విద్యార్థులకు తమతమ మతముల మూలతత్త్వములను, తమ తమ మతముల సాధారణజ్ఞానమును ఉండితీరపలయునని నాయుద్దేశముగాన ఇట్టి జ్ఞానము కలుగజేయుటకు నాశక్తికొలది పోషింపడితిని. కాని యిదియును మనశ్శిక్షకు నొక యంగ మని నాతలఁపు. ఇక ఆత్మశిక్షణ మొక ప్రత్యేకవిషయము. టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమున బాలురకుఁ జదువు చెప్పమొనరిడక పూర్వము నే నీ సంగతిని గ్రహించితిని. ఆత్మకు వికాసము కలిగించుట యనఁగా చరిత్రనిర్మాణము కలిగించుట, ఈశ్వరజ్ఞానము కలిగించుట, ఆత్మజ్ఞాన మొదలఁ గలిగించుట. ఈ జ్ఞానము కలిగించుటకు బాలురకు కడు సాయము చేయవలసియుండును. ఇట్టి జ్ఞానము గాక మిగిలిన జ్ఞానము లన్నియు వ్యర్థములు; ఇంతియ కాక హానికరములు—అని నామతము.

మనుష్యున కౌత్మజ్ఞానము నాలవ యాశ్రమముననే కలుగు నని వాడుక. ఎవ రీ నాలవ యాశ్రమము వఱకును ఈ యమూల్యవస్తువును కడఁబెట్టుదురో వా రీయాత్మజ్ఞానమును పొందకపోఁగా, చుదిమిని, మరియు దీనికంటెను దురునీయమగు రెండవ బాల్యమును బొంది భూమికి భారమై పోవుచున్నారు. ఇది యెల్లెడల ననుభూతిచరము. ౧౯౧౧-౧౨ సంవత్సరములలో ఈ నాయుద్దేశములను ఈ భాషలోఁ దెలుపఁ బోసఁగలేదు కాని నాటి కీయుద్దేశములు కలవని చాఁగులుతు.

ఆత్మకు సాము గఱపు టెటులు? బాబురచే భజన చేయించి తిని. వీరికి నీతిపుస్తకములను వినిపించితిని కాని దీన సంతృప్తి కలుగ లేదు. బాబురతో నాకు సంబంధ మెక్కుడయినకొలదిని పుస్తకములవలన వీరికి ఈ జ్ఞానము కలిగింప వీలు లేదని తెలిసికొంటిని. సాము చేసి చూపియే సాము శేర్ప వీలగును. తనమనస్సును సాము చేయించియే ఇతగుల మనస్సుచే సాము చేయింప వీలగును. ఆ రీతిగనే తన యాత్మను సాము చేయించియే ఇతరుల ఆత్మచే సాము చేయింప వీలగును. గురువుప్రవర్తనవలననే వారకు లాత్మశిక్షణము నేర్చికొందురు. కావుననే యుపాధ్యాయుఁ డెల్లపుడును—విద్యార్థులు తన కడ నుండురుగాక, లేకుండురుగాక—తాను జాగరూకుఁడయి యుండివలయును. ఉపాధ్యాయుఁడు లంకలో నుండుఁ గాక, తన ప్రవర్తనమువలన తన శిష్యుల యాత్మలను మేలుకొలుపఁ గలఁడు. నేను కల్లరినై నా శిష్యులను సత్యపంథులఁ జేయఁగలుగుట వట్టి బూటకము. సజీవించి యుండుగురువు తన శిష్యులకుఁ ప్రరాక్రమము నేర్పఁ జాలఁడు. తప్పి పరించు గురువు శిష్యులను సంయమ మెటులు నేర్పఁగలఁడు? కావున నాకడ నుండు యువకులయు, యువతులయు ముందు నేనే యొక పదార్థపాఠ మయిపోవలయునని తెలిసికొంటిని. దీన నా శిష్యులే నాకు గురువు లయిరి. నేను నాకొఱకుఁ గాకున్నను నాకడ నుండు వీరికొఱకయినను మంచివాఁడనయి మంచితనమును కాపాడుకొనుచు నుండవలయునని తెలిసికొంటిని. టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమము నందలి పలువిధములగు నా సంయమములు ఈ యువకును, ఈ యువతులకును కృతజ్ఞములు.

ఆశ్రమమునం దొక కుర్రఁడు కలఁడు. అతఁడు కడు నల్లరి వాఁడు. కల్లలమారి. ఎవరిని లెక్కగొనఁడు. మిగిలిన కుర్రలతో

ఆత్మకథ

కయ్యములకుఁ గాలు సాఁపును. ఒకనాఁ డతఁడు పట్టరాని యాగడము జేసెను. నా కేమియు తోచలేదు. ఏలయునిచ నేను విద్యార్థులను దండించి యెఱుంగను. కాని యపుడు నా కొడులు మండిపోయెను. నే నతనికడ కరిగితిని. చెప్పితిని. అతఁడు వినలేదు. మరియు నన్నే తన వలలో నైచికొనఁ జూచెను. నామందు యాకర్ర యొకటి పడి యుండెను. దాని నెత్తి యతని చేతిపైఁ గొట్టితిని. కొట్టుచుండఁగానే నాకు కంపమెత్తుకొనుచువచ్చెను. అతఁడును నాకంపముచు దప్పక చూచియుండును. విద్యార్థుల కందఱును ఇది యంతయు నిదివఱ కెన్నఁడు నెఱుంగని క్రొత్తవింత. ఆ విద్యార్థి యేడ్చెను. శూమింపు మని వేఁడుకొనెను. అతఁడు తనకు దెబ్బలు తగిలినందుల కేడ్వలేదు; —ఇతఁ డించుమించు పదునేడేండ్ల ప్రాయము వాఁడు, చియ్యి పట్టిన మేనివాఁడు; తలఁచుకొనినచో నతఁడు బదులు తీర్చికొనఁ గలఁడు—కాని కొట్టుచుండఁగా నాకుఁ గలిగిన దుఃఖము నితఁడు తెలిసికొనెను. ఇటుపిమ్మట నతఁ డెన్నఁడును నా కవిధేయుఁడు కాలేదు. కానినే నటులు యాకర్రతోఁ గొట్టినందులకు నేటి వఱకు నేను పశ్చాత్తప్తుడ నగుచున్నాను. అతనిని కొట్టి నేను నా యాత్మను ప్రకటింపలేదు. మఱి? పశుత్వమును.

బాలకులను పట్టుకొని కొట్టి చదువు చెప్పట యనిన నాకుఁ గిట్టదు. నాజీవిత మంతటిలో ఒకతూరిమాత్రమే నా కుపకార నొకని కొట్టినటులు గుర్తు. నేను యాశ్లకర్రతోఁ గొట్టుట యోగ్య మయిన దని యింతవఱకును నిశ్చయించుకొనఁ గలిగియుండలేదు. ఇది యుచిత మని చెప్పటకు నా కింతవట్టును సందియమే. ఏలనఁగా దీనికి మూలము క్రోధము. మరియు దండనమే ఉద్దేశము. ఇందు తెలుప వలసినది కేవలము నాసంతాపము. ఆ సంతాపమునే నేను వెలిఁ బుచ్చి

యొంటి నేని ఈ దండ ముచిత మనుకొందును. కాని ఇందు రెండును గలిపియున్నవి. ఈ పని జరిగిన తరువాత విద్యార్థులకు మంచి సంస్కారము కలుగజేయుటకు నా కొక యుపాయము దొరకెను. ఆ యుపాయము నపుడుపయోగించినచో నెట్టి ఫల మొడఁగూడెడిదో యిపుడు చెప్పఁజాలను. ఆ కుర్రఁ డపుడే యా విషయమును మఱచి పోయెను. అతఁ డంతగా బాగుపడినటులును నేఁ జెప్పఁజాలను. కాని యీ ప్రసంగమువలన విద్యార్థులయొడ నుపాధ్యాయుని ధర్మమును గుఱించి విచారింపఁ జాల సానుగ్రహి దొరకెను. ఇది జరిగిన పిదపఁ గూడ కాలరలో నిట్టి దోషములు కానిపించెను గాని నే నెపుడును దండనీతిని ప్రయోగించి చూడలేదు. నే నిటు లాత్మజ్ఞానము కలుగఁ జేయఁ బ్రయత్నము చేయుచు నేనే యాత్మగుణముల నిధికముగాఁ దెలిసికొనఁ గలిగితిని.

విషయములో వడ్లు

నాకెన్నఁడును తట్టరి విషయ మొకటి కేలక బేకు గారికి
 టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమున నామనోపేథి కెక్కించిరి. ఆశ్రమము
 నందలి బాలురలోఁ గొందఱ తాకతాయలు, మంచగీండ్లును, తిరుగుఁ
 బోతులును గలరు. నా మూపురు కుమారులును వీరితో కూడినా కి యుం
 దురు. మరియు నాకుర్రలతోపాటు మఱికొందఱు కుర్రలును వారితోఁ
 గలిసి తిరుగుచుండిరి. ఇటులు తిరుగుబోతులగు ఆ కుర్రలతో నా
 కుర్రలు కలిసి మెలసి యుండుట కేలక బేకు గారికి కష్ట మనిపించి యొక
 నాఁడు 'మీకుర్రలను వారితోఁ గలియనిచ్చుట అంత మంచిదిని
 నాకు తోచదు. ఆ కుర్రలతో మీకుర్రలను గలిపినందుల నెమి
 ఛలము? ఆ తిరుగుబోతుల సావాసమువలన వీరికిమాత్రము సుశ్చక్రిము
 కాక పోకేమి?' అనిరి.

ఈ విషయము విని నేను తిరుగుడు పడితిను లేదో గుర్తుచాలదు
 కాని అపుడు నా చెప్పిన ఉత్తరము గుర్తున్నది. నాప్రత్యుత్తిరి
 విది: 'నాకుమారులకును ఆ తిరుగుబోతులకును నాకు భేద మెట్లులు
 చేయఁ జెల్లును? వారికిని వీరికిని నేనే పూటకావహు. నేను
 రమ్మంటిని. ఆ కుర్రలు వచ్చియుండిరి. నేను కొన్ని రూక లిచ్చుచో
 వా రిపుడే జోహాన్సుబద్దకు పోయి వెనుకటివలెనే సంచరించు
 చుందురు. ఈ బాలు రిచటికి వచ్చి యుండుట నాకు మెహరదాసి
 యని వారి తలిదండ్రు లెంచినచో నే నాశ్చర్యము పొందను. వా
 రిచటికి వచ్చి కష్టములు పడుచున్నారు. ఈ విషయమును మన
 మిరువురమును ఎఱుఁగుదుము. ఈయెడ నాచేయవలసిన పని నాకు

చక్కగాఁ గానవచ్చుచున్నది. వీరి నిచటనే యుంపవలయును. నాకుర్రలును వీరితో కలిసియే యుండవలయును. మరియు “మీ రా కుర్రలకంటె దొడ్డవారురా!” యని ఇప్పటినుండియే నా కుమారులకు భేదబుద్ధిని గణపుమని మీ రందురా? ఇది వారి బుర్ర కెక్కుచో తప్పుదారిని బడఁగలరు. ఈ స్థితిలో నున్నచో వారికి మంచి శిక్షయు, మంచిచెడుగుల తెలివియు అనాయాసముగాఁ గలుగును. మరియు “వీరిలో నిజముగా నేదేని గుణ మున్నచో దాని ప్రభావము వారిపై ప్రసరింపఁగల”దని మన మేల యనుకొనరాదు? ఇంక నేమయిన నగుఁగాక! వారి నిటనుండి పంపివైవఁజాలను. దాన నేదేని చెఱుపు గలుగుచో ననుభవంప సంసిద్ధుడను.’

కేలన్ బేకుగారు తల యూఁపిరి.

ఈ ప్రయోగమువలన చెడ్డ ఫలము కలిగె ననఁ జెల్లదు. దీని నా కుర్రల కెట్టి లోటును కలిగె నని నే ననుకొనను. మరియు మేలే పొంది రని నే నెఱిఁగితిని. ‘మేము కొప్పవారము’ అని యేమేని గర్వ మున్నచో నది వీరిని వదలిపెట్టెను. వీ రందఱితోడను గలసియుండుట నేర్చిరి. వీ రిందు పరీక్ష నిచ్చిరి.

తలిదండ్రులు వైనుండి కడు మెలకువతో కనిపట్టి నాఁకు చుందురేని మంచి పిల్లలును, చెడ్డ పిల్లలును ఒకచోటనే యుండుట వలనను, చదువుకొనుటవలనను మంచి పిల్లల కేమియు హాని కలుగదని నీనివలనను, ఇటువంటి మఱికొన్ని యనుభవములవలనను తెలిసికొంటిని. మనము పిల్లలను పెట్టెలోఁ బెట్టి తాళము వేసినచో మంచివారగుదు రనియు, బయటికిఁ దీసినంతనే పాడయిపోవుదు రనియు నిట్టి నియమ మెచటను లేదు. పలు తెఱఁగుల బాలికలను, బాలురను ఒకచో నుంచి చదివించుట తలిదండ్రులయు, ఉపాధ్యాయులయు జాగ్రత్తకు నికషోపలము. వారు కంట వత్తి నిడికొని యుండవలయును.

ప్రాయశ్చిత్తరూపమును ఉపవాసము

బాలురను, బాలికలను మంచి త్రోవలో నుంచి వారికి విద్య గఱపుట యెంత కష్టమయిన విషయమో దీని యనుభవము దైనందినము వృద్ధి పొందెను. నేను వారి కుపాధ్యాయుడను, పాలకుడను అగుదునేని వారి మనస్సులలో బ్రవేశింపవలయును. వారి ముఖదుఃఖములలో పాలుగొనవలయును. వారి జీవనరహస్యములను విడఁబఱచి చెప్పవలయును. ఉబుకుచున్న వారి జీవనతరంగములను సరిగా పాఠింపవలెను.

చెఱసాలనుండి కొందఱు సత్యాగ్రహము విడువఁబడినతరువాత టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమున కొలఁది జనులే యుండిరి. వారును ముఖ్యముగా ఫీనిక్సువారే కావున నేను వారి నచటికిఁ బనిచితిని. నా కచట అగ్ని పరీక్ష జరిగెను. టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమునుండి వారిని ఫీనిక్సులో దిగఁబెట్టి నేను మరల జొహాన్నబర్గనకు వెళ్లితిని. జొహాన్నబర్గనందు కొలఁది రోజు లుంటిని. అప్పుడు ఆశ్రమమునందు దిరువురికి భయంకరముగు పతనము కలిగె నని వింటిని. సత్యాగ్రహము వంటి మహాసంగ్రామ మెటనేని సఫలము కాలే దని వినినచో నా కంత యాఘాతము కలిగెడిది కాదుగాని యీ వార్త నాకు వజ్ర ప్రహార మాయెను. నాగుండియ లదిరెను. నాఁడే ఫీనిక్సునై లెక్కితిని. నేనును వత్తునని కేలకొ బేకుగారు పట్టుపట్టిరి. దయనీయముగు నాస్థితి యతనికి గోచరించెను. నే నొంటిగా వెళ్లుట కతఁ డించుకయు నొప్పుకొనలేదు. ఈ పతనవార్త యతఁడు తెచ్చినదే.

దారిలో నాధర్మమును నే నెఱిగికొంటిని. పోనిండు, ఎఱిగికొంటిని యనుకొంటి ననుకొండు! తన రక్షణమున నున్న

వారి పతిసమునఁ గొలఁదియో గొప్పయో యంశమునకు రక్షకుఁడు గాని, శిక్షకుఁడు గాని పూటకొఁపు లని నే ననుకొంటిని. ఈ ఘట నలో నాజవాబుదారి స్పష్టముగా అర్థమయెను. నా భార్యయు మొదటనే నను మందలించెను. కాని విశ్వసించుట నా స్వభావము. కావున నే నీ మందలింపు నంతగా పాటింపలేదు. నే నా పతిసమునకు సంపూర్ణముగ ప్రాయశ్చిత్తము చేయుదునేని ఆ పతితులు నా వ్యధను గ్రహింపఁ గలుగుదు రనియు, తమ దోషమును తా మెఱుంగఁగలుగుదు రనియు, దీని లోఁతు కొంచెము తెలియఁగల దనియు నాకు తోచెను. కావున ఏడునాళ్లు ఉపవాసమును, నాలుగునెలల పదిదేనునాళ్ల పాటు ఏకభోజనమును చేయుదు నని వ్రతము గొంటిని. కేలకొబ్బేకు గారు నన్ను వారింపఁ బూనిరి గాని యది నిష్ఫలమాయెను. తుద కతఁ డీ ప్రాయశ్చిత్తము తగినదే యని యొప్పుకొని తానుగూడ నుప వసించు నని పట్టుపట్టెను. అతని నిర్మలమగు ప్రేమను నేను నిరసింపఁ జాలకపోయితిని. ఇటులు నిశ్చయించినతరువాత నా గుండెల బరువు తగ్గెను. శాంతి కలిగెను. దోషులపై గ్రోధము పోయి దమ నీలిచెను.

ఇటులు నైలులో బరువు తగ్గించుకొని ఫినిక్సు చేరితిని. బోగ్ట్టాచేసి తెలిసికొనవలసిన సంగతులను చెలిసికొంటిని. నా యుప వాసమువలన నందఱును కష్టము కలిగెను గాని దాన వాతావరణము శుద్ధమాయెను. పాపము చేయుటెంత భయంకరమో అది యెల్ల రకును చెలిసెను. విద్యార్థులయు, విద్యార్థినులయుఁ దోడ నాకుఁ గల నెయ్యము మఱింత దృఢమును, సరళమును ఆయెను.

ఈఘటన జరిగిన కొలఁది కాలమునకు దీనికి సంబంధించియే మరిలఁ బరునాలుగునాళ్లు పవనంపవలసిన ప్రసంగము తటస్థించెను. దాని పరిణామము నే ననుకొన్నదానికన్న మిన్నగా జరిగెను.

శిష్యుల దోషము లన్నింటికిని గురువుగా రెల్లపుడును ఉప వాసాదులు చేయుచుఁ గూరుచుండవలసినదని నా యభిప్రాయము గాదు. కాని యిటువంటి కొన్ని విషయములలో ప్రాయశ్చిత్తరూప మయిన ఉపవాసములకు తప్పక స్థానము కలదని నా నమ్మిక. దీని

ఆత్మకథ

సరియయిన వివేకమును, అధికారమును వలయు. గురుశిష్యులకు పుష్పమును ప్రేమబంధము లేనిచో, శిష్యునిదోషము గురువునకు సరియగు వాఘాతము కలిగింపనిచో, గురువుపై శిష్యున కాదరము చేనిచో, నట్టియెడఁ జేయు నుపవాసము నిరర్థకము. మరియు నొకానొక పుడు హానికెఁగూడఁ బట్టు. ఈ యుపవాసములయెడలను, ఏకభోజనములయెడలను శంక లుండుఁగాక! శిష్యుని దోషములఁగా కౌంతయంశమునకు గురువు జవాబుదారి కల దనుటలో లేలేమును శంక లేదు.

ఈ యేడాళ్ల ఉపవాసమును, ఈయేకభోజనమును మాకు నిష్ప్రమనిపింపలేదు. నే నాదినములలో నే పనిని మానలేదు. మందముగను జేయలేదు. నే నీకాలమున కేవలము స్వభావారము గొనియుంటిని. పదునాలుగునాళ్ల యుపవాసమున తుది భాగములో కఠిన మనిపించెను. ఆనాళ్లలో రామనామమునకుఁ గల చిమత్కారము నే నెఱుఁగను. కష్టము సహించు సామర్థ్యమును నాకుఁ దక్కువ. ఉపవసించు దినములలో నే చందమున నేనీ నీరు కడుపారిఁ గ్రోలవలయును. ఈ బాహ్యకళ నే నెఱుఁగను. ఈకారణమువలనను ఉపవాసము నాకుఁ గష్టమాయెను. మరియు మొదటి యుపవాసమును ముఖముగా, శాంతముగాఁ జేసితిని గాన నీ పదునాలుగునాళ్ల యుపవాసమున మైమిఱచియుంటిని. మొదటి యుపవాసమున నెల్ల పుడును కూనీగారి కటిన్నానము లొనరించితిని. పద్నాలునాళ్ల యుపవాసమున మూడు నాలుగునాళ్లు మాత్రము చేసి మానివయిచితిని. నీటిరుచి అసహ్యమాయెను. నీరు త్రావఁగనే ఓకర కలుగునట్లు లుండెను. దాన నీరు కడుఁ గొలదిగా త్రావితిని. దీన గొం తెండెను. శరీరము ఊడించెను. చివరిచివరకు మెలమెల్లగనే మాటలాడఁ గలిగితిని. ఇటులయ్యు వ్రాతకు అక్కఱి కలిగినపుడు తుదినాటివఱకును వ్రాయింపఁ గలుగుచునే యుంటిని. రామాయణాదులను తుది వఱకును వినుచునే యుంటిని. కొన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానము చెప్పుటకును, అవశ్యకములగు కొన్ని పనులు చేయుటకును సమర్థుడ నయియే యుంటిని.

గోఖలేగారిని కలియఁబోవుట

దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు సంబంధించిన చాల విషయముల నిచట దిగఁ

బెట్టవలసి వచ్చుచున్నది. ౧౯౧౮సాలున సత్యాగ్రహసంగ్రామము ఆగిపోయెను. అప్పుడు గోఖలేగారు లండనుమీఁదుగా ఇండియాకు రిమ్మని వార్తనంపిరి. జూలై నెలలో కస్తురబాయియ్య, కేలన్ చేతుగారును, నేనును సీమకు పయన మయితిమి. సత్యాగ్రహసంగ్రామ నివసములలో నేను మూడవతరగతి బండ్లలోనే కూర్చుండి పయనము సేయ నారంభించితిని. కావున ఓడలో మూడవతరగతి టిక్కెట్టే కొంటిని. అచటి మూడవతరగతికిని, మన మూడవతరగతికిని చాల భేదము కలదు. మన మూడవతరగతి పెట్టెలలో కూర్చుండుటకును, పడుండుటకును తగిన సౌకర్య ముండ దనిన నిక పరిశుభ్రత మాట నేమి చెప్పవలయునా? కాని మాయోడలో దీనికి విపరీతము. వలసినంత చోటు, వలసినంత స్వచ్ఛత. ఓడవారు మాకుఁ జాల సౌకర్యములు కలుగఁజేసిరి. ఇతరుల సంపర్కము లేకుండ మా కొక మఱుగుదొడ్డిని ప్రత్యేకించి తాళము వేసి తాళపుఁజెవులు మా కిచ్చిరి. మేము ఫలాహారల మిగుటచే మాకువలసిన పండ్ల నిమ్మని ఖజాంజీకి ఉత్తరు విచ్చిరి. మూడవతరగతి బాటసారులకు పండ్లు తక్కువగా నిత్తురు. ఆఱుఁ బండ్లుకలసలే యీయరు. ఇది మామూలు. దీనికి విపరీతముగా మంచి సౌకర్యములతో సముద్రముపై మిగుల శాంతముగా గూ దినములు గడిపితిమి.

ఈ యాత్రలోని కొన్ని విషయము లాదాహర్యములు. కేలన్ చేతుగారికి దుర్బిణులమీఁద చాల షోకు. వారు వెలగల జొ డొకటి

* ముగ్గి ఆఱినపండ్లు : అంగూరము మొ;Nuts-అను.

ఆ త్మ క థ

తమకడ నుంచుకొనిరి. దాని విషయమున మా కిరువురికిని కయ్యాయము జరుగుచుండెను. 'మన ఆదర్శమా ప్రమితజీవితము; మన గుర్తులూ మిగుల వెల గలవి: ఈ రెంటికి పొందిక యేదది?' అని నే ననుచుంటిని. క్రమక్రమముగా నొకనాఁ డిది రగడలోనికి దిగెను. మే మిరువురమును కేలిను కిటికీకడ నిలుచుంటిమి.

'ఈ జగడగొండిదానిని సముద్రములో పోవయించి కేమి?' అని నే నంటి.

'తప్పక ఈ జగడాలమారిని పాటవేయుఁడు!' అని వెంటనే కేలన్ బేకుగా రనిరి.

'చూడుఁ డిదిగోఁ బాటవైచితిని' అని నే నంటిని.

'ఊఁ; నాకును సమ్మతమే' అని వడివడిగా కేలన్ బేకుగా రనిరి.

సరి, నేను దుర్బిణులను విసరి వయిచితిని. దాని వెల ఏ యేడు పానులో. కేలన్ బేకుగారికి దానఁగల మోహముకంటె దాని విలువ లొచ్చు. దీనికి కేలన్ బేకుగా రెన్నఁడును విచారింపలేదు. కేలన్ బేకుగారికిని, నాకును నడుమ పెక్కు అనుభవములు కలవు. నానిలో నమోనా కిది యొకటి.

మా కొండొండఁ గల సంబంధములవలన ప్రతినాఁడును క్రొత్త విషయములు నేర్చికొనుచుంటిమి. ఏలన, మే మిరువురమును సత్యము ననుసరించి సంచరింపఁ బ్రయత్నము లొనరించుచు వచ్చుచుంటిమి. సత్యము ననుసరించుటవలనఁ గ్రోధము, స్వార్థము, ద్వేషము మొదలగు నవి సహజముగ తొలఁగి చనును; తొలఁగి పోవనిచో సత్యప్రాప్తి కలుగదు. రాగద్వేషాదులచే నిండిన మానవుఁడుసరళుఁడు కావచ్చును. వాక్సత్యమును పరిపాలింపవచ్చును. కాని వానికి శుద్ధసత్యప్రాప్తి

కలుగదు. శుద్ధసత్యమును శోధింప దొరకొనువాఁడు రాగము, ద్వేషము మొదలగు ద్వంద్వములనుండి ముక్తి పడయవలయును.

ఉపవాస మయిన కొలఁదిదినములకే ఈపయనము చేసితిని. నాకు మరల వెనుకటి బలము రాలేదు. డెక్కుమీఁద అటు ఇటు నడచి తిన్నదాని నతీగించుకొనఁ గడఁగుచుంటిని. నడచినకొలఁదిని పిక్కలలో నొప్పు లెక్కుదాయెను. సీమఁ జేరువఱకు నొప్పి తగ్గక పోఁగా మఱి కొంచె మెక్కుదాయెను. అచట డాక్టరు జీవరాజు మెహతాగారికడ కరిగితిని. ఉపవాసములను, ఈ నొప్పులను విని 'కొన్నాళ్లు విశ్రాంతి లేనిచో మీ కాళ్లు పడు నను భయము కలదు' అనియతఁడనెను. దీర్ఘోపవాసములు చేసినవారు వడిగా బలము పొందఁగలుగుటకు ఎక్కువగా తినెడి లోభమును మానుకొనవలయు నని యెఱిఁగితిని. ఉపవాసము లొనరించునాఁటికంటె మానుకొను నాఁడు ఎక్కువ మెలఁకువ గొనవలయును. మరియు నొకానొకపు డెక్కువ నిద్రాహమును వలయును.

మదీరాకు వచ్చుసరికి 'మహాయుద్ధము నేఁజో లేపో మొగియు' నని తెలియవచ్చెను. ఇంగ్లీషుచానలులో ప్రవేశించుచుఁ బ్రవేశించుచు నుండగా యుద్ధము మొగియనే మొగిసె నని వింటిమి. మా కచట నాగిపోవలసివచ్చెను. నీటిలో ప్రతిచోటను రహస్యహర్షము లేర్పాటుచేయఁబడెను. దాన మేము సౌతాంప్రత్ చేరుసరికి ఒకటి రెణ్ణా క్షాలస్యమాయెను. కవ ఆగస్టున యుద్ధారంభము. ౬వ ఆగస్టున మేము సీమలో దిగితిమి.

యుద్ధములో నా పాలు

స్త్రీమకు పోవఁగానే గోఖలేగారు పారిసులో దిగఁబడిపోయి రనియు, పారిసునకు రాకపోకలు నిలుపుచేయఁబడినవనియు, వారెపుడు వచ్చునదియుఁ జెప్ప వీలు లేదనియు చెలిసెను. గోఖలే గారు ఆరోగ్యముకొఱకు ప్రాన్సు వెళ్లియుండిరి. పోరు మొగియఁ గనే వారి రాక కష్టము కలిగెను. వారెపుడు రాఁగలరో యదియు నేరికిని చెప్పఁ దరము కాదు.

ఈలోపుగా నా చేయవలసిన పని యేమి? ఈ యుద్ధమునెవఁ నాధర్మ మేమి? దేశసాలలో నాకు సహాయుఁడును, సత్యాగ్రహియు నను సోరాబజీ అబాజియాగారు సీనులో బారిష్టరు నగువుమండిరి. సత్యాగ్రహులలో నతఁ డొందవైచిన చేయి. కావున దక్షిణ-ఆఫ్రికా లో నాస్థాన మాక్రమిందుక్కుఁగాను ముందు ఇంగ్లండులో బారిష్టరు పరీక్ష యిచ్చుట కితఁడు పంపఁబడెను. డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతా గా రితనిని భరించుచుండిరి. నేను వీరితోడను, వీరినిబట్టి డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతాగారితోడను, మరియు నచటఁ జదువుచున్న వారితోడను ఆలోచించితిని. అపుడు సీమలో నున్న భారతీయుల నందఱును సమావేశపఱచి నాయుక్తేశములను వారికిఁ దెలిపితిని. సీమలో నున్న భారతీయు లీ సంగ్రామమున తమచేత నయిన సాయము తాము చేయవలయు నని నా యభిప్రాయము. ఆంగ్లేయవిద్యార్థులు తాము యుద్ధములోఁ బని చేయుదు మని ప్రకటించిరి. భారతీయులును వీరికిఁ దీసిపోఁగూడదని నాకోరిక. నా యీ యభిప్రాయములకు విరుద్ధముగా పలువురీ సభలో వాదించిరి. 'ఆంగ్లేయులకును, మనకును వీరుఁగు నకును గుర్రమునకును గలంతె యంతరము. ఒకఁడు చొర, ఒకఁడు

బంటు. అట్టిదో దొరకు అడద వచ్చినపుడు బంటు స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా దొర కెటులు సాయము చేయ వలనుపడును? మరియు ఆ బంటు తన బంటుత్వమునుండి తప్పించుకొనఁ దలఁచునేని తన దొర యాపదను తన మేలుగాఁ జేకొని తప్పించుకొనిపోవుటకు ప్రయత్నించుట పాడి గాదా? అపు డీ వాదము నాకు గుటకపడునా? తెల్లవారికిని నల్లవారికిని పెల్లంతరము కలవని నాకుఁ దెలియును గాని మన గతియింత యధోగతిగా నున్నదని నమ్మిక లేదు. అపుడు నానమ్మిక యేమనియూ, — తెల్లవారి యేలుబడి కొంచెము మంచిదే కాని కొందఱు అధికారుల దోషమిం దెక్కు దనియు, ఈ దోషమునుగూడఁ బ్రేమచే మనము పోకార్పఁగల మనియును. మరియు తెల్లవారి సాయమున మనము మన స్థితిని బాగుపఱచుకొనఁ గోగుదుమేని వారి యాపద గడవఁబెట్టి మన స్థితిని చక్కఁబెట్టుకొనునది యని నామతము. రాజ్యపద్ధతి దోషభూయిష్ట మని అప్పుడు నే ననుకొనినను ఇపు ననుకొనునంత గాదు. నేఁడు నాకు రాజ్యపద్ధతిపై నమ్మిక మెగిరిపోయెను. తెల్లదొరత్వమునకు నేను సాయము చేయఁజాలను. ఈరీతిగా వారికి రాజ్యపద్ధతిపై నమ్మిక మాచాటికే పోయెను. ఇంతియ కాక తెల్లయధికారులయెడలను నమ్మకము పోయెను. ఇట్టి స్థితియందు నా కెటులు సాయము చేయఁగలగు?

ప్రజల హక్కులను నిర్భయముగాఁ బ్రకటించి పరిపాలనము నందు సంస్కరణములను బనయుటకు అదియే అద నని వారి యభిప్రాయము. ఇంగ్లీషువారికి వచ్చిన యీ యాశ్చర్యకాలమునందు మనహక్కులను ప్రకటించుట ఉచితమని నాకు తోఁపలేదు. మరియు యుద్ధము జరుగుచున్నంతవరకు మన హక్కులను ప్రకటించుట నాఁపియుండుకొను సంబుధమునందే మన సభ్యతయు, దీర్ఘదృష్టియుఁ గలదని నేను నమ్మితిని. కావున నేను నామాటమీదనే నిలుచఁబడి స్వయంసేవ

మలుగా పెనుగ్రానైట్ యిచ్చునాని గ్రానైట్ లు పెనుగ్రానైట్ అని పిలువబడును. ఇట్లొక పాలపట్టు అట్టగ్రానైట్ అనియు, మతములయొక్క వాని పేరు లుండెను.

ఈ చివరయల నంగరము లార్ద్ర క్రూరుల పరిచరించి భూగర్భములకు మేను గాంధారులు తెను సిద్ధములకు నీవ ద్వారానింప నేదేని సామీ నేర్చుకొనవలసియున్నచో దానికి సాగింపుల మయి యుంటిమి.' లొంచె మాతోచించిన పిదప లార్ద్ర క్రూరుల ముఖమువలనంచి సామ్రాజ్యమునకు వచ్చిన యీ రోగాపద్ధమయమన తోడ్పడ నచ్చినందులకు మ మ్మలినందించి మానేర నంగీకరించెను.

ప్రసద్ధ వైశ్యులకు కేంటలీగారికడ కేర్లిచ్చిన వారందఱును ప్రథమాభ్యాస మారంభించిరి. నేర్పిన దాటు వారములు. అయినను ప్రథమచికిత్స యంతయు ముగిసెను. ఇందు మే మందఱును ఎరుబది మందిమి. అటువారముల పిదప జరిగిన పరీక్షలో ఒకరు తక్కువ మందఱును పాస్యయితిమి. పాస్యయినవారందఱును సరకారు వారు కవాతు నేర్పించిరి. దీనిని నేర్పువారము కర్నూల్ జేకరుగారిది. వారే యీ నేనకు సరదా రయిరి.

ఆరోజులలో సీమను చూచి తీరవలయును. యాద్రునిన నెవరి కిని భయము లేదు. ఇంతియ కాక అందఱును యథాశక్తి సాయము చేయుటకు ముంగుచుండిరి. శక్తిగలవారు యాద్రునిసము నేర్చుకొనఁ దొడఁగిరి. మఱి అశక్తులగు వృద్ధులు, స్త్రీలు? చేయుచో పీరికిని కలనీనంత పని కలదు. గాయములు తగిలినవారికి గుడ్డలు కుట్టుట, కత్తిరించుట మొదలగు పనులకు వారు దొరఁకొనిరి.

అచట ఆడువారికి లా ఇసియమ్ అను క్లబ్బు కలదు. అందఱి వారందఱును నైపులకుఁ గావలసిన దస్తులను తమశక్తికొలఁది

కెర యుద్ధము లో నాపాలు

తయ్యగచేయు భారమును బూనిరి. శ్రీమతి సహోగిణిజేరియు నిం
నొక సభ్యురాలు. ఇం దామెది నిండుపాలు. అదియే మాకు ప్రభు
పరిచయము. కత్తిరించిన గుడ్డు మో పాతటి నాముగను పట్టెచి
“కుట్టి పగలన్ని కుట్టింది నా కప్పగింపు” మని యామె యనెను.
నే నామెకొకకు స్వాగత మొసరించి జేయు నా... నేర్చుకొను
దినములలో మా చేత కయిరన్ని వస్త్రముల రుచిగారు జేసి యామె
కిచ్చితిమి.

ధర్మసంజేహము

యుద్ధములో పని చేయుటకు మే మొక ధర్మచేకొని మా పేరులు సుకారువారికి పంపినట్లు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో డెలియంగనే నాకు రెండు టెల్లిగ్రాములు వచ్చెను. అది దొకటి పోగుగారి కడనుండి— ‘మీ పని అహింసాసిద్ధాంతమునకు విరుద్ధము కాదా?’

నేనిటు లాశంకించుచునే యుంటిని. ఏలన ‘హింద్ స్వరాజ్’ లో నే నీ విషయమును జర్పించియుంటిని. మరియు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా మిత్రులతోచి నిరంతరమును దీనిని గూర్చి చర్చించుచునే యుంటిని. ‘యుద్ధము చేయుట నీతి కాదు’ అని పేనువతి మంగీకరించి యుంటిమి. ‘నాపై బడి కొట్టినవానిపై అమలు జరుపఁగూడ’ దని కొను నేను రెండు రాజ్యములవారు కయ్యమునకు దిగఁగా అందు సత్పత్తి మెవరిదో, అసత్పత్తి మెవరిదో నాకుఁ డెలియనపుడు, సాయము చేయవచ్చునా?’ అని ప్రశ్ని. వోయరుయుద్ధమున నేను పాలుగొంటి నని నా మిత్రు లెఱుఁగుదురు. పిదప నా యుద్ధేశములు మాఱియుండు నని వారి తలఁపు.

నే నే వాదసరిణికి వసుఁ కనై ‘యరుయుద్ధమునఁ బడితిన్’ ఆ వాదసరిణియే నన్నింగుఁ బడవయిచెన. ‘వారిత్తమున పాలు గొనుట అహింసాసిద్ధాంతమున కనికూలము కా’దని నాకు లెస్సగాఁ చెలియును. కాని మాఱువున కెల్లపుడును తనకర్తవ్యము దిచ్చెవలె భావము కాదు. సత్యాధ్యక్షుఁడు పలుమాటలు ఈ రీతిగా గోతఁ గూలవలసి వచ్చుచుండును.

అహింస యొక్క గాఢపరమగు వస్తువు. మనము హింసాదానా
గలమునకు అక్కువడిం పొముకులము. జీవులకు జీవుని దివి మ్రగులు నగు
మాట * కల్ల గాను. బాహ్యహింస చేయక జీవుల దొక త. బామేని
బ్రతుకఁజాలఁడు. తిరుట, త్రాగుట. మాంసండుట, లేచుట మొదలగు
సకాశక్రియలయందును ఇచ్చచేఁగాని, అనిచ్చచేఁగాని మునుజుఁడే
కొంచెము హింసనో చేయుచునే యున్నాఁడు. ఎవఁడీ హింస చేయ
కుండుటకు చాలఁ బ్రయాసపడునో, ఎవఁడీట్టి యాహుచే జాలి
గొనునో, ఎవఁడు చీకటికి కీడు దలఁపఁడో మరయు దానిని బ్రతి
కించుటకు శక్తికొలఁది పాటుపడునో వాఁడహింసారాధకుఁడు. అట్టి
జాని ప్రవృత్తిలో నిరంతరమును నిగ్రహము పెంపొందుచుండును. ఇత
నిలో నిరంతరమును కరుణ నృద్ధిఁ బొందుచువచ్చును. కాని దేహ
ధారి యెవఁడును బాహ్యహింసచుండి తప్పుకొనఁ జాలఁడు.

మరియు అహింసలో అద్వైత గౌరవ గర్భితమయి యున్నది.
ప్రాణులన్నియు నొకటియే యగుచో నొకదాని పాపప్రభావము మిగి
లినవానిపైనిని బ్రసరించును గావునను మానవునకు హింసాస్పర్శ
తప్పదు. సంఘమునందుండు మానవులకు తనకిచ్చి శేకున్నను సంఘపు
హింసలో భాగస్వామి యగుచున్నాఁడు. ఇట్టియెడ రెండురాష్ట్ర
ములు యుద్ధమునకు దిగినపుడు అహింసావలంబి యగు వాని ధర్మ
మేమి? యుద్ధము నాఁపుటయే ధర్మము. ఎవఁడీ ధర్మమును పరి
పాలింపఁ జాలఁడో, ఎవఁడు నిరోధింపఁజాలఁడో, ఎవఁడు నిరోధింపఁ
గల అధికారముఁ బడయనేరఁడో అట్టివాఁడు ఏమి చేయవలయును?
యుద్ధముగాఁ దిగఁజెలును. దిగి తనను, తన దేశమును, ప్రపంచమును
ఉద్ధరించుటకు సంపూర్ణమును ప్రయత్నమును చేయఁజెల్లును.

జీవో జీవస్య జీవనమ్.

పెల్లవారి యేలుబడివలన నాస్థితిని, అనఁగా వాప్రకారమున, చక్కఁబలుప వలయునని నాకోరిక. నే నిపు డింగ్గిందులో నుంటిని. మరియు ఇంగ్గందు నాకొనియున కాపాడఁబడుచుంటిని ఈరీతిగా నీ బలము నుపయోగించుకొనుచు దీని హింసలలో నేనును భాగస్వామి నయితిని. కావున నే నీరాజ్యముతోడ నెట్టి సంబంధమునేని పెట్టుకొనవలయుచో, ఈ రాజ్యపు బావుటాకింద నిలువఁబడ వలయుతో 'యధము కూడదు' అని వావిడిచి చెప్పి ఈ రాజ్యపు యధనీతి మాటనంతవఱకును సత్యాగ్రహశాస్త్రము ననుసరించి బహిష్కరింప వలయును; లేక భంగింపఁదగిన శాసనములను భంగించి చెఱనాల లెక్కడ నున్నవా యని బెదకుకొనుచుఁ బోవలయును; లేక గూఢములో పాలుగొని దాని నడఁపఁగల సామర్థ్యమును సంపాదించవలయును. 'నిరోధించుకొని మనకు లేదు, మన కొకటే దారి, అది యధములో పాలుగొనుట' యని నేను నిశ్చయించుకొంటిని.

తుపాకి పేల్చువానియెడలను, వానికి సాయము చేయువాని యెడలను అహింసకు దృష్టిభేదము లేదు. బందిపోటుగాండ్రలో నుండి వారి మూటలు మోసి, వారికి పైకాఁపుండి, వారికి గాయములు తగిలినపుడు కట్టు కట్టి నేవించువాండ్రును బందిపోటు వాండ్రతోపాటే. ఈ రీతిగానే యధమున గాయములు తిని 'వారికి నేవచేయువారుగూడ యధదోషమునుండి తప్పకొనఁజాలరు.

పోలాకుగారికడనుండి తంతి రాకమునుపే నే నిటులు విచారించుకొనుచుంటిని. వీరి తంతి వచ్చిన పిదప వెంటనే మరల కొందఱు మిత్రులతో చర్చించితిని. యధమున పాలుగొనుట నా ధర్మమని అనుకొంటిని. నేఁటికిఁగూడ నీ విచారసరణి దోషగ్రస్తము కాదని నా నమ్మిక. ఆ సమయమున బ్రిటిషుసామ్రాజ్యసంబంధమునఁ గల

నా యోగ్యతకుల సమీపరించియే నేను యద్ధమున పాగొంటిని గావున దానియెడ నా కింనుగయు పశ్చాత్తాపము లేదు.

నా మాట బాగుగా నున్నదని అనాడును మిత్రు లందఱు చేతను ఒప్పింపజేయుట శక్యము కాదు అని నాకుఁ దెలియును. ఇది కడు సూక్ష్మ మగు నిషయము. ఇంగు మతభేదముల కవకాశము కలదు. కావున అహింసాధర్మమును విశ్వసించి దానిని జాగరూక తతో పరిపాలించువారికడ శేటతెల్లముగా నా యభిప్రాయమును విన్నవించుకొంటిని. సత్యాగ్రహ మొనరించువాఁడు రూఢిబలమున, అనఁగా పరంపరాగతమున ఆచారబలమున, నే పనియుఁ జేయ నక్కఱలేదు. అదియు తన యభిప్రాయములందే అరూఢుండయి యుండవలయును. దాన దోష ముండునేమో యని కనుగలిగి యుండవలయును. తప్పు కలదని తెలిసినప్పుడు దాని నెత్తిని దాచ్చిప్రాయ శ్చిత్తమునుగూడఁ జేసికొనవలసి యుండును.

సత్యాగ్రహపు పిఠం

నే నిటులు నా ధర్మ మేలేగి యుద్ధమునకు ప్రవేశించినను
సాక్షాత్ ప్రవేశము నాయదృష్టిన వ్రాసిపెట్టుబడియుండుక
పోవుటయేగార్ అట్టి యాపత్సమయమునందుగూని కొంత
సత్యాగ్రహము చేసింపవలసిన స్థితి నాకుఁ గలిగెనని.

మా పేరులు మంజూరు చేయఁబడి నమోదు చేసికొంటున్నది
వెంటనే మాకు కనాదు నేర్పుట కొక యధికారి నియమింపఁబడెనని
వ్రాసియుంటుంది. ఈ యధికారి యుద్ధపు కనాదు నేర్పుటలోనే మాకు
నాయకుడనియు, మిగిలిన అన్ని విషయములందును మా శుశ్రూషికి నేను
నాయకుడ ననియు నాయందఱ యభిప్రాయము. నా సహచరుల
జవాబుదారీ నాది, అతనికి నేను జవాబుదారీ; అనఁగా ఈ యధికారి
అన్ని పనులను నాద్వారమున నడుపవలయు నని నాయందఱ యుద్ద
శము. కాని ఆ యధికారి కన్నులు వేటు రీతిగా ఉన్నవని మాకు
మొదటినాడే తెలిసెను. సోరాబజీ కడు బాగుకూకుండి. అతఁడు
నన్నిటలు మందలించెను: 'ఏమండోయ్! ఈయన తాను చక్రవర్తి
అనుకొని తన అధికారమునంతయు మనమీద చలాయించునట
లున్నాఁడు. మనకు ఈయన హుకుముతో జరూరు లేదు. ఇతఁడు
మన కొక పంతులు. ఈయన పంపిన ఆ క్రొత్త కుర్రలుగూడ మన
మీద హుకుములు నడిపఁదలచుచున్నారు.' ఈ క్రొత్తకుర్రవాఁడు
అక్కుఫర్డులోని విద్యార్థులు. వీరు మాకు నేర్పవచ్చిరి. పెద్ద ఆఫీసరు
గారు వీరిని చాలా కొన్ని భాగములకు నాయకులనుగా నియమించిరి.
సోరాబజీ గారు చెప్పిన విషయము నేను సోరాబజీకి చల్లమాటలు చెప్పి

‘ఈ విషయమున అంతగా వగవలసినదిగాని, కాని సోరాబజీ వెంటనే ‘సరే’ అనునట్టివాడను కాదు.

‘మీరు కట్టి బోధావారు. మీరు తియ్యతియ్య మాటలు చెప్పి మీకు గొయ్యి చూపించుతారు. మీరు కనులు తెరిచికొని పొందజూచి అప్పుడు ‘లెం డిక సత్యాగ్రహము చేయు’ అని అందురు. ఆపైని మీకును మారును చుట్టొకతప్పదు’ అని సోరాబజీ నవ్వుచు పలికెను.

‘నా సావాసమువలన దుఃఖము గాక మఱి యేది మీకుఁ జేకూరు ననుకొందురు? సత్యాగ్రహ మోసగి పడబడుటకే జన్మ మొస్తెను. కావున నతఁడు నన్ను మోసగింపనీ! మోసగించువాడే నాదు మోసగింపఁడు నని వేయిమార్చిలయినను మీకుఁ జెప్పియు దునే’ అని నీ నంటిని.

సోరాబజీ పకపక నవ్వి ‘మంచిది, ఇంక మోసములోఁ జొరుఁడు! మీ గెఱుఁడో యొకనాఁడు సత్యాగ్రహములోఁ జత్తురు; మమ్ములఁగూడ మీవెనుకఁ దీసికొని పోయి చంపుదురు’.

ఈ మాటలను వ్రాయుచుండఁగా మిస్ హాబ్ హశాస్ గారి మాటలు గుర్తు వచ్చుచున్నవి. నాన్, కో ఆపరేషన్ గోజులలో ఈమె నా కిటులు వ్రాసెను—‘సత్యమునకుఁగాను ఎఱుఁడో ఒకపుడు మీకు ఉరికిక్ష పడు టొక వింత కాదు ఈశ్వరుఁడు మీకు సత్పథమును జూపుఁగాక! ఈశ్వరుఁడు మిమ్ము రక్షించుఁగాక!’

ఆ యధికారి యధికార మారంభించిన మొదటిదినములందే సోరాబజీకిని నాకును పయి సు-భాషణ జరిగెను. కాని ఆ ఆరంభమునకును అంతమునకును న మమ నెన్నో దినములు పట్టలేదు. ఇంతలో నా యూఁపిరిత్తిప్పలలో వాఁపు ఎక్కు వాయెను. పదునాల్గునాళ్ల

ఉపనాస మయిచి ఏదవ నింతవఱకును వాకెరిగిను బాగుపడలేదు. వివను నేను కనుకు మనకేదు. కనుకు మైదానము మాకు లెండు మైళ్లదెచ్చు. అక్కడికి నడుచు నడచియే వాపుచుంటిని. ఇందు కు గాను మంచము పెట్టవలసి వచ్చెను.

నాకు అట్టి నిధిలో కాంపురు పోవలసి వచ్చెడిది. అ దటును కాంపులోనే ఉండుచుండిరి. నేనుమాత్రము ఆ త్రికి ఇంటికి వచ్చు చుంటిని. అపుడు సత్యాగ్రహమున కక్కర కలిగెను.

ఆ యాభీసరు ఇష్టము వచ్చినటులు హుకుములు జారీచేయఁ దొడగెను. అన్ని విషయములయందును 'నేనే మీకు అధికారి' నని అతఁడు తేటతెల్లము గా చెప్పెను. చెప్పటయే కాక దాని దుచిగూడఁ గొంచెము చూపెను. సోరాబజీ నాకడకు పరుగెత్తుకొని వచ్చెను. అతఁడా కుధికారమును సహింపఁబూనుకొనలేదు. అతఁడిటులనెను: 'ఏ హుకుము వచ్చినను అది మీ ద్వారమున రావలయును. నేటికిని మనము కవాతు నేర్చుకొను కాంపులలోనే యున్నాము; అప్పుడే మనపై పాడు హుకుములు! ఆ క్రొత్తకుర్రవారలకును మాకును చాల తేడా చూపఁబడుచున్నది. అది దుస్సహము. అది వెంటనే తొలగ వలయును. కానిచో మన పని యంతయు భగ్గుమగును. మన విద్యార్థుల అలోఁ గాని, మనతోపాటు దీనిలోనికి దిగిన మనవారలలోఁ గాని యెవఁడును పాడు హుకుమును సహింపరాదు. ఆత్మగౌరవమునకుఁ గాను ఇందునికి దీనిలో అవనూనయును వహించుట కాని పని'.

నే నా యాభీసరు కడకు వెళ్లి నాకడకు వచ్చిన ప్రియూదుల నన్నిటిని వినిపించితిని. అతఁ డిటులు నాకు వ్రాసెను—'మీ ప్రియూదు లన్నియు వ్రాసి నాకుఁ బంపుఁడు.' దీనితోఁ దన యధికారమునుగూడ జతపఱచి— 'ప్రియూదులు మీద్వారమున రాఁగూ

ఇదు. ఆ యా భోగములకు నాయకులయినవారి ద్వారముననే రావలయును' దీనికి నే నిటులు ప్రత్యుత్తరించితిని— 'నా కధికారముతో బని లేదు, యధన్యాయమును బట్టి చూచినచో నే నొక మామూలు సిపాయిని. నేను మాతుడిడికి ముఖ్యుడను. నన్ను ఈ తుడిడికి ప్రతినిధినిగా మంజూరు చేయుడు.' అని మరియు నాకది నున్న సరియగుటకు లెట్టులు తెలిపితిని: 'మాతో సంప్రతింపకుండు కుర్ర ఆఫీసరులను మా మీదఁ జెప్పినందువలన మాకు జాల సంసంతుష్టి కలిగినది, కావున వీరిని దీని వేయనది. అట్టి నాయకుల సేర్పాటు చేసికొను వీలు తుడిడికే కలిగింపవలసినది.'

ఈమాట లాయనకు గుటక పడలేదు. 'తుడిడియే ఆఫీసరుల నెన్నుకొనుట యధన్యాయమునకు విరుద్ధము. ఇక ఆఫీసరులను తీసి వేయుచో తుడిడికి అదుపాజ్ఞలు అక్కఱ లేదన్న మాట' అని ఆయన నాతో ననెను.

పిదప మే మొక సభ చేసికొంటిమి. సత్యాగ్రహమువలనఁ గలుగు గంభీరముగు పరిణామమును వారి కెఱుకపఱిచితిని. ఇంచు మించుగా అందఱును సత్యాగ్రహ శిష్యముఁ బూనిరి. లోఁగడ నియమించిన క్రొత్తకుర్ర ఆఫీసరులను తానే యెన్నుకొను నధికారము తుడిడి కీయనిచో తుడిడిలోనివా రందఱును ఇకమీఁద కవాతుకుఁ గాని, కాంపుకుఁ గాని వెళ్లఁగూడదు అను తీర్మానము పలువురచే నంగీకరింపఁబడెను.

పిదప నే నా యాఫీసరు కొక యుత్తరము వ్రాసితిని. అందు మా అసంతుష్టిని ప్రకటించితిని. నా కధికారకాంక్ష లే దనియు, మా పని సేవామాత్రమే యనియు, సాంగోపాంగముగా మేమా పనిని చేయఁగోరుచున్నా మనియు వ్రాసితిని. మరియు జోయరు యధ

అ త్మ క థ

మూడవ గూడనే నే యథికాఁగమును బడయలే దనియు, కర్మలోలజేతను మాత్రము అపు డెట్టి వివాదమును తా స్థింపలే దనియు, అతఁడు నా ద్వారమున మా తుడిచివేయక ఉద్దేశములను గనుఁగొని అన్ని పనులును జేసెడివాఁ డనియు వ్రాసితిని. ఈ యుత్తరముతో మాతీర్మానపు నక జూకటి పంపితిని.

ఈ యుత్తర మాయనను ఇసుమంతయొ కరిలింపఁ జాలక పోయెను. మే మిటులుఁ నభి చేసి యీ తీర్మానము గావించుటయొక గూడ యుద్ధనియ మొల్లంఘన మని యతఁడు తలఁచెను.

ఇటు సిమ్మట ఈ విషయము లన్నియుఁ గ్రుచ్చి యెత్తును భారతమంత్రి కొక యుత్తరము వ్రాసితిని. దానితో నా తీర్మానమును గూడఁ బంపితిని.

భారతమంత్రి యిటులు ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను: ‘దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో స్థితి వేఱు; ఇక్కడి స్థితి వేఱు. ఇచట పెద్ద ఆఫీసరులు చిన్న ఆఫీసరులను నియమించు హోదా కలదు. అయినను ఇఁకముందు ఆ యాఫీసరు మీమాటల నాలకింపఁగలఁడు.’

సిమ్మట మా యిరువురినడుమను ఉత్తరప్రత్యుత్తరముల చాల జరిగెను. కాని ఆ గోడు నంతయు నిచటఁ జెప్పకొని యీ ప్రకరణ మును బెంచఁగోరను.

కాని ఆ గో డెట్టి దనఁగా; మనము ప్రతిదినమును హిందూదేశములో ననుభవించు గోడువంటిదే యను మాటమాత్రము చెప్పక తప్పదు. ఆ యాఫీసరు నయన, భగవాన మాలోఁ గొందఱును చీలఁ దీసెను. శిష్యము తీసికొనినను మాలోఁగొందఱు ఛలమునకును, బుము నకును బలియైరి. ఇంకలో గాయములు తినిన స్త్రీగరులు అనుకొని

రం సత్యాగ్రహపు పినరు

నంతమంది నెటలీ ఆసుపత్రిలో వచ్చిపడిరి. వీరికి చుర్రాప చేయుటకు మా తుడి తుడితో అక్కట యొదలెను. ఎవరిని ఈ యాఫీసరు తనవైపునకుఁ ద్రిప్పుకొనెనో వారు నెటలీకి వెళ్ళియుండిరి కాని యితరులు పోలేదు. ఇవి ఇండియాఆఫీసుకు బాగుండలేదు. నేను మంచము పట్టితిని గాని మా తుడివారితో సంబంధ ముంచుకొనియే యుంటిని. మి రాబర్టుతో నాకు గాఢపరిచయము కలిగెను. అతఁడు నన్నుఁ గలిసికొని మిగిలినవారి నందఱనుగూడఁ బంపుచుని జేధించెను. 'ఈ మిగిలినవా రందఱును వేతే ఒక తుడిగా వీర్పాటయి నెటలీ ఆసుపత్రికి వెళ్లవలసిన దనియు, వారి కచటి పెద్ద ఆఫీసరుతోనే గాని చిన్న ఆఫీసరులతో సంబంధ ముండ దనియు, దాన ఆత్మగౌరవమునకు హాని కలుగదనియు, ఇటులు చేయుచో సరకారువారు సంతసింతురనియు, ఇప్పుడు గాయపడినవారు పలువురు వచ్చిపడిరి గాన వారికి ఉపచార మొదవఁగల దనియు అతఁడు చెప్పెను. ఈమాట మాయందఱకును నచ్చెను. ఉండిపోయిన విద్యార్థులందఱును నెటలీకి వెళ్ళిరి. నే నొక్కడనే పండ్లుకొఱుకుకొనుచు మంచమునఁ బడి మూలుగుచుంటిని.

గోఖలేగారి జీవిత చరిత్ర

స్నేహితులతో నాకు గలిగిన ఊరిలిప్తుల వాతవును కూర్చి వ్రాసి యుంటిని. నేనీ టులు జబ్బుపడి యుండఁగనే గోఖలేగారు సీమకు వచ్చిరి. నేనును, కేలక్ బేకుగారును ప్రతిదినమున వారికడ కరుగుచుంటిమి. మా ప్రసంగములో నెక్కువఁబాలు యుద్ధమును గుఱించి. కేలక్ బేకుగారికి జర్మనీ ధూగోళ పాల్లను విశ్వక్రమున తొండరించుచుండును. మరియు కేలక్ బేకుగారు యూరోపునందు యాత్ర లొనరించి వచ్చిరి. కావున వారు యుద్ధమునకు సంబంధించిన ప్రదేశముల నన్నిటిని గోఖలేగారికిఁ జూపుచుండిరి.

మా ప్రసంగములలో నాజబ్బుగూడ నొకటి. నాటికిని నేను తినుబండములను పరీక్షించుచునే యుంటిని. వేరుసెనగలు, పచ్చి యరఁటులు, పండిన యరఁటులు, నిమ్మలు, ఆలివునూనె, కఞ్చర వంగలు, ద్రాక్షలు మొదలగునవి నా తినుబండము. పాలు పప్పులు ధాన్యములను మూచాచుటలేదు. జీవరాజ మెహతాగారు నన్నుజూచి పోవుచుండిరి. పాలు ధాన్యములు తీసికొని మని వీరు నాకు నొక్కి చెప్పిరి. ఈమాట గోఖలేగారి చెవులకుఁగూడఁ బ్రాఁకెను. ఫలాహార మునకు సంబంధించిన నా యభిప్రాయములు వారికి చాలవట్టు రుచింపవు. ఆరోగ్యరక్షణమునకు డాక్టరుగారి మాటలు వినవలయునని వారి యుద్దేశము.

గోఖలేగారి మాట వినకుండుట నాకు చేతఁగాని పని. వారు పట్టు పట్టిరి. అలోచించుకొనుటకు ఇరువది నాలుగుగంటలు నా కవకాశ మొసఁగుండని వారినిఁ గోరితిని. కేలక్ బేకుగారును, నేనును ఇంటికి వచ్చితిమి. 'ఇప్పుడు నా చేయవలసిన దేమి?' అని నేను కేలక్

బేకుగారిని సామోదించితిని. ఈ ప్రయోగమున మీరు నాకు సహచరులు. ఈ ప్రయోగమున మీరికి భగ్యముగా నుండెను. కాని ఆరోగ్యమును సులభించి యీ ప్రయోగము వివసాడుటయే వారి కిష్టము. ఇరవీగిరిని నే నొక్కడనే. నేను నాయతర్వాది నాలకింపవలయును.

రాత్రియంతయు ఆలోచనలో మునిగితిని. నే నీవు డీ ప్రయోగములను వివసాడుదుడేని నా యాద్యేకము లన్నియు ఎట్టే గలియును. పోనీ, నా యాలోచనలలో పొరపాటు కలదని యుద్ధిమా, అదియుఁ గానిపింపదు. కావున నీవుడు చేయవలసిన దేమి? గోఖలేగారి ప్రేమను ఎంతవట్టు పాటించుట ధర్మము? ఆ తరీరక్షణమునకుఁగాను ఈ ప్రయోగము నెంతవట్టు తగ్గించుట యుక్తము? అని యాలోచించి, ఈ ప్రయోగమున ధర్మమునకుఁ జేటు రాకుండునంత వట్టు కాపాడుకొనవలయునని నా యధీనమున నుంచుకొనవలయుననియు, మిగిలిన విషయము లన్నియు డాక్టరుకు వశపరచవలయుననియు నిశ్చయించితిని. నా క్షీరత్యాగమునకు బీజము ధర్మము. పా లొక చుక్కయేని లేకుండ పిండుటకుఁగాను కలకత్తాలో ఆవులకును గేదెలకును కలిగించు హింసలు నా కనులకుఁ గట్టినటు లుండెను. మరియు మాంసమువలెనే పాలును మనుష్యు నకాహారము కాదను విషయము గూడ నా బుర్రలో నుండెను. కావున క్షీరత్యాగము నిశ్చయించుకొని, తలబడవు తగ్గించుకొని చీకటితో లేచితిని. కాని గోఖలేగారి భయము పోలేదు. కాని నా నిశ్చయమును అనుమతింతురని నమ్మకమును లేకపోలేదు.

సాయంకాలమున మే విరువురమును గోఖలేగారి దర్శనమునకు నేషనల్ లిబరల్ క్లబ్బులోనికిఁ బోయితిమి. వారి మమ్ముఁ జూచుచునే—‘డాక్టరుగారి మాట విని నిశ్చయించితిరా?’ అని యడిగిరి.

ఆత్మకథ

నేను చల్లగా నిటు లంటిని— నే నన్నిమాటలు విందునుగాని మీ రొకదానికొక సమాశ్రయము పట్టు పట్టుకుండు! పాలు, పాలతోఁ జేసిన వస్తువులు, మాంసము వీనిని నేఁ గొనను. వీనిని గొనకున్నచో మృత్యువు వచ్చు నందురా, రానిండు! దానిని కాఁగిలింపుకొనుటయే మనుకొందును.'

'ఇది మీ చివరమాటయా?' అని గోఖలే గారనిరి.

'చివరమాట మఱి యొకటి యుండు నని అనుకొనను. దీక్ష మీకు కష్టము కలుగు ననుకొందును గాని నన్ను క్షమింపుఁడు.' అని నే నంటిని.

గోఖలే గారు కష్టపడినను మిగుల శ్రేమతో నిటు లనిరి: 'మీ మాట నాకు రుచింపలేదు. ఇందు ధర్మ మను మాటయే నాకుఁ గాఢ రాదు. కాని ఇఁక మీ మొప్పింపఁ బ్రయత్నింపను.' అని యిటులు పలుకుచు జీవరాజ మెహతాగారివైపు నిరిగి, 'ఇఁక గాంధీని రొప్పు పెట్టెదను. అతఁడు పెట్టుకొనిన హద్దులో పుచ్చుకొనఁదగిన వస్తువులనే పుచ్చుకొను మనుఁడు' అనిరి.

డాక్టరుగారి కనిష్టముగ నే యుండెనుగాని, పాపము, వా రేమి చేయ గలరు? 'ఇంకను పొగించిన మినుప కట్టు పుచ్చుకొ'మ్మనిరి. 'చిత్త' మంటిని. రెండు మూణ్ణార్లు త్రాగియుఁ జూచితిని. అది ఉపయోగింపక పోఁగా వాఁ పెక్కుడాయెను. అది నాకు పడలేదు. మరల పండ్లతో పడితిని. డాక్టరుగారు పై యుపచారములు చేయుచునే యుండిరి. దానఁ గొంచెము శాంతి చిక్కెను. కాని నా నియమములు వారికి ముకుఁద్రాడులు. ఈనడును గోఖలే గారు అబ్బోబకు నకుంబకు నెలలలో లండనులో పట్టు మాడమంచులకు ఆంగలేక జేక మనకు పయనించిరి.

వాఁపులకు వైద్యము

డ్రోగ్గిరి తిత్తులవాఁపు నిమ్మశింపలేదు. దానఁ గొంచెము భయ పడితిని. మఁదు దీనికిఁ గొఱగాదనియు, ఆహారపరివర్తనము చేతను, బాహ్యోపచారములచేతను జబ్బు తప్పక యూడా యగు ననియు నాకుఁ దెలియును.

ఆన ౧౮౯౦ సంవత్సరమున నేను డాక్టరు ఏలిన్ సన్ గారి నెఱుఁగుదును. ఆయన తిసుబండములు మార్చి వ్యాధులు కుదుర్చును. నేను వారి నాహ్వానించితిని. నా శరీరము చూపించితిని. నాకును, పాలకును విరోధమని వారికిఁ జెప్పితిని. వెంటనే యతఁడు హెచ్చరి కతో—‘పాలతో ఎంతమాత్రమును పని లేదు. ఇప్పుడు కొన్నాళ్ళు మీకు క్రొవ్వుకలిగించు పదార్థములు లేకుండఁ జూతును’ అని రొట్టె,* పచ్చికూరలు, పండ్లు మాత్రమే తిను మని చెప్పెను. పచ్చికూరలలో ముల్లంగి, ఉల్లి వంటివి. పండ్లలో ముఖ్యముగా నారింజలు. పచ్చికూరలను కసకస నమలి తినవలయును. ఇటులు రెండు మూఁడు నాళ్లు తిని చూచితిని. పచ్చికూర లఱుగలేదు. అపు డా ప్రయోగ మును విశిష్టకారము చేసి చూడఁగల శక్తి నాకు లేదు. మరియు నమ్మకమును లేదు. డాక్టరుగారు కిటికీతలుపు లిరువదినాలుగు గంటలును తెఱచియుంచవలసిన దనియు, సులివెచ్చ నీరు పోసికొమ్మనియు, వాఁపు మీఁద నూనె రాయుమనియు, పొవుగంటయో అరగంటయో గాలిలో నడుపు మనియుఁ జెప్పిరి. నాకీ యుపచారములు బాగుండెను. అక్కడివి ఫ్రెంచి కిటికీలు. వీని నిండాఁగ దెఱచి యుంచినచో వర్షోదకము లోనికి వచ్చును. పైనున్న వెలుగుకంతలు తెఱవఁ దగినవి

* Brown bread

ఉత్సాహ

కావు. కావున అదము బ్రహ్మ గొట్టి ఇరువది నాలుగు గంటలును గాలి వచ్చుటకు దారియేర్పఱచితిని. వాన రానిచో పరాసు కిటికీలను తెరిచి యుంచుచు వచ్చితిని.

ఇంత చేసినతరువాత కొంత శాంతి కలిగెను గాని సంపూర్ణార్థోగ్యము కలుగలేదు. సిసిలియా రాబట్టు దొరసాని వచ్చిన న్నపుడపుడు మారి పోవుచుండెను. మాకు మైత్రి కలిగెను. నాచేత పాలు త్రావింపవలయు నని గంపెండ్రాక. కాని నేను త్రాగను. కాబట్టి పాలవలె పనిచేయు పదార్థములను ఆమె యాలోచింప సాగెను. ఎవరో మిత్రుఁడొకఁడామెకు మాటల్లే మిల్కును సూచించెను. అతఁ డెవ్వోక పాలచుక్కయేని లేదని చెప్పెను. పాప, మతఁ డెఱుంగఁడు. మరియు పాలతోఁగల గుణము లన్నియును అందుఁగలవనియు, అది రసాయనశాస్త్రప్రకారము చేయఁబడిన ఒక ద్రవ్యమనియు నతఁ డామెకుఁ జెప్పెను. సిసిలియా రాబట్టు దొరసానికి నా ధర్మవృష్టియొకఁ గడు నాదరము కలదని నే నెఱుంగుదును. కావున నే నామెల్లే మిల్కును కొంత తీసి నీళ్లతోఁగలిపి పుచ్చి కొంటిని. సరిగా పాల రుచి. నీరు తాగి 'ఇట్లెవరిది?' అని అడిగి నటుల త్రాగినపిదప నీసామిఁది చీటి చూచితిని. అది పాలతోఁ జేయఁబడిన ద్రవ్యమని తెలిసెను. అంతటితో దానిఁ బాటవయిచితిని. ఈసంగతిని చెబుచు 'ఇందులకు మీ రిసుమంతయు విచారింపవల'దని సిసిలియా రాబట్టు దొరసానికి వ్రాసితిని. చూచుచునే ఆమె మాయింటికి ఒక్క పరుగున వచ్చి తన పొరపాటునకు కడు వగచెను. ఈమెమిత్రుఁడు పాప మా చీటి చూడలేదు. నే నామె నూఱడించి తిని. 'మీ రింతగా కష్టపడి నాకు సమకూర్చిన యీ ద్రవ్యములు పుచ్చుకొనఁ జాలనందులకు నన్ను తుమింపు'డని కోరితిని. తెలియక పుచ్చుకొన్నందులకు పశ్చాత్తాపముతోఁగాని, ప్రాయశ్చిత్తముతోఁగాని యిసుమంతయుఁ బని లే దంటిని.

ఈ మొనగుటించి చాల విషయములు నాకు గుఱుతున్నవి గాని వానిని వర్ణింతును. పలు విపత్తులలో, పలు విరోధములలో ఆశ్రయ మొసంగిన మిత్రులు నాకు పలువురు గలరని గుర్తు తెచ్చికొందును. ఈశ్వరుఁడు దుఃఖములు ఆను చేరు మందులతోపాటు మైత్రి యను తియ్యని ఆనుపానమునుగూడఁ బెట్టు నని శ్రద్ధాశుభగువాఁడా గుర్తులలోఁ గాంచఁగలఁడు.

డాక్టరు ఏలికొసనుగారు పెంచవతూరి చూడవచ్చి మఱి కొన్ని వస్తువులకు సెల వొసంగిరి. శరీరమున క్రొవ్వు పట్టుటకు వేఱు సెనగ, పెన్న లేక ఆలివ్ నూనె పుచ్చుకొను మిరి. పచ్చి కూరలు పడనిచో వండి అన్నములోఁ దిను మనెను. ఈ పదార్థములు నా కనుకూలములు.

కాని రోగము నిర్మూలము కాలేదు. చాల జాగ్రత్తగా ఉండవలసియే యున్నది. నే నింకను మంచమునుండి లేచుట లేదు. డాక్టరు మెహతాగారు నడుమనడుమ వచ్చి చూచి పోవుచుండిరి. 'నామాట ప్రకారము నడచుకొనినచో మీకు నిమ్మళింపఁజేయుదు' నని వచ్చినపుడెల్ల అని పోవుచుండిరి.

సంగతు లీరీతిగా జరిగిపోవుచుండఁగా నొకనాఁడు రాబట్టు గారు మాయింటికి ననుఁ జూడవచ్చి, 'మీ రింక దేశమునకు వెళ్లి పొండు ! మీ రీ స్థితిలో నెటలీకి పోఁజాలరు. ముందున్నది ముసళ్ల పండుగ ! మంచు ! మీకు దేశముననే గాని యిచట నిమ్మళింపదు. కావున మీరు తిప్పక దేశమునకు వెళ్లుఁడు ! అంతవఱకును యుద్ధము జరుగుచునే యుండునేని మీకు ఆరోగ్యము కలుగుచో అచటనే యుండి సాయము చేయుటకు వలసినంత యవకాశము కలదు. ఇప్పు టిక్కే మీరు చేసిన సాయ మేమాత్రమును తక్కువైనది కాదు' అని పలికిరి.

వీ రిచ్చిన సలహా బాగున్న దనిపించెను. నేను దేశమున కేగుటకుఁ బ్రయత్నము చేయవొడఁగితిని.

దేశమునకు ప్రయాణము

కైల: బేకుగారు ఇండియాకు రానెంచి నాతోఁగూడ సేమకు వచ్చిరి. మే మిరువురమును ఒక చోటుననె యుండెడివారము, యుద్ధ నూరంభము కాఁగనే సర్కారువారు జర్మనుదేశమువారిని వేయి కనులతోఁ గనిపట్టుచుండిరి గాన కేలన్ బేకుగారిని నాతో తీసికొని పోఁగలమా, లేమా అని మాకు సందేహము కలిగెను. వారికి రహ దారిచీటి సంపాదించుటకు విశ్వప్రయత్నములు చేసితిమి. రాబర్టును గారికి చీటి యిప్పింపవలయు నని యుండెను. అతఁడు దీనికిఁగాను వైస్రాయికి తంతి యిచ్చెను. నూటిగా లార్డ్ హార్డింగుగారికడ నుండి వెంటనే యిటులు జవాబు వచ్చెను: 'మేము వగచుచున్నాము, మే మీ సమయమున ఎట్టి చిక్కును నెత్తిపయిఁ బెట్టుకొనఁజాలము'. దీనియొగ్గత మా కందఱకును బోధపడెను. కేలన్ బేకుగారిని విడచి పెట్టుట నాకు దుఃఖజనక మాయెను గాని నన్ను విడచి పెట్టుట నా కంటె ఆయనకు ఎక్కువ దుఃఖజనక మాయెను. ఆయన ఇండియాకు వచ్చియుండినయెడల నీపాటికి భూమి దున్నుకొనుచు, బట్టలు సేసి కొనుచు నుండెడివాఁడు. వారిపుడు వెనుకటి వలెనే జీవితముగడపుచు వడ్రంగమునం దెడతెఱపి లేక దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నివసించుచున్నారు.

నేను మూడవ తరగతి టికెట్టుకు ప్రయత్నించితిని. కాని పి. అండ్ ఓ. ఓడలలో ఆ టికెట్లు లేకపోవుటచే రెండవ తరగతి టికెట్టు పుచ్చుకొనవలసి వచ్చెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి తెచ్చికొనిన ఆతినపండ్లను నాకడ నుంచుకొటిని. ఈ యెడలలో ఆతిన పండ్లు దొరకవు. ముగ్గినపండ్లు వగైరాలు దొరకును.

డాక్టరు మెహతాగారు 'మిడ్ బ్లస్టారు' తో నాపాఠ్యములను బిగించిరి. ఆ కట్టు నటులే యుంచుకొనుచునిరి. రెణ్ణాళ్లకంటె నేను దాని నుంచుకొనఁజాలక పోతిని. తుద కెటులో దానిని తీసివేసి కొనఁగలిగితిని. పిదప ఒడలు తోముకొని స్నానము చేయఁగల సౌభాగ్యము నాకు చేకూరెను. ఆటినపండ్లును, పచ్చని పండ్లును, ముగ్గిన పండ్లును మాత్రమే నా కాహారము. వీనితో నొకనాఁటికంటె నొకనాఁడు ఆరోగ్యము కలుగఁజొచ్చెను. సూయెజ్ కెనాల్ చేరవఱకు చాల తేలిక యిచ్చెను. నాకరీరము దుర్బలముగా నున్నను వ్యాధి భయము సంపూర్ణముగా పోయెను. ప్రతిదినము కొంచె కొంచెము సాము చేయుచుంటిని. ఈ యారోగ్యమునకుఁ గారణము సమశీతోష్ణ ప్రదేశమునందలి గాలి యని నా యుద్దేశము.

తొల్లిటి యనుభవములవలననో, మఱి యేకారణములవలననో గాని, ఈ యోడలో తెల్లబాటసారులకును, నల్లబాటసారులకును నడుమ నొక భేదము కానిపించెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయోడలలో నట్టి భేదము నాకుఁ గానఁబడలేదు. వానిలోను లోలోపల లేకపోలేదు గాని యిది వేఱు, అది వేఱు. చాలమంది తెల్లవారితో మాటలాడితిని గాని, 'సాయబయ్యా సలామయ్యా!' అను మాటలకంటె నెక్కువ మాటలుకావు. అవి హృదయములుకలిసిన మాటలుకావు. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికా యోడలలోను, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోఁగూడ హృదయ మేళనము కలదు. కాని యీ యోడలలో నిటు లుండుటకు కారణము నా కిటులు తోచుచున్నది: మేము రాచవార మను నుద్దేశము తెల్లవారలకును, మేము బానిసల మను నుద్దేశము నల్లవారలకును వెనుక వెనుక నున్నది.

* "రెడ్ సీకి చేరునంతవఱకు విప్పవలదనిరి" అని అంగ్లపాఠము, -అనువాదకుఁడు.

ఆత్మకథ

ఈ గాలి సోకకుండా దేశమునఁ బడుటకు తొందర యెత్తెను. ఏడెనుకు చేరువఱకు ఇటు చేరినటులే యుండెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకు ఏడెకవారితో పరిచితి గలదు. భాయి కేకోబాద్ కావ సజీ దిన్నాగారు డరబను వచ్చియుండిరి. నాకు వారితోఁపను, వారి భార్య తోఁడను ఎక్కువ నేస్తము కలిసెను. కొలఁది నాళ్లలో బొంబాయి చేరుకొంటిమి. దేశమునకు ౧౯౦౫ సంవత్సరములో రాఁగల నని యాశ యుండెడిది. కాని పదియేండ్లు దాఁటిన తరువాత వచ్చుటచే చాల నానంద మాయెను. గోఖలేగారు బొంబాయిలో నాకు స్వాగత మొసఁగుటకు సకలసన్నాహములను జేసిరి. వారి కారోగ్యము లేదు. లేకున్నను బొంబాయి వచ్చిరి. వారి దర్శనము చేసికొని వారిలోఁ గలిసిపోయి తలబరువు తగ్గించుకొనవలయు ననునాశతో బొంబాయి వచ్చితిని. కాని బ్రహ్మగారు దానికి మాటు వ్రావ్రాసి యుంచుకొనిరి.

స్తీడరీలో కొన్నిగుర్తులు

ఇండియాకు వచ్చినపిదప నా జీవన మెట్లు నడచెనో దానిని

గూర్చి చెప్పకముందు, ఇచ్చాపూర్వకముగా విడనాడిన కొన్ని విషయముల నుల్లేఖించుట తప్పనిసరి యని తోచుచున్నది. వకా లతు విషయములు కొన్ని వ్రాయుమని నామిత్రులు కోరుచున్నారు. వాని నన్నిటిని వ్రాయుచో నది యొక గ్రంథ మగును. మరియు నవి యన్నియు నీగ్రంథపుటెల్ల కావలివి. కొన్ని సత్యమునకు సంబంధించినవి కలవు. వాని నుదాహరించుట యనుచిత మనిపించుకొనఁబడదు.

నాకు గుర్తు గలంతవఱకు నా వృత్తిలో నే నెన్నఁడును అసత్య మునకుఁ బూనుకొని యుండులేదని లోఁగడనే చెప్పియుంటిని. మరియు నావృత్తిని కేవలము లోకసేవ కర్పణ మొనర్చితిని. కడుపు కూటికే ఫీజు గొంటిని. ఒక్కొక్కపు డదియు లేదు. ఈ మాటలతో నావకాలతు పనిని గుఱించి యంతయుఁ జెప్పినట్లే. కాని నా మిత్రు లింకను జెప్పుమనుచున్నారు. నే నీ విషయమును కొలఁదిగనో, గొప్ప గనో వాక్రచ్చినచో, దాన సత్యమును నే నెటుల పాలింపఁగలిగి తినో తెలియనగు ననియు, దాన వక్రీళ్లు తెలిసికొనఁ గల విశేషము లుండఁగల వనియు వారి యభిప్రాయము.

స్తీడరులకు కల్లలాడక తెల్లవాటదని నా విద్యార్థిదశనుండియు నేను వినుచునే యుంటిని. నాకు పే రక్కటలేదు. ముల్లె యక్కట లేదు; ఇంక కల్లతో నేమిపని?

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఈ నా నియమమునకు పలుమాఱు లొఱ పిడి కలుగుచు వచ్చెను. మా ప్రతివాదులు తమ సాక్షులకు బహి పెట్టి,

ఆత్మకథ

వ్రాయించి, చదివించి, అర్చితేంద్రురని విందును కావున నేనును నా క్షయంబును గాని, సాక్షులను గాని కల్లలాదుట 'కిన్నాగొల్పు'చో మా కేను గెలుచునని నాకుఁ దెలియును. కాని నే నెప్పుడును అట్టి ప్రలోభనమునకు లొంగలేదు. ఒకకేసు గెలిచిన తరువాత నా క్లయంబు నన్ను మోసగించునటులు కనుఁగొనిన విషయ మొకటి మాత్రము గుర్తుకలదు. 'నా క్లయంబు చెప్పవది సత్య మైనయెడలనే గెలుచుఁగాక! అసత్యమైనచో ఓడిపోవుఁగాక!' అను నుద్దేశ మొకటియే నా హృదయమున నెల్లపుడు నుండెడిది. ఓటమిని బట్టి, గెలుపును బట్టి ఫీజు నిర్ణయించు కొనిన గుఱుతు నా కెన్నఁడును లేదు. కేసు గెలుచుఁ గాక, ఓడుఁ గాక! నాపనికి ఫీ జెంతయో అంతయే. గెలిచెనని యెక్కువ లేదు; ఓడె నని తక్కువ లేదు. 'మీ కేసు కల్లయగుచో నాకును రావలదు. సాత్యము బనాయంపఁ దలఁచికొనుచో నాయాశ పెట్టుకొన వల'దని మొదటనే నేను క్లయంట్లకు చెప్పవంటిని. దీనితో జూటా కే సొకటియు నాకడకు వచ్చెడిది కాదు. కల్లయు, కపటమును లేని కేసులనే నాకిచ్చి కల్ల యొక పిస రున్నను అట్టి కేసులను మరొక వకీలకడకుఁ దీసికొని పోవు క్లయంట్లను నే నెఱుఁగుదును.

నన్ను కఠినముగా పరీక్షింపవచ్చిన కే సొకటి కలదు. అది నా క్లయం ట్లందఱలో వొడ్డ క్లయంబుది. అది యంతయు జమా ఖర్చు లెక్కల చిక్కుముడి. అది యెన్నాళ్లనుండియో విచారింపఁబడుచు వచ్చుచున్నది. అం దనేకభాగము లనేకన్యాయస్థానములలో కొంత కొంత విచారింపఁబడెను. అందలి లెక్కలచిక్కు లెక్కలు బాగుగా వచ్చిన పంచాయతీకి అప్పగింపఁబడెను. పంచాయతీతీర్పు పరిపూర్ణముగా మా కనుకూలము. కాని వీరి లెక్కలో ఒక చిన్న తప్పుండెను. అగుట కది చిన్నదే కాని పొడుచేయుటకు పెద్దది. పంచాయతీవారి పొరపాటుచే ఖర్చులో పడవలసిన పద్దు జములో పడ్డది. ప్రతివారు లీ

పంచాయతీవారి తీర్మానమును రద్దుపఱపవలసిన దని దరఖాస్తు* పెట్టిరి. నేను మాక్లయంటుకు చిన్నవకీలును, పెద్దవకీలుగారి కీ పొర పాటు తెలియునుగాని పంచాయతీవారు చేసినపొరపాటును క్లయంటు ఒప్పుకొనవలసిన పని లేదని వారి యభిప్రాయము. వాదికి నష్టము కలిగించు ప్రతివాదిమాట యే వకీలును ఒప్పుకొనఁగూడదని స్పష్టముగా ఆయన చెప్పినైచెను. కాని నే నిటు లంటిని: 'ఈ కేసులో మన్నపొరపాటును మన మంగీకరింపవలయును.'

పెద్ద వకీలు గారిటు లనిరి: 'మన మంగీకరించుచో కోర్టువా రీ తీర్పు నంతయును రద్దుపఱతు రని భయపడుచున్నాను. తెలివిగల వకీ తెవఁడును తన క్లయంటు నిట్టి యాపదకు పాలుచేయఁడు. ఈ యాపదను నెత్తిని బెట్టుకొను సాహస మిసుమంతయు నాకు లేదు. ఈ కేసు పునర్విచారణకు వచ్చుచో మన క్లయం తెంత వ్యయము భరింపవలసి యుండునో, తుద కీ కేసు ఎటులు పరిణమించునో యెవరు చెప్పఁ గలరు?'

మా కీ సంవాదము జరుగునపుడు క్లయంటుగూడ నచట నుండెను.

'మన క్లయంటును, మరముగూడ నీ సాహసమునకు దిగవలయును. మన మొప్పుకొనకపోయినప్పటికిని కోర్టువా రా తప్పు తీర్పు నంగీకరింతు రని నమ్మక మేమిటి? ఈ తప్పును దిద్దువా టూనర్చినందువలన క్లయంటు కేమేని నష్టము అనుభవించవలసివచ్చుచో అడ్డవేమి?'

'మన మన లొప్పుకొనక పోయిన నేమి?' అని పెద్దవకీలుగారినిరి.

*"ప్రతిపక్ష రీ తీర్పును వేటుకారణములచే నెదిరించిరి" అని అంగ్లానువాదము—అను.

ఆత్మకథ

‘మనము బయటఁ బెట్టిచో కోర్టువారికిఁ గాని, ప్రతివాడు లకుఁగాని ఇవి పట్టుపడ దని నిశ్చయ మెక్కడ?’ అని నే నంటిని.

‘అటు లగునేని ఈ కేసులో మీ రింక వాదించెదరా? తప్పు నొప్పుకొను పరతు పెట్టుకొని నే నీ కేసులో వాదించఁజాలను’ అని పెద్దవకీలుగారు దృఢముగాఁ బట్కిరి.

నేను వినయముతో నిటు లంటిని: ‘మీరు రానిచో క్లయం టంగీకరించునేని నేను వాదించుటకు సంసిద్ధుఁడను. తప్పు నొప్పుకొనక నే నీ కేసులో పనిచేయుట ఆసంభవము.’

నే నిటు లని క్లయంటుమోము చూచితిరి. అతఁడు కొంచెము వికలుఁ డాయెను. నే నీకేసులో మొదటినుండియు పని చేయు చుంటిని. నాపై నితనికిఁ జాల నమ్మకము. నా స్వభావముగూఁక సంగ్రాహ్యముగా నతనికి వాకపే. కావున నతఁ డిటు లనెను: ‘మంచి మాట, తమరే వాదింపుఁడు, తప్పుకొనుఁడు. ఓటమి వ్రాసియున్నచో ఓడుదుముగాక! సత్యమును కాపాడు నీశ్వరుఁడు లేఁడా?’

నే నానందించితిరి. అతఁడు వేఱుగా పలుకు నని నే ననుకొన లేదు. పెద్దవకీలునన్ను ముదలకించెను. నా హుతునకు జాలిపడెను. చానితోపాటు నాకు ధన్యవాదములను సమర్పించెను.

కోర్టులోముచ్చట ముందు.

చాతుర్యమా?

నేనొసంగిన సలహా మంచి దనుటలో శంకయే లేదు కాని ఈ కేసునకు పరిపూర్ణమైన న్యాయము కలిగింపఁగలనా, లేనా యని నాయెడల నాకే కావలసినంత శంక. ఇంత ఒడుదొడుకుగా నున్న యీ కేసులో, అందును సుప్రీముకోర్టులో వాదింపఁబోవుట చెడ్డ సాహస మనిపించెను. గుండెవడతో నేను జడ్జిలయెడల నిలువఁ బడితిని. నే నీ పారపాటును బయటఁబెట్టఁగ నే జడ్జి యిటు లనెను: 'ఇది చాతుర్య మనిపించికొనదా?' నామొగము జేగురుగడ్డ యాయెను. ఇందు మోస మేమాత్రము లేకపోవుటవలన ఆ యారోపణము నాకు దుస్సహ మాయెను. 'జడ్జిగారు మొదటనే అనూయాగ్రస్తుఁ డాయెను. కఠినమగు నీ కే సెటులు గెలుచునా?' యని నేను గుంజాటన పడితిని.

నా రోషము నాఁపుకొంటిని. శాంతుడ నయితిని. ఇటు లంటిని: 'అయ్యా, మీ రిటు లనుట నా కాశ్చర్యముగా నున్నది. నామాటలు తుదకంట వివరమండ మొదటనే 'చాతుర్య' మని నింద నారోపింపఁ దొడఁగితిరి.'

'నేను నింద నారోపింపలేదు, కేవలము నా శంకను ప్రకటించి తిని' అని జడ్జిగా రనిరి.

'తమ శంకయే నిందయంతగా నున్నది. నావాదము నంతయు నాలకించి శంకకు తా వున్నచో తమరు తప్పక శంకింపవచ్చును' అని నే నంటిని.

'మీకు నే నడ్డు దగిలినందులకు వగచుచున్నాను. మఱి మీరు చెప్పవలసిన దంతయుఁ జెప్పుడు.' అని జడ్జిగారు శాంతులయి పలికిరి.

ఆత్మకథ

నా విషయమును నేను స్పష్టముగాఁ జెబుటకు నాకు కావలసినంత ఆదరు వున్నది. జడ్జిపుణ్యమా యని మొదటనే శంక నెత్తించుదులఁజేసి నా వాదము జడ్జిగారి మనస్సునకు చక్కగా పట్టునటులు చేయఁగలిగితిని. దీనితో నాకు ధైర్యము కలిగెను. నా చెప్పవలయు మాటల నన్నిటిని వివరించితిని. కోర్టువారు నా మాటల శాంతముగా నాలకించి ఆ పారపాటు కేవలము కన్ను చెదరుటవలనఁ గలిగి నని తెలిసికొనిరి. మరియు చాల పరిశ్రమించి తయారుచేసిన లెక్కను రద్దుపఱచుట వారికి రుచింపలేదు.

మేము తప్పు నొప్పుకొనుటవలన తమికిక నంతగా వాదింపవలసిన పని పట్టదని ఎదిరి వకిలుగా రనుకొనిరి. కాని ఈ తప్పెట్టిదో తెలిసిపోవుటవలనను, దిగుబాటు చేయుటకు వీలయిన దిగుటవలనను పంచాయతీవారు చేసిన తీర్పును రద్దుపఱచుట కోర్టువారి కిష్టము లేకపోయెను. ఎదిరి వకిలు తల బాఁడుకొనెనుగాని మొదట నాపై ననుమానము చెందిన జడ్జి ఇపుడు సంపూర్ణముగా నాపై వునకు మ్రొంగెను.

‘గాంధీగా రా తప్పు నొప్పుకొననిచో మీ రేమి చేయుదురు?’ అని జడ్జి ప్రశ్నించెను.

‘మేము తీసికొని వచ్చిన లెక్కగాఁడు చిత్రపునంతటివాఁడు. ఆతనికన్న తెలివిగలవాఁడును, ప్రామాణికుఁడును మఱియొకఁడు దొరకఁగలఁడా?’

‘మీకేసు మీకు బాగుగా తెలియు నని కోర్టువారి యుద్దేశము. ఇటువంటి తప్పు ఎంతటి చిత్రపునకైనను వచ్చును. ఈ తప్పును లేకగా దిద్దవచ్చును. ఈ తప్పుకంటె క్రొత్త దేమియు మీరు చెప్పుకొనఁగలది లేకపోయినయెడల నీక వునర్వీచారణ మెందులకు?’

సత్యవ్రాజవలన వకీలుమిత్రులలో నా ప్రతిష్ఠ వర్ధిల్లెను. నేను నల్లవాఁడయినను కొన్ని కేసులలో తెల్లవారి ప్రేమను చూరఁగొనగలవాఁడనయితిని.

నాకు తెలియని సంగతిని నా క్లయంట్లకడఁగాని, ఎదుటి వక్తల్ల కడఁగాని దాఁచుట యనునది నా స్వభావము కాదు. నాకు తెలియని విషయములలో నా క్లయంట్లను మఱియొక వకీలుకడకుఁ జూపునువాఁడను. నన్నే పట్టుకొని ప్రాఁకులాడినచో అనుభవము కల వక్తలు సలహాను తీసికొని పని చేయించుకొను మనువాఁడను. ఈ నిష్కాపట్యము నా క్లయంట్ల నుండి అగాధప్రేమవిశ్వాసములను నాకు సంపాదించి పెట్టెను. నా క్లయంట్లు పెద్దవక్తలు-ఫీజుగూడ సంతోషముతో నిచ్చుకొనుచుండిరి.

ఈ ప్రేమవిశ్వాసములు నా ధర్మకార్యములకు సంపూర్ణముగా నుపయోగించెను.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను వకాలతు చేయుటకుఁ గల కారణము కేవలము లోకసేవ కని పూర్వప్రకరణమునఁ జెప్పియుంటిని. ఆధర్మకార్యములకొఱకేని ప్రజల ప్రేమవిశ్వాసములు నాకు సంపాదించవలసి యుండెను. అచట ఉదారహృదయులగు భారతీయులు ధనము పుచ్చికొని నా చేసిన పనిని ప్రజాసేవ యని గౌరవించిరి. తమ హక్కులకుఁగాను చెఱసాలలకుఁ బోయి కష్టపడవలసిన దని నేను సలహా యిచ్చినపు డెల్ల చెరసాలలకు వెల్లిరి. అందలి యోగ్యతను తెలిసికొని చెఱసాలకు వెల్లిరా, లేక నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచే వెల్లిరా యనినచో నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచేతనే వెల్లిరనవలయును.

ఇది నేను వ్రాయుచుండఁగా వకాలతునాఁటి చాల సంగతులతో నా కల మంతయు నిండిపోవుచున్నది. వందలకొలఁది క్లయంట్లు ప్రాణమిత్రులై, ధర్మకార్యములందు సహచరులై కఠినమగు నా జీవనమును రసమయముగఁ జేసివైచిరి.

క్లయంట్లు సహచర లగుట

నేటాలుట్రాన్సువాలులలో వకాలకునుగుటించి భేదము కలదు.

నేటాలులో ఆడ్వోకేటునియు, ఎటర్నీయనియు రెండు భేదములు కలవు. ఆడ్వోకేటుగాఁ జేర్చుకొనఁబడిన బారిష్టరు ఎటర్నీగాఁగూడ అన్ని కోర్టులలోను పనిచేయువచ్చును. ట్రాన్సువాలులో బొంబాయిలో వలె భేదము కలదు. ఆడ్వోకేటు తన క్లయంట్ల పనుల నన్నింటిని ఎటర్నీలచేత చేయించుకొనవలయును. బారిష్టరు యినవానికి ఆడ్వోకేటు ఎటర్నీలలో ఏదో ఒక పని చేయుటకు మాత్రమే సన గుండును. నేను నేటాలులో ఆడ్వోకేటుసనదును, ట్రాన్సువాలులో ఎటర్నీ సనదును పుచ్చుకొంటిని. అచట ఆడ్వోకేటు సనదును పుచ్చుకొంటి నేని నాకు భారతీయులతోడ సాక్షాత్సంబంధము కలుగదు. మరియు తెల్ల ఎటర్నీలు నాకు కేసుల నిప్పింపఁగల మంచితనముకూడ దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో లేదు.

ట్రాన్సువాలు మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో నాకుఁ జాల పని యుండెడిది. నే నొక కేసులో వాదించుచుండఁగా నాక్లయంట్లు నన్ను మోసగించె నని తెలిసికొంటిని. అతని దావా వట్టి కల్ల. బోనులో నిలువఁబడియుండినవాఁడు నిలువున కూలిపోవునటు లాయెను. నా క్లయంట్లుకు వ్యతిరేకముగ తీర్పు జెప్పఁడని నేను కూర్చుంటిని. నాయెదుటి వక్త లాశ్చర్యపడెను. మేజిస్ట్రేటు సంతసించెను. నేను నా క్లయంట్లును చీకొట్టితిని. నేను దొంగకేసు పట్ల నని నాక్లయం టెఱుఁగు. నేను తప్పుపప్పుకొనినందులకును, వ్యతిరేకముగా తీర్పు జెప్పఁడనినందులకును అతనికి కోపము కలుగలే దనుకొందును. అయిన దాయెఁ గాని నా యీ ప్రవర్తనవలన నా కించుకయు చెడు పేరు రాలేదు. ఇంతియకాక కోర్టులలో నా పని సరళ మాయెను. మరియు

సత్యవ్రాజవలన వక్షలుమిత్రులలో నా ప్రతిష్ఠ వర్ధిల్లెను. నేను నల్లవాఁడయినను కొన్ని కేసులలో తెల్లవారి ప్రేమను చూరఁగొనగలవాఁడనయితిని.

నాకు తెలియుని సంగతిని నా క్లయంట్లకుఁగాని, ఎదుటి వక్షిణ కడఁగాని దాఁచుట యనునది నా స్వభావము కాదు. నాకు తెలియని విషయములలో నా క్లయంట్లను మఱియొక వక్షిణకడకుఁ జొమ్మనువాఁడను. నన్నే పట్టుకొని ప్రాఁకులాడినచో అనుభవము కల వక్షిణు సలహాను తీసికొని పని చేయుచుకొను మనువాఁడను. ఈ నిష్కాపట్యము నా క్లయంట్ల నుండి అగాధప్రేమవిశ్వాసములను నాకుసంపాదించి పెట్టెను. నా క్లయంట్లు పెద్దవక్షిణ-ఫీజుగూడ సంతోషముతో నిచ్చుకొనుచుండిరి.

ఈ ప్రేమవిశ్వాసములు నా ధర్మకార్యములకు సంపూర్ణముగా నుపయోగించెను.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను వకాలతు చేయుటకుఁ గల కౌరణము కేవలము లోకసేవ కని పూర్వప్రకరణమునఁ జెప్పియుంటిని. ఆధర్మకార్యములతోఁగేని ప్రజల ప్రేమవిశ్వాసములు నాకు సంపాదించవలసి యుండెను. అచట ఉదారహృదయులగు భారతీయులు ధనము పుచ్చుకొని నా చేసిన పనిని ప్రజాసేవ యని గారవించిరి. తమ హక్కులకుఁగాను చెఱసాలలకుఁ బోయి కష్టపడవలసిన దని నేను సలహా యిచ్చినపు డెల్ల చెరసాలలకు వెల్లిరి. అందలి యోగ్యతను తెలిసికొని చెఱసాలకు వెల్లిరా, లేక నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచే వెల్లిరా యనినచో నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచేతనే వెల్లిరనవలయును.

ఇది నేను వ్రాయుచుండఁగా వకాలతునాఁటి చాల సంగతులతో నా కల మంతయు నిండిపోవుచున్నది. వందలకొలది క్లయంట్లు ప్రాణమిత్రులై, ధర్మకార్యములందు సహచరులై కఠినముగా నా జీవనమును రసమయముగఁ జేసివైచిరి.

క్లయంటుకు చెబు తప్పుట

పారసీ రుస్తుంజీ గారి పేరు పాఠకులకు నలిగినదే. అతడు

నాకడకు వచ్చుచునే క్లయంటుకు, సహచరుడు నాయెను. ముందర సహచరుడై పిదప క్లయం టాయె ననుటయే యుక్తమని తోచుచున్నది. నాయెడల నాతనికి ద్వేష నమ్మకము. అతడు గృహ కృత్యములలోగూడ నా సలహాను పుచ్చుకొని దానిప్రకార మాచరించెడివాడు. మాకు మతభేద మించుక యున్నను అతనికి జయ్య చేసినచో నా కూరగాయవైద్యముతోడనే పని పట్టెడిది.

ఈ నా సహచరున కొకతూరి గొప్ప ఆపద తటస్థించెను. ఇతడు తన వ్యాపారమునకు సంబంధించిన మాటలన్నియు నాకుఁ జెప్పెనుగాని ఒక మాటమాత్రము దాచెను. పారసీ రుస్తుంజీ దొంగ సరకులు తెప్పించుచుండెను. అతడు బొంబాయి కలకత్తాలనుండి సరకు దిగుమతి చేయించుకొనుచుండెడివాడు. దానిచాటున దొంగ సరకుగూడ వచ్చెడిది. ఆఫీసరులకును, రుస్తుంజీకిని మంచి దోస్తీ కలదు. కావున నతనియెడ నెవరికిని నినుమంతయు శంక లేదు. వారతనియెడఁ గల నమ్మకముచే పట్టిప్రకారము నుంకము వసూలుచేసికొని పోవుచుండెడివారు. తమకు తెలిసినను కనులు మూసికొని పోవువారును కొందఱుండవచ్చును.

కాని ఆఖోకవి పలుకెన్నడేని అసత్యమనునా?—

క. అద్దమువలె మఱి యన్నపు

ముద్దవలెం బాదరసపు ముద్దవలెకొ మేల్

సుద్దవలె దొంగసా త్తది

వద్దచ్చును వచ్చి కానబడుచునె యుండుకొ.*

పొరగి రుస్తుంజీగారి దొంగతన మొకతూరి పట్టుబడెను. ఆయన నాకడకుఁ బరుగులెత్తుకొనుచు వచ్చెను. ఆయన కనులవెంట నీరు సంతరిగాఁగఁ బ్రవహించుచుండెను. అతఁ డిటు లనెను : ‘భాయీ! నేను నీన్ని కౌంటున్న ముంచితిలి. నా పొపకు నేఁడు పండి బ్రద్ద లయినది. నే- దొంగనరసులను తెప్పించితిని. నానెత్తిమీఁది జైలుకు పోవలయు నని వ్రాసిపెట్టియున్నది. నే నీక చచ్చినట్లే. ఈ యాప దలో నీ వొక్కఁడే నన్ను బ్రతికింపఁగలవు. నేను నీ కేమియు దాచ లేదు. ఇది యిది వర్తకపుజిత్తు. దీనిని నీకెటులు చెప్పఁగలను? కాన దాచితిని. ఇందులకు పశ్చాత్తాపపడుచున్నాను.’

నే చరలో ఇోదార్చి యిది లంఘిని: ‘నారీతి నీకుఁ దెలియును. రక్షించుటయు, రక్షింపకుండుటయు పరమేశ్వరాధీనము. కాని మీ పాపములు మీ రొప్పుకొందురేని నే నీ యాపదనుండి తప్పింపఁగలను.’

ఆ పొరగీకుని తల పడిపోయినటు లాయెను.

‘నేను మీనుండు ఒప్పుకొంటిని. ఇది చాలదా?’ అని రుస్తుంజీసే తనెను.

‘సర్కారుకు తప్పచేయుటా? నాకడ త ప్పొప్పుకొనుటా?’ అని మెల్లమెల్లగా జనాబు చెప్పితిని.

‘తుదకు, మీరు చెప్పినటులే చేయుదునుగాని నాప్రాతవకీ లుతో సలహాచేయరాదా? అతఁడు నాకు వకీలేగాక మిత్రుఁడు’ అని పొరగీరుస్తుంజీ యనెను.

* కాచో పారో భావో అన్న

తేవుం చే చోరీ నుం ధన. (అఖో)

అ త్మ క థ

సోగ్గట్టాచేయుంగా ఈ గొంగవర్తకము జరుగుచు వచ్చుచున్నట్లులు తెలిసెను. ఇప్పుడు పట్టుబడిన గొంగ తనము కడుంగొలది. మేము ప్రాంతవకీలుకడ కేసు పెట్టి, అట్లగు కేసంతయు అలా చించెను. 'ఈ కేసు జూరీకడకు వెళ్లును. అట్టి జూరులు భారతీయులను విడిచిపెట్టరురా? అయినచు నా కౌశ యున్నది' అని వకే లనెను.

నా కీ వకీలుతో గాఢపరిచయము లేదు. పాపం! అప్పుడొక మే యిటులు జవాబు చెప్పెను:

'తను కిందులకు కృతజ్ఞుడను. కాని నే నీ కేసులో గాంధీ గారు చెప్పిన నొప్పననే నడచుకొందును. వారికి నాకంటె చెప్పి తెలియును. వలయుచో మీ రాతనికి సలహా నీయఁగలెదనని.'

ఇటు లచట వెంటనే ముగించుకొని రుస్తుంజీగారి కుతూహ మున కరిగితిమి.

నే నిటు లంటిని: 'బహుశా ఈ కేసు కోర్టునకు పోదు. కేసు పెట్టుటయు మానుటయు సుంకముల యధికారి* చేతిలో నున్నది. సరకారువారికి సలహా యిచ్చు పెద్దవకీలు ఎటర్నీ జనరలు చెప్పిన చంద మున ఈ సుంకముల యధికారి నడచుకొనవలసి యుండును. కేసు వా రిరువురిని తప్పక కలిసికొందును. కాని వారి కీ సంగతి యింట్లనుండి తెలియనియెడల నిపుడు చెప్పవలసినప్పును. వారు వేదన జరిమానాను చెల్లించవలయును. తొంబదితొమ్మిదిపాళ్లు వా రంగీకరింతురు. వా రొకవేళ అంగీకరింపరేని మీరు జైలెక్కవలయును. జైలుకు పోవు టలో లజ్జ లేదు; కాని దొంగతనముచేయుట సిగ్గుచేటని నా యభి

* సుంకములు వసూలుచేయువానికి సుంకరి, సుంకీయ, సుంకరీడు ఈ మొదలగునవి తెలుఁగుపేరులు. ఇంగ్లీషుపేరు Customs Officer—అను

ప్రాయము. అది జరుగనే జరిగెను. పైలులో పశవలసినచో దానిని ప్రాయశ్చిత్తముగా తలపోయుదు. 'ఇక ముం దెన్నందును ఇట్టి కొంగ పని చేయును' అని శిష్యము చేయుటయే నిక్కమయిన ప్రాయశ్చిత్తము'.

పారసీ రుస్తుంజీగారి మాటలను సరిగా గ్రహించిలో లేదో నేను చెప్పఁజాలను. అతఁడు కడు కఠిరుఁడు; కాని యీ సమయమున దైత్యమును కోలుపోయెను. అతని ప్రతిష్ఠ పోవు సమయము తటస్థించెను. ఇంత కష్టపడి కట్టుకొనిన యీ కోటను కూల్చుకొనుట కష్టము కాదా?

అతఁ డిటు లనెను: 'నా ప్రాణములు మీచేతిలో నున్నవి. మీనెలవు ప్రకారము చేసెదను.'

ఈ కేసులో నా వినయశక్తి సంతయు ధారపోసితిని. నేను సుంకరిని గలిసికొంటిని; దొంగఁజీకము సంతయు నిర్భయముగాఁ జెప్పి వైచితిని. వలయుచో తమకు తెక్కల నన్నింటిని జూపుదు నంటిని. మరియు పారసీ రుస్తుంజీగారికి ఇంగులకు మిగుల పశ్చాత్తాపము కలిగె నని చెప్పితిని.

ఆ సుంకరి ఇటు లనెను: 'హాప మా పారసీస్థు ముంచివాఁడు. చాల మూర్ఖత చేసినాఁడు. కాని నా విధి మీ నెఱుంగుదురు. పెద్ద వక్రీలుగారి యిష్టప్రకారము నేను నశచుకాశవలసి యుండును. మీరు వారితో మాటలాడినచో ప్రయోజన ముండును.'

'మీరు పారసీరుస్తుంజీని కోర్పు కీడ్వకుండినచో చాలు. నాకు సంతోషము.' అని యంటిని.

ఈసుంకరినికడ సభయదానము పొంది సరకారువక్రీలు గారితో ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు నెఱపితిని. వారిని చర్చించితిని.

ఆ త్మ క థ

నా సత్యప్రియత్వ మాయనకుఁ దెలిసెను. నే నేమియు దాఁచలేదని యాయన కవగతమాయెను.

ఈ కేసులోనో, మరియొక కేసులోనో గాని వారు నా కిటులు ప్రమాణపత్రిక నిచ్చిరి: 'మీ కిఁక నాకడనుండి 'లేదు' అని జవాబు రాదు.'

రుస్తుంజీగారిపయిని కేసు పెట్టలేదు. దొంగసామునకు రెట్టింపు వెల పుచ్చుకొని వదలివేయవలసినదిగా హుకు మాయెను.

రుస్తుంజీగారు తన గొంగతనపు కథనంతయు వ్రాయించి దాని నద్దపుఁ జట్టములో బిగింపించి తన వారసుకును, తోడివర్తకుల కును 'ఖియార్ దార్' అని చెప్పినటులు తమ ఆఫీసులోఁ గట్టించిరి.

రుస్తుంజీగారికి మిశ్రులయిన వర్తకులు 'ఇది సత్యమై రాగ్యము కాదు శ్మశానమై రాగ్యము' అని నాకుఁ దెలిపిరి.

కాని యీ మాట యెంతవఱకు నిక్కమో నేను చెప్పఁజాలను.

నే నీ మాటను రుస్తుంజీగారి చెవిని బడవయిచితిని. అతఁడు విని 'మిమ్ము మోసగించి నే నెక్కడికి వెళ్లఁగలను?' అని యనెను.

నాలుగవ భాగము-సమాప్తము.

ఆత్మకథ

అయిదవ భాగము

౧౨వ అధ్యాయము

విశ్వానుభవ బయలుదేరినవారు నేను రాకముందే దేశమునకు
వచ్చియుండిరి. నేను ముంగు వెళ్లియుండవలయు నని మేము
పట నడుకొంటిమి. యుద్ధమువలన నేను లండనులోఁగిక్కువడితిని.
పునః వీరి సంగతిను దేశములో నెక్కడ నుండువా యని యాలో
చితిని. అందఱును ఒక తావుననే యుండి ఫినిక్సునందువలెనే
కము నేర్పాటుచేసికొనవలయు నని నా యభిప్రాయము. దేశమున
యాశ్రమము నడపువారి పరిచితియు నాకు లేదు. కావున
ఆంధ్రాసుగారి దర్శనము చేసికొని వారి సలహాను పాలింపుట జవాబు
సితిని.

వారు మొదట కాంగరీ గురుకులమున కరిగిరి. అచట స్వ.
నందులు వారిని తమ పుత్రులవలె నాదరించిరి. తరువాత వారు
తినికేతనమునకుఁ జనిరి. అచట మహాకవియు, వారి యను
యలును వీరిమీఁద ప్రేమవృష్టి కురిపించిరి. ఈ రెండు తావు
లను వారికిఁ గలిగిన యనుభవములు వారికిని, నాకును చాల
యోగించెను.

రవీంద్రులు, శ్రద్ధానందులు, సుశీల రుద్రులు—ఈ మూవురను
ఆంధ్రాసుగారి ముమ్మూర్తులు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో వీరినిగూర్చి
ఆంధ్రాసుగారు వినుట విరామము లేకుండ జెప్పచుండెడువారు.
దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందు మా మిత్రగోష్ఠిలో ఆంధ్రాసుగారి హృదయము
మీఁదను, నాలుకమీఁదను ఈ మూవుర పేరులు నిరంతరము తాండ
వించుచుండెడివి. కావున ఆంధ్రాసుగారు మావారిని సుశీల
రుద్రగారికడకుఁ గొంపోయిరి. రుద్రుల కాశ్రమము లేదు గాని

ఆత్మకథ

ఉన్నది యిల్లే. ఆయింటిని వీరికి విడిచిచేసిరి. వారి బాలురును, వీరను ఒక నాటిలోఁ గలిసి పోయిరి. వీరు ఫినిక్సు మఱచిపోయిరి.

బొంబాయిరేవులో దిగిన తరువాత ఏ రండిఱును శాంతినికేరని మన నున్నటులు నాకుఁ దెలియవచ్చెను. కాని గోలిలేగారిని జూచినవెంటనే వారిని గలిసికొనుటకు తొందరపడితిని.

బొంబాయిలో నాకు స్వాగతపత్కారము లొసఁగువేళ చిన్న సత్కారము మొకటి చేయవలసివచ్చెను.

పిటిగారి భవనమున స్వాగతసభ జరిగెను. వారి స్వాగతము నకు గుజరాతిభాషలో ప్రత్యుత్తర మొసఁగుటకు నాకు ధైర్యము చాల లేదు. కనుటకు మిఱుమిటలు గొలుపు నాభవనపు మిసమిసలో గిరిమిటు తూలివారికి సహచరుఁడ నగు నేను గజిబిజి పఁపాగితిని. నేటి నా వేసముకన్న నాటివేసమునే నాగరక మనవచ్చును. వీలన, నాఁడు అంగరకా, పొగ మొదలగునవి ఉండెడివి. కాని అలంకృతముగు ఆసనా జములో నేను నేలుపెట్టి చూపించుకొనఁబడినచందముగనే యుండిని. కాని ఫిరోజిషాగారి చాటున నెటులో యొకటులు నాపని నెఱవేర్చి కొంటిని.

పిదప గుజరాతువారి యోగము. స్వ.ఉత్తిమలాల్ త్రివే దులు దాని సమకూర్చిరి. దీని ముచ్చట ముందే కొంత నాకుఁ దెలి సెను. జిన్నాగారును గుజరాతువారగుటచే సభకు వచ్చిరి. వారు సభాపతులలో, లేక ప్రధానవక్తలో యిపుడు గుర్తులేదు. వీరు క్షుప్తముగ, మధురముగ నాంగ్లమున సుపన్యసించిరి. మిగిలిన ఉపన్యాసములుగూడ నాంగ్లముననే జరిగినటులు కొండగుర్తు. పిదప నావంతు వచ్చెను. నేను గుజరాతీలోనే మాటలాడితిని. గుజరాతీ హిందూస్తానీ భాషలయెడ నాకుఁగల పక్షపాతమును కొలఁది మాటలలోఁ జెప్పితిని.

గుజరాతువారిసభలో ఆంగ్లభాష నుపయోగించుట కూడ దని వినయ
యుక్తముగ నా యసమ్మతిని ప్రకటించితిని. నే నిటులు చెప్ప
నపుడు లోపిటికిగనే యుంటిని. నేను చాలకాలము దేశములో గైరు
హాజరు. ఇపుడు స్వదేశమునకు క్రొత్తవాడను. అనుభవము లేని
వాడను. ఇపు డేటి కెదురీదుచున్నాను. 'ఇది యవివేకిము కాదు
గదా?' అని అనుకొంటిని. కాని గుజరాతీలో మాటలాడు నా సాహ
సమున కెవరును అపార్థము చెప్పలేదు. నా యసమ్మతితో నందఱును
నేకీభవించిరి. నా కానందము కలిగెను. మరియు నా క్రొత్త యుద్దేశ
ములు ప్రజలోప్రచారముచేయుటయు అంత కష్టము కాదని తెలిసి
కొంటిని.

నే నీ రీతిగా బొంబాయిలో రెండుముఞ్గా థ్లుండి దేశమును
క్రొత్తగా అనుభవములోనికిఁ దెచ్చికొనుచు గోఖలేగారి యాజ్ఞ
చొప్పున పూనా చేరితిని.

పూనాలో గోఖలేగారితో

గవర్నరుగారు మిమ్ముఁ జూడఁగోరుచున్నారు గాన మీరు

పూనా రాకముందు వారిని గలిసికొనుట నుంచి దలి నేను బొంగాయి చేరే చేరఁగనే గోఖలేగారు నాకు కలుగుకొట్టిరి. నేను గవర్నరుగారి దర్శనమున కరిగితిని. మామూలు మాటల యిచ్చిదప గవర్నరుగారు ఇటు లనిరి:

‘మీరు నా కొక మాట యాయవలయును. సర్కారుకు సంబంధించి మీ చేమయినను ఆందోళనము చేయవలచితిరని ముందు నాతో మాటలాడి మఱి చేయుఁడు.’

నే నిటులు జవా బిచ్చితిని:

‘నే నీ మాట కడుసులభముగా నీయఁగలను. ఏ లందురా? నేను సత్యాగ్రహిని. కావున నే నెవరితో సంబంధము పెట్టుకొందునో వారి యుద్దేశ మంతయు మునిముందు గనుఁగొందును. పిదప నీలయినంత వఱకు వారి కనుకూలముగ నుండుటకు ప్రయత్నింతును. నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఎప్పుడును ఈ నియమమునే పాలించియుంటిని. ఇచటఁ గూడ చటుటే చేయఁగలను.’

పిదప లార్డ్ విలింగ్డను నాకు ధన్యవాదములు చెప్పి మరియు నిటు లనిరి:

‘అక్కఱ కలిగినపు డెల్ల మీరు నన్ను గలిసికొనవచ్చును. సరకారువారు ఇచ్చాపూర్వకముగా ఏ పొరపాటును చేయరని మీరు తెలిసివచ్చును.’

నే నిటు లంటిని:

‘నే నట్టి విశ్వాసముతోడనే యున్నాను.’

పిమ్మట నేను పూనా కరిగితిని. అచటి విషయము లన్నియు వ్రాయుటకు నే నసమర్థుడను. గోఖలేగారును, వారి సోదయిటి

౨ పూనాలో గోఖలేగారితో

సభ్యులను నామోద ప్రేమకురిపించిరి, గోఖలేగారు సోసయిటీ సభ్యుల సందఱను పిలిపించినట్లు గుర్తు. మేమందఱమును హృదయములు విప్పి మాటలాడుకొంటిమి. నన్నుగూడ వారి సోసయిటీలో నొకసభ్యునిగాఁ జేయవలయు నని గోఖలేగారి తలఁపు. నాకును అట్టి తలఁపేకలదు. కాని సోసయిటీలోని మిగిలిన సభ్యుల తలఁపు వేఱు. సోసయిటీ ఆచర్యములు, దాని కార్యప్రణాళియు వేఱు; నా ఆచర్యములు, నా కార్యప్రణాళియు వేఱు. కావున నాసభ్యత్వ సాధువుకాదు. నాకు నా యాదర్యములను గాపాడుకొనుటలో నెంత పూనిక కలదని యితరుల యాదర్యములను గాపాడుటకుఁగూడ నంత పూనిక కలదని గోఖలేగారికి తెలియును. గోఖలేగా రిటు లనిరి: మీ రాజీ-స్వభావము మావారి కింకను తెలియలేదు. వారికి వారి యాదర్యములయెడఁగడు పట్టుదలు. మరియు వారు కడు స్వతంత్రులు. వారు విముక్త సభ్యులనుగాఁ జేర్చికొందురుగాక యని యాసించుచున్నాను. ఒకవేళ వారు చేర్చికొనలేని వారికిఁ దమయెడల ప్రేమగాని, యాదరముగాని యిసుమంతయు తక్కువ కాదని నే ననఁగలను. మీయందలి ప్రేమ యగుండితముగ నుండఁగలందులకే వా రిట్టి సాహసమునకు వెనుకాడుచున్నారు. మీ రిందు సాహ్చిత్తు సభ్యులయినను, గాకున్నను నేను సభ్యులని పరిగణించుకొందును.

నేను నా సంకల్పముల నన్నిటిని గోఖలేగారికిఁ దెలియఁ జెప్పితిని. 'సోసయిటీలో నేను సభ్యుడనయినను గాకున్నను ఆశ్రమము నొకటి ఏర్పఱచి ఫీనిక్సు-సహచరుల నందుంపఁగోరుచున్నాను. నేను గుజరాతువాఁడ నగుటవలన గుజరాతునందుండియే దేశసేవ చేయుట మిగుల నుచితము. కావున గుజరాతునందునికి యేర్పఱచుకొనుటకే నిశ్చయించితిని.'

గోఖలేగారికి నా యీ యుద్దేశము రుచించెను. వా రిటు లనిరి:

ఆత్మకథ

‘తాము తప్ప కంటులు చేయుఁడు. సభ్యులతోడనైన మీ సంభాషణాఫల మెటులయినను మీ గూత్రమునునకు ధనము నాకడఁ గొనుఁడు. దాన నా యాశ్రమమే యనుకొందును.’

నా హృదయ ముప్పొంగెను. చందాలు పోగు చేయవలసిన జంబాటము తప్పిపోయెఁగదా యని కడు సంశయించితిని. మరియు భారము నాయొక్కనిమీఁదనుండియు తప్పుచున్నది. ‘కష్టకాలము నందు నా కొక మార్గదర్శకుఁడు దొరకె’ నను విశ్వాసముచే నాకిరో భారము దిగిపోయినటు లాయెను.

గోఖలేగారు స్వ. డాక్టరు జేవుగారిని పిలిచి ‘సాసయిరే కాతాలో గాంధీగారి పేరొకటి పెట్టుఁడు. వారి యాశ్రమమునకుఁ గాని, వారి ప్రజాసేవకుఁగాని కావలసిన ఖర్చు లన్నియు నొసఁ గుఁడు.’ అని యాజ్ఞాపించిరి.

పిదప నేను పూనానుండి శాంతినికేతనమున కేఁగ నుద్దేశ్యించి తిని. నేను వెళ్లుటకు ముందు గోఖలేగారు నాకు రుచికరమగు విందొకటి యేర్పాటు గావించిరి. అందు నేను తిరు పచ్చపండ్లు, ఆటిన పండ్లు మొదలగువానిని దెచ్చిరి. విందుచోటు గోఖలేగారున్న గదికి కొంత దవ్వు. వారి కారోగ్యము సరిలేదు. అంతమాత్రము దూరము గూడ వారు నడచుస్థితిలో లేరు. కాని వాత్సల్యము వారి నాపునా? నేనును వచ్చితీరవలె ననిరి. పదియడుగులు వైచిరి, పడిపోయిరి; వారిని నెసుకకుఁ దీసికొని పోవలసివచ్చెను. గోఖలేగారి కిట్టి మూర్ఖులు తఱచు వచ్చుటజేసి యెవరును గడబిడపడలేదు. పిదప నేము ఆశ్రమములోని అతిథికాలముందటి మైదానమున పఱచిన తివాచీలమీఁదఁ గూర్చుండి వేటుసెనగలు, కజ్జము మొదలగువానిని దినుచు ప్రేమా లాపములు చేసికొనుచు నొకళ్ల హృదయ మింకొకళ్ల మెక్కువగాఁ దెలిసికొంటిమి.

నా జీవితములో వారి మూర్ఖమాత్ర మొక సామాన్యవిషయము కాదు.

బెదరింపా?

మా యశ్శగారు గతించిరి. మా వదినగారిని, తక్కుంగల బంధుగులను చూడవలసియున్నది. కావున బొంబాయినుండి నేను రాజకోటకును, బోరబందరుకును ప్రయాణ మయితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో సత్యాగ్రహాంగరమున కొక యంగముగా నా పేషమును మార్చికొంటిని. అది గిరిమిడియాల జేసము. నీమలో నింటియుం దా దుస్తులనే తాల్చుచుంటిని. దేశములోనికి దిగినతరువాత కౌతియా వాడు దుస్తుల చూల్చుగొరితిని. వానిని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకడ నుంచుకొంటిని. బొంబాయిలో వానిని బైకిండిసితిని-అంగరకా, ధోత్తి, తెల్లని తెలసాగ ఇవి యన్నియు ఇండియామిల్లునందు తయారయినవే. బొంబాయినుండి కౌతియావాడునకు మూడవతరగతి బండిలో వెళ్ల నిశ్చయించితిని. పొగయు, అంగరకాయు అక్కటమాలిన బరు వని పించెను. కావున తుడిచివేసి, ధోతీ, ఎనిమిదిపదకాలు చేయు కాక్కిరపు ట్లోపీ-వీనినిమాత్ర ముంచుకొంటిని. ఇట్టి వస్త్రములు తాల్చినవాడు పేదలలో జను కట్టబడును. ఆనాళ్లలో స్థేగు ఉండుటవలన వీరమ గాములోనో, వధవాణులోనో మూడవతరగతి బాటసారులను దింపి పరీక్షించుచుండిరి. నాకు కొంచెము జ్వరము తగిలెను. ఇకొప్పెక్కురు నా చే యంటుకొనెను. వెచ్చగా తగిలెను. 'రాజకోటలో డాక్టరుకు కనక బడుము' అని హుకు మిచ్చెను. నాపేరు వ్రాసికొనెను.

వధవాణులో దర్జీ మోతీలా లనువాడు ప్రసిద్ధుడగు ప్రజా సేవకుడు. బొంబాయినుండి అతనికి వార్త వెళ్లెనుగాబోలు! వధ వాణుస్టేషనులో నన్ను గలిసికొనెను. అతడు వీరమగామునందలి కాయరీని గుఱించియు, దాన బాటసారులకుఁ గల బాధలగురించియుఁ

ఆత్మకథ

శెప్పెను. నాకు కాక తగిలియుండుటచే నేమై చూచుచుంటున్నాను గాతడు. టూకీగా తేల్చునెంచి యిటు లంటిని.

‘మీరు నైలుకు పోవ తయారుగానున్నారా?’

ముందుచెనుక లాలోచింపకుండు మాట అనివేయుచు నుడుకు నారిలో నిలచుచు నొకడై యుండు నని నేననుకొంటిని. కాని మోతీలాలు దిట్టముగా—

‘మేము నైలుకు తప్పక వెళ్లుము. కాని మీరు ముందు నడిపింపవలయును. కాకితూవాడువార లగుటచే మీమొనల గురు ముందుగా స్వాతంత్ర్యమున్నది ఇప్పుడు మిగిల్చినవి. కాని తిరిగి వచ్చినపుడు మీరినటు దిగవలయును. ఇకలు పిన్నులు చేయు పనిని, వారి యుత్సాహమును జూచి తాము పంతసింపఁగలము. తా మెపుడురమ్మని నెలనిచ్చి నేనపుడు నానేపతో వచ్చెదను’ అనెను.

మోతీలాలు నన్నాకర్షించెను. అతనితో నున్న సహచరు లతని నిటుల నుతించిరి:

‘అగుటకు మావాఁడు దగ్గివాఁడే కాని తనపనిలో నేర్పరి. రోజు కొక గంట పనిచేసి ౧౫ రూకలు సంపాదించును. వానితో పొట్ట గడచును. మిగిలిన సమయ వంతయు ప్రజాసేవకు విని యోగించును. అతనిముందు మాచు వంతయు స్థిరము!’

సిదప నాకు మోతీలాలుసంగతి తెప్పగా తెలిసెను. ఈ నై న్తుతి అతనియొడ నతిశయోక్తి కాదు. సత్యాగ్రహశ్రమమును స్థాపించిన పిదప నతఁడు నెలలో కొన్నిదినము లచట నుండెడివాఁడు. స్థిలకు వుట్టుపని నేర్పెడివాఁడు. ఆశ్రమములో వుట్టుపనినిగూడ జేసెడి వాఁడు. వీరమగాము ముచ్చటలు ప్రతిదినమును చెప్పుచుండెడి వాఁడు. అచట బాటసారులకుఁ గలుగుచుండు కష్టము లితనికి గుఱుచు

కులుగా నుండెను. నిండు ప్రాయమున నితని రోగ మెత్తుకొని పోయెను. అతఁడు చనిపోవుటచే వధవాని అరణ్యమున ను.

నేను రాజకోటకు జేరిన మునుపటి నాటి ప్రాద్దుర చాళుఖము ప్రకారము అనుపత్రికి వెళ్లితిని. నన్నును నెఱుంగనివారు లేక. డాక్టరు నన్ను గని స్థితిలెను. అస్థిపగువై గిలిసెను. ఇం ననుల కోపకారణము లేదు. అస్థిపగు తన ధర్మమును తాను చెసికొనెను. అతఁడు న న్నెఱుంగఁడునుకొందును. ఎఱిగినను తన ధర్మమును తాను జేసికొనక తిప్పను. డాక్టరు నన్ను మరలఁ దనకడ్డకు రాగొరక నాకనకు ఇక నెప్పక్షము జంపఁదొడఁగెను.

అట్లు సమయములందు మూడవతరగతి బాటనారులను బరిక్షించు టావశ్యకము. గొప్పవార మనుకొనువారు మూడవతరగతి బండ్లలో పయనము చేయఁదలఁచుకొనినచో పేదలు పాక్షింపవలసిన నియమములకు వశపర్తులు కావలయును. అధికారులును పక్షపాతము చూపఁగూడదు. అధికారులు మూడవతరగతిబాటసారులను జంకువుల వలెఁ జూచుట నేఁ జూచితిని. 'నీవు వీ'వనుట తక్కు మఱుమాట లేదు. మూడవతరగతివారికి ప్రత్యుత్తరము దొరకదు. విన్నపము వినువాఁడు లేఁడు. అధికారులు వీరిని తమ సవుకగు లనుకొందురు. నైలులవు కరులు వీరిని తన్ని డబ్బు కాఁజేయుదురు; రైలు తప్పింతురు; టికెట్లైగఁబెట్టుదురు. ఇది యంతయు నే ననుభవించితిని. ఊచ్చు దున్నటులు చెప్పితిని. దీనినంతయు మార్పింపవలయును. మూడుకులగు వారు బీదల యుపకారముకొఱకు కష్టములు నెత్తిని వైచుకొని మూడవతరగతిలో ప్రయాణము చేయవలయును. వారికి లేని సౌకర్యములను తమకును వల దని చెప్పవలెను. వారి అసౌకర్యము, అవి వేకము, అన్యాయము, వీధిత్వ వీనిని పోగొట్టవలయును.

కాయావాడులో నాతిగిన యెల్లెడల వీరమగాము శాయరీని గూర్చియు, దానికిఁగాను బాటసారుల నాఁపివేయుటను గూర్చియు ఫిర్యాదులను వినుచునే యుంటిని.

లార్డు విలింగ్డను గారు నాకొసఁగిన వాగ్దానమును నెంటనే ఉపయోగించుకొనఁదలచితిని. శాయరీకి సంబంధించిన కాకితముల నన్నింటిని జదిపితిని. ఫిర్యాదు లన్నియు తక్షణము లని గ్రహించితిని. బొంబాయి సరకారువారితో పత్రికావ్యవహారము నాగించితిని. సెక్రటరీని గలిసితిని. లార్డ్ విలింగ్డనుగారిని కూడఁ గలిసికొంటిని. వాగు సాహాయ్యము కనఁబడచిరి కాని తప్పదు ధిల్లీమీఁద త్రోసెరి.

‘ఇది నాచేతులలో నున్నచో ఈ కాయ రిదెవఱకే యాఁగి పోయెడిది. మీరు ఇండియాసర్కారుకు విన్నవించుకొనుఁడు.’ అని సెక్రటరీగా రనిరి.

నే నిండియాసర్కారుతో మొద మొదలిడితిని. రసీను తక్కు ప్రత్యుత్తర మేమియు రాలేదు. ఇటులు ఇంచుమించు రెండేండ్లు పత్రవ్యవహారము జరిగిన పిదప నేనో సందర్భమున నేను చెమ్ముఖద్దు గారిని కలిసికొనినపు డీ ముచ్చట నేఁగా వా రాశ్చర్యపడిరి. వారి కీ వీరమగాము విషయ మేమియు తెలియనే తెలియదు నా మాటలను చక్కగా వినిరి. అపుడే వీరమగాముతాలూకు కాకితములను పంపుఁడని తెలిఫో నిచ్చిరి. అధికారు లీ విషయమున చెప్పఁదగిన దేదియు లేనిచో శాయరు రద్దుపఱతు ననుమాటను గొంటిని. కొలఁది నాళ్లకీవీరమగాము శాయరీ తీసివేయఁబడినదని ప్రతికలలోఁజూచితిని.

నే నీ విజయమును సత్యాగ్రహమునకు పునాదిగా నెన్నుదును. ఏలన, వీరమగామునుగఱించి బొంబాయి సర్కారుతో నేను మాటలాడునపుడు సెక్రటరీగారు—‘బగ్గసాలో మీ రొసఁగిన యుప

న్యాయపు గకలు నాకడ ఉన్నది. మీరు దీనిని సత్యాగ్రహ మంటిరి. అది సరికాదు.' అనిరి. మరియు—

‘ఇది బెదరిందుట కాదా? ఇంత శక్తి గల ప్రభుత్వము బెదరింపులకు లోబడునా?’ అనిరి.

నే నిటు లంటిని:

‘ఇది బెదరింపు కాదు. ఇది ప్రజకు ప్రబోధము కలిగించు నుపాయము. లోకుల దుఃఖములు దూరముచేయుటకు తగిన ఉపాయముల నన్నిటిని జెప్పట నాధర్మము. స్వాతంత్ర్యము గోరువారు తమతమ యుపాయముల నన్నిటిని ఎఱిగియుండవలెను. నామాన్యముగా ఉపాయము లన్నియు హింసాత్మకములు. సత్యాగ్రహమే అహింసాత్మకమగు శస్త్రము. దాని యుపయోగము, దాని మేరలను జెప్పట, అనగా దాని ప్రయోగోపచారములు చెప్పట నాధర్మము. ఇంగ్లీషు సర్కారువారు మహాశక్తిగలవా రనుటలో సందియ మేమియు లేదు. కాని సత్యాగ్రహముకూడ అస్త్రము లన్నిటిలో దొడ్డ దల బ్రహ్మాస్త్ర మనుటలో సందియ మేమియు లేదు.’

తెలివిగల ఆ సెక్రటరీ తల నూపుచు నిటు లనెను:

‘చూతముగాక!’

శాంతినికేతనము

రాజకోటనుండి నేను శాంతినికేతన చురిగితిని. అనుట నధ్య

పకులును, విద్యార్థులును నాపైఁ బ్రేమ కురిపించిరి. నిరాశంబరతను, శిల్పమును, ప్రేమను మేళవించి నాకు స్వాగతి మొసఁగిరి. కాకాసాహెబ్ కాలేల్కరుగారితో నాకడల ప్రథమపరిచయము.

కాలేల్కరుగారికి కాకాసాహెబును పేరల వచ్చెనో నాకపుడు తెలియదు. తరువాత దానిసంగతి తెలిసెను. శివరావు నెలపాండేగారు సీమలో నాకు యింకొకరిని పంపిరి. నాకును, నాచేరిని నాలి మైత్రి యేర్పడెను. వారు బహుదా రాజ్యమున గంగానాథవిద్యాలయమును నడపిరి. విద్యాలయమునెడ కుటుంబభావన కలిగింపకలెనని వారి తలఁపు. కావున సుపాధ్యాయులకు నావిషయంబు లేర్పాటు చేయఁబడెను. కాలేల్కరుగారికి కాకా (కక్క) యను పేరొకఁడఁబడెను. ఘడకేగారు మామ అయిరి. హరిహర శర్మగారు యిన్నగారుయిరి. ఇతరులును తగిన పేరుల బడిసిరి. కొంతకాలము జరిగినతరువాత కక్కకు మిత్రుఁడను నర్థముగల స్వామియను పేరొకఁడొందులును, మానుకు మిత్రుఁడను నర్థముగల అప్పయను పేరొకఁడొందులును ఈ కుటుంబమునందు చేరిరి. ఈ కుటుంబమునందలి యాయయిదుగురును ఒకరితరువాత నొకరుగా నాకు మిత్రులయిరి. జీతపాండేగారికి సాహెబ్ అను పేరు విప్రుతము. విద్యాలయము పూసి నేయఁబడినపిదప నీ కుటుంబము చిటిలిబోయెను. కాని యీ కుటుంబము తన యాధ్యాత్మికసంబంధమును విడనాడలేదు. కాకాసాహెబు భిన్న భిన్న స్థలములలో భిన్న భిన్నానుభవములు సంపాదించుచోయెను. నేను శాంతినికేతనమున కరిగినతఱి వానిచేరు నుడిచి,

ఈ కుటుంబములోనివారే యగు చింతామణికౌస్త్రిగారును అపు డచట నుండిరి. వీ రిరువురు నచట సంస్కృతము చెప్పుచుండిరి.

ఫీనిక్సు-కుటుంబమునకు శాంతినికేతనమున విడిగా బస యేర్పాటుచేయఁబడెను. మగనలాలగాంధీ కుటుంబ-పెద్ద. ఆశ్రమ నియమము లన్నియు సరిగా జరుగునట్లు లతఁడు మాయచుండెను. అతఁడు తన ప్రేమచే, స్థానముచే, పూనికచే శాంతినికేతనమునం బెల్లెడఁ దన తాదాని విరజిమ్మెను. అపు డచట ఆంధ్రహాస పీఠము ననుగారు లుండిరి. జగదానందబాబు, నేపాలబాబు, సంతోషబాబు, భితిమోహనబాబు, నగేంద్రబాబు, శరదబాబు, కాళిబాబు వీ రందఱుతో నాకు లెస్స పరిచయ మాయెను.

నేను నా స్వభావముచొప్పున విద్యార్థులలోను, ఉపాధ్యాయులలోను కలిసిపోయితిని. వారితో శరీరపరిశ్రమమును గుఱించియు, తన పనిని తాను చేసికొనుట గుఱించియు చర్చింపఁ గొనెడితిని. శత్రువు లిచ్చి వంతుచారి శేర్పఱమటకంటె మరద్యాయులును, విద్యార్థులును తమ పాకము తాము చేసికొనుట ముంచి దనియు, ఉపాధ్యాయులు పంటయింటిని పశిశిలించి గుండురెని విద్యార్థుల యారోగ్యము, నీతియు చక్కగా నుండుననియు, విద్యార్థులు తమ వంట తాము చేసికొనుచో తమపని కొరకు మీఁదఁ బడకుండా నొక పనార్థపాఠము చదివికొనినట్లు లగు ననియు గూచించితిని. ఒక రిక్తువు గుపాధ్యాయులు పెరువులు విజేరిరి గాని పలువురు తలలూఁపిరి. బాలకులకు—నారి స్వభావము గాతన ప్రయము కావున-ఇది రుచించెను. ఇక న డ్డేమి? శ్రోత్తరపని అరంభ నాయెను. నే నీ మాట మహావిచారిని బడవైచితిని. 'ఉపాధ్యాయుల కిది యనుమోలముగచో నాకును అనుమోలమే' యని వా రనిరి. ఇక విద్యార్థుల విషయమున నిది స్వరాజ్యమునకు లాశపుఁదని యని వా రభీప్రాయపడిరి.

ఈ క్రొత్తపని నెఱవెర్చుటకు పియర్స్సునుగారు కామట ఓప్పిరి. ఇది వారికిఁ గడు నింపుగా నుండెను. 'ఒకదెసఁ గొంపలు కూరలు తఱుగుటకుఁ గూర్చుండిరి. మఱియొక దెస బియ్యము బాసుచేయుటకుఁ గొందఱు కూర్చుండిరి. వంటయింటిని చక్కగా శుద్ధిచేయుటకు నగిన బాబు వడ్డెరాలు పూసుకొనిరి. ఇట్లు వారందఱు నడుముకట్టుకొని పనిచేయుట చూడఁగా నాకు కనులపండువాయెను.

కాని నూటపాతికమంది విద్యార్థులను, వారి గురువులకును ఒక్కతూరి ఇది సహింపఁదగినదిగా లేదు. కాన ప్రతిదినమును చచ్చ జరుగుచుండెడిది. ఇందు కొందఱుసేపోవుచుండిరి. కాని పియర్స్సును గారలయువారా? వారు చిటునగవుతో నేదో యొక పని మాచుచుండువారు. పెద్ద పెద్దగుండిగలు మొదలగుపాత్రలు తొలుచుట వీరి వంతు. శ్రమ మఱిసింపుటకుఁ గాను పాత్రలు తొలుచువారిముందు కూర్చుండి కొందఱు సేతారు వాయింపుచుండిరి. మఱి కొందఱు విద్యార్థులు మఱికొన్ని పను లత్యుత్సాహముతోఁ జేయఁదొడఁగిరి. ఈ రీతిగా శాంతినికేతినమంతయు నేనెవెరచి జమ్ముచుండెను.

ఒకతూరి మొదలు పెట్టఁబడిన క్రొత్తపద్ధతు లిక నాఁగవు. ఫీనిక్సు వంటయిల్లు స్వాశ్రయమే కాక యందలి పాముగూడ కడు బుజువు. దాన పోవు లేదు. బియ్యము, పప్పు, కూరలు, గోదము పిండి ఇవి యన్నియు నొకతూరియే మరపాయిలో తయారయ్యెడివి. దీనిని జూచి బంగాళీవారి పాకశాలగూడ మార్పుచెందెను. ఒక రిరువు రుపాధ్యాయులు, కొందఱు విద్యార్థులును దీనిని నిర్వహించిరి. దీనికి ఫలితముగా భోజనశాల యంతయు స్వాశ్రయముగా నుంప వీలాయెను.

కాని యేవో కొన్ని కారణములచే నీ పద్ధతి యాఁగిపోయెను. జగద్విఖ్యాత మగు నీసంస్థ కొలఁదికొల మయినను ఈ ప్రయోగము నడపినందువలన దీనికి లోపేమియు రాలేదనియు, దీనివలన జేకూరిన

కొలది యనుభవములకుని దీనికి మేలే కలిగెననియు నా యభిప్రాయము.

కొంత కాలము నేను శాంతినికేతనమునం గుండెదలచితిని గాని విధి నన్ను బలాత్కారముగా గొట్టివై చెను. నేనచట నేజ్ఞాల్లుంటినో లేదో గోఖలేగారు జేవాము చాలించి రని తంతివచ్చెను. శాంతినికేతనమంతయు శోకమున మునిగిపోయెను. అందఱును నన్ను అడింపవచ్చిరి. అచటి దేవాలయమున సభ గూడెను. అది గంభీరమగు దృశ్యము. నే నానాఁడే నాభార్యతోడను, మగనలాలుతోడను పూనాకు బయలుదేరితిని. మిగిలినవా రెల్లగును శాంతినికేతనమందే యుండిరి.

ఆంధ్రులుగారు బగ్గవానువఱకు నాతో వచ్చిరి. 'ఇండియాలో సత్యాగ్రహము సాగింప నెపుడేని సమయము వచ్చునా? అగుచో నెపుడు? దీనిగుఱించి మీ రాగ్రహించితిరా?' అని వీ రడిగిరి.

నే నిటులు సమాధానము చెప్పితిని: 'దీనికి జవాబు చెప్పట దుష్కరము. ఒక సంవత్సరమువఱకు నే నేమియు చేయనెంచెను. 'నీ వొక సంవత్సరము దేశమంతయు తిరుగుచు, గడువు దాటనంత వఱకు దేశమునకు సంబంధించిన ఏ ప్రశ్నకును నీ యభిప్రాయమును తెలుపకుము' అని గోఖలేగారు నాకు ఆదేశించిరి. నే నటులు వారికి మాట యిచ్చితిని. నే నిందు ప్రతి-అక్షరమును పరిపాలింపవలయును. గడువుదాటిన పిదపఁగూడ నావశ్యకత లేనిచో నే నే ప్రశ్నకును సమాధానము చెప్పఁదలఁపను. కావున మఱియయిదేండ్లనాఁక సత్యాగ్రహముతో పని పట్టు నని తోఁపదు.'

ఇక్కడ ఈమాట చెప్పట మంచిది. హింద్ స్వరాజ్ లోని నా యుద్దేశములను జూచి, 'ఒక సంవత్సరము నీవు హిందూదేశములో నుండుము, నీ యుద్దేశము లన్నియు తమకుఁ దామే సరిపుచ్చు కొనును' అని గోఖలేగారు నవ్వుచుండెడివారు.

మూఁడవతరగతి బాటసారుల కడగండ్లు

బుద్ధవాసులో మూఁడవతరగతి టీకెట్టు తీసికొనుటకు మాకుఁ గడుఁ గప్తమయిపోయెను. మూఁడవతరగతి బాటసారులకు ముందుగా టీకెట్టు ఈయరని తెలియెను. నే నపుడు స్టేషను-మాస్టరు కడికు వెళ్లితిని. ఆయనకడికు వెళ్లఁగలుగుట మాత్రము సామాన్యమా? స్టేషను-మాస్టరుగారు ఫలానాచోట నున్నారని యెవరో మామూఁదదయఁదలఁచి చెప్పిరి. తుదకు వారికడికు వెళ్లఁగా వార ను మూఁడవ తరగతివారికి ముందుగా టీకెట్టియఁబడవని చెప్పిరి. కిట్టితలుపు తీయఁగనే టీకెట్టు కొనుటకు వెళ్లితిని. కాని టీకెట్టు నులుపుగా చొరకు వీలు కానిపింపలేదు. బలముకలవా రొకరినెనుక నొకరు త్రోసికొనుచు చనుచుండిరి. నే నా త్రోపులలో నలిగిపోతిని. తుద కెట్టెటులో టీకెట్టు చొరకెను.

రైలు వచ్చెను. ఇచటఁగూడ బలము గలవారే త్రోసికొని పోయిరి. ఎక్కినవారును, ఎక్కఁబోవువార ను పరస్పరము చూపించు కొనుచుండిరి. వారి తలలును వీరి తలలును డీడిక్కిలు కొట్టుకొను చుండెను. దీనిలో నేను పాలుగొనలేకపోతిని. కావున మే విచటనుండి అచటికిని, అచటినుండి యిచటికిని పరుగెత్తితిమి. ఎచటికి వెళ్లినను ఒకటియే మాట—‘ఇచట చోటు లేదు. ఇచట చోటు లేదు.’ నేను గాడ్డువద్దకు వెళ్లితిని. ‘చోటున్నచో కూర్చుండుము! లేనిచో మఱి యొక రైలులో వెళ్లుము!’ అని యతఁడనెను.

‘నాకు చాల తొందరపని యున్నది’ అని నేను వినయముతో పలికితిని. ఈమాట వినుటకు గాడ్డు కవకాశము లేదు. ఇంతటితో నా పని అయినది. ‘ఎచటనో యొకచోట ఇఱుకు’మని మగనలూలకుఁ

జెప్పితిని. నేను నాభార్యతో ఇంటర్వ్యూసుబండి యెక్కితిని. ఆ బండిలో నెక్కుచుండగా నన్ను గార్డు చూచెను.

అసనలోవ్రేవనులో ఇంటర్వ్యూసు చార్జి వసూలుచేయుటకు గార్డు నాకడకు వచ్చెను. నే నటు లంటిని : 'మాకు చోటు చూప వలసి నధర్మము మీది. చోటు లేకపోవుటచే నే నిచటఁ గూరుచుంటిని. మూడవతరగతిబండిలో చోటు చూపుగురేని నే నచటికి వచ్చుటకు సంసిద్ధుడను.'

గార్డుగా రిటులనిరి : 'నాతో వాచము చేయుకుండు. చోటు లేదు. బండిబాడుగ యీయనిచో దిగిపోవలసియుండును.'

నాకు పూనాలో తొందరపని. గార్డుతో దెబ్బలాడుటకు నాకు ఉత్సాహము లేదు. గార్డు పూనావఱకును కట్టి నాకడ నొమ్మ వసూలు చేసెను. నా కిది అన్యాయ్య మనిపించెను.

ప్రొద్దుటికి ముగల్సరాయి చేరితిమి. మగనలాలునకు మూడవ తరగతి బండిలో చోటు చిక్కెను. ముగల్సరాయిలో నేనును అచటికి చూటితిని. నేను టికెట్ కలెక్టరుకు జరిగిన సంగతి యంతయుఁ దెలిపితిని. ముగల్సరాయిలో నేను మూడవతరగతి బండిలోనికి మాటినట్టులు సాక్ష్యముగా నొక చీటి వ్రాసి యిమ్మంటిని. అతఁ డీయ ననెను. పిదప నేను 'వసూలుచేసిన సొమ్మును ముదరాయి'మిమ్మని నై త్వే అధికారికి వ్రాసితిని.

'సాక్ష్యపుఁ జీటి లేక డబ్బు వాపసుచేయుట మాకు రివాజు కాదు గాని మీవిషయముమాత్రము వేఱుగా భావించి వాపసు చేయుచున్నాము. మఱియు బర్దవానునుండి ముగల్సరాయివఱకు వాపసుచేయఁబడదు' అని జవాబు వచ్చెను.

నాఁటినుండియు మూడవతరగతిలో నే ననుభవించుచు వచ్చుచున్న యిక్కట్లు లన్నియు వ్రాసినచో నొక మహాగ్రంథ మగును.

ఆత్మకథ

కొన ప్రసక్తి కలిగినప్పుడు ముందరి ప్రకరణములలో నటనచిట్ట కొంచెము కొంచెము తెలుపుదును. శరీరము తాళజాలకుండుటవలన మూడవతరగతి బండ్లలో ప్రయాణమును నే నాపివేయవలసి వచ్చెను. ఇందులకు నేను కడు వగచితిని, వగతును. మూడవతరగతి బాట సారుల కడగండ్లకు రైల్వే అధికారుల బౌద్ధత్యమే పరమకారణము. మరియు ఆ బాటసారుల మోటుదనము, మడ్డితనము, స్వార్థపరత్వము, అజ్ఞానము—ఇవియు వారి కడగండ్లకు కారణములు కాకపోవు. ఇందియకాక ఈ బాటసారులు తమ యౌద్ధత్యమును తా మెఱుంగకుండుట, తమ మడ్డితనమును తా మెఱుంగకుండుట, తమ స్వార్థపరత్వము తా మెఱుంగకుండుట—ఇదియంతయుఁ జాల విచారికరము. వారు చేయునదంతయు వారికి స్వాభావికముగా నుండును. వారు తమ లోపములను దిద్దుకొనఁ దలపెట్టరు.

చచ్చి చెడి కల్యాణ-జంక్షనుకు చేరితిమి. మగనలారము, నేనును స్టేషనులోని పంపుకడ నీరు గొని స్నానముచేసితిమి. నాభార్య స్నానముచేయుటకు నేను సన్నాహము చేయుచుండఁగా సర్వెంటిన్స్ ఆఫ్ ఇండియా సొసైటీకి సంబంధించిన 'కాలు' గారు మమ్ము గుర్తించి మాకడికు వచ్చిరి. వారును పూనాకు వెళ్లుచుండిరి. స్నానము చేయుటకు నాభార్యను రెండవక్లాసు స్నానశాలలోనికి తీసికొని వెళ్లును నని వారనిరి. వారి సౌజన్యము నుపయోగించుకొనుటకు మనసులో సుకోచించితిని. రెండవక్లాసు అవుతుఖానాను ఉపయోగించుకొను నధికార మామెకు లేదని నే నెఱుంగుదును. కాని అప్పు డట్టి అయోగ్యతను పాటించనైతిని. సత్యపాలకున కిది తగదు. మరియు రెండవక్లాసు అవుతుఖానాలోనే స్నానముచేయవలయు నను పట్టుదల నా భార్యకు లేదు. కాని భర్తమోహము సత్యమును మూసెను—'హిరణ్మయస్య పాత్రేణ సత్యస్యాపిహితం ముఖమ్.'

నా ప్రయత్నములు

హూనా చేరితిని. ఉత్తరక్రియలు జరిగెను. సిదప సాసయిటి చేయవలసిన పనులకు గుఱించియు, నే నందు సభ్యత్వమును వహించుట గుఱించియు నే మందఱమును విచారించితిమి. ఇది నాకు చాల బరువాయెను. గోఖలేగా రుండఁగా సాసయిటిలో చేరవలసిన యక్కఱ వాకు లేదు. గోఖలేగారి యాజ్ఞను వినుటయే, వారి యిచ్చ ననువర్తించుటయే నా పని. ఆ సిద్ధియే నా కోరుకొనునది. హిందూ దేశము తుపాసులో నున్నపు డొక కర్ణధారుఁడు కావలయును. అట్టి కర్ణధారుఁడు గోఖలే. 'ఆయన కాపాడుచుండఁగా నాకేమిభయము?' అని నే ననుకొంటిని.

ఇప్పుడు వారు గతించిరి. కాన సభ్యత్వమునకు నేను తప్పక ప్రయత్నము చేయవలయును. మరియు గోఖలేగారి యాత్మకును ఇది యిష్టము అని తలఁచి యిసుమంతయు సందియము లేకుండ పట్టు దలతో ప్రయత్నము చేయఁదొడఁగితిని. ఆపు డెచు చాలమంది సభ్యు లుండిరి. నాయెడల వారికిఁ జాలభయ ముండెను. దాని బాఱఁద్రోల గడుఁ బ్రయత్నించితిని. దీనజేసి వారిలో మతభేదము కలిగెను కొందఱకు నన్ను జేర్చుకొనుట యిష్టము; మఱి కొందఱకుఁ జాల ననిష్టము. ఇరువాగులవారికిని నే ననిన ప్రేమయే కాని నామీఁది ప్రేమకంటె వారికి సాసయిటిజవాబుదారి యెక్కువ కాదా? ఒకవేళ ఎక్కువ కాకున్నను నామీఁది ప్రేమకన్న తక్కువమాత్రము కాదు.

కావున మా వాదములు కటువులు గాక మధురములుగా నుండెను. మరియు సిద్ధాంతములనే అనుసరించి యుండెను. తమ యభి ప్రాయములకును, నా యభిప్రాయములకును ఉత్తరమునకును, దక్షిణమునకును ఉన్నంత తేడా యున్నదనియును, ఏ ముఖ్యవిషయముల మీఁద ఈ సాసయిటిని గోఖలేగారు నిలువఁబెట్టిరో వానికే కొలఁది కాలములో హాని కలుగఁగలదనియు ప్రతిపక్షుల వాదము. ఇది సహజమే.

ఆత్మకథ

చాల చచ్చించి చచ్చించి ఇండ్లకు మరలితిమి. నిర్ధారణ మొనరించుటకు వాయిదా వేయబడెను.

నాకు నుడిగుండమునఁ బడి కొట్టుకొనినటు లుండెను. అధిక లగు మిత్రుల బలముచే సోసయిటిలో దూరు టుచితమా? నాపని గోఖలే గారి జవాబుదారీని వహించునా? నే నుండుట పూవుర కన్పించుచో సోసయిటి-విషమస్థితికి నేను కారణము కానా? నన్ను జేర్చికొనుటలో సభ్యులకు మితభేద ముండునంతవఱకు నే నందు ఇటు నుండి చుట పొడి గాదనియు, విరోధికోటిలోనివారి నిట్టి సంకటమునండి తప్పించుట మేలనియు నాకు వోచెను. ఇటులు చేసినయెడలనే సోసయిటికిని, గోఖలేగారికిని నా జవాబుదారీ యుండునని గ్రహించి తిని. నా యంతరాత్ములో ఇట్టి నిర్ణయము కలిగినంతనే—“నన్ను సభ్యునిగాఁ జేర్చికొనుటకు సభ్యులను కూడఁబెట్టి సభ జరుపవలయు” అని శ్రీ శ్రీనివాసశాస్త్రిగారికి ఉత్తరము వ్రాసితిని. నా విరోధి కోటిలోనివారికి నా నిశ్చయము బాగుగా నుండెను. వారికి ధర్మ సందోహము తొలఁగెను. పైగా మాకు చెలిమి నలిసెను. సోసయిటి నుండి నా దరఖాస్తు వాపసు కాఁగనే నే నందు నిక్కమున సభ్యుడైనయిపోతిని.

నే నందు సభ్యుడనుగాఁ జేరకుండుటమంచి వాయె ననియు, నన్ను జేర్చుకొనుట కిష్టపడనివారి వాదము సరి యయిన దనియు నా కిపు డనుభూత మాయెను. వారి సిద్ధాంతములును, నా సిద్ధాంతము లును చాల భిన్నము లనియు నా కిపు డనుభవ మాయెను. మాకు మత భేద మున్నటులు తెలిసినపిదపఁగూడ మా యాత్మలలో ఎడము లేదు. మా మనస్సులలో భేదము లేదు. మాకు మత భేదమున్నను మేము బంధుగులమే, మిత్రులమే. పూనాలోని సోసయిటిస్థలము నా కొక షేత్రము. లాకికదృష్టిలో నేను సభ్యుడను గాకున్నను ఆధ్యాత్మిక దృష్టిలో సభ్యుడనే. లాకిక సంబంధముకంటె నాధ్యాత్మిక సంబంధ మనర్హము. ఆధ్యాత్మికసంబంధము లేని లాకికసంబంధము ప్రాణము లేని దేహముతో సమానము కదా!

కుంభోత్సవము

డాక్టరు ప్రాణజీవనదాస్ మెహతాగారితో మాటలాడుటకు రంగూను పోదలచితిని. దారిలో కలకత్తా కలదు. అచట భూషేంద్రనాథవసుగారు నన్ను రమ్మరి కొరిరి. వంగీయు లతిథుల నెంత పూజింతురో అంత పూజయు సమగ్రముగా నచటఁ గాన వచ్చెను. నే నా దినములలో పండులనే భుజించుచుంటిని. నా కుమారుఁడు రామదాసు అపుడు నానెంట నుండెను. కలకత్తాలోఁ గల పండ్లన్నియు నాకొఱకు తీసికొనిరాబడెను. స్త్రీలు రాత్రియంతయు మేలుకని బాదము, పిస్తా మిదలగు పండ్ల బరడు లొలుచుచుఁ గూగుచుండిరి. రకరకముల పండ్లు చక్కగను, నేర్పుగను సిద్ధము చేయఁ బడెను. నాతో వచ్చివారికి రకరకముల పకౌన్నము లొనర్పఁ బడెను. దీనఁగల ప్రేమమును, వివేకమును నే నెఱుఁగుదునుగాని యొక రిరువు రతిథులకు ఇంటిల్లిపాది రే యెల్లయు మేలుకని యుపచరించుట దుస్సహము. కాని యీగండము దాఁలుటకు నా కుపాయ మేమియు లేకపోయెను.

రంగూను పోవు స్త్రీమరులో నేను డెక్కుమీఁద కూర్చుండఁ దలచితిని. వసుగారి యింట నెంత సత్కార మందితిమో స్త్రీమరులో నంత యసత్కార మందితిమి. డెక్కుమీఁద పయనించువారి కష్టము లన్నియు ననుభవించితిమి. స్నాన మొనరించు చోట నిలువలేనంత కంపు! మఱుఁగు దొడ్డి నరకము! మలమాత్రములు తొక్కుకొనుచు మాకి పోవలయును. నా కిది దుర్భరమాయెను. నే నిది యంతయు కౌపైనుకు విన్నవించితిని. కాని వినువా రెవరు? బాటసారులు తమ ముఱికిచే డెక్కంత యు ఖరాబుచేసివైచిరి. కూరుచుండుచోటనే

ఆ త్మ క థ

ఉమియుదురు. పొగాకు కరిగిన తమ్మరసము పూర్తికరింతురు. తినఁగా మిగిలిన మెళుకుల నచటనే దిగనాడుదుగు. వాగు మాట లాడునవి మాటలుకావు; అతిభ్రులు. ప్రతివాఁడును వీరయినంత చోటు నాక్రమించుకొనఁ బ్రయత్నించును. తా నాక్రమించు కొనిన చోటుకంటె తన సామానుకు కావలసిన చోటెక్కువ. ఆ రెండు రోజులును ముక్కుమూసికొని వెళ్లఁబుచ్చితిని.

రంగూనులో దిగఁగనే ఏలైంటు కీ సంగతి యంతయు వ్రాసి తిని. నేను మరల డెక్కుమీఁదనే తిరిగి వచ్చితిని. నా వ్రాసిన చీటి వలనను, డాక్టరు మెహతాగారి ప్రయత్నమువలనను అపు డంత కష్ట మనుభవింప లేదు.

రంగూనునందును నా కక్కఱ కలవాని కన్ని నెక్కుడు పండ్లనే సమకూర్చిరి. డాక్టరు మెహతాగారి యిల్లు నాకు స్వగృహమే. కావున నే నచట తినుబండముల సంఖ్య తగ్గించితినిగాని తినెడి పరిమాణమును తగ్గింపనయితిని. కావున రకరకముల పండ్లు తీసికొనివచ్చెడివారు. నేనును వానిని నిషేధింపనయితిని. ఆకాల ములో క్రొత్తక్రొత్తవస్తువులు నాకనుల నాకర్పించెడివి. వానిఁ జూడఁగా నాలుక యూరెడిది. మరియు తినుట కొక వేళ పొర లేదు. నాకు గూటదీపము, నోట మెతుకైనను మేము భుజించి లేచువఱకు ఎనిమిది, తొమ్మిది గంట లయ్యెడిది.

౧౯౧౫ సాలున హాద్యారమున కుంభోత్సవము. నే నచటికి వెళ్లక తప్ప దనుకొంటిని. మరియు మహాత్ములకు మున్నోరాయుగారి దర్శనము చేసికొనవలయు ననుకొంటిని. గోఖలేగారి సాసయివారు కుంభోత్సవమునకు స్వయంసేవకులను పంపిరి. వారికి హృదయనాథ కుంజ్రాగారు అధిపతులు. స్వర్గీయులగు డాక్టరు దేవుగారును ఆ

స్వయంసేవక సేనలో నొకరుగా నుండిరి. మా జట్టుతో రమ్మని నాకు వార్తవచ్చెను. మగనలాల్ గాంధీ శాంతినికేతనమునం దున్న మాతుకి డీని తీసికొని నాకన్నముందే హరద్వారమున కరిగెను. నేనును రంగూనునుండి వచ్చి వీరిని గలిసికొంటిని.

కొకత్రానుండి హరద్వారమునకు గైలులో పోవుచు మా పడ్డ పాట్లు భగవంతున కేఱుక. పైలుబండ్లలో కొన్నివేళల దీపములయి నను ఊండెడివి కావు. శివారాన్ పురమునుండి మేము సామానులవలె, జుతువులవలె క్రిక్కిరిసిపోయితిమి. వైకప్ప లేని గైలుడబ్బాబు, పైని మధ్యాహ్నసూర్యుడు, క్రింద కొలుచున్న యినుపరేకులు: ఇక మాపని యెటు లుండెనో చెప్పవలయునా? దప్పిచే నాలుక యెండిపోయినను ఆ యెండిలో చాందసు లగు హిందువులు చిత్తురు కాని, గురకలు నీగు తెమ్మచో యుట్టరు. 'హిందూనీళ్లు' వచ్చిననే త్రావుదురు. ఈ హిందువులే వ్యాధిగ్రస్తు లగుచో నపుడు తిగుకు డాక్టరులు వ్రాండి నిచ్చిను, తురకకాంపాండిగులు, కిరస్తానీ కాంపాండిరులు నీ రిచ్చినను, మాంసరస మిచ్చినను త్రాగుటకు సంకోచిండురు.

హిందూదేశమునందు మనకు పాకీపని చేయుటయే విశేష మయిన పని యని శాంతినికేతనమున నేను గ్రహించితిని. ఒక సత్ర మునందీ స్వయంసేవకులకు డేరాలు వేయబడెను. డాక్టరు దేవు గారు మఱుగువొడ్లుగా నుపయోగించుటకు కొన్ని గోతులు త్రవ్విరి. వీరిని బాసచేయుటకు ఉద్బిచ్చి పాకీవాండ్ర నేర్పాటు చేయఁ జూచు చుండిరి. ఈ దశలో 'ఈ పని యంతయు మా ఫీనిక్సువారిది' అని నే నంటిని. డాక్టరు దేవుగా రంగీకరించిరి. ఇక మాలో మాట యిచ్చువాఁడను నేను; పని చేయువాఁడు మగనలాల్ గాంధీ.

ఆత్మకథ

జేరాలలో కూర్చుండి యాత్రికులకు మిన్న మిచ్చుట, సర్వ ప్రసంగము చేయుట, తదితరప్రసంగము చేయుటయు నా పని. ఈ దర్శనము లిచ్చుటతో నాపని చెల్లు. ఒక్క నిమిషమేని తీరుదామని లేదు. స్నానమునకు వెళ్లినపుడును నన్ను విడిచిపెట్టెడివారు కారు. ఇంక నన్ను ఫలాహారము మాత్రము చేయనిత్తురా? దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా చేసిన యల్పసేవ హిందూదేశమునం దంతలుచు తెలియఁబడియె నని హరద్వారమున కనుగొంటిని.

నేను తిరుగలిలో నలిగిపోతిని. మూడవతరగతిలో పయనించు నపుడు నే నందఱతోపాటు కష్టము లనుభవించితిని. అపుడు వన్నెలోఁ గినవారు లేరు. దిగినంతటనే దర్శనము గోరు జనులచే పరివేష్టించఁ బడిపోతిని. ఈరెండు స్థితులలో నేది దయాదయక మో నిర్ణయించుకొనుటకుఁ జాలఁ గష్టపడితిని. దర్శనమునకు వచ్చు మూఁదను నాచి కోపము వచ్చుచుండెడిది. తఱుచు సంతాపముకూడ కలుగుచుండెడిది. మూడవతరగతి పయనములవలన కష్టము మాత్రమే కలిగెడిది; కోపము కలిగెడిది కాదు. కలిగిన కష్టముకూడ మేలునకే యుపయోగించెడిది.

నా కాశాళ్లలో ఇష్టము వచ్చినటులు తిరుగుటకు శక్తి యుండెడిది. ఆకాలములో నాకు గస్తాలో కల్లుబకుఁగూడ వీలు లేనంత ప్రసిద్ధి లేదు. అచటఁ గూడిన జనులకు సర్వచింత తక్కువ. అజాగ్రూహత, చంచలత, పాపండత యొక్కవ. సాగువులు నీల యవినినటులు పుట్టుకొని వచ్చిరి. పాలు, పంచదార తినుటకు వారు పుట్టినటు లుండిరి. ఇచట నే నయిదు కాళ్లు గల యావుచు జూచితిని. నాకాశ్చర్యము కలిగెను గాని యెఱిగినవారు నా యజ్ఞానమును పాఠద్రోలిరి. ఈ యావు దుష్టుల లోభమునకు బలి యాయెను. లేగ

కాలు తెగఁగొట్టి ఆవుమూఁపురపు తోలుచిల్పి అచట నీ కాలు కుట్టి యయిగుకొల్ల యావును కేసిరి. ఈ రెండు పాతకములను ఘట మేమనఁగా నమాయికుల కడనుండి గనము దోచుకొనుటయే. అచట ఈ యయిగుకొల్ల యావును జూడని హిందు వెవఁడును లేడు. దానిని చూచినందులకుఁగాను తక్కువ డబ్బిచ్చిన హిందు వెవఁడును లేడు.

కుంభోత్సవదినము వచ్చెను. నా కా దినము సవ్యము. తీర్థ యాత్ర యనుకొని నేను హరద్వార మేఁగలేదు. తీర్థశ్రేణులవలన పవిత్రతాదుల సంపాదింపవలయు నను మోహము నా కెన్నఁడును లేదు. అపు డచటికి పదియేడు లక్షల జనులు వచ్చి రనుకొనిరి. ఆ వచ్చిన పదియేడు లక్షల జనులను పాపండులా? పీరిలో పలువురు పుణ్యము కొఱకును, ఆత్మసుద్ధికొఱకును వచ్చి యుండు రని చెప్పుటలో నాకిసుమంతయు సందియము లేదు. ఇట్టి విశ్వాస మాత్మ్యాన్ని త్యము కలిగించుట అసంభవము కాదుగాని కొంతయు కష్టమని మాత్రము చెప్పవలయును.

ప్రక్కపయిఁ బరుండి నేను వివారసాగరమున నునిఁగి వోయి తిని. ఈ పాపండులనగును పవిత్రులును గలరు. నా కీశ్వరునిముందు నిగ్దోఘులని చెప్పవచ్చును. ఇట్టి సమయమున హరద్వారమునకే వచ్చుట తిప్పగునేని నే నా విషయమును వెల్లడించి కుంభోత్సవము నాఁడు హరద్వారమును విడనాడియుందును. హరద్వారమునకు వచ్చుటయు, కుంభోత్సవమునాఁ డచట నుండిపోవుటయు సాపము కానిచో నే నేదో యొక కఠినవ్రతమును బూని యచట జరుగుచున్న పాపమునకుఁ బ్రాయశ్చిత్తమును, ఆత్మసుద్ధిని చేసికొనవలయునని తలఁచితిని. నేను వ్రతము లొనరించుటకే పుట్టితిని గావున నేదో యొక

ఆత్మకథ

కఠినవ్రత మాచరింపఁదలపెట్టితిని. కలకత్తాయందును, రంగూనునందును నాకొఱకు నా మిత్రుల నావశ్యకమున శ్రమను బొందుటయు ఆ సమయమున నాకు గుర్తు వచ్చెను. ఈ కారణమున తినెడు వస్తువుల కొక హద్దేర్పఱపను, సూర్యాస్తమయమునకు ముందే భుంపను నిశ్చయించికొంటిని. నేను భోజనమున కొక పూర్వ నేర్పఱచికొననిచో నా కౌతిర్య మిచ్చువారిలకు కష్టము కలిగింతు ననియు, నేనే యొకరికి నేన చేయవలసియుండఁగా నొరులచే నేనే నేవింపఁబడుచుందు ననియు గ్రహించితిని. కావున ఇరువదినాలుగు గంటల పరిమితి గల కాలములో నయిన వస్తువులకన్న నెక్కువ ముట్ట ననియు, చీకటిపడినతరువాత భుజింప ననియు వ్రతము గొంటిని. ఈరెంటి కష్టములను లెక్కగా విచారించితిని. ఈరెంటిని ఇంచుకేనియు జరదాటుకుందురుకు నిశ్చయించితిని. రోగము వచ్చినపుడు దౌష్యరూపముగా నెక్కువ వస్తువులను తినుటయూ, తినకండలుయూ? ముందు గూడ నీ యిరుగు వస్తువులలో చేరునా, చేరవా? అను నీ విషయము లన్నింటిని వర్చించి 'తినఁదగిన వయినచో సరి; అయినంతి కంటె నెక్కువ వస్తువులను తినను' అని నిశ్చయించితిని. నే నీవ్రతములు పూని పదమూడేండ్లాయెను. ఇవి నన్ను లెక్కగా పట్టి చూచెను. ఇవి నన్నిటులు పట్టి చూచుటయే నాపాల రామకవచ మాయెను. ఈవ్రతముల వలన నా యాయువు పెరిగెననియు, వీనివలన పలుమాఱులు రోగముత్తఁడనయితి ననియు నా యభిప్రాయము.

లక్ష్యణ-ఝూలా (వంశెన)

కొంతవారు మున్, శిరామ మహాత్ములు. వారిని, వారి గురుకులమును దర్శించిన తగునాత నాకు చాల శాంతి కలిగెను. హరద్వా కోలాహలమునకును, గురుకులశాంతికిని గల భేదము నాకు వెంటనే స్పష్టముగా కానిపించెను. మహాత్ములు తమ ప్రేమతో నన్నోలలాడించిరి. బ్రహ్మచారు లందఱు నన్ను భక్తిశ్రద్ధలతో గారవించిరి. రామదేవుగారిని నేను మొదట నిచటనే చూచితిని. వారి కార్యశక్తిని వెంటనే నేను కనుగొనఁ గలిగితిని. మాకు కొన్ని విషయములలో మతభేదము లున్నను కొలఁదిరోజులలోనే మా పరిచయము స్నేహముగా పరిణమించెను. నే నచట రామదేవాచార్యులతోడను, తదితరాచార్యులతోడను పనిపాటలు నేర్పటను* గూర్చి చాల సంభాషించితిని. వెంటనే గురుకులమునుండి నెలపు తీసికొనవలసి వచ్చుట నాకు సంతాపకర మాయెను.

‘లక్ష్యణఝూలా’ తప్పక చూడఁదగినదని యెక్కువగా వింటిని. ఇంతదూరము వచ్చి హృషీకేశము చూడకుండు పోవుట మంచిది కాదని పలువురు మిత్రులు నొక్కిచెప్పిరి. లక్ష్యణ-ఝూలా హృషీకేశమునకు దగ్గఱ. నేను నడచి పోనెంచితిని. హృషీకేశ మొక మజిలీ; రెండవ మజిలీ లక్ష్యణ-ఝూలా.

హృషీకేశమున పలువురు సన్న్యాసులు ననుఁ జూడ వచ్చిరి. వారిలో నొకరికి నాజీవన వృత్తాంతము రమణీయులుగా కానిపించెను. ఫినిక్సు-జట్టంతయు నావెంట నుండెను. ఆయన మమ్ముల నందఱును జూచి చాల ప్రశ్న లడిగెను. మాతో ధర్మమును గుఱించియు ప్రసం

* Industrial Training

ఆత్మకథ

గించెను, నాలో ధర్మమునెడల తీవ్రాభిలాషము కలదని యతఁడు గ్రహించెను. నేను గంగలో స్నానముచేసి వచ్చుచుంటిని. నా శరీరముమీఁద చొక్కాలు, గిక్కాలు లేవు. నాకు శిఖాయజ్ఞోపవీతములు లేవు. ఇట్టి నన్నుఁ జూచి దుఃఖితుడై యా సన్యాసి 'నీ వాస్తికుడవు. నీకు శిఖాయజ్ఞోపవీతములు లేకుండుట నాకు విచారముగా నున్నది. ఈ రెండును హిందూధర్మమునకు బాహ్యచ్ఛిన్నములు. హిందువయినవాఁ డీ రెంటిని తప్పక తాల్పవలయు' నని పలికెను.

పోరుబండగలో బ్రాహ్మణచాలకులు జందెములకు తాళపు చెవులు కట్టుకొనుచుండుట చూచితిని. ఆ తాళపు చెవుల యుంకారము నేను వినుచుంటిని. నా కపుడు పడియేండ్లు. వారివలెనే జందెము వేసికొని దానికి తాళపుచెవులు కట్టుకొని గిర్రున త్రిప్పచు వాని యుంకార మాలకించుచుండవలెనని నాకును అభిలాష కలిగెను. ఆ కాలమున కాతియావాడు కోమటులకు జందెము వయిచుకొను నాచారము లేదు. కాని ద్విజమాత్రులు జందెము తాల్చితీరవలయు నను నొక ప్రచారము అపుడే యారంభ మాయెను. గాంధీకుటుంబమువారందఱు జందెములఁ దాల్చుగడఁగిరి. మావారి కిరువురకును, నాకును అపు డొక బ్రాహ్మణుఁడు రామరత్న చెప్పచుండెను. ఆయన మాకు జందెములు వయిచెను. అపుడు నాకు తాళపు చెవులతో పని లేకున్నను రెండుమాఁడు దానికి తగిలిఁచి త్రిప్పఁదొడఁగితిని. పిదప జందెమెపుడో తెగెను గాని మరల జందెము వేసికొనవలయు నను వ్యామోహము నాకు కలిగినటులు గుఱుతు చాలదు. పిదప నేను క్రొత్త జన్నిదమును తగిలించుకొనలేదు.

పెద్దవాఁడ నయిన పిదప నాచేత జందెము తాల్చజేయుటకు పలువురు ప్రయత్నించిరి. కాని వారి ప్రయత్నము నామీఁద ప్రస

రింపలేదు. శూద్రులకు జంఁదెములు తాల్చు నధికారము లేకున్నచో తదితరుల కేల యుండవలయును! ఈ బాహ్యచిహ్నమును ధరించు నలవాటు మాకుఁబ్రబుములో లేదు. మరియు దీనిని ధరించితీరవలయుననుటకు ప్రబలముగు కారణము నాకుఁ గానరాలేదు. 'నాకు జంఁదెము మీఁద గోత్ర లేదుకాని దానిని దాల్చుటకుఁ దగినంత హేతువు కానరాలేదు. నేను వైష్ణవుఁడనుగాన తావళము దాల్చితిని. పెద్దలు మాయన్నదిమ్మలకు పిలక నుంచుటలో జాగ్రత్తగనే యుండిరి. కాని నాకు నీచులో పిలక తీసివేయవలసివచ్చెను. తెల్లవారు చూచినప్పుడురనియు, న న్ననాగరకుఁ డని యందురనియు సిగ్గుపడి నేనచట పిలకను తీసివేసితిని. మాయన్న గారి కుమారుఁడు ఛగన్ లాల్, గాంధీ దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకడ నుండెడివాఁడు. అతఁడు పట్టుదలతో శిఖి నుంచుకొనెను. ప్రజాకార్యముల కతని శిఖి యడ్డు వచ్చునని యతని మనస్సునకు బాధ కలిగిననుగూడ లెక్కగొనక నేనతని పిలక తీసివేయించితిని. ఈరీతిగా పిలకనుగురించి నాకింత సిగ్గుండెడిది.

నే నా స్వాములవారి కీకథనంతయు వినిపించి పిదప నిటులంటిని :

'జంఁదెము నేను వేసికొనను; ఏలయనిన చాలమంది హిందువులకు జంఁదెము లేదు. అయినను వారు హిందువులే. మరియు దాని యక్కఱ నాకుఁ గానిపించుటలేదు. మరియు యజ్ఞోపవీతధారణ మనఁగా జన్మాంతరధారణము. జన్మాంతర మనఁగా శుద్ధజీవనము, ఉన్నతజీవనము. ఈకాలమున హిందూసమాజమును, హిందూస్తానమును ఈఁడుగూడ వెనుకఁబడి యున్నవి. ఇట్టి స్థితిలో మనకు జంఁదెము దాల్చు నధికార మేడి? హిందూసమాజ మస్పృశ్యతను విసర్జించిన నాఁడు, ఉచ్చనీచ భేదములను మఱచిననాఁడు, ఇతరదోష

ముల నీసడించిననాఁడు, నాబుగుదిక్కులను పిక్కటిల్లిన యుగ్మమును, పాపంబితను పాపద్రోలిననాఁడు మనకు యజ్ఞోపవీతమును ధరించు నధికారము రాఁగలదు. కావున ఉపవీతమును గుఱించి మీరు చెప్పిన మాట నాకు గిట్టదు. ఇంక పిలకనుగుఱించి కొందెము విచారింపవలసి యున్నది. నా కీవఱకు పిలక యుండెడిది. కాని సిగ్గుచేతను, భయము చేతను దానిని దీసివయించితిని. ఇప్పుడు దానిని మరల బెంచఁ దలఁచుచున్నాను. నా సహచరులతోఁగూడ నీ విషయమును విచారించెదను.

జందెమునుగుఱించి నా చెప్పిన మాటలు స్వాములవారికి నచ్చలేదు. జందెము తాల్చుకుండుటకు నేనే కారణములను జెప్పితిని నా రా కారణములనే జందెము తాల్చుటకు ప్రమాణముగాఁ జెప్పిరి. అది యటుండె. జందెమునుగుఱించి యాయభిప్రాయములు నేటికిని మాఱలేదు. పలు మతము లున్నంతవఱకును ఒక్కొక్కమతమున కేదో యొక బాహ్యసంకేత ముండుచునేయుండును గాని, యా బాహ్యసంకేతము డంబమున కగునేని, ఇతరమతములకన్న తనగొప్పను ప్రకటించుకొను నేని యది త్యాజ్యమగును. ఈకాలమున జందెము హిందూమతమున కభివర్ధకమగు సాధనముగా నాకుఁ గానిపింపదు. కావున నే నీ విషయమున తటస్టుడ నయి యుంటిని.

పిలకను సిగ్గుచేతను, భయముచేతను దీసి వేసితినిగాని నా సహచరులతో సంప్రతించి మరల పిలకను బెంచఁ దలఁచితిని. ఇంక నీ విషయ మటు లుంచి లక్ష్మణ-ఝూలా దెస కేఁగుదము.

హృషీకేశము, లక్ష్మణ-ఝూలా యీరెండును జూచి తీరవలసి నని. మన ప్రాచీనుల ప్రకృతిసౌందర్యజ్ఞానమునకును, శిల్పమునకు ధర్మస్వరూపమొసఁగువారి దూరదర్శిత్యమునకును నా కత్యాదరము జనించెను

కాని అట్టిచోటుల మనుష్యు లొనరించు పనులు చూడఁ
నాకు శాంతి నిలువలేదు. హరద్వారమునందువలెనే హృషీకేశము
నంగును బాటల ప్రక్కల సుందరిమగు గంగాతీరములయందు మను
ష్యులు గోత్రచేసివయితురు. అది పావనమగు గంగాజల మని యయి
నను వారికి తోచెను. కొంచెము ద వ్యేగినయెడలఁ గావలసినంత
చోటు నొరకుచుండఁగా బాటలను, నదులయొడ్డులను పొడుచేయుట
చూచి కడు సంతసించితిని.

లక్ష్మణ-గ్ఘూలా యనునది ప్రేమగుడుగుండు నొక యినుప
వంశేన, లోఁగడ నచట త్రాటితోఁ జేయఁబడిన యొక చక్కని
వంశేన యుండెడిదట. ఉదారహృదయుఁ డగు నొక మారువాడీ
సజ్జనుఁడు దానిని దీయించి చాల నొక్కము వెచ్చించి యీ యినుప
వంశేన వేయించి దాని తాళపుచెవులు గవర్న మెంటువారికి వశపఱిచె
నట! నేను చూచియుండు లేదు గాన లోఁగడనున్న త్రాటివంశేనను
గుఱించి యేమియుఁ జెప్పఁజాలను గాని, యీ యినుపవంశేన యచటి
ప్రకృతిసౌందర్యమునకు కళంక మనియు, నస్థానపతిత మనియుఁజెప్పఁ
గలను. నిక్కమున కిది యాత్రికుల వంశేన. దాని తాళముచెవులు
సర్కారువారి క్కీఁబడియెను. రాజభిక్తి గల నా కానాటికే యీ విష
యము కటువుగా నుండెను.

దీనికంటె దుఃఖిజనకమగు దృశ్యము స్వర్గాశ్రమము. టిక్క
రేకుల పొకలకు స్వర్గాశ్రమ మని పేరిడిరి కాని వేతనమియు లేదు. ఈ
పొకలు సాధకులకుఁగాను వేయఁబడియె నని వింటిని. కాని యచట
నపుడు సాధకుఁ డెవఁడును ఉన్నటులు లేదు. అచటి ముఖ్యస్థలమునం
దున్నవారిని చూచితిని గాని వారు గొప్పవారని నాకుఁదోపలేదు.

హరద్వారమునందు నాకుఁ గలిగిన యనుభవము లమూల్యము
లనుటలో సందియ మిసుమంతయు లేదు. అవి నా యునికిని గుఱిం
చియు, నా పనిని గుఱించియు నిశ్చయించుటకు చాల సాయ మొన
రించెను.

ఆశ్రమస్థాపనము

నే నీ కుంభయాత్ర చేయుటకు ముం దొకతూరి హరిద్వార మిరిగి యుంటిని. ౨౧-౨౨-౧౯౧౨లో సత్యాగ్రహశ్రమము స్థాపింపఁ బడెను. శ్రద్ధానందులవారు నన్ను హరిద్వారమునం దుంచఁగోరిరి. కలకత్తా మిత్రులు కొందఱు వైద్యనాథమునం దుంచుచుగిరి. రాజకొటలో నుండుమని మఱికొందఱు మిత్రులు పట్టుపట్టిరి.

నే నమదాబాదుమీఁదుగా వెళ్లుచుండఁపుడు పలువురు మిత్రులు న న్నమదాబాదునం దుండుచునిరి. ఆశ్రమమున కగు వ్యయమును తాము భరింతుమనిరి. మాకు నివసించుటకు నిం దొక్కవనిరి. ఈ కారణములచే నా కమదాబాదుమీఁదనే మాపువడెను. నేను గుజరాతువాడ నగుటచే గుజరాతుభాషవలన దేశమునకు నా చేయఁగలిగినంత సేవయును చేయఁగలుగుదు నని తలఁచితిని. మరియు అమదాబాదు చాలఁగాలమునుండియు చేతిమగ్గములకు కూచిలి. కావున నిచట రాటముల పని బాగుగా సాగఁగలదనియు, నిది గుజరాతుదేశమునకు ప్రధాననగర మగుటఁజేసి యచటఁ గల ధనవంతులు ధన మొసఁగి చాల సాయము చేయఁగల రనియు తలఁచితిని.

అమదాబాదు మిత్రులతో ఆశ్రమమును గుఱించి నూటలొడు సందర్భమున అస్పృశ్యులను గుఱించియు లెస్సగా చర్చించితిని. యోగ్యుడగు నంత్యజసోదరుఁ డెవఁడేని యాశ్రమమునఁ బ్రవేశింపఁ గోరినచో నేను తప్పక చేర్చికొందునని వారికి వైష్ణవముగాఁ జెప్పివయిచితిని.

‘మీ నియమములను పరిపాలింపఁగల యంత్యజుఁ డెవఁడేని దొరకినపుడు చూతము లె’ డని యొక వైష్ణవమిత్రుఁడు తన మన

స్సంతోషమును వెల్లడించెను, తుదకు నే నమదాబాదునం దాశ్రమము స్థాపింప నిశ్చయించితిని.

శ్రీ జీవనలాల్ దేశాయి బాండ్లపర్వగురు న స్సమదాబాదులో నుండఁగోరినవారిలో ప్రధానులు. మేము వారి కోచరన్-బంగాళా అద్దెకుఁగొని యుండుంటిమి.

పిదప ఆశ్రమమునకు ఏమి పేరు పెట్టవలయు నని చర్చకు వచ్చెను. నేను మిత్రులతో నాలోచించితిని. సేవాశ్రమ మనియు, తపోవనమనియు నెవరికిఁ దోచిన పేరులు వారు చెప్పిరి. సేవాశ్రమ మను పేరు బాగుగనే యుండెనుగాని దాన సేవారీతి లెస్సగా తోచదు. ఇక తపోవన మనుపే రెటులు పెట్టుకొనఁజెల్లును? వాకు తప స్సనినఁ బ్రియమేకాని యీ పేరు మాతల దాఁటినది. మాయుదేశము సత్యమును పూజించుట, సత్యమును శోధించుట, సత్యము నెడలఁ బట్టుదల వహించుట, మరియు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మేము చేసిన పద్ధతిని హిందూదేశమువారిచే చేయించుట, మరియు దాని శక్తి హిందూదేశమున నెంత ఫలితముచేయునో చూచుట నా యుద్దేశము. కావున నా సహచరులును, నేనును సత్యాగ్రహాశ్రమ మను పేరును నిర్ణయించితిమి. ఈపేరువలన సేవయు, సేవాపద్ధతియు సహజముగా గోచరించును.

ఆశ్రమమునకు నియమావళి యుండవలయును. చిత్తు తయారు చేసి యందఱ యభిప్రాయములను కోరితిని. అందఱ యభిప్రాయములలోను గురుదాస బెనర్జీగారి యభిప్రాయము నేటికిని నాకు గుర్తున్నది. వ్రతములలో నమ్రతనుగూడ నొక వ్రతముగా చేయవలయునని వారి యాహు. ఫేటి పిన్నవారలలో నమ్రత కొఱవడియన్నదని దీని యాశయము. నాకును ఈ సంగతి తెలియును గాని నమ్రతను

ఆత్మకథ

గూడ ప్రతములలోఁ జేర్చినచో నమ్రత నమ్రతగా నుండదు. నమ్రతకు సంపూర్ణముగా నర్థము చెప్పవలసివచ్చుచో శూన్యత యని చెప్పవలసివచ్చును. శూన్యతాప్రాప్తికి వేరేఁ త్రతము వలయును. శూన్యత యనిన మోక్షస్థితి. ముముక్షువునకుఁగాని, సేవకునకుఁగాని ప్రతివిషయమునందును శూన్యత-అభిమానము లేకుండుట-కావలయును. లేకున్నచో నతఁడు ముముక్షువు కాఁడు, సేవకుఁడును గాఁడు. అట్టివాఁడు స్వార్థపరుఁడు, అహంకారి.

ఆపు డాశ్రమమున నించుమించు పరిచూపురు ద్రవిడులు కలరు. వక్షిణ-ఆశ్రీకానుండి నాతో నయిదుగురు ద్రవిడబాలకులు వచ్చిరి. వీరితోఁగలిసి మే మందఱమును ౨౫ మందిమి. మా కందఱకును పాకశాల యొకటియే. మే మందఱమును ఏకగుటుంబమువారివలెనే నివసింపఁ బ్రయత్నించితిమి.

పరీక్ష!

ఆశ్రమము స్థాపించబడిన కొలదికాలములోనే నే ననుకొనని విషయ మొకటి తటస్థించెను. భాయి అమృతలాలు తక్కరు గారికది నుండి నా కొక యుత్తరము వచ్చెను: 'మిగుల దరిద్రుఁడును, యోగ్యుఁడును అగు నంత్యజుఁడొకఁడు తనకుటుంబముతో మీ యాశ్రమమున నుండఁగోరుచున్నాఁడు. తా మతనిని స్వీకరింతురా?'

నే నుద్విగ్నుఁడ నయితిని. తక్కర్ బాబువంటి గొప్పవారి యనుమతి గొని యింట్ల సేఘ్రకాలములో నొక యంత్యజకుటుంబ మాశ్రమమునకు వచ్చు నని నే ననుకొనియుండలేదు. నా సహచరుల కా చీటిని చూపితిని. వారు సంతోషించిరి. 'ఆ కుటుంబములోని వా రెల్లరును ఆశ్రమనియమములను పరిపాలింతురేని తప్పక మేము స్వీకరింతు' మని అమృతలాల్ తక్కరుగారికి తెలిపితిని.

మాదాభాయియు, అతని భార్య దానీ బహేన్, వారిహూతురు లక్ష్మీయు వచ్చిరి. లక్ష్మీ యపుడు పాలు గుడుచు శిశువు. మాదాభాయి బొంబాయిలో పంతులు. వారు ఆశ్రమమునందలి నియమములను పరిపాలింప నంగీకరించిరి. ఆశ్రమమునఁ జేర్చుకొనఁబడిరి.

పీరిని జేర్చికొనుటవలన నాశ్రమమునకు సాయ మొనరించు మిత్రమండలిలో నలజడి పుట్టెను. ఇంటివారికి నూతిలో పాలు గలదు. ఆ నూతినుండి నీరు తెచ్చికొనుటకు మాకు కష్టము కలిగెను. అచట ఇంటివారికి నీరు తోడి యిచ్చువాఁడు మ మృతంకపటచెను. మా నీటిబొట్టు అతనికి తగులరాదు. అతఁడు మమ్ము తిట్టఁదొడఁగెను.

ఆ త్మ క థ

దూదాభాయిని తొలగిపొమ్మని నిందింపఁగడఁగెను. 'నిందించినచో నైరింపు' డనియు, 'నేమయినను సరియ నీకు తెం' డనియు నే నందఱకును జెప్పితిని. మేము మాటు తిట్టకుండుటవలన నతఁడు స్థిలిమరల మమ్ముఁదిట్టుట మానుకొనెను. కాని దీనివలన ధనసాహాయ్య మంతరించెను. మొట్టమొదట నంత్యజప్రవేశమును గుఱించి శంకించిన మిత్రుఁడు నియమపరిపాలకుఁడగు నంత్యజుఁ డెచట దొరికు నని యనుకొనెను.

ధనసాహాయ్య మాఁగినపిదప సంఘబహిష్కారము వచ్చునను నార్త నా నెవిని బడెను. బహిష్కారము వచ్చినను, సాయ మాఁగి పోయినను అమదాబాదు విడువఁగూడదని నా సహచరులతో నాలోచించితిని. మాలగూడెమునకుఁ బోయి యచటనే నివసించి కూలి నాలి చేసికొని వచ్చినదానితో జీవిత మని యుచుకొంటిమి.

ఇటు లుండఁగా నొకనాఁడు—'రా బోవు నెలకు డబ్బు లేదు' అని మగ్గలాల్ గాంధీ నాకు నోటి నెఱ్ఱెను. 'అటు లగుచో మనము మాలగూడెమునకు తఱుద' మని చల్లగా నేను ప్రత్యుత్తరించితిని.

నా కిట్టి సంకటములు కలుగుట కిది మొదటితూరి కాదు. కాని పలుమాటులు చిట్టచివరనిముసమున నాకు సాయము నొరకెను.

మగ్గలాలు నాకు నోటి నెఱ్ఱిన కొలఁది నాళ్లలో నొకనాఁటి ప్రొద్దున వడిగా పరువెత్తికొనివచ్చి యొక కుర్రఁడు—'వెట పట నొక మోటారు నిలువఁగడి యున్నది. ఒక నేకు మిమ్ము పిలువ మన్నాడు' అనెను. నేను మోటారుకడకు వెళ్లితిని. 'ఆశ్రమమునకు కొంచెము సాయము చేయఁదలచితిని. తాము స్వీకరింతురా?' అని యా నేకు నన్నడిగెను. 'తప్పక స్వీకరింతును, ఇపు డిట్టివి చాల నావశ్యకము' అని నే నంటిని.

'నేను రేపుప్రొద్దున ఈవేళకే ఇచటికి రాఁగలను. మీరు ఆశ్రమముననే యుందురా?' అని నే నడిగెను. 'ఉండు'నని నే నంటిని.

నేను వెళ్లెను. మఱునాఁడు సరిగా ఆసమయమునకే మోటరు 'బంయి' మనెను. బాలకులు సాక్షి వార్త తెచ్చిరి. నేను లోపలికి రాలేదు. నేనే వెలుపలికి వెళ్లితిని. అతఁడు ౧౩౦౦౦ రూపాయల నోట్లు నాచేతికిచ్చి మాటాడకుండా వెళ్లిపోయెను. నేనీ సాయమును కలలోనేని తలపోయి లేదు. అతఁడు ధర్మము చేసిన పద్ధతియు ఆశ్చర్యకరముగా నుండెను. ఆయన యెప్పుడును ఆశ్రమమునకుఁగూడ రాలేదు. నేను వారి నొకతూరియే చూచియున్నటులు గుఱుతు. ఆశ్రమములోనికి వచ్చుట లేదు, అడుగుట, నడుగుట లేదు. సా మిక్కిలి బయటివాఁడు బయటినుండియే నిష్క్రమించెను. ఇట్టి సంఘటన చూచుట నా కిదే మొదలు. ఈ సాయమువలన మాలగూడెమునకు పోవు నాలోచన ముగిసిపోయెను. ఈ సాయముతో కొక రోఁదాదివఱకును పరవాలే దనుకొంటిమి.

వెలుపలవలెనే యాశ్రమ ములోపలఁగూడ నలజడి యారంభమాయెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో అస్పృశ్యులు చూయింటికి వచ్చుటయు, ఉండుటయు, భుజించుటయు పాడుకయేగాని యిప్ర చాశ్రమమునందు వారిని సాక్షాత్తు ప్రవేశపెట్టుకొనుట నాభార్య మొదలగు స్త్రీల కింపితము కాలేదు. దానీ బహేను నెడల మావారికి తిరస్కారము లేకున్నను ఔదాసీన్యము కల దని తీక్షణ మయిన నా నయన శ్రవణములకు గోచరమాయెను. ఆర్థిక సాహాయ్య మడుగంటిన నా కంత చింతయు, భీతియు లేకుండెను గాని యీ గృహకల్లోలము గుస్సహమాయెను. దానీ బహేను ఆందఱాఁడువారివంటిదే. దూదాభాయి చదువులో నామాన్యుడేకాని మంచి వివేకముకలవాఁడు. అతని యొర్పునకు నే సంతసింతును. అతని కపుడపుడు క్రోధము కలుగుచుండెడిది కాని యతని నైరణ న స్నాకర్షించుచుండును. చిన్న చిన్న యవమానములను నైరింపుమని నేను దూదాభాయికి చెప్పఁగా నతఁడంగీకరించుటయే గాక దానీ బహేనునుగూడ నైరింపు మని ప్రేరించుచుండువాఁడు.

ఆత్మకథ

ఈ కుటుంబము చేరుటవలన నాశ్రమము చాల పాశములు నేర్చుకొనెను. మొట్టమొదటనే మే మాశ్రమమునం దస్పృశ్యత లేదని చాటితిమి కావున మాపని సుశ మాయెను. మే మిటులు చాటి చెప్పినను, ఆశ్రమివ్యయ మధిక మగుచున్నను దీనిని పోషించువారు ప్రధానముగా సనాతనమతావలంబకు లగు హిందువులే కావున ఇస్పృశ్యత వునాదులు జవజవ లాడిపోయె నని స్పష్టమాయెను. ఇంగుల కింకను చాల ప్రమాణము లున్నవి. కాని మేము అస్పృశ్యులనో నన్న పానము లాచరించుచుంటి మని తెలిసియు హిందువులు మాకు సాయము చేయుచున్నారు. వారు తమను సనాతన మతావలంబు లనుగాఁ దలఁచుచున్నారు. ఇది యేమంత తక్కువ ప్రమాణమా?

ఈ యస్పృశ్యతను గుఱించియు, దీనికి సంబంధించి కలిగిన సూక్ష్మములగు చిక్కులను గుఱించియు, తలవని తలంపుగా వచ్చి పడిన కష్టముల నతిక్రమించుటను గుఱించియు, సత్యశోధనమునకు సంబంధించిన వివిధవిషయములను గుఱించియు తెలుపవలసియున్నను ప్రకృతము తెలుపకుండా బోవుటయు, ముందు ప్రకరణములలోఁ గూడా నీ దోష మెంతయో కొంత యుంచుటయు తటస్థించుచున్నది. దీనికి నేను వగచుచున్నాను గాని యిది తప్పదు. కొన్ని ముఖ్యవిషయముల నే నిందు వివరింపవలయును. ఏలనః ఈ నాటకమునందలి చాల పాత్రములు జీవించియున్నవి. నీని సమృత్తిని గైకొనక నీనికి సంబంధించిన విషయములను వాకొనుట యుచితమైన పని కాదుగదా! 'పోనీ, వానిసమృత్తి గొనరాదా?' యని యనవచ్చునుగాని ఆయా యీ ప్రకరణములు వ్రాయుతఱి వానివానికి సంబంధించిన సంగతులు వాని వానికిఁ బంపి సంస్కరణము చేయించి, చీటికి మాటికి వాని స్మృతులు గైకొనుట యసంభవము మాత్రమే కాక యీ యాత్మకథ హస్తగూఢ నతిక్రమించిన పని యగును. కావున నీశిష్టభాగము సత్యశోధకున కెఱుఁగఁజేయవలసియున్నను సంపూర్ణముగా నెఱుఁగజేయఁజాల నని నెఱిగొందుచున్నాను. ఇట్లులయ్యి యీశ్వరేచ్ఛ యున్నచో నీ కథను నాన్, కో ఆపరేషన్ రోజులవఱకు లాగుకొని రావలయు ననియే ఆసించుచున్నాను.

గిరిమిటుపద్ధతి నెత్తివేయట

బుడ్డిగములోనే విడుతపోటన్న చందముగా తొలుఁగొలుతనే
 యంతర బాహిరయుంఁగూమారుతములలోఁ జిక్కికొని బయలుఁ
 బడిన న్న యాశ్రమపు ముచ్చట ముగించి గిరిమిటియాల సంగతి
 కొంచెము విచారింపవలసిన సమయ మాసన్న మయినది. అయివేండ్లు
 గాని, అంతకు లోపుగాఁగాని పనిచేయుటకు కరారునామా వ్రాసి
 యిచ్చి హిందూదేశము విడనాడి పోయినవారు గిరిమిటియాలు.
 నేటాలులో గిరిమిటియాలమీఁద వేయఁబడిన మూఁడుపౌనుల తలపన్ను
 ౧౯౧౪ సంవత్సరమున తీసివేయఁబడెను. కాని యీ పద్ధతి యింకను
 ఆపివేయఁబడలేదు. ౧౯౧౬ సంవత్సరమున పండిత మదనమోహన
 మాలవ్యులు ఇంపీరియల్ రెజిస్ట్రేటివ్ కౌన్సిలులో ఈవిషయమును
 గుఱించి ప్రసంగించిరి. లార్డు హార్డింగుగారు ఈ ప్రస్తావము సంగీకరిం
 చిరి. 'సార్వభౌములు సమయము వచ్చినపుడు ఈపద్ధతి నెత్తివేయు
 మని నాకు నెల విచ్చిరిగాన తటి వచ్చినపు డెత్తివేయుదు' నని లార్డు
 హార్డింగుగా రుద్దోషించిరి. అప్పట్టమగు నీ వాదనమున కిండియా
 తృప్తిపడఁజాలదుగాన దీనిని వెంటనే యెత్తివేయింపవలయు నని
 నేఁ దలఁచితిని. హిందూదేశ మిన్నాళ్లనుండియు నీపద్ధతిని 'బహు
 పరాకుగా' నైరించుచు వచ్చుచుండెను. ఇపుడు హిందూదేశము
 కొంచెము కన్ను తెఱచె నని నే ననుకొంటిని. కొందఱు మిత్రులతో
 సంప్రతించితిని; పత్రికలలో వ్రాసితిని. వెంటనే తీసివేయుటయే
 యందఱుకును అభిమత మని గ్రహించితిని. దీనియెడ సత్యాగ్రహమున
 కేమేని ప్రసక్తి కలదా? ప్రసక్తి కలదనుటలో నా కేమియు సందియము
 లేదు కాని దీని నెటు లుపయోగింపవలయునో అది తెలియలేదు.

ఆత్మకథ

ఈలోపుగా వైసరాయిగారు 'సమయము వచ్చినపుడు' అను మాలల కథమును విప్పిచెప్పిరి. 'ఈ పద్ధతికి బదులు మఱియొక పద్ధతిని ప్రవేశ పెట్టుటకు సరియగు సమయము చిక్కగానే ఈ పద్ధతి తీసివేయఁ బడు'నని వైసరాయిగారు ప్రకటించిరి. పిదప ౧౯౧౭ సాలున ఫిబ్రవరిలో వెంటనే యీ పద్ధతిని తొలగించుటకు బిల్లును మంజూరు చేయుఁడని ఇంపీరియల్ లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలులో పండిత, మదన మోహన మాలవ్యులు వైసరాయిగారి నడిగిరి గాని వారు నామంజూరు చేసిరి. నే నీ విషయమును హిందూదేశమునం దంతయు ప్రచారము చేయ నారంభించితిని.

హిందూదేశ మంతయు తిరుగుటకుముందు వైసరాయిగారిని చూచుట మే లని తలఁచితిని. నేను వారిదర్శనమునకు దరఖాస్తు పెట్టుకొంటిని. వెంటనే అది అంగీకరింపఁబడెను. వైసరాయిగారి కిప్పుడు మి. మేఫీ మంత్రి. అతఁడెప్పుడు సర్ జాక్ మేఫీ యాయెను. నాకు మి. మేఫీతో గాఢపరిచయ మొదలెను. లార్డ్ ఛమ్స్ ఫర్డ్ గారును, నేనును ఇష్టపూర్తిగా మాటలాడితిమి గాని వారు నిక్కచ్చిగా నే మాటయుఁ జెప్పరయిరి. కాని వారు తప్పక సాయము చేయుదు రని నే నాశ పెట్టుకొంటిని.

నా త్రిప్పటకు బొంబాయి మొదలు. జహాంగీరు పిటిట్ గారు సభను జరపించు భారము వహించిరి. ఇంపీరియల్ సిటిజన్ షిప్ అసోసియేషనువారి తరపున సభ యాయెను. కార్యనిర్వాహకవర్గము వారు తీరుమానముల నుసాయిదా వ్రాయుటకు గుమిగూడిరి. డాక్టరు రీడ్, సర్ లబ్బాభాయి శామలదాస్, మి. నటరాజ్ వగైరాలను, పిటిట్ గారును అప్పుడు ఉండిరి. 'ఎప్పు డీ పద్ధతి నెత్తివేయుదు రని సరకారువారి నడుగవలయును?' అను చర్చ వచ్చెను. 'ఏ లయింత

త్వరలో' నని యొకరును, '3౧ వ జులై నాడెత్తివేయవలయు' నని మఱియొకరును, 'వెంటనే యెత్తివేయవలయు' నని మఱియొకరును గవర్నమెంటువారి నడుగుద మని వారు వారు నూచించిరి. '3౧ వ జులై నాడు' అను మాట నాది. ఏవో యొక తేదీని నిష్కర్ష చేయుచో ఆనాటికి గవర్నమెంటువా రేమియుఁ చేయుకున్నయెడల పై పనిని మనఁసు విచారించుకొనుటకు వీలు కలుగు నని నా యభిప్రాయము. 'వెంటనే' అను మాట లల్లుభాయి గారిది. '3౧వ జులై కంటే వడిగా కావలయు నని నాయుద్దేశము' అని లల్లుభాయి గారనిరి. 'వెంటనే' అను మాట లోకులకు సరిగా అర్థముకాదని నేను తెలిపితిని. 'లోకులచే నేనని పని చేయింపవలసివచ్చుచో నిశ్చయార్థబోధకముగు పదమునే వాడవలయును. 'వెంటనే' యనుదాని కెవనికి తోచినటులు వాడర్థము చెప్పికొనుచుఁబోవును. గవర్నమెంటువా రొక యర్థము చెప్పదురు; లోకు లింకొక యర్థము చెప్పదురు. 3౧ వ జులై యనునెడల నిక సర్థభేదము పొసఁగదు. ఆ తేదీకి గవర్నమెంటువా రేమియు పరిష్కరింపనిచో మనపనిని మనము చేసికొనుటకు వీలు కలుగును' అని నే నంటిని. డాక్టరు రీడుగారు దీని శక్తిని వెంటనే గ్రహించిరి. లల్లుభాయిగారికిఁ గూడ తుద కిది రుచించెను. కడపట 3౧వ జులై నిర్ధారించబడెను. హిందూదేశమంతటను ఈ రీతి గనే పథలు జరిగెను.

బొంబాయినుండి శ్రీమతి జాయజీ పిటిట్ గారి ప్రోద్బలమున ప్రేరేపిత డెప్యూటీ షా నొకటి వై సరాయిగారికడకు వెళ్లెను. బొంబాయి నుండి వెళ్లినవారిలో తేడీ తాతా, స్వర్గీయ దిల్ శాద్ బేగమ్ మొదలగువారు కలరు. అందఱు పేరులును నా కిపుడు గుర్తు లేవు. ఈ డెప్యూటీ షానువలన చాల పని యాయెను వై సరాయిగారు ఆశావర్ధకముగు ప్రత్యుత్తర మొసఁగిరి.

ఆత్మకథ

నేను కరాచీ, కలకత్తా మొదలగు చోట్లకు వెళ్లితిని. ప్రతి చోటను పెద్ద పెద్ద సభ లాయెను. ప్రతియోగమునను ఉత్సాహము పిక్కటిలెను. మొదట నే నిది తలపెట్టినపు డింతింత సభలు జరుగు ననియు, నిందలు గుమిగూడుదు రనియుఁ దలఁపలేదు.

అదినములలో నే నొంటరిగనే ప్రయాణము లొనరించుచుంటిని. దాన నతాకికములగు ననుభవములు చేకూరెను.

సి. వి. డి. వారు వెన్నంటి యుండెడివారు కాని వీరితో జగదము పెట్టుకొనుటకు నాకు జరూరు లేదు. నాకు రహస్యమేమియు లేదు గాన నన్ను కష్టపెట్టవలసిన పని వారికి లేదు. వారిని కష్టపెట్టవలసిన పని నాకును లేదు. సౌభాగ్యవశమున నా కళుడు మహాత్మ్యముద్ర లేదు. కాని నన్నెఱిగినచోట మహాత్మ్యముగోష లేకపోలేదు. ఒక తూరి నేను గైలులో పోవుచుండఁగా చాల స్త్రీమనులలో 'సి. వి. డి.' లు నాటిక్కెట్టు చూడవచ్చి నెంబరు వేసికొని కొంచెము గోలచేసిరి. వారడిగిన ప్రశ్న లన్నిటికిని నేను వడిగనే సమాధాన మిచ్చుచువచ్చితిని. నా తోడి బాటసారు లందఱును నన్నొక సాధువుగనో, ఘోరుగనో పరిగణించిరి. ప్రతి స్త్రీమనునందును నన్నిటులు కలవర పఱచుటచే బాటసారులు సి. వి. డి. వారిని తిట్టుచు 'పాప మీ సాధువును వృథాగా నేల కష్టపెట్టుచున్నా' రని తిరుగఁబడి నాదెసఁ జూచి 'ఈ బద్మావులకు టిక్కెట్టు చూపవల' యని నాకుఁ జెప్పిరి.

'టిక్కెట్టు చూపుట నా కేమియు కష్టము కాదు. వారు వారి విధిని చేసికొనుచున్నారు.' అని నే నా బాటసారులకుఁ జెప్పితిని. బాటసారుల కీ నా మాట తృప్తిగా లేదు. వారికి నాపై చాల దయ గలిగెను. నిరపరాధుల నెందుల కిటులు హఠాత్తు పెట్టవలయు నని వారు ప్రతిఘటించిరి.

సి. ఐ. డి. వారి బాధకంటె జనసమూహపు బాధయే నా కెక్కు డనిపించెను. లాహోరునుండి ఢిల్లీకి పోవుచు గుంపుల యొత్తి డిచ్చే పడరాని పొట్లు పడితిని. నేను కరాచినుండి కలకత్తాకుఁ బోవు చుంటిని. నడుము లాహోరులో రైలు మార్పుకొనవలయును. నాకు రైలులో చోటెచటను దొరకలేదు. బలము గలవారికే చోటు. తలుపులు బిగించుచో జనులు కిటికీలనుండి లోపలికి దూఱుచుండిరి. నే ననుకొన్న నాఁటికి కలకత్తా చేరితీరివలయును. ఈ రైలు దాఁటి పోవుచో నే ననుకొన్న నాఁడు దాఁటిపోవును. నా కింక చోటు దొరకు నను నాశ యుడిగెను. ఎవరును నన్ను లోనికి రానీయలేదు. నేను వెతుకుకొనుచుండఁగా నొక పోర్టరు 'పండ్రెండణా లిచ్చుచో మీకు చోటు చూపింతు' ననెను. 'చోటు చూపించుచో తప్పక పండ్రెండణా లిత్తు'నంటిని. అతఁడు కనబడినవారి చేతులు కాళ్లు పట్టుకొని నాకు చోటుచేయుటకు బతిమిలాడెను. కాని యెవరు నంగీకరింప రయిరి. రైలు బయలుదేలువేళ యాసన్నమాయెను. ఇంతలో నొక బాటసారి—'ఇచట చోటులేదు గాని అతనిని లోనికిఁ ద్రోయుము. అతఁడిచట నిలుచుండవలయును.' అని యనెను. 'మీకు సమ్మత మేనా?' యని పోర్టరు నన్నడిగెను. 'ఆ, సమ్మతమే, లోనికిఁ ద్రోయు'మని నే నంటిని. అతఁడు నన్నెత్తి కిటికీనుండి లోనికిఁ ద్రోసెను. ఈరీతిగా నేను లోపలఁ బడితిని. పోర్టరు పండ్రెండణాలు సంపాదించుకొనెను.

నా కది కాళరాత్రి. బాటసారు లందఱును ఎట్టెటులో కూరుచుండిరి. పై బల్లకు గల గొలుసును పట్టుకొని రెండు గంటలు నిలువఁబడితిని. 'ఇంతవఱకును కూర్చుండవే' మని నడుమనడుమ బాటసారులు నన్ను దబాయించుచుండిరి. 'కూర్చుండుటకు చోటు

ఆత్మకథ

లేదని వారిని సమాధానపఱచుచుంటిని గాని, నే నిటులు నిలువఁ బడుట వారికి సమ్మతముగా లేదు. వారు కాళ్లు నిగుడఁదన్నుకొనియే పరుండిరి. వారు నన్ను కూర్చుండుమని దబాయించినకొలఁదియు నేను మిగుల శాంతముతో సమాధానము చెప్పచుంటిని. దీనితో వారు కొంచెము శాంతించిరి. వారిలో నొకరు నా యూరుబేరు లడిగిరి. నాపేరు వినఁగనే వారు నొచ్చుకొని తుమాపణ చెప్పి చోటు చేసిరి. శాంతికి ఫలము నాకపుడు కానవచ్చెను. నా తల గిర్రున తిరుగుచుండెను. కూర్చుండవలసిన సమయమున కీళ్ళరుండు సరిగా చోటు చూపెను.

ఈ ప్రయాసతో అనుకొన్న నాఁటికి కలకత్తా చేరితిని. కాసింబజారు మహారాజుగారు నా కౌతిల్య మిచ్చిరి. వారే కలకత్తాసభ కధ్యక్షులు. కరాచీలోవలెనే కలకత్తాలోఁగూడ నుత్సాహమునకు మేర లేకపోయెను. అచటికి కొందఁ తాండ్లయులుగూడ వచ్చిరి.

3౧ వ జులై రాకమునుపు కూలిపద్ధతి తీసివేయఁబడియె నని సరకారువారు చాటిరి. ౧౯౦౪ సాలున దీనిని తీసివేయుఁ డని మొదట నేను దరఖాస్తు చేసితిని. పర్ డబ్బు. డబ్బు. హంటరుగారు 'సెమి-స్లేవరీ' యని పేరుకొన్న యీ కూలిపద్ధతి యెపుడో కూలిపోవునని నే నాశించితిని. ౧౯౦౪వ సాలున ప్రారంభమయిన యీ పనికి పలువురు సాయము చేసిరి గాని యీతూరి ఇది సఫలమగుటకు పలువుర సాయముతోపాటు సత్యాగ్రహముగూడ సమ్మిళితమయి యున్నదని చెప్పక తప్పదు.

అనాఁటి ప్రచారమును, దాన పాలుగొనినవారి కనులను ఎఱుఁగఁ గోరువారు దక్షిణ - ఆఫ్రికా - సత్యాగ్రహేతిహాస మార యుద్ధురుగాక !

నీలిమందు డాగు

చంపారణ్యము జనకుని రాజ్యములోనిది. చంపారనులో

మామిడితోటలవలెనే ౧౯౧౭ సాలువఱకు నీలిమందుతోటలుండెడివి. అచటి రై తిరువదిపాళ్లలో మూడుపాళ్ల నేలయందు కామందుకు నీలిమందు వేసితీరవలయు నని లా కలదు. దీని కచట 'తీక్ కతియా' అని పేరు. ఇరువది కరాలగుచో నొక ఎకరము. ఇందు మూడు కరాలలో నీలిమందు వేసి తీరవలయును. ఈరీతిగా నిది 'తీక్ కతియా' అని ప్రసిద్ధ మాయెను.

చంపారను వెళ్లకమునుపు నాకు దానిపేరే తెలియదు. నీలిమందచట పండింపఁబడునని అసలే తెలియదు. నేను నీలిమందు పొట్లములను జూచియుంటిని గాని నీలిమందు చంపారనులో తయారగుననియు, నచట వేలకొలది రైతు త్రిడుములఁ గుడుచుచున్నారనియు ఎఱుఁగను.

రాజకుమారకుక్క యనునతఁడు చంపారనులో నొక రైతు. అతనికి చాలఁ గష్టములు సంభవించెను. తనవలెనే కష్టము లనుభవించుచున్న రైతు లందఱు కష్టములను పోఁగొట్టుట కతఁడు ప్రయత్నము చేసెను. కాన నీ నీలిమందువలన నంటిన డాగు కడిగివేయ నుత్సాహ మినుమడించెను.

నేను కాంగ్రెసుకు లక్ష్మీ వెళ్లినపు డితఁడు నన్ను పట్టుకొనెను. మా కడగం డ్లన్నియు వకీలుబాబు మీకుఁ జెప్పఁగలఁడని యతఁడు నన్ను చంపారణ్యమున కాహ్వానించెను.

ఈ వకీలుబా బెవరో కారు; చంపారనులో నాకు ప్రియసహచరుఁడును, బిహారునందు సేవాజీవనమున కాయువుపట్టును అగు

ఆత్మకథ

ప్రజకిశోరబాబు. రాజకుమార శుక్ల యితనిని నా గుడారములోనికిఁ దీసికొని వచ్చెను. ఇతఁడు నల్లని అల్పకా చొక్కాలాగులు తొడుగుకొని యుండెను. ఇతఁడు నాదృష్టి నాకర్షింపలేదు. వీరు నిలుపేదలగు రైతుల డబ్బు కొల్లగొట్టు నొక వకీలుదొరగా రయి యుండు రని తలచితిని.

ఇతఁడు చంపారనునుగుఱించి కొలఁది మాటలు చెప్పఁగా విని, 'కనుకారఁ జూడక నేను నా యభిప్రాయ మేమియును జెప్పఁజాలను; మీరు కాంగ్రెసునం దీ విషయమును ముచ్చటించుఁడు; నేటికి నన్ను విడిచిపెట్టు' డని నేను నా రివాజుచొప్పున బదులు చెప్పితిని. రాజకుమారశుక్ల కాంగ్రెసుసాహాయ్య మర్థించెను. ప్రజకిశోరబాబు చంపారనునుగుఱించి కాంగ్రెసులో మాట్లాడెను. వారి ప్రస్తావము పర్యజనాంగీకారమును బడసెను.

రాజకుమారశుక్లకు సంతోషము కలిగెనుగాని యంతటితోనే యంతయు సిద్ధించె నని యతఁడు తలపోయలేదు. 'స్వయముగా మీరు చంపారను వచ్చి యచటి రైతుల కడగండ్లు చూడవలయు'నని యతఁడు నన్నుఁ గోరెను. 'నేను నా సంచారములో నచటికి రాఁగలను, ఒకటి రెండు నా శ్లంఘగల'నని నే నంటిని. 'మీ రొక్కనాఁ డుండినఁజాలును, కష్టము లన్నియు మీకుఁ దెలిసిపోవు' నని రాజకుమార శుక్ల యనెను.

లక్ష్మీసుండి కాకపూరు వెళ్లితిని. రాజకుమార శుక్ల అచట ప్రత్యక్షము. 'చంపారణ్యమిచటికి దాపు, ఒకదినము మాకు సెల వొసఁగు'డని యతఁ డనియెను. 'ఈతూరి రాఁజాలనందులకు నన్ను క్షమింపుఁడు, ఇంకొకతూర్కినేను తప్పక రాఁగల నని బాస యిచ్చు చున్నా'నని నన్ను నే బంధించుకొంటిని.

నే నాశ్రమమునకు మరలితిని. రాజకుమార శుక్ల నా వెనుక వెనుకనే హాజర్. 'ఏదో యొక తిథి నిర్ణయించి తెలుపు' డని యతఁడు కోరెను. 'ఫలానా తేదీకి నేను కలకత్తా వెళ్లుదును, నన్నచటఁ గలిసికొని తీసికొనిపాం' డని నే నంటిని. ఎచటికి వెళ్లవలయునో, యేమి చేయవలయునో, యేమి చూడవలయునో నా కేమి యుఁ దెలియదు. నేను కలకత్తాలో భూపేక్ష వసుగారి యింటిలో కొలుపెట్టకముందే సర్వస్వాధీనము డగు రాజకుమార శుక్ల యచట నా కొఱకు కనిపట్టుకొనియుండెను. అనన్తరాస్వయంధును, అకలఃపితుఁ డును, పట్టుదలగల యీ రయితు నన్నీరీతిగా లోఁగొనెను.

౧౯౧౭ వ పాలు మొదట కలకత్తానుండి మే మిరువురమును బయలుదేరితిమి. మే మిరువురమును ఈడుజోడుగను, రయితులము గను చూపట్టుచుంటిమి. నా కే నై లెక్కవలయునో తెలియదు. అతఁడు నన్ను బండికడకుఁ గొంపోయెను. మే మిరువురము నొక బండిలోనే కూరుచుంటిమి. ప్రాద్దున పాట్నాలో దిగితిమి.

పాట్నా నాకుఁ గ్రోత్త. బసచేయుటకు నా యెఱిగిన వా రెవరును అచట లేరు. కల్ల కపట మెఱుంగని రయితు గావున రాజ కుమారశుక్లకు పాట్నాలో నే కొంచెమో పలుకుబడియుండకపో దని నేఁదలఁచితిని. రైలులో నితనిని గుఱించి కొంచెము నాకుఁ దెలియ నాయెను. పాట్నా దిగిన తరువాత యతని సంగతి యంతయు తెలిసి పోయెను. అతఁడు శుద్ధ-అమాయకుఁడు. తనకు మిత్రులనుకొనిన వక్త్ర శ్లితనికి మిత్రులు కారు. పైఁగా రాజకుమారశుక్ల వారి కాశ్రితునివలెఁ దోఁచెను. ఇట్టి రయితు-క్లయంట్లకును, వక్త్రశ్లితును వర్షర్తువునందలి గంగయంత యంతరము.

ఆత్మకథ

రాజకుమారశుక్ల నన్ను రాజేంద్రబాబుగారి యింటికిఁ గొం
పోయెను. అతఁడు పూరికో, యింకొక యూరికో వెళ్లెను. బంగ
ళాలో నొక రీదలు నవుకరులుండిరి. కొంచెము తినుబండము నాకడి
నుండెను. నాకు ఖడ్గూరము కొవలసిరాఁగా పాప మా శుక్ల బజారు
నుండి తెచ్చిపెట్టెను.

బిహారునందు అస్పృశ్యతను గూర్చి చాల పట్టుదల. నా జాతి
యేదియో యచటి నవుకరులకుఁ దెలియదు. వారు నీరుతోడుచుండఁగా
నేను నీరు తోడుకొనుటకు పీలులేదు. నా నీటిబొట్టు వారిమీఁదఁబడి
నచో వారి కపవిత్రత యంటుకొనును. రాజకుమారశుక్ల లోపలి
మఱుఁగుదొడ్డిలోనికి దారి చూపెనుగాని అచటి నవుకరులు బయటి
మఱుఁగుదొడ్డిని వ్రేలితోఁ జూపిరి. ఇట్టి యనుభవములు నాకు వేనవే
లాయెనుగాన వీరి చేతలకు నాకక్కజముగాని, రొప్పుగాని కలుగ
లేదు. పాప మా నవుకరులు తమ విధిని చేసికొనుచుండిరి. మరియు
రాజేంద్రబాబుగారి కది సమ్మత మని వారి యభిప్రాయము. విచిత్ర
ములగు నిట్టి యనుభవములవలన రాజకుమారశుక్లయెడల నాకు సదు
ద్దేశము పెంపొందెను. మరియు నతని విషయమంతయు చక్కగాఁ
దెలిసెను. రాజకుమారశుక్ల నాకు మార్గదర్శకుఁడు కౌఁజాలఁడని
తెలిసికొని పొట్నానుండి లగాములు నా చేతిలోనే యుంచుకొంటిని.

బిశ్వవారి మంచితనము

లండనులో మాలానా మజహరుల్ హక్కుగారును, నేనును సమ

కాలికులము. మరల ౧౯౧౫ సాలున బొంబాయిలో కాంగ్రెసు నందు కలిసికొంటిమి. అపుడు వారు ముస్లింలీగున కధ్యక్షులు. అపుడు వారు మా ప్రాంత చెలిమిని గుఱుతుచేసి 'పట్నాకు వచ్చినపుడు మాయింటికి తాము దయచేయవలయు'నని నన్నాహ్వానించిరి. దీనిని నేనాధారముగాఁ గొని 'నేను వచ్చియున్నట్లు' లొకచీటిని వారికి వ్రాసి పంపితిని. నా వచ్చిన పనినిగూడ అందు దెలిపితిని. వారు వెంటనే మోటారుకారు వేసికొనివచ్చి నా కాలిధ్య మొసఁగిరి. ఇందులకు నేను వీరికి ధన్యవాదము లొసఁగి 'మేము చేరవలసిన తావు నకు మొదటి రైలులో మమ్ము పంపవలసిన'దని కోరితిని. నావంటి సరిక్రొత్తవానిక్కిరైల్వేగైడుతో పని నెట్టదు. వీరు రాజకుమారశుక్లతో మాటాడి సంగతిసందర్భములను దెలిసికొని 'మీరు ముందుగా ముర్ఖు ఫర్ ఫూరు వెళ్లవలసియుండు' నని యనిరి. నాఁటి సాయంకాలమే ముర్ఖుఫర్ ఫూరున కొక రైలు పోవును. వీరు మమ్మి రైలులో పంపివైచిరి. అపు డచట ఆచార్య కృపలానీగా రుండిరి. నేను హైదరాబాద్ వెళ్లిన నాటనుండియు వీరి నెఱుంగుదును. వీరి త్యాగమును గూర్చియు, వీరి ప్రమితజీవనమునుగూర్చియు, వీరి ధన సాహాయ్యమున తాము నడిపించు శాశ్రమమును గూర్చియు డాక్టరు చోఇఖరాముగారు చెప్పియుండిరి. వారు ముర్ఖుఫర్ ఫూరు నందలి గవర్న మెంటు కాలేజీలో ప్రాఫెసరుగా నుండిరి. నేను వెళ్లనప్పటికి ఆ పదవిని విసర్జించిరి. నేను వారికి తంతి యిచ్చితిని. రైలుచటికి

ఆత్మకథ

నడిరేయిని జేరినను వీరు విద్యార్థిమండలితో వచ్చిరి. వీరి ఇచట నిల్లు
వాకిలి లేదు. ప్రాధెసరు మలకానీగారియింట వారి విడిది. వీరు
నన్నుగూడ నా విడిదికే తీసికొనిపోయిరి. ఆ కాలములో గవర్న
మెంటు ప్రాధెస రొక్కడు నాబోటివానికి తనయింట నాతిథ్య
మొసంగుట చాల నసాధారణ మగు విషయము.

కృపాలినీగారు బీహారుదీనదశనుగూర్చియు, విశేషించి తిర
చుత్ డివిజనుదీనదశనుగుఱించియు తెలిపి నే ననుకొనిన పని
యెంత కఠిన మయినదియుఁ జెప్పిరి. వారికి విహారువారితో గాఢపరి
చయము కలదు. నావచ్చిన పనియంతయు కృపాలినీగారువిహారువారికిఁ
జెప్పియే యుంచిరి. ప్రొద్దున కొందఱు వక్త్రు నాకడకు వచ్చిరి.
వీరిలో రామనవమీప్రసాదుగారి పేరు నా కింతవఱకును గుర్తె. వారి
పట్టుదలయే దీనికి కారణము.

వీ రిటు లనిరి: 'మీరు ఇచట నుందురేని, అనఁగా ప్రాధెసర్
మలకానీగారి గృహములం దుందురేని, మీతలపెట్టిన పని సాగదు.
మీరు మాలో నొకరియింట విడిది చేయవలయును. ఇచట
గియాబాబు పేరపడ్డ వక్తలు. వారి యింట మీరు బసపెట్టుట
మంచిది. నేను వారి తరపున మీ మృహ్యోనించుచున్నాను. మాకు
సరకారువారనినచో చాల భయము. కాని మాకు చేతనయినంత
సాయము మేము చేయఁగలము. రాజకుమారకుళ్ల చెప్పిన మాటలు
చాలవఱకు నిష్కృవము. మా నాయకులు నేఁ డిట లేకుండుట దౌర్భా
గ్యము. వ్రజకిశోరప్రసాదుగారికిని, రాజేంద్రప్రసాదుగారికిని తంతి
యిచ్చితిని. వారు తప్పక రాఁగలరు. మీకుఁ గావలసిన యానుపాను
లన్నియు వారు చెప్పదురు. మీకు సాయము చేయుదురు. దయ
యొంది తాము గియాబాబుగారి యింటికి రావలయును.'

ఈ మాటలకు నేను లబ్ధి నయితిని. నా విడిదివలన గయా బాబు స్థితి విషయ మగునేమోయని వగచితినిగాని గయాబా బీ విషయ మున నన్ను నిశ్చింతిని గావించెను.

గయాబాబుగారి యిల్లు చేరితిని. నారును, వారి కుటుంబము నందలివారందఱును నాపై ప్రేమ క్రమమొరించిరి.

ప్రజకిశోరబాబు దరభంగానుండియు, రాజేంద్రబాబు పూరీ నుండియు వచ్చిరి. ప్రజకిశోరప్రసాదు నేను లక్నోలోఁ జూచిన ప్రజకిశోరప్రసాదు కాఁడు. విహారులనమ్రత, నిరాడంబరత, యోగ్యత, అసాధారణముగు విశ్వాసమును ఇతనియందు చూచి నే నుప్పొంగి పోతిని. ప్రజకిశోరబాబునెడల వకీ శ్లందఱును గల గౌరవము చూడఁగా నా కానందాశ్చర్యములు కలిగెను.

నాఁటినుండియు నా కీ వకీలునుండలితో స్నేహము నెల కొనెను.

ప్రజకిశోరబాబు నా కచటఁ గల విషయము లన్నియుఁ దెలి పెను. అతఁడు పేదలపాలిటి వకీలు. పేదల కేను లపుడు రెండుండెను. పేదల కే నేదియేని గెలిచినయెడలఁ దా నీ పేదల కేకొంచెమో యుప కరించినటు లతఁడెంచుకొనును. కొన్నిమాటులు ఇట్టివానియందును అసాఫల్య మొదవును. ఇట్టి బీదరయితలకడనుండి యితఁడు ఫీజు గైకొనుచుండెను. తాత్కాలిక కలవారయ్యును ప్రజకిశోర రాజేంద్ర బాబులు ఫీజుగొనుటలో సంకోచము లేనివారే. 'ఫీజు పుచ్చుకొననిచో మా సంసార మెటులు నడచును? మరియు నీ పేదవారికి తగినంత సాయము మేమెటులుచేయఁగలము?' అని వీరి వాదము. వీరి ఫీజును, బంగార-బిహారు దేశముల బారిష్టరుల ఫీజును వినఁగా నా గుండె చెదరెను.

ఆ త్మ క థ

సలహా యిచ్చుటకు ఫలానావారు ౧౦,౦౦౦ రూపాయలు పుచ్చుకొని రని నాకుఁ దెలిసెను. ఏకేనులోను నాలు గంకలకు తక్కువ వినలేదు.

ప్రేమపూర్వకమయిన నానిషేధము సహేతుక మని వారు గ్రహించిరి. నా మాటలకు వారు పెడ అర్థము చెప్పలేదు.

ఈ కేసు లన్నియు నవగతము చేసికొని నే నిటు లంటిని: 'కోర్టుల కెక్కినందువలన నేమియు ప్రయోజనము లేదని నాకు తెల్ల మగుచున్నది. ఇట్టి కేసులకు కోర్టులలోఁ గలుగు మేలు కొలఁది. ప్రజ లింతగా విటిగిపోయి భీతు లయి యున్నతఱి కోర్టులు నిరుపయోగ ములు. లోకులకు భయము పోఁగొట్టుటయే సరియగు మందు. తీన్కతి యా పోవునంతవఱకు మరము నిరుపయోగము. నేను రెజ్డా శ్లను కొని వచ్చితిని. కాని విచారించి చూడఁగా నిది రెండేండ్లపని. అక్కఱి పట్టుచో రెండేండ్లుగూడ నేను పనిచేసెదను. నాకు చేయవలసిన పని తెలిసెను. కాని మీ సాయము వలయును.'

వ్రజశిరోరబాబు నిశ్చితమనస్కుఁ డని నేను గ్రహించితిని. ఇతఁడు శాంతితో నిటులు జవాబుచెప్పెను: 'మేము చేయఁగలంత సాయమును చేయుదుము గాని యెట్టి సాయము చేయవలయునో తెలుపుఁడు!'

మే మిటులు మాటలాడుకొనుచు నడిరేయివఱకును గూరు చుంటిమి. నే నిటు లంటిని: 'నాకు మీ వకాలతు సాయముతో అట్టే పని లేదు. వ్రాయసకాఁడును, దుబాసియు కౌవలయును. ఇందు జైలుకు వెళ్లవలయు నక్కఱిగూడఁ గలుగవచ్చును. మీరును వెళ్లఁగలుగుదురేని నా కౌనందమే. కాని మీ కిష్టము లేనిచో నిశ్చయమాట లేదు. ఒక అనియతకాలమువఱకు మీరు వకాలతు మానివై చి

వ్రాసునకొండ్రుగా పనిచేయుటమాత్రమంత తక్కువ పని కాదు. ఇచటి హిందీభాష తెలిసికొనుట నాకుఁ గడుఁ జిక్కుగా నున్నది. కైఫీ, ఉరుదులలో వ్రాయఁబడిన కాకితములు నేఁ జదువజాలను. వీని యనువాదములకు మీమీఁద ఆశపెట్టుకొని యున్నాను. డబ్బిచ్చి యీ పని చేయించుట మన శక్తికి మించిన పని. ధనము పుచ్చికొనకుండ సేవాభావముతో నీ పనియంతయు కావలయు నని కోరుచున్నాను.”

వ్రజకిశోరబాబున కిది యంతయు నెంటునే అవగతమాయెను. పిదప నతఁడును, అతని షహచరులును ఒకరితరువాత నొకరు నన్ను క్రొను-పరీక్ష చేసిరి. నా మాటలకు ఫలితార్థముగా ‘నుమారు ఎంత కాలము మేము వకాలకు మానవలసియుందుము? ఎంతమందిమి పని చేయవలసియుందుము? కొలఁది కొలఁది మందిమి కొంత కొంత కాలము పనిచేసినచోఁ జాలునా?’ అని యీరీతిగా నన్ను ప్రశ్నించిరి. ‘మీరు మీ రెంతెంత త్యాగము చేయఁ గల’ రని వ్రజకిశోరబాబు వారివారి నడిగెను.

తుట్టతుదకు వారు తమ యభిప్రాయమును నా కిటులు తెలిపిరి: ‘మే మిందఱము మీరు చెప్పిన పనిని చేయ సంసిద్ధులము. మాలోఁ గొందఱము మీరు నియమించినంత కాలము మీకడఁ బనిచేయుదుము. చెఱసాలమాట మాకు సరిక్రొత్త. అయినను దాని ననుభవించుటకుఁ గూడ శక్తిని సంపాదింతుము.

అహింసాదేవి సాక్షాత్కారము

రైతులతో సంప్రతించుట నా యుద్దేశము. కామందులకును, రైతులకును నడుమ నున్న చిక్కులెంత సత్యములో తెలిసికొనవలసి యుండెను. కావున వేలకొలది రైతులను జూచివలయును కాని వీరిని చూచుటకు ముందు కామందులను కలిసికొని వారు చెప్పు సంగతులను తెలిసికొనుటయు, కమిషనరును జూచుటయు నావశ్యకమని తోచెను. కామందులకును, కమిషనరునకును చిటి వ్రాసితిని.

ప్లాంట్స్ అసోసియేషన్-సెక్రటరీని చూచితిని. అతఁ డిటులు చక్కగా చెప్పివేసెను: 'మీ రీ దేశమువారు కారు. మీరు మా సంగతులు కల్పించుకొనవలరు. మీ రేమయినను చెప్పఁదలచి కొందురేని వ్రాసిపంపుఁడు.' నేను వివేకముతో నిటు లంటిని: 'నేను పరదేశి ననుకొనను. రైతులు కోరునెవల వారి స్థితిగతులు తెలిసికొనుటకు నాకు సంపూర్ణాధికారము కలదు'. పిదప కమిషనరును కలిసికొంటిని. అతఁడు నన్ను బెదిరించి వెంటనే తిరహుత్ వీడి పొమ్మని యుపదేశ మిచ్చెను.

నా సహచరులకు నే నీ సంగతు లన్నియుఁ దెలిపి 'సరకారు వారు' 'బహుశా' నన్ను సంప్రతింప నియ్యరు; నే ననుకొనినదాని కంటె ముందే జైలుయాత్ర పొసఁగవచ్చును. అట్టిది పొసఁగ నేని మోతీహరిలోఁ గాని, లేక బేతియాలోఁగాని నన్ను పట్టుకొనినచోఁ జాల మేలు. కావున వీలయినంత వడిగా ఆ ప్రదేశము లకుఁ బోవు టుచితము' అని చెప్పితిని.

చంపారను తిరహుత్ ప్రదేశమునం దొక జిల్లా. దానికి మోతీహారి ముఖ్యపత్తనము. జేతీయాకు దగ్గిఱ రాజకుమారు నూరు. మరియు దీని చుట్టుపట్టుల నున్న కోతీరయితులు జిల్లాలోని కెల్ల దరి ద్రులు. వారిని నేను తప్పక చూడవలయు నని రాజకుమారుని యుద్దేశము. నాకును జూడవలయునని యుండెను.

కావున సహచరులను దీసికొని నే నానాఁడే మోతీహారికి పయనించితిని. గోరఖబాబుగారు మా కాశ్రయ మొసంగిరి. వారి యిల్లక సత్ర మయిపోయెను. మాయందఱ కా యిల్లు చాలలేదు. ఎటులో ఒకటులు మే నుందఱ మచట నుంటిమి. మోతీహారికి అయిదు మైళ్ల దూరమున నొకరయితు అన్యాయముగా దండింపఁబడె ననియు నాఁడే మేము వింటిమి. మఱునాఁటి ప్రాద్దున ధరణీధరబాబుగారితో నే నచటికిఁ బోయి చూచిరావలయు నని నిశ్చయించితిని. అనుకొని నటులే మఱుసఱినాఁటి ప్రాద్దున ఏనుఁగుమీఁద బయలుదేరితిమి. గుజరాతులో బండిమీఁద ప్రయాణ మెట్టిదో చంపారణ్యమున ఏనుఁగుమీఁద ప్రయాణ మట్టిది. సగముదూరము వెళ్లకముందే పోలీసు సూపరింఁటెంఁడుంటు గారి బం టొకఁడు వచ్చి 'తమకు సూపరింఁటెంఁడు గారు అభినందనములు చెప్పమనిరి' అని పలికెను. నా కర్థమాయెను. ఆ ప్రదేశమునకు వెళ్లి చూచి రమ్మని ధరణీధరబాబునకు చెప్పి జమాను తీసుకొనివచ్చి; బాడుగ బండిమీఁద నేను వెనుకకు మరలితిని. అతఁడు 'చంపారను విడిచి పొమ్ము' అను నోటి సొకటి నా కందిచ్చెను. నన్ను ఇంటికడ దిగవిడచి దానిమీఁద చేవ్రాలు పెట్టు మనెను. 'ఇచటి సంగతులఁ దెలిసికొనక చంపారనును విడిచి వెళ్లి పోను' అని నేను వ్రాసియిచ్చితిని. 'ఈ యాజ్ఞ నుల్లంఘించినందులకు రేపు విచారణ జరుగఁ గల' దని నాకు సమసు వచ్చెను.

ఆత్మకథ

ఆ రేయి నేను జాగరణ మొనరించి వ్రాయవలసిన యుత్తరము లన్నియు వ్రాసితిని. చెప్పవలసిన విషయము లన్నియు వ్రజకిశోర బాబుకు చెప్పితిని.

నాకు సమను వచ్చినటులు నలు దెస లల్లుకొనిపోయెను. మోతీ హోలీ నిట్టి వింత లెన్నఁడును జరిగియుండలేదని యెల్ల రనుకొనిరి. గోరఖబాబుగారి యిల్లును, కచేరియు మనుజులతో నిండిపోయెను. రాత్రియెల్లయు చేయవలసిన పనిని చేసికొనియుంటినిగాన ఈ జన సమూహమును సంబాళించుకొనఁ గలిగితిని. నా సహచరుల విలువ నాకపుడు తెలిసెను. నే నెచటి కేఁగిన నచట నా చుట్టును జనము. నా సహచరులు వీరిని నియమప్రకార మనుపఁగలిగిరి. కలెక్టరు మేష్ట్రీటు సూపరింటెండెంటులకును, నాకును నొకమాదిరి మైత్రి సమకూరెను. నామీఁద అమలుజరుపఁబడిన నోటీసు వగైరాలను లా ప్రకారము నేను విరోధింపవచ్చును గాని నే నటులు చేయుటకు బదులు వారి నోటీసులమీద దస్కతు చేసి పుచ్చికొంటిని గాన నేను వ్యక్తితరస్కారము చేయలే దనియు, వారి హుకుములకు మాత్రమే సవినయమగు తరస్కారము చేసెననియు వారు గ్రహించిరి. దీన వీరి కొక ప్రకారముగా భయము పోయెను. వీరు న స్నేమియు నిబ్బంది పఱుపలేదు. ఇంతియకాక, లోకసమూహమును నియమముగా నుంచుటలో నా సాయమును, నా సహచరుల సాయమును సంతోష పూర్వకముగా నుపయోగపఱిచికొనిరి. కాని తమ యధికారము నాఁడే లోపించె నని వారు కనులారఁ గనుఁగొనిరి. లోకుల కా తీణమున దండభయము పోయెను. వారి క్రొత్త స్నేహితుని యధికార మునకు లోఁగిరి.

చంపారణ్యమునందు నన్నెవరు నెఱుఁగ రని గుర్తించుకొన వలయును. అచటి రయితు లందఱును పామరులు. చంపారణ్యము

గంగకు ఉత్తరపు తల. హిమాలయప్రత్యంతపర్వతముమీఁద దాని యునికి. దానికి నేపాళము బాసట. ఇది యిటు లొక క్రొత్త ప్రపంచము. ఇందు కాంగ్రెసుమాట చొఱలేదు. ఇందు కాంగ్రెసు సభ్యు లెవరును లేరు. కాంగ్రెసు పే రెఱిగినవా రున్నను వారికి 'కాంగ్రెసు' అని పలుకను, కాంగ్రెసులోఁ జేరను భయము. నేఁ డచట కాంగ్రెసుపేరితో గాక కాంగ్రెసు, కాంగ్రెసు- సభ్యులును ప్రవేశించిరి. కాంగ్రెసు అభయహస్త మొసఁగెను.

నా సహచరులతో నాలోచించి 'ఇచట కాంగ్రెసుపేర నేమియు జరుపరా' దని నిశ్చయించితిని. పని కావలయును గాని పేరితో నేమి పని? కూతలు వలదు; చేతలు వలయు. ఆ ప్రాంతము నందు వక్షిణ వాన్యధమే కాంగ్రెసని యర్థము; దొంక తిరుగుడుగా ర్థము సమర్థించుటయే కాంగ్రెసని యర్థము. మరియు కాంగ్రె సనఁగా బాంబు, రాజద్రోహము, మోసము, ఇట్టి యూహా సరకారుకును, సరకారువారి నీలికామందులకును గలదు. కాంగ్రె సిట్టిది కాదని మే మీ యిరువురకును తెలుపవలయును. కావున కాంగ్రెసుపేరు స్మరింప రాదనియు, లోకులకు కాంగ్రెసుయొక్క భౌతికదేహమును గుఱించి కూడ తెలుపరా దనియు నిశ్చయించితిమి. కాంగ్రెసుపేరు—వట్టి యక్షరములు— తెలియకున్న నేమి? దానియాత్మ నెఱిగి దాని ననుసరించినఁ జాలును. కావలసిన పని యిది.

కావున ముందుగా భూమికను తయారుచేయుటకు కాంగ్రెసు తరపున చాటుగాఁగాని నీటుగాఁ గాని, మనుష్యు లెవరును అచటికిఁ బంపఁబడలేదు. వేలకొలది ప్రజను రాజకుమారశుక్ల సమర్థించుకొనఁ జాలఁడు. రాజకీయపు పని యిసుమంతయు నచట ప్రచారము చేయఁ బడియుండలేదు. వారు చంపారణ్యముతక్కు బహిఃప్రపంచ మెఱుఁ

ఆత్మకథ

గరు. ఇటులయినను వారు నన్ను పురాణమిత్రునివలె గారవించిరి. కావున ఇట్టి యీ మహాజనసమ్మేళమునందు నే నీశ్వరసాక్షాత్కారము, అహింసాసాక్షాత్కారము, సత్యసాక్షాత్కారము చేసియుంటి ననుచో నిసుమంతయు నతిశయోక్తికాదు. ఇందు ప్రతియక్కరము నిక్కము. ఇట్టి సాక్షాత్కారమునకు లోకులయెడ నాకుఁ గల ప్రేమ వినా మరొక కారణము లేదు. ఈ ప్రేమయు అహింసయెడల నచల మగు నా విశ్వాసమే కాని వేఱు కాదు.

చంపారణ్యమునం దా దినము నా జన్మములో మరవరానిది. నాకును, అచటిప్రజకును ఆనాఁడు పండుగు.

లా ననుసరించి నేనే విచారింపఁబడవలసినవాఁడను గాని నిక్క మునకు సర్కారే విచారింపఁబడెను. కమిషనర్ నాకు పన్నిన బోనులో సర్కారునే త్రోసెను.

కేసు తీసివేసికొనుట

విచారణ మారంభ మాయెను. సర్కారు-వకీలు, మేస్ట్రీలు మొదలగు నాఫీసరులు బెదరిపోయిరి ఏమి చేయవలయునో నారికిఁ దోచలేదు. కేసును వాయిదా వేయుముని సర్కారు-స్టేడరు మేస్ట్రీలుకు నొక్క చెప్పుచుండెను. కాని నే నడ్డుజొచ్చి వాయిదా వేయవలదనియు, చంపారణ్యమును విడిచి వ్రేల్లవలసిన దను మీ నోటీసును నే ననాదరించి యపరాధము నొప్పుకొనుచుంటి ననియు తెలిపి చిన్న నాజూరిల మిచ్చితిని.

'క్రిమినల్ ప్రొసీజరు కోడ్డు ౧౪౪ నెక్సన్ ప్రకారము మీరు నా మీఁద జూరీచేయించిన నోటీసునెడల పైకిమాత్ర మవిధేయతవలె కానిపించు గంభీరమగు నీ యనాదరము నే నేల కావించితిని' కోర్టువారి నెలపు తీసికొని రుజువుచేసికొనఁ దలఁచుచున్నాను. ఇది నా యుద్దేశమున ననాదరము కాదు. స్థానికపరిపాలనమునకును, నాకును గలిగిన మతభేద మని నా మనని. నే నీ ప్రదేశమునకు జనసేవ చేయుటకును, దేశసేవ చేయుటకును వచ్చి యుంటిని. నీలిమందు కామందులు రైతులకు న్యాయము చేయుట లేదని విని రైతులు తమకు సాయము చేయవలసివదని కోరఁగా నే నిటకు వచ్చితిని, ఈ విషయమంతయు సంపూర్ణముగా కనుఁగొనకుండ సాయ మెటులు చేయఁగలను? కావున ఈ విషయమును సంపూర్ణముగా తెలిసికొనుటకు పీలయినచో సరకారువారి సాయమును, నీలికామందుల సాయమునుగూడఁ బడయఁదలఁచితిని. నే నిచటికి వచ్చుటకు కొండొక యుద్దేశము లేదు. నే నిచటికి వచ్చినందుల శాంతిభంగముగాని, ప్రాణాపాయముగాని కలుగునని నమ్మఁజాలను. ఇట్టి విషయములలో నాకు చాల ననుభవము కలదు. కాని సరకారువారవ్యథా తలఁచిరి. వారి కష్టము నే నెఱుఁగుదును. చారులు చెప్పిన మాటలను వారు విశ్వసించవలసియుందురని నాకు తెలియును. మీరు

ఆత్మకథ

నామీద జారీ చేయించిన అజ్ఞకు న్యాయబద్ధుని చందమున నేనును బద్ధుడను కావలయును. మరియు నాయుద్దేశముగూడ నట్టిదియే. కాని నే నిటులు చేసినచో నే నేపనిమీద నెవరికొఱకు వచ్చితి నో వారియెడల నా కర్తవ్యము నతిక్రమించినవాడ నగుదును. నేను వారిలో నుండనిచో వారి కుపకరింపఁజాల ననుకొనుచున్నాను. కాన నాయంతట నేను చంపారనును విడిచిపెట్టి పోవఁజాలను. ఇట్టి ధర్మసంకటమున చంపారణ్యమునుండి నన్ను తొలఁగించు భారమును సరకారువారిమీద పెట్టక తప్పకపోయెను. భారత దేశమునందలి పార్వజనికజీవనమున నా పదవివంటి పదవిలో నున్న వారు ప్రముఖుమగు కార్యముపట్ల గడు జాగరూకత వహింపవలసి యుండునని నేను లెస్సగా నెఱుఁగుదును. ఈ శ్లిష్టపరిపాలనమందు స్వాభిమానము కలవానికి నాకు పట్టిన స్థితిగతులే పట్టినచో నతఁడును, నే నేది చేయ నిశ్చయించితి నో అదియే—అనఁగా నాజ్ఞ సుల్లంఘించి మాటాడకుండ దండము ననుభవించుటయే చేయవలయును.

నాకు వేయఁబడు శిక్ష తక్కువగా నుండవలయు నను సుద్దేశముతో నే నీ వాఙ్మూలము నీయఁదలఁపలేదు. న్యాయము గల పరిపాలకులయెడ గౌరవలోపముచే నామీద జారీ చేయఁబడిన యాజ్ఞను నే సుల్లంఘింపలేదు. కాని యంతకంటె దౌడ్డయాజ్ఞ యొకటి కలదు—అది అంతరాత్మ యాజ్ఞ. దాని ననుసరించుటయే నా యుద్దేశమని మనవిచేసికొనుచున్నాను.

నే నిటులు వాఙ్మూల మిచ్చిన పిదప విచారణ నాఁపవలసిన పని యేమిన్నది? కాని మేష్ట్రీటుగాని, సర్కారువకీలుగాని యిది యిటులు పరిణమించు నని తలపోయలేదు. కావున తీర్పు చెప్పటకు మేష్ట్రీటు వాయిదా వేసెను. నే నీలోపుగా నీ సంగతియంతయు వైసరాయికిని, పాట్నూలోని స్నేహితులకును, పండిత మదనమోహనమాల వ్యూలకును, తదితరులకును తంతియిచ్చితిని. నేను శిక్ష బడయుటకు కోర్టుకు వెళ్లకముందే 'యీకేసును ఎత్తి వేసికొన వలసిన దని లెఫ్టె

సెంటు గవర్నరు తనకు తంతి నిచ్చే'ననియు, నీవిషయమును మీరిక విచారించుకొనవచ్చుననియు, ఆఫీసరులు మీకు కావలసిన సాయము చేయఁగల రనియు కలెక్టరు నాకు చీటి వ్రాసెను. ఇట్టి మే లింతలో కలుగు నని మే మనుకొనలేదు.

నేను కలెక్టరు హైకాకుగారిని సందర్శించితిని. అతఁడు న్యాయతత్పరుఁడయిన యొగ్గుఁడని నాకు తోఁచెను. 'మీకుఁ గావలసిన కాకితముల నన్నిటిని మీరు చూచికొనవచ్చును. నన్నెపుడు చూడఁదలఁచుకొనిన నపుడు చూడవచ్చు' నని యతఁ ఁడనెను.

భారతదేశమున కిది సత్యాగ్రహప్రథమపాతము; లేక సవినయ మగు రాజకీయాజ్ఞోల్లంఘనమున ప్రథమపాతము. పత్రికలలో నీ విష యము చాల చర్చింపఁబడెను. చంపారణ్యమును గుఱించియు, నా విచారణనుగుఱించియు మితి లేని వ్యాప్తి కలిగెను.

నా విచారణయెడల గవర్న మెంటువారు నిష్పక్షపాతు లయి యుండవలయును. దీనిని పత్రికలలో చర్చింపవలసినంత పనిలేదు. మరియు పత్రికలకు వార్తలు పంపువారితో పనిలేదు. ఇంతియకాక దీనినిగుఱించి అతిశయమయిన టీకలును, పెద్దపెద్ద రిపోర్టులును చేసినచో నష్టముగూడఁ గలుగు నను భయము కలదు. కావున 'తాము తమ సంవాదదాతలను ఖర్చుపెట్టి యిచటికిఁ బంపవల' దని ముఖ్య పత్రికల సంపాదకులకు నే నుత్తరములు వ్రాసితిని. మరియు ప్రక టింపఁదగిన విషయము లున్నయెడల నేను వ్రాయుదు ననియు వారికిఁ దెలిపితిని.

స్కూరువారికి నాయెడఁ గలిగిన సద్భావమునకు నీలిమందు కామందు లసంతుష్టు లయిరి. పొక్కులేదు గాని ఆఫీసరులకును ఇది యిష్టముకాదు.

ఆత్మకథ

సత్యసత్యములతోఁ గూడిన పత్రికావార్తలు వారి చోపమును రగులుకొలుపవచ్చును. దానిఫలము నే ననుభవించుటకు బదులు భయభ్రాంతులగు నైతరు లనుభవింపవలసివత్తురు. మరియు నిందలి సత్యమును గనుఁగొనుటకు నాకు విఘ్న మేర్పడును. నే నింత జాగ్రత్తగా నున్నను నీలిమందుకామందులు నన్ను గుఱించి విషమముగా ప్రచారముచేయఁ దొడఁగిరి. నన్ను గుఱించియు, నా సహచరుల గుఱించియు పత్రికలలో కల్లమాటలు వెలువడియెను గాని నే నతిజాగరూకతఁ గొనినంగువలనను, కడుఁ జిన్నవిషయములందుఁగూడ నేను సత్యము నంటిపెట్టుకొని యుండుటవలనను వారి ప్రయత్నము లన్నియు విఫలము లాయెను.

నీలిమందు కామందులు ప్రజకితోరబాబును నిందించుటలో నే మాటనుగూడఁ దాఁచికొనలేదు. కాని వారు నిందించినకొలఁదియు ప్రజకితోరబాబుప్రతిష్ఠ వృద్ధిఁ బొందెను.

ఇట్టి చిక్కులో రిపోర్టరుల నచటికి రమ్మని నేను ఉత్సాహము కలిగింపలేదు. నాయకులకుఁగూడ రమ్మని వార్త పంపలేదు. 'అక్కఱ కలిగినపుడు తెలిపినచో వత్తు' నని మదనమోహన మూల వ్యులు ఉత్తరము వ్రాసిరి. కాని నేను వీరి కిట్టి కష్టము కలిగింపలేదు. నే నీ రీతిగా నీ యాంధ్రోళనమునకు రాజనీతిస్వరూపము కలుగకుండఁ దప్పించితిని. అపుడపు డచటి వార్తలు ముఖ్యములయిన పత్రికలకుఁ బంపితిని. అవి వారికిఁ దెలియుటకే కాని ప్రకటింపఁబడుటకుఁ గాదు. తుదకు రాజనీతిలో పరిసమాప్త మయినను రాజనీతికి సంబంధింపని విషయమున కొక రాజనీతిస్వరూపమును గల్పించినచో నది పాడిగు ననియు, ఉన్నదాని నున్నపాళముగా నుంచినయెడల నది దానికి దోహద మగుననియు నాకు పుష్కలమగు ననుభవము కలదు.

శుద్ధమగు లోకసేవయందు ప్రత్యక్షముగాఁ గాకున్నను పరోక్షముగా రాజనీతి వచ్చి దొరలు నను మాట చంపారణ్యసంగ్రామము సిఁగముచేసిపెట్టెను.

కాశ్య

చంపారణ్యవిచారణమును సంపూర్ణముగా వ్రాయుట
యనఁగా చంపారణ్యపు గైథుల చరిత్రమును వ్రాయుటయే.
ఆ చరిత్ర మంతయు నీ ప్రకరణములలో వ్రాయు శక్యముగాదు. చంపా
రణ్యవిచారణ మనఁగా నహింసాసత్యముల మహాప్రయోగము. దీనికి
సంబంధించిన విషయములలో మంచి వని నాకుఁ దోచినవానిని మాత్ర
మేటి యుగాహరించుచున్నాను. దీని సంతయుఁ దెలిసికొనఁగోరు
వారు రాజేంద్రప్రసాదులు హిందీభాషలో వ్రాసిన 'చంపారన్ షేఁ
మహాత్మాగాంధీ' యను పుస్తకమును చదువవలయును.*

ప్రకృత మనుసరింతము. గోరఖబాబు గారి యింటనే యీ విచా
రణ జరుపుచో వారి యింటిని కాశీచేయు మనవలసివచ్చును.
మాకొక కొక యిల్లదెరుఁ బుచ్చికొను ధైర్యము మోతీహారిలోని
జనుల కింకను గలుగలేదు. కాని చతురుడగు వ్రజకిశోరబా బొక
యిల్లెటులో దొరకించుకొనెను. ఇంటిముందు చాల స్థలము కలదు.
మే మా యింటఁ బ్రవేశించితిమి.

ధనము లేక పని సాగదుగదా! ఇట్టి పనుల కింతవఱకును
ప్రజాసామాన్యముకడ ద్రవ్యభిక్ష గొనుట యలవాటులో లేదు. వ్రజ
కిశోరబాబుగారి సమాజము ముఖ్యముగా వకీలుసమాజము. అక్క
కలిగినయెడల వీరే చందాలు వేసికొనెడివారు; లేక మిత్రులచేత
చందాలు వేయించెడివారు. 'ధనమునకు లోటు లేని మేము జన

*యన్. గజేకన్, ట్రిప్లికేన్, మద్రాసులో దీని కాంగ్లానువాదము
ముద్రితము.

ఆత్మకథ

సామాన్యము నెటులు యాచింపఁగలము? అని వారి యభిప్రాయము. ఇది వాదమునకు బాగుగనే యున్నది. చంపారను రయితలకడనుండి యొకపైన యేని వసూలు చేయఁగూడదని నా నిశ్చయము. ఇటులు చేయుచో దీనికి విపరీతార్థము ప్రసక్తించును. మరియు నే నీ విచారణ నిమిత్తము హిందూదేశమునం దంతటను చందాలు వేయింపఁ దలఁపలేదు. ఇటులు చేయుచో దీనికి రాష్ట్రీయత్వమును, రాజనీతిస్వరూపమును సంఘటించును. బొంబాయి మిత్రులు ౧౮,౦౦౦ రూకలు పంపుదు మనిరి కాని నేను వందనపూర్వకముగా వల దంటిని. చంపారణ్యమున కావల నున్న ధనికులకు బహిరువారికడ ప్రజకిశోరబాబుచే వీలయినంత ధనము పోగుచేయింప నెంచితిని. చాలనిచో నాకు మిత్రులకు ప్రాణజీవనదాన మెహతాగారి నుపసర్పింపఁ దలఁచితిని. 'కావలయునది నాకడఁ దీసికొనుఁ' డని మెహతాగారు వ్రాసిరి. ఈరీతిగా మాకు ద్రవ్యచింత మానెను. చంపారణ్యములోని పేద జీమి కనుకూలముగా మేము తక్కువలో తక్కువ వ్యయము చేయఁ దలఁచితిమి. కావున ధన మెక్కుర కూడఁబెట్టఁ దలఁపలేదు. చాల ధన మక్కఱ లేదని తుదకు మాకుఁ దెలిసిపోయెను. నెరసి రెండు మూడు వేలకంటె నెక్కువ వ్యయము కాలేదని నా యూహ. మరియు మేము పోగుచేసినదానిలో ఏ నూటో, వేయో మిగిలినటులు గుఱుతు.

మొదటమొదట నా సహచరుల పద్ధతి విచిత్రముగా నుండెను. నా కది చాల వినోదపాత్ర మాయెను. ఒకొక్క వకలు కొకొక్క వంటవాఁడు; ఒకొక్క పాకకాల. భోజనమా నడిఁదియిని. ఎవరి ఖర్చులు వారివే యయినను వారి యనియమము నా కొక యుపద్రవముగా నుండెను. వారికిని, నాకును చాల నెయ్యి మలవడెను గాన

దుర్గము చేసికొనక నా శబ్దబాణములను వారు ప్రేమతోచవి చూచిరి. నపుకరులను తీసివేయవలయు ననియు, ఏక-వంట చేయ వలయు ననియు, భోజననియమ మనుష్ఠింపవలయు ననియు తుద కందఱు సంగీకరించిరి. వీరిలోఁ గొందఱు మాంసాహారులు. రెండు వంటకములు వ్యయకరములు. కావున మాంసవర్జనము చేయఁబడెను. శాకాహారము గూడ ఎక్కితోక్కి కాకుండఁ జేయఁబడెను. దీనితో వ్యయము తగ్గెను. మాకు పనిచేయు సామర్థ్య మెక్కువాయెను. కాలమును కలిసివచ్చెను. ఈ రెండును మా కపు డావశ్యకములు.

వాఙ్మూలము లొసఁగుటకు రయితులు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చిరి. ఆ రయితులకు పలువురు సహచరులు. వీ రందఱతోడను వాకిలియు తోటయు నిండిపోయెను. దర్శనాభిలాషులనుండి నా సహచరులు నన్ను చాల రక్షింపఁ బూనుకొనిరి గాని యాపని వారిచేతఁ గాలేదు. ఒక నియతసమయమున నే నందఱకును గానిపింప వలసి వచ్చెను. అయిదుగురు మొదలుకొని, యేడుగురివఱకును వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనుచున్నను తెమలక కొందఱు రయితులు ప్రౌఢుగ్రుంకిన పిదప యూరక వెళ్లవలసివచ్చెడివారు. నిక్కమున కిన్ని వాఙ్మూలములతో పనిలేదు. ఏలన నివి చాలవరకు పునరుక్త ములే. కాని వాఙ్మూల మీయనిచో వారికి తృప్తి లేదు. ఇచ్చినచో సంతోషము కలిగెడిది. వారి యీ యుద్దేశమునకు నేను సంతోషించితిని.

వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనువారికి కొన్ని నియమములు కలవు. వ్రాయసకాఁడు ప్రతిరైతును క్రాసుపరీక్ష చేయవలయును. దీనికి తాళనివాని సాక్ష్యము గైకొనరాదు. దీనికి చాల సమయము పట్టినను ఇటులు చేయుటవలన చాల వాఙ్మూలములు తిరుగులేని వాయెను.

ఈ వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనునపుడెల్ల నొక సి. ఐ. డి. ఆఫీసరుండెడివాడు. మేము సి. ఐ. డి. వారిని రాకుండ జేయఁ గలము. కాని వీరిని రావితమనియు, వీరితో సౌజన్యము నెఱపుద మనియు, వీరికిఁ గావలసిన విషయము చెప్పదనియు ము మ్మొదటనే నిశ్చయించుకొంటిమి. వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనునపుడు వీరు దగ్గఱ నుండి చూచుచుండెడివారు, వినుచుండెడివారు వీ రిటులు చేయుట వలన లోకులకుభయము పోయెను. మరియు వీరియెదుట వాఙ్మూలము తిచ్చుటలో అత్యుక్తి తగ్గెడిది. కల్లలాడుచో పోలీసువారు కొట్టులోఁ బెట్టుదురను భయముతో రైతులు జాగ్రత్తగా నుండవలసివచ్చెడిది.

నే నీ నీలీమందు కామందులకు రొప్పు కలిగింప నెంచక సౌజన్యముచే వారిని లోఁగొనఁ దలఁచితిని. ప్రియాదు లెవరిమీఁద నెక్కువ పడినవో వారికి చీటి వ్రాయుటయు, వారిని గలిసికొని మాటాడుటయు నొక పనిగా పెట్టుకొంటిని. ప్లాంబర్న్ ఆసోసి యేషన్ వారిని కలిసికొని రైతుల కష్టకష్టములను వారి కెఱుకపఱచి వారి యుద్దేశమును గయికొంటిని. వీరిలోఁ గొందఱు నన్ను దిరస్కరించిరి; కొందఱు దౌదాసీన్యమును వహించిరి; మఱి కొందఱు సౌజన్యము చూపిరి.

స హ చ రు లు

వ జ్యోతిరబాము రాజేంద్రబాబులు జోడు. ఈ జోడునకు మఱి జోడు లేదు. వీరు నన్ను తమ ప్రేమచే ముందరి కొక యడుగేని వేయలేనంత కుంటివానిఁ జేసి వయించిరి. వారికి శిష్యులనుకొనుఁడు, లేక సహచరులనుకొనుఁడు—శంభుబాబు, అనుగ్రహబాబు, ధరణీబాబు, రామనవమిబాబు, మరియు నింక కొందఱు వక్త్రైలప్పుడును వీరిని బరివేష్టించియుండిరి. అపు డపుడు వింధ్యాబాబు, జనకధారీబాబు గారలుగూడ వచ్చి సాయపడుచుండెడివారు. వీరంపఱు బిహారువారు. రైతుల వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనుట వీరి ముఖ్యకార్యము.

ప్రాశ్నెసరు కృపలానీగారు మాకు తోడుపడకుండ నూరక కూరుచుండఁగలరా? అతఁడు సింధుదేశమువాఁ డయినను బిహారు దేశమువారికన్న నెక్కువ బిహారువాఁడాయెను. లోకమునందు కొందఱు దేశసేవకులు విచిత్రము కలరు. వా రే దేశమున కేఁగిన నా దేశమునందు కలిసిపోవుదురు. వారిని పరదేశు లనీ యెవరును కనిపట్టఁ జాలరు. అట్టివారిలో కృపలానీగా రొకరు. ఇతఁడు నా ప్రధాన ద్వారపాలకుఁడు. ఆ సమయమున నతఁడు దర్శనార్థులనుండి నన్ను బ్రతికించుచో తన జీవితము సార్థక మనుకొనెను. కొందఱును నవ్వించియు, కొందఱును హింసచేయకుండ బెదిరించియు నాకడకు రాకుండఁ బంపివయిచుచుండెను. చీకటిపడఁగనే యధ్యాపకత్వము వహించుచుండువాఁడు. నవ్వించి సహచరుల పొట్టలు వక్కల్పా కావించువాఁడు. పిఱికివాఁ డెవఁడేని వచ్చినయెడల కూరునిగా మార్చెడివాఁడు.

ఆ త్మ క థ

మాలానా మజహరుల్ హక్కుగారు సహాయకకోటిలో నుండుటకు తమ హక్కును వ్రాయించి యిచ్చి నెల కొకటి రెండు మాటులు వచ్చి చూచి పోవుచుండిరి. నాటి సాడంబర మగు వారి జీవితమునకును, నేటి నిరాడంబర మగు వారి జీవితమునకును రాజా నకును, బంటునకును గల భేదము కలదు. వారి చొరవేసము బిహారు వారికి వింతగా నున్నను వారి హృదయము మాలోఁ గలిసిపోయి వారు మాలో నొక రయిపోయిరి.

నా కాయాయీ ప్రదేశములం దనుభవ మెక్కు డయిన కొలది చంపారణ్యమున సరి యయిన పని చేయవలసి యుండుచో గ్రామములందు బడులు పెట్టక తప్ప దని తోచెను. నైతుల యజ్ఞా నము, రామ రామ! చెప్పఁ దరము కాదు. వారు తమ బాలుర నూరక తిరుగనిత్తురు. లేదా, దుగ్గానికూలికి ప్రాద్దున మొదలుకొని చీకటిపడువఱకును నీలితోటలలోనికిఁ బంపుదురు. ఆనాళ్లలో మగవానికి కూలి పదికాసులకంటె మించదు. అడువారి కాటు, పసి వారికి మూడు. కర్మము చాల కెవనికేని నాలు గణాలు కూలి గిట్టుచో వాడు మహాభాగ్యవంతుఁడు.

నా సహచరులతో నాలోచించి మొదట ఆటు గ్రామములలో బాలురకు బట్టు పెట్ట నిశ్చయించితిని. పంతుళ్లకు భోజనము, నివాసము మీరు ఏర్పాటు చేయుచో మిగిలినవానిని మేము చూచుకొందు మని గ్రామస్థులకుఁ జెప్పితిమి. పాపము వారి చేతిలో డ బ్బుండదు. కాన వారు ధాన్యము కొలుతు మనిరి.

పంతుళ్ల నెచటనుండి పిలిపించుట యనునది చాల నాలోచింపఁదగిన విషయ మాయెను. బిహారులో జీతము తీసికొనక గాని, కొద్ది జీతము తీసికొని గాని మంచి పంతుళ్లు దొరకుట కష్టము. పిల్ల

లను మామూలు పంతుళ్లపాలు చేయుట నా కిష్టము కాదు. వారికి అక్షరజ్ఞాన మల్పముగఁ గలిగినను చరిత్రబలము చాలఁ గావలయును.

ఇందులకు స్వయంసేవకులు కావలయునని విన్నపము ప్రకటించితిని. దీనికి జబాయిగా గంగాధరరావు దేశపాండేగారు బాబా సాహెబ్ సోమన్ గారిని, పుండలీకుగారిని పంపిరి. బొంబాయి నుండి అవంతికాబాయి గోఖలేగారు వచ్చిరి. దక్షిణమునుండి (పూనా) ఆనందీబాయిగారు వచ్చిరి. నే నాశ్రమమునుండి ఛోటే లాలును, సురేంద్రనాథుని, నా కుమారుఁడు నేవదానును బిలిపించి తిని. ఇంతలో మహాదేవ దేశాయియు, వారి భార్య దుర్గాబహేనును, నరహరి పరేఖుగారును, వారి భార్య మణిబహేనును వచ్చిరి. కస్తుర బాయినిగూడఁ బిలిపించితిని. ఇటు లాచార్యులు ఆచార్యాణులును ఆచార్యులును పోగయిరి. శ్రీ అవంతికాబాయియు, ఆనందీ బాయియు విద్యావతులే కాని శ్రీ దుర్గాదేశాయికిని, మణిబహేను పరేఖుగారికిని గుజరాతీలో గల జ్ఞానము కొలఁది. కస్తురబాయి కదియు లేదు. ఈ స్త్రీలు హిందీబాలకుల కెటులు చెప్పఁగలరు?

బాయిరకు వ్యాకరణము, గోకరణము చెప్పవలసిన పని లేదు. వారికిఁ జెప్పవలసినది రీతి నీతి. వ్రాత ఖాతలకంటె శుచిశుభ్రతలు నేర్పవలయు నని నే నీ యాఁడువారికిఁ దెలిపితిని. హిందీ, గుజరాతీ, మరాఠీ-అక్షరములలో నత్యంతభేదము లేదనియు, మొదట అక్షరములు, అంకెలు నేర్పుట అంత చిక్కయిన పని గా దనియుఁ దెలిపితిని. దీనికి ఫలముగా నీస్త్రీలు చక్కగా బోధింపఁ గలిగిరి. దీన వీరి కాత్మవిశ్వాసము వృద్ధిచెందెను. వీరికి తమ పనియెడల నాసక్తి గూడఁ గలిగెను. అవంతికాబాయిబడి మేలుబడి యాయెను. ఆమె యిందులకు తన ప్రాణములను ధారపోసెను. ఆమె యీపనికి పెట్టినది

ఆత్మకథ

పేరు. మేమీ యాడువారివలన గ్రామములలోఁ బ్రవేశము కలిగించుకొనఁ గలిగితిమి.

నేను బడులు పెట్టుటతో నాఁగలేదు. గ్రామములందు ముఱికికి మేరలేదు. సందుగొందులలో చెత్తచెదారములు. నూతుల చుట్టును బురద, కుళ్లునీరు. వాకిట్లలో కాలు పెట్టుటకు వీలు లేదు. పెద్దవారలకు శుచిత్వము నేర్పు టావశ్యకము. చంద్రపాఠశాలమునందెల్లెడల పలుతెగల చర్మవ్యాధులు కలవు. వీలయినంతవఱకు వీనిని బాగుచేయుటకు ప్రయత్నింపవలయు ననియు, వారి జీవితప్రవిభాగములలోనికిఁగూడఁ జోఱఁబాటవలయు లనియు తలఁచితిమి.

ఈ పనికి వైద్యులు కావలయును. డాక్టరు దేవుగారిని పంపుఁ డని గోఖలే సాసయిటీవారిని గోరితిని. వీరితో నా కిదివఱకే స్నేహము మెండు. వారి సేవాభిమానములు చూచునెలలు దొరకెను. పంతుళ్లు, పంతులమ్మలు వారికడఁ బని నేర్చికొనిరి.

వీ రెవరికిని నీలమందు కామందులతోఁ గాని, రాజకీయవ్యవహారముతోఁ గాని జోక్యము లేదు. ప్రియాదు లేవేని యున్నచో నాకు మాత్రమే వానితో సంబంధము. ఎవరిపని వారిదే, యెవరిపాట వారిదే, వీరి కింకొక పనితో సంబంధ మిసుమంతయు లేదు. 'వరికి వారే యమునాతీరే.' చంద్రపాఠశాలమునందు నా యీ సహచరుల నియమపాలన మత్సదృశము. వీరిలో నెవరును పెంట్రికవాని యైనను ఈ నియమముల నుల్లంఘించినటులా నాకు గుర్తు లేదు.

గ్రామ ప్రవేశము

చాలవట కొత్తాక్క బడిలో నొక పురుషుని, ఒక స్త్రీని నియమించితిమి. మండు లొసంగుట, గ్రామరోగ్యము సరి చేయుట వీరు చూచుకొనవలయును. స్త్రీసాహాయ్యమున స్త్రీలోకములో ప్రవేశము కలిగించుకొనవలయును. మండల పని చాల దేలిక చేసి పెట్టితిమి. ఆముదము, క్వినిన్, గంధకలేపము-వీనిని ప్రతి బడిలోను నిలవచేసితిమి. నాలుకపై మకిల కానిపించినను, లేక మల బంధము కలిగినను ఆముద మొసంగితిమి. జ్వరము వచ్చినవారి కాముద మిచ్చి పిదప క్వినిన్ వాడితిమి. చర్మవ్యాధులు గలవారికి గజ్జి మొదలగునది కల చోటు చక్కగా కడిగి గంధకలేప మంటించితిమి. ఇంటికి పట్టుకొనివెళ్లుట కే మందును ఈయరుయితిమి. విశేష వ్యాధులు కలవారిని డాక్టరు దేవుగారికడ కంపితిమి. డాక్టరు దేవుగారు నియతవేళకు కొన్నికొన్ని తావుల కరిగి వైద్యము చేయుచుండెడివారు. ఈ సులభోపాయములు చాలమంది కుపకరించెను. మామూలు రోగములు కొలదిగా నున్నపుడును, అవి సులభోపాయములకు లొంగునపుడును పెద్ద వైద్యుల సాయ మక్కఱలేదుగాన మేమేర్పఱచిన పద్ధతి హాస్యజనకము కాదు. ఇది అచటివారి కెవరికిని నవ్వులాటగా లేదు.

ఇక గ్రామసంస్కరణముకడ నట్లు. గ్రామమునందలి జనము తమంతర దా మేమియుఁ జేయరు. పొలములలో పాటుపడువారుగూడ తమ చేతితో తమ మలమును తీసి పాజువై వరు. డాక్టరు దేవుగారు 'ఇక లాభము లేదు' అని అనుకొనెడివారు కారు. వారును, మఱి

ఆత్మకథ

కొందఱు స్వయంసేవకులను గలిసి యొక గ్రామమును పూర్ణముగా నిర్మలము చేయఁదలఁచి బజాటు లూడ్చిరి; వాకిళ్లలోని పెంట నెత్తి వయిచిరి; నూతులకడ నున్న ముఱికిగుంటలను బాగుచేసిరి. ఇటులు చేసి 'కొందఱు స్వయంసేవకులను బంపు' డని గ్రామస్థులను గోరిరి. కొన్ని యూళ్ల వారీ పనిని జూచి సిగ్గులీ పనిచేయ నారంభించిరి. మఱి కొన్ని యూళ్ల వాఱ నా మోటరుకారు పోవు రోడ్లనుగూడ పుభ్రపఱచిరి. ఈ మధురవిషయములతో పాటు లోకుల యుపేక్షవలన కటువిషయములుగూడఁ జవిచూడఁబడకపోలేదు. కొన్ని గ్రామముల వారీ పనియెడల మొగమోటమి లేక తమ యనిష్టమును దెలిపినటులు నాకు గుర్తు కలదు.

నే ననేక స్త్రీల సభలలోఁ జెప్పుచు వచ్చిన యొక విషయ మిచట నుదాహరించుట అనుచితము కాదు. భీతిహరవా యను చొక చిన్న గ్రామము కలదు. దీనిప్రక్కనొక గ్రామటిక * కలదు. అచట నున్న కొందఱ తాఁడువారి బట్టలు చూతునుగదా మడ్డి యొడుచుండును. వీరు బట్ట లేల యుతుకుకొనరో, వేటు బట్ట లేల కట్టుకొనరో కన్తురబాయిని కనుఁగొమ్మంటిని. ఆమె వారి మంచిచెడుగులు కనుఁగొనెను. వారిలో నొకయ్యామె కన్తురబాయిని తన గుడిసెలోనికిఁ గొంపోయి, 'ఇదిగో! మాకు పెట్టెలు గాని యలమరలు గాని, లేవు. నాకు వేతే వస్త్రము లేవియు లేవు. ఈ కట్టుకొనిన దొక్కటే నాకుఁ గల బట్ట. ఏమి కట్టుకొని దీని నుతుకుకొందునో సెల విండు! మహాత్ములను నా కొక వస్త్రము ని మ్రనుఁడు! నేను ప్రతిదినమును తప్పక స్నానము చేసి వస్త్రముతికికొని మంచి బట్ట కట్టుకొందును, అని చెప్పెను. హిందూదేశమునం దిట్టి గుడిసె యిది యొకటియే

* గ్రామటిక = మఱి చిన్న పల్లె: గూడెము.

కాదు; వేన వేలు. పెట్టెయు బుట్టయు లేక, మాటువలన లేక మానము కాపాడుకొనుటకు చినుగుపాతలు దాల్చువా రసంఖ్యాకులు గలరు.

మఱి యొక విషయ మిచట నుదాహర్యము. చంపారణ్యమున గడ్డికిని, వెదురునకును వెతకుకొన నక్కఱలేదు. భీతిహరవాలో బడికిఁగాను నుట్టిగోడలు పెట్టి గడ్డివెదుళ్లతో నొక పాకను వేసిరి. ఎవరో యొకరాత్రి దానికి నిప్పు పెట్టిరి. ప్రక్కనున్న నీలిమందు కామందుల తాలూకువాడని లోకు లనుమానించిరి. మరల నట్టి పాకయే వేయుట మంచి దనిపింపలేదు. ఆ బడిని శ్రీ సోమణుగారును, కస్తురబాయియుఁ జూచుచుండిరి. సోమణుగారు, ఇటుకతో గోడలు కట్టి పెంకుటిల్లు వేయ నిశ్చయించిరి. పలువు రతనికి సాయ పడిరి. వెంటనే యొక పెంకుటిల్లు లేచెను. ఇంక దాని కగ్నిభయము లేదు.

ఈ రీతిగా బడులవలనను, ఆరోగ్యసంస్కరణమువలనను, ఔషధములవలనను లోకులకు స్వయంసేవకులయెడల నమ్మిక ప్రబలెను. వారియెడ మంచియుద్దేశము కలిగెను.

నే నీ పని యంతయు చిరస్థాయిగా నుండునటులు చేయఁదలఁచితిని గాన యది సాగలే దని చింతాపూర్వకముగా చెప్పుచున్నాను. వచ్చిన స్వయంసేవకులు కొలఁదికాలమే యుండుటకు వచ్చియుండిరి. క్రొత్తవారు పైనుండి వచ్చుట కష్టమాయెను. బిహారులో నిందులకుఁ దగినవా రెవరును దొరకరైరి. చంపారణ్యమున నా పని ముగియువఱకు ఈ లోపుగా నాకొఱకు తయారగుచున్న మఱి యొక పని న స్నేహితుకొనిపోయెను. నే నచట నున్న దాటు నెలలే యయినను నాఁటి పని నేఁటికిని నచట నేదోవిధముగాఁ గానబడుచునే యుండును.

మంచి అధికారివలని ప్రయోజనము

యెనుకటి ప్రకరణములలోఁ జెప్పిన రీతిగా నొకవంక సంఘసేవ జరుగుచుండెను; మఱియొకవంక రయితుల దుఃఖకథలు వ్రాసి కొనుటయు వృద్ధిబొందుచుండెను. వేలకొలది వాఙ్మూలములు వుచ్చి కొనఁబడినపిదప నవి మే లొనరింపక మాను నా? వాఙ్మూలము లిచ్చు జనము వేలకు దాఁటినకొలది నీలీమందు కామందుల శ్రోధము హెచ్చుదొడఁగెను. వారు నా విచారణను విఫలముగాఁ జేయుటకు విశ్వప్రయత్నముల నొనరించిరి.

నా కొకనాఁడు బిహారు సరకారువారికడినుండి యొక యుత్తరము వచ్చెను. 'మీ విచారణకు వలసినదానికంటె నెక్కువకాలము పట్టెను. మీ రింక దానిని ముగించి బిహారును విడిచి పోవరా?' ఈ యుత్తరము వినయముగనే యుండెను; గాని దాని యర్థము బట్ట బయలుగనే యున్నది! నే నీటులు ప్రత్యుత్తరించితిని: 'నా విచారణ కింకను చాలఁ గాలము పట్టక తప్పదు. విచారణ ముగిసినపిదపఁగూడ నిచటి లోకుల కష్టములను బోఁగొట్టకుండ బిహారు విడిచిపెట్టి పోవుట నా కిష్టముకాదు.'

నావిచారణ నాఁపివేయుటకు సరకారువారికి రెండు మంచి దారులు కలవు. రైతుల కష్టములు నిక్కములని తెలిసికొని వానినిఁ బోఁగొట్టుట యొకటి. వారి వాఙ్మూలములఁ గయికొని సొంతముగా విచారణసంఘమును నియమించుట మఱియొకటి. గవర్నరు ఎడ్వర్డు గెబ్బిగారు నన్ను దమకడకు రమ్మనియు, సొంతముగా విచారణ సంఘము నియమించుటకుఁ దా మూహించుచున్నా మనియు, అందు

మీరుగూడ సభ్యత వహింపుడనియు నాకుఁ దెలిపిరి. మిగిలిన సభ్యుల పేరులు చూచి నా సహచరులతో సంప్రతించి యీదిగువ షరతుల ప్రకారము నేను సభ్యుడ నగుదు నని స్మృతించితిని. ఆ షరతు లివి: విచారణ జగుగుచుండు కాలమున నా సహచరుల సలహాను దీసికొనుటకు నాకు నిషేధము ఉండరాదు. నే నిందు సభ్యుడ నయితి నను కారణమున రైతులకు సలహాదారుగా నుండరా దను నిషేధము ఉండరాదు. మరియు నీ విచారణ ముగిసినపిదప నిది నాకు సంశోషము కలిగింపనిచో రైతులకు తగిన సలహా నిచ్చి వారిని నడిపించు స్వాతంత్ర్యము నాకు ఉండవలయును.

సర్ ఎడ్వర్డు గెఇట్ గారు నా షరతులు మంజూరుచేసిరి. ఈ విచారణసంఘమునకు స్వ. సర్ ఫ్రాంక్ స్టాయీగా రధ్యక్షులుగా నియమింపఁబడిరి. విచారణసంఘము రైతుల ప్రియాదు సత్యమని నమ్మెను. నీలిమందు కామందు లనుచితముగాఁ దీసికొన్న సాముల్ కోంత పాలు తిరిగి యీయవలయుననియు, తీక్ కతియా పద్ధతిని చట్టముప్రకారము తీసివేయవలయు ననియు నభిప్రాయపడెను.

ఈ రిపోర్ట్ చేకవాక్యతగా నుండుటకును, తుదకు అగ్రేరియన్, బిల్లు ప్యాసు చేయించుటకును గవర్నరుగారి పా లెక్కువ. గవర్నరుగా రేమాత్రమేని దృఢముగా నుండకున్నను, తమ కాళిల్యమును సంపూర్ణముగా నుపయోగింపకున్నను, ఆ రిపోర్టున కైకకంత్వ ముండెడిదికాదు. అగ్రేరియన్ బిల్లుగూడ ప్యాస్యొడిది కాదు. నీలిమందు కామందు లకును చాల బల ముండెను. రిపోర్టువచ్చిన తరువాత నది బిల్లుగా మాట కుండుటకుఁ జాలఁ బని చేసిరి. కాని సర్ ఎడ్వర్డు గెఇట్ గారు తుది వఱకు నచలముగా నుండి విచారణసంఘమువారి సిఫారసులు సంపూర్ణముగా నెఱవేఱునటు లొనరించిరి.

ఆత్మకథ

నూరేండ్లనుండి నమలులో నున్న యీ తీన్ కతియా పద్ధతి యీ రీతిగా రద్దాయెను. దీనితోపాటు నీలికొమండల రాజ్య ముత్తమిం చెను. విటిగిపోయిన రైతుల కిప్పుడు మరల జీవము వచ్చెను. 'నీలి మందు మచ్చ యెన్నటికిని పోదు' అను సంజేహము తొలగిపోయెను.

నంపారణ్యమునం దారంభము చేయఁబడిన యీ పనులను కొన్నియేండ్లవఱకును కొనసాగింపవలయు ననియు, నింకను బాల బడులు పెట్టవలయు ననియు, నింకను చాల గ్రామములు తిరిగిచూప వలయుననియును నే ననుకొంటిని. కే.త్రము సిద్ధముగనే యుండెను గాని పలుమాటులు నాయక్ష్మము నీశ్వరఁడు కొనసాగనీయజేగు. రెవము నా కింకొక పని చూపి లాగుకొనిపోయెను.

కూలివారితో

చంపారణ్యమున కమిటిపనిని ముగింపునకుఁ దెచ్చునంతలో

మోహనలాల్ పొండ్యులును, శంకరలాల్ పరీక్షులును గలిసి నా
కొక యుత్తరము వ్రాసిరి: 'భేడాబ్దుల్లాలో పంటలు పోయెను.
రైతులు శిస్తులు చెల్లింపజాలరు. వారికి రిమిషను ఇప్పింపవలయును.
మిరీవిషయమునఁ గలుగఁజేసికొనవలయును.'

అచటికి వెళ్లి చూడని బేసలహా చెప్పఁగల ఇచ్చయ్య, శక్తియు,
సాహసమును నాకు లేవు.

అప్పుడే శ్రీ అనసూయాబాయియు నొక యుత్తరము వ్రాసెను.
కూలివారి జీతములు చాలఁ దక్కువగా నున్నవనియు, కూలివారు
చాలఁ గాలమునుండి జీతములను పెంపుచేయఁ గోరుచుండి రనియు
నామె వ్రాసెను. నాకు కూలివారిని సరియగు దారిని నడపు నుత్సా
హము కలదు. ఈ పని చాలఁ జిన్నదయినను ఇంత దవ్వునఁ గూర్చుండి
నే నీ పనిని నడపఁజాలను. కావున వెంటనే అమదాబాదున కేగితిని.
ఈ రెండు పనులను నెఱవేర్చికొని కొలఁదికాలములోనే చంపారణ్య
మునకుఁ గ్రమ్మి యచటఁ దలపెట్టిన పనులనన్నింటిని పూర్తిచేయఁ
గల ననుకొంటిని.

అమదాబాదు వెళ్ళి చూచికొనినతరువాతఁ జాలఁ గాలము
వఱకును చంపారణ్యమునకు వెళ్ళ వీలు కలుగదని తేలెను. చంపారణ్య
మునఁ బెట్టిన బడు లొకటితరువాత మఱియొకటి యెత్తివేయఁబడెను.
నా సహచరులును, నేనును చాల నాకాశసౌధములను గట్టితిమి గాని
యవియన్నియుఁ గొలఁదికాలములో నేలఁగూలెను.

చంపారణ్యమున బడులు పెట్టుట, గ్రామములను బాగుచేయుట యను నీ రెండు పనులేగాక గోరక్షణముకూడఁ జేయవలయునని తల పెట్టితిని. గోరక్షణమును, హిందీప్రచారణమును మార్వాడీ లింగరా గొనినటులు నా త్రిప్పటలోఁ గనుఁగొంటిని. బేతియాలో నొకమాఘ వాడీ సజ్జనుఁడు తన సత్రమున నాకు బస యిచ్చెను. బేతియాలో నున్న చాలమంది మారువాడీలు నన్ను తమ గొప్పములలోఁగిరి దీసి కొనిపోయిరి. గోరక్షణమును గుఱించి నే నప్పటికే ఆలోచించి పెట్టుకొని యుంటిని. నేఁడు నాకుఁ గల యుద్ధేశము లన్నియు నాఁటివే. గోవంశమును వృద్ధిపొందించుటయు, గోజాతిని సంస్కరించుటయు, ఎడ్లచే తగినుత పరిమాత్రము చేయించుటయు, మేలు బడులగు ఊరకాలల నెలకొలుపుట యీ మొదలగునవన్నియు గోరక్షణముక్రిందికి వచ్చును. మారువాడీ లీ పనికి చాల సాయపడుదు మనిరి గాని నేను చంపారణ్యలోఁ జాలఁ గాల ముండుఁజాలమి నాపని సగము సగముగానే యాఁగిపోయెను. బేతియాలో నింకిను గోకాల పని జరుగుచున్నది కాని యది యింకను ఆదర్శమగు ఊరకాల కాలేదు. చంపారణ్యమునందింకను ఎడ్లచే మితిమీరిన పనిని చేయించుచున్నారు. హిందూ నామధారు లింకను ఎడ్లను దయమాలి పీడించి తమ ధర్మమును పాడుచేసికొనుచున్నారు. నే నిందుల కెపు డును వగచుచున్నాను. నేను చంపారణ్యమునకు వెళ్లినపు డెల్ల చేతఁగాక చాలించిన యీ పని కావేదనపడుటయు, బిహారువారలయు, మారువాడీలయు నెయ్యపు ముదలకింపులకు పాలగుటయుఁ దటస్థించుచున్నది.

కొన్ని కొన్ని తావులలో బడు లేవోమాదిరిగా సాగుచున్నవి. కాని గోసేవాకార్యక్రమము చక్కగా నెలకొనలేదు. కావున దానికిఁ దలఁచినంత పెం పొదవలేదు.

అమదాబాదులో ఖేడాలోఁ జేయవలసిన పనినిగూర్చి యాలోచించుచు, ముందు కూలివారి పనిని జూడ నారంభించితిని.

నా స్థితి చాల విషమముగా నుండెను. కూలివారి వాదము సమంజసము. అంబాలాల్ సారాభాయి శ్రీ అనసూయాబాయికి సోదరుఁడు. అతఁడు మిల్లువారి పక్షము. శ్రీ అనసూయాబాయి కూలివారి పక్షము. వీరిరువురికి నిందు తగవు వచ్చెను. ఇంక నామాట. నాకును మిల్లువారలకును జాలఁ జెలిమి. కావున వారితో తగవు లాడుట మఱికొంచెము చిక్కు. నేను వారితో సంప్రతించితిని. పంచాయతీచే తగవు తీర్చికొను నుంటిని. కాని తమకును, తమ కూలి వారికిని నడుమ నొక మాధ్యస్థ్యము వారి కొప్పుదల కాలేదు.

నా కింక కూలివారితో 'కట్టు కట్టు' డని చెప్పక తప్పని సరి యాయెను. నే నిటులు చెప్పకముందు కూలివారితోడను, వారిలో పెద్దలతోడను బాగుగా మాటలాడి వారి స్థితిగతు లన్నియు తెలిసి కొంటిని. కట్టిన కట్టు చెంగిపోకుండుట కీ క్రింది నియమములను విధించితిని:

౧. శాంతిభంగ మెన్నఁటికి కలిగింపరాదు.

౨. మరల బనిలోనికి బోవువారిని బలాత్కరింపరాదు.

౩. బిచ్చ మెత్తరాదు.

౪. కట్టు జరుగునంతవఱకును తిరిగిపోకుండ నుండవలయును; కూడు లేనిచో మరియు గల మఱియొక కూలిపనిని చేసికొన వలయును.

పెద్దల కీ నియమము లర్థ మాయెను, నచ్చెను. 'మన విన్న పము నంగీకరింపనంతవఱకుఁగాని, పంచాయతీని వేయనంతవఱకుఁ

ఆ త్మ క థ

గాని మనము పనిలోనికి పోఁగూడదని కూలివారు ఒట్టుపెట్టుకొనిరి.

ఈ కట్టు జరుగుచున్నపుడే శ్రీ శంకర్ లాల్ బాంకరును—
శ్రీ వల్లభభాయిని నేను చాగుగా నెఱుంగఁ గలిగితిని. ఇంతకుముందే
శ్రీ అనసూయాబాయి నెఱింగియుంటిని.

సబర్మతీతీరమున నొక చెట్టుక్రింద నైనందిన? మీ కట్టుకట్టిన
కూలివారి సభ జరుగుచుండెడిది. అచటికి జేలకొలది కూలివారు
వచ్చెడివారు. నేను ప్రతిదినమును వారు పాటించవలసిన మరతులను
గుఱుతు చేయుచుంటిని. మరియు కాంతిని కాపాడవలయు
ననియు, సాత్మగౌరవమును కాపాడుకొనవలయు ననియు బోధించు
చుంటిని. వారు ఏక్ టేక్* అని వ్రాయఁబడిన పండాలు గైకొని
పెండ్లివారివలె నూరేగి వీధులలో సభకు హాజరగుచుండెడివారు.

కట్టిరువదియొక్కనాళ్లు జరిగెను. ఇది జరుగుచుండఁగా
కూలివారికి న్యాయము కలిగింపవలసిన దని నేను మిల్లువారిని
ప్రార్థించుచుంటిని. ‘మేము మాత్రము ఒట్టు పెట్టుకొనలేదా?
కూలివాండ్లు మాకు బిడ్డలవంటివారు, మేము తండ్రులవంటి
వారము..... మానడురు మూడవవారి దొకఁడు వేలు పెట్టనేల?
మాకు పంచాయతీచేయువారొకరా?’ అని ప్రత్యుత్తరము చెప్ప
చుండెడివారు.

* శవధమును పాలింపుము.

ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట

క్రూరివారలను ముందరకు నడిపింపక ముం నొకసారి యాశ్రమ

మమును తొంగిచూచు టావశ్యకము. నేను చంపారణ్య మునం దుండినను ఆశ్రమముమాట మఱిరలేదు. నడుమనడుమ నచటికిఁ బోయి వచ్చుచుంటిని.

అనుదాబాదు ప్రక్కనున్న కోచరబో అను గ్రామమున మా ఆశ్రమము కలదు. కోచరబులో ప్లే గంటుకొనెను. బాలుర నచట సురక్షితులనుగా నుంచుట గద్దము. ఆశ్రమమునందు శౌచ నియమముల నెంత జాగరూకతతో పరిపాలించినను చుట్టుప్రక్కల నున్న యశౌచము నాశ్రమమునకు సోఁకకుండఁ జేయుట యసం భవము. ఆ సమయమున గ్రామస్థులచే శౌచనియమములఁ బరిపాలింపఁ జేయుటకును, లేక వారికి సేవచేయుటకును మాకు శక్తి లేదు. గ్రామ మునకు దూరముగా—చిక్కు కలుగనంత దూరముగా—నాశ్రమము నుంచుట మా యుద్దేశము. ముం దెప్పుడో యాశ్రమమును స్థాపించి నను ప్రకృతము భూమి కొని యచటికిఁ దఱలదమని తలఁచితిమి.

‘కోచరబు విషనాడి పొండు!’ అనుట కి ప్లేకు నోటి సను కొంటిని. శ్రీ పుంజాభాయి హీరాచం దనునతఁ డాశ్రమమున కొకచుట్టము. అతఁడు చిన్నపనులనక పెద్దపనులనక యాశ్రమసేవ చేయుచుండెడివాఁడు. అనుదాబాదులోఁ బ్రతిసంగతియు నతనికిఁ దెలియును. ఆశ్రమమునకుఁ దగిన తావు నితఁడు నెమకఁ దొడఁగెను. ఇతనితోడ నేనును కోచరబుకు ఉత్తరభాగమును, దక్షిణభాగ మును తిరిగి చూచితిని. ఉత్తరమున మూడు నాలుగు మైళ్లలో

ఆత్మకథ

నాక భాగము దొరకుచో చూడు మని చెప్పితిని. ఇప్పుడు మేమున్న ప్రదేశము నతఁడు చూపెను. ఆ ప్రదేశము నాకు నచ్చుటకు చెఱసాల దాపుగా నుండుట యొక కారణము. సత్యాగ్రహశ్రమవాసుల మొగములందు జైలువ్రాత వ్రాయఁబడియుండుటచే కనులయెదుట జైలుండుట చాల మంచిది. శుచిగా నుండు ప్రదేశముల నడుమనే జైళ్లు కట్టుదురనియు నే నెఱుఁగుదును.

ఏ డెనిమిది దినములలో కొనుబడి యాయెను. భూమిలో ఇండ్లు వాకిండ్లుగాని, చెట్లు చేమలుగాని లేవు. ఏమి లేకపోయినను నిది నదీతీరమున నుండుటయు, నేకాంతముగా నుండుటయు నన్నిటికంటె గొప్ప విశేషము. అందు గుఱారములు వేసికొని యుండఁ దలఁచితిమి. ఇండ్లు కట్టనంతవఱకు రేకుపాకలలో వంటఁ దలపెట్టితిమి.

ఆశ్రమము క్రమాభివృద్ధిఁ గనుచుండెను. పిన్నలు పెద్దలు, స్త్రీలు పురుషులు అందఱు వెరసి సుమారు నలుబది మంది కలరు. అందఱకు పాకకాల యొకటియే యగుటచే చాల వీలుగా నుండెను. ఆశ్రమము నిటనుండి యటకు మార్పఁ దలపెట్టుట నావఁతు. పని చేయుట యంతయు మామూలు చొప్పున న్న. మిగిలినాలో గాంధీవంతు.

మంచి యిండ్లు వేసికొని నిలఁద్రొక్కుకొనువఱకు మాకు వచ్చిన యిబ్బందులకు మితి లేదు. వానలు వంగెను. నాలుగు మైళ్ల దూరమునుండి సామానంతయు రావలయును. ఈ పాండ్రనేలలో పాములు కావలసినన్ని. అట్టిచోట పసివారితో నివసించుట సామాన్యముకాదు. వైగా 'పాములు మొదలగువానిని చంపరాదు' అని మాకు నియమము. మరియు మాలో పామనిన భయము లేనివా గెవరును లేరు; నేఁటికిని లేరు. స్థితిగతు లిట్టివి.

౨౦ ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట

హింస చేయు జీవములఁ జంపరా దను నియమము ఫీనిక్సు టాల్ స్టాయి సబర్మత్యాశ్రమములందు యథాశక్తి యనుష్ఠింపఁబడుచు వచ్చుచుండెను. ఈ యాశ్రమములం దన్నిటను మేము పాండ్ర నేలలోనే కాలుపెట్టితిమి. ఈ మూడు తావులందును సర్పాదుల యుపద్రవ మెక్కువ. అయినను నేటివఱ కెవరిని పాము ముట్టలేదు. శ్రద్ధాసేత్రముతో తిలకించుచో నీశ్వరకృపయే దీనికిఁ గారణము. ‘ఈశ్వర నకు పక్షపాత ముండునా? మానవుల పిచ్చి పనులలోఁ జేయి చేసికొనుటయే యాతని పనియా?’ యని యెవరును నిరర్థకముగా శంకింపకుండురుగాక! అది యనుభవనీయమగు విషయము. దానిని భాషలోఁ బెట్టఁజాలను. లౌకికభాషలో నీశ్వరుని కార్యములను గుఱించి వ్రాయుచుంటినిగాని యవి వ్రాయుటకు వీలయినది కావని నాకుఁ దెలియును. పాముగుండగు మానవుఁడు వర్ణింప నెంచును బో మూకవాణియే యవలంబనము. సర్పములను జంపని మా యాశ్రమము వారి కిరువదియయిదేండ్లనుండియు నించుకయు సర్పబాధ కలుగకుండు టానుషంగిక మనుటకుబదు నీశ్వరకృపయే కారణ మనినచో నది వెఱ్ఱి నమ్మక మగునేని యట్టి వెఱ్ఱి నమ్మకమునే నే నంటి పట్టుకొని యుండును.

కూలివారు కట్టు కట్టిన సమయమున ఆశ్రమమున నేతసాలకు పునాదులు త్రవ్వితిమి. ఆశ్రమమున మొదటి పని నేత. వడుకుట మాకింకను తెలియలేదు. కావున తొలుతనే నేతసాల కట్టింపవలయు ననుకొంటిమి.

ఉపవాసము

కూలివారు మొదటి రెండు వారములను చాల ధైర్యము చూపిరి. మిగుల శాంతముగా నుండిరి. ప్రతిదినమును పలు వురు సభకు వచ్చుచుండిరి. ప్రతిదినమును నేను వారికి శపథమును గుర్తునకుఁ దెచ్చుచుంటిని. 'చావనయినఁ జచ్చెదముగాని యొట్టు మీఱుదుమా?' యని వారు చెప్పిపోవుచుండిరి.

క్రమముగా కట్టు తప్పిపోవఁ జొచ్చెను. బలము పోయిన గాఁడు చెనకఁ జూచును. అటులే కట్టులో బలము పోయినదాఁగినకొలఁది కట్టులో నున్నవారు కట్టు తప్పినవారిని ద్వేషింపఁ జొచ్చిరి. ఇంక పీరిలో పీరికి తగవు లుప్పతిల్లు నేమో యని యనుకొంటిని. పీరిలో పీరిని కొట్టుకొనఁజేయకుండుట కష్టమని నాకు భయమెత్తెను. ప్రతి దినమును సభలో జనము పలుచన కాఁ దొడఁగెను. వచ్చినవారి మొగములమీఁదఁగూడ నా దాసీన్యము ప్రేలాడుచుండెను. కూలినారందఱును ఊఁగులాడిపోవుచున్నటులు నాకు వార్తవచ్చెను. నాపని అట్టి ట్టయెను. నా విధి యే మని యాలోచించితిని. నాకు దక్షిణ-ఆస్రికాలో కూలివారికట్ల అచభవము కలదు. కాని యిది క్రొత్త. ఏలన నిచట కూలివారు నా ప్రేరణచే కట్టుకట్టిరి. ప్రతిదినము నాకడ బాసచేసి పోవుచుండిరి. దీనికి నేనే సాక్షిని. ఇంక మీ రెటు లీ ప్రతిజ్ఞను దాఁడఁగలరని నా యుద్దేశము. ఇది నా గర్వమో, కూలివారల యెడల నాకుఁ గల ప్రేమయో, లేక సత్యమునెడలఁ ప్రేమయో యెవరు చెప్పఁగలరు?

ప్రాతఃకాలము. నేను సభలో నుంటిని. ఏమిచేయను దోచ లేదు. 'కూలినారందఱును మరల కట్టులోనికిఁ జేరనంతవఱకును,

ఈ విషయము తేలుదనుక కట్టు నిభాయింపనంతవఱకును—ఇంత యేల? కూలివా రందఱును మిల్లువదలి బయటఁ బడనంతవఱకును నే నన్నము ముట్టను' అను నీ మాట లప్రయత్నముగా నానోట వెలు వఁజేను.

కూలివారు నివ్వెఱిపోయిరి. శ్రీ అనసూయాబాయికనులవెంట నీ రూరఁ దొడఁగెను.

'మే ముపవసింపవలయుఁగాని మీ కేటి యుపవాసము? మీచేత నుపవాసము చేయనీయము. మా తప్పులు తుమింపుఁడు! మేము మాభాసను దాఁటము.' అని కూలివారు గోలకెత్తిరి.

'మీ కుపవాసముతో పనిలేదు. మీరు మీ ప్రతిజ్ఞకు నిలువబడినచోఁ జాలును. మనకు ద్రవ్యము లేదు. భిక్షాన్న ముతో కట్టు కట్టరాదుగదా! మీరింకొక కూలిపని చేసికొని పొట్ట గడపుకొనినచో కట్టెన్నాళ్లున్నను నిర్భయము. ఇంక నా యుప వాసమందురా? ఇది అటో యిటో లేలిపోవలెను' అని నే నంటిని.

ఈలోఁగా వల్లభభాయి మునిసిపాలిటీలో పఠలకు వెడకు చుండెనుగాని సమకూరలేదు. ఆశ్రమమున నేతసాలలో నినుక పోయవలసిన పని యున్నది. దీనికిఁ జాలమంది కూలివారి నుపయోగ పఱచికొనవచ్చునని మగ్గలలాలు నూచించెను. కూలివారు పనికి తయారుగానుండిరి. శ్రీ అనసూయాబాయి నెత్తిమీఁద పల్లిక నిడుకొని కూలివారికి దారి జూపెను. అపు డా కూలివారిని చూడ వలె ననిపించెను. కూలివారికిఁ గ్రొత్త బలము వచ్చెను. వారికి కూలి యిచ్చువాని చేయి పీఁకుకొని పోయెను.

ఈ యుపవాసమునం దొక దోషముకలదు. ఏలన: మిల్లువారల కును నాకును నెయ్యము కలదని లోఁగడ వ్రాసియుంటిని. కావున

ఆత్మకథ

నా యీ యుపవాసము వారిని స్పృశింపకుండ నుండజాలదు. వీరికి విరుద్ధముగా నుపవసించుట సత్యాగ్రహ మనిపించుకొనఁ బడదని నే నెఱుంగుదును. వీరిని వంఢవలయునది కూలివారికట్టే. నా ప్రాయశ్చిత్తము వీరి దోషమునకుఁ గాదు; మఱి కూలివారి దోషమునకు. నేను కూలివారి ప్రతినిధిని. కాన వారు దోషులగుదురేని నేనునుదోషినే. నేను మిల్లువారికి వినయమునే చూపవలయును. వీరి కెదురుగా నుపవసించుట బలాత్కారములోనికి దిగును. ఇటులు నా యుపవాసము వారి కొరపిడి కలిగించు నని జాకుఁ దెలిసినను నాకుఁ జేయక తప్పని దాయెను. ఇట్టి దోషమయ మగు నుపవాసము చేయుట నాధర్మ మని లెస్సగా తోఁచెను.

‘నా యుపవాసమువలన మీరు మీదారినుండి కొంచెమేని తొలఁగవలసిన పని లేదని నేను మిల్లువారలకుఁ దెలిపితిని. వారు నామాటల కనుకూలార్థమునే గ్రహించిరి. అపుడపుడు తమాషాగా నన్నెత్తిపొడిచిరి. దీనికి వీరి కధికారము కలదు.

ఈకట్టున కెదిరినాయకుఁడు సేర్ అంబాలాలు. ఇతని పట్టుదల యాశ్చర్యజనకము. ఇతఁడు కల్లకపటములు లేనివాఁడు. ఇతనితో కయ్యముపొడుచుట నాకు రుచించెను. ఇట్టివాఁడు నాయకుఁడుగాఁ గల విరోధిపక్షమునకు నాయుపవాసము సీడాజనక మగుటచే నేను చాల వగచితిని. ఆతనిభార్య సరళాదేవికిని, నాకును కడు నెయ్యము. ఆమె నాకు సోదరివంటిది. నాకొఱ కామె వగచుట నేను చూడఁ జాలక పోయితిని.

శ్రీ అననూయము, కొందఱు మిత్రులును, కూలివారు కొందఱును తొలినాఁడు నాతోపాటుపవసించిరి. కాని పిమ్మట నతి కష్టముమీఁద వారిని మానిపించితిని.

ఈరీతిగా నలువంకలును శ్రేమపూరితము నాయెను. మిల్లువారి హృదయములు ద్రవించెను. వెంటనే యీవిషయమును పరిష్కరింపఁ దలపోసిరి. శ్రీ అనసూయగారి యిల్లు వీరికి సభాగృహ మాయెను. శ్రీ అనంద శంకర ద్రువగారు నడుమలో నందుకొనిరి. తుద కతఁడు పంచాయతీదారుగా నేర్పఱుపఁబడెను. వెంటనే కట్టు విర మింపఁబడెను. నాకు నాఁటితో మూ డుపవాసములు. మిల్లువారు కూలివారికి మిత్రులు పంచిపెట్టిరి. ౨౦ దినముల కీరీతిగా సమాధానము కుదిరెను. సమాధానమున కొక సమ్మేళనము జరిగెను. దానికి మిల్లు వారును, కమిషనరును హాజరయిరి. కమిషనరు కూలివారి కిటులు సలహా నిచ్చెను: 'మీ రెళ్లుడును మి. గాంధీమాట వినుచుండుఁడు!' ఇది జరి గిల కొలఁదిసాళ్లకే నాకును, ఈ కమిషనరుకును పెద్ద యుద్ధము జరి గెను. కాని కొలము మాటెను; దానితోపాటతఁడును మాటెను. అపు డతఁడు నామాటల వినవలదని ఖేడారయితులకు సలహా యిచ్చెను.

రసనీయమును, దయనీయమును నగు నొక విషయ మిటు నుదా హరింపక యీ ప్రకరణమును ముగింపను. మిల్లువారు కూలివారికి పంచి పెట్టుటకు చాల మిత్రులు చేయించిరి. వేలకొలఁదిగా నున్న కూలి వారికి దానిని పంచిపెట్టుట యెటు లని శంక కలిగెను. శేషభము తీసికొనిన చెట్టుక్రిందనే పంచిపెట్టుట బాగనిపించెను. ఇంతమందికి సరిపోవు చోటుగూడ వేటొకచో దొరకదు. కావున ఆ చెట్టుచుట్టు ప్రక్కలఁ గల మైదానమునందు పంచిపెట్టుట నిశ్చితమాయెను. ౨౦ నా శ్లదుపాజ్ఞలలో నున్నవారు విశేషప్రయత్నము చేయనక్కఱ లేకయే బారులు తీర్చి నిలువఁబడి మిత్రులు తీసికొనఁగలరనియు, తొందరపడి మిత్రులుమీఁద చేయిచేసుకొన రనియు నాకు వెజ్జీ నమ్మ

ఆత్మకథ

కము. కాని పంచిపెట్టుట తటస్థించినపు డెన్ని ప్రయత్నములు చేసినను విఫలము లాయెను. పంచిపెట్టుట మొదలిడిన రెండు మాడు నిముసములకే బారులు చెదరిపోయి గోల కాఁచొడఁగెను. కూలీపద్దలెంత ప్రయత్నించినను లాభము కలుగకపోయెను. తుదకు అందఱును ఒక్కగుం పైపోయి, మిఠాయి చాలభాగము మట్టగింపఁబడెను. దానితో మైదానమున పంచిపెట్టుట అంసిజేయఁబడెను. మిగిలిన మిఠాయి మిర్చిపురమునందలి నేర్ అంబాలాజిగారి యింటికి కొంపోవఁబడెను. మఱునాఁడు వారి బంగళానుండి కొన్నియువ పండ్ల పెట్టఁబడెను.

దీన హాస్యరసము స్పష్టమే. 'ఏకోతేనో' పెట్టుకొంద మిఠాయి పంచిపెట్టుదు రని అమదాబాదు బిచ్చగాండ్ర కేటులో తెలిసెను. వారు మెల్లగా ఇటకు వచ్చిరి. మిఠాయిని కొల్ల కొట్టాకొనిపోవుటకు వారి యాకలి కారణము. ఇది చాల శోచనీయము.

మన దేశమున ఆకలి చిచ్చుచే జచ్చువారి సంఖ్య క్రమాభివృద్ధి నొందుచున్నది. తినునెడల, ద్రాగునెడలగూడ నాకలి పామాన్యగౌరవమును కాపాడదు. మన ధనికులు వారి పని చూపి తిండి పెట్టుటకుబదులు బిచ్చము లొసఁగి పోషించుచున్నారు.

భేదా-సత్యాగ్రహము

క్రూరివారి కట్టు ముగిసిన పిదప ఊపిరి తీసికొనుటకేని నాకు తీరిక లేకపోయెను. వెంటనే భేదాజిల్లాలో సత్యాగ్రహము నిరవహింపవలసినదెప్పును. భేదాజిల్లాలో మొమ్మువంటి స్థితి కలిగెను. రిమిషను పొందుటకు రైతులు ప్రయత్నించుచుండిరి. శ్రీ అమృతలాల్ నిక్కరుగారు విచారించి రిపోర్టు తయారు చేసిరి. రైతులకు నే నింకను తగిన సలహా నియకమునకే నిక్కరుగారు కమిషనరుతో ప్రసంగించిరి. శ్రీ మోహనలాల్ పాండ్యాగారును, శ్రీ శంకరలాల్ పరీఖ్ గారును దీనిలో విలుచుకొని పడిరి. వీరు స్వ. గోకులదాస్ కమిషనరును శ్రీ విరలభాయి పటేలుగారలచే బొంబాయి లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలులో నలబడి కలిగింపజేసిరి. సరకారువారికడకు చాల డెప్యూటీమనులు వెళ్లెను.

నే నపుదు గుజరాతుసభ కధ్యక్షుడైనను. ఈ సభ సరకారు వారికి విన్నపములు పంపుకొనెను; తంతు లిచ్చెను ; దీనికి ఫలముగా కమిషనరుగారి యవమానములకు లోనాయెను; బెదిరింపులు చవిచూచెను; నాటి యాఫీసరుల చర్యలు నేడు పరికించినచో హాస్య జనకముగను, నమ్మదగినంత విచిత్రముగను ఉండును.

ఏమాత్రము చూచినను రైతుల కోరిక అసంగత మనిపింపదు. దానికి వాదుప్రియాదులతోఁగూడఁ బనిలేదు. నాలుగవ వంతుకన్నఁ దక్కువ పంటలు పండినచో రైతులు రిమిషను కోరవచ్చు ననిలాండ్ రివిన్యూ రూల్సులో అభ్యనుజ్ఞ కలదు. పంటలు నాలుగు వంతులకన్న నెక్కువ యుండెనని ఆఫీసరు లంచనా వేసిరి. రయితులు నాలుగు వంతులకన్న తక్కువ యుండు ననిరి. రయితులమాట సరకారుకు

ఆత్మకథ

నమ్మకమా? లోకులు పంచాయతీని కోరిరి. పంచాయతీని కోరుట రాజుగారిపై దండెత్తుట యని సరకారువారి యభిప్రాయము. ఇటులు ప్రార్థనలు, వినతిపత్రములు విఫలము లయినపిదప సహచరులతో నాలోచించి యింక సత్యాగ్రహము తలపెట్టుట దని నేను రయితలకు సలహా యిచ్చితిని.

నా కిందు ఖేడాజిల్లాలోని స్వయంసేవకులేకాక శ్రీ వల్లభ భాయి పటేలు, శ్రీ శంకరలాల్ బాంకర్, శ్రీ అనసూయబహేకా, శ్రీ ఇంమాలాల్ కనైయాలాల్ యాజ్ఞిక, శ్రీ మహాదేవదేకాయి మొదలగువారు తో జయిరి. దినదిన మభివృద్ధి నొందుచున్న గొప్ప ప్రాక్టీసు నిందులకుఁగాను వల్లభభాయి గారు వదలుకొనిరి. పిమ్మటఁ గూడ వారిఁక నా పనికి బోలేదు.

మేము నడియాద్-అనాథాశ్రమమున డేరా వేసితిమి. అచట విడిదికి విశేష కారణము లేదు. ఇందఱకుఁ జాలిన తావు కొండొకట లేకుండుటయే యిందులకుఁ గల కారణము.

సత్యాగ్రహు లందఱి క్రిందిరీతి ప్రతిజ్ఞ చేసి చేవ్రాలు పెట్టిరి: "మా గ్రామములో పంటలు నాలుగవ పాలుకన్న తక్కువ యని మాకుఁ దెలియును. కావున పై సాలువఱకు శిస్తులు వసూలుచేయవలదని సరకారువారికి విన్నవించితిమి కాని వారు వసూలుచేయుట మాన లేదు. కావున ఈ దిగువ దస్కరుచేసిన మేము ఈ సాలవఱకు నిండు శిస్తుగాని, బకాయిగాని సరకారువారి కీయఁజాలము. కాని సరకారువారు శిస్తు వసూలు చేయుట కే దండనీతి ననుసరించినను మేము దాని ననుభవింపఁ దలఁచుకొన్నాము. మేము బుద్ధిపూర్వకముగా శిస్తు తీచ్చి మామాట కల్గ యనిపించుకొనుటకంటె, నాత్మగౌరవము నష్ట మొనరించుకొనుటకంటె మా భూముల జప్తు చేయించుకొనుటయే

మాకు మేలు. ఇంకమీద సరకారువారు రెండవ శ్రీహరిని బకాయి వసూలుచేయుట నిలుపుచో మాలో శక్తి కలవారము నిండు శిస్తు ఈయవలసివచో నిండు శిస్తును, బకాయి యున్నచో బకాయిని ఇచ్చివేయగలము. తా మిచ్చినచో బీదలుగూడ నీయవలసివత్తునని శక్తి కలవారుగూడ నిపు డీయలేదు. బీదల చట్టులు, కుండలు మొదలగు నవి వేలమువేయఁబడును. వారి కిరీతిగా దుఃఖము కలుగును. ఇట్టి స్థితిలో దరిద్రులను కాపాడుట శక్తిమంతుల ధర్మమని మా నమ్మకము.”

ఈ పోరాటమున కెక్కువ ప్రకరణములను వినియోగింపఁ జాలను. కాని నాఁడు జరిగిన చక్కని విషయములు చాల నడుగునఁ బడిపోవును. ఖేడాసత్యాగ్రహముయగుచుండిన శ్రీ శంకర్‌లాల్ పరీఖుగారు ప్రాహజీకమున నొక గ్రంథమును * రచించియున్నారు. ఈ గొప్ప విషయమును లోఁతుగాఁ జూడఁ దలఁచినవా రా గ్రంథమును జదువుదురు గాక !

* ఇది గుజరాతీభాషలో వ్రాయఁబడినది.

ఉల్లి దొంగ

చంపారణ్యము మాటుకూల నుండుటవలనను, వార్తాపత్రికలకు సంబంధము లేకుండఁజేయుటవలనను, అచటికి బయటినుండి జనులు మూఁగలేదు. భేడాపోరాట చుట్టులఁ గాదు. అచటి వార్తలు ప్రతిదినమును పత్రికలు ప్రచురించెను. గుజరాతీవారి కీ క్రొత్త వస్తువుమీఁద మోజు పుట్టెను. వారు ధనము కురిపింపఁ దలపెట్టెరి. సత్యాగ్రహమున కెంతయో డబ్బుక్కఱలేదని అంతలో వారికిఁ దెలియుట కష్టము. నే నెంత నివారించినను అక్కఱకు మోసిన ధనమును బొంబాయినేను తీచ్చిరి. సత్యాగ్రహమయినపిదప లెక్కలు చూడఁగా కొంత నిలువయుండెను.

మఱియొకదెస సత్యాగ్రహాలకు నిరాహంబరజేవనమునుగుఱించి పాతము చెప్పవలసివచ్చెను. వారు సంపూర్ణముగా తీర్చికొనిరిని చెప్పఁజాలను గాని కొంతకొంత సంస్కరించుకొనిరి చెప్పఁగలను.

రైతులకుఁగూడ నిది వింత వస్తువే. కాన నూహలు తిరిగి సత్యాగ్రహరహస్యములు వీరికి వోధింపవలసివచ్చెను. సరకారు-- ఆఫీసరులు రైతులకు యజమానులు కారనియు, నొకరు లనియు, రైతు లొసగు పన్నులోనే జీతము గొందు రనియు తెలిపి రైతుః భయము పోఁగొట్టుట ముఖ్యమయిన పని యాయెను. భయము పోఁగొట్టెరను వీరిచేత వినయపాలనము చేయించుటయు, వినయపాలనము చేయ వలయునని యొప్పించుటయు కష్ట మనిపించెను. ఆఫీసరుల భయము దూసికొనిపోవఁగానే వారు చేయు నవమారములకు బదులు తీర్చికొని కుండ నుండు టైటులు? సత్యాగ్రహికి అవినయము జత యగుచో

పాలలో విషము జతపడినట్లే. నే ననుకొనినంతకంటె చక్కవ వినయమునే వీరు చూపగలిగి రని తుదకు నాకు చెలిసెను. సత్యాగ్రహములో వినయమే కఠినతనుమగు నంశమని యనుభవమువలన నేను చెలిసి కొంటిని. వినయ మనఁగా గౌరవముగా మాటలాడుటయే కాదు. విరోధులయెడల మనస్సునందుఁగూడ నాదర ముంచుట, సరళబావముంచుట, హితము కోరుట: ఇట్టి ప్రవర్తనము వినయము. సత్యాగ్రహి కివి యన్నియు నావశ్యకములు.

మొదటి దినములలో లోకులు చాల ధైర్యము చూపినను సరకారువారు పని పుచ్చుకొనలేదు. కాని లోకులకు ధైర్యము వృద్ధి పొందె నని తెలిసినకొలఁదియు సరకారువారు ఉగ్రములగు నుపాయముల నవలంబింపఁ బూనిరి. ఆఫీసరులు పరువులను, ఇంటఁ గనఁబడిన వస్తువులను జప్తుచేసిరి. నాలవపాలు జరిమానాలకు నోటి నులు పంపిరి. కొన్ని గ్రామములలో పండిన పంటలు జప్తు చేసిరి. దీనితో రైతులు తల్లడిల్లిరి. కొందఱు రైతులు పన్ను లీచ్చిరి. కొందఱు తమ చట్టాలను, మంతలను జప్తు చేసికొనుటని ఆఫీసరుల యెదుటఁ బడి వయిచిరి. మఱికొందఱు చచ్చిననుసరే తుదిమఱకు పోరితీరవలయు నని పట్టుమీఁద నిలువఁబడి యుండిరి.

ఇటు లుండఁగా రైతు చెవరో శంకరలాల్ పరీఖుగారి భూమికి శిస్తులు చెల్లించిరి. దీనితో హాహాకారములు బయలుదేఱెను. తన రైతు శిస్తు చెల్లించిన భూమిని ధర్మార్థ మిచ్చి శంకరలాల్ పరీఖుగారు ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనిరి. ఇటులు ఆయన తన స్రాష్ట్రమున కాపాడుకొని యితరులకు మార్గదర్శకఁ డాయెను.

ఒక పాలకున ఉల్లిపంటను ఆయోగ్యముగు రీతిగా జప్తు చేసిరి. భయపడిపోయినవారి కుత్సాహము కలిగించుటకు మోహనలాల్ పాండ్యాగారి నాయకత్వమున ఆయుల్లిపాయల నచటినుండి వేటొక

చోటునకుఁ గొంపొండని ప్రజలకు నేను సలహా నిచ్చితిని. నా యుద్దేశమున ఈపని చట్టము నతిక్రమించుట కాదు. నిలువయున్న పంటను జప్తుచేయుట చట్టమునకు సమ్మతమయినను నిది నిత్య లి; సరిగా లూట. కావున నీరీతిగా జరిగిన జప్తు ననాదరించుట యిచ్చుచు నేను సూచించితిని. ఇటు లొనరించి పైర్లకు పట్టుటయు, పంపి మనుభవించుటయు తప్పనిసరి మరల తెలిపితిని. మోహనలాల్ పాండ్యాగారికిని ఇదియే యిష్టము. సత్యాగ్రహమున కిసుమంతియు విరుద్ధము గాకుండు నే విషయమును గూర్చియేని మోహనలాల్ మౌనమున భేడాపోరాటము ముగింపఁజేయుట మోహనలాల్ పాండ్యాగారికి సమ్మతము కాదు. కావున వీరి యుల్లిపంటను తొలఁగింపఁ జూపెట్టిరి. వీరి కే డెనమండ్రు మిత్రులు తోడియిరి.

సరకారువారు వీరిని పట్టుకొనకుండు విషయాదుమరా? వీరిని, వీరి సహచరులను అరెస్టు చేసిరి. లోకుల కుత్సాహము బలికెను. మోహనలాల్ భయము పోయినచో, రాజదండము లోకుల కిష్టార్థము కలిగించుటకు బదులు కార్యము కలిగించును. విచారణసమయమున కోర్టుంతయు జనులచే క్రిక్కిరిసి పోయెను. పాండ్యాగారికిని, వారి సహచరులకును కొలఁదినాళ్లు కైదు విధింపఁబడెను. నా యుద్దేశమున నీ విత్త తప్ప. ఈ యుల్లిపంట నచటనుండి తొలఁగించుట పినలో కోడులోని చార్యముక్తిందికి రాదు. కోర్టులకుఁ బోవుట మా యుల్లిపంట కాదుగాన అప్పీలు చేయఁబడలేదు.

వీరిని జైలునకుఁ దీసికొనిపోవునపుడు ఒక పెద్ద యూరేఁగింపు వీరివెంట నడచెను. నాఁడు జనులందఱును 'ఉల్లిదొంగ' యను బిరుదముతో వీరిని సమ్మానించిరి. ఆ సమ్మానము నేటికిని వీరనుభవించుచున్నారు.

ఇక భేడాసత్యాగ్రహమును ముందరి ప్రకరణముతో ముగింతును.

భేదానత్యాగహాసమాప్తి

ఈ పోరాటము తుదకు విచిత్రముగా ముగిసెను. జను లల
పోయి రని తెల్లమాయెను. పట్టు విడినాడనివారు ఇంక
నీడింపఁబడి నశింపఁజేయఁబడుదు రని సంకోచించితిని. సత్యాగ్రహ
కుపాక్షయ మగు నుపాయ మేకేని యున్నచో దానితో నీ వారాట
మును ముగింపఁదలపొసితిని. అట్టి యుపాయ మనుకొకుండఁ దల
స్థిరమైన. 'భగవంతుని పైఁతులు శిస్తులు కల్పించినచో వీరలకడ నిస్స
వనూలు పడదుట యాపఁబడునని నడియూడు-తాలూకొమ్మలత
దాగు నాకు వార్త పంపెను. నే నా సంగతిని వ్రాసిపంపఁ గోరితిని
అతఁడు వ్రాసి పంపెను. చూపుకుదాగు తన తాలూకొడు జవా
దారీ కౌగలఁడుగాని జిల్లాకుఁ గాఁజాలఁడు గావున నే నీ సంగతి
కలెక్టరు కెఱుకపఱచితిని. 'ఇట్టి హుకుము మీకు తెలియలేదా?
యని నాకు సమాధానము వచ్చెను. నే నీ వార్త వినియింపలేదు.
కాని యిది నిక్కమగుచో ప్రజల ప్రతిజ్ఞ చెల్లినట్లే. ప్రతిజ్ఞాతమగ
వస్తు విదియే. కావున నీ హుకుమువలన సంతసము కలిగెను.

కాని దీని సమాప్తివలన నాకు తుష్టి కలుగలేదు. సత్యాగ్రహ
సంగ్రామము సమాప్తి పొందినతరువాత నుండవలసిన లక్షణ మింద
లేదు. కలెక్టరు కలెక్టుబాటు ననుసరించినటులు కనఁబడక యీ
హుకుమును నిర్వహించెను. మాట యిచ్చుటయేగాని దీని పేదలక
లాభ మంతగా కలుగలేదు. పేద లెవరో తెల్పవలసిన యధికారము
ప్రజలది. కాని వారం దధికరింపఁజేయఁబడలేదు. ప్రజ కిట్టి శక్తి
లేనందులకు నేను చాలఁ జింతింతును. తుద కిది సత్యాగ్రహమువలనఁ
గలిగిన జయ మని యున్నోషింపఁబడినను నాచూపులో నిది నిస్తేజ
ముగనే యుండెను.

ఆరంభముకంటె నంతమున సత్యాగ్రహులను బలవత్తురులఁగాఁ
జేసి విడిచిన యెడలనే సత్యాగ్రహము సుద్ధముగా ముగిసె ననవల
యును. ఇం దిది నాకుఁ గానరాలేదు.

ఆత్మకథ

ఇటు లయ్యెను దెనివలన మనకు కనబడిని మేల్లు కొన్ని కలిగెను. వాని లాభమును మనము నేటికిని జూచుచున్నాము. ఇంకను పడయగలము. ఈ ఖేడాలడాయివలన గుజరాతునైతులకు ప్రబోధము కలిగెను. దీని రాజనీతి తెలియ నారంభమయెను.

శ్రీ బీసెంటుగారి హోమ్-యూనివర్సలరీ మీ రైతులను నిక్కముగా స్పృశించెను గాని ఖేడాలడాయియే జరుపుకొనినవారిని స్వయంసేవకులను రైతుల జీవితములలో సరిగా ప్రవేశపెట్టెనని చెప్పవలయును. సేవకులు రయితుల జీవితములో పడుకు సేకలుగాఁ గలిసిపోయిరి. ఈ పోరాటములో తమకుఁ గల సత్తమర్యాద స్వయంసేవకులకుఁ జక్కగాఁ దెలిసెను. వీరి త్యాగశక్తి వర్ధిల్లెను. వల్లభ భాయి యీ పోరాటమునకు తన నర్పించుకొనె నన్నిచో దీని పరిణామము సామాన్యమగుటకు పీలులేదు. నెనుకటిసాలున వలదలుచుచున్నపుడును, ఈసాలున గారడోనీయందును ఏతత్ప్రయోజనము మనకు బాగుగా తెలిసెను. ఘూర్ణరరాష్ట్రమున ప్రబుత్తివనమందు నవ్యతేజ ముదయించెను. నవ్యోత్సాహము చూపట్టెను. రైతులకు తమ శక్తి తెలిసెను. ఆశక్తి యింక నెన్నటికిని మఱపునకు రాదు. తమ ముక్తి తమమీఁదనే, తమ త్యాగశక్తిమీఁదనే యున్నటులు అందఱకుఁ దెలిసెను. ఖేడావలన గుజరాతులో సత్యాగ్రహము కూడఁటివేటు పోసికొనెను. సత్యాగ్రహస్వరూపవలన నాకు తుష్టి కలుగకున్నను ప్రజల కుత్సాహము కలిగెను. వీలనఁగా తమ శక్తికి మించిన ఫలమును వారు పడసి రనుకొనిరి. రాజనీతివలన దుర్బలము కలుగుచో దానిని నివారించు మార్గము తమకు దొరకె ననుకొనిరి. వారి యుత్సాహమున కీ జ్ఞానము చాలును.

కాని ఖేడాప్రజకు సత్యాగ్రహస్వరూపము తిన్నగా తెలియదు. కావున వీరికి చిక్కులు వాటిల్లినటులు మన ముత్తరప్రకరణములఁ జూడఁగలము.

విక్రమునకు ప్రయత్నము

ఫేడాలో సత్యాగ్రహము జరుగుచున్నపుడు మహాయుద్ధముగూడ జరుగుచుండెను. దాని సంబంధమున నై సరాయిగారు నాయకులను ఢిల్లీ కాహ్వానించిరి. నన్నుగూడ రమ్మని పట్టుపట్టిరి. నాకును, లార్డ్ ఛేమ్స్ ఫర్డునకును మైత్రి కలదని లోంగడనే వ్రాసియుంటిని.

నే నీ యాహ్వానము నంగీకరించి ఢిల్లీకివెల్లితిని. నే నిందు కలుగఁజేసికొనట కొక సంకోచము కలదు. అలీసోదరులును, లోక మాన్యులగు నితరనాయకులును దీని కాహ్వానింపఁబడకుండుటయే నా సంకోచమునకు ముఖ్యకారణము. ఆసమయమున అలీసోదరులు చెఱిలో నుండిరి. నేను వీరిని గుఱించి యెక్కువగా వినియుంటినిగాని ఒకటి రెండుమాటలే చూచియుంటిని. వారి సేవను గూర్చియు, ధైర్యమును గూర్చియు పలువురు చెప్పఁగా వినియుంటిని. హాకీమ్ సాహెబుతో నాకు పరిచితి కాలేదు. స్వ. ఆచార్య రుద్రులును, దీనబంధువు ఆంధ్రూజుగారును వీరిని మిగుల ప్రశంసింపఁగా వినియుంటిని. లక్నోలో జరిగిన ముస్లిమ్ లీగునందు శ్వేచ్ కుశేశీగారితోదను, బారిష్టగు ఖ్వాజాగారితోదను పరిచయము సంపాదించితిని. డాక్టరు అన్నారీ, డాక్టరు అబుల్ రహమాను గారలతో సంబంధమును బంధించుకొంటిని. మంచి ముసలమానుల మైత్రి నన్వేషించుచుంటిని. పవిత్రులు, దేశభక్తులు నగు ముసల మానుల చెలిమి కలిగి ముసలమానుల ఆంతర్యమును కనుగొనఁ దలఁచితిని. కావున ముసలమానులు నన్నెక్కడికి రమ్మనిన నక్కడికి వెళ్లుచుంటిని.

ఆ త్మ క థ

హిందువులకును, ముసలమానులకును సత్యమును స్నేహము భేదని దక్షిణ-అఫ్రికాలోనే నాకుఁ దలియును. ఈ యిరువురికును నడుమఁ గల భేదమును పోఁగొట్టుటకు నే నే యుపాయమును విడిచాచితేను.

ముఖస్తోత్రము చేసి గాని, స్వత్యమును గోలుపడిగాని రాజీ పడుట నా కస్వాభావికము. వీరి నేకముచేయుటలో నా యహింస కొరపిడి కలుగు ననియు, దీనికి వికాలప్రయోగ మేర్పడు ననియు నేను దక్షిణ-అఫ్రికాలో నున్ననాటనుండియు అనుకొనుచునే వచ్చుచుంటిని. ఆనమ్మిక నేటికిని ఆరీతిగనే యున్నది. ఈవ్యసంగడు ప్రతిక్షణమునను ఒరపిడి కలుగఁజేయుచునే యున్నాఁడు. నా ప్రయోగము నడుచుచునే యున్నది.

ఇట్టి యాలోచనలతో నేను గొంబాయిరేవున దిగితినిగావున అలీసోదరులను నాదవలయు ననుకొంటిని. మాచెలిమి పెరుగఁ జొచ్చెను. మాచెలిమి యింకను లెస్సగాఁ బెనపైచికొనకముందే సరకారువారు అలీసోదరులను చెఱలో నిడిరి. బేతుల్ జైలునుండియు, ఛిందవాడా జైలునుండియు అభ్యున్నజ్ఞ కలిగినపు డెల్ల మాలానా మహమ్మదలీగారు నాకు పెద్దపెద్ద యుత్తరములు వ్రాయుచుండెడి వారు. నే నలీసోదరులను జూచుట కనుజ్ఞ వేడితినిగాని మనుజ్ఞ పుట్టదయ్యె.

అలీసోదరులు జైలుకు వెళ్లినతరువాత ముసలమాను సోదరులు నన్ను కలకత్తాలో జరిగిన ముస్లిమ్ లీగునకుఁ దీసికొనిపోయిరి. నన్ను వారు పవ్యసింపఁ గోరఁగా అలీసోదరులను విడిపించికొనుట ముసలమానుల ధర్మమని ప్రబోధించితిని.

అటుపిమ్మట నన్ను లీఘడ్ కాశేజికిఁ గొంపోయిరి. మాతృ దేశమును సేవించుటకు ఘోరము కం దని నే నచట పిన్నవారలకుఁ దెలిపితిని.

౨౩ ఐక్యమునకు ప్రయత్నము

పిదప నే నలీసోదరుల విడుదలనుగుతించి సర్కారువారితో పత్రవ్యవహారమును సాగించితిని. ఈ సంబంధములో భిలాఫతును గుతించిన వీరి ప్రవృత్తి నవగతము చేసికొంటిని. ముసలమానులతో చర్చించితిని. నేను ముసలమానులకు నిక్కపు నెచ్చెలి నగుదునేని అలీసోదరులను విడిపించుటకును, భిలాఫతును పరిష్కరింపఁజేయు లకును పూర్తిగా పొటుపడితీరవలయు ననుకొంటిని. భిలాఫతును గుతించి యడుగుట నాకు చాల సహజ మనిపించెను. దాని గుణదోషముల గుతించి విచారించుటతో నా కౌట్టే పని కనఁబడలేదు. దీనిని గూర్చి ముసలమానులు ప్రార్థించుట నీతివిరుద్ధము కానిచో నే నీదిక దీనికి మద్దతు చేయవలసియే యున్నది. మతవిశ్వాస మన్నింటికిఁ బైది. ఒక వస్తువునుగుతించి అందఱు విశ్వాసము నొకటియే యగుచో నిన్ని మతములతోఁ బనిలేదు. ఒక మతమే యుండును. భిలాఫతునుగుతించి ప్రార్థించుట నాకు నీతివిరుద్ధముగా తోఁపలేదు. ఇంతియకాక బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రి లాఇడ్జ్ జార్జిగూడ నీ ప్రార్థన నంగీకరించెను. కావున ఆతఁ డిచ్చిన మాటను నెఱవేర్చఁజేయవలయు ననియు ననుకొంటిని. ముసలమానుల కోరికయందలి గుణదోషములను పరీక్షించుట నా యంతరాత్మను తృప్తిపఱచుకొనుటకేగాని ప్రధానమంత్రి లేటెన్ లుగనే శాసనము.

భిలాఫతు విషయమున నేను ముసలమానులతోఁ జేరినందులకు మిత్రులును, విరుద్ధులును నన్ను బెగ విమర్శించిరి. వీని నన్నియు విచారించి మాచిన పిదపఁగూడ నా యభిప్రాయమును మార్చికొన వలసిన పని నాకుఁ గానరాలేదు. ఇందులకు పశ్చాత్తాపము చెంద వలసిన పనియుఁ గానరాలేదు. నేఁడు ఇట్టి చిక్కు నుఱి యొకటి వచ్చునేని నా యాచరణ మింతిగనే యుండఁగలదు.

ఆత్మకథ

ఇట్టి యాలోచనలు కడుపునఁ బెట్టుకొని నేను ఢిల్లీ కేగితిని. మాసలమానుల యిక్కట్టులఁగూర్చి వైసరాయితో మాటలాడఁ నలఁచితిని. నాటి కింకను ఫిలాఫసు ఒక సంపూర్ణస్వయాపమునకు రాలేదు.

నేను ఢిల్లీకి చేరఁగనే దీనబంధు ఆంధ్రూజుగా నొక లూర్య పక్షము చేసిరి. ఇంగ్లండు ఇల్లలీల నడుమ నొక గుప్తసంధి జరుగుచున్నదని ఇంగ్లీషుపత్రికలలో ప్రకటిత మాయెను. కావున ఆంధ్రూజుగారు 'ఇట్టి గుప్తసంధు లింగ్లండునకును, ఇతరదేశములకును జరుగుచున్నపుడు మీ కీ సభలో పాల్గొనుట నీతివిరుద్ధము కాదా?' యని న న్నడిగిరి. నా కీ గుప్తసంధి సంగతి తెలియను. కాని న బంధువు చెప్పినఁజాలును. కావున ఆ సభలో నేను పాల్గొనఁజూకు శంకించుచుంటి నని లార్డ్ ఛెంబెర్లెన్సుకు వ్రాసితిని. ఈ విషయమును గుఱించి చర్చించుట కతఁడు నన్నుఁ బిలువనం పెను. ఇతని తోడను, ఇతని కార్యదర్శి, మేఫీతోడను దీర్ఘముగా న్చించితిని. తుట్టతుద కీ సభలో పాల్గొనుట కంగీకరించితిని. వైసరాయిగారి వాదసంక్షేప మిది : 'బ్రిటిషుమూత్రిమంజులి చేయు ప్రతి పనియు వైసరాయికి తెలిసియుండు నని మీ రనుకొందురా? బ్రిటిషు సరకారువారెన్నఁడును పొరపాటు చేయ రని నేనుగాని మఱి యెవరు గాని నిర్ధారింపఁ జాలరు. మొత్తముమీఁద బ్రిటిషు పరిపాలనము లోకమునకు కల్యాణము కలుగఁజేయు ననియు, మొత్తముమీఁద హిందూదేశము బ్రిటిషుసంబంధమువలన లాభము బడసె ననియు మీ రంగీకరింతురేని బ్రిటిషు రాజ్యమున కిట్టి యాపత్సమయమున సాయము చేయుట ప్రతివానికిని రమ్మని మీరెలుఁగెత్తి చెప్పరా? బ్రిటిషుపత్రికలలో గుప్తసంధినిగుఱించి నేనును

జదివియంటిని. నీనివిషయ మింతకన్న నెక్కువగా నాకును దెలియదని ప్రమాణపూర్వకముగాఁ జెప్పచున్నాను. పత్రిక తెన్ని గట్టాలు ప్రకటించునో మీకును దెలిసిన విషయమే. పత్రికలలో వచ్చిన యొక చెడు మాటవలన మీ రిట్టి యాపత్సమయమున సాయపడుట మానుకొందురా? యుద్ధము ముగిసిన తరువాత నీతిని గూర్చి మీయిష్టయు వచ్చినన్ని ప్రశ్నలు వేయవచ్చును; మమ్ములను కావలసినంత విమర్శింపవచ్చునుగాని నేడుమాత్రము కాదు.'

ఈ వాదము క్రొత్తది కాదు. కాని ఆ సమయమున, ఆ రూపమున నా కది క్రొత్తగాఁ గానిపించెను. నేను సభకు వచ్చెద నని యంగీకరించితిని. ఇంక భిక్షాభతును గుఱించి వైసరాయికి కమ్మ వ్రాయుటకు నిశ్చయించితిని.

యుద్ధమునకు జనమును పోగు చేయుట

సభకు నేను హాజరయితిని. యుద్ధమునకు మహమ్మదలు పోగు చేయవలయు నను ప్రస్తావమును నాచేత సమర్థింపఁ జేయు వలయునని వైసరాయికిఁ జాల నిచ్చి యుండును. నేను హిందీ, హిందూస్తానీ భాషలలో మాటలాడుదు నని ప్రార్థించితిని. వైసరాయి గారందుల కంగీకరించుచు నింగ్లీషులోఁగూడ మాటలాడుననిరి. అచట దీర్ఘముగా నుపన్యసించవలసిన పని లేదు. నే నీ వాక్యము చెప్పితిని: 'నాకుఁ గల కార్యభారమును చక్కగా గ్రహించి నే నీ ప్రస్తావమును సమర్థించుచున్నాను.'

హిందూస్తానీలో మాటలాడినందుకు నాకుఁ జాల ధన్యవాదములు వచ్చెను. వైసరాయిగారి సభలో మే మెఱిగినంతవఱకు హిందూస్తానీప్రసంగమున కిదిమే ప్రథమదృష్టాంత మని యంచి అనుకొనిరి. ఈ ధన్యవాదములకును, ఈ ప్రథమదృష్టాంత మను మాటకును నా మనసు నొచ్చెను. నేను స్మిలితిని. ఔరా వాన గతి! మన దేశమునందు, మన దేశమునకు సంబంధించిన సభయందు, మన భాషను బహిష్కరించి యవహేల చేయుట యెంత దుఃఖనాత్మ! ఓహో! నే నొకటి రెండు హిందూస్తానీ మాటలు మాటాడినంతనే నాకు ధన్యవాదములా? ఈప్రసంగము మన దుగ్ధతను తెలుపవా? సభలో పలికిన యొక వాక్యమే నా కింత గౌరవము తెచ్చిపెట్టెను. నే నా సభనుగాని, నా సమర్థనమునుగాని మఱవఁజాలను. ఢిల్లీలో నా చేయవలసిన పని యొకటి కలదు. వైసరాయి కొక యుత్తరము వ్రాయవలసియున్నది. అది తేలికపనిగా తోచలేదు. సభకు నే

నెందులకు వెళ్లితిరో, యెటలు వెళ్లితిరో, భవిష్యదాశ యెట్టిదో, ప్రజలకును, సరకారువారిని సుప్తముగాఁ దెలుపుట యావశ్యకమని నే ననుకొంటిని.

వైసరాయికి కమ్మ వ్రాసితిని. అందు లోకమాన్య తిలక్, అలీ సోదరులను రావింపకుండుటకు నా ఖేదమును తెలిపితిని. మరియు ప్రజల లోకీకలను, యుద్ధమువలనఁ బొడివియున్న ముసలమానుల కోరికలను ఉల్లేఖించితిని. ఈ యుత్తరమును ప్రకటించుటకు వైసరాయి యనుమతి వేడితిని. వైసరాయి సంతోషపూర్వకముగా ననుమతించెను.

సభ యంత మొందఁగనే వైసరాయి సిల్హా కడగుటచే నే నీ కమ్మను సిల్హాకుఁ బంపవలసివచ్చెను. టపాలోఁ బంపుచో నాలస్య మయిపోవును. ఈ యుత్తరము చాలఁ బ్రముఖమయినదని నా యుద్దేశము. ఎవరితో యొకరి కిచ్చి పంపుట కిష్టములేదు. పవిత్రుడగువానిచేఁ బంపవలయు నని నా తలఁపు. దీనబంధు ఆంధ్రరాజుగారును, సుశీల రుద్రులును రెవ. ఐర్లండ్ గారి పేరు నూచించిరి. ‘నదివి చూచి కొందును. యుద్ధముగా నున్నదని తోచినయెడల నీ కమ్మను గొంపోవుదును’ అని వా రనిరి. వారు చదివి చూచుకొనిరి; బాగున్నదని తీసికొనిపోవును ననిరి. రెండవతరగతి టిక్టెట్టువల యిత్తు నంటినిగాని వారు దాని కంగీకరింపక రేయి పయనమయినను ఇంటరులోనే వెళ్లిరి. వీరి నిరాడంబరత, సరళత, స్పష్టతయు నన్ను మోహింపఁ జేసెను. ఈరీతిగా పవిత్రపురుషుని చేతితోఁ బంపఁబడిన యీ కమ్మ నా యుద్దేశప్రకారము మంచి పనినే చేసెను. దీన నా మార్గము సరళ మాయెను.

యుద్ధమునకు మనుష్యులకు బ్రోగుజేయుట నా రెండవ పని. నే నీ యాచనను ఖేడాలోఁ జేయక మఱి యేడఁజేయను? నా సహ

ఆత్మకథ

చరలకుగాక మొదట మఱి యెవరిని రమ్మందును? ఘోరా చేరంగనే వల్లభభాయి మొదలగువారితో నాలోచించితిని. వారిలోఁ గొందఱు నా దరఖాస్తును సమ్మతించలేదు. సమ్మతించినవారికిని పని జరుగు నని నమ్మకము లేదు. నేను రమ్మరి వోరుమన్న ప్రజావర్గమునకును, గవర్నమెంటువారికిని ప్రేమ యన్నమాట లేదు. గవర్నమెంటువారి ఆఫీసరులవలన వారికిఁ గలిగిన గుఱునుభవము లింకను గుర్తు తప్పలేదు.

ఇటు లయ్యును వారు పనిచేయుఁ దలఁచియే గుంపిరి. కార్యారంభ మాయెను. ఇంటనే సంగతిసందర్భములు నాకుఁ గలిగి వచ్చెను. నా ఆశావాదమునక* కాఘాతము కలిగెను. ఘోరాపోరాటమున వీరు తమ బండ్లను వితముగా మార్చియుంకిరి. ఒక సేవకుఁకు నలుగు రయిదుగురు స్వయంసేవకులఁ బంపిరి. అటువంటిది యిపు డదై యిచ్చినను బండికి కఱివాయెను. ఇంక స్వయంసేవకులు మాట చెప్పవలయునా? మే మింతటితో ఆస లుడుగలేదు. బండ్లను విడిచి రెండుకాళ్ల బండ్లమీఁదనే పయనించితిమి. గోజు కిరువని మైస్సానడువవలసి వచ్చెడిది. మాకు బండ్లనే యొసంగనిచో నింక ఘోజున మిడుదురా? అన్న మడుగుటయు నంత బాగుగా లేదు. కావున ఎవరి బోలెలో వా రాహారమును గొనిపోవలయు నని నిశ్చయించితిమి. వేసవిగావున పడకసామానుతోఁ బని పట్టలేదు.

మేము వెళ్లిన చోటులనెల్ల సభలు జరిపితిమి. జనులు వచ్చెడి వారు కాని యొకరో యిద్దతో సిపాయలులుగాఁ జేరెడివారు. ‘మీ రహింసావాదులు గదా! అస్త్రములు దాల్చుఁ దని మా కెటులు చెప్పఁగలరు! సరకారువా రిండియా కేమి మే లొనరించిరి?

Optimism

మమ్ములను వోడు రం దనుటకు వారికి మొగ మెటులు చెల్లును? అని యీ రీతిగాఁ బ్రశ్నలను నామీద గుప్పెడివారు.

ఇటు లయున్న మ సకతశ్రయత్నము పనిచేసెను. తగినంతమంది గాఁబోడఁగిరి. మొదటి తుకిడిని బంపినపిదప మార్గము సరస మగు నని యాసించితిమి. 'ఈ కూటువమూడ నెచట నుంపవలయు' నని కమిషనరుతో నేను సంప్రతింపమొదలిడితిని.

కమిషనరులు ఢిల్లీ నమూనాతో ప్రతిచోటను సభలు జరుప నారంభించిరి. అట్టి దొక సభ గుజరాతులోఁగూడ జరిగెను. 'సహచరులతో గం'దని నా కాహ్వానము వచ్చెను. మేము సభకు హాజరయితిమి. ఢిల్లీలోనే నాకు తక్కువ గౌరవము కలిగె ననుకొంటి. ఇక్కడ నంతకుప దక్కువ. 'జేవరవారి దివ్యచిత్తము!' అని చేతులు నలుపుకొనవలసిన వాతావరణమునందు నాకు సుఖము లేదు. తుద కెటులో మాటలాడితిని. నే నిచటఁ గొంచెమెక్కువ సంభాసించితిని. నాసంభాషణమున ఆసీసరుల ముఖస్తుతి లేదుగాని యొకటి రెండు చుఱుకు మాటలు కలవు.

సిపాయిలుగాఁ జేరవలసిన దని కొన్ని పత్రిక లచ్చొత్తించి యుంటిని. ఈ యాహ్వానమునఁ గల యొక విషయము కమిషనరుకు కటువుగా నుండెను. దాని సార మిది: "బ్రిటిషురాజ్యము మన కపకారము చేయఁ దలపెట్టిర చట్టములలోని కెల్ల మన జాతిని జాతిని అస్త్రగహితముగాఁ జేసిన చట్టము చట్టములలోనికెల్ల పాడు చట్టము. ఆరమ్స్ ఆర్టును రద్దు చేయించుటకును, అస్త్రశిక్ష నేర్చికొనుటకును ఇది మనకు పుణ్యకాలము. ఈ యాపత్సమయమున నడుమతరగతి జను లిచ్చాపూర్వకము గా సాయపడుదురేని యపనమ్మకము తొలఁగి

యస్త్రనిషేధ ముపసంహరింపఁ బడఁను.” ఈ విషయము నెట్టి చూపి కమిషనరుఁడునకు మతభేదము లున్నను మీరు వచ్చుట నాకు సంతోషమనెను. నాకుఁ జేతనయినంత మంచిమాటలతో నా మత మును నేను సమర్థించుకొంటిని.

పైసరాయిగారికి వ్రాయఁబడిన ఉత్తరపు సారాంశ మిదిగో:

యుద్ధసభకు వచ్చుటకు నేను వెనుకాడితినిగాని మీతో మాట లాడినపిదప నాకు సంకోచము పోయెను. నాకుఁ దమయోజనల మహాదరమే నీనికి ముఖ్యకారణము. ఈసభకు లోకమాన్యులగు తిలకు గారిని, మిసిన్ లెసంటును, ఆలీసోదరులను ఆహ్వానింపకపోవుటయే నేను రాకపోయిన కారణములలో ముఖ్యకారణము. నీరు చాల క్లి కల నాయకులు. ఇట్టివారి నాహ్వానింపక సరకారువాగు చాల పొర పాటు పడి రని నే ననుకొనుచున్నాను. అయినను దాఁటినది లేదు. ఆయాఁ యీ ప్రాంతములలో జరుగు సభలకు వీరి కాహ్వానము పంప వచ్చును. ఎంత మతభేద మున్నను వీరాజ్యమేనియు నిట్టి నాయకుల ననాదరింపఁజాల దని విన్నవించుకొనుచున్నాను. స్థితిగతు లిటు లుండుటవలన నేను కమిటీలో చేరఁజాలక పోతిని. సభలో ప్రస్తావన మును సమర్థించుటతోడనే సంతుష్టి పడితిని. నా యంపిన సూచనలను సరకారువా రంగీకరింతురేని వెంటనే నే నీ పనిలోఁ బ్రవేశింపఁగలు గుదు నని తలఁచుచున్నాను.

వీ రాజ్యమునం దింకమాందు మేము సంపూర్ణముగా భాగ స్వాములము కాఁగలమని యాశ పెట్టుకొనుచున్నామో ఆ రాజ్యమున కాపద వచ్చినపుడు సాయపడుట మాకు ధర్మము. మరియు మేము సాయము చేసినచో మాకుఁ గావలసినదానిని వడిగాఁ బడయఁగల మను నాశేయు మాకుఁ గలదు. కావున తమరు మా కాశపెట్టిన

౨౭ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

సంస్కరణములలో కాంగ్రెసు ముస్లిమ్ లీగుల ముఖ్యప్రార్థనలకును సమావేశము ఉండఁ గలదని తలచుటకుఁ బ్రజలకథికారమున్నది. ఈ యుద్ధము జరుగుచున్నంతవఱకు ప్రజలు హోమ్ రూలు మొదలగు మాటలుఁగూడ మాటలాడకుండ జేయుటకుఁ బ్రయత్నించెదను. మరియు శక్తికలవాని నందఱను యుద్ధమునకుఁ బోవఁ జేరణచేయుదును. ఇటులు చేయుటవలన భారతీయులు గొప్ప భాగస్వాములు కాఁగలరు. దీనితో వర్ణభేదము, దేశభేదమును సమసిపొంగలవు.

చదువుకొనినవారిందు చాలఁ దక్కువగా నుపకరించు మార్గము బట్టి జనసామాన్యమునందు వీరికి పలుకుబడి తక్కువ. నేను హిందూ దేశమునకు వచ్చిననాఁటనుండియు జనసామాన్యమునందు చాల పరిచయము సంపాదించితిని. వీరికి హోమ్ రూల్ సంపాదింపవలయునని గట్టి పట్టు గలదు. హోమ్ రూలు లేనిచో జనుల కించుకయు సంతసము లేదు. హోమ్ రూలు సంపాదించుట కెంత త్యాగము చేసినను తక్కువయే యనిపించుకొను నని వీరి యుద్దేశము. కావున సామ్రాజ్యమున కెంతమంది స్వయంసేవకులను సమకూర్చుగలనో అంతమందిని సమకూర్చుగలనుగాని ఆర్థికసాహాయ్యమునుగుఱించి నేను చెప్పఁజాలను. అయినను భారతదేశము తన శక్తికి విించియే ధన మొసఁగెనని నాకుఁ దెలిసినంతలోఁ జెప్పఁగలను. నేను ప్రాణము లొడ్డఁ దలచియే యుద్ధపథలోని ప్రస్తావమును సమర్థించితి నని చెప్పఁగలను. కాని మాస్థితి వేఱు. మే మే దుకొణమునను భాగస్వాములముకాము. మా సాయపుఁ బునాది భవిష్యదాశకుఁ దీయఁబడినది. ఆ యాశ యెట్టిదో విశేషరూపముగాఁ దెలుపఁ దలచుచున్నాను. నేను బేరములాడుట లేదు. మే మిందు నిరాశుల మగుదుమేని నేటివఱకును మాకుఁగల గౌరవమెల్లయు కల్ల యయి పోవును.

ఆత్మకథ

మీలో మీకుఁ గల జగదములను మానుకొనినది మీరు చెప్పిన మాటలకు ఆసీసరలు చేసెడి బాధను, అత్యాచారమును సహింపుఁడని యర్థమగుచో నట్టి సహన మసంభవము. చేయవలయు నని యొక పద్ధతి పెట్టుకొని దాని ప్రకారము చేయు బాధ నెదురుకొని యరికట్టుట నా ధర్మము. కావున ఎవరిజేనియు నాచరింపవల దనియు, పూర్వ మెన్నఁజేని యాదరింపఁ బడిని ప్రజాభిప్రాయము నాచరింప వలయు ననియు తమ రాసీసరలకు సూచన చేయవలయును. చంపారణ్యమున నేండ్లతిరబడి యున్న బాధను విరోధించి నేను బ్రతిష్ఠా న్యాయముయొక్క సర్వమహత్వమును చాటితిని. సత్యమునకుఁ గాదు ధుఃఖమును సహించు శక్తి కలిగినపుడు రాజ్యమునంగు నిజమగు శక్తి లేదనియు, ప్రజాభిప్రాయమునందే కల దనియు భేదాప్రజలు కనుగొనిరి. లోకవ రాజ్య మనిన కాపము వెట్టు ప్రజల కిపు సంత కోపము లేదు. సర కారువారు సవినయమగు నాష్టాల్లంఘనమును సహించిరికావున ప్రజాభిప్రాయము నిక సంతమాత్ర మనాదరింప రని వీరికి విశ్వాసము కలిగెను. ఇ వన్నియు పరికించి చూడఁగా చంపారణ్యమునందును, భేదాయందును నా కావించిన పనులు యుద్ధము నకు సాక్షాత్సేర యగుచున్నవి. 'నీ విట్టి పనులను మాను' మన్నచో గాలి పీల్చుకొనవలదని కాసించినటులే. నేను శస్త్రబలమునకు బదులు ఆర్థిబలమును, అనఁగా ప్రేమబలమును లోకప్రియమునుగాఁ జేయుటలో సఫలఁడ నగుదునేని ముల్లోకము లెత్తివచ్చినను హిందూదేశము నెదురుగా నిలువఁబెట్టఁగలను. కావున అనేకసమయములందు ధుఃఖమును సహించుట యను సనాతననీతి నాచీవనము నందు జీర్ణించిపోవునటులు నా యాత్మను నియమించుకొనుచున్నాను. మరియు నితరులనుగూడ నీ నీతినే యవలంబింపుఁ డని చెప్పుచున్నాను. మరియు నే నేమి యొనరించినను ఈ నీతి యద్వితీయమున దని తెలుపుటకే యొనరించుచున్నాను.

౨౭ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

తుట్టకుడి మాట: ముసలమానుల రాజ్యములగుటించి గట్టి మాట యిండని బ్రిటిషు-మంత్రులను తా మడుగవలయునని కోరుచున్నాను. ప్రతి ముసలమానునకును ఈ చింత కలదని తా మెఱిగియే యున్నారు. నేను హిందువునయియుండి వారి కష్టముల నూరక చూచుచుండఁజాలను. వారి దుఃఖములు మాకును దుఃఖములే. ముసల మానురాజ్యముల హక్కులఁ గాపాడుటలోను, వీరి ధర్మస్థలములను విచారించి యాదరించుటలోను, హిందూదేశము కోరిన హోము రూలు నిచ్చుటలోను సామ్రాజ్యక్షేమ మిమిడియున్నది. నా కాంగ్లేయులయొడఁ బ్రేమ కలదు గావున నే నీ కమ్మ వ్రాసితిని. మరియు కాంగ్లేయులయందు నా కెట్టి నమ్మిక కలదో అట్టి నమ్మికనే ప్రతిహిందువునందును కలిగింపఁదలచుచున్నాను.”

మృత్యుపథము

యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుటలో నా మేను చివికెను. బెల్లము, గుండ్లగాఁ జేసిన వేరుసెనగపప్పు, నిమ్మలు నా కొనాఁటి ముఖ్యాహారము. వేరు సెనగ నధికముగా తినుట యపథ్యమని నాకుఁ దెలియునుగాని యధికముగనే తింటిని. దీనితో అతిసారము పుట్టెను. నడుమనడుమ నాశ్రమమున కరుగుట నాకు మామూలు. ఈమాత్ర మతిసార మే మంత చేయునని, నా మామూలు చొప్పున చీకటి పడువేళ నాశ్రమమున కరిగితిని. నే నా గోజులలో మండు వాడుట చాలవఱకు మానితిని. అనాఁ డుపవసించినచో తగ్గి పోవు నని నమ్మితిని. మఱునాఁటి ప్రాద్దున దేనిని ముట్టలేదు. దీనితో కొంత యుపశాంతి కలిగెను. ఇంకను ఒకటి రెండు లంఘనములు పడు నని నాకుఁ దెలియును. ఒకవేళ అంకలి యగుచో ఫలరసము తక్కు వే తేడియు పుచ్చికొనఁగూడ దనుకొంటిని.

అనాఁ డేదో పండుగ. మధ్యాహ్నమునఁగూడ నేమియును గొన నని కస్తురబాయికిఁ జెప్పినటులు గుఱుతు. కాన కస్తురబాయి నన్ను మఱిపించెను. నేనును మఱచితిని. నే నపు డే జంతువు పాలను త్రావుట లేదు. పాలనుండి పొడమిన ద్రవ్యములు గూడ నాకు నిషిద్ధములు గావున నేయుమజ్జిగలు గూడ నా కనుపాదేయములు. కాన నేతికిబదులు నూసి కలిపి యొక గోధుమపిండివంటకమును నాకొఱకు ప్రత్యేకముగా కస్తురబాయి తయారుచేసెను. ఒక గ్లాసెండు మినుపకట్టుగూడ నాకొఱకు ప్రత్యేకింపఁబడెను. నా కివి యివ్వుము. 'కస్తురబాయిమాట దక్కింపవలయును, నాలుకకుఁ

దృష్టి చేయవలయును, శరీరరక్షణమును జూచుకొనవలయును' అని తలచితిని. కాని ఎప్పుడూ యని నైతాను నా నోటినుండే కావలసి యుండెను. తిసల దొడఁగితిని. కొంతవఱకుఁ దింటిని. రుచి తీరెను. యమునకు చీటి చెల్లెఱు. తిని గంట కాకమునుపే అతిసారము ప్రకాశించెను.

రాత్రి నడియాడు చేరవలయును. సాబరమతీ స్టేషనువఱకు నడచితిని. ఆ మైలుంబావు దూరముగూడ నాకు నడచుటకుఁ గష్టమాయెను. అమదాబాదు స్టేషనులో వల్లభభాయి నన్నుఁ గలిసెను. నాకు నొప్పి మిక్కుటమాయెను. నేను నలిగియుంటి నని యతఁడు గ్రహించెను. కాని ప్రాణాంతకమగు నీబాధ నితనికిఁ గాని, యెరులకుఁగాని నేను తెలియనీయలేదు.

గుమారు పదిగంటలకు నడియాడు జేరితిమి. స్టేషనుకును అసాధాశ్రమమునకును అరమైలులోపు. ఇది నాకు పదిమైళ్లనిపించెను. చచ్చి చెడి బసకు చేరితిని. బాధ పెరిగిపోవుచుండెను. నిముస నిముసమునకును అనుమానము కలుగుచుండెను. దానితో నిక నిలువలేక పోతిని. నా బాధ నందఱకును జెప్పినై చితిని. పడక వేసితిని. ఇంతవఱకు మఱుఁగుదొడ్డి కరుగుచుంటిని. అపుడు కమోడు గోరితిని. ఇంసులకు చిన్నతనముగానే యుండెనుగాని కొరక వీలు లేకపోయెను. పూలో చందుగారు మెఱుపువలెపరుగిడి కమోడుతెచ్చిరి. సహచరు లందఱును విన్నవోయి నా చుట్టును మూఁగిరి. వీరి ప్రేమ యపారము. కాని నా బాధ తీసివేయఁగలరా? వైఁగా నా పట్టుదలకు పారము లేదు. ఇది వారి సంతాపమునకు మఱికొంచెము తోడు, వైద్యుని పిలుచుకొని వత్తు మనిరి. నే వలదంటిని. మందు పుచ్చుకొనను, చేసిన పాప మనుభవించు నంటిని. నా సహచరులు దీని సంతయు దుఃఖముతో

ఆ త్మ క థ

సహించిరి. ఇరువది నాలుగు గంటలలో ముప్పది నలుబది సారు లావలికి బల్లవలసివచ్చెను. భోజనము మానితిని. గత దినమున ఫలరసముగూడ మానితిని. హితవును లేదు.

నేటివఱకు రాతివంటి దనుకొన్న నా శరీర మప్పటి కప్పుడు మట్టికన్న హీన మయిపోయెను. ఉన్న శక్తి యంతయు మిటుమాయ మాయెను. డాక్టరు కానుగా గారు విచ్చేసిరి. మందు గొనుడని బతిమాలిరి. నే నొప్పుకొనలేదు. ఇంజెక్స్ నిత్తుననిరి. వల దంటిని. అపుడు నా కింజెక్స్ ననినఁ దెలియమి నవ్వుచేటు. అది దేనిదో రసి యనుకొంటిని. కాని పిదప నది యొక యౌషధీరసమని తెలిసెనుగాని తెలియుసరికి అక్కఱ దాటిపోయెను. విరేక మాఁగలేదు. అలపు వలన కాఁకతగిలి సంధించెను. మిత్రులు గడవిదపడి డాక్టరులను బిలిచిరి. వారు వచ్చిరిగాని వారిమాట వినని యీ కొఱపనగొయ్యి కెటులు కుదుర్చుగలరు?

నేను అంబాలాలుగాను, వారి ధర్మపత్నియు నడియాదు వచ్చిరి. నా మిత్రులతో నాలోచించి అనుదాబాదులోని తమ మిర్ జాపురపుబంగళాలోనికి మిగుల జాగ్రత్తతోఁ దీసికొనిపోయిరి. నా కీ వ్యాధిలో జరిగిన యీ నిర్మలనిష్కామసేవకంటె నధికమగు సేవ యెవరికిని జగదు. ప్రతిదినమును జ్వరము కొంచెముగాఁ దగులుచు వచ్చెను. శరీరము కుష్కించికొనుచుఁబోయెను. ఇంకను కొన్నాళ్లపాటిటులే యుండినచో లేవలేని స్థితి వచ్చు ననుకొంటిని. అంబాలాలుగారి బంగళాలో నింతప్రేమతో, వేయి కనులతో నిటులు నేను చూడఁబడుచున్నను మనసు నిలువక ఆశ్రమమునకుఁ బంపుమని కోరితిని. నా పట్టుదల కతఁడు న స్వాశ్రమమునకుఁ గొంపోయెను.

నే నిటు లాశ్రమమున మంచుమురఁ బడి యటు నిటు కొట్టు తొను మండఁగా 'జర్మనీ సంపూర్ణముగా ఓడిపోయె' ననియు, నిఁక జనుసును పోగుచేయు నక్కఱ లేదనియు కమిషనరు కబురు చేసె ననియు వల్లభభాయి చాస్త తీసికొనివచ్చెను. నే నంతటితో జనమును పోగుచేయవలయు నను చింతఁ బొసఁగితిని. దీని శాంతి కలిగెను.

జలచికిత్సచే శరీరము కొంచెము నిలువఁబడియుండెను. అతి నార మాఁగిపోయెను. కాని బలము పట్టలేదు. వైద్యులు, డాక్టరు లును పలునకముల సలహా లొసఁగిరి. కాని నే నే మందును గొన నెంచలేదు. ఇరువురు మూపుగుమిత్రులు పాలమీఁద ఒట్టున్నది గాన మాంసరసము గ్రోలు మనియు, మందుగా మాంసము గొన్నచో హాని లేదనియు యాయుర్వేదమునుండి ప్రమాణము లీయఁబొందెగిరి. ఒక మిత్రుఁడు కోడిగుడ్లఁ దిను మనెను. కాని నే నీ యుపదేశములలో నేనినేని గయికొనలేదు. అన్నింటికిని నా జనా బాకటియే.

నేను శాస్త్రమును ప్రమాణముగాఁ గొని ఖాచ్చాఖాద్య నిర్ణయము గావింపలేదు. అది నా జీవనముతోపాటు స్వతంత్రముగా నిర్మిత మాయెను. ఆ వస్తువు నీ వస్తువును దిని బ్రతుకవలయు నను లోభము సుంతయు నాకు లేదు. నా పుత్రులకు, నా భార్యకు, నా మిత్రులకు విధించిన ధర్మమును నా దగ్గఱకు వచ్చినపుడు నే నెటులు మానుకొందును?

ఇంత దీర్ఘవ్యాధి నాజీవితమున నిదియ . మొదలు. ధర్మమును పరీక్షింపను, పట్టియాడను నా కీ వ్యాధి యలభ్యయోగముగా తటస్థించెను. ఒక రాత్రి నే జీవింప ననుకొంటిని. మృత్యుదేవత నాయెదుట నిలువఁబడినటు లుండెను. శ్రీ అనసూయా బహేనుకు

ఆ త్మ క థ

వార్త పంపితిని. ఆమె పరువెత్తుకొని వచ్చెను. వల్లభభాయి వచ్చెను. డాక్టరు కొనుగాగారు వచ్చి నాడి చూచి 'ఇళ్లడు భయపడివలసిన చిహ్న మినుమంతయు నాకుఁ గానరాదు. నాడి బాగుగా నున్నది. బలము లేమివలననే మీ కీ యజడి' యని చెప్పిరి. కాని నేను నమ్మ లేదు. ఆరాత్రి గడచెను. నా కా లేయి నిదుర లేదు.

ప్రాతఃకాలము, మృత్యువు రాలేదు. కాని బ్రతుకఁగల నను నాశ నాకుఁగలుగలేదు. మృత్యు వాసన్నముగా నున్న దని తలఁచితిని. నా మిత్రుల వలన గీతలను వినుచు ఉన్నకాలము నుప యోగించుకొన నెంచితిని. ఏ పనికిని శక్తి లేదు. చదువుటకేని శక్తి లేదు. మాటాడుట కిచ్చ లేదు. ఒక్కమాట పలికినను తల గిగ్రు మనును. బ్రదిమిలో తీపి పోయెను. బ్రతుకుటకొఱకే బ్రతుకుట, అనఁగా ఊరక బ్రతుకుట యనుమాట నాకు గిట్టదు. పని పాటలు లేక, మిత్రులచే చాకిరి చేయించికొనుచు మెల్లమెల్లగా చివికి పోవు దేహమును జూచికొనుచు కూరుచుండుట నాకుఁ గష్టముగాఁదోచెను.

నే నిటులు మృత్యువునకు కని పట్టుకొని యుండుఁగా డాక్టరు తల వలకరుగారు విచిత్రమగు నొకజంతువును వెంటఁబెట్టుకొని వచ్చిరి. ఆ విచిత్రజంతు వొక మహారాష్ట్రుఁడు. అతనికి హిందూస్తానీ రాదు. చూచే చూడఁగనే నావంటి వికారపువాఁడే యని తోచెను. అతఁడు తన వైద్యమును నామీద నుపయోగింప వచ్చెను. అతఁడు గ్రాంట్ మెడికల్ కాలేజీలో విద్యనంతయు పఠిపూర్తి చేసికొనెను గాని డిగ్రీ పుచ్చుకొనకుండ వచ్చివేసెను. ఇతఁడు బ్రాహ్మసామాజికుఁ డని నా కిట్టివలఁ దలసెను. అతని పేరు కేలకర్. స్వభావముచేఁ గడు స్వతంత్రుఁడు. మంచువైద్యమునం దతనికిఁ గడు సమ్మిక. నా జబ్బు విని తన వైద్యము నాకు చేయ వచ్చిననాటనుండి

యితనికి 'ఐస్ డాక్టరు' అను బిరు దిచ్చితిమి. ఇతనికిఁ దన యభిప్రాయములయొడ పట్టుదల మిక్కుటము. డిగ్రీ గల డాక్టరులకు దెలియని కొన్ని విషయములు తాను దెలిసికొనె నని తన విశ్వాసము. తన సంస్కృత మితఁడు నాకుఁ గలిగింపఁజాలకపోవుట మా యిరువురకును చింత్యము. నే నొక హద్దునఱ కీతని పర్థతి నమ్ముదును. ఇతఁడు కొన్ని సిద్ధాంతములను తొందరపడి కావించె నని నా యభిప్రాయము.

అతఁడు కనుఁగొనిన విషయములు నిక్కము లగుఁగాక, కల్లలగు గాక. నాశరీరము నతని వైద్యపరీక్ష దిచ్చితిని. బాహ్యోపచారములచే నారోగ్యము గొనుట నా కభిమతియే. ఇంతియకాక మంచువైద్య ముఁగా జులవైద్యమే. కావున నా శరీరము నింతయు మంచుతో తోమి మొదలిడెను. అతఁడు చెప్పినంత ప్రయోజనము నా శరీరమునఁ గలిగె నని నమ్మకున్నను మృత్యువునకు కాచుకొని యున్న నేను బ్రతుకులేన్ను పట్టితిని. కొంచె ముత్సాహము కలుగఁజొచ్చెను. మానసోల్లాసముతోపాటు శారీరకోత్సాహమును గనుపట్టఁ జొచ్చెను. ఒకలి పుట్టును. పది పదియేను నిమిషములు నడియాడఁ దొడఁగితిని. 'ఇంక స్రుష్టానముఁ గొనుఁడు! ఇంత కెక్కుడు పాటవము రాఁ గలగు. నా ిట్టి సమ్యక్ కలము. స్రుష్టు పాలవలె నిర్దోషములు. అవి మాంసకోటితోఁ జేరు. స్రుష్టన్నియు పిల్లలు కావు. పిల్లలు కాని నిర్భీజము లగు స్రుష్టాంశ్లలో దొరకను. వానిని దినఁ దప్పిదము లేదు' అని కలకలుగాదు నమ్మిచెప్పిరి. నిర్భీజములగు నండములఁగూడ నేను ిననొల్ల నయితిని. కౌనలసిన పనులు కొంచెము కొంచెము చేసికొనఁగలుగుదును నా కిప్పుడు కలిగిన బలము చాలును.

కాలతుచట్టము. నా భర్తగారి దేహము

మా భారాను పోవుచో నాతోగ్యము కలుగు నని మిత్రులు

చెప్పగా విని యచటి కేగితిని. కాని యచటి నీర్లు
బలువు. నానంటి రోగి కవి పడవు. అతిసారముచే ముఁద్యారము
దుర్బల మాయెను. అచట పుం దగుటచే మలము విడుచునపుడు మితి
లేని బాధ కలిగెడిది. కావున నిమటయన్న భిక్షుయు పుట్టెను.
ఒకవారముగో మా భారానుచుండి చురలి వచ్చితిని శంకరాచార్యుగారు
నా యతోగ్యమునకు శ్రద్ధఁ బూనిరి. దలాలుగారి సలహా గొనుఁ జని
పట్టుపట్టిరి. డాక్టరు దలాలుగారు దయ చేసిరి. విషయమును వెంటనే
గ్రహింపఁగల వీరి శక్తికి నే నచ్చేరువొందితిని. వీ రిటు లనిరి:

‘తాము పాలు గొననంతవఱకు తమ శరీరము బ్రాగుపడదు.
కావున మీరు పాలు గొనవలెను. ఇయ్యము, పాషాణము వీనికి
సంబంధించిన ఇంజక్షనులఁ గొనవలెను. ఇట్లులగుచో మీ శరీరము
యథాప్రకారము కాఁగల దని నేను గాఢరంగు యీఁగలను.’

‘ఇంజక్షనులు చేయించికొందును గాని పాలు త్రాగను’ అని
నే నంటిని.

‘మీ ప్రతిజ్ఞాశరీర మెట్టిది?’ అని దలాలుగా రనిరి.

‘ఆవులకును, గేదెలకును పూకొ తగిలించి దాన పా లోడ్చు
ప్రక్రియ చేయుచున్నారు. ఈ సంగతి విఁదగా పొల్పపై తిరస్కారము
కలిగెను. మరియు షరీరము మనుష్యున కాహారము కాదు గాన నేను
షరీరసన్నానము గావించితి’నని యంటిని.

‘అటు లగుచో మేరకపాలు పుచ్చికొనవచ్చునుగదా’ యని నామంచుకుదడ నీలు. ఎదియున్న కస్తునబాయి యనెను.

‘మేరకపాలు పుచ్చుకొన్నచో నాకుఁ జాలు’నని దబాబుగా రనిరి.

నేను లోఁగి పోయితిని. సత్యాగ్రహసంగరపు సమ్మోహము నాకు జీవనలోభమును కలిగించెను. నేను ప్రతిజ్ఞాక్షాత్రుర పాలనముతో సంతసించి ప్రతిజ్ఞాత్మహనన మొనరించితిని. ప్రతిజ్ఞాసమయమున నాకు గిక్కిబుద్ధియు మాహిషబుద్ధియే యుండెను. అయినను ప్రతిజ్ఞాశరీరము క్షీరసామాన్యమునే చెప్పెను. మహమ్మదకు క్షీరము సహజమగు నాహారము కాఁబాల దని నే ననుకొనునంతవఱకును నాకు పాలు త్రాగుట కధికారము లేదు. ఇది యెల్లయు నాకుఁ దెలిసియున్నను మేరకపాలు పుచ్చికొనుటకు సంసిద్ధుడ నయితిని. సత్యపూజకుఁడు సత్యాగ్రహసంగ్రామము నడపుటకు బ్రతుకందలఁచి సత్యమునకు బురద పూసెను.

దాన నామనసులో పుండెనను పూఁకలేదు. మేరకపాలు విడుచుటకు గూర్చి నే నింకను విచారించుచు నేయుంటిని. మేరకపాలు గ్రావుచు దినదినమును దుఃఖము ననుభవించుచునే యుంటిని. కాని నేవ చేయవలయు నను అతినూత్నమును మోహము నన్నుఁ బట్టుకొని విడుచుట లేదు. అహింసాదృష్టితో ఆహారమును గుఱించిన పరిశోధనములు నాకుఁ బ్రియతరములు. వానివలన నా కౌనందము కలుగును; వినోదముకూడఁ గలుగును. అహింసాదృష్టిచే మేరకపాలు నాకుఁ గట్టము కలిగింపవు గాని సత్యదృష్టిచేఁ గలిగించును. నే నహింసకన్న సత్యము నెక్కువ తెలిసికొనఁగల నని నా మనస్సున భాసించుచున్నది. సత్యమును విడనాడితి నేని అహింసాగ్రంథిని

ఆత్మకథ

ఎన్నటికిని విప్లవజాల ననుకొనుచున్నాను. చేసిన ప్రతిష్ఠామొక్క శరీరమును, ఆత్మను—శబ్దాగ్రమును, భావార్థమునుగూడఁ దరిపాలించుటయే సత్యపాలనము. ప్రకృతము నే నాత్మను—భావార్థమును నాశనము చేసితిని. ఇది ప్రతిదినమును నాకు మనశ్శిల్యముగా నుండును. ఇటు లీది యంతయు నాకుఁ దెలిసి యున్నచు ప్రతిష్ఠాసంబంధమున నా ధర్మమెట్టిదో నాకుఁ దెలియుట లేదు. లెక ప్రతిష్ఠాపాలనమునకు నాకు ధైర్యము చాల దన్నమాట. ఈ లెగడునా ఒకటియే. వీలన కంకామూలమున నమ్మకము లేదు. భగవంతుడా! నాకు నమ్మక మొసఁగుము!

మేఁకపాలు పుచ్చికొన మొదలిసిన కొలఁది గోజులలో డాక్టరు దలాలుగారు మలద్వారమునందలి పుండు నాపరేషను చేసిరి. దాన ఫల మొదవెను.

నాలు గడుగులు వేయఁగల ననుకొంటిని. పత్రికలు చదువఁ దొడఁగితిని. రౌలతుకమిట్టిపోర్టు నా కంటఁ బడెను. అందలి విషయములు చూచి యవలిపోతిని. భాయి ఉమర్ కంకరలాలుగారలు వచ్చి మీ రేదో చేయకతప్ప దనిరి. నుమా రొక నెలలో నే ననుదాబాదుకు వెళ్లితిని. వల్లభభాయి దై నందినము నాకడకు వచ్చుచుండెడివాఁడు. 'ఏదో యొకటి చేయవలె'నని నే నతనికి నూచించితిని. 'ఏమి చేయవలె?' నని యతఁ డనెను. 'కమిటీవారి యభిప్రాయములు లా యగునేని దాని నిరోధించుటకు ప్రతిష్ఠా చేసి నిలువఁబడువారు పదిమంది దొరికినఁజాలు, సత్యాగ్రహ మారంభింతయు. మంచమును పట్టుకొని యుండనిచో నే నొకఁడనే ముందు పోరాడెదని నావెనుక పలువురు రాఁగలరు. ఈ దుర్బలస్థితిలో నే నీ పనికిఁ దగను' అని నే నంటిని.

౨౯ రౌలతుచట్టము-నా ధర్మసందేహము

ఈ ప్రసంగమునకు ఫలముగా నాకు సంబంధించినవారి నొక చిన్న సభగా సమకూర్చుటకు నిశ్చయము చేయఁబడియెను. రౌలతు కమిటీ-రిపోర్టులో ప్రకటింపఁబడిన సాక్ష్యమును బట్టి కమిటీవారు చేసిన సలహాలప్రకారము లా చేయవలసిన పని తే దని నాకుఁ దోచెను. ఆత్మగౌరవము కలవాఁ డెవఁడును ఈ లాను అంగీకరింపఁ జాలఁ డనియు నాకు స్పష్టముగాఁ దోచెను.

పిదప సభ జరిగెను. ఇరువది మందికిఁ గాఁబోలు-ఆహ్వానము పంపఁబడెను. వల్లభభాయిగాక వచ్చినవారిలో శ్రీమతి సరోజిని, మి. హార్నిమన్, స్వ. ఉమర్ సోబానీ, శ్రీ శంకర్లాల్ బాంకర్, శ్రీమతి అనసూయా బహేను మొదలగునా రుండి నటులు గుఱుకు.

ప్రతిజ్ఞాపత్రము తయారుచేయఁబడెను. వచ్చినవా రెల్లరును దానిమీఁద చేన్ద్రాలు పెట్టినటులే గుర్తు. అపుడు నేను పత్రము నడపుట లేదు. అయినను అపుడపుడు నా యుద్దేశములను దినపత్రి కలలోఁ బ్రకటించుచుంటిని. అపుడును అటులే ప్రకటింప మొదలిడి తిని. శంకర్లాల్ బాంకరుగా రాందోశనము చేయఁకొడఁగిరి. ఒక పనికి పునాది వేయుటయందును, దానికి బలము కూర్చుటయందును వారికిఁ గల శక్తి యపుడే నా కనుభవమాయెను.

అపు డున్న సంస్థలు సత్యాగ్రహమువంటి యొక క్రొత్త అస్త్రమును చేపట్టఁ గలుగుట యసంభవ మని తలఁచి సత్యాగ్రహ సభ యొకటి స్థాపించితిమి. బొంబాయివారిందు చాలమంది సభ్యులు గాన దీనికి కేంద్రము బొంబాయిలోనే ఉంపఁబడెను. ప్రతిజ్ఞా పత్రములమీఁద పలువురు చేన్ద్రాలు పెట్టఁకొడఁగిరి. ప్రతిసంగతియు నప్పటి కప్పటికిఁ దెలుపు పత్రికలు వెలువడఁ జొచ్చెను. ప్రతిచోటు నను సభ లాయెను. ఇది యంతయు ఫేడాలడాయని దలపించెను.

ఆ త్మ క థ

సత్యాగ్రహసభకు నే నధ్యక్షుడను. ఈ సభలో నున్న విద్యార్థికులకును, నాకును ఐక్యము కుదరలేదు. సభలో గుజరాతీ భాష నుపయోగించి తీరవలయు నని నే నంటిని. ఈ విషయమున కును, నా సూచించిన ఇంకొన్ని కార్యపద్ధతులకును వీరు విస్మితులయిరి. అయినను వీరిలో పలువురు నా పద్ధతుల నవలంబించుట కుదారత చూపి రని నే నొప్పుకొందును. కాని 'ఈ సభ యెంతకాలమో నిలువజాల'దని నేను మొదటనే యనుకొంటిని. సత్యమునుగుఱించి, అహింసనుగుఱించి నేను నొక్కిచెప్పుట సభ్యులలో పలువుర కిష్టము కాదు. అయినను ఈ సభ మొదటమొదట బాగుగా పనిచేసెను.

అద్భుతమగు హఠాత్తాళము

ఒకవంక రౌతుకమిటీరిపోర్టునకు ప్రతికూలప్రచార మెక్కువగా జరుగుచుండగా, మఱియొకవంక కమిటీవా రిచ్చిన సలహాలను అమలులోనికిఁ దెచ్చుటకు సరకారువారి అనుకూల ప్రచారమును ఎక్కువగా జరుగుచుండెను. రౌతు బిల్లు ప్రకటింపఁబడెను. నేను లెజ్లెటివ్ అసెంబ్లీ కెన్నెడును వెల్లియుండలేదు. ఈ బిల్లు చర్చింపఁబడువాఁ డిచటికి వెళ్లితిని. శాస్త్రీగారు కూడ దని గంభీరముగా మందలించుచు మహాపన్యాస మొసఁగిరి. వారి వేడి వాగ్ధారకు వైసరాయిగారు కనులు పెట్టుకొని చూచుచుండిరి. వీరి యుపన్యాసప్రభావము వైసరాయిగారి మీఁద ప్రసరించె ననుకొంటిని. శాస్త్రీగారినుండి వెచ్చని యావిరి వెల్లి విరిసెను.

నిదురఁ బోవువానిని లేపవచ్చునుగాని దొంగనిదురఁ బోవువాని చెవిలో డోలు వాయించియు లేపలేము. అచటి చట్టపుఁ జర్చయొక ప్రహసనము. సరకారువారా ప్రహసనమును ప్రదర్శించిరి. చేయవలసిన పనిని లోఁగడనే వారు నిశ్చయించుకొనిరి. కావున శాస్త్రీగారి మందలింపు మందునకును గొఱగాలేదు.

సవాళోటి బోడి జంగములలో ఈ బోడి జంగము నెవరు చూతురు? నేను వైసరాయిగారిని దర్శించితిని; చాల విన్నవించితిని. రహస్యములగు నుత్తరములు వ్రాసితిని; ప్రకటింపఁదగిన ఉత్తరములు వ్రాసితిని. 'నాకు సత్యాగ్రహముతక్కు వేటు దారి లే'దని వీనిలో తేటతెల్లము చేసితిని. కాని అంతయు వృథా.

ఆత్మకథ

ఇంకను బిల్లు గజెటులో ప్రకటింపబడలేదు. నాశరీరము దుర్బలముగా నున్నచు దీర్ఘ ప్రయాణమునకు సాహసించితిని. సభకు వలయునంత బిగ్గరిగా మాటలాడగల శక్తి నా కింకను గలుగలేదు. నిలిచి యుపన్యసింపగల శక్తి నేటివఱకును నాకు రానేలేదు. నిలువఁబడి యుపన్యసింపఁ దొడఁగితి నా కొలఁది నిమిషములలోనే నాశరీర మంతయును కంపింపఁ దొడఁగి పృథ్వీమయమునందును, ఉదరము నందును పోటు కలుగును. చెన్నపురినుండి వచ్చిన యాహ్వానమును అంగీకరింపవలయు నని తలఁచితిని. దక్షిణదేశము నాకు స్వగృహ మనిపించును. దక్షిణ-ఆఫ్రికా సంబంధమువలన తెలుఁగువారు, అటవవారు మొదలగువారినిఁ ద నాకు హక్కు కలదని నే నను కొందును. ఇటు లనుకొనుటలో పొరపాటున్న దని నా కింతవఱకును తోఁపలేదు. కన్ఠూరి రంగ అయ్యంగారికడనుండి నా కాహ్వానము వచ్చెను. ఈ యాహ్వానముచాటున శ్రీ రాజగోపాలాచార్యులుగా రున్నయటులు చెన్నపట్టణము చేరినతరువాత నాకుఁ దలసెను. వారితో నా కదే ప్రథమపరిచయ మనుకొందును. కాకున్నను మేము పరస్పరము తెలిసికొనుట కదే మొదలు.

ప్రజాకార్యములలో నెక్కువ పాల్గొనుటకు కన్ఠూరి రంగ అయ్యంగారు మొదలగు మిత్రుల యామంత్రణముచే నేలము విడి రాజగోపాలాచార్యులుగారు చెన్నపురిలో వకాలతు చేయవలసిన యన్న చోటుననే మా విడిది. ఆ గృహము కన్ఠూరి రంగ గారి దగుటచే మేము వారి యతిథులమే యని యనుకొంటిమి. రెండు మూఁజ్జాళ్లకు మహాదేవ దేశాయి నా పొరపాటు బిద్దెను, గోపాలాచార్యులుగారు మా కెవమెడముగనే యుండుచువచ్చిరి. కాని మహాదేవదేశాయి వారి పుట్టు పూర్వోత్తరము లన్నియు తెలిసి

30 అద్భుతమగు హఠతాళము

కొని 'మీరు రాజగోపాలాచార్యులవారితో పరిచయము చేసి చూడవలయు'నని నాతో ననెను.

నేను వీరితో పరిచయము చేసితిని. వీరితో ప్రతిదినమున కర్తవ్యమునుగూర్చి ముచ్చటించుచుంటిని. అపుడు సభలు తక్కువ యియ్యక దారి నామాపులో లేదు. కోలెట్ బిల్లు లా యగుచో దానిని వినయముతో భంగించు టెటులని యాలోచించితిని. సరకారువారు దానికి వీలు కలుగజేయుచో దానిని సవినయముగా భంగింపవచ్చును. ఇంకను ఏ చట్టములను మన మతిక్రమింపవచ్చును? అతిక్రమింపనగు నెడల అతిక్రమింపదగినవానికిని, అతిక్రమింపదగినవానికిని భేదక మేమిటి? ఇట్టి చట్టములు మాకు జరుగుచుండెడివి.

కన్నూరి రంగ అయ్యంగారు నాయకులను సభ కాహ్వానించిరి. ఇందు చాల చర్చ జరిగెను. అందు విజయరాఘవాచార్యులవారిది నిండు పాలు. చిన్న వినయమునుండియు పెద్ద విషయముదాక సత్యాగ్రహకాస్త్రమును రచింపవలయు నని వీరు కోరిరి. ఇది నా శక్తికి విందిన దంటిని.

మేమిటు లాలోచనలు చేయుచుండగా బిల్లు గెడెటులో చట్టముగా ప్రకటింపబడెను. ఈ వార్త వచ్చిన నాటిరేయి ఆలోచించుచు పడుకొంటిని. మామూలు వేళకంటె వడిగా లేచితిని. అర్ధనిద్ర కాబోలును; కల వచ్చెను. ప్రొద్దుననే రాజగోపాలాచార్యులవారిని బిలిచి యిటులు తెలిపితిని :

'ఈ చట్టమునకు ప్రత్యుత్తరముగా మనము దేశములో హఠతాళమును ప్రకటింపవలయు నను నూచనము నే కలగంటిని. సత్యాగ్రహ మాతృశుద్ధికి పోరాటము. ఇది ధర్మయుద్ధము. ధర్మకార్యము శుద్ధితో నారంభించుట మేలు. హిందూదేశమునందలి ప్రజ లెల్లరు

అత్మ కథ

నొకనాఁడు పవసింకురు గాక! పనిపాటలు మానుదురుగాక! ముసలమానులు 'రోజా'వినాగా ఉపవసింపరు గాన నిరువదివారుగు గంటలపవసింపఁ గోరుచున్నాను. మన కన్ని ప్రాంతములవారును తోడుపడుదురో, పడరో చెప్ప వీలులేదుగాని, బొంబాయి మద్రాసు బీహారు సింధుదేశములవారు తోడుపడుదు రని నా కాశే గలదు. ఈ ప్రదేశము లన్నియు తగిన రీతిగా హారతాళ మొనరించినచో మనము పంతువులము కావచ్చును.

నాయీ మాట రాజగోపాలాచార్యులవారికి రుచించెను. పిదప వీరు మిత్రులకుఁ దెలిపిరి. అందఱును బాగుగా నున్న దనిరి. నే నొక చిన్న నోటీసును ప్రకటించితిని. 30-3-1919 నాఁడు హారతాళ మని నిర్ణయింపఁబడెను గాని పిదప ౬-౪-1919 కి మార్చబడెను. తన తొందరగా ప్రారంభింపవలసియుండుటచే లోకులకు కొలఁది యవకాశములోనే యీ సంగతి తెలుపఁబడెను.

కాని యిది యంతయు నిటులు జరుగు నని యెవ రనుకొనిరి? హిందూదేశమునం దెల్లెడల పత్తనములలో-పల్లెలలో నెట్ల జూచినను హారతాళమే. అది దర్శనీయము! అద్భుతము!

ఆరోజులు (౧)

దక్షిణదేశమున కొంచెము సంచారము చేసి ౪ ఏప్రిలుకుఁ గాఁబోలు బొంబాయి చేరితిని. ౬ తేదీని గల కార్యక్రమము నెఱవేర్చుటకు బొంబాయి రావలసినదని శంకరలాల్ బాంకరుగారు నాకు తంతి యిచ్చిరి.

ఇంతకు ముందే మాచ్చి ౩౦ తేదీని ఢిల్లీలో హరతాళము జరిగి పోయెను. అచట శ్రద్ధానందులయు, అజమల్ ఖానులయు మాటయే ఆజ్ఞ. ఆఱవ ఏప్రిల్ వఱకును హరతాళ మాఁపవలయు నను సంగతి యచటి కాలస్యముగా నందెను. అట్టి హరతాళమును ఢిల్లీ యెన్నఁదేని అనుష్ఠించియుండలేదు. హిందువులును, ముసలమానులను కలిసిపోయిరి శ్రద్ధానందులు జమా-మసీదున కాహ్వానింపబడిరి. ముసలమానుల కోరికచే నా రచట నుపన్యసించిరి. దీనికి సరకారు-ఆఫీసరుల కన్నులు కుట్టెను. ఈ హరతాళయాత్ర నైలునేమనుదెసకుఁ బోవు చుండఁగా పోలీసులు తుపాకులు పేల్చిరి. కొందఱకు గాయములు తగిలెను; కొందఱు చచ్చిరి. ఈరీతిగా ఢిల్లీలో దండనీతి యారంభ మాయెను. వెంటనే రమ్మని నాకు శ్రద్ధానందులు వార్త నంపిరి. ఆఱవ తేదీని బొంబాయిలో కార్యక్రమమును పరిపూర్తిచేసికొనిన వెంటనే వత్తు నని నేను వారికి తంతి పంపితిని.

కొలఁది భేదమునో ఢిల్లీ ముచ్చటలే లాహోరు అమృతసరము లలో జరిగెను. డా. సత్యపాలు కిచయాగారలు వెంటనే అమృతసరము నకు రమ్మని తంతి నంపిరి. నా కవుడు వారి పరిచితి లేదు. ఢిల్లీ వచ్చి పిదప అమృతసరమునకు రాఁగల నని వారికి తంతి పంపితిని.

ఆత్మకథ

అఱవలేదీ ప్రాద్దున లక్షలకొలది జనులు చాపాటికడ సముద్రస్నానము చేసి యచటినుండి తాకుర్ ద్వారమునకు యాత్రగా బయలుదేరిరి. అం దాఁడువారు, బాలురు, బాలికలును గలరు. ఇందు ముసలమానులును పలపురు పాలుగొనిరి. కొందఱు ముసలమాను సోదర లు దాపునఁ గల యొక మసీదునకు మహ్మహ్మద్ వోనించిరి. నన్నును, సరోజినీదేవిని శివస్వామిని పుణ్యం కోరిరి. దేశభక్తికిని, హిందూ ముసలమానుల యొకమత్యమునకును అచట నందఱచేత ప్రతిజ్ఞలు చేయింపవలయునని విధిదాసజేరాజుగారి నూచించిరి. ఇంత వడిగా ప్రతిజ్ఞలు గొనటకు నేను సమ్మతించలేదు. ఇపుడు జరిగినదానితో సంతోషపడుట మంచి దని నేను సలహా యిచ్చితిని. బాస చేసిన తరువాత దానిని మీఱరాదు. దేశభక్తి యన నేమో లెస్సగా తెలిసికొనవలయును. హిందూముసలమానుల యొకమత్యమునకు పూన వలసిన భారము చాల దొడ్డిది. దానిని బాగుగాఁ దెలిసికొనవలయును. ఇట్టి ప్రమాణములు తీసికొనఁ గోరువా రిందులకుఁగాను మఱువాఁటి ప్రాద్దున చాపాటికడ సమావేశము కావలయు నని నేను తెలిపితిని.

బొంబాయిలో సంపూర్ణహార తాళము—

చిట్టమును శాంతిముగా నతిక్రమించుటకు సంపూర్ణప్రయత్నము ల్లానరింపఁబడెను. రెండుమూడు చిట్టము లతిక్రమింపఁదగినవి కలవు. అవియే మ మృతిక్రమింపుఁ డని చెప్పును. వానిని రద్దు చేయింప వలయును. వీనిలో నొక చిట్టమునుమాత్ర మతిక్రమింపఁదలఁచితిమి. ఉప్పుచిట్ట మండఱకు నసమ్మతము. దాని వాఁపుటకుఁ జాలఁ గాలమునుండి దొడ్డ ప్రయత్నములు జరుగుచు వచ్చుచున్నవి. కావున దీని నతిక్రమించుట కొవరి యిండ్లలో వా రుప్పును వండివలయు నని నేను నూచించితిని. సరకారువారు కొన్ని గ్రంథములను నిషేధించిరి. ఆ చిట్టముగూడ నతిక్రమింపఁదగిన దని నేను నూచించితిని. ఇట్టివి

నా పుస్తకములు రెండు: హిందీ-స్వగాజ్యము, సహ్యోగయము. ఈ రెంటిని అచ్చువేసి బహిరంగముగా అమ్మినచో నన్నింటికంటె సహజమైన కారణోల్లంఘన నుగును. కావున నీ ప్రంథములెక్కువగా ముద్రించితిమి. నాయంతనోపవాస మయినపింప జరిగిన మహాసభ ముగిసినతిరువాత వీనిని అమ్మక జూపితిమి.

అనంతరే సాయంకాలమున స్వయంసేవకు లీ పుస్తకముల నమ్మక వాడగిరి సహజనీదేవి యొక కారుమీదను, కేనొక కారు మీదను బతులు దేజితిమి. ముద్రించిన పుస్తకము లన్నియు అయి పోయెను. వనూలయిన సామియోగమున కుపయోగింపబడెను. ఒక్కొక్క దాని వెల పావలా కాని నాకడను, సహజనీదేవికడను ఎవరును పావల యిచ్చి కొన్నటులు లేదు. కేబుగో నున్నదెల్లయు నిచ్చి పుస్తకములు గొన్నవారు పలువురు. కొందఱు పది రూపాయలనోట్లున, కొందఱు పైదురూపాయలనోట్లును ఇచ్చిరి. ఒక పుస్తకము నకు ఏబది రూకల వెల వచ్చినటులు గుర్తు. కొట్టిన బెట్టుదు రని గూడకొనువానిని హెచ్చరించిరిని. కాని ఆ సమయమున అందఱును జైలు భయ మెగిరిపోయెను.

కాని మే మమ్మన పుస్తకములు తమచే నిషిద్ధము లయినవి కారని సరకారువారి యభిప్రాయము. మొదట ముద్రింపబడిన పుస్తకములు జప్తుచేయ బడెను. వాని నమ్మినయెడలనే తప్పు. ఇది రెండవ కూర్పు. కావున నిది వారిమాపులో చట్టమునకు భంగము కలిగించుట కాదు. ఇటులు తెలియుటచే జనమునకు కులాసా లేక పోయెను.

దేశభక్తిని గుఱించియు, హిందూమతముద్దీయనమొనమును గుఱించియు శపథము లొనరించుట కామలువాడు చావాటిలో

ఆత్మకథ

నొకసభ జరిగెను. తెల్లని వన్నియు పాలుగా వని విజ్ఞానదాస్ జేరాజుణ్ణి గారు తెలిసికొనుట కదియే ప్రథమపర్యాయము. కొలఁదిమంది సభకు వచ్చిరి. నాఁడు కూడిన యయిదాఱుగురు స్త్రీలు నాకు స్పష్టముగా గుర్తున్నారు. మగవారును కొలఁదిమందియే. నేను శపథమును వ్రాసి యుంచుకొంటిని. దాని యర్థమును వివరించితిని. కొలఁదిమందియే వచ్చినందులకు నా కాశ్చర్యముగాని, దుఃఖముగాని కలుగలేదు. చుటుకుపాలు గల్పపనులలో ప్రజకు పక్షపాతము మెండు. ఉపయోగింపవలసిన పనులను ప్రారంభించుటలో నభిరుచి లేదు. నా కీ సంగతి మొదటినుండియు ననుభవము.

ఈ విషయమును వివరించుటకు వేటొక ప్రకరణము కావలయును.

ఏడవ తేదీ రాత్రి నేను ఢిల్లీ అమృతసరములకు బయలుదేరితిని. ఎనిమిదవ తేదీకి ముగ్గుర చేరితిని. అపుడే నన్ను పట్టుకొందు రను సవ్యధి బయలుదేరిన ముగ్గురకు తరువాత స్టేషనులో బండియాగెను. నన్ను గిదవాటిగారు చూడవచ్చిరి. 'మిమ్ము తప్పక పట్టుకొందురు; ఏమేని పని యున్న నేను చేయుదును' అని వీరు తెలిపిరి. 'మంచిది, అక్కఱ కలుగుచోఁ దెలుపుదు' నని నే నంటిని. పలవలో స్టేషను చేరకమున్నే పోలీసు-ఆఫీస రొకడు నా చేతి కొక హుకు మిచ్చెను '—మీరు పంజాబులో ప్రవేశించునెడల నల్లరి జరుగునని మాకు భయముకావున మీరు పంజాబు త్రొక్కఁగూడదు,' పోలీ సీ హుకుము నాకుఁ జూపి రైలు దిగుమనెను. 'అల్లరి జరిపించుటకు నే నచటికిఁ బోవుట లేదు; అల్లరి మాపుటకు నేను పోవుచుంటిని. అందు లకు నాయకులు నన్ను సమ్మతించిరి. కావున నే నీ హుకుము ననాదరింప వలసినవచ్చినది. ఇది చింతాజనకము' అని నే నంటిని.

పలవల్ నేనును వచ్చెను. మహాదేవదేశాయి నాతోఁగూడ
 కన్యచుండెను. ఢిల్లీ వెళ్లి శ్రద్ధానందుల కీ వార్త లందింపుమనియు,
 ఒంమును శాంతిముగా నుండఁ దెలుపు మనియు మహాదేవదేశాయికిఁ
 జెప్పితిని. మరియు నే నీ యాజ్ఞ మిటుటకుఁ గల కారణమును
 దెలుపు మంటిని. మరియు శిక్షను నే ననుభవింప సంసిద్ధుడననియు,
 శిక్ష వేసినపిదపఁగూడ మన మొర్పు జూపినయెడలనే మనకు
 విజయము కలుగు ననియుఁ దెలుపు మంటిని.

పలవల్ నేనునులో నన్ను దింపి పోలీసుల వశ మొనరించిరి.
 కొలఁది నేపటిలోనే ఢిల్లీ నుండి యొక రైలు వచ్చెను. న న్ను దొక
 మూడవ తరగతి పెట్టెలో నెక్కించిరి. పోలీసు సిబ్బంది నన్ను
 వెంబడించియుండెను. మధురలో దింపి నన్ను పోలీసు బారకాసుల
 లోనికిఁ దీసికొనిపోయిరి. న న్నేమి చేయఁదలఁచికొనిరో, ఎన్నెటకుఁ
 దీసికొని పోవఁగలరో యెవరికిని దెలియదు. తెలవాటుజామున
 నాలుగుగంటలకు నన్ను లేపి బొంబాయి దెసకుఁ బోవు మట్టిబండిలో
 నెక్కించిరి. రెండుగంటలకు సవాతా మాధోపురమున దింపిరి.
 లాహోరునుండి ఇక్సెక్టర్లు మి. బోరింగు బొంబాయిమేలులో
 దిగెను. వారు నన్ను వశపఱిచికొనిరి.

న న్నిచట మొదటి తరగతి బండిలో నెక్కించిరి
 దొర నాతోఁగూడ నుండెను. లోఁగడ నేను మామూలు కైదీని.
 ఇపుడు 'జెంటిల్' మేక్స్ కైదీని. ఈ యాఫీసరు సర్ మైకేల్
 స్ట్రెయియరును స్ట్రాతము చేయఁదొడఁగెను. 'సర్ మైకేలు గారికి
 మీయొడ వేటుగా నెట్టి విరోధమును లేదుగాని మీరు పంజాబు
 విప్లవో నచట గందరగోళము జరుగునని' వారికి భయము' అని యీ
 రీతిగాఁ జాలఁ జెప్పెను. కావున మీ యంతట మీరు బొంబాయికి

ఆత్మకథ

మరలిపొండనియు, పంజాబునరీహద్దు ప్రొక్కవలదనియుఁ దెలిపెను. 'ఈ హుకుమును పరిపాలింప మీ డేదు. నాయంతట నేను బొంబాయికి పోఁజాలను' అని నే నంటిని. 'కావున నిక్కఁ బేయునది లేక 'మీమీఁద అసులు జరిపెద' ననెను. 'ఏమి జరుపుదును?' అని యంటిని. 'నాకును దెలియదు, పై ఆఫీసరుల ఉత్తరువు చొప్పునఁ జేయవలయును. కాని ప్రకృతము విమ్ము నేను బొంబాయికి తీసికొనిపోవుచున్నాను' అనెను.

సూరతు స్తేషను వచ్చెను. హతీయొక పోలీసు-ఆఫీసరు నన్ను వశపఱచికొనెను. రైలు బొంబాయి సమీపించుచుండఁగా నతఁ డిటు లనెను: 'మీ కిచట విడువల. మీరు మెరీక్లైన్సు స్తేషను కడ దిగినచో బాగుండు నని తోఁచును. క్లోబాస్తేషనుకడ జనసమూహము మూఁగుట కవకాశ మున్నది.' నే నతని కోరిక నామోదంబు నంటిని. అతఁ డందులకు సంతసించి నాకు ధన్యవాదము లొసఁగెను. నేను మెరీక్లైన్సుకడ దిగితిని. అచట నొక మిత్రుని గుర్రపుబండి కావవచ్చెను. దానిమీఁద రేవాశంకర్ ఝవేరీగారి యింటి కేఁగితిని. 'మిమ్ములను పట్టుకొని రని విని జనులు కోపపూరితు లయిరి. పోయధునికడ నల్లరులు జరుగు నని భయము కలుగుచున్నది. అప్పుడే మేస్త్రీటును, పోలీసులును అచటికి వెల్లిరి' అని రేవాశంకరులు చెప్పిరి.

ఉమర్ సోబానీ, అననూయా బహేనుగారలు నావెనుకనే మోటరుమీఁద వచ్చి 'వెంటనే మీరు రావలయును. జన మూఁగుట తేదు. మేము వారి నాపఁజాలము. మీరు కనఁబడినఁ జాలును; ఆల్లరి ఆఁగిపోవును' అనిరి.

నేను మోటరులోఁగి గూరుచుంటిని. పోయధునికడఁ జాల జనము కానిపించుచుండెను. నన్నుఁ జూడఁగానే వారి కానంద మూఁగలేదు. వందేమాతరమ్, అల్లాహ్ అక్బర్ అను ధ్వనులతో

అకాశము బూరటిల్లెను. పాయధునికడ పోలీసు గుర్రపురౌతులు కనబడిరి. మేడలమీదనుండి ఇటుకల వగ్గము కురియుచుండెను. 'కాంతముగా నుండుడు; కాంతముగా నుండి' యని చెతులు జోడించి నేను ప్రార్థించుచుంటిని. మేముగూడ ఆ యిటుకవారను తప్పించు కొనలేకపోతిమి.

అబ్దుల్ గహమాను వీధినుండి యీ యూరేంగింపు క్రాఫర్డు మార్కెటుచేస కేగుచుండగా గుర్రపురౌతు లెగురుగా నిలువబడిరి. ఈ యూరేంగింపు కొటచేస కేగుకుండఁ జేయుటకు వారు చాలఁ బ్రయత్నించుచుండిరి. జనము అపరిమేయముగా నుండెను. జనము పోలీసులను చీల్చుకొని ముందులకు సాగుచుండెను. నా మాటయు సాగునటులు తోచలేదు, అపుడు పోలీసు-ఆఫీసు గుంపును చెదురఁ గొట్టుట కాజ్ఞ యిచ్చెను. రౌతు లొక్కతూరి జనముపై గుర్రములను పరుగెత్తించిరి. లోకులకు బరిసెలు స్రుచ్చుకొనుచుండెను. నాకును తప్ప దనుకొంటిని గాని బరిసెలు మా మోటరును రాచి కొనుచుఁబోయెను. రౌతులు గైలువేగముతోఁ బరుగిడిరి. జనము విడిసిపోయెను. ఎచటివారచట పరుగిడఁ దొడఁగిరి కొందఱు మట్టగింపఁబడిరి; కొందఱకు గాయములు తగిలెను. రౌతు లావలి కేగుటకా దారి లేదు; జనము పోవుటకా అంతకన్న లేదు. వెనుక కేగుటకును వీలులేదు; ముందఱ కేగుటకును వీలులేదు. రౌతులును, జనులును పిచ్చియై త్తిసవారివలె నుండిరి. రౌతు లేమి చేయుచుండిరో రౌతులకే తెలియుటలేదు. కనులు మూసికొని గుర్రములను దొడు తీయించిరి. అది యెల్లయు భయంకరముగా నుండెను. రౌతులును, జనమును ఆ గందరగోళమున 'కలగావులగ' మయిపోయిరి.

ఈ రీతిగా జనము చెదరఁగొట్టఁబడెను. ఊరేంగింపు ముందరకు పరుగకుండ జేయఁబడెను. మా మోటరును ముందరకుఁ బోనిచ్చిరి. కమిషనరు-ఆఫీసుముందు బండినిలిపి పోలీసువారి వ్యవహారమును ప్రియమిచ్చెయుటకు లోని కేగితిని.

ఆ రోజులు (౨)

క మించనరు మేషమైట్లెక్కుదునుగదా, క్రిందినుండి మీదివఱకును నైనికులు తుపాకులతో నిలువఁబడి యుండిరి. వారిని జూచినవా రెవరును యుద్ధమునకు పన్నుధులుగా లేరనుకొనరు. బోరింగుగారు గ్రీఫీత్తుగారికడఁ గూర్చుండియుండిరి.

నా చూచిన సంగతు లన్నియు గ్రీఫీత్తుగారికిఁ జెప్పితిని. ఇతఁ డిట్లు సంక్షేపించి ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను: 'ఈ యూరేగింపు కోట దెవ కరుగుట నా కిష్టముకాదు. అచట గందరగోళము గాక తప్పదు. ఎంత చెప్పిచూచినను జనులు మరలలేదు. కావున అమలు జరిపింపక తప్పకపోయెను.'

నే నిటు లంటిని: 'దీనిలాభము మీకుఁ దెలియకపోదు. గుర్రపు డెక్కలక్రింద జనము నలివిలిగాక తప్పదు. గుర్రపుసవారులను బంప వలసినంత పని లే దని నే ననుకొందును.'

దొరగా రిటు లనిరి: 'మీ రటులు నిశ్చయింపఁ దగదు. మీ బోధలు జనులచే నెట్టి పనులు చేయించునో ఆ సంగతి మీకంటె మా కెక్కువగా తెలియును. మేము ముందుగా జాగ్రత్త పడనిచో చాల పోని చేకూరును. జనులు మీ మాటలుఁగూడ విన రని నేను మీకుఁ దెలియఁజెప్పచున్నాను. చట్టము నతిక్రమించుటయే లోకులకు చప్పున పట్టును గాని, కొంతి నెలకొలుపుట వారి కే క్తి కతీతము. మీ పాతువులు చాల దొడ్డవి. కాని లోకుల కవి అర్థముకావు. వారి స్వభావమునే నా రనువర్తింతురు.'

‘తమకును’ నాకును మతభేద మచ్చటనే. స్వభావముచే లోకము కలవాప్రియము కాదు, శాంతిప్రియమునుండి!’

మే మిటులు చాలనేపు వాదించుకొంటిమి.

తుదకు గ్రీఫిత్తుగా రిటు లనిరి: ‘మీమాట లోకులు విన రను కొనుడు! మీ రపు డేమి చేయుదురు?’

‘నా కట్టి సమ్యక్ము కలిగినచో ఈ పోరాటమును కట్టి పెట్టుదును.’ అని నే నంటిని.

‘ఏమి? విడిచిపెట్టినచో వెంటనే పంజాబు వెళ్లుదు నని మీరు బోరింగుగారతో ననలేదా?’

‘అ, అవును. తిరుగు రైలులోనే వెళ్ళదలచితిని. కాని అది యింక నేటి మాట కాదు.’

‘మీరు కొంచెము శాంతి వహించియున్నచో సంగతులన్నియు మీకే తెలియును. ఇపు డమదాబాదులో నేమి జరుగుచున్నదో మీకుఁ దెలియునా? అమృతసరమున నేమి జరిగెనో తెలియునా? ఎల్లాడలను లోకులకు వెట్టి యెత్తినటు లున్నది. నాకును అన్ని సంగతులు తెలియలేదు. కొన్నిచోటుల తంతిఠీగలు తెగఁగొట్టఁ బడెను. ఈ దోస మంతయు మీదియే.’

‘నా జనాబుదారీ ఉన్న చోట దోసమును నా నెత్తిమీఁదఁ బెట్టుకొనక మానను. అమదాబాదులో అల్లరి జరిగె ననఁగా నాకు వింతయు, వెతయుఁ గలుగుచున్నవి. అమృతసరమునకు నాపూచీలేదు. నే నచటి కెన్నఁడును వెళ్ళియుండలేదు. నే నచట నెవరిని ఎఱుఁగను. కాని సరకారువారు న న్నచటికిఁ బోనిచ్చి యుండినచో నే నచటి కింతిని కాపాడియుండువాడ నని ధైర్యముగాఁ జెప్పఁగలను. న న్నొప్పినైచి సరకారువారు లోకులను రెచ్చఁగొట్టిరి.’

ఆత్మకథ

వారి మాటలు వారు చెప్పిరి. నా మాటలు నేనె చెప్పితిని. మాకు సామరస్యము కడురలేదు. చౌపాటిలో సభ జరిపి జనలకు శాంతి బోధింతు నని నా యుద్దేశము నెఱింగించి వారికడ సెలవు గొంటిని.

చౌపాటిలో సభ జరిగెను. శాంతిని కూర్చి, సత్యాగ్రహ మర్యాదను గుఱించి వివరించి సత్యాగ్రహము సత్యోలుగ కొక క్రేడ యనియు, లోకులు శాంతిని పరిపాలింపలేని వారిక సత్యాగ్రహము నకు నీరు వదలుకొనవలయు ననియుఁ జెప్పితిని.

అమదాబాదులో నల్లగులు జరిగెనని శ్రీ అనసూకూబేషకుఁ గూడ వార్త వచ్చెను. ఆమెయు అగెస్తు చేయఁబడెనని యెవఁడో పుకారు పుట్టించెను. దీనితో కూలివారికి కోప మెత్తెను. వారు హఠాత్వము చేసిరి. కోపముచే పిచ్చి పనులు చేసిరి. ఒక సాగ్జంటుం ఁపఁబడెను.

నే నమదాబాదు వెళ్ళితిని. నడియాదుకడ రైలుపట్టాల నూడఁ దీయుటకు ప్రయత్నములు జరిగెను. వీరామగామున ఒక గవ్వ మెంటు - అఫీసరు కూనీ చేయఁబడెను. నే నమదాబాదు చేరువరికి మార్షల్ లా చలాయించుచుండెను. లోకులు భీతు లయిపోయిరి. చేసినపనికి వడ్డీతో ననుభవింపవలసి వచ్చెను.

కమిషనరు ప్రాట్ గారికడకు ననుఁ దీసికొనిపోవుట కొకఁడు రైలు స్టేషనుకడ వేచియుండెను. నేను వారికడ కరిగితిని. ఆయన 'కోపముతో' మండిపోవుచుండెను. నే నతనితో చల్లగా మాటలాడితిని. జోగిన చావునకు నా భేదము తెలిపితిని. మార్షల్ లాతో పనిలేదనియు, శాంతికి వలయు ప్రయత్నము నేను చేయునుననియుఁ దెలిపితిని. సబర్మాత్యాక్రమముకడ నింగులకుఁగాను ఒక సభ నేర్పాటుచేయుట కనుజ్ఞ వేడితిని. వారును సమ్మతించిరి. ౧౩ ఏప్రిల్ ఆదివారమున సభ యయినటులు గుర్తు. ఆనాఁడో. ఆమరునాఁడో మార్షల్ లాగూడ

రద్దయినట్లులు గుర్తు. నే నా సభలో లోకుల దోషము లెత్తి చూపితిని. నేను మాట్లాడు ఉపవాసమును విధించుకొంటిని. ఒక దిండు ఉపవసేంపుఁ డని లోకులకు సలహా నిచ్చితిని. తప్పు లొనర్చినవారిని తమ తప్పుల నొప్పుకొనుఁ డనియు సలహా యిచ్చితిని.

నాధర్మము నాకు తెల్లముగాఁ దెలిసెను. నేను నాకుఁ గల తీరికలో నెక్కువ పా లెవరికొఱకు వినియోగించితినిో, ఎవరికి నేను సేవ లొనరించితినిో, ఎవరిమీఁద నేను పెద్దపెద్ద యాశలు పెట్టుకొని యుంటినిో వారే యీ యల్లరిలో పాలుగొని రసినవో నాకు కష్టము కాదా? నాకును ఈ దోషమున పాలు గల దని గ్రహించితిని.

తప్పుల నొప్పుకొనుఁ డని నేను ప్రజకు సలహా యిచ్చినటులే తప్పులను తుమింపుఁ డని సరకారువారికిని సలహా యిచ్చితిని గాని నామాట యెవరను వినలేదు.

ప్ర. సర్ రమణభాయి లోనగు అమదాబాదు పెద్దలు సత్యాగ్రహమును నిలుపుఁ డని ననుఁ గోరవచ్చిరి. ననుఁ గోర నక్కఱయే లేదు. లోకులు శాంతిని జక్కగా నభ్యసించనంతవట్టు సత్యాగ్రహమును నిలిపి వేయవలయునని నేనే నిశ్చయించుకొనియుంటిని. దీనికి వారు ప్రసన్ను లయిరి.

దీనికి మఱి కొందఱు మిత్రు లప్రసన్ను లయిరి. సత్యాగ్రహము నకు శాంతి తప్పని నియమ మగుచో సామదాయికసత్యాగ్రహము విఫల మగునని వీరి మతము. కాని నామతము నేఱు. నే నెవరిలో పని చేసితినిో, నే నెవరిమీఁద ఆశ పెట్టుకొనియుంటినిో వారే శాంతిని పాలింపనియెడల సత్యాగ్రహము జరుపుటకు వీలులేని మాట నిక్కము. ఎవరిచే సత్యాగ్రహము నడిపింపవలసియుండునో వారి చేత ఆ సత్యాగ్రహమునకుఁ గావలసిన శాంతి నంతయు పరిపాలింపఁ జేయఁ గలిగియుండుట నాయకుల కావశ్యకము. ఈ యభిప్రాయమును నేను ఇప్పటికిని మార్చుకొనఁజాలను.

కొండంత తప్పు

అనుదాబాదుతో సభ యునునెంటే నడియూ వెల్లితిని.

కొండంత తప్పుయు, హినువత్సవమంత తప్పుయు అని వాడుక యునునెంటే ఉపయోగించితిని. అనుదాబాదునందే నా తప్పు నాకు మనకమనక గాఁ గానిపించెను. నేను నడియూదులో జరిగిన ఘోరములు కనులారఁ గాంచితిని. శిఖేడాజిల్లాలో ననేకు లగె స్తయి రని వింటిని. శిఖేడాలోను, మిగిలిన చోటులను చుట్టము నతిక్రమింపుఁ డని తఱి రాకముందే నే నభ్యుదయము చుట్ట తప్పుయు, కొండంత తప్పుయు అని నా కర్థమయెను.

నే నపుడు సభలో నుపన్యసించుచుంటిని. నే నీ తప్పిదమును బిప్పుకొంటిని. అటు లొప్పుకొనుట నా కపహాస్యముగా నున్నను బిప్పుకొనినందులకు నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. ఏనుఁగులంత యొగుల తప్పులు నలుగు లంతవిగను, అవగింజలంత మనతప్పులు కొండలంతలుగను మనము చూడఁగలుగుట నేర్పుకొనినచో మన దోషములయు, పరుల దోషములయు ప్రమాణము మన మెఱుఁగఁగలుగుదుము. సత్యాగ్రహి తాఁగోరువాఁ డీ సామాన్యనియమమును కడు నూత్నముగా పరిపాలింపవలయును.

ఇక ఈ కొండంత తప్పేదియో కనుఁగొందము. చుట్టమును వినయముతో నతిక్రమింప నర్హుఁడగువాఁడు లాయెడ వినయమును, సమ్మతియును చూపవలయును. మనము చాలవఱకు దండభీతిచే లాకు బద్ధుల మయి యున్నాము. ఆ లాకు ముఖ్యముగా నీతికిఁగానీ, అనీతికిఁ

గాని సంబంధించి యుండవు. ఎటు లనగా లా యున్నను, లా శక్తున్నను మంచివాఁ డెవఁడును దొంగతనము చేయఁడు. ఆ మంచి వాఁడే చీకటిలో శ్రోక్కుడుబండిమీఁద దీపమును ఉంచవలయు నను లాను అతిక్రమించి, అతిక్రమించినందులకు చింతింపఁడు. ఈ నియమము పాలింపవలసిన దని యెవరేని సలహా యిచ్చుచో ఎంత మంచివాఁడేని ఆ నియమపాలనమునకు సంసిద్ధుఁడు కాఁడు. కాని ఇట్టి చట్ట మొకటి పుట్టినపుడు దాని నతిక్రమించుచో జరిమానా తగులు నను భయము కలుగుచో ఆ జరిమానాను తప్పకొనుటకే దీప ముంచును. ఈ నియమమును పరిపాలించుట దండమువలని భయముచేఁ గాని స్వేచ్ఛ చేఁగాదు.

కాని సత్యాగ్రహి సంఘమునకు సంబంధించిన 'లా'లను లెస్సగా తెలిసికొని గౌరవింపవలయు నను ధర్మ మెఱిగికొని స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా గౌరవించును. సాంఘికమగు లా ను తెలిసికొని ఇచ్చాపూర్వకముగా పరిపాలించువానికి 'ఈ లా నీతికి సంబంధించినది, ఈ లా నీతికి సంబంధింపనిది' అని భేషము తెలిసికొను శక్తి కలుగును. ఈ చెప్పఁబడిన మేరలో లాను అతిక్రమింపఁగల అధికారము కలుగును. ఇట్టి యధికారము రాకముందే చట్టము నతిక్రమింపవలసిన దని నేనంటిని. ఇది తప్పు. ఈ తప్పు నాకు కొండంతగా కానిపించెను. ఖేడా జిల్లాలో కా లిడఁగనే తొల్లిటి సత్యాగ్రహమంతయు నాకు గుర్తురచ్చి 'ఎదుటి గోడను గానక కనులు మూసికొని పరుగు లెత్తించితి' ననుకొంటిని. మరియు చట్టము నతిక్రమించు నర్హత కలుగకముందు దానిలో నిమిడియున్న ఆర్థము లన్నియు లెస్సగా తెలిసికొనవలయు ననుకొంటిని. ప్రతిదినమును బుద్ధిపూర్వకముగా చట్టము నతిక్రమించుచుండువారును, దొంగతనముగా పలుమాటలు

ఆత్మకథ

చట్టము నతిక్రమించుచుండువారను ఒక్కతూరి దీని నెటులు తెలిసి
కొనఁగలరు? దీని మర్యాదాపాలన మెటులు చేయఁగలరు?

లక్షలకొలఁది జనము దీనిని సమగ్రముగా పరిపాలింపఁజాల రను
మాట తేటతెల్లము. కావున సాముదాయికముగా చట్టము నుల్లంఘిం
చుటకు ముందు స్వయంసేవకుల నేన యొకటి తయారుకావలెను. వీరు
లోకులకు చక్కగా తెలుపఁగలవారుగా నుండవలయును. ప్రతి
క్షణమును దారి చూపఁగలవారుగా నుండవలయును. వీరికి సత్యాగ్రహ
మర్యాద సమగ్రముగాఁ దెలిసియుండవలయును.

ఇట్టి యాలోచనలతో నేను బొంబాయి చేరితిని. సత్యాగ్రహ
సభాద్వారమున స్వయంసేవకుల నేనను తయారుచేసితిని. వీరి
సాయమున లోకులకు చట్టమును వినయముగా నుల్లంఘించుటనుగూర్చి
తెలుపఁ దొడఁగితిని. సత్యాగ్రహరహస్యములఁ దెలుపుటకు చిన్న
చిన్న పత్రికలు ప్రకటింప మొదలిడితిని.

ఇటు లీ పని జరుగుచున్నదికాని దీని లోకుల కభిరుచి కలిగి
నటులు నాకుఁ దోచలేదు. స్వయంసేవకులూ, యొక్కవగా సమకూర
లేదు. సమకూరినవారూ, సత్యాగ్రహమును సమగ్రముగా గ్రహ్యసింప
లేదు. ఇంతియకాక క్రమక్రమముగా వీరి సంఖ్య పెరుగుటకు బదులు
దిగజాతిఁ దొడఁగెను. నే నీ బండి నెంత వడిగా నడపవలయు నను
కొంటినో అది అంత వడిగా నడవ దని తెలిసికొంటిని.

సవజీవన్ యంగిండియాలు

శాంతిని నెలకొల్పు నాందోళన మిటు లొకవంక మెల్లగా జరుగుచుండగా, సరకారువారి దండనీతి మఱియొక వంక జోరుగా సాగుచుండెను. పంజాబులో ఈ దండనీతిప్రభావము కాని పించెను. నాయకు లరెన్సు చేయఁబడిరి. 'లా లే' దనుటకు మాటు పేరయిన మార్షల్ లా ప్రకటింపఁబడెను. క్రొత్త కోర్టు లేర్పాటు చేయఁబడెను. ఈ కోర్టులకు సాక్ష్య ముక్కఱలేదు. ప్రమాణ ముక్కఱలేదు. నిరంకుశాధికారమున కివి తావులు. అమృతసరమున ఏమియు నెఱుంగని స్త్రీ పురుషులను పురుగులవలె పొట్టలమీఁద దేకించిరి. హిందూ దేశమునకును, ప్రపంచమునకును తెలిసియున్న జలియన్ వాలా బాగుహత్యలుగూడ దీనిముందు నాకు తక్కువగాఁ గానిపించెను.

ఏ మయినను సరే వెంటనే పంజాబు రావలయు నని నాకు వార్త వచ్చెను. అనజ్ఞాతు వైసరాయిగారికి వ్రాసితిని; తంతి యిచ్చితిని గాని లాభము లేకపోయెను. నెలవు లేకుండ పంజాబు సరిహద్దును త్రొక్కుదునేని చట్టము నతిక్రమించితి నను సంతోషమే దక్కును. ఈ సంకట మెటులు తప్పించుకొందునా యని చింతించితిని. నే నిపుడు పంజాబునకు వెళ్లినయెడల నది చట్టమును వినయముతో నుల్లంఘించుట యనిపించుకొనదు. నేను కోరెడు శాంతి హితవరణ మచట లేదు. పంజాబు-నాదిర్నాలచే లోకుల కశాంతి రచ్చెను. నే నిట్టి తఱి చట్టమును ఢిక్కరించుచో నిష్పల్లో నేయి పోసినటు లగును. కావున మిత్రులు నన్ను రమ్మని కోరినను నేను పోదలఁపలేదు. ఇట్టి నిర్ణయము నాకు చేదు మండే. నే నిటులు

అ త్మ క థ

ప్రతిదివమును పంజాబునుండి వచ్చు దురంతము లయిన వార్తలు వినుచు, పండ్లు కొనుగడుకొనుచుఁ గూరుచుండవలసి వచ్చెను.

ఎవరి చేతులలో బాంబేక్రానికల్ పత్రిక ప్రచుండకైగా నేర్పడెనో అట్టి హోర్నిమనుగారిని సరకారువారు ఎవరికిని దెలియకుండ దేశాంతరమునకు బంపివేసిరి. ఈ దొంగపనికి నా కింకను దుఃఖము పోలేదు. హోర్నిమనుగారు లా వల దనువారు కారని నే నెఱుఁగుదును. సత్యాగ్రహ- కమిటీవారి సలహా లేకుండ పంజాబు సరకారువారి హుకుమును మీఱుట వీరి కిష్టము కాదు. సత్యాగ్రహమును నే నాచకముందే సత్యాగ్రహము నాఁపుఁ డని వీరు నాకు ఉత్తరము వ్రాసిరి. టపాలో రావలయుటచే ఈ యుత్తరము నాప్రకటనకు తరువాత నా కందెను. కావున వీరిని దేశాంతరము పంపుట నా కెంత యాశ్చర్యము కలిగించెనో అంత దుఃఖము గూడఁ గలిగించెను.

ఇటు లీ ఘటన జరిగిన తరువాత బాంబే క్రానికల్ పత్రికా వ్యవస్థాపకు లీ భారమును నన్ను వహింపఁ గోరిరి. బ్రెల్యీగా రచట నుండనే యుండిరిగాన నేను చేయవలసిన దంతగా కానరాకున్నను నా స్వభావము ననుసరించి నా జవాబుదారీ యెక్కు డయ్యెడిది. కాని నా కా భార మెన్నోలే లేదు. సరకారువారి పుణ్యమా యని దానిని నిషేధించిరి. పత్రిక ఆఁగిపోయెను.

క్రానికల్ పత్రికాసంచాలకు లయిన ఉమర్ . సోబానీ, శంకర్ లాల్ బాంకరుగారల చేతులలోనే యంగిండియా అను మఱి యొక పత్రికయు నుండెను. వీ రీ యంగిండియా భారమును నన్ను వహింపు మనిరి. క్రానికల్ పత్రిక నడఁచివయించిరిగావున దాని లోటు తీర్చుటకు యంగిండియాను వారమునకు రెండు మాఱులు

ప్రకటింపు మని సూచించిరి. నాకును ఇది బాగుగనే యుండెను. సత్యాగ్రహరహస్యమును లోకులకుఁ దెలుపవలయు నను నుత్సాహము నాకు మెండుగాఁ గలదు. పంజాబును గుఱించి యోగ్యులు మాట యొకటేని వ్రాయుటకు నాకు వీలు లేకపోయెను. కాని సత్యాగ్రహరూప మగు శక్తి దీనివెనుక నున్నదని సరకారువారికి తెలియును. కావున నే నీ మిత్రుల సూచనను స్వీకరించితిని.

ఇంగ్లీషు భాషచే ప్రజాసామాన్యమునకు సత్యాగ్రహమును గూర్చి తెలుపు టెటులు? నా పనికి ఘూర్జరరాష్ట్రము ముఖ్య క్షేత్రము. అపు డిందులాల్ యాజ్ఞిక్ గారు సోబానీ బాంకరుల సమాజములో నుండిరి. ఈ మిత్రుల ధనసాహాయ్యమున వారు నవజీవన మాస పత్రికను గుజరాతుభాషలో నడపుచుండిరి. వీ రండఱును ఈ పత్రికను నా చేత నిడిరి. దీని కార్యభారమును గూడ నిందులాలు గారు వహింతు మనిరి. ఈ మాసికపత్రిక సాప్తాహికపత్రిక యాయెను.

ఇంతలో బాంబేక్రానికల్ ఫువరజ్జీవిత్ మాయెను. కావున యంగిండియా యథాప్రకారము వారపత్రిక యాయెను. దీనిని నే నమదాబాదు తీసికొని పోయితిని. రెండు వారపత్రికలను భిన్నస్థలములలోఁ బ్రకటింపుట చాల వ్యయమునకును, అసౌకర్యమునకును తావల మగును గాన నవజీవనపత్రిక లోఁగడనే అమదాబాదులో ప్రకటింపఁ బడుచుండుటచే యంగిండియాగూడ నా సూచనచే అమదాబాదునకే మార్పఁబడియెను. ఈ మార్పున కింకను గొన్ని హేతువులు కలవు. నాకు ఇండియన్ ఒపినియను తాలూకు అనుభవము కలదు. ఇట్టి పత్రికలకు సొంత అచ్చుకూటము లుండవలయును. వీలన, అపు డిండియాలో నమలులో నున్న అచ్చుకూటము

ఆత్మకథ

లకు సంబంధించిన చట్టములఁబట్టి వ్యాపారవృత్తితో అచ్చుకూటములను నడపువారు నా యుద్దేశములను యథాతథముగా ప్రకటింప సంకోచింతురు. కావున ప్రత్యేకముగా ముద్రాకాలను నెలకొలుపుట కిది ప్రబల కారణము. దీనికిని అమదాబాదులోనే చాల వీలు గావున యంగిండియాను అచటికి నడపితిని.

వీని ప్రకటనమువలన ప్రజలకు పత్యాగ్రహమునుగూర్చి నా శక్తి కొలఁది తెలుప నారంభించితిని. ఈ రెండు పత్రికలకును చాల ప్రాచుర్యము కలిగెను. ఒక్కొక్క పత్రికకు ఇంచుమించు నలుబదివేల మంది చందాదారు లుండిరి. నవజీవన పత్రికకు వడిగను, యంగిండియా పత్రికకు మెల్లఁగను అభివృద్ధి కలిగెను. నేను జైలుకు వెళ్లినపిదప చందాదారులు తగ్గఁ దొడఁగిరి. నేఁడు వీరి సంఖ్య ఎనిమిది వేలకు లోఁబడియుండును.

పత్రికలలో ప్రకటనములను ముద్రింపఁగూడ దని మొదటి నుండియు నాకు పట్టుదల. దాన పత్రికల కేమియు లోటు లేదు. ఇంతియకాక పత్రికలలోని విషయముల స్వాతంత్ర్యమున కిది చాల నుపకరించె నని నా యభిప్రాయము.

ఈ పత్రికలవలన నేను నాలో శాంతిఁ బడయఁగలిగితిని. వీలనఁగా, నేను వెంటనే కాసనధిక్కారమును జేయఁజాలకున్నను నా యుద్దేశములకు ప్రకటింపఁ గలిగితిని. సలహాలను, సూచనలను ఈయఁగలుగుటవలన నా కూఱవ గలిగెను. ఇట్టి కఠినసమయమున ఈ రెండు పత్రికలును ప్రజలకు చక్కగా నేవ చేసిన వనియు, మార్షల్ లా వలనఁ గలిగిన యన్యాయమును పిడను తగ్గింప శక్తి కొలఁది పని చేసెననియు నా యుద్దేశము.

పంజాబులో

‘పంజాబులో జరిగినవాని కన్నిటికిని నీవే కారణమని సర్ మైకల్ ఓడ్ వాయకుగా రనిరి. మార్షల్ లాకుఁ గూడ నీవే కారణ మని యనుటలోఁ గొందఱు పాంచాలయువకులు వెనుదీయ లేదు. మీరు శాసనధిక్కారమునుమాత్రము కొంచె మాపకుండ నుండినచో జలియన్ వాలాబాగునందు హత్యలు జరిగియుండెడివి కావని పీరు క్రొధావేశముతోఁ బలికిరి. పంజాబులో కాలు పెట్టినచో మిమ్ము కూనీచేయక విడిచిపెట్ట రనియుఁ గొందఱు బెదరించిరి.

కాని నా చేసిన పని తెలివి గలవా రెవరును శంకింపనంత శుద్ధముగను, ఉచితముగను ఉండెనని నా యభిప్రాయము. పంజాబులో నెపుడు దూఁకుదు నా యని యనుకొనుచుంటిని. లోఁగడ నెన్నఁడును నే నచటి కేగకుండుటచే నచట జరిగిన విషయములను కనులారఁ గనుఁగొనుటకు మఱి కొంచెము తొందరపడితిని. న న్నచటి కాహ్వానించిన డా. సత్యపాలు, డా. కిచలూ, పండిత రామభజవల్త చౌదరీగార లపుడు కారాగారమున నుండిరి. వీరిని, ఇతరులను సరకారువారు చాలఁ గాలము కొట్టున నుంప రని నాకుఁ జాల నమ్మిక. నేను బొంబాయికి వెళ్లినపుడెల్లఁ జాలమంది పంజాబువారు నను జూడ వచ్చుచుండెడివారు. వారు నాకడ ప్రోత్సహముఁ బడసి ప్రసన్ను లయి వెళ్లుచుండెడివారు. నా కిపు డాత్మనిశ్వాసము చాల మెండు.

నేను పంజాబు వెళ్లుట దూరదూరముగా పోవుచుండెను. వై సరాయిగారు ‘ఇపుడు కాదు’ అని ప్రతిమాటును జరుపుచుండెడి వారు.

ఆత్మకథ

ఇంతలో సాంటర్-కమిటీ యేర్పాటయ్యెను. మార్చిలో లా సమయమున పంజాబు-ఆఫీసరు లనులుజరిపిన పనులగుఱించి యీ కమిటీవారు విచారణచేయుదు రని ప్రకటించబడెను. దీనబంధం ఆంధ్రాజుగా రచటికి వెళ్లియుండిరి. వారి యత్తరములు చదువఁగా గుండె నీ రయిపోయెను. పత్రికలలో ప్రకటితములయిన విషయములకంటె ఘోరములగు విషయములు మార్చిలో లా వలన జరిగె నని యీ యత్తరములు ధ్వనించెను. వెంటనే వచ్చి కలిసికొను మని వీరు తత్తరము వ్రాసిరి. వెంటనే పంజాబుకు బయలుదేఱవలయునని మార్గవ్యులును వ్రాసిరి. నేను మరల వైసరాఱుగారికి తంతి యిచ్చితిని. మీరు ఫలానా తారీఖుకు వెళ్ల వచ్చునని జనాబు వచ్చెను. ఆ తారీఖు సరిగా గుర్తు లేదు కాని ౧౭ వ ఆక్టోబరు రయి యుండవచ్చును.

లాహోరు చేరితిని. నాఁడు నా చూచిన దన్నఁటికిని మఱపునఁ బడదు. ఈ మూలనుండి యా మూలకు నేల యీనినట్లు జనసముద్రము వెక్కిరిండ్లు వియోగము పొందిన స్రీయుని గలిసికొనవచ్చినటు లిండ్లు వదలి జనము స్టేషనులో నాకొఱ కదురుచూచుచుండిరి. లోకులు నన్నుఁ జూచి హగ్నోన్మత్తు లయిరి.

పండిత రామభజదత్త చౌదరీగారి బంగళాలో నా విడిది. వారి భార్య సరళాదేవి చౌదరాణీగారిని నే నిదివఱ కఱుంగుదును. నా కౌతిల్య మొసఁగు భార మామెపైఁ బడెను. నే నిచట 'ఆతిథ్య మొసఁగు భారము' అని యెఱిగి ప్రయోగించితిని. ఏలన, నేఁటివలెనే నాఁడును నే నున్నచో టొక ధర్మసత్ర మయిపోవుచుండెను.

పాంచాలప్రధాననాయకు లందఱును చెఱఁబడుటచే పండిత మాలవీయులును, పండిత మోతీలాలుగారును, శ్రద్ధానందస్వాముల వారును వారి స్థానముల నాక్రమించిరి. మదనమోహన శ్రద్ధానంద

స్వాములతో లోగడ నాకు గాఢపరిచయము కలదు. మోతీలాలు గారిని బాగుగా నెఱుంగుట కిదే మొదలు. వీరును, జైలు గౌరవముఁ బడయని అభిజననాయకులను న స్వాత్మీయునిగాఁ జేసివయించు కొనిరి. నా కచట క్రొత్త యనిపింపలేదు.

హంబర్-కమిటీ యెదుట సాక్ష్యము చెప్పఁగూడ దని మే మందఱుమును ఒక్క త్రాటిమీఁద నుంటిమి. దానికి కారణ మపుడు ప్రకటింపఁబడెను గాన మరల నిచట వ్రాయను. ఇంతకాలము గడచిన పిదప నొక తూరి వెనుదిరిగి చూచినను 'హంబర్-కమిటీ యెదుట సాక్ష్య మియఁగూడదు' అను నాఁటి నిశ్చయము శుద్ధముగాను, ఉచితముగాను తోచుచున్న దని చెప్పినఁ జాలును.

హంబర్-కమిటీని బహిష్కరించినపిదప లోకుల తరపున, అనఁగా కాంగ్రెసుతరపున విచారణసంఘము శీర్షణుపవలయుట తర్కసిద్ధము కదా! పండిత మోతీలాల్ నెహ్రూ, స్వ. చిత్తరంజనదాస్, శ్రీ అబ్బాస్ తైయబ్ జీ, శ్రీ జయకరుగారును, నేనును పండిత మదనమోహనులచే సదస్యులముగా శీర్షాటు గావింపఁబడితిమి. సాక్ష్యము తీసికొనుటకు మేము వేలు వేలు చోటుల కరిగితిమి. పని శీర్షాటు చేయుట సహజముగా నావంతే. మరియు చాల చోటుల విచారణ చేయుట నాపాలఁ బడుటచే పాంచాలగ్రామములను, పాంచాలరను లెస్సగా సర్థము చేసికొను నలభ్యయోగము నాకుఁ గలిగెను.

ఈ విచారణలో నాకు పాంచాలస్త్రీలతోఁగూడఁ జాలఁ బరిచితి లభించెను. యుగముల తరబడినుండి మే మొండొండ నెఱిగినటు లుండెను. నేను వెళ్లిన తావుల నెల్ల స్త్రీలు సుపుసుపులుగా వచ్చెడివారు. తాము వడికి తెచ్చిన నూలుకట్టలను

ఆ త్మ క థ

నాముందు పెట్టెవారు. పాంచాలము ఖాదీ కొక గొప్ప త్రేత్రము కాఁగలదని నే నీ విచారణలో అనాయాసముగాఁ దెలిసికొంటిని.

లోకులకుఁ గలిగిన ఘోరకష్టములను విచారించుచుఁ బోయిన కొలఁదిని రాచవారుచేసిన అరాచకము, ఆఫీసరులు కావించిన నాదిర్వా ప్రభుత్వము మొదలగు ఘోరములను వినఁగా వినఁగా నా కాశ్చర్యమును, దుఃఖమును గలిగెను. సరకారువారి కన్ని దేశములకన్న నెక్కువమంది నైనికుల నిచ్చిన దా పాంచాలదేశము. అచటి జనమే సరకారువారిచే నిట్టి యాతన లనభవింపవలసివచ్చెను. ఈ విషయ మప్పటికినిప్పటికి నాకు విస్మయావహముగ నే యున్నది.

ఈ కమిటీ రిపోర్టు నంతయు తయారుచేయు భారముగూడ నాపైఁ బెట్టఁబడెను. పంజాబునందు జరిగిన యత్యచారముల నెఱుఁగఁగోరినవారు తప్పక ఆ రిపోర్టును చదివితీరవలయును. ఆ రిపోర్టునం దెఱిగి చేసిన యత్యక్తి యొకటియు లే దని నేను చెప్పఁగలను. అందలి ప్రతివిషయమునకును ప్రమాణము కలదు. ఇంతియకాక ఇం దుదాహరింపఁబడిన విషయము లన్నియు పుచ్చి కొనిన వాఙ్మూలములం దేకదేశము. శంక క్రిసుమంతయేని యవకాశ మున్న సాక్ష్యమొకటియు నీరిపోర్టునందు ప్రకటింపఁబడలేదు. ఈరీతిగా సత్యము నెదుట నిలువఁబెట్టుకొని వ్రాయఁబడిన యీ రిపోర్టును పాఠకుఁడు చేతఁ దీసికొనినచో బ్రిటిషువారు తమ యధికారమును నిలుపుకొనుటకొఱ కెంత దూరము పోవఁగలరో, యెట్టి యమానుష కార్యములు చేయఁగలరో తెలిసిపోవును. నాకుఁ దెలిసినంతవఱకు రిపోర్టునం దొకమాటలోనేని యసత్యగంధము లేదు.

బదులుకు బదులా?

పాంచాలహత్యాకాండను కాసంతసేపు విదనాడుముగాక !

పంజాబునందలి డైరురు పరిపాలనమును గుఱించి కాంగ్రెసు విచారణము జరుగుచున్నతఱి నా కొక పెద్దపిలుపు వచ్చెను. ఇందు స్వ. హాకీముసాహెబు ఖాయి ఆసఫాల్ గారల చేవ్రాలు కలవు. శ్రద్ధానందస్వాములగూడ వచ్చెదరని యందుఁ గలదు. వా రాసభ కుపాధ్యక్షు లనుకొందును. ఖిలాఫతును గూర్చి యాలోచించుటకు హిందూముసలమాసల సంయుక్తసభ ఢిల్లీలో జరుగును గాన నేనును ఆ సభ కాహ్వానింపఁబడితిని. ఆ సభ నవంబరులో జరిగెఁ గాఁబోలును.

ఆ యుత్తరమునందు ఖిలాఫతు చర్చమాత్రము కాక గోరక్షణ చర్చగూడ జరుపఁబడు ననియు, గోరక్షణను సాధించుట కది మంచి సమయ మనియు వ్రాయఁబడెను. నా కీ వాక్యశేషము బాగుగాఁ గనఁబడలేదు. నేను వచ్చుటకు ప్రయత్నింతు ననియు, ఖిలాఫతును గోరక్షణమును కలిపి బదులుకు బదులుగా చర్చింపవల దనియు, గుణదోషములను పురస్కరించుకొని యే విషయమున కా విషయమును విడివిడిగా విచారించి దాని దాని యోగ్యత నిర్ణయింపవలసియుండుననియు ప్రత్యుత్తరము వ్రాసితిని.

నేను సభకు వెళ్లితిని. వేనవేల జనము రాలేదుగాని చాల మంది వచ్చిరి. ఆ సభకు శ్రద్ధానందస్వాములవారు విజయంచేసిరి. తొలుత వారితో నేను పై విషయమునుగుఱించి మాటలాడితిని. వారికి నా యభిప్రాయము రుచించెను. ‘సభాముఖమున కీ విషయమును గొనిరం’డని వా రనిరి. హాకీముసాహెబుతోఁగూడ మాటలాడి చూచి

ఆత్మకథ

తని. గుణవోషములను పురస్కరించుకొని యీరెండు విషయములును విడి విడిగా చర్చింపఁబడవలయు నని నా యభిప్రాయము. భిలాఫతు విషయమునందు సత్య మున్నయెడల గవర్నమెంటువారు దాని కన్యాయ మాచరించినయెడల హిందువులు ముసలమానులకు తోడుపడవలెను. దీనికి గోరక్షణమును జోడింపరాదు. హిందువు లిందులకు మరతులు తోరుట మంచి దనిపింపను. 'మీరు మా భిలాఫతుకు తోడుపడుదు; మేము గోవధము మానుదుము' అని ముసల మాను లనటయు మంచి దనిపింపదు. హిందువులు తమకు పొరుగువారగుటచేతను, ఏకభూమియందుండువార లగుటచేతను హిందువుల మనోభావముల నాదరించుటకు ముసలమానులు స్వతంత్రముగా గోవధము చేయుట మానుకొనుట మంచిది. అది వారికి కర్తవ్యము. కాని ఇది స్వతంత్రవిషయము. నిక్కముగా నిది వీరికి కర్తవ్యమయినేని, తా మిది తమకు కర్తవ్యమని భావించుచేని హిందువులు భిలాఫతువిషయమున సాయము చేసినను, చేయకపోయినను ముసలమానులకు గోవధము మాను టుచితము. ఈ రెండు విషయములను ఈరీతిగా విడి విడిగా విచారించుట యుక్తము కావున సభలో కేవలము భిలాఫతును గూర్చి మాటలాడుట యుచితమని నాయభిప్రాయము. సభవారికిఁగూడ నా యభిప్రాయము సంగతముగా నుండెను. సభలో గోరక్షణవిషయము చర్చకు రాలేదు. అయినను మాలానా అబ్దుల్ బారీగా రిటు లనిరి: 'హిందువులు భిలాఫతుకు సాయపడినను సాయపడకున్నను, ఏక క్షేత్రనివాసు లగుటచే హిందువుల మనఃప్రవృత్తి ననుసరించి గోవధ మును మానవలయును.' ఒకానొక సమయమున గోవధ మాఁగి పోయినటులుగూడఁ గానవచ్చెను.

భిలాఫతుతో పాంచాలవిషయమును జోడింప వలయు నని కొందఱు నూచించిరి. ఇదియును నాకు గిట్టలేదు. ఈ పాంచాల

విషయము స్థానికము. పాంచాలమునకు మహాదుఃఖ మొదవె నని సామ్రాజ్యమునకు సంబంధించిన శాంతుత్సవమునండి పాంచాలమును విడిగా నుంచుటకు వీలులేదు. సంధివరతులనుండి యుద్భవించిన భిలాఫతు విషయముతో దీనిని జతపఱచుట యవివేకము నాశోపించు కొనుటయే యగు నని నాయభిప్రాయము. ఇది యందఱకును సమ్మత మాయెను.

ఆ సభలో మాలానా హజరత్ మోహనీగా రుండిరి. నే నిది వఱకే వీరి నెఱుఁగుదునుగాని వీ రింత యోధులని అదివఱ కెఱుఁగను. మా కిరవురకును చాల విషయములలో మత భేదము కలదు. అది తుది వఱకును అటులే యుండెను.

సభలో జరిగిన అనేక ప్రస్తావములలో హిందువులు, ముసల మానులు అందఱును స్వదేశవత మకలంబింపవలయు ననియు, అందులకుఁగాను విదేశవస్త్రులను బహిష్కరింపవలయు ననియు నొక ప్రస్తావము తీర్మానమునకు వచ్చెను. నాఁటివఱకును ఖాదీకి పునర్జన్మము కలుగలేదు. ఈ ప్రస్తావము హజరత్ సాహెబు బంగీకరించు నది కాదు. ఆంగ్ల సామ్రాజ్యము భిలాఫతునకు న్యాయము కలిగింపని యెడల పగ దీర్చుకొనవలయు నని వారి యభిప్రాయము. కావున వారు ఈప్రతిపాదనమున కెదురుగా 'బ్రిటిషువస్తుమాత్రమును యథాసంభవ ముగా బహిష్కరింప వలయు'నని వాదించిరి. బ్రిటిషువస్తుమాత్రమును బహిష్కరించుట అశక్యమనియు, నయోగ్యమనియు చాల హేతువులు నే నపుడు చెప్పితిని. ఇపు డాహేతువు లందఱకును దెలియును. నేను నా యహింసావిషయమును కూడ సభవారియెదుటఁ బెట్టితిని. నా వాదప్రభావము సభవారిమీఁద బ్రసరించినటులు కనుగొంటిని. హజరత్ మోహనీగారి యుపన్యాసము నాలకించి సభవారు

ఆత్మకథ

హర్షనాదము లొనరించిరి గాన నా తూతూ ఎవరికిని వినిపింప
దనుకొంటిని. అయినను నాధర్మమును నేను జేసికొనవలయు ననియు,
నా యభిప్రాయముల నేల దాచిపెట్టవలయు ననియు నేను లేచి
మాటలాడుటకు సాహసించితిని. సభ్యులు నా మాటలను దేవి యెగ్గి
వినిరి. ప్లాట్ ఫారముమీఁది కొకరితరువాత నొకరుగా పలువురు
వచ్చి నా యభిప్రాయమును సంపూర్ణముగా సమర్థించిరి. బ్రిటిషు
వస్తుమాత్ర బహిష్కారమును తీరుమానించుచో కొంచె మయినను
ప్రయోజనము కలుగకపోగా నగుబాటగు నని నాయకులకు తెలిసి
పోయెను. ఆ సభయంతటిలో ఏదో సేమవస్తువు లేని మనుజుఁ
డొకఁడును లేడు. ప్రతిపాదకులే యనుసింపఁజాలని విషయములు
కల యీ తీరుమానమువలన చెఱుపుతెక్క మేలు లేదని ఆ సభలో
పలువురు కనుఁగొనిరి.

‘మేము మీ విదేశవస్త్ర బహిష్కారమువలన సంతోషించుచు
కూరుచుండఁజాలము. మనము మన వస్త్రముల నన్నిటిని ఎపుడు వడికి
నేసికొనఁగలము? ఇంక విదేశవస్త్ర బహిష్కార మెపుడు
చేయఁగలము? సేమవారికి కాక పుట్టించు వస్తు వొకటి
మనకుఁ గావలయును. మీ వస్త్రబహిష్కారముతో మాకు
జగడము లేదు గాని దానితోపాటు కాక కలిగించు చుఱుకువస్తువు
దేనినయినను మాకు పడవేయుఁడు!’ అని మాలానాగా రనిరి.
‘క్రొత్త వస్తు విం కొకటి వలయు’ నని నాకుఁ గూడఁ దోచెను.
విదేశవస్త్ర బహిష్కారము వడిగా ఫలింపదని నా కపుడు తెలి
యును. అచ్చఱాదీని తయారుచేసికొనఁగల శక్తి మనలో నున్న దని
తరువాతఁ దరువాత నాకుఁ దెలిసెను గాని అపుడు తెలియలేదు.
సేమబట్టలను ముట్టకుండుటకు కేవలము మిల్లులను నమ్ముకొనినచో దగా
పడుదు మనియు నాకుఁ దెలియును. మాలానాసాహెబు తన

ఉపన్యాసము ముగించునంతలో ప్రత్యుత్తర మొసగుటకు నేను తయారుగా నుంటిని.

ఈ శ్రొత్త వస్తువులు దెలుపుటకు నాకు ఉరుదూమాట గాని, హిందీమాటగాని దొరకలేదు. ఇట్టి శుద్ధముసలమాను సభలో యుక్తిప్రధానముగు నుపన్యాస మొసగుట నా కిదియ మొదలు. కలకత్తాలో జరిగిన ముస్లింలీగులో నేను కొంచెము ఉపన్యసించితిని గాని యది కొలఁది నిముసములే. మరియు నుపన్యాసమునందలి విషయము సభ్యుల హృదయములకు తన్మయత కలిగింపవలసినదేకాని యుక్తిప్రధానము కాదు. మరియు, నిచటి సభ్యులు నాకు విరోధులు కాకున్నను వీరి మతమును, నా మతమును భిన్నము. ఢిల్లీ ముసలిమానులకడ శుద్ధమును, సలక్షణమును నగు ఉరుదులో నుపన్యసించు జాలను గాని వచ్చియు రాని హిందీలో నా యభిప్రాయమును వారికిఁ దెలుపఁగలిగినఁ జాలును. ఈ రీతిగా నా పనిని నేను నెఱవేర్చుకొంటిని. 'హిందీ - ఉరుదు' భాష రాష్ట్రభాష యగుట కర్తవ్యమయిన దనుటకీసభయే ప్రత్యక్షప్రమాణము. నే నింగ్లీషులో నుపన్యసించినచో నా యభిప్రాయమును ఇప్పటివలె వారి మనస్సులకు పట్టింపఁగలిగి యుండెడివాఁడను గాను. మరియు మాలానాసాహెబు చేసిన పూర్వపక్షమునకును అది తఱియయ్యెడిది కాదు. ఒకవేళ అయినను దానికి సమర్థమయిన సమాధానము నాకడనుండి వచ్చియుండెడిది కాదు.

ఈద కెటులో చెప్పఁగలిగితినిగాని మొదట నా యీ శ్రొత్తవస్తువును దెలుపుట కురుదుమాటగాని, హిందీమాటగాని తట్టక పోవుట నాకు లోటుగా నుండెను. నాకు 'నాక్-కో-ఆపరేషన్' అను మాట దొరకెను. మాలానాగా రుపన్యసించుచుండఁగా నా

ఆ త్మ క థ

కెటులు తోచెను: 'ఒకటి గాదు-రెండు గాదు: అనేక విషయములలో తాము గవర్న మెంటుకు సాయపడుచున్నాము. అట్టి గవర్న మెంటును బలవత్తరముగా నిరోధింపవలయు నని చెప్పుట వ్యర్థము. పోనీ కత్తి గట్టుద మందమా, కాని పని. కావున సాయము చేయకుండుటయే సరి యయిన నిరోధము' ఈరీతిగానే నా సభలో నాక్-కో-ఆపరేషన్ అను మాటను మొదటి మాటు వాడితిని. నా యుపన్యాసమున దీనిని సమర్థింపఁ దగిన యుక్తులకు సభవారి మది కెక్కించితిని. ఈ మాట యెన్ని యర్థముల కాకరమో అపుడు నాకుఁ దెలియదు. కావున నేను దాని తపిసీలులోనికి దిగలేదు. నే నిటులు చెప్పినటులు గుర్తు:

ముసలమానులు ఒక గొప్ప విషయమును తీర్మానించుచున్నారు. వారికి సంతిమరతులు అనుకూలము కానిచో సర్కారు వారికి సాయ మాఁపివేసెదరు. ఇది ప్రజల హక్కు. సరకారువారి బిరుదులు మే ముంచుకొనము. వారి నొకరి నిక మేము చేయము. ఖిలాఫతువంటి అవశ్యకముగు ధర్మవిషయమును సరకారువారు వ్యర్థపుచ్చుచో మే మిక వారి కెటులు సాయపడఁగలము? ఖిలాఫతు నెగురఁగొట్టుచో సాయము చేయకుండుట మా హక్కు.'

పిదపఁ గొన్ని నెలలవఱకును ఈక్రొత్తవస్తువు ప్రచారములోనికి రాలేదు. కొన్ని నెలలవఱకు ఈశబ్ద మీ సభలో నడఁగి యుండెను. ఒకనెలపిదప అమృతసరమున కాంగ్రెసు జరిగెను. నే నపుడు సహకారము చేయవలయు నను తీరుమాన మామోదించితిని. హిందూ ముసలమానుల కెన్నఁడును ఆ సహకారమున కక్కఱ గలుగు నని నే నపు డనుకొనలేదు.

అమృతనరపు కాంగ్రెసు

వార్షికులు లా అమలులో నున్నపుడు పేరునకు మాత్రము సాక్ష్యము పుచ్చికొని, నామమాత్రమునకు కోర్టులనువానిలో విచారించి వందలకొలది పంజాబువారిని నెలల తరబడి, యేండ్లతరబడి కైదులోఁ బెట్టిరి. ఈ దురన్యాయమునకు నలునైపులను హాహాకారములు బయలుదేలుటచే సరకారువారు వారి నెంత కాలమో కైదులో నుంపజాలక పోయిరి. కాంగ్రెసు ప్రారంభము గాకముందే పలువురు విడుదల గానింపఁ బడిరి. హరికిషకోలాలుగారు మొదలగువారు ముందు వదలిపెట్టఁబడిరి. పిమ్మట కాంగ్రెసు నడుమ, అలీసోదరులు విడువఁ బడి నూటిగా. కాంగ్రెసుకు వచ్చిరి. నాడు లోకుల సంతోషమునకు మితి లేదు. తన ప్రాక్టీసు సంతయు త్యజించి పాంచాలమున బసపెట్టిన మోతీలాలునెహ్రూగా రపుడు కాంగ్రెసుకు అధ్యక్షులు. శ్రద్ధానందస్వాములవారు స్వాగతసభ కధ్యక్షులు.

హిందీభాషలో నొక చిన్న యుపన్యాస మిచ్చి హిందీ భాషకు వకాలతునామా పుచ్చికొనుటయు, ఉపన్యాసమున వలస పోయిన హిందువుల స్థితిగతులనుగుఱించి చెప్పటయుమాత్రమే ఇంతవఱకును కాంగ్రెసులో నాకుఁ గల పని. ఈ సంవత్సరమునఁ గూడ నింత కెక్కువ పని యుండ దని తలఁచితిని. కాని వెనుక వలుమాటులు జరగిన చందముగనే ఈమాటును కొంత కార్యభారము నామీఁద పడెను.

క్రొత్త సంస్కరణములను గుఱించి చక్రవర్తిగారి ఫర్మానా జారీ యాయెను. దానివలన నెవరికిని సంతృప్తికలుగలేదు. నాకుఁగూడ సంపూర్ణముగా సంతృప్తి కలుగలేదు. సదరు ఫర్మానాలో నూచింపఁ

ఆత్మకథ

బడిన సంస్కరణములలో లోపము లన్నను స్వీకరింపఁ దగు నని అపుడు నాకుఁ దోచెను. చక్రవర్తిగారి ఫర్మానాలో లాన్లు సింహాగారి సంతకము గూడ నుండుటచే ఆ సమయమున ఆ భాషలో నా కాశాకిరణము కానిపించెను. కాని అనుభవశాలు లగు లోకమాన్యులు, చిత్తరంజనదాసులు మొదలగు పెద్దలు పెదవి విఱచిరి. భారతభూషణము మదనమోహనులు మధ్యములుగా నుండిరి.

మదనమోహనులు నన్ను తమ డేరాలలో నుంచుకొనిరి. కాశీ విశ్వవిద్యాలయశేఖరసాపనమున కేగినపుడు నేను వారి నిరాడంబర జీవితము నెఱింగియుంటిని గాని నే నిపుడు వారి సొంత డేరాలలోనే యుండుటవలన వారి దిన చర్యలో ప్రతివిషయమును చూచి యానందాశ్చర్యముల నొందితిని. వారున్న తావు కేదలకెల్ల సత్రము. దానిలో దారి దొరకడు. ఎటఁ జూచినను మనుష్యులే. ఇందు వైశాల్యము లేదు; ఏకాంతమును లేదు. ఎవఁ డే సమయమున నెంతసేపు మాటలాడఁ దలఁచికొనినను నచట లోటు లేదు. ఇట్టి వీరి యీ గదిలో నా దర్బారు—అనఁగా మంచము.

ఈ ప్రకరణము మాశవుల జీవితపద్ధతిని వర్ణించుటతో వ్యయింపక ప్రకృత మనుసరింతును.

మాలవులతో ప్రకృతస్థితిగతులగుటించి మాటలాడుచుంటిని. అన్నగారి వలె వారు నా కన్నీ పక్షములవారి యభిప్రాయములను యెఱుఁపుచుండిరి. సంస్కరణముల గుఱించిన చర్చలలో నేనును భౌగస్వామిని గావలయు నని తలఁచితిని. పాంచాలహత్యాకాండను టఱించిన విచారణసంఘమున నాకు పాలుండెను. తత్సంబంధమున సరకారువారితో పని యున్నది. మఱియు, భిలాఫతు మాట యొకటి. ౧. మాంటేగు హిందూదేశమునకు మిత్రమనియు భారతీయులకు సగాచేయఁ డనియు నా యభిప్రాయము. ౨. లీసోదరుల విడుదల గూడ నిభచిహ్ను మనుకొంటిని. ఇట్టి స్థితిలో సంస్కరణముల స్వీకరించుట టించి దని తోచెను. సంస్కరణములు చాల నసంతోషకారకము లను, అఱిగొటలును గావున వానిని స్వీకరింపరా దని చిత్తరంజన

దానుగారి యభిప్రాయము. లోకమాన్యులు కొంచెము తటస్థులయి యుండిరిగాని దేశబంధువు పక్షమునే సమర్థింపఁ దలఁచికొనిరి.

ముక్కాకలు తీవ్రత యీ లోకనాయకులతో నా మతము వేటుపడుట నాకుఁ గష్టమనిపించెను. ఇది యిటులుండఁగా నా యంతర్వాణి నాకు విస్పష్టముగా వినఁబడుచుండెను. కాంగ్రెసు నుండి తప్పించుకొనిపోవఁ బ్రయత్నించితిని. నేను గైరుహాజరగు నెడల నన్ని కార్యములును చక్కఁబడు ననియు, గొప్పగొప్ప నాయకులకును నాకును మతభేదము లేకుండఁ బ్రతికిపోవుచు ననియును పండిత మోతీలాలుగారికిని మదనమోహనులకును దెలిపితిని.

ఈ పూజ్యపాదులకు నా మాట యిష్టము 'కాలేదు. ఎవరో యీ మాటను వారి కిషన్లలాలుగారి చెవిలోఁ జొరఁదరి. 'అటు లెప్పుడును జరుగఁగూడదు. ఇది పొంచాలురకుఁ జాలఁ గష్టము కలిగించును' అని వా రనిరి. లోకమాన్యులతోడను దేశబంధులతోడను జిన్నాగారితోడను సంప్రతించితిని. ఎంతయాలోచించినను దారి కానరాలేదు. నా వేదన యంతయు మాలవ్యాగారితో నీటులు వెళ్లఁబోసకొంటిని: 'మాకు సమాధానము కుడురునటులు లేదు. నా ప్రస్తావమును తీర్మానమునకుఁ బెట్టుచో వోట్లు తీసికొనవలసి వచ్చును. దానికి వీలు కానఁబడదు. ఇంకవఱకును వోట్లు తీసికొనుటకు చేతు లెత్తించు చున్నాము. చేతు లెత్తునపుడు ప్రేక్షకులయు సభ్యులయు భేదము లేకుండఁ బోవుచున్నది. ఇంత పెద్ద సభలో నిక్కచ్చిగా వోట్లు పరిగణించుటకు సౌకర్యము లేదుగాన నేను నా పక్షమునకు వోట్లు కోరినను దానికి వీలు పొడకట్టదు.'

కాని లాలా హరికిషన్లలాలుగారు దీనికి వీలు కలిగింప నేర్పాటుచేసిరి. 'వోట్లు తీసికొనునాఁడు ప్రతినిధులనేగాని ప్రేక్షకు లను రానీయదు. వోట్ల భారము నాది. అంతయు కాని, మీరేమి? గైరుహాజరేమి?' అని హరికిషన్లుగా రనిరి.

తుద కొప్పింపఁబడితిని. తీర్మానమును వ్రాసితిని. కేడు సంక్షోచముతో ప్రతిపాదింప నంగీకరించితిని. జిన్నా మాశవృత్తులు

ఆత్మకథ

సమర్థులు. నేను ప్రతిపాదించితిని. మాకుఁ గల మతభేదమునం దినుమఁగఁగలము. ట్వుము లేకున్ననా, మా యుపన్యాసములం నని యుక్తితక్కు మఱి యేమియు లేకపోయినను సభ్యు లింతమాత్రము మతభేదమునుగూడ సహించకపోయిరి. వారికి కష్టము కలిగెను. చభ కైకమిచ్చి మిమ్ము.

ఒక మూల ఉపన్యాసములు జరుగుచుండెను. ఒక మూల వేదికమీఁద రాజీప్రయత్నిములు జరుగుచుండెను. ఒకరికొనుండి మఱియొకరి కడుకు చీటులు నడుచుచుండెను. మాలవ్యాగారు రాజీచేయుటకు సకలబాధలు సదుచుండిరి. ఇంతలో జయరామ దాసుగారు నా చేతిలో తమ చీటి నుంచి యీ సంగటమునుండి ప్రతి నిధులను తప్పించుటకు మిగుల మధురములగు శబ్దములతో న న్నును రోధించిరి. వా రి తీరుమానమునం దొకటి చెర్పవలయు నని చెప్పిన నూచన నాకు బాగుగఁ గానిపించెను. మాలవ్యాగారు రదిపఱకే నలు వైపులను సంది కానించుచుండిరి. 'జయరామదాసుగారు చేసిన నూచన యిరువాగుల వారికిని ఉపాదేయముగాఁ గానిపించుచున్నది.' అని నే నంటిని. లోకమాన్యులకు దానిని జూపితిని. 'దాసుగారి కొప్పునల యగుచో నాకును ఆపత్తి లేదు' అని వారనిరి. తుదకు దేశ బంధులును మెత్తఁబడి వివేచనద్రవ్యముగారి దెసఁ జూచిరి. మాలవ్యు డకు ధైర్యము కలిగెను. వా రాచీటిని బెఱికికొని దాసుగారి మోము నుండి 'సరే' అను మాట గాకమునుపే 'సభ్యులారా! తమ కింక సంతస మొదవఁగలదు; సమాధానము కుదిరెను' అని చెప్పివేసిరి. ఇకఁ జెప్పున జేమి? కరతాశధ్వనులతో సభామంటప మంతయు మ్రోఁగిపోయెను. గంభీరములగు మోము లన్నియు సంతోషముతో ప్రజ్వలించెను.

ఆ తీర్మానమును సవరణను ఇచ్చుఁ జర్చింపఁ బని లేదు. వీలనఁగా, నీ తీర్మాన మెటులాయెనో చెప్పుటయే నా శోధనములకు నిమగ్నము.

ఈ సమాధానమువలన నా జవాబుదారి యెక్కుదాయెను.

కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము

ప్రమృతసరమున కాంగ్రెసు - వ్యవహారము చూచినంత మాత్రమున మహాసభతో నాకు సాక్షాత్సంబంధము కలిగిన దని నే నుద్దేశింపలేదు. లోగడ నేను కాంగ్రెసుకు వెళ్లుట నాకుఁ గల భక్తిని దానియందు చాఖలుచేసికొనుటకే. చిన్నచిన్న పనులు తక్కువెద్ద పను లేవియు నాకు అందున్నటు లెప్పుడును గోచరింపనూ లేదు. నేను 'కోరనూ' లేదు.

నాకుఁ గల రెండు శక్తులు కాంగ్రెసుకు ఉపయోగించు నని అమృతసరమున నా కనుభవ మాయెను. పాంచాలవిచారణసంఘము నందు నా చేసిన పని లోకమాన్యులకును మదనమోహనులకును మోతీలాలు గారికిని దేశబంధువులకును, సంతోషము కలిగించె నని నే నెఱిగితిని. సలహాలకును సగ్రప్రతింపులకును తమ యాంతరంగిక సభల లోనికి వీరు నన్నుఁ బిలువ నంపుచుండెడివారు. సరియగు విషయ నిర్ధారణ మిచటనే జరుగుచుండెడిది. కేవలము విషయముల నిర్ధారించు వారే యచట సమకూడెడివారు. నాకుకుల విశ్వాసమునకుఁ దగిన వారే యచటికి రాఁగలవా రయినను చాటుమాటుగా పైవారుఁ గూడఁ గొందఱు దూఱకుండుట లేదు.

రాజబోవు సంవత్సరమునఁ జేయవలసిన పనులు రెండు గలవు. అందులకు నాకుఁ గొంత సామర్థ్యము గలదు; చేయవలయు నను ఉద్దేశమును గలదు.

జలియకొవాలాబాగులో జరిగిన హత్యలను గుర్తుకెచ్చుట కొక చిహ్నమును నెలకొలుపుట యీ పనులలో నొకటి. కాంగ్రెసంతయు

మిగుల పూనికతో నీ విషయముల తీరమానించెను. దీని కయ్యగులకుల సంపాదించవలయును. నేను ఒక శ్రేష్ఠుగా నియమింపబడితిని. ప్రజాకార్యములకు ధనము పోగు చేయఁగలవారలలో ముదిసమోరాన మాలవ్యాగారిని పెండ్లి చేసెను. నేనును వారికి తీసికొని నాకుఁ దెలియును. నా కీ శక్తి కలదని దక్షిణ - ఆస్రికాను గురించితిని. రాజులను, మహారాజులను లక్షలు తెచ్చి శిక్ష నాకు లేదు. నేనొకటిగా కౌశల మాలవ్యాగారితో బోటు పెట్టి కొనవలసిన పని నాకుఁ జేసెను. అయ్యునుగ క జలియనువాలాగొనునకు సంబంధించిన పనిలో గల ప్రవృత్తిను తీసికొనరాదని నాకుఁ దెలియును. కావున ప్రవృత్తినిర్మామును నెలకొలుపుటకు ధనము చేయవలసి నభ్యుదయము నానైఁ గడు నని ప్రస్తావించి ప్రహించునపు డనకొంటిని విదన నటులే యయ్యెను. ఇందుకు బొంబాయిలోని ఉద్యోగము తెలిసింప గల మేనగిరి. అది యిప్పుడు నిలవ లేకున్నది. దాని వివరముల కొక చిక్కువచ్చెను. జలియనువాలా బాగులో హిందూ లయు ముఁదమానలయు, సిక్కులయు రక్తముచే పవిత్రమగు నీ రూపపై ట్టి స్మృతినిహ్ను ముంపవలయు నని శంక కలిగెను. ఏలనగా. ఈ మువ్వరిలో ఏ యిరువురికిని నేడు చెలిమి లేదు.

ఒక నా గెండున శక్తి—నాకు ముసద్దీ పని తెలియును. అది కాంగ్రెసు కుపయోగమును. కొలఁది మాటలతో అవినయము లేని భాష. వ్రాయఁ గల నేర్పు నాకుఁ గలదని నాయకు లందఱులును. దీర్ఘకాలాభ్యాసమువలన నా కీ నేర్పు కలిగెను. నాటి ముఁదమాన క్కాంగ్రెసు కార్యప్రజాళిక గొఖలేగా రిచ్చి పోయిన కవి. కాంగ్రెసు - తంతుకు అంపలి నియమావళి యాధాము. మధురముగు దాని యతిహాసమును వారివలననే నేను వినిగూంటిని. కాంగ్రెసు - పనులు విరివి యగుటవలన నిపు డావిమయముల కలదని సర్వవిదితమే. దానికిఁ బ్రతియేడును చర్చ జరుగుచుండెడిది. ఏడాదిపొడుగునను పనులు జరుగఁగల

౩౮ కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము

యేర్పాటుగాని రాజబోవు విషయములను విచారించు నేర్పాటుగాని నాటికి లేదు. దీనికి మంత్రులు చూపురు. కాని నిక్కమున కొక్కడే. అతఁ డయినను ముప్పొద్దులు పనిచేయు గలవాఁడు కాఁడు. ఈ యొక్కడే కాంగ్రెసు-ఆఫీసు నెటులు నడపును? భవిష్య ద్విషయముల నెటు లాలోచించును? భూతకాలమునఁ దలపెట్టిన కార్యముల నెటులు నిర్వహించును? కావున నా యేడు అన్నిటికంటె నీ విషయము నాలోచించుటయే అవశ్యక మాయెను. కాంగ్రెసులో వేనవేల జనము. అందు ప్రజాకార్య మెటులు సాగును? ప్రతినిధుల సంఖ్యకు హద్దు లేదు. ప్రతిప్రాంతమునుండియు ఇందఱు ప్రతినిధులు రావలయు నను నియతి లేదు. మఱియు ఇందఱును ప్రతినిధులే కావచ్చును. కావున దీని కొక యేర్పాటు ఉండి తీరవలయు నని అందఱును తోచెను. నే నొక మరతుతో ఈ యేర్పాటు చేయుటకు పూసీపడితిని. జనములో పలుకుబడి గల మహానాయకు లిరువు రని నే నెఱుంగుదును. ఈ కాంగ్రెసు - కార్యప్రణాళికను కూర్చుటలో జనులకు ప్రతినిధులుగా నాకు సాయము చేయుఁడని వా రిరువురిని నేను కోరితిని. కాని వా రిరువురికిని యీ విధానమును తయారు చేయుటకు తీరిక యుండ దని నాకుఁ దెలియును. దానఁ జేసి 'తిమకు విశ్వాసపాత్రములకు నిరువురను నాకు తో జొసఁగు'డని లోకమాన్యులను దేశబంధువులను యాచించితిని. ఈ కార్యప్రణాళి-సమితిలో వీరికంటె వైవా రెవరును ఉండఁగూడ దని నూచించితిని. నా నూచన యంగీకృత మాయెను. లోకమాన్యులు శ్రీ కేలకర్ గారి పేరు చెప్పిరి. దేశబంధులు శ్రీ వి. బి. నేక గారి పేరు చెప్పిరి. ఈ మూవురును ఒక నాఁడేని కలిసి కూర్చుండలేదు. మేము టపాలో పరస్పరాభిప్రాయము లెఱిగికొంటిమి. తుదకు సమరసముగ నభిప్రాయముతో రిపోర్టు తయారుచేసితిమి. దీనిగుఱించి నే నొకమాట చెప్పుదును—'ఈ విధానము చొప్పున పని చేసికొనుచుఁ బోయినఁ జాలును; స్వరాజ్యము సిద్ధించును.' ఈ జవాబుదారీని నెత్తిమీఁదఁ బెట్టుకొనిన సీదపనే కాంగ్రెసుతో నాకు నిక్కమగు సంబంధము కలిగె నని నా యుద్దేశము.

ఖాదీ పుట్టుక

౧౯౦౮ సా.వ.లోకు రాటమునుగాని, ముగ్గుమునుగాని నే నెఱుంగను. అయినను రాటముచే హిందూదేశపు బీదతనము పోవునని నేను హిందూ-స్వరాజ్యమున వ్రాసియుంటిని. హిందూ దేశమున పలువురు కడుపుకూటికి లేక చచ్చిపోవుచున్నారు. ఇటులు చావకుండఁ జేయుట కే యుపాయము దొరకునో ఆ యుపాయమే స్వరాజ్యమునకుఁ గూడఁ ద్రోవ జూపు నను మాట యందఱకుఁ దెలిసినదేయని నే నా పుస్తకమున వ్రాసియుంటిని. ౧౯౧౫ సంవత్సరమున దక్షిణ-ఆఫ్రికా నుండి నేను ఇండియాకు వచ్చినపుడుగూడ రాటమును జూచి యెఱుంగను. సత్యాగ్రహశ్రమమును ఏర్పఱచుచేసిన తరువాత నచటఁ గొన్ని ముగ్గుములు పెట్టితిమి. ముగ్గుములు పెట్టుటకుఁ గూడ మాకుఁ గడుఁ గష్ట మాయెను. మే మందఱ మిట్టి పనుల కపరిచినులము. మాకు ముగ్గుము నడపుట సాగలేదు. మే మందఱమును వ్రాతవారమును, కూతవారమును గాని ముగ్గుముమీఁద చేయివేసి యెఱుంగము. చేతి పనులు మా యెఱిగినవి కావు. కావున ముగ్గు మున్నను నేత నేర్పుటకు ఒకఁడు కావలసివచ్చెను. కాతియావాడు పాలనపురములలో ముగ్గుములను, నేత నేర్పువాఁడును దొరికెను. ఆ నేతకాఁడు తన విద్య నంతయు మాకు నేర్పలేదు. కాని మొదలు పెట్టిన పనిని మగ్గలూలు మానెడివాఁడు కాఁడు. పనివానితన మతని సొమ్ము. కావున నేతలో నతఁడు నేర్పరియై ఆశ్రమమునం దందఱకును నొకని తరువాత నొకనికి నేత నేర్పివైచెను.

మా వస్త్రములను మేము నేసికొనవలయు నని చూ యూహ. కాన నాఁటినుండియు బొమ్మ బట్టలను విసర్జించితిమి. ఇండియా

మిల్లులలో తయారయిన నూలితో నేసిన వస్త్రములనే కట్టుకొనవలయునని నిశ్చయించితిమి. దీనితో మాకు కావలసినన్ని సంగతులు తెలిసెను. సాలెవారి జీవనము, వారు నేయు వస్త్రముల మొత్తము, నూలు కొనుటలోఁ గల యిబ్బందులు, అందలి మోసము, తుదకు వారి యప్పు సొప్పలు ఈ మొదలగున వన్నియు మాకుఁ దెలిసిపోయెను. ఇట్టి స్థితిలో ఇంత వడిగా మాకుఁ గావలయు వస్త్రము లన్నియు మేము నేసికొనలేము. కావున సాలెవారికడ మా వస్త్రములఁ గొనవలయును. కాని ఇండియామిల్లు నూలితోడనే నేయఁబడిన వస్త్రములు బట్టలవర్తకులకడఁ గాని, సాలెవారికడఁ గాని దొరకవు. సాలెవారికడ సన్న సన్నబట్ట యంతయు సీమనూలే. ఇండియామిల్లులు సన్న నూలు తయారు చేయలేవు. నేటికిని అవి తయారు చేయు సన్ననూలు కడుఁ గొలఁది. మఱీ సన్ననూ లవి తయారు చేయనే లేవు. మేము ప్రయత్నము చేయఁగాఁ జేయఁగా తాము నేసిన వస్త్రముల నన్నిటిని గొనినచో స్వదేశపు నూలితో నేసి పెట్టుదు మని కొందఱుంగీకరించిరి. ఈరీతిగా ఇండియామిల్లునూలితో నేయఁబడిన వస్త్రములు మే మేర్పాటు చేసికొంటిమి. మా మిత్రులలోఁ గూడఁ బ్రచారము చేసితిమి. మే మీరీతి నలవోకగా నూలు మిల్లుల కేజెంటుల మయితిమి. ఈ పరిచయమువలన వారి కార్యపద్ధతియు, వారు చేయు మోసము వగైరాలు మాకుఁ దెలియనాయెను. తామే వడికి. తామే నేసి యీవలయునని మిల్లువారి యుద్దేశము. చే మగ్గుములవారికి వారొసరించు సాయ మనిచ్చాపూర్వకము గాని యిచ్చాపూర్వకముఁ గాదు.

ఇది యెల్లయుఁ జూడఁగా మన నూలు మనమే వడుకుకొంద మనిపించెను. మనము వడుకుకొననంతవఱకును పరాధీనత తప్ప దనుకొంటిమి. ఇండియామిల్లుల కేజెంటు మయి దేశసేవ చేయఁ గలుగుదు మనుకొన లేదు.

ఆత్మకథ

మాకు రాటము దొరకలేదు; రాటము త్రిప్పగలవాడను దొరకలేదు. పంటెలకును, కండెలకును మాకడ చక్రములు కలవుగాని వానిమీఁద దారము తీయటకు నీలు కలదని మాకు తెలియదు. ఒకతూరి వకీలు కాళిదాసుగారు రాటముమీఁద దారము తీయగల యామె నొకతెను దీసికొని వచ్చి—‘ఈమె మీకు నేర్పగల’దని చెప్పెను. శ్రాత సంగతులను నేర్చికొనుటలో నేర్పరి యగు నొకనిని మా యాశ్రమమునుండి యామెకడ కంఠితిమి గాని యతఁడును ఆ కళారహస్య మెఱుంగఁజాలకయే వచ్చెను.

కాలము గడచిన కొలఁది నా కాశురత హెచ్చెను. ఆశ్రమ మునకు వచ్చిన ప్రతివానితోడను నే నీ సంగతిని గోల పెట్టుచుంటిని గాని యేమి లాభము? ఏలన, వడుకుట ఆఁడువారి కిహారా. కావున ఆఁడువారే అట్టి యాఁడువారిని కనిపట్టవలయును.

౧౯౧౭ సాలన గుజరాతువారు నన్ను ‘బి’ పరిషత్తున కధ్యక్షునిగా బ్రోచికి * తీసికొనిపోయిరి. అచ్చట గంగాబాయి యను నామె నాకుఁ గానిపించెను. ఆమె తలచెడ్డది; చెప్పసాహసము కలది. ఆమె వ్రాత కోత లెఱుంగదు. వ్రాత కోతలు వచ్చిన యాఁడు వారలవ్యరికిని ఆమెసాహసము లేదు. ఆమె యస్పృశ్యతను దాటెను. ఆమె నీర్భయముగా నంత్యజాలలోఁ గలసి మెలసి వారికి నేవ యొనగ్గును. ఆమె ధనవతి. అయినను ఆమెకు కోరికలు తక్కువ. ఈమెకీరరము బలిష్ఠము. ఈమె ముక్తాఁకలు తీతినది; నదురుబెదురు లేక యెటకేని ఒంటరిగా వెళ్లగలదు. ఆమె గుర్రపు సవారు. చేయఁ గలదు. గోధరాలో నా కీపెతో నెక్కువ పరిచితి యొదలెను. నేను నా రాటపు సాద నామెకడ వెళ్లఁబోసికొంటిని. దమయంతి నలుని వెతకఁ బోయినటులు రాటమును వెదకఁబోవుదు నని చెప్పి యామె నా బయలు తగ్గించెను.

* భరుకచ్చము.

దొరకెను

గంగాబాయి గుజరా తంతయుఁ దిరిగి తిరిగి పిదప బడోదా
రాజ్యమునందలి బీజాపురమును గ్రామమున రాటమును గనుఁ
గొనెను. అచటఁ జాల నిండఁజూర రాటము లున్నవిగాని యవి యట
కలపయికిని, గోడలపయికిని ఎక్కియుండెను. అయినను వీకు లిచ్చుట,
తీసిన నూలంతయుఁ గొనుట: ఈ రెండు నియమము లున్నయెడల
రాటముమీఁద దారము తీయుటకు అచటివారు సంసిద్ధులయి యుండిరి.
గంగాబాయి నా కిటులు వార్త యంపఁగనే నా సంతోషమునకు మేర
లేకపోయెను. వీకులు చేయించుట కష్టమాయెను. స్వ. భాయి ఉమర్
సోబానీగారి కీ సంగతి తెలుపఁగా వారు తమ మిల్లునుండి యేకుల
కట్టలను పంపుటకు పూచీపడిరి. నే నీ యేకులను గంగాబాయికిఁ బంపి
తిని. నాటనుండి మేము నేయఁ జాల నన్ని నూలుకట్టలు వచ్చి
పడుచుండెను.

భాయి ఉమర్ సోబానీగా రుదారతతో పంపుచుండిరిగాదా
యని మన మూరక పుచ్చుకొనుచుండుటయేనా? దాని కొక మితి
లేదా? పోనీ, వెల యిచ్చి పుచ్చుకొందమన్న నాకు మనస్కరింపలేదు.
మిల్లు-వీకులు కొని నూలు తీయించుట నాకు దోష మని తోఁచెను.
మిల్లు-వీకులు కొనినచో నిక మిల్లునూఁజమాత్ర మేల కొనరాదు?
ప్రాచీనులకు మిల్లు లేకులు చేసి పెట్టినవా? కానిచో వా రేకు లెటులు
చేయించుకొనిరి? ఇటు లాలోచించి దూడేకువా రెవరేని యేకులు
చేసి యిత్తురేమో కనుఁగొను మని గంగాబాయికిఁ జెప్పితిని. ఆమె
యంగీకరించెను. ఆమె దూడేకులవాని నొకనిఁ బట్టుకొనెను. అతఁడు
నెలకు ముప్పదియయిదు రూక లడిగెను. అదియంతగా నెక్కువ కాదు.

ఆత్మకథ

అపుడు నేను వెలకు లెక్క చేయలేదు. ఏకీనదూదితో నీమె బాబుర కేకలు చేయుట నేర్పెను. నేను దూదివిచ్చుమునకు బయలుదేరితిని. భాయి యశివంత ప్రసాదకళాయి దూదిన పంపు భారమును వహించెను. గంగాబాయి బూనిన యీపని యిటు లభ్యింతము వృద్ధి చెందెను. బీజాపూరునందు వడికిన నూలు నేయించుటకు గంగాబాయి నేతగాండ్రను సంపాదించెను. ఇటులు బీజాపూరు - ఖాదీ పేరు మోగెను.

ఇటులు బీజాపూరులో ఖాదీ వృద్ధి యగుచుండగా మా యాశ్రమములో రాటము నెలకొనుట కాలస్యము కాలేదు. మగకలార్ గాంధీ తన నేరుపుచే రాటమునకు కొన్ని సంస్కరణము లొనగూర్చెను. ఆశ్రమమునందే రాటములును, తికిలీలును తిమారు కాజొచ్చెను. ఆశ్రమమున నేసిన ఖాదీరుడ్డ గజము వెలరు. ౧-౧-౦ ఆయెను నే నీ మోటు ఖాదీని నా మిత్రుల కిచ్చి గజము ౧-కిరు. ౧-౧-౦ వనూలు చేసితిని. వారు సంతోషముతో నొసగిరి.

నేను బొంబాయిలో మంచము పట్టి యుంటిని. ఆయినను నా భోగట్టా నేను మానలేదు. అచట నూలు వడుకు ఆడువారిరువురు దొరకిరి. వారు ఇరువది యెనిమిది తులముల నేరు నూలున కొక రూక పుచ్చికొనిరి. నే నప్పటికి ఖాదీకాస్త్రమున కంఘుడను. నాకు చేతనూలు కావలయును. మఱియు ఆడువారిచే వడికింపవలయును. గంగాబాయి యిచ్చు వెలయు, నా యిచ్చు వెలయు తావేజా వేసి చూచికొనగా నేను టోపీలో పరితి నని తెలిసికొంటిని. వారంతకు తక్కువ ధరకు ఒప్పుకొనలేదు. కావున వారిని విడనాడవలసివచ్చెను. కాని వారివలన మాకు గలుగవలసిన యుపయోగము కలుగనే కలిగెను. మీరు శ్రీ అవంతికాబాయికిని, శ్రీ రమాబాయి కామదారుకును,

శ్రీ కలకర్లాల్ బాంకర్ గారి మాత్రు శ్రీ వసుమతీ బహేను గారికిని వడుకుట నేర్పిపోయిరి. నా గదిలో రాటము జుమ్మని మ్రోయఁ దొడఁగెను. నా జబ్బు పోఁగొట్టుటలో నీ రాటమునకు భాగము కలదని చెప్పినచో సతిశయోక్తి కాఁజాలదు. జబ్బు పోఁగొట్టుటకు మనస్సు మార్పు ఒక హేతువు; ఇది నిక్కము. మనుజుల రోగములను బోఁ గొట్టుటలో మనస్సు పాలుమాత్ర మే మంత తక్కువా? నేనును రాటముమీఁదఁ జేయి వయిచితినిగాని అపు డంతగా పని చేయఁ జాలక పోయితిని.

బొంబాయిలోఁగూడ నేకులకుఁ గఱవాయెను. చేతియేకు తెచ్చటను దొరకలేదు. శేనాశంకర్ యువేరీగారి బంగళాముందు నుండి ప్రతిదినము దూడేకులవాఁ డొకఁడు దూది యేకు వింటిని మూపునఁ బెట్టుకొని పోవుచుండెడివాఁడు. నే నతనిని పిలిపించితిని. అతఁడు పలుపులకు దూది యేకుచున్నటులు తెలిసికొంటిని. ‘ఏకులు చేసిపెట్టెదవా?’ యని యడిగితిని. కాని అత డెక్కువ వెల యడిగెను. వెల ఎక్కుడయినను ఇచ్చి యేకులు చేయించితిని. ఈ రీతిగా తయారయిన నూలు జపమాలలుగాఁ జేసి నైష్ఠమిత్రుల కమ్మితిని. భాయి శివాజీ బొంబాయిలో నొక రాటపుకాల పెట్టెను. వీని యన్నింటికిని చాల వ్యయ మాయెను. శ్రద్ధాశురును, దేశధక్తులును ధన మొసఁగిరి. నేను ఖర్చు పెట్టితిని. ఈ వ్యయము వృథా కాదని వినయముతో మనవి చేసికొందును. దీనివలన మే మెన్నో సంగతులు తెలిసికొంటిమి. వీనితోపాటు రాటమువలని యుపయోగ మంతయుఁ దెలిసెను.

నేను ధరించున వన్నియు ఖాదీమయ మయిపోయినదాఁక నాకు తోచలేదు. నాకట్టుబట్ట లిండియామిల్లుని. బీజాపురము నందును ఆశ్రమమునందును తియారయినవి చాల మోటుగా నుండెను.

అ త్మ క థ

మఱియు నాని పన్నా ముప్ప దంగుళములు. నలుబదియయి దంగుళముల పన్నాగల ఖాదీ దోవతు లొక నెలలోపుగా నాకుఁ బంపించి మోటు ఖాదీపంచలు కట్టుకొనవలసిన యిక్కట్టు కలుగు నని గంగాబాయికి వ్రాసితిని. గంగాబాయి గాబరాపడెను. సమయము చాల దనుకొనెను గాని ధైర్యము వివసాదలేదు. ఈమె యొక నెల లోపలనే వీరబది యంగుళముల పన్నా గల రెండు దోవతు లొసరి నా దారిద్ర్యమును బాపెను.

ఇంతలో భాయి లక్ష్మణవాసు లాగ్రామమునుండి అంత్యజుఁడయిన, భాయి రామజీనిని, అతని భార్య గంగాబాసెనును ఆశ్రమమునకుఁ దీసికొని వచ్చి వారిచే పెద్ద పన్నా గల ఖాదీబట్టల నేయించెను. ఖాదీవ్యాప్తికి ఈ దంపతులు చేసిన పని యింతింత కొదు. వీరు గుజరాతునందును తదితర దేశములందును చాలమందికి చేతి నూలితో బట్టల నేతను నేర్పిరి. అక్షరములు రాకపోయినను సంస్కారవతియగు నీ గంగాసోదరిని మగ్గుముమీఁద కూర్చున్న తిటిఁ జూచి తీరవలయును. ఆమె కపు డొకటి కనఁబడదు, మఱియొకటి వినఁబడదు. ఆమె మగ్గుమున తన్మయతఁ జెందిపోవును.

ఒక సంవాదము

‘స్వదేశీ’ ప్రచార మను పేరే బరచిన యీ ఖాదీప్రచార మారంభ మయిన మొదటి దినములలో మిల్లువారి విమర్శము లెక్కువగా జరుగచుండెడివి. భాయి ఉమర్ సోబానీ గారు సమగ్ర లగు మిల్లుయజమాను లగుటవలన తమ జ్ఞానమును అనుభవమును హాకుం దెలుపుటయే కాక మిగిలిన మిల్లులవారి యభిప్రాయమును గూడఁ దెలుపుచుండిరి. మిల్లుయజమాను లంపజలో నొకని వాద వితనికి నచ్చెను. న న్నతనికడకు రమ్మ నెను. సరే యంటిని. మే మతని కడ కరిగితిమి. మా కిటులు సంవాది మారంభ మాయెను:

మీ స్వదేశీ-ఆందోళనమే మొదటిది కాదని మీ నెఱుంగుదురే కవా?

ఔను. ఎఱుంగుదును.

వంగవిభాగదినములలో స్వదేశీ-ఆందోళనము చాల జోరుగా జరిగియున్నటులును, మిల్లులకు చాల లాభము వచ్చినటులును మీ నెఱింగియుందురు. మే మపుడు వస్త్ర్రుల విలువ హెచ్చించితిమి. చేయరాని పనులనుగూడఁ జేసితిమి.

‘నే నిదంతయు వింటిని. విని దుఃఖించితిని.

మీ దుఃఖము నే నెఱుంగుదును. కాని దానికి కారణము లేదు. మేము పగోపకారమునకు వ్యాపారము పెట్టుకొనలేదు. మాకు లాభము ఉండవలయును. మేము వాటాదారులకు జవాబు చెప్పుట

ఆత్మకథ

యను. ఖిచ్చునుబట్టి వస్తువువెల యుండును. ఉత్పత్తిని, అత్యుత్తమమును ఎర రావలయును? తమ యాందోళనమునే స్వదేశవస్త్రముల వెల తప్పక హెచ్చునని బంగాళీవారికి తెలియవలదా ?

సౌప మా పిచ్చివారు గూడ నావంటి వారే. వారిని నాకు బలె పిచ్చి నమ్మకమే. కావున మిల్లు యజమాను లొక్కపైట్ట స్వార్థ పరులు కాఁజాల రని వారు నమ్మిరి; ద్విగా చేయ రనుకొనిరి. విదేశ వస్త్రములను స్వదేశవస్త్రము లని మధ్యపెట్టి యమ్మురు రని వా రనుకొనలేదు.

మీకు వెట్టి నమ్మకమని నే నెఱుఁగుదును. కావుననే మీకు హెచ్చరిక చేయఁ దలఁచితిని. అందులకే మి మ్మంతరము రమ్మని కష్ట పెట్టితిని. బోళాబంగాలీలవలె మీరును పప్పులో అడుగు వేయకుందురు గాక !

ఇటులు పలికి యాసేతు తనమిల్లులో తయారయిన నమోనాల నిటు తెమ్మని కన్ను గిటిపెను. తీసి పాఱవయించిన తుక్కుచూలితో నేయఁబడిన కంబళి కీ నమోనాలు గ్రువ్వఁబడి యుండెను. వాని వతఁడు చేకొని యిటు లనెను : ‘వీనిని చూచితిరా; క్రొత్తగా తయారు చేసితిమి? వీనికి చాల ఖర్చు. ఇవి తుక్కుచూలితో తయారు చేయఁబడినవి గావునఁ జాల చౌక. వీనిని మేము హిమాలయము వఱకు రవాణా చేయుదుము. మాకు ఎల్ల చోటులను ఏజెంట్లు కలరు. మీరుగాని మీ యేజెంట్లుగాని తొక్కిచూడని చోటులలో, మీ మాటలుగూడ చూఱని చోటులలో మాకు కాతాలు కలవు. మా కింకను క్రొత్త యేంజెంట్లతో పనిలేదు. హిందూదేశమునకు కావలసినంత వస్త్రము హిందూదేశములో తయారు కాదని మీరు తెలిసికొనుఁడు. కావున స్వదేశీ-ఆందోళనమున చేయవలసిన జే మనఁగా

ముఖ్యముగా వస్తూన్నది. మనము వస్త్రప్రతిపక్షమును, నాణెమును కూడా వ్యతిరేకికొనఁ గలిగినచో విదేశవస్త్ర మప్రయత్నముగనే ఆఁగి పోవును. మీరే ప్రకృతపద్ధతిని అంతోశన జరిపినచో లాభము లేదు గాన నిఁకముందు క్రొత్త మిల్లలను పెట్టించుటకు ఉద్యమించుట వలంచి నిరీ సలహా యిచ్చుచున్నాను. స్వదేశవస్తువుల ఖర్చు ఎక్కువ చేయుటకంటె స్వదేశవస్తువుల యుత్పత్తి యెక్కువ చేయవలయును.

సే నీ పనినే చేయుచున్నా నని తెలుపుతో నా కౌశి ర్వాదము లొనఁగుదురా ?

ఏమి? అది యెబ్బలు? మీరు క్రొత్త మిల్లలను పెట్టించుటకు ప్రయత్నము చేయుచో తప్పక ధన్యవాదముల కర్హులు.

. ఆ పనిమాత్రము చేయుట లేదుగాని రాటమును పునరుద్ధరించుటకు చాలఁ బ్రయత్నించుచుంటిని.

అ జేటి పని?

రాటపు సంగతి యంతయుఁ జెప్పి యిటు లంటిని:

నేను మీతో సంపూర్ణముగా నేకీభవించుచున్నాను. నేను మిల్లల కేజనీస్ పుచ్చికొనఁగోరను. దీన హిందూదేశమునకు మేలు నకు బదులు కీడుగలుగును. చాలఁ గాలమువఱకు మన మిల్లల వ్యాపార మునకు లో టుండదు. చేతినూలితో వస్త్రముల నుత్పత్తిచేయించుటయు దానిని ఖర్చు పెట్టించుటయు నాపని. కావున నేను ఖాదీని తయారు చేయించుటకే పూనుకొన్నాను. ఖాదీమీఁదనే నాకు విశ్వాసము మెండు. ఏలయనఁగా, సగము సగము పనితో సగము సగ మాఁకటితో చచ్చిపోవు ఆఁడువారికి పని చూపింపఁగలను. ఆఁడు వారిచే నూలు వడికించుటయు దానితో నేసిన వస్త్రములను హిందూ

ఆత్మకథ

దేశమునం దంతబను కట్టించుటయు నా పని. రాబు మొంత సఫల మగునో నే నిపుడు చెప్పజాలను. ఇపుడే దీనికి గణేశాలాభ జరిగెను. దీనియందు నాకు దొడ్డ విశ్వాసము కలదు. దీనివలన సిసుమంతయు హాని లేదనుట నిర్వివాదము. ఇది యెంత కొలఁదిగా ఉత్పన్నమయినను దీనివలన హిందూదేశమునం దుత్పత్తి వృద్ధి యగును. ఉత్పత్తి యయినంతమేరకు లాభమును కలగు గాన నీ ప్రయత్నమువలన మీరాపొందించిన దోషము లేదు.

నిగ రీరీతిగనే యుగ్యమును సాగించుచుండేని నేఁ జెప్పవలసియు లేదు. ఈ యంత్రయుగమున రాబును గిట్టునో గిట్టరో యనునది కేఱు మాట. అయినను నేను తమకు జయము కోరుచున్నాను.

అసహకారము

విదప ఖాదీ యెటు లెటు లభివృద్ధి చెందెనో యీ ప్రకరణములలోఁ జెప్పఁ జనదు. నా యొనర్చిన ఆయా యీ పనులు ఎటు లెటులు వ్యాప్తమాయెనో ఆ యితిహాసములోఁగి దిగుట కిది తావు కాదు. అందు దిగినచో నొకొక్క విషయ మొకొక్క పుస్తక మయిపోవును. నేను సత్యమును శోధించుకొనుచుఁ బోవుచుండఁగా ఒక విషయము తరువాత మఱి యొక విషయ మప్రయత్నముగా నెటులు తటస్థించెనో దానిని జెప్పుటయే నా యాశయము.

కావున అసహకారమును గూర్చి కొంచెము ప్రసంగించుట కిది తఱి యనవచ్చును. ఖిలాఫతును గుఱించి అలీసోదరులు దిట్టముగా ఆందోళనము నడపుచుండిరి. స్వ. మాళానా అబ్దుల్ బారీ మొదలగు ఉలేమాలతో నే నీ విషయమును గుఱించి లెస్సగా చర్చించితిని. ముసలమానులు శాంతిని, అహింసను ఎంతవఱకు పాలింపఁగల రను విషయము వివేచించితిమి. ప్రకృత్యోపయోగముకొఱ కొక వాద్దవఱకు శాంతిని అహింసను పరిపాలించుటలో ముసలమానుల నిష్ఠాము బాధింప దనియు, ఒకసారి అహింసాప్రతిజ్ఞను గైకొనినచో దానిని మీఱరా దనియును తుదకు వారు సిద్ధాంతీకరించిరి. ఖిలాఫతు-కాన్ఫరెన్సులో అసహకారపు తీర్మానము వచ్చెను. దీర్ఘముగా చర్చలు జరిగిన పిదప నందఱును దీని నామోదించిరి. అలహాబాదునందీ విషయ మొక రే యెల్లయుఁ జర్చింపఁబడినటులు నాకు గుర్తు. హాకీము సాహెబునకు శా తిమయముగు అసహకార మశక్యమని శంక యుండెను. కాని కొంత కాలమునకు వారికి శంక

ఆత్మకథ

పోయెను. తరువాత వీరు హృదయ మిచ్చి పని చేసిరి. వీరి యుద్యమ మనకుఁ గావించిన సాయ మమూల్యము.

పిదప గుజరాతులో పొలిటికల్ కాన్ఫరెన్స్ పోయెను. నే నీ సభలో అసహకారపు తీరుమానము తెచ్చితిని. దీనిని కొంచెం తెలిపించిరి. వారి యుద్దేశ మిది: కాంగ్రెసు అసహకారమును తీర్మానింపనంతవఱకు ప్రాంతసభలకు దీనిని తీర్మానించు హక్కు లేదు. నే నిటు లంటిని: ప్రాంతసభలు వెను కడుగు వేయ నక్కఱ లేదు; ముందడుగు వేయుటకు వలయునంత అధికారము కలదు. ఇంతియకాక ధైర్య మున్నచో మందడుగిడుట గూడ ధర్మము. దీనివలన ప్రధానసంస్థకు అనఁగా కాంగ్రెసుకు గౌరవము హెచ్చును. ఇటులు నే ననిన పిదప ఈ విషయమునందలి గుణదోషములు చూపు వచ్చెను. కాంతముగా పూర్వపక్షములు సిద్ధాంతములు జరిగెను. చీట్లు పుచ్చుకొనఁబడెను. అసహకారమున కెక్కువ చీట్లు వచ్చెను; తీర్మానింపఁబడెను. ఇది తీర్మానింపఁబడుటలో అబ్బాస్ జైయబ్ డీ వల్లభభాయిగారల పాత్ర కుక్కువ. అబ్బాసుగా రధ్యతులు. వీరి యుద్దేశము అసహకారముదెసనే మొగ్గెను.

ఈ సంగతి విచారించుటకు ౧౯౨౦ సం. సెప్టెంబరులో కాంగ్రెసు-ప్రత్యేకసభ జరిగెను. అందులకు పెద్దపెద్ద యేర్పాట్లు జరిగెను. లాలా లజపతిరాయలు అధ్యక్షులుగా నెన్నుకొనఁబడిరి. బొంబాయినుండి భిలాఫసు-స్పెషల్ లొకటియు, కాంగ్రెసు-స్పెషల్ లొకటియు బయలుదేరినవి. సభ్యసముదాయముతో ప్రత్యేక షముదాయముతో కలస్తూ-కాంగ్రెసు కిటకిట లాడిపోయెను.

మాలానా షేకత్ ఆలీగార్ ముటమీద గైలులో అసహకారపు తీరుమానమునకు ముసాయిదా తయారు చేసితిని. నేటి

అతడు ముసాయిదాలలో శాంతిమయశబ్దమును వాడు నలవాటు వాకు లేదు. కాని యుపన్యాసములలో కలదు. అయినను శాంత్యర్థ బోధక మగు శబ్దము ఉరుదు మొదలగు భాషలలో నాకుఁ దెలియక పోవుటచే ముసలమానులు మాత్ర మున్న సభలలో ఆ యర్థమును బయపఁజాలక పోవుచుంటిని. కావున మూలానా అబుల్ కలామ్ అజద్ గారి నడుగఁగా శాంత్యర్థమును బోధించుటకు బా-అమక్ అని యు అసహకారార్థమునకు తర్క్-ఎ-మనాలాత్ అనియుఁ దెలిపిరి.

ఈ రీతిగా నేను గుజరాతీ హిందీ ఉరుదు పదములను తెలిసి కొనుచుండఁగా కాంగ్రెసులో పై తీర్మానము తయారుచేయు భారము నాపాలఁ బడెను. ఆ ముసాయిదాలో శాంత్యర్థబోధక మగు పదము పడలేదు. చిత్తు తీరుమానమును రాత్రి నైలులో తయారుచేసి మూలానా జేకతలీ గారి చేతి కిచ్చితిని. ఉండవలసిన 'శాంతి' శబ్దము ముసాయిదాలో జాటిపోయె నని రాత్రి గుర్తు వచ్చెను. 'అచ్చుకొక ముందే శాంతిమయశబ్దమును జోడింపవలయు' నని మహాజన దేశాయి గారిని పంపితిని. దీనిని జోడింపకముందే చిత్తుతీర్మాన మచ్చయి పోయినటులు గుర్తు. ఆ రాత్రియే విషయనిర్ధారక సభ. కావున ముందరనే శాంతిమయశబ్దమును చేర్పవలసినవచ్చెను. ముందరనే నేను చిత్తుతీర్మానమును తయారుచేసికొని యుండనిచో చాల చిక్కుపడి పోవువాఁడనే యని పిదప తెలిసికొంటిని.

ఇల్లు లుకఁగనే పండుగు కాలేదు. ముసల్ల పండుగు ముందున్నది. నా తీర్మానము నెవరు సమర్థింతురో, మఱి యెవ రెదిరింతురో నాకుఁ గొంచెమేని తెలియలేదు. లాలాజీ యెటు ముల్లు సూపునో కొంచెమేని తెలియదు. అనుభవము గల పురాణయోగు లందఱును కలకత్తాలో నుండిరి. వీరిలో విదుషి ఆనీబెసంటు, పండిత

ఆ త్మ క థ

మాలవృక్షలు, విజయరాఘవాచార్యులు, పండిత మోతీలాలుగారు, దేశబంధులు లోనగు నాయకులు ముఖ్యులు. భిల్లారు పాండాల దోషముల నివృత్తికొఱకే అసహకారము చేయుటను నని నా తీర్మానము. దీంతో శ్రీ విజయరాఘవాచార్యులవారికి సంతోషము కలుగలేదు. వీరు 'వివో కొన్ని అన్యాయములపూరితములకొఱకే మేమిటి? అన్యాయములలోని కల్ల స్వరాజ్య విషయమందును దురస్థాయము. స్వరాజ్యమునకే అసహకార మాచరింపఁబడు' నని చెప్పిరి. మోతీలాలుగారగుూడ నిటులే పలికిరి. నేను వెంటనే నీరి సూచన నొప్పుకొని నా తీర్మానములో స్వరాజ్యమును గూడఁ జేర్చితిని. దీర్ఘమును గంభీరమును నిశితమును నగు చ్చిత్రో అసహకారపు తీర్మాన మామోదింపఁబడియెను.

అందఱకంటె మొదట నీ యాందోళనమున మోతీలాలుగారు చేరిరి. నాఁడు వా రా తీర్మానముమీఁద మధురముగా కావించిన వాదము నేఁటికిని నాకు గుర్తున్నది. వారందరి శబ్దములను కొన్నిఁటిని మార్చ సూచింపఁగా నేను మార్చితిని. దేశబంధువుల నిటు వైపు త్రిప్పుటకు వీరు చాలఁ బాటుపడిరి. దేశబంధువుల కసహకార మనిన ఇష్టమే కాని ప్రజలు దీని భారమును వహింపఁజాల రని వారికి సంకోచము. దేశబంధువులును, లజపతిరాయలును నాగపురమున పూర్తి గా అసహకారవాదు లయిపోయిరి. ఇట్టి శిష్టసభలో లోకమాన్యులు లేని లోపమునకు నేను కడు చింతపడితిని. వారత్తటి నా సభలో నుండురేని నా కాశీర్వాదము లొసఁగి యుండు రని నా యుద్దేశము. ఒకవేళ వారు ఖండించినను నా కది సౌభాగ్యమే. దానఁ గొంతి చేర్చికొని యుండును. వీరికిని నాకును మతభేదము కలదు గాని యది చాల మధురము. 'మా బంధుత్వములు సన్నిహితము' లని వారు

తలపించెడివారు. ఈ పంక్తులు వ్రాయుచుండగా వారి మృత్యుచిత్రము నా యెదుట నిలుచుచున్నది. నా సహచరుఁడు పటవర్ధనుడు నడిరేయి నీ వార్తను నాకు తెలిసోసు చేసెను. పెంటనే 'నా డాల్లు తునిసి పడిపోయె' నను వాక్యము నా నోరినుండి వచ్చెను. అప్పుడు నా చుట్టును సహచరులు కలరు. అపు డసహకారము మూర్తిమంత మయి యుండెను. వారికడనుండి నాకు తేజస్సు వచ్చు ననుకొంటిని. వారి యుద్ధేశ మే దెస నుండెనో దైవమున కెఱుకగాని ప్రజేతిహాసములో నట్టి కష్టకాలమున వారు లేకపోవుటందఱకును చింతాకర మని మాత్రము నా కెఱుక.

నాగపురమున

కలకత్తాలో జరిగిన స్పెషల్ కాంగ్రెసునందు తీర్మానింపఁ బడిన అసహకారమును నాగపురమునఁ గాఁజూపు కాంగ్రెసు స్థిరీకరింపవలయును. కలకత్తాయందుబలె నాగపురమునందును జనులు తండ్రిపతండ్లము. నాటికిని ప్రతినిధుల సంఖ్య నియతము చేయఁబడ లేదు. కావున నుమారు పదునాలుగువేల ప్రతినిధులు వచ్చినటులు నాకు గుర్తు. విద్యాలయములకు సంబంధించిన తీర్మానములొ కొంచెము మాగ్గు చేయవలసిన దని లాలాజీ పట్టు పట్టఁగా నే నందుల కంగీకరించితిని. ఇటువలె దేశబంధువు నూచించిన మార్పులను గూడ నంగీకరించితిని. తుదకు అసహకారముకు అసహకారప్రస్తావ మందఱచేతను ఆమోదింపఁబడెను.

ఈ సభలోఁగూడ కాంగ్రెసునిబంధనల మార్పును గుఱించి పునరాలోచన జరుగవలసి యున్నది. కలకత్తా స్పెషల్ కాంగ్రెసు లోనే నే నీ నిబంధనల ముసాయిదాను సభవారి యెదుటఁ బెట్టితిని. సభవారిందఱును దీనిని యభేచ్ఛముగా చర్చించిరి. శ్రీ విజయరాఘవా చార్యులవారి కాంగ్రెసు కధ్యక్షులు. నిర్ణాయక సభవారి నిబంధన లలో నొక పెద్ద మార్పు చేసిరి. నేను ౧౫౦౦ ప్రతినిధులను నూచించితిని. వారు ౬౦౦౦ చేసిరి. ఇది దూరదృష్టి లేని మార్పునా యుద్దేశము. ఇన్నియేండ్ల యనుభవమువను బడసిన పిదపఁగూడ నా యుద్దేశము మాఱలేదు. ప్రతినిధుల సంఖ్యాబాహుళ్యమువలన పని తాగుగా జరుగు ననియు, ప్రజాస్వామ్యము చక్కగా నిర్వహింపఁ

బడుననియు ననుకొనుట వట్టి కల్ల. స్వయంనియుక్తులగు ప్రతినిధులు ఆటువేలమంది ఉండుటకన్న ఉదారమనస్కులును ప్రజాస్వత్యపరిపాలకులును ప్రామాణికులును నగు ప్రతినిధులు పదియేనువందలమందియున్నచో ప్రజాతంత్రము సురక్షిత మగును. ప్రజాతంత్రమును నిర్వహించుటకు జనులలో స్వాతంత్ర్యము స్వాభిమానము ఐకమత్యము ఉండవలయును. జనులు యోగ్యులును సత్యసంధులును నగు ప్రతినిధులనే యెన్నుకొనవలయును. సంఖ్యామోహ మున్నచో ఆటువేలేయని మితి యేమి? ఇంకను ఎక్కుడింపవచ్చును. కావున నీ విషయమాలోచించి నిశ్చయింపబడువఱకు ఆటువేలు ఖాయము చేయఁబడెను.

స్వరాజ్యమును గుఱించి కాంగ్రెసులో తీవ్రముగా చర్చ జరిగెను. 'వీ లగుచో సామ్రాజ్యములో నుండవచ్చును. వీలు లేనిచో సామ్రాజ్యమునుండి విడిపోవచ్చును. ఎటులేని స్వరాజ్యము సంపాదించఁదగును.' అని కాంగ్రెసుకార్యప్రణాళికలో నొక నిబంధన కలదు. స్వరాజ్యము సామ్రాజ్యాంతర్భాగమే కావలయు నని ఒక పక్షమువారి వాదము. దీనికి సమర్థకులు మాలవ్యులును, జిన్నా గారును. కాని వీరి కెందఱో బాసట కాలేదు. 'శాంతిసాధనములచేతనే, సత్య సాధనములచేతనే స్వరాజ్యము సంపాదించవలయును' అని మఱియొక నిబంధన కలదు. ఈ మరతులకును వివాదము కలిగెను. కాంగ్రెసు ఈ వివాదము నంగీకరింపలేదు. నిబంధన లన్నిటిపై చక్కగా చర్చ జరిగెను. తుదకు తీర్మానము చేయఁబడెను. ప్రామాణికత్వముతోడను జాగరూకతతోడను ఈ నిబంధనలను లోకులు నిర్వహింతు లేని సంస్కారమును పొంది స్వరాజ్యమును బడయఁగల రని నా పథమవిశ్వాసము. అయినను ఈ విషయ మిచట నప్రస్తుతము.

ఆ త్మ క థ

హిందూముసలమానుల యొక్కమును గుఱించియు, అంత్యజులను గుఱించియు ఖాదీని గుఱించియు ఆ కాంగ్రెసులో తీర్మానములు చేయఁబడెను. నాటినుండియు కాంగ్రెసునందలి హిందూసభ్యులస్వల్పకాలంకమును తుడిచివేయఁ యూనుకొనిరి. నాటినుండియు ఖాదీచేత కాంగ్రెసు కంకాళమాత్రావశిష్టులగు నిఱుపేదలతో పోరాని చుట్టటికమును గలుపుకొనెను. భిలాఫుసు అంగముగా అసహకారమును జేపట్టి దాని మూలమున హిందూముసలమానుల యొక్కమునకుఁ జాలఁ బాలుపడెను. కాంగ్రెసు చేసిన పనులలో నిది చాల దొడ్డ పని.

ఇపుడీ ప్రకరణములను ముగింపవలసిన సమయ మాసన్న మాయెను.

ఇటుమీదట నా జీవితములో జనులకుఁ దెలియని విషయ మేదియు లేదు. మఱియు నేను ౧౯౨౧ సాళు నుండియు కాంగ్రెసునాయకులతో చాలఁ గలసి మెలసి పని చేసితిని. నాఁటినుండియు నా జీవితమున నే యంశమును ఎత్తికొనినను వారి సంబంధము తెలుపనిచో నది యథార్థవర్ణనము కాదు. వారి బాంధవ్యములు నా కింకను నూతనములుగా నున్నవి. శ్రద్ధానందులు దేశబంధులు లాలాబీ హక్కిముసాహేబు మనకు లేకున్నను సౌభాగ్యవశమున పలువురు దేశనాయకులు మన కున్నారు. కాంగ్రెసులోఁ చాల పరివర్తనము కలిగినను దాని పడఁపటి చరిత్ర మింకను ప్రక్రియాదశయందే యున్నది. నా ముఖ్యశోధనము లన్నియు మహాసభాద్వారముననే జరిగెను గావున నా శోధనములను వ్రాయ వలసివచ్చుచో నాయకులకును నాకును గల సంబంధము నుదాహరింప వలసి వచ్చును. ఔచిత్య నెఱిగి యిపుడు దీని నంట నొల్లను. మఱియు నేఁడు జరుగుచున్న శోధనలు నా యుద్దేశమున నిశ్చయతమము లని యనిపించుకొనఁ దగవు గాన నీ గ్రంథము నిఁక ముగించుట నాకు విధి యని తలఁచుచున్నాను. నా కల మిఁక ముందరికి సాగవల దనుచున్నది.

పాఠకులకడ నెలపు తీసికొనవలసి వచ్చుటచే నాకు వెత గలుగుచున్నది. నాకు నా శోధనము లనర్హములు. వాని యథార్థ వర్ణనము చేయఁగలిగితినిో లేదో నాకుఁ దెలియదు. నేను దేనిని దాఁచుకొనలేదు. ఉన్న దున్నటులు చెప్పితిని. సత్యమును నే

ఆత్మకథ

నే రూపమునఁ జూచితినో యే మార్గమునఁ జూచితినో ఆ రూపమున
ఆ మార్గమునఁ దెలుపుట కెల్ల పుడును ప్రయత్నించితిని. దీని నంతయు
పాఠకుల యెదుట నిడి చిత్తశాంతి నొందుచున్నాను. ఏల యనఁగా,
వీనిని ఒరించుచో పాఠకుల హృదయములలో సత్యము నెడలను,
అహింసయెడలను ఆధికముగ శ్రద్ధ కలుగఁగల దని నా కాశ.

సత్యముకంటె వేఱుగా పరమేశ్వరుఁ డొకఁ డున్నాడని
నా కనుభవము లేదు. సత్యమున కహింసయే రాజమార్గ మని
యీ గ్రంథమునందలి ప్రతిపుటయుఁ జెప్పఁజాలని యెడల నా యీ
ప్రయత్న మంతయు వ్యర్థ మని తలఁతును. నా ప్రయత్న మంతయు
వ్యర్థ మయినను నా సిద్ధాంతము వ్యర్థము కౌదు. ఇంతకును
నా యహింస సత్యమయినను అపకవ్యముగనే, అపూర్ణముగనే యున్నది.
కావున నా కనుగొనఁగలిగిన దా సత్యసూక్ష్మనిలో నొక కిరణమే.
మఱియు వేల సూక్ష్మ లయినను ఆ సత్యసూక్ష్మనకు తీసికట్టు.
సంపూర్ణముగ నహింస లేనిచో సంపూర్ణ మగు సత్యము దొరక దని
ఇన్నాళ్లు శోధించిన పిదపఁగూడఁ జెప్పుచున్నాను.

వ్యాపకుఁ డగు నీ సత్య నారాయణుని ప్రత్యక్షదర్శనమునకు
జీవమాత్రమును తనవలెనే ప్రేమించుట త్యాగశక్తికము. ఈ సత్యమును
బడయఁగోరువాఁడు జీవనమునందలి యే త్రేత్రమునకును ఆరల నుండఁ
జాలఁడు. కావుననే రాజనీతిత్రేత్రమునకు సత్యభక్తి న న్నిడ్చుకొని
పోయెను. మతమునకు రాజనీతితో సంబంధము లే దని చెప్పుచారికి మత
మన నేమియో తెలియ దని నిస్సంకోచముగాఁ జెప్పుట వినయేతరము
కా దనుకొనుచున్నాను.

ఆత్మశుద్ధి లేక ప్రాణిమాత్రముతో వికాసానుభవము కలుగదు.
ఆత్మశుద్ధి లేక అహింసాపరిపాలన మసంభవము. ఆత్మశుద్ధి లేనిచో

అత్యవర్జనము వొరకదు. కావున జీవనక్షేత్ర మంతయు పరిశుద్ధము కావలయును. ఈ శుద్ధి సాధ్యము. వీల యనగా, ఒకని శుద్ధి యనేకులను శుద్ధుల నొనరించును. వ్యప్తికిని సమప్తికిని ఇట్టి శుద్ధి కలుగఁ గలంత సన్నిహితసంబంధము కలదు. ఇట్టి శుద్ధికి ప్రయత్నింపఁగల శక్తిని సత్యనారాయణుఁడు ప్రతివానికిని ఇచ్చియే యున్నాఁడు.

ఈ శుద్ధిమాధ్యమ చాల నెగుడు దిగు డయిన దని ప్రతిక్షణమును నా కనుభవ మగుచున్నది. శుద్ధు డగుటకు మనోవాక్కాయములచే నిర్వికారఁడును రాగ ద్వేషాదిరహితుఁడును గావలయును. ప్రతిక్షణమును సదచుద మగుచున్నను నే నట్టి నిర్వికారస్థితికడకుఁ జేరఁజాలకున్నాను. కావున లోకులస్తోత్రములు నన్ను మఱియుకొలుపక పలుమాటలు వేసట గొలుపుచున్నవి. శస్త్రప్రయుద్ధ మొనరించి జగత్తును జయించుటకంటె మనోవికారములను జయించుట నాకు కష్ట మనిపించుచున్నది. హిందూదేశమునకు వచ్చిన పిదపఁగూడ నాలోఁ గొన్ని వికారములు తెలియకుండ నడఁగియున్నవని కనుఁగొని సిగ్గుచున్నాను గాని ధైర్యమును మాత్రము గోలుపోవలేదు. సత్యశోధనలలో నా కానందము కలిగెను. ఇంకను కలుగుచునే యున్నది. కాని ఇంకను అగ్నిపథము ముం దున్న దని నే నెఱుఁగుదును. కావున నే నింకను శూన్యతను బడయవలయును. అన్నిటికంటెఁ దన యల్పత్వము మానవున కెంతవఱకు గోచరము కాదో అంతవఱకును ముక్తి లేదు. ఈ వినయమునకు అహింస ఎల్ల. ఈ వినయము లేక ముక్తి లే దనుట అనుభవసిద్ధము. ఇట్టి వినయమును ప్రార్థించుచు, దీనికి లోకుల సాయమును యాచించుచు నిత నీ ప్రకరణములను ముగించుచున్నాను.

అయిదవ భాగము — రెండవ ఖండము
సమాప్తము